Madras University Malayalam Series No. 3.

BALLADS OF NORTH MALABAR

VOLUME I.

MUL
G3257

Series ML/PR No. 1

O'Malley

JUL 20 1945

WITH THE BEST COMPLIMENTS OF THE

AUTHOR.

MADRAS UNIVERSITY MALAYALAM SERIES No. 3

BALLADS OF NORTH MALABAR

VOLUME I.

വടക്കൻപാട്ടുകൾ

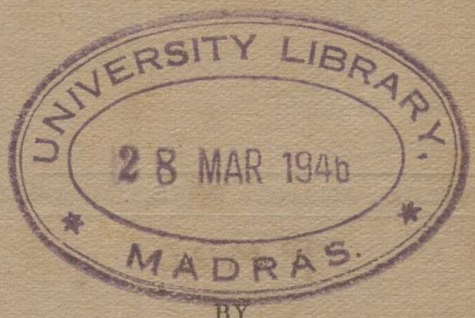

BY

CHELNAT ACHYUTA MENON, B.A.,

Head of the Department of Malayalam, University of Madras.

UNIVERSITY OF MADRAS.

1935

PRINTERS: ANANDA PRESS, MADRAS.

P. M201

FOREWORD.

Pre-eminently in South India the country of Malabar is a store-house of dramatic song which keeps alive in the memories of simple people the stirring events of the past or records a rustic comment on men and things of to-day. Educated men, however, even Malayalīs, are usually quite ignorant of the very existence of these ballads and those who do know of them would regard them as beneath the notice of people of culture and speak of them with a tolerant smile. To all these it may appear strange that so eminent a scholar as Chelnat Achyuta Menon should think it worth while to undertake a critical edition of the ballads and that the University of Madras should be willing to bear the cost of publishing his work. Mr. Achyuta Menon, who is the Head of the Malayalam Department of the University, has been the first prominent Malayali to realise the literary and artistic merit which these songs undoubtedly possess and he demonstrates in this work the valuable contribution which they can make to the study of the history, sociology and philology of the land of Kerala.

Though historical ballads are very numerous in Malabar we cannot decide with certainty how far back they take us in the history of the country nor can we form any accurate idea of the range of subjects with which they deal, so little has been achieved in the difficult task of making a representative collection. Mr. Achyuta Menon's studies have so far been concerned with the important songs of Arōmal Chēvakar of North Malabar which relate to events of the 12th century A. D., not long after the death of the last of the Perumal Emperors. They mention the *nāduvāzis* or village assemblies but we find in them no reference to individual rulers. The Chāver songs of South Malabar may be dated between 1300 and 1700 A. D. The large and important group which describes the fortunes of the Tacchōli family of the North belongs mainly to the 16th century when the

appearance of the Portuguese had begun to modify so profoundly the politics of Kerala. By this time local rulers had again made their appearance and Tunjath Ezutacchan and his school had laid the foundations of classical Malayalam poetry. Another group of songs, dealing with the Kunyāli Marakkārs, the Moplah Admirals of the Zamorin, belongs also to this period.

Written evidence of early Malayalam history includes inscriptions of stone or copper-plate ; oral tradition, which still awaits the spade work of the collector ; the *granthavaris* or old family records written on palm leaves, still preserved in the house of the Zamorin and other Malabar nobles ; and the writings of foreign observers. The indigenous ballads afford us a means of filling in the gaps in the former series and of checking and supplementing the work of authors like Barbosa who, however careful they may be, cannot but fall into certain errors in describing the manners and customs of a country which is strange to them.

Malabar, of course, possesses many popular songs which exhibit the influence of the Sanskrit language and the Hindu religion. But the historical ballads which form the subject of Mr. Achyuta Menon's present researches are both in language and subject pure Malayalam. Their language sounds strange to cultivated ears ; it is purely Dravidian, almost uninfluenced by Sanskrit. It is a dialect quite distinct from ordinary written Malayalam and corresponds to the language still spoken by illiterate people. The fact that it contains no trace of the lost personal terminations of the verb is perhaps a powerful argument against the popular theory that Malayalam was derived from Tamil.

The size of extant collections is very small. A few ballads have been printed and a few collected in manuscript. In the last century the missionaries Gundert and Dietz and Logan, the Collector of Malabar, evidently made collections but it is impossible now to say what has become of them. To the best of his knowledge the present writer possesses the only

collection of any importance. It was made between 1913 and 1919 with the invaluable help of Mr. Adiyeri Kunhi Raman of Tellicherry. It includes the songs of several amsams along the Bharata Puza but is mainly representative of the places along the coast from the borders of South Canara to Quilandy and from Tānur to the neighbourhood of Cranganore. It leaves unexplored in British Malabar the inland areas of the North and the whole of the Taluks of Calicut, Malappuram and Walluvanad. Beyond these extend the unknown countries of Cochin and Travancore calling for the enthusiastic collector, before it is too late and a whole body of a now living art shall have vanished from memory.

The making of my collection, though it absorbed a not inconsiderable amount of time and money was, after all, an amateur effort. The need is now for a rapid general survey from which we may construct, so to speak, a literary atlas to direct to the best advantage the activities of individual collectors working intensively. I have placed at the disposal of Mr. Achyuta Menon about 50 songs which deal with the doings of Tacchōli family and which will be reproduced in the second and third volumes of this series.

Collection calls for many helpers and the publication of research for financial support. The University of Madras is to be congratulated on their enterprise in publishing Mr. Achyuta Menon's pioneer work which will, I trust, arouse Malayalīs from their indifference to a sense of pride in their peculiar heritage.

MADRAS,
8th Sept. 1935.

PERCY MACQUEEN, I. C. S.
Collector of Madras and Chingleput.

PREFACE.

The volume that is now being issued is divided into two parts. The first part is an amplification of my lectures on "Vaḍakkan Pāṭṭukaḷ" delivered under the auspices of the University some time ago. The second part is a compilation of unpublished ballads, collected by me through the help of many friends, relating to Odēnan, the famous hero of North Malabar,[1] who flourished in the 16th century. These ballads apart from their literary and historical importance furnish ample evidence about the social and military institutions that dominated the ancient society of Kerala. They further throw light on the daily habits of the Malayālis, and their marriage customs and the probable date of Puttūram Pāṭṭukal relating to the family of Arōmal Chēvakar, the well-known Izhuva hero (about 12th century). A close study of them also reveals that the current conceptions of the system of inheritance in marumakkathāyam have no sufficient authority in the local traditions and folk-lore.

The influence of folk-songs on the development of poetry has been always recognised by foreign scholars. Mr. Long, in his *History of English Literature*, referring to Thomas Percy's 'Reliques of Ancient Poetry' expresses the view that folk songs and ballads are counted among the treasures of a nation's literature. Mr. John Drinkwater, in his *Outline of Literature* (Vol. I), makes the following pertinent observation in the course of a discussion on the origin of poetry: "In addition, therefore, to the stories and legends and myths, the biographies of traditional heroes and the records of families and tribes, the first professional literary man had a store of popular

1. The Chāvēr songs of South Malabar relating to the achievements of warriors who sacrificed their lives at the Māmānkam festival for several centuries in defence of their sovereign are being collected by me with the co-operation of M. R. Ry., M. C. Udaya Varma Raja, Avl., of Mankaṭa.

songs to write down on his Papyrus and it is clear that these songs were the beginning of all Poetry—Poetry having been defined by Mr. Watts Dunton as "the concrete and artistic expression of the human mind in emotional and rhythmical language." That Indian scholars with a few notable exceptions, have not so far come forward to accord a similar recognition to the ballads of our land is perhaps due to a lack of artistic perception and sympathy.

Every village in ancient Kerala has had its own songs in praise of its heroes and it calls for the life-time co-operation of several workers to collect and bring them to the notice of the public. The collection and examination of ballads is by no means an easy task. Even the texts of those already published are not free from errors as they never have been subjected to critical scrutiny. These songs are generally sung by illiterate people with no sense of textual accuracy. They care only for their emotional appeal. Very often they substitute their own words when the original expression is beyond their comprehension. To these are sometimes added some local peculiarities of expression. But these obstacles should never be regarded as an excuse to neglect them, as it has been the case till now, for they form a mine of useful information regarding the history and culture of the people of Kerala. As the generation that knows how to sing these ballads is also fast disappearing, it is high time that scholars should think of immediate action before "this precious treasure" is lost beyond recovery. If my humble attempt will make the enlightened public of Malabar alive to the importance of the ballads, their "peculiar heritage", in the history of culture and also to a sense of their duty in the matter, I shall feel myself amply rewarded for my labours.

It now remains for me to acknowledge the obligations I am under to several of my friends. My thanks are first and foremost due to Mr. Percy Macqueen I. C. S., Collector of Madras and Chingleput, for giving me access to his collection

of Malabar ballads and placing at my disposal some fifty songs relating to Thacchōḷi family. The copy of his collection has been very useful to me in settling the text. Mr. Macqueen has a genuine interest in these songs and my discussions with him have always been a source of encouragement to me. I am very much indebted to him for the Foreword he has contributed to my work. I may also avail myself of this opportunity to express my gratitude to Sreemathi K. Madhavi Amma (Kadaṭṭanad) who helped me in the collection of songs and M. R. Ry., M. D. Raghavan Avl., B. A., Dipl. in Anthropology (Oxon), Personal Assistant to the Superintendent, Government Museum, Egmore, for his many valuable suggestions and advice. My thanks are also due to Mr. P. Krishnan Nair, (Siromani) for helping me in seeing the work through the press and Mr. V. M. Kutti Krishna Menon, for preparing the index and errata.

No one is more conscious of the imperfections of this publication than myself, as this is the first attempt of its kind and any suggestions from scholars for its improvement will be thankfully acknowledged.

'LIMBDI GARDENS'
ROYAPETTAH,
Madras, 12th September '35.

C. A. MENON.

വിഷയാനുക്രമണിക.

ഒന്നാം ഭാഗം.

			ഭാഗം.
ഒന്നാമദ്ധ്യായം (ഒരു സാമാന്യനിരൂപണം)	...		1— 18
രണ്ടാമദ്ധ്യായം (ചിലകഥകൾ)	...	...	19— 48
1. ആരോമൽച്ചേകവർ	...	...	19— 27
2. ഉണ്ണ്യാർച്ച കുത്തുകാണ്മാൻ പോയതു്		...	28— 31
3. ചെറിയ ആരോമുണ്ണി	...	...	31— 33
4. കോമന്നോർ ...	...	...	33— 39
5. തച്ചോളി ഒതേനൻ	...	...	40— 42
6. കുഞ്ഞിച്ചന്തു ...	...	...	42— 48
മൂന്നാമദ്ധ്യായം (കേരളസമുദായവും ആചാരങ്ങളും)		...	49—135
1. മരുമക്കത്തായം	...	...	50— 57
2. യുദ്ധമര്യാദയും ചടങ്ങുകളും (പയററു്, അങ്കം, പൊയ്ത്തു്, കുടിപ്പക)		...	57— 77
3. ചേകോന്മാർ ...	...	...	77— 83
4. ദിനചര്യ ...	...	...	83—100
5. കല്ല്യാണച്ചടങ്ങുകൾ	...	...	100—134
6. വസ്ത്രധാരണം ...	...	...	134—135
നാലാമദ്ധ്യായം (പാട്ടുകളുടെ കാലവും കർത്താക്കന്മാരും)			135—144

രണ്ടാം ഭാഗം.

തച്ചോളിപ്പാട്ടുകൾ	...	...	1—177
(വിഷയാനുക്രമണിക രണ്ടാംഭാഗത്തിൽ കൊടുത്തിട്ടുണ്ടു്.)			
അനുബന്ധം. എ.	...	...	179—180
അനുബന്ധം. ബി.	...	...	181—185
ശുദ്ധിപത്രം ...	...	...	187—188

വടക്കൻ പാട്ടുകൾ.

(ഒരു സാമാന്യ നിരൂപണം.)

നാടോടിപ്പാട്ടുകളെ നാം വേണ്ടതുപോലെ വിലമതിക്കുന്നില്ലെന്ന് വ്യസനസമേതം പറയേണ്ടതായിരിക്കുന്നു. പണ്ഡിതന്മാർ അവയെ നിസ്സാരമെന്നു വെച്ചു തള്ളിക്കളയുന്നു. നാഗരികന്മാരായ സാധാരണക്കാർ അവ അപരിഷ്കൃതന്മാരുടെ ജല്പനങ്ങളാണെന്നു കരുതി കാര്യമായി ഗണിക്കുന്നതുമില്ല. ഈ രണ്ടുകൂട്ടരുടേയും ഉദാസീനതകൊണ്ട് ഇപ്പോൾ അക്ഷരജ്ഞാനമില്ലാത്തവരെ അഭയം പ്രാപിച്ചിരിക്കുന്ന ഈ പാട്ടുകളിലാണ് നമ്മുടെ പഴയ സംസ്കാരം അണുപോലും പിഴയ്ക്കാതെ രേഖപ്പെടുത്തീട്ടുള്ളതു് എന്നറിയുമ്പോൾ നമ്മുടെ അനാസ്ഥയെക്കുറിച്ചുള്ള പശ്ചാത്താപത്തിന്നും അളവുണ്ടാവുന്നതല്ല. ഈ വിഷയത്തിൽ നാം അവലംബിക്കുന്ന ദീർഘനിദ്ര ഉപേക്ഷിക്കേണ്ടകാലം അതിക്രമിച്ചിരിക്കുന്നുവെന്ന് സഹൃദയന്മാരെ ആദ്യമെ ഓർമ്മപ്പെടുത്തിക്കൊള്ളട്ടെ.

മലയാളത്തറവാടുകളിൽ പ്രത്യേകിച്ച് ഉത്തര കേരളത്തിലുള്ള തറവാടുകളിൽ ഒരു കാലത്തു അധികാരം ചെലുത്തിയിരുന്ന കാരണവന്മാർ തറവാട്ടിന്റെ യോഗക്ഷേമം അതിനിഷ്കർഷയോടെ പരിപാലിച്ചുവന്നിരുന്നു. തറവാട്ടുപാരമ്പര്യം, തറവാട്ടു മര്യാദ എന്നീ കാര്യങ്ങൾ അവരുടെ അനന്തരവന്മാരുടെ ഉള്ളിൽ വേരൂന്നാൻ കാരണവന്മാർ പല ഉപായങ്ങളും പ്രയോഗിക്കാറുണ്ടായിരുന്നു. ഓണത്തിന്നു ഓണത്തല്ല്, മുതലായ കായിക വിനോദങ്ങളും, അഭ്യാസങ്ങളും, വിഷുവിന്നു വെടിമരുന്നു പ്രയോഗങ്ങളും, പുതിയ പരിഷ്കാരസൂര്യന്റെ രശ്മി തട്ടിയിട്ടും ഇടക്കാലം വരെക്കും നിലനിന്നുപോന്നു. യുദ്ധവീരന്മാരായ പുരുഷന്മാർ ഇത്തരം വിനോദങ്ങളിൽ ഏർപ്പെട്ടുവന്നിരുന്നതു് അവരുടെ പ്രകൃതിക്കു എല്ലാംകൊണ്ടും യോജിച്ചതുതന്നെയായിരുന്നുവെന്നു പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ.

പൌരുഷംപോലെ സ്ത്രീത്വവും കേരളീയർ പുരാതനകാലം മുതല്ക്കേ പുലർത്തി വന്നിട്ടുണ്ട്. സ്ത്രീകൾക്കായി തിരുവാതിര എന്നൊരാഘോഷം

പ്രത്യേകമായും എപ്പെടുത്തുവാൻ അവർ മടിച്ചിട്ടില്ല. അവക്കു സഹജമായ വിലാസങ്ങളും, സമുദായത്തിൻെറ നേർ പകുതിയുടെ മാനസിക വ്യാപാരങ്ങളും, പ്രകൃതിക്കനുസരിച്ച പന്ഥാവിൽകൂടി പ്രകടമായി പരിപുഷ്ടിയെ പ്രാപിക്കാതിരുന്നാൽ ഇരുകാലിൽ വിശ്രമിക്കേണ്ടുന്ന സമുദായം ഒരുകാലില്ലാതെ കഷ്ടപ്പെടേണ്ടി വരുമെന്നു വിചാരിച്ചിട്ടായിരിക്കാം സ്ത്രീജനങ്ങളുടെ വിനോദങ്ങൾക്കു മാത്രമായി ഒരു പ്രത്യേകാഘോഷം അനുവദിച്ചതു്. പൌരുഷവും ശക്തിയും വദ്ധിക്കുവാൻ പുരുഷന്മാർ ശ്രമിച്ചതു പോലെ മാനസിക വ്യാപാരത്തിൻെറ പ്രദശ്നമായ കലാചാതുയ്യം വളത്തേണ്ടുന്ന ഭാരം സ്ത്രീകളും കയ്യേററതായി വിചാരിക്കാവുന്നതാണ്. അതനുസരിച്ച് അവരുടെ ആഘോഷങ്ങളിൽ വേഷഭൂഷാദികളിലുള്ള മോടിയും, സംഗീതനൃത്തങ്ങളുടെ പലതരത്തിലുള്ളപ്രകാരഭേദങ്ങളും പ്രാധാന്യം വഹിച്ചു. മഹിളകൾക്കു അതിരുകവിഞ്ഞ സ്വാതന്ത്ര്യം കൊടുക്കുന്നതു സമുദായത്തിൻെറ സദാചാരബോധത്തിന്നു് ഒരു പുഴുക്കുത്താണെന്നു പറയുന്നവരോടു പുരുഷന്മാരുടെ പ്രാബല്യം മുഴുത്ത പാശ്ചാത്യ സമുദായങ്ങളിൽ ഇക്കാലത്തുപോലും കാണുന്ന കുഴപ്പങ്ങളുടെ കാരണം അന്വേഷിക്കാൻ അപേക്ഷിക്കയേ തരമുള്ളു.

ഇവയെല്ലാം പുറമേയുള്ള പരിച്ഛാരത്തെ ബാധിക്കുന്നതാണല്ലോ. ആന്തര പരിച്ഛാരത്തെ സ്പശിക്കുന്നതിന്നോ, പുലത്തുന്നതിന്നോ, യാതൊരേപ്പാടും ചെയ്തിട്ടില്ലേ എന്നു ചോദിക്കുകയാണെങ്കിൽ ആ കായ്യത്തിലും അവർ അജാഗ്രത കാണിച്ചു എന്നു പറവാൻ തരമില്ല. ഇവിടെയാണ് നമ്മുടെ വടക്കൻ പാട്ടുകൾക്കുള്ളസ്ഥാനം.

തറവാട്ടിൽ കാരണവർ അത്താഴം ഊണ് കഴിഞ്ഞുകിടക്കുവാൻ പോകുന്നതിന്നു മുമ്പായി കുറച്ചു നേരം ഉമ്മറത്തിരിക്കയോ, മുററത്തിറങ്ങിലാത്തുകയോ പതിവുണ്ട്. അപ്പോൾ വിനോദത്തിന്നായി കുട്ടികളെ വിളിച്ചു രാമായണമോ, മററുവല്ല പുരാണമോ, വായിക്കുവാൻ പറയും. അത്രക്കു പരിച്ഛാരം കാരണവക്കില്ലെങ്കിൽ വല്ല വഴിപോക്കനോ, പണ്ടാരനോ, ആരെങ്കിലും അന്നു് അവിടെ ഭക്ഷണത്തിന്നു വന്നു കൂടീട്ടുണ്ടെങ്കിൽ അവനെ വിളിച്ചു്, "എടാ നിണക്കു വടക്കൻ പാട്ടു് അറിയോ" എന്നു ചോദിക്കും. അവൻെറ അറിയാമെന്നുള്ള ഉത്തരവും "തച്ചോളി ഒാമനക്കുഞ്ഞൊതേനൻ" എന്നോ "ആറുമ്മണന്മേലെ ഉണ്ണിയാച്ച" എന്നോ "കല്ലുള്ളിപ്പാലാട്ടെ കൊങ്കിയമ്മ" എന്നോ തുടങ്ങുന്ന പാട്ടും ഒരേ ശ്വാസത്തിൽ തന്നെ ആരംഭിക്കും. ഒരുപാട്ടു കഴിയുന്നതുവരേ ഒരേ രീതിയിൽ അവൻെറ ഇഷ്ടംപോലെ അക്ഷരങ്ങൾ മുറിച്ചിട്ടും, കുറച്ചിട്ടും, ചില

പ്പോൾ ഇറക്കിയിട്ടും, ഇഴച്ചിട്ടും, അവൻപാടും. പാട്ടു പകുതിയാകുമ്പോഴെക്കു് കേൾക്കാനിരിക്കുന്ന കുട്ടികൾ പാട്ടിലുള്ള ലയം ഉറക്കത്തിലേക്കു പകർത്തിത്തുടങ്ങീട്ടുണ്ടാവും. കാരണവർ മാത്രം പാട്ടുകാരനെ അഭിനന്ദിച്ചു് കിടക്കുവാൻ പോകും. പാട്ടുകളിൽ വിവരിച്ച വീരന്മാരുടെ വീര്യപരാക്രമങ്ങൾ പാടിക്കേൾക്കുമ്പോൾ കുട്ടികൾക്കു അവരെപ്പററി സ്മരണയും തന്നിമിത്തം അഭിമാനവും ജനിക്കട്ടെ എന്നായിരിക്കും ഇതിൻെറ ആന്തരം.

ഭാരതപ്പുഴയുടെ വടക്കെ അതിത്തിവരെ ഇങ്ങിനെയൊരു സമ്പ്രദായം ഈ അടുത്തകാലംവരെ നിലനിന്നു വന്നിരുന്നു എന്നതിലേക്കു ഒരു സാക്ഷി ഞാൻ തന്നെയാണ്. എൻെറ കുട്ടിക്കാലത്തു് തറവാട്ടിൽ കാരണവൻ വഴിപോക്കരെക്കൊണ്ടു വടക്കൻപാട്ടു് പാടിക്കുന്നതു് ഞാൻ കേട്ടിട്ടുണ്ടു്. വേറെ ചിലകാരണവന്മാർ പാടിച്ചിരുന്നതായും എനിക്കറിവാനിടയായിട്ടുണ്ടു്.

കുറച്ചുകൂടി വടക്കോട്ടു പോകയാണെങ്കിൽ പാട്ടുകേൾക്കാൻ രാത്രി വരേ നാം കാക്കേണ്ടതില്ല. കൂലിപ്പണിയെടുക്കുന്ന സ്ത്രീകളുള്ള സ്ഥലങ്ങളിൽ ചെന്നു കൂടിയാൽ പകലും യഥേഷ്ടം പാട്ടുകൾ കേൾക്കുവാൻ സാധിക്കുന്നതാണ്. ഞാറു പറിക്കുക, നടുക, ചകിരിതല്ലുക, പിരിക്കുക മുതലായ പ്രവൃത്തികൾ സ്ത്രീകളാണല്ലോ എടുക്കാറുള്ളതു്. അവ അധികം നേരം മുഷിഞ്ഞിരുന്നു് ചെയ്യേണ്ടുന്ന പ്രവൃത്തികളാകയാൽ നേരംപോകാൻ ചില വിനോദങ്ങൾ അവരും ആശ്രയിക്കേണ്ടി വരുന്നു. പ്രവൃത്തിക്കു വിഘ്നം വരാതിരിക്കത്തക്കവണ്ണമുള്ളതല്ലാതെ വേറെ യാതൊന്നും അവക്കു സ്വീകരിക്കുവാനും തരമില്ല. പാട്ടുപാടുന്നതായാൽ തനിക്കും കേൾക്കുന്നവക്കും വലിയ വിരോധത്തിന്നും വഴിയില്ലല്ലോ. താളം പിടിച്ചു പദങ്ങൾ പാടുവാൻ തക്കവണ്ണം സംഗീതപരിജ്ഞാനം അവക്കില്ല. പണിതീരുന്നതുവരെ അനവധിപാട്ടുകൾ പാടുന്നതിന്നും അസൌകര്യമുണ്ടു്. അർത്ഥം മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിയാത്തവിധം കടുപ്പമുള്ള വല്ലതും പാടുന്നതിൽ അവക്കു രസമുണ്ടാകുമോ എന്നും സംശയമാണ്. നാടോടിഭാഷയിൽ കേൾക്കുന്ന മാത്രയിൽ സാരം ഗ്രഹിക്കാവുന്നതും, ചൊല്ലുവാൻ പ്രയാസമില്ലാത്തതും, രീതിക്കു അധികം വൈഷമ്യമോ വൈചിത്ര്യമോ ഇല്ലാത്തതും, ആയ വല്ല ഗാനങ്ങളുമാണ് അവക്കു യോജിക്കുന്നതു്. ഈ ഗുണങ്ങൾ ഒക്കെത്തികഞ്ഞ വടക്കൻപാട്ടുകൾ അവക്കു സ്വാധീനമുള്ളപ്പോൾ അവർ വേറെ യാതൊന്നിനേയും ആശ്രയിക്കേണ്ടതുമില്ല. കോഴിക്കോട്ടു് മൂരിയാട്ടു് പാലവും മാങ്കാവുപാലവും കടന്നു പോയിട്ടുള്ളവക്കു മേൽ വിവരിച്ച സംഗതി അനുഭവപ്പെടുന്നതാണ്.

ഈ ഘട്ടത്തിൽ നിങ്ങളിൽ നിന്നു ഒരു ചോദ്യം ഞാൻ പ്രതീക്ഷിക്കുന്നുണ്ട്. അത്താഴം കഴിഞ്ഞു കുറച്ചുനേരത്തേക്കുള്ള വിനോദത്തിന്നും വഴി വക്കിലിരുന്നു കേൾക്കുവാനാളില്ലാതെ പാടുന്നതിന്നും തക്ക യോഗ്യതയേ ഈ പാട്ടുകൾക്കുള്ളുവെങ്കിൽ അതു ഇപ്പോഴത്തെ നിലയിൽതന്നേ ഇരിക്കുന്നതല്ലേ ഭേദം ? അതു അപരിഷ്കൃതമാണെങ്കിൽ വലിയവരുടെ മുമ്പിൽ അതിനെ പിടിച്ചു വലിച്ചുകൊണ്ടുവന്നു് എന്തിനാണ് അതിന്റെ ഉള്ളുകള്ളി പുറത്താക്കി മററുള്ളവരെ ശല്യപ്പെടുത്തുന്നതു് എന്നായിരിക്കും നിങ്ങളുടെ ചോദ്യം എന്നു ഞാൻ ഊഹിച്ചുകൊള്ളട്ടെ. ഇതിന്ന് സമാധാനമായി എനിക്കു ഒന്നാമതായി പറവാനുള്ളതു് ആ പാട്ടുകൾ നിങ്ങൾ വായിക്കേണമെന്നാണ്. അതു പോരാ, നിങ്ങൾ പഠിച്ചു പാടുക തന്നെ വേണമെന്നാണ്. ഇതിന്നു കുറച്ചു വിഷമമുണ്ടായേക്കാം. കേരളീയർക്കു പാട്ടിൽ രസമോ, അഭിരുചിയോ, കുറവാണെന്നു ഈയിടെയായി ഒരു അപഖ്യാതി പുറപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. മുമ്പു സ്ത്രീകളെങ്കിലും പാട്ടുപാടാൻ പഠിക്കയും—പാടിക്കളിക്കയും ചെയ്തിരുന്നു. ഇപ്പോൾ അതും കുറവായിരിക്കുന്നു.

മഹാത്മാ ഗാന്ധി ഒരിക്കൽ ചക്ക നിരന്തരമായി തിരിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നാൽ അതിൽനിന്നു നിങ്ങളെ ആനന്ദമഗ്നരും കൃതകൃത്യരും ആക്കത്തക്ക വണ്ണം ഒരു സംഗീതം പുറപ്പെടുമെന്നു പറഞ്ഞതായി ഓർക്കുന്നുണ്ട്. അതു പോലെതന്നെ വടക്കൻപാട്ടുകളും നിങ്ങൾ ഇടവിടാതെ കുറച്ചുദിവസം പാടുന്നതായാൽ നിങ്ങളെ പരമാനന്ദത്തിൽ ലയിപ്പിക്കുന്ന ഒരു സംഗീതം അതിൽനിന്നു പുറപ്പെടുന്നതാണെന്ന് അനുഭവപ്പെടുന്നതാണ്. ഈ സംഗതി വടക്കൻ പാട്ടുകളെപ്പററി മാത്രമല്ല കേരളത്തിന്റെ നാനാഭാഗത്തും പ്രചാരമുള്ള പഴയപാട്ടുകളെപ്പററി പൊതുവെ പറയാവുന്നതാണ്. ഈ തത്വം മനസ്സിലാക്കിയ മഹാകവി വള്ളത്തോൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ നിസർഗ്ഗസുന്ദരമായ രീതിയിൽ പാടുന്നതു് നോക്കുക:—

"നമ്മുടെമാതാവു - കൈരളി - പണ്ടൊരു
പൊന്മണിപ്പൈതലായ് വാണകാലം,
യാതൊരുചിന്തയുമില്ലാതെ കേവലം
ചേതസി തോന്നിയ മാതിരിയിൽ
ഏടലർ ചെങ്കോൽ ചിലങ്കകിലുങ്ങുമാ
റോടിക്കളിച്ചു രസിച്ചകാലം,
പെററമ്മതന്നുടെ വെൺമുലപ്പാൽ തീരെ
വാറിയിട്ടില്ലാത്ത പൂംകണ്ണത്താൽ
പാടിയിരുന്ന പഴംകഥപ്പാട്ടുകൾ

പാൽകുഴമ്പല്ലോ ചെകിട്ടിനെല്ലാം.
വൃത്തവ്യവസ്ഥ യില്ലക്ഷരവ്യക്തിയി-
ല്ലത്തോപപത്തിയില്ലെന്നാകിലും
ആരാരെകൊൾമയിർ കൊള്ളിക്കില്ലിഗ്ഗീത
മാരോമൽപ്പൈങ്കിളി ക്കൊഞ്ചൽപോലെ.
നാരായക്കുപ്പിനാൽ നോന്തുഞരങ്ങിക്കൊ
ണ്ടോരോരോ കീറോലതന്നിൽ വീഴാൻ,
സംഗതിവന്നിട്ടി ല്ലിക്കൃതിക്കാളുകൾ
സന്തതം നെഞ്ചേററി ലാളിക്കയാൽ.
കേട്ടുപഠിച്ചു പഠിച്ചുനടപ്പായ
പാട്ടിതുപാവനവേദഭേദം.
കൌരവപാണ്ഡവ രാജ്യവിവാദവും,
ശ്രീരാമകാമ്മുക ഞാണൊലിയും,
പാർവെന്ന തേനൻെറ വാൾവീശൽച്ചീററലും,
പാലാട്ടുകോമൻെറ പ്രേമവീപ്പും,
പാക്കനാർ തന്നുടെ യുൾപൊരുൾത്തേട്ടലും
കേൾക്കാമിതിങ്കൽ നിന്നുൾക്കുളിക്കെ."

പണ്ഡിതന്മാരുടെ മദ്ദനത്തിന്നോ, പകത്തി യെഴുതുന്നവരുടെ അക്രമങ്ങൾക്കൊ അധീനമാവാതെ, സ്വതസ്സിദ്ധമായ പരിശുദ്ധതക്കു യാതൊരു ഹാനിയും തട്ടാതെ, ഇന്നും പലക്കും ആനന്ദനിവൃതി അണയ്ക്കുന്ന ആ പഴം പാട്ടുകൾ മഹാകവി പറയുംപോലെ ഒരു പാവനവേദഭേദം തന്നെയാണ്. വേദവും എഴുതിവെക്കുന്ന പതിവ് മുമ്പുണ്ടായിരുന്നില്ലല്ലോ. ചൊല്ലിക്കൊടുത്തു പഠിക്കുന്നതു കൊണ്ടാണ് അതിന്നു ശ്രുതി എന്നൊരു പേരുണ്ടായിട്ടുള്ളതും. ഒന്നുരണ്ടു സംഗതികളിൽമാത്രമേ ഞാൻ മഹാകവിയോടു യോജിക്കാതേയുള്ളു. വൃത്തവ്യവസ്ഥയും അക്ഷരവ്യക്തിയും അത്തോപപത്തിയും ഈ പാട്ടുകൾക്കില്ലെന്നാണ് അദ്ദേഹം അഭിപ്രായപ്പെടുന്നത്. സംസ്കൃതച്ഛന്ദസ്സ് അനുസരിച്ചുള്ള വൃത്തബന്ധം അവക്കില്ലെന്നു സമ്മതിക്കാം. പക്ഷെ ചൊല്ലാനായി വ്യവസ്ഥിതമായ ഒരുരീതി അതനില്ലെന്നു പറഞ്ഞുകൂടാ. ചെവിക്കു ഇമ്പം വരത്തക്കവിധത്തിൽ പദങ്ങൾ കൂട്ടിച്ചേർക്കുന്ന ക്രമമാണല്ലോ വൃത്തങ്ങൾക്കെല്ലാം അടിസ്ഥാനം. ഈ തത്വം മനസ്സിലാക്കീട്ടു തന്നെയാണ് പഴയപാട്ടുകളും ഉണ്ടാക്കിട്ടുള്ളതെന്നുള്ളതിലേക്കു സംശയമില്ല. അല്ലെങ്കിൽ നമുക്കു ആഹ്ലാദം തരുന്നതിന്നു അവക്കു ശക്തിയുണ്ടാവുന്നതല്ലല്ലോ. അക്ഷരവ്യക്തി അവക്കി

ല്ലാതെപോയതു പാട്ടുകളുടെ കുറവല്ല; അവ പാടുന്നവർ അക്ഷരജ്ഞാന മില്ലാത്തവരായതുകൊണ്ടാണ്. ഇനി അതില്ലെങ്കിലും അവയുടെ മാധുര്യത്തിന്നു കുറവില്ലെന്നു വന്നാൽ പിന്നെ അന്യൂനതവകവെക്കേണ്ടതു മില്ലല്ലോ. അക്ഷരവ്യക്തി യില്ലാതെ വാക്കുകളുടെ "വക്കും, മുക്കും" വിട്ട് കൊഞ്ചുന്ന ചെറുകുട്ടികളുടെ മധുരാലാപംപോലെ അതു ഒരിക്കൽ കേൾക്കാനിട വന്നവർക്കും അതിൽ കൌതുകം കുറയുന്നതുമല്ല.

ഇനി അർത്ഥത്തിൻെറ സംഗതി പറകയാണെങ്കിൽ അതു് വാചാമഗോചരം തന്നെയാണ്. അർത്ഥോപപത്തിയുടെ പ്രയോജനം വായനക്കാരുടേയോ കേൾക്കുന്നവരുടേയോ ഹൃദയത്തിൽ സന്ദർഭത്തിന്നനുസരിച്ച് സ്ഫോഭം പുറപ്പെടീക്കുന്നതാണല്ലോ. ആ വിഷയത്തിൽ വടക്കൻപാട്ടുകളേപ്പോലെ ശക്തിയുള്ള സാഹിത്യം അധികമുണ്ടെന്നു തോന്നുന്നില്ല. "ഓതിരം", "കടകം" നോക്കിയുള്ള വാൾപ്രയോഗങ്ങളും, "പുലിയങ്കം" "പൂഴിയങ്കം" തുടങ്ങിയുള്ള പതിനെട്ടടവുകളും, പറന്നു വെട്ടി പമ്പരംതിരിഞ്ഞ് കോട്ടകളും ഗോപുരങ്ങളും തകർക്കുന്ന സമ്പ്രദായങ്ങളും, വർണ്ണിച്ചിട്ടുള്ളത് വായിച്ചാൽ വാളും പരിചയുംകൂടി മുട്ടുന്ന ശബ്ദങ്ങളും, അങ്കക്കലിക്കൊണ്ടു തുള്ളിച്ചാടുന്ന രണശൂരന്മാരുടെ പോർക്കു വിളിയും, നാം കേൾക്കുന്നപോലെ തോന്നുന്നതാണ്. ഒരുദാഹരണം എടുത്തു കാണിക്കാം. ചന്തുവും കണ്ടർമേനോനുമായുള്ള യുദ്ധം വർണ്ണിച്ചിട്ടുള്ള നോക്കുക:—

"ആയതുകേട്ടപ്പോൾ കണ്ടർമോനോൻ
കച്ചയും കെട്ടിച്ചമഞ്ഞൊരുങ്ങി
ഉറുമിപ്പരിച യെടുത്തുകൊണ്ടു്
പടകളിമുററത്തു ചാടിവീണാൻ
കൂടേയും ചാടീതു കുഞ്ഞിച്ചന്തു
ഇരുവരുമായങ്ങു നേരിട്ടിതു
അങ്കംപിടിക്കുന്നിരുവരുമായ്
സരസ്വതി അങ്കംപിടിച്ചവരും
ഗണപതി അങ്കവും താരിതാഴ്ത്തി
കോൽത്താരിയങ്കം പിടിച്ചവരും
അഞ്ഞൂറും മുന്നൂറും നീട്ടുനീട്ടി
വാൾത്താരി യങ്കം പിടിച്ചവരും
അഞ്ഞൂറും മുന്നൂറും വെട്ടുവെട്ടി
പതിനെട്ടടവങ്ങു വെട്ട്യവരും
പുലിയങ്കത്താരിയും നേരിട്ടല്ലോ
ചുരിക മുനയിന്നു തീപറന്നു

അങ്കംപറന്നങ്ങു വെട്ടുന്നേരം
വാടിമയങ്ങുന്നു കണ്ടർമേനോൻ.
ആതക്കംകണ്ടുടൻ കുഞ്ഞിച്ചന്തു
ഈററപ്പുലിപോലെ എതിർക്കുന്നുണ്ട്
പോത്തും കലയും ചെറുക്കുംവണ്ണം,
മാനത്തു വലിയിടിവെട്ടുംപോലെ,
ബാലിസുഗ്രീവന്മാർ യുദ്ധംപോലെ,
ആളെ വിവരിച്ചറിഞ്ഞുകൂടാ
ആതക്കം കണ്ടുടൻ ചന്തുതാനും
പൂഴിപ്പോരങ്കം പിടിച്ചുചന്തു
പരിചക്കൊപ്പരയിൽ മണ്ണുകോരി
കണ്ടർമേനോൻെറ മുഖത്തെറിഞ്ഞു.
പകിരിതിരിഞ്ഞങ്ങു വെട്ടിച്ചന്തു
തച്ചോളി ഓതിരം വെട്ടുവെട്ടി
ഒമ്പതുമുറിയായി വീണുമേനോൻ"

ഇത്തരത്തിൽ ഒരു യുദ്ധവർണ്ണന കാണേണമെങ്കിൽ,

"മുഷ്ടിചുരുട്ടി പ്രഹരിച്ചിരിക്കവെ,
കെട്ടിയുംകാൽകൈ പരസ്പരം താഡനം
തട്ടിയും, മുട്ടുകൊണ്ടും, തലതങ്ങളിൽ
കെട്ടിയു, മേററം പിടിച്ചും, കടിച്ചു, മ
ങ്ങൂററത്തിൽ വീണും, പുരണ്ടുമുരുണ്ടുമാ
ചീററംകലന്നു, നഖംകൊണ്ടുമാന്തിയും,
ചാടിപ്പതിക്കയും, കൂടെക്കുതിക്കയും,
മാടിത്തടുക്കയും, കൂടെക്കൊടുക്കയും,
ഓടിക്കഴിക്കയും, വാടിവിയക്കയും,
മാടിവിളിക്കയും, കോപിച്ചടുക്കയും,
ഉടെവിയക്കയും, നാഡികൾ ചീക്കയും;"

എന്നുള്ള തുഞ്ചത്തെഴുത്തച്ഛൻെറ ബാലിസുഗ്രീവയുദ്ധവർണ്ണനയെ ത്തന്നെ ആശ്രയിക്കണം. ഉദാഹരണങ്ങൾ ഇതിന്നുപരി ധാരാളം ഉദ്ധരിക്കാനുള്ളതുകൊണ്ടു ഈ പ്രകൃതം അധികം ദീർഘിപ്പിക്കുന്നില്ല.

ചുരുക്കിപ്പറയുന്നതായാൽ, ഈ പാട്ടുകളിൽ സർവ്വത്ര വിളങ്ങുന്ന അകൃത്രിമ സൌന്ദര്യത്തിന്ന് അതിന്നവലംബമായി നില്ക്കുന്ന ഹൃദയ

സംഗീതത്തിന്നുള്ളതുപോലെ അന്യാദൃശമായ ആകർഷണശക്തിയുണ്ടെന്നു അനുഭവസിദ്ധമാണ്. ഈ ഹൃദയസംഗീതം പാട്ടുകച്ചേരികളിൽ നിന്നു നമുക്കു കിട്ടിവരുന്ന സംഗീതത്തിൽ നിന്നു എത്രയോ വ്യത്യാസപ്പെട്ടതാണ്. ഭാഗവതരുടെ സംഗീതം അഭ്യസിച്ചുണ്ടായതാണ്. ഹൃദയസംഗീതം താനെ യുണ്ടായതാണ്. ഇതാണ് അവ തമ്മിലുള്ള വ്യത്യാസം. അഭ്യസ്തസംഗീതവും ഹൃദയസംഗീതവും യോജിച്ചുവന്നാൽ അവയിൽ നിന്നുത്ഭവിക്കുന്ന പരമാനന്ദരസം അവാച്യമായ ആകർഷണശക്തിയുള്ളതാണെന്നുള്ളതിലേക്ക് സംശയമില്ല. പക്ഷെ മററുവസ്തുക്കളെപ്പോലെ ഈ സംഗീതവും അപൂർവ്വമായിട്ടേ കണ്ടുവരുന്നുള്ളൂ.

പരമയോഗികൾ ഏകാഗ്രതയിൽ അനുഭവിക്കുന്ന ആനന്ദം മേൽ പറഞ്ഞ ഹൃദയസംഗീതത്തിൻെറ ഒരു രൂപാന്തരം മാത്രമാണ്. കാമിനീകാമുകന്മാർ കേവലം മാനസികമായ ഐക്യത്തെമാത്രം കാംക്ഷിച്ചു പെരുമാറുമ്പോൾ അവക്ക് അനുഭവപ്പെടുന്ന പരമനിർവൃതിയും ഹൃദയസംഗീതത്തിൻെറ പരിണാമഭേദമല്ലാതെ മറെറാന്നുമല്ല. ഈശ്വര സൃഷ്ടികളിൽ എല്ലാംകൊണ്ടും അഗ്രസ്ഥാനം മനുഷ്യനാണല്ലോ വഹിക്കുന്നത്. സകലകലാവല്ലഭനായ സർവ്വേശ്വരൻെറ സൃഷ്ടിചാതുര്യത്തിൽ ലയിച്ചു കിടക്കുന്ന മാഹാത്മ്യം കണ്ടറിവാനുള്ള ശക്തിയും മനുഷ്യനേഉള്ളൂ. ഈ വിശേഷശക്തിയുള്ള മനുഷ്യൻ ഈശ്വരസൃഷ്ടിയിലുള്ള വിലാസഭംഗിയും വൈചിത്ര്യങ്ങളും കാണുമ്പോൾ സൃഷ്ടികർത്താവിൻെറ കലാനൈപുണ്യത്തെ മതിമറന്നു സ്തുതിപ്പാൻ പ്രേരിതനാവുന്നു. ഈ പ്രേരണയാണ് ഹൃദയസംഗീതത്തിൻെറ ബീജം. സൃഷ്ടിയിൽ കാണുന്ന കലാസൌന്ദര്യത്തെപ്പററി മനുഷ്യന്നുണ്ടാവുന്ന ബോധമാണ് അതിനെ പോഷിപ്പിക്കുന്ന സാധനം. അതു ഒരു നിയമത്തിന്നും അടിമപ്പെടുന്നില്ല. അതിന്നു പ്രത്യേകമായ ഉദ്ദേശങ്ങളുമില്ല. താനേ പ്രവഹിക്കുന്നതാണ് അതിൻെറ സ്വഭാവം.

ഇരിമ്പിന്നു കാന്തംപോലെ ഇതിനെ തട്ടിയുണർത്തുവാൻ വല്ല ഹേതുവും ഉണ്ടായാൽ മതി. പിന്നെ അത് അടങ്ങി നില്ക്കുന്നതല്ല. ധാര മുറിയാതെ ഒഴുകിക്കൊണ്ടിരിക്കും. മേൽപറഞ്ഞ കലാസൌന്ദര്യബോധം എല്ലാമനുഷ്യരിലുമുണ്ട്. പരിതഃസ്ഥിതികളുടേയും കാലാവസ്ഥയുടേയും ഭേദമനുസരിച്ച് അതു ചിലരിൽ പ്രകടമായും ചിലരിൽ നഷ്ടപ്രായമായും ഇരിക്കുന്നുവെന്നേയുള്ളൂ. ഇപ്രകാരമുള്ള ഹൃദയസംഗീതത്തിൻെറ പ്രവാഹം മററു ഹൃദയങ്ങൾ അനായാസേന കൈക്കൊള്ളുകയല്ലാതെ അതിൻെറ നിസർഗ്ഗ സൌന്ദര്യത്തിന്നു ഹാനിവരുത്താൻ ഒരിക്കലും ശ്രമിക്കുന്നതല്ല.

ഇതാണ് വടക്കൻപാട്ടുകൾ മുതലായ പഴയപാട്ടുകൾ എഴുതിവെക്കാതെ പാടി രസിച്ചുവന്നതിൻെറ രഹസ്യം. ഇപ്പോൾ ഇവക്ക് ഈ സാന്നിദ്ധ്യം ക്രമേണ കുറഞ്ഞുവരുന്നുണ്ടെന്നുള്ള വാസ്തവവും ഈ ഘട്ടത്തിൽ പ്രസ്താവ യോഗ്യമാണ്. നമ്മുടെ സംസ്കാരം ക്രമേണ അസ്തമിക്കാൻ തുടങ്ങിട്ടു കുറച്ചുകാലമായി. അതോടുകൂടി നമ്മുടെ ഹൃദയസംഗീതവും നമ്മോടു യാത്രപറഞ്ഞു പിരിഞ്ഞു പോകുന്നുണ്ട്. അതിൻെറ അഭാവത്തോടുകൂടി ആവക പാട്ടുകളെ ഹൃദയത്തിൽ സൂക്ഷിച്ചുവെക്കുവാൻ നമുക്കുള്ള കെല്പും കുറയാതെ തരമില്ലല്ലോ. അപ്പോഴാണ് അവയെ പകത്തിയെടുത്തി ട്ടെങ്കിലും സൂക്ഷിക്കേണമെന്നുള്ള ആഗ്രഹം നമുക്കുണ്ടാകുന്നത്. ഈ പ്രകൃതിനിയമത്തിന്നധീനമായ വടക്കൻപാട്ടുകളും അച്ചടി പ്പിശാചി ൻെറ ബാധക്കു കീഴടങ്ങേണ്ടിവന്നിട്ടുണ്ട്. കാര്യത്തിൻെറ ഗതി ഇത്തരത്തി ലാണെങ്കിലും അച്ചടിപ്പിശാചിനോടു നമുക്കു നന്ദി പറയാതെ തരമില്ല. അതില്ലെങ്കിൽ ഇങ്ങിനെ യൊന്നുണ്ടായിരുന്നുവെന്നുള്ളതു് ഇനിയുള്ളവർ അറിയാനും മാർഗ്ഗമില്ലതെയാകുമായിരുന്നു.

ഈ ഘട്ടത്തിൽ എൻെറ സോദരീസോദരന്മാരോടു എനിക്ക് ഒരു പേക്ഷയുണ്ട്. മലയാളത്തിലെ പഴയപാട്ടുകളിൽ ആയിരത്തിനൊന്നു കണ്ടെങ്കിലും ഇതുവരെ അച്ചടിക്കാൻ തരമായിട്ടില്ല. അവയിൽ ഒട്ടുമുക്കാലും നാട്ടുകാരുടെ ഹൃദയത്തിൽ തന്നേയാണ് ഇപ്പോഴും നിക്ഷേപിച്ചിരിക്കു ന്നതു്. ഇതിൽ ഒരു വലിയപങ്ക് നമ്മുടെ മുത്തശ്ശിമാരുടെ കയ്യശമുണ്ട്. ഇവരുടെ കാലംകഴിയുന്നതോടുകൂടി ആവകപാട്ടുകളും നമുക്ക് നഷ്ടപ്പെട്ടു പോകുന്നതാണ്. അതുകൊണ്ടു അവരുടെ ആയുഷ്കാലം അവസാനിക്കുന്ന തിന്നു മുമ്പായി അവക്കു തോന്നുന്നപാട്ടുകൾ പകത്തിവാങ്ങുവാൻ നിങ്ങ ളെല്ലാവരും ഉത്സാഹിക്കേണമെന്നാണ് എനിക്കുള്ള അപേക്ഷ. ഇക്കാര്യ ത്തിൽ കുറച്ചധികം സൌകര്യം എൻെറ സോദരിമാർക്കാണ് ഉള്ളതെന്നു എനിക്ക് തോന്നുന്നു. മുത്തശ്ശിമാരുടെ പാകത്തിന് നിന്ന് അവരെ മുഷിപ്പിക്കാതെ കാര്യം കയ്യലാക്കാൻ സഹോദരന്മാരേക്കാൾ സാമർത്ഥ്യം സഹോദരികൾക്കാണെന്നു ഞാൻ പറയുമ്പോൾ എൻെറ സോദരന്മാർ ഒട്ടും പരിഭവിക്കേണ്ടതില്ല. അതുകൊണ്ടു എൻെറ സോദരിമാരോടു ഇക്കാര്യ ത്തിൽ ദൃഷ്ടിവെക്കണമെന്നു ഞാൻ പ്രത്യേകമായി അപേക്ഷിച്ചു കൊള്ളുന്നു. ഇതെല്ലാം ശേഖരിച്ചിട്ടു "ഞങ്ങളെന്താണ് ചെയ്യേണ്ട തെന്ന്" നിങ്ങളാരും സംശയിക്കേണ്ടതില്ല. ഒന്നുകിൽ നിങ്ങൾതന്നെ അവയെക്കുറിച്ച് അത്യാവശ്യം അറിഞ്ഞിരിക്കേണ്ട കാര്യങ്ങൾ വിവരിച്ച് അവ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുക. അതിന്നു സൌകര്യമില്ലെങ്കിൽ അച്ചടിപ്പിക്കു വാൻ വല്ല മുദ്രാലയക്കാരെയോ ഏല്പിക്കുക.

ഈ പാട്ടുകൾക്കു വടക്കൻപാട്ടുകൾ എന്ന പേര് വരുവാൻ കാരണമെന്ത് ? തെക്കൻ ദിക്കുകളിൽ ഇത്തരത്തിലുള്ള പാട്ടുകളില്ലേ ? ഈ സംശയങ്ങൾക്കും ഒരു പരിഹാരം ചെയ്യേക്കാം. ഉത്തര കേരളത്തിലെ വീരന്മാരെക്കുറിച്ചുള്ള പാട്ടുകളായതുകൊണ്ടു ഇവക്കു ഒന്നായി വടക്കൻപാട്ടുകൾ എന്നു പേർ സിദ്ധിച്ചതായിരിക്കണം. ഇതുവരെ കിട്ടിയിട്ടുള്ള പാട്ടുകൾ പരിശോധിച്ചു നോക്കുമ്പോൾ ഈ വീരന്മാരുടെ പ്രധാന കേളീരംഗം കോലത്തിരിനാട്, കടത്തനാട്, വയനാട്, വടകര എന്നീസ്ഥലങ്ങളായിരുന്നുവെന്നു കാണാം. ഈ ചുരുങ്ങിയ അതിർത്തിക്കുള്ളിൽ ഇവർ അടങ്ങി നിന്നുവെന്നു വിചാരിപ്പാൻ വഴികാണുന്നില്ല. തച്ചോളിച്ചന്തുക്കുറുപ്പ് തൻെറ ഭാര്യയായ മാതുവിനെ ബലാല്ക്കാരമായി കൊണ്ടുപോയ കണ്ടർമേനോനോടു പടവെട്ടി രാവണൻെറ കോട്ടയേയും കവിഞ്ഞുനില്ക്കുന്ന അയാളുടെ കോട്ട പിടിച്ചടക്കിയതായി ഒരു കഥയുണ്ട്. ഇതിൽ കണ്ടർമേനോൻെറ കോട്ട തച്ചോളി വീട്ടിൽനിന്നു (തച്ചോളിവീട് കടത്തനാട്ടാണ്) തൊണ്ണൂറ്കാതംവഴി ദൂരത്തായ താനൂർ എന്ന സ്ഥലത്താണെന്നു പ്രസ്താവിച്ചു കാണുന്നുണ്ട്. ഈസ്ഥലം ഇപ്പോഴത്തെ തിരൂക്കടുത്ത താനൂരാണോ എന്ന് നിർണ്ണയിച്ചു പറവാൻ സാധിക്കുന്നതല്ല. കഥയിൽ പ്രസ്താവിച്ച ദൂരംനോക്കുമ്പോൾ അതല്ലെന്നൂഹിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. അതു കൂടാതെ ഓരോ വീരന്മാരെപ്പററി പ്രസ്താവിക്കുമ്പോൾ "പതിനെട്ടു നാട്ടിലും പോയിവന്നു" എന്നൊക്കെ വിവരിക്കുന്നതുമുണ്ട്. ഇതെല്ലാം കൂടി ആലോചിക്കുമ്പോൾ ചുരുങ്ങിയത് ഭാരതപ്പുഴയുടെ വടക്കായി ഉത്തര കേരളമെന്ന് പറയാവുന്ന രാജ്യവിഭാഗത്തി ലുൾപ്പെട്ട മിക്ക സ്ഥലങ്ങളെയും ഒരുവിധത്തിലല്ലെങ്കിൽ മറെറാരുവിധത്തിൽ സ്പർശിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു പറയാവുന്നതാണ്. ദക്ഷിണ കേരളത്തിലും ഇത്തരത്തിലുള്ള പാട്ടുകളുണ്ട്. മാവാരതം പാട്ട്, അഞ്ചുതമ്പുരാൻ പാട്ട്, ഇരവിക്കുട്ടിപ്പിള്ളപ്പോർപാട്ട് *എന്നു തുടങ്ങിയ അനവധിപാട്ടുകൾ പ്രചാരത്തിലുണ്ട്. അച്ചടിച്ചു പ്രസിദ്ധംചെയ്യാത്തതുകൊണ്ടു അവക്കു കേരളമൊട്ടുക്കും പ്രചാരം സിദ്ധിച്ചിട്ടില്ലെന്നേ ഉള്ളു.

ഭാഷാസാഹിത്യത്തിലും ദേശചരിത്രത്തിലും ഈ പാട്ടുകൾക്ക് എന്തൊരുസ്ഥാനമാണ് കല്പിക്കേണ്ടതു എന്നു ഇനി ചിന്തിച്ചുനോക്കാം. ഈ ഘട്ടത്തിൽ ഭാഷാചരിത്രത്തിൻെറ ചില മങ്ങിയകോണുകളിലേക്ക് നിങ്ങളുടെ ശ്രദ്ധ പതിപ്പിക്കേണ്ടതായിട്ടുണ്ട്. തമിഴും സംസ്കൃതവും എടുത്തു

---

* ശ്രീമാൻ സി. പി. ഗോവിന്ദപ്പിള്ള പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയ "മലയാളത്തിലെ പഴയ പാട്ടുകൾ" എന്നഗ്രന്ഥത്തിൽ ഇവയിൽനിന്ന് ചിലഭാഗങ്ങൾ ഉദ്ധരിച്ചു കാണുന്നുണ്ട്.

കളഞ്ഞാൽ പിന്നെ മലയാളഭാഷ എന്നൊന്നു വേറെയുണ്ടോ എന്നു സംശയിക്കുന്നവർ ഇന്നും ചിലരുണ്ട്. അവർ തങ്ങളുടെ അഭിപ്രായത്തിന്നു അവലംബമായി മലയാളത്തിൽ കാണുന്ന തമിഴ്പദങ്ങളുടേയും സംസ്കൃതപദങ്ങളുടേയും ഒരു പട്ടികഎടുത്തു കാണിക്കാറുമുണ്ട്. തമിഴരും സംസ്കൃതഭാഷ അറിയുന്നവരുമായി മലയാളികൾക്ക് ഇട പഴകേണ്ടി വന്നതുകൊണ്ട് ആ രണ്ടുഭാഷകളിൽനിന്നും ധാരാളം വാക്കുകൾ മലയാളത്തിൽ കടന്നു കൂടീട്ടുണ്ടെന്നു സമ്മതിക്കാതെ തരമില്ല. അതുപോലെ അറബിക്ക്, ഹിന്ദുസ്ഥാനി, പേർസിയൻ എന്നീഭാഷകളിൽ നിന്നും ധാരാളം വാക്കുകൾ മലയാളത്തിന്റെ പദസമ്പത്തി ലുൾപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. ഇപ്പോൾ ഇംഗ്ലീഷിൽനിന്നും കടന്നു കൂടുന്നുണ്ട്. ഇങ്ങിനെ കൂടുന്നതു ഭാഷയുടെ വളർച്ചക്കല്ലാതെ തളർച്ചക്ക് കാരണമാകുന്നതുമല്ല. എന്നാൽ ഈ ഭാഷകൾക്കൊന്നിന്നും തനിമലയാളത്തിനെ നിലതെററിക്കാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടില്ലെന്നുള്ളതിലേക്ക് പച്ചമലയാളരൂപത്തിൽ പുറപ്പെട്ടിട്ടുള്ള പാട്ടുകളാണ്, ഒന്നാന്തരം തെളിവ്. നാടോടിപ്പാട്ടുകൾക്കു പുറമേ ഇടക്കാലത്തു കുഞ്ഞിക്കുട്ടൻതമ്പുരാൻ, കുണ്ടൂർ നാരായണമേനോൻ മുതലായ കവികുലോത്തമന്മാർ പച്ചമലയാളത്തിൽ കവിത യെഴുതിയത് നിങ്ങളിൽ ചിലർ കാണുകയോ കേൾക്കുകയോ ചെയ്തിരിക്കാനിടയുണ്ട്. അങ്ങിനെയുള്ള തനി മലയാളത്തിന്ന് ഊക്കിന്നോ ഒഴുക്കിന്നോ മോടിക്കോ കുറവില്ലെന്നുള്ളത്,

1. "തേടിക്കയത്തു പടയിൽപ്പലർ കൂടിവന്നാൽ
കൂടിക്കരുത്തുടയ കയ്യിതു കൂസുകില്ല.
മോടിക്കുവേണ്ടി യരവാളിതെടുത്തതല്ല
പേടിക്കവേണ്ട പിടമാൻമിഴിതെല്ലുപോലും.

2. കയ്യും കണക്കുമണയാതെ കനത്തമാരി
പെയ്യുങ്കണക്കുടലു വിട്ടുകരിമ്പുവില്ലൻ
എയ്യുങ്കണക്കു മറുകയ്യറിവില്ലൊരാൾക്കും
നിയ്യുങ്കണക്കു മവനോടിവ നേററുതോററു.

3. പുല്ലാണിനിക്കു പടയാളികൾ നിൻകടക്കൺ
തല്ലാണ് തേൻമൊഴി! തടുത്തിടുവാൻ ഞെരുക്കം
തെല്ലാകയാൽതെളി വിയന്നു തുണക്കണംനീ
യല്ലായ്കിലാങ്ങളകൾതൻപണി പെങ്ങൾചെയ്യും.

4. വാളേ! തെളിഞ്ഞിടുക നിൻപണിതീർന്നതില്ല
നാളേക്കു നീട്ടിടുക നിന്റെ യുറക്കമെല്ലാം.

ആളേറെയിന്നിത പടക്കുവരുന്നുതേൻചൊ-
ല്ലാളേ ! നിനക്കിനിയുമിന്നൊരു കാഴ്ചകാണാം. ”

എന്നീ ശ്ലോകങ്ങൾ വിളിച്ചു പറയുന്നുമുണ്ട്. ഇപ്രകാരമുള്ള തനി മലയാളത്തിനെ വളത്തിക്കൊണ്ടുപോന്നതു് വടക്കൻപാട്ടുകളെപ്പോലെയുള്ള നാടോടിപ്പാട്ടുകളാണെന്നു വരുമ്പോൾ അവക്കു ഭാഷാസാഹിത്യചരിത്രത്തിൽ ഒരു ഗണ്യമായസ്ഥാനത്തെ കല്പിക്കേണ്ടതാണെന്നുള്ളതിലേക്കു സംശയമില്ലല്ലോ? സംസ്കൃത സമ്പർക്കം യാതൊരുവിധത്തിലും ഭാഷക്കു ഗുണം ചെയ്തിട്ടില്ലെന്നാണ് എന്റെ അഭിപ്രായമെന്ന് നിങ്ങൾ തെററിദ്ധരിക്കരുത്. സംസ്കൃതം മൂലമായി ഭാഷയിൽ പദസമ്പത്ത് വർദ്ധിച്ചിട്ടുള്ളതിന്നു പുറമെ പല പ്രസ്ഥാനങ്ങളും അവതരിച്ചിട്ടുണ്ട്. അവയെ ഞാൻ വിസ്മരിക്കുന്നില്ല. പക്ഷെ സംസ്കൃതത്തിലുള്ള അതിരുകവിഞ്ഞ അഭിമാനം ഭാഷാതറവാട്ടിൽ ചിലവകയിലുണ്ടായിരുന്ന സ്വത്തുക്കൾ നശിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നുള്ള വാസ്തവവും മറച്ചുവെക്കുവാൻ തരമില്ല. ഇന്നും ഭാഷയിലുള്ള പലപാട്ടുകളും പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്താതിരിക്കുവാൻ നമ്മുടെ സംസ്കൃത പക്ഷപാതവും ഭാഷാഭിമാനക്കുറവും കാരണമല്ലയോ എന്നു ഞാൻ ശങ്കിക്കുന്നു.

മാനവേദൻ എന്ന സാമൂതിരിപ്പാടിന്റെ സദസ്സിൽ പതിനെട്ടരക്കവികളുണ്ടായിരുന്നുവെന്നും അതിൽ ഭാഷാ കവിയാണ് അരക്കവിയായിത്തീർന്നതെന്നുമുള്ള ഐതിഹ്യം നിങ്ങൾ കേട്ടിരിക്കാനിടയുണ്ട് എന്നാൽ ആ അരക്കവിയോ,

“ അധികേരള മഗ്ര്യഗിരഃ കവയഃ
കവയന്തു വയന്തുന താൻ വിനുമഃ
പുളകോൽഗമകാരി വചഃപ്രസരം
പുനമേവ പുനഃപുനരാസ്മഹേ ”

(കേരളത്തിൽ വശ്യവാക്കുകളായ കവികൾ കവനംചെയ്തുകൊള്ളട്ടെ. അവരെ ഞാൻ നമസ്കരിക്കുന്നില്ല. കൊൾമയിർ ക്കൊള്ളിക്കുന്ന വാഗ്വിലാസമുള്ള പുനത്തിനെമാത്രമേ ഞാൻ വീണ്ടുംവീണ്ടും നമസ്കരിക്കുന്നുള്ളൂ) എന്ന സട്ടിഫിക്കററ് പണ്ഡിതകേസരിയായ ഉദ്ദണ്ഡശാസ്ത്രികളുടെ കയ്യിൽനിന്നു വാങ്ങിയ മഹായോഗ്യനാണ്.

ബാക്കി പതിനേഴുകവികളും (ഉദ്ദണ്ഡശാസ്ത്രികളെ ഒഴിച്ച്) കേരളീയർ തന്നെ ആയിരുന്നുവെങ്കിലും അവക്ക് ഭാഷയിൽ കവനംചെയ്യുന്നതിൽ അഭിമാനമോ രസമോ ഉണ്ടായിരുന്നില്ലെന്നാണ് കേട്ടറിവ്.

അവരും പുനത്തിനെപ്പോലെതന്നെ ഭാഷാകവിതയിൽ മനസ്സിരുത്തിയിരുന്നുവെങ്കിൽ മലയാളഭാഷയിലെ ഗ്രന്ഥസമ്പത്തു ഏതുഭാഷയിലുള്ള ഗ്രന്ഥസമുച്ചയത്തെയാണ് അതിശയിക്കാതിരിക്കുക !

ഇങ്ങിനെ ഒരുദശ മററുഭാഷകൾക്കുമുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. ഇംഗ്ലീഷിൽ മിൽട്ടൻ (Milton) എന്ന മഹാകവിക്കു തന്നെ ലത്തീൻ (Latin) ഭാഷയിലെഴുതുന്നതായിരുന്നുവത്രെ അധികം ഇഷ്ടം. ബേക്കൻെറ അഭിമാനവും അത്തരത്തിൽ തന്നെ ആയിരുന്നുപോൽ. പക്ഷെ അവക്ക് ഇന്നും നിലനിന്നു വരുന്ന കീർത്തി അവരുടെ ഇംഗ്ലീഷ് കൃതികളെ ആസ്പദമാക്കീട്ടാണ് എന്നുള്ള പരമാർത്ഥം അറിയുമ്പോഴാണ് അവരുടെ വൃഥാപരിശ്രമങ്ങളെപ്പററി നാം വ്യസനിക്കുന്നത്. നമ്മുടെ പൂർവ്വികന്മാർ സംസ്കൃതത്തിൽ കവനം ചെയ്തതിനെക്കുറിച്ചു ഞാൻ ഒരുകാലത്തും അവരെ പഴിക്കുന്നതല്ല. അവരുടെ കരുണാമസൃണമായ കടാക്ഷാവലോകനത്തിന്നു പാത്രീഭവിപ്പാൻ നമ്മുടെ കൈരളിപ്പെൺകിടാവിന്ന് ഭാഗ്യമുണ്ടായില്ലല്ലോ എന്നാണ് എനിക്കുള്ള വ്യസനം. അവരുടെ പ്രതിഭാവിലാസത്തെ സംസ്കൃതമറിയുന്ന എല്ലാവരും കൊണ്ടാടുന്നുണ്ടെങ്കിലും സന്തോഷിക്കാമായിരുന്നു. മഹാകവിയും, പ്രസിദ്ധവൈയാകരണനും, ഭക്തശിരോമണിയുമായിരുന്ന മേപ്പത്തൂർ നാരായണഭട്ടതിരിയുടെ പേർ കേരളീയരല്ലാത്ത എത്ര സംസ്കൃതവിദ്വാന്മാർ കേട്ടിട്ടുണ്ടായിരിക്കും ? അദ്ദേഹം എഴുതിയ "പ്രക്രിയാസർവ്വസ്വം" എന്ന ഉത്തമവ്യാകരണത്തെപ്പററി ഇന്നു കേരളത്തിന്നു പുറത്തുള്ള മഹാമഹോപാദ്ധ്യായന്മാരും കേട്ടിരിക്കുമോ എന്ന് സംശയമാണ്. ഒരുകാലത്തു ദക്ഷിണഭാരതത്തിൻെറ നാനാഭാഗത്തുനിന്നും വിദ്വാന്മാരെ ആകർഷിച്ചിരുന്ന പ്രസിദ്ധവിദുഷിയായിരുന്ന മനോരമത്തമ്പുരാട്ടിയുടെ നാമധേയവും ഇന്ന് ആർക്കാണ് അറിയുന്നത് ? എന്തിനധികം വിസ്തരിക്കുന്നു ? ചുരുക്കി പറയുന്നതായാൽ, ഒരു വമ്പിച്ച സാഹിത്യമായ സംസ്കൃതത്തിൻെറ പിടിയിൽപെട്ടഭാഷയെ നശിപ്പിക്കാതെ രക്ഷിച്ചുപോന്നത് ഇത്തരം പാട്ടുകളാണെന്നു ഭാഷാചരിത്രം വായിച്ചു നോക്കിയാൽ അറിയാവുന്നതാണ്. ജ്ഞാനത്തിന്നായി ഉത്തമസാഹിത്യങ്ങളെല്ലാം നാം പഠിക്കേണ്ടതാണ്. അതിലൊന്നാണ് സംസ്കൃതം. അതുപോലെ തന്നെ മറെറാന്നാണ് ഇംഗ്ലീഷ്. സമുദ്രംപോലെ വിശാലമായ ഈ രണ്ടുഭാഷകളിലും അന്തർഭവിച്ചു കിടക്കുന്ന രത്നങ്ങൾ നമ്മുടെ മാതൃഭാഷക്കു അനുഭവയോഗ്യമാക്കിത്തീർക്കേണ്ടതും അത്യാവശ്യമാണ്. പക്ഷെ ഇവ രണ്ടും പഠിച്ചുണ്ടായ ജ്ഞാനത്തെ നമ്മുടെഭാഷയെ പോഷിപ്പിക്കുന്നതിന്നു പകരം നശിപ്പിക്കുന്നതിനുപയോഗപ്പെടുത്തിയാൽ അത് നാം നമ്മുടെ അമ്മയേയും നമ്മേയും മറക്കുന്നതിന്നു തുല്യമാണ്. മററു ഭാഷക

ളിൽ നമുക്കുള്ള ജ്ഞാനം നമ്മുടെ ഭാഷാഭിവൃദ്ധിക്കു സഹായമായിത്തീരേണ്ട താണെന്നല്ലാതെ അതു ഭാഷക്കു ഹാനികരമാകുന്നപക്ഷം "പൊന്നു കായ്ക്കുന്ന മരമായാലും പുരയിൽകവിഞ്ഞാൽ മുറിക്കേണം" മെന്നുള്ള നയം അംഗീകരിക്കേണ്ടതാണെന്നേ ഞാനിപ്പറഞ്ഞതിന്നു അർത്ഥമുള്ളു. ഒരു ദേശവാസികളുടേയോ ജനവർഗ്ഗത്തിൻേറയോ സാഹിത്യം അവരുടെ സംസ്കാരത്തേയും അവരുടെ സൌന്ദര്യബോധത്തേയും പ്രതിഫലിക്കുന്നുണ്ടെന്നതാണല്ലോ അതിന്നു മററുള്ള ഭാഷകളെ അപേക്ഷിച്ചു ഒരു പ്രത്യേകസ്ഥിതിക്കും അവകാശമുണ്ടാക്കുന്നതു്. മലയാളികളുടെ ഭാഷക്കു് മലയാളികളുടെ സംസ്കാരവും സ്വഭാവവും ജീവിതരീതിയും പ്രകാശിപ്പിക്കാനുള്ള ശക്തിയാണല്ലോ ഉണ്ടാവേണ്ടതു്. വേറൊരുഭാഷക്കു് എപ്പോൾ അതു് അടിമപ്പെടുന്നുവോ അപ്പോൾ അതിന്നു് മേല്പറഞ്ഞ ശക്തിയും കുറഞ്ഞുവരുന്നു. സംസ്കൃതഭാഷയിൽ നിന്നു കടംവാങ്ങീട്ടുള്ള പ്രസ്ഥാനങ്ങൾ ഭാഷയിൽ വേരുന്നി പ്പിടിക്കാതിരിക്കാനുള്ള കാരണവും ഇതു തന്നെയാണ്. ഈ പ്രകൃതം ഇനിയും നീട്ടുന്നില്ല. മലയാളികളുടെ ഉടുപ്പ്, നടപ്പ് തുടങ്ങിയുള്ളതെല്ലാം ഒന്നുപോലും വിടാതെ സൂക്ഷിച്ചുവെച്ച്, ഒരു കണ്ണാടിയിലെന്നപോലെ നമുക്കു കാണിച്ചുതരുന്ന വടക്കൻപാട്ടുകൾ ഭാഷാസാഹിത്യത്തിൽ ഒരു മാന്യസ്ഥാനത്തെ അർഹിക്കുന്നുണ്ടെന്നു സ്ഥാപിക്കുവാൻ ഇനിയും തെളിവുകളാവശ്യമുണ്ടെന്നു തോന്നുന്നില്ല.

ഇനി ചരിത്രത്തിൽകൂടി ഒന്നു കണ്ണോടിച്ചുനോക്കാം. ഇതുവരെ എഴുതീട്ടുള്ള കേരളചരിത്രങ്ങളെല്ലാം വായിച്ചു നോക്കിയാൽ ഒരുകാലത്ത് കേരളത്തിൽ രാജ്യകാര്യങ്ങളിൽ എല്ലാംകൊണ്ടും പ്രാധാന്യം വഹിച്ചിരുന്നതു് നായന്മാരാണെന്നു കാണാവുന്നതാണ്. അവർ കേരളത്തിലെ ക്ഷത്രിയന്മാരെന്ന ബഹുമതിക്കും അർഹന്മാരായി തീർന്നിട്ടുണ്ടു്. അവരെ ക്ഷത്രിയന്മാരെന്നു വിളിക്കുന്നതു് അവർക്കോ ക്ഷത്രിയന്മാർക്കോ അധികം അഭിമാനമെന്നുള്ളതു നാം ഇപ്പോൾ തീർച്ചപ്പെടുത്തേണ്ടതില്ല. കേരളചരിത്രത്തെപ്പററി പല അന്വേഷണങ്ങളുംചെയ്തു് "മലബാർ മാനുവൽ" എന്ന ഒരുഗ്രന്ഥം എഴുതിയ ലോഗൻസായ്പവർകൾ തൻെറ ഗ്രന്ഥത്തിൽ ഇങ്ങിനെ പ്രസ്താവിക്കുന്നുണ്ടു്. "മലയാളികളെപ്പററി വർണ്ണനാരൂപത്തിലോ, ചരിത്രരൂപത്തിലോ എഴുതുന്ന ഏതു വിവരണത്തിലും രസകരമായ ഒരു കേന്ദ്രസംഗതി—എൻെറ അഭിപ്രായപ്രകാരം ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടതായിട്ടുണ്ടു്. അതായതു്, അനവധി നൂററാണ്ടു് കാലത്തോളം സമാധാനപരമായും യുദ്ധവ്യവസ്ഥകൾ സംബന്ധമായും ഉള്ള സ്ഥാപനങ്ങളിൽ നായന്മാർക്കുണ്ടായിരുന്ന അഗ്രസ്ഥാനം—അന്യാദൃശവും എന്നെന്നേക്കും അടിയുറച്ചതും ഭൂയ ആസ്ഥാനം-വിദേശീയരുടെ പ്രവേശം ഇല്ലായിരുന്നുവെങ്കിൽ

ഇനിയും അനവധി നൂററാണ്ടുകാലത്തേക്കു നിലനില്ക്കാതിരിപ്പാൻ യാതൊരുകാരണവും ഉണ്ടാകുമായിരുന്നില്ല. ഭരണയന്ത്രത്തിൽ അവരുടെ ചുമതലയെ "കണ്ണെന്നും" "കയ്യെന്നും" "കല്ലന" യെന്നുമായി ഐതിഹ്യങ്ങളിൽ വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇപ്പോഴും കേരളത്തിൻെറ നാനാഭാഗത്തും അവർ നിരന്നു കാണുന്നുമുണ്ട്; പക്ഷേ കഷ്ടം!! എല്ലാവർക്കാരുടേയും അവകാശങ്ങൾ ദോഷമോ, ന്യൂനതയോ തട്ടാതെ സൂക്ഷിക്കുന്നവരായിട്ടല്ല.

ഭരണാധികാരികളുടെ അഴിമതികളിൽനിന്നും സ്വേച്ഛാധികാരത്തിൽനിന്നും ജനങ്ങളെ രക്ഷിക്കാനായി നിന്നിരുന്ന ഈ കോട്ടമതിൽ രാജ്യത്തിൽ സമാധാനവും സുഖവും നിലനിൎത്തിപ്പോന്നു. അന്യവർക്കാരുടെ പ്രവേശം ഇല്ലായിരുന്നുവെങ്കിൽ "ഒരുചരിത്രമില്ലാത്തവർ പരമസുഖത്തോടുകൂടിയവരാണെന്ന് മലയാളികളെപ്പററിയും യഥാൎത്ഥമായി പറയാമായിരുന്നു"* പ്രാധാന്യംക്കൊണ്ടും പ്രാചീനത്വംകൊണ്ടും നായന്മാരോട് കിടപിടിച്ചിരുന്ന മറെറാരു മഹാസമുദായമാണ് ഈഴവസമുദായം.

മേൽപ്പറഞ്ഞ രണ്ടു മഹാസമുദായക്കാർ തമ്മിൽ ഇന്നു കാണുന്നതായ അകൽച്ച പ്രാചീനകാലത്തുണ്ടാതിരുന്നതായി യാതൊരു രേഖകളും ഇല്ല. ഈ രണ്ടുകൂട്ടരും ചേകോന്മാരും† മററുള്ളവരുടെ സങ്കടനിവൃത്തിക്കായി തങ്ങളുടെ ദേഹത്തെ ബലികഴിപ്പാൻ സന്നദ്ധരുമായിരുന്നു. അതി പ്രാചീനകാലം മുതല്ക്കു നാട്ടുകാരുടെ യോഗക്ഷേമം വഴിപോലെ പരിപാലിച്ചുപോന്ന ഈ രണ്ടു വലിയസമുദായത്തെപ്പററി നമ്മുടെ നാട്ടുകാരാരും യാതൊരുഗ്രന്ഥവും എഴുതാതിരുന്നതിൽ വലിയ അത്ഭുതം തോന്നുന്നുണ്ട്. ബ്രാഹ്മണർ കേരളോല്പത്തി, കേരളമാഹാത്മ്യം എന്നീ ഗ്രന്ഥങ്ങൾ എഴുതി അവരുടെമാഹാത്മ്യം അടിയുറപ്പിച്ചു. നായന്മാരും തിയ്യരുമാകട്ടെ സ്വാൎത്ഥരഹിതമായി പരോപകാരം ചെയ്തുകൊണ്ടു ജീവിതം നയിച്ചു. അവർ എപ്പോഴും ജനങ്ങളെ സംബന്ധിച്ച കാൎയ്യങ്ങളിൽ ഏൎപ്പെട്ടിരുന്നതിനാൽ തങ്ങളെപ്പററി ചിലതെല്ലാം എഴുതിവെക്കാൻ അവൎക്ക് സമയം കിട്ടിയില്ല. ‡അതിൽ അവൎക്കു വലിയശ്രദ്ധയും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. തങ്ങളുടേയും മററുള്ളവരുടേയും മാനം രക്ഷിക്കുകയായിരുന്നു അവരുടെ ജീവിതകൃത്യം. അതിന്നു സാധിച്ചാൽ അവൎക്കു തൃപ്തിയു

---

* Malabar Manual, (Introduction.)

† അക്കാലത്തെ യുദ്ധമുറകളിൽ പ്രത്യേകവൈദഗ്ദ്ധ്യമുള്ളവരുടെ സ്ഥാനപ്പേരാണിത്.

‡ Introduction to the Portuguese Edition of Tahafuthul Mujaidin.

മായി. എന്നാൽ ബഹുജനങ്ങളാകട്ടെ, ഇക്കാര്യത്തിൽ അവരുടെ കടമ നിറവേററുവാൻ ഒട്ടും തന്നെമടിച്ചില്ല. മേല്പറഞ്ഞ സമുദായങ്ങളുടെ പാവന ജീവിതംകൊണ്ടു് സുഖമനുഭവിച്ചിരുന്ന ബഹുജനങ്ങൾക്ക് അവരുടെ ഗുണഗണങ്ങൾ തങ്ങളുടെ ആനന്ദത്തിന്നായ്ക്കൊണ്ടെങ്കിലും പാടേണമെന്നു തൊന്നിയതിൻെറ ഫലമായി ഇങ്ങിനെ കുറെപാട്ടുകളും ഉണ്ടായി. നായന്മാരുടേയും തിയ്യരുടേയും സ്വഭാവ സംസ്കാരാദികളേപ്പററിയുള്ള വിവരങ്ങൾ ഗ്രഹിക്കേണമെങ്കിൽ അവ നിക്ഷേപിച്ചു വെച്ചിട്ടുള്ള വടക്കൻപാട്ടുകളെ ആശ്രയിക്കമാത്രമേ തൽക്കാലം നിവ്വാഹമുള്ളു.

ഇങ്ങിനെ ഭാഷാചരിത്രത്തിലും ദേശചരിത്രത്തിലും ഒരു ഗണ്യമായ സ്ഥാനത്തെ അഹ്ഹിക്കുന്ന ഈ പാട്ടുകളെ നാം എത്രത്തോളം ആദരിക്കുന്നുണ്ടെന്നോക്കുമ്പോൾ നമ്മുടെ ദേശാഭിമാനത്തെപ്പററി നമുക്കുതന്നെ ലജ്ജതോന്നിയേക്കാം. ഇതുവരെ ഇവയെല്ലാം നിശ്ചയമുള്ളവരെക്കൊണ്ടു പാടിച്ച് എഴുതിയെടുത്ത് പാഠങ്ങൾ ശരിപ്പെടുത്തി ഒരുപുസ്തകമാക്കി അച്ചടിക്കുവാൻ തന്നെ നാം ശ്രമിച്ചിട്ടില്ലെന്നു വന്നാൽ അതില്പരം ഒരപരാധം അവയോടു നാ ചെയ്യേണ്ടതായിട്ടുണ്ടോ? ഭാരതവിലാസം പ്രസ്സുകാരുടേയും, എസ്സ്. ടി. റെഡ്യാരുടേയും, ശ്രമത്തിൻെറ ഫലമായി 20-ം 21-ം പാട്ടുകൾ അടങ്ങിയ ഓരോപുസ്തകങ്ങൾ അച്ചടിച്ചിട്ടുണ്ട്. അവരുടെ കൃത്യം എത്രയും സ്തുത്യഹ്ഹമായിട്ടുണ്ടെന്നു നന്ദിപൂവ്വം പ്രസ്താവിക്കേണ്ടതാണ്. എന്നാൽ ഈ പതിപ്പുകൾ ഭാഷാഭിമാനികളുടെ ശ്രദ്ധയെ വേണ്ടുംവണ്ണം ആകഷ്ടിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു തോന്നുന്നില്ല. അവയിൽ തെററുകളും കണക്കിലധികം വന്നുപോയിട്ടുണ്ട്. ഉത്തര കേരളത്തിലെ ദേശ്യപദങ്ങൾ അറിയായ്കകൊണ്ടു പ്രസാധകന്മാർ 'കോലത്തിരിയെ' കോലോസ്ത്രീയാക്കാനും, 'പ്രതിയാതിരി'യെ പ്രജാപതിയാക്കാനും മടിച്ചിട്ടില്ലെന്ന് എടുത്തു പറയേണ്ടതായിരിക്കുന്നു.

ഇതുവരെ അച്ചടിക്കാത്ത ചിലപാട്ടുകൾ എൻെറ കൈവശം വന്നുചേന്നിട്ടുണ്ട്. *ഇനിയും അനവധി ഉണ്ടെന്നാണ് അറിയുന്നത്. ഇക്കാര്യത്തിൽ ശ്രീമതി കടത്തനാട്ട് കെ. മാധവി അമ്മ †ചെയ്യുന്ന ശ്രമവും എത്രയും ശ്ലാഘനീയമാണെന്നു കൂടി ഇവിടെ പ്രസ്താവിച്ചുകൊള്ളട്ടെ.

---

* ഈ വിഷയത്തിൽ Mr. P. Macqueen I. C. S., Curator, Records Office, Madras ചെയ്തിട്ടുള്ള ശ്രമം നാം എത്രതന്നെ അഭിനന്ദിച്ചാലും മതിയാകുന്നതല്ല. ഭാഷാഭിമാനികളെ ലജ്ജിപ്പിക്കത്തക്കതാണ് അദ്ദേഹത്തിന്ന് ഇക്കാര്യത്തിലുള്ള ശുഷ്കാന്തി. ഏകദേശം 400 ഓളം പാട്ടുകൾ ആ മഹാനുഭാവൻ ഇതുവരെ ശേഖരിച്ചിട്ടുണ്ട്.

† എനിക്ക് രണ്ടുപാട്ടുകൾ ഇവരാണ് ശേഖരിച്ചു തന്നിട്ടുള്ളതു്. തച്ചോളി ഒതേനനെപ്പററി ഗദ്യത്തിൽ ഒരു പുസ്തകവും ശ്രീമതി മാധവി അമ്മ അച്ചടിച്ചു പ്രസിദ്ധീകരിച്ചിട്ടുണ്ട്.

ഈ പ്രസംഗം അവസാനിക്കുന്നതിന്നു മുമ്പായി ഒന്നുരണ്ടു സംഗതികൾകൂടി നിങ്ങളുടെ ശ്രദ്ധക്ക് വിഷയമാക്കേണ്ടതുണ്ട്. അന്നേത്തെ കേരളത്തിലുണ്ടായിരുന്ന മിക്കസമുദായങ്ങളും കായികാഭ്യാസത്തിൽ വൈദഗ്ദ്ധ്യം സമ്പാദിച്ചിരുന്നുവെന്നു ഇതിലെ ഏതുപാട്ടും തെളിയിക്കുന്നുണ്ട്. കച്ചകെട്ടി "കയ്യും മെയ്യും" ഒതുക്കി, അവർ കാണിച്ചിരുന്ന അടവുകളെപ്പററി ആലോചിച്ചാൽ അവരുടെ ദേഹത്തിൽ എല്ലെന്നൊരുസാധനം തന്നെ ഉണ്ടായിരുന്നില്ലയോ എന്ന സംശയം തോന്നിപ്പോകും. അക്കാര്യത്തിൽ സ്ത്രീ പുരുഷഭേദം കല്പിച്ചിരുന്നില്ല. ആരോമൽ ചേവകർ ഒതേനൻ എന്നിവരെപ്പോലെ പോക്കളത്തിൽ ചാടി ഉറുമിയും ചുരികയും എടുത്തു പടവെട്ടുവാൻ കെല്പും, കോപ്പും, ഉണ്ടായിരുന്ന സ്ത്രീകളിൽ അഗ്രസ്ഥാനത്തെ അലങ്കരിച്ചവരായിരുന്നു ഉണ്ണിയാച്ചയും കൊടർമാലകുങ്കിയും.— ഇവർ ഇന്നും കേരളത്തിന്റെ അഭിമാനസ്തംഭങ്ങളായി ഈ പാട്ടുകളിൽ വിലസുന്നു. പാശ്ചാത്യരാജ്യങ്ങളിൽ എല്ലാംകൂടി തിരഞ്ഞെടുത്ത ഒരു *ജോൺ ഓഫ് ആക്ക്നെ ആദിക്കിലുള്ളവക്ക് എത്രതന്നെ പുകഴ്ത്തിയാലും മതിയാകുന്നില്ല. അക്കാലത്തു കേരളത്തിൽ കടന്നു നോക്കിയാൽ ഓരോ വീട്ടിലും ചുരുങ്ങിയതു ഓരോ 'ജോൺ ഓഫ് ആക്കി'നെ കാണാതിരിക്കുന്നതല്ല. ഉണ്ണിയാച്ചയുടെ പരാക്രമങ്ങൾ കാണാനിടവന്നാൽ പുരാണപ്രസിദ്ധയായ സുഭദ്രയും ചരിത്രത്തിൽ വിളികൊണ്ടിട്ടുള്ള അഹല്യാഭായി, അഗ്ലളത്തിലെ രാജ്ഞി മുതലായവരുംകൂടി അത്ഭുതപ്പെടുമെന്നു തന്നെയാണ് തോന്നുന്നത്.

ഇന്നു കേരളത്തിൽ ആഭിജാത്യംകൊണ്ടു് സർവ്വപ്രാധാന്യം വഹിച്ചുവരുന്ന ബ്രാഹ്മണരെപ്പററി വടക്കൻപാട്ടുകളിൽ വിശേഷവിധിയായി അധികമൊന്നും പറഞ്ഞു കാണുന്നില്ലെന്നുള്ളതാണ് മറെറാരുസംഗതി. അവരെപ്പററിയുള്ള പ്രസ്താവം തന്നെ ഈ പാട്ടുകളെല്ലാം തിരഞ്ഞു നോക്കിയാൽ ഒന്നോരണ്ടോ സ്ഥലത്തേ കാണുന്നുള്ളു. അതു യഥാസംഗതിയായി ചെയ്യുന്നുണ്ടെന്നല്ലാതെ, സമുദായത്തെ കീഴ്മേൽ മറിക്കുന്നസംഭവങ്ങളിലൊന്നും അവർ പങ്കെടുത്തതായി വിവരിച്ചിട്ടില്ല. ഈശ്വരകാര്യങ്ങൾക്കോ, കല്യാണം മുതലായവക്കോ അവരുടെ സാന്നിദ്ധ്യം ഉണ്ടായതായി കാണുന്നില്ല. സമുദായത്തിൽ അവക്ക് അക്കാലത്ത് പ്രാധാന്യം ഇല്ലാതിരുന്നതുകൊണ്ടോ, അതോ പ്രതിഗ്രഹം, ദക്ഷിണ മുതലായ ആചാരങ്ങൾ അന്നു നടപ്പില്ലാത്തതുകൊണ്ടോ, ഇങ്ങിനെ അവരെ വിട്ടുകളഞ്ഞത് എന്ന കാര്യം ചരിത്രകാരന്മാർ അന്വേഷിച്ചു തീർച്ചപ്പെട്ടു

* 1428-ൽ ഇംഗ്ലീഷുകാർ ഫ്രാൻസിലെ ഓർലിയൻസ് പട്ടണം വളഞ്ഞപ്പോൾ അവക്കെതിരായി സൈന്യനേതൃത്വം വഹിച്ച് യുദ്ധംചെയ്ത ഒരു യോദ്ധ്രി.

ത്തേണ്ടതാണ്. ആരോമൽചേവകർ അങ്കത്തിന്നു പോകുമ്പോൾ അനുജനെ വിളിച്ചു പലകാര്യങ്ങളും പറയുന്ന കൂട്ടത്തിൽ,

അങ്കംപിടിച്ചാലെ ചേകോരാവൂ
പൂണൂലിട്ടാലെ നമ്പൂരിയാവൂ
പൂലസ്യം *അണിഞ്ഞാലേ നായരാവൂ
മംഗല്യം ധരിച്ചാലേ നാരിയാവൂ

എന്നു നമ്പൂതിരിയെപ്പററി പ്രസ്താവിക്കുന്നുണ്ട്. പൊന്നപുരം കോട്ട പിടിക്കാനായി പോകുമ്പോൾ തടയുന്ന ജ്യേഷ്ഠന്റെ ധൈര്യക്ഷയത്തെപ്പററി ഒതേനൻ പരിഹസിക്കുന്ന കൂട്ടത്തിൽ,

കാലത്തെകൂട്ടി മുടക്കുമേട്ടൻ
ഞാൻ വല്ലതുംകൊണ്ടു വന്നുവെന്നാൽ
കുമ്പകുലുക്കി ച്ചിരിച്ചുകൊണ്ട്
കൈരണ്ടും കൂട്ടീട്ടു വാങ്ങുമേട്ടൻ
പട നായർതന്റെ മകനും ഞാനും
പട്ടരുതന്റെ മകനാമേട്ടൻ
ചോരകാണുമ്പോ ളൊഴിക്കുമേട്ടൻ
മുട്ടിനു ചോരയിൽ പുളക്കും ഞാനും

എന്നു പറയുന്നുണ്ട്. ഇങ്ങിനെ ഒന്നുരണ്ടുദിക്കിലല്ലാതെ വേറെയാതൊരുപ്രസ്താവവും കാണുന്നില്ല.

വടക്കൻപാട്ടിൽ പ്രസ്താവിച്ച പലവീരന്മാരും തുളുനാട്ടിൽനിന്നു അഭ്യസിച്ചുവന്ന വരാണെന്നു കാണുന്നുണ്ട്. ഈ തുളുനാടു നാം ഇപ്പോൾ അറിയുന്ന തുളുനാടാണെന്നോ അല്ലെന്നോ നിർണ്ണയിക്കുവാൻ പ്രയാസമാണ്. ഇപ്പോൾ തുളുനാട്ടിൽ പയററില്ലെന്നുമാത്രമല്ല, അതിനെപ്പററിയുള്ള ഐതിഹ്യങ്ങൾപോലും അവിടെ പ്രചാരത്തിലില്ലെന്നാണ് അറിയുന്നത്. വടക്കെ മലയാളത്തിൽ പയററിയുന്ന ചിലരുമായി ഈ വിഷയത്തെപ്പററി സംസാരിച്ചതിൽ കടത്തനാടൻ പയററ്, തുളുനാടൻ പയററ് എന്നിങ്ങിനെ രണ്ടുസമ്പ്രദായങ്ങളുണ്ടെന്നും അറിവാനിടയായി. പയററിനെപ്പററി മറെറാരുപ്രകരണത്തിൽ വിസ്തരിക്കാനുള്ളതുകൊണ്ട് തല്ക്കാലം ഇതിലധികം പ്രസ്താവിക്കുന്നില്ല.

---

* പണ്ടത്തെ പടയാളികൾ അരയിൽ കെട്ടുന്നപട്ട്.

അദ്ധ്യായം 2.

ചില കഥകൾ.

നാടോടിപ്പാട്ടുകളെപ്പററിയുള്ള ഉപരിചിന്ത സുഗ്രഹമാകേണമെങ്കിൽ അവയിൽ വിവരിച്ചകഥകളുടെ ഒരു സ്വരൂപജ്ഞാനം വായനക്കാക്ക് അത്യാവശ്യമാണ്. അതുകൊണ്ട് ഏതാനും കഥകൾ ഈ അദ്ധ്യായത്തിൽ സംഗ്രഹിച്ച് ചേക്കുന്നത് സന്ദർഭോചിതമായിരിക്കുമെന്നു കരുതുന്നു.

പാട്ടുകൾ വകതിരിച്ചു നോക്കിയാൽ രണ്ടുവീട്ടിലുള്ള അംഗങ്ങളാണ് അതിൽ പ്രാധാന്യം വഹിക്കുന്നതെന്നു കാണാവുന്നതാണ്. വീടുകൾ പുത്തൂരംവീടും, തച്ചോളിവീടും ആകുന്നു. ഈ പ്രധാന തറവാടുകളോട് ബന്ധപ്പെട്ട ആററും മണംമേൽ, പാലാട്ട് എന്നീ ചില ചില്ലറ വീടുകളും ചിലപാട്ടുകളിൽ ഘടിപ്പിച്ചിട്ടില്ലെന്നില്ല. ഇതിൽ ഒരുവീട്ടിലുള്ളവരെപ്പററിയുള്ള പാട്ടുകളിൽ മറുവീട്ടിലുള്ള വീരന്മാരെപ്പററി യാതൊരുപ്രസ്താവവും കാണുന്നില്ലെന്നുള്ളത് ശ്രദ്ധിക്കേണ്ട സംഗതിയാണ്. അതുകൊണ്ട് ഇവക്കുള്ള പ്രാധാന്യം ഒരേകാലത്തല്ലെന്നുള്ളത് തീർച്ചയാക്കാമെന്നല്ലാതെ അവയിൽ ഏതിനാണ് അധികം പഴക്കമെന്നുള്ളത് തിട്ടപ്പെടുത്തുവാൻ തരമില്ലാതെയാണിരിക്കുന്നത്. പ്രതിപാദ്യവിഷയങ്ങളുടെ പ്രാചീനത്വം നോക്കുമ്പോൾ പുത്തൂരംവീട്ടിലെ ആരോമൽച്ചേവകരെപ്പററിയുള്ള പാട്ടിനാണ് അഗ്രസ്ഥാനം കല്പിക്കേണ്ടതെന്നു തോന്നുന്നു. അതുകൊണ്ട് പുത്തൂരംവീട്ടിലെ ആരോമൽച്ചേവകരെപ്പററിയും അദ്ദേഹത്തിൻെറ പെങ്ങളായ ഉണ്ണിയാച്ചയെപ്പററിയും ഉണ്ണിയാച്ചയുടെ മകനായ ആരോമുണ്ണിയെപ്പററിയും ഉള്ളകഥകൾ ആദ്യം വിവരിക്കാം.

ആരോമൽച്ചേവകർ.

പുത്തൂരംവീട്ടിൽ പണ്ടൊരു ചേകോരുണ്ടായിരുന്നു. അദ്ദേഹം ഏഴങ്കം വെട്ടി ജയിക്കയും പത്തങ്കം 'താരി താഴ്ത്തുക'യും* ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. അദ്ദേഹത്തിന്നു ഓമന മകനായി ആരോമർ അല്ലെങ്കിൽ ആരോമുണ്ണി എന്നൊരു വീരനുണ്ടായി. മകൻ വിദ്യയും, പതിവുപ്രകാരമുള്ള പയററും, കാലേക്കൂട്ടിത്തന്നെ അഭ്യസിച്ച് രണ്ടിലും അതി സമർത്ഥനായിത്തീർന്നു. തൻെറ അച്ഛനമ്മമാക്കും ബന്ധുക്കൾക്കും ആരോമർ ഒരുകണ്ണിലുണ്ണിയായിരുന്നു. കാഴ്ചയിൽ അതിസുന്ദരനും വീര്യപരാക്രമത്തിലും രണചാതുര്യത്തിലും അദ്വി

* ഇതൊരു സാങ്കേതികപദമാണ്. പറഞ്ഞുതീർക്കുക എന്നർത്ഥം യോജിക്കുന്നുണ്ട്.

തീയനുമായിരുന്ന ചേകോർ താലികെട്ടിയതു് അമ്മാമൻെറ മകളായ തുമ്പോലാച്ചയെ യാണെങ്കിലും കല്ല്യാണം കഴിച്ചതു് ആലത്തൂർവീട്ടിലെ കുഞ്ചുണ്ണൂലി എന്ന സ്ത്രീയെയാണ്.

അങ്ങിനെയിരിക്കുന്ന കാലത്തു് പ്രതിയാതിരി *നാട്ടിൽ കുറുങ്ങാടിടം എന്ന വീട്ടിൽ കാരണവസ്ഥാനത്തെപ്പററി ഒരു തക്കമുണ്ടായി. അവിടത്തെകാരണവർ വയസ്സായപ്പോൾ തീൎത്ഥയാത്രക്കു പുറപ്പെട്ടു. ഉണിക്കോനാര് എന്ന തൻെറ മരുമകനെ വിളിച്ചു താക്കോൽ കൊടുത്താണ് വയസ്സൻ ഇറങ്ങിപ്പോയതു്. ആയാളുടെ അനന്തിരവനായി ഉണിച്ചന്ത്രോര് എന്നൊരാളുംകൂടി ഉണ്ടായിരുന്നു. ഇവർ രണ്ടുപേരും ജ്യേഷ്ഠാനുജത്തിമാരുടെ മക്കളായിരുന്നുവെന്നുമാത്രമല്ല തമ്മിൽ വയസ്സിന്ന് വലിയ വ്യത്യാസവുമുണ്ടായിരുന്നില്ല. ഒരാൾക്കു ഒരുദിവസത്തെ മൂപ്പധികമുണ്ടു്. കാരണവർ തീൎത്ഥയാത്ര കഴിഞ്ഞു മടങ്ങിവന്നതോടുകൂടി ദീനംപിടിച്ചു മരിച്ചു. ശവസംസ്കാരാദികളെല്ലാം രണ്ടുപേരും യോജിച്ചു കഴിച്ചു. സഞ്ചയനം ദിവസം, ആദ്യം അസ്ഥിപെറുക്കേണ്ടതു് ആരാണെന്നു തക്കമായി. രണ്ടുപേരും ഒന്നിച്ചു തന്നെ പെറുക്കിക്കൊണ്ടുപോയി ബാക്കി കൎമ്മങ്ങളെല്ലാം കഴിച്ചു. രണ്ടാളും ദീക്ഷിക്കുകയും ചെയ്തു. 'മൂപ്പിളമ'തക്കം തീരാൻ അമ്മമാരോടു ചോദിച്ചു. അവൎക്കു പറയാൻ സാധിക്കാഞ്ഞിട്ടു് വയററാട്ടിയെവരുത്തി വിസ്തരിച്ചു ഉണിക്കോനാരെ പാതിരക്കും, ഉണ്ണിച്ചന്ത്രോരെ പുലച്ചക്കുമാണ് പെററതെന്നു അവൾ മൊഴികൊടുത്തു. അവൾ ഉണിക്കോനാരുടെ ഭാഗം പറകയാണെന്നു്. ആക്ഷേപിച്ചു് ഉണിച്ചന്ത്രോർ സമ്മതിച്ചില്ല. മണ്ണാത്തിയുടെ തെളിവും ഉണിക്കോനാക്ക് അനുകൂലമായിരുന്നു. അങ്ങിനെയിരിക്കേ ഉണിക്കോനാർ പതിവായി മത്സ്യംതരുന്ന മുക്കുവനെ വിളിച്ചു് കുറേ മത്സ്യംകൊണ്ടുവരുവാൻ പറഞ്ഞു. മത്സ്യംപിടിച്ചു് അവൻ 'മൂപ്പോരി' വെക്കുന്നസമയം ഉണിച്ചന്ത്രോര് വന്നു് എല്ലാം തട്ടിക്കൂട്ടി തലയും വാലും കുടലും (സാധാരണ വലിച്ചെറിയുന്ന സാധനങ്ങൾ). കൂട്ടിപ്പൊതിഞ്ഞു് ഉണിക്കോനാക്ക് അയച്ചു ബാക്കിയെല്ലാം താൻ കൊണ്ടുപോയി.

ആ പൊതിവീട്ടിലെത്തിയ ഉടനെ ഉണിക്കോനാരുടെ അമ്മ അതെടുത്തു് ഉണിക്കോനാരുടെ മുഖത്തു് എറിഞ്ഞു് മുക്കുവൻെറ ധിക്കാരത്തെപ്പററി ആക്ഷേപിച്ചു. ഉണിക്കോനാർ മുക്കുവനെപിടികൂടി പ്രഹരംതുടങ്ങി. വിവരം അറിഞ്ഞു് ഉണിച്ചന്ത്രോര് വന്നു. അവർ തമ്മിലായി പിന്നെ

* ഇതു വെട്ടത്തുനാട്ടിൽ ഉൾപ്പെട്ടതായിരിക്കണം.

കലഹം. രണ്ടാളുകളുടെയും കൂട്ടത്തിലുള്ള പലരും മരിച്ചു. ഒടുവിൽ ആക്ഷേപം നാടുവാഴിയുടെ അടുക്കൽ എത്തി.

നാടുവാഴി വിധികല്പിച്ചതു് തൃപ്രംങ്ങോട്ടപ്പന്റെ തൃപ്പടിയിന്മേൽ പൊന്നും വെള്ളിയും പൊതിഞ്ഞു വെച്ചു് പരീക്ഷ നടത്തേണമെന്നായിരുന്നു. കണ്ണടച്ചു ചെന്നു പൊതികളെടുക്കേണമെന്നും, പൊൻപൊതി കിട്ടിയ ആൾക്കു് മൂപ്പ്സ്ഥാനവും വെള്ളിപ്പൊതികിട്ടിയ ആൾക്കു് ഇളമസ്ഥാനവും ആണെന്നു് സമ്മതിക്കണമെന്നുമായിരുന്നു നാടുവാഴിയുടെ നിശ്ചയം. ഈ പരീക്ഷയിലും ഉണിച്ചന്ത്രോർ തോററു. പക്ഷെ അയാൾ പിന്മാറിയില്ല. പിന്നെ അങ്കംകൊണ്ടേ തീർച്ചയാകയുള്ളു എന്നായി. നല്ല 'ചേകോ'ന്മാരെ കിട്ടാനായി രണ്ടുപേരും അന്വേഷിച്ചു തുടങ്ങി. ചതിക്കു് മിടുക്കനാണെന്നു് കേളികേട്ട അരിങ്ങോടരേയാണ് ഉണിച്ചന്ത്രോര് ശരണം പ്രാപിച്ചതു്.

അങ്കത്തട്ട് പണിയുന്നതിൽ തന്നെ ചതിചെയ്യാനായി അവർ ആശാരിയെ പണംകൊടുത്തു സ്വാധീനമാക്കി. ആശാരി മുറിപ്പലകകൾ വെച്ചു് അങ്കത്തട്ട് പണിതീർത്തു.

ഈ വർത്തമാനങ്ങളൊക്കെ അറിഞ്ഞ ഉണിക്കോനാർ ചേകോനെ അന്വേഷിച്ചു വടക്കോട്ടു പുറപ്പെട്ടു. കുറേ ചുററിനടന്നിട്ടും ആരേയും കിട്ടാതെ, നിരാശയോടെ വഴിക്കിരിക്കുമ്പോൾ ഒരു പാണനെക്കണ്ടു് അവനിൽനിന്നു ആരോമർചേകവരുടെ വർത്തമാനം അറിഞ്ഞു് പുത്തൂരം വീട്ടിലെത്തി. ഒരു കൂട്ടം ആളുകൾവന്നു പടിക്കൽ ഇരിക്കുന്നുണ്ടെന്നറിഞ്ഞു് വയസ്സൻ 'ചേക'വർ ചെന്നു നോക്കി. അവർ തന്നെ ബഹുമാനിച്ചില്ലെന്നു് കണ്ടപ്പോൾ വൃദ്ധൻ വീട്ടിലേക്കുതന്നെ മടങ്ങിവന്നു.

വിവരം അറിഞ്ഞ ആരോമൽചേകവർ അങ്കച്ചമയത്തോടുകൂടി പുറത്തുവന്നു് അവരോട് കുശലം ചോദിച്ചു. മാററങ്കച്ചേകവർ അരിങ്ങോടരാണെന്നറിഞ്ഞപ്പോൾ,

> "ആനയെ മയക്കുന്ന അരിങ്ങോടരും
> ആചേകോരോടങ്കം പിടിച്ചുകൂടാ"

എന്നു പറഞ്ഞു് ഒഴിയുവാൻ നോക്കി. ഉണിക്കോനാർ മുതലായവർ വിട്ടൊഴിയാതെ അപേക്ഷിക്കുവാനും തുടങ്ങി. ഒടുവിൽ ആരോമർ സമ്മതിച്ചു് അങ്കപ്പണം വെക്കുവാൻ പറഞ്ഞു. 1001 പണമിട്ടുകെട്ടിയ 101 കിഴിയും പിന്നെ പതിവുപ്രകാരമുള്ള മൂന്നു് കിഴിയും അവർ ചേകവക്കു സമ്മാനിച്ചു.

അങ്കത്തിന്നായിക്കൊണ്ടു് വാങ്ങിയപണം ചേകവരുടെ ഉററവരാരെങ്കിലും ഏററെടുക്കേണമെന്നാണ് നിശ്ചയം. അതിന്നായി അച്ഛനോടു പറഞ്ഞപ്പോൾ അച്ഛൻ കൂട്ടാക്കിയില്ല. ഇരുപത്തിരണ്ടു വയസ്സുപ്രായം; കണ്ടാൽ കൌതുകംതോന്നുന്ന മെയ്യ്; അഭ്യാസികളിൽ അഗ്രഗണ്യത്വം; ഇങ്ങിനെ എല്ലാം തികത്തിട്ടുള്ള മകനെ അങ്കത്തിന്നയക്കുവാൻ മനസ്സു വരാഞ്ഞതിൽ അച്ഛനെ കുററം പറയേണ്ടതില്ല. അങ്കത്തിൻെറ അവസാനം എങ്ങിനെയാണെന്നു പറവാൻ സാധിക്കയില്ലല്ലോ. അച്ഛൻെറ സങ്കടം കണ്ടപ്പോൾ അങ്കപ്പണമെടുക്കുവാൻ അമ്മയോടപേക്ഷിച്ചു. അമ്മയുടെ കാര്യം അച്ഛനെക്കാൾ മീതെയല്ലെ? മകൻ പിറന്നമുതൽക്ക് അതുവരെയുള്ള ചരിത്രം അവിടെ വിസ്തരിച്ചു. കുട്ടിക്കാലത്തു് മകൻെറ,

"പട്ടംചരട്ടം പൊട്ടപ്പംകെട്ടി
വെള്ളിപ്പതുക്കൻ മണിയുംകെട്ടി
ചന്തവും ചാച്ചലും"

കണ്ട അമ്മയുണ്ടോ മകനെ പോവാൻ അനുവദിക്കുന്നു! ഒടുവിൽ അനുജനെ വിളിച്ചു. അനുജനും മനസ്സില്ലെന്നു കണ്ടപ്പോൾ അവനോടു നിർബ്ബന്ധിക്കുകതന്നെ ചെയ്തു. അങ്കത്തിന്നു യാത്രപറഞ്ഞുപോകുമ്പോൾ താൻ മരിച്ചുവെന്നു കരുതി സകലകാര്യങ്ങളും മററുള്ളവരെ ഏല്പിക്കുകയാണ് പതിവ്. ഈ ഘട്ടത്തിൽ കേരളത്തിൻെറ ഉല്പത്തിയും ചേകവന്മാക്ക് അതിലുള്ള പ്രാധാന്യവും ആരോമൽ വിസ്തരിച്ചു പറയുന്നുണ്ട്. കൂട്ടത്തിൽ ചേരമാൻ പെരുമാളുടെ കത്തുപ്രകാരം "ഈഴം" എന്ന ദേശത്തിൽനിന്നു വന്നവരാണ് അവരെന്നും അവക്കാണ് കളരിയെപ്പററിയുള്ള ചുമതലയെന്നും പ്രസ്താവിക്കുന്നുണ്ട്. ഈ സംഗതി ചരിത്രകാരന്മാരുടെ ശ്രദ്ധക്ക് വിഷയമാകേണ്ടതാണ്. തറവാട്ടുഭരണത്തെപ്പററിയും, മററുള്ളവരോടു പെരുമാറേണ്ടുന്ന രീതിയെപ്പററിയും, അനുജനോടുപദേശിക്കുന്ന ഭാഗം അന്നേത്തെ സമുദായത്തിൻെറ ഒരു നല്ല ചിത്രമാണെന്നുള്ളതിലേക്കു സംശയമില്ല. ഒടുവിലത്തെ പ്രസംഗത്തിൽ ഈ വിഷയത്തെപ്പററി പ്രത്യേകം പ്രതിപാദിക്കുന്നതാകകൊണ്ടു് ഈ ഘട്ടം ഇതിലധികം വിസ്തരിക്കുന്നില്ല.

പുത്തൂരംവീട്ടിൽ ഇങ്ങിനെ അങ്കപ്പുറപ്പാടിന്നു വട്ടം കൂട്ടുന്നസമയത്തു് ഉണ്ണിയാച്ച ഭർത്താവിൻെറ വീട്ടിലായിരുന്നു. ഗർഭിണിയായിരുന്ന അവൾ രാത്രി ആങ്ങളപുത്തരിയങ്കത്തിന്നു പുറപ്പെട്ടതായി സ്വപ്നംകണ്ടു്, ഉറക്കുഞെട്ടി. അപ്പോൾ തന്നെ ആങ്ങളയെക്കണ്ടു് തരമുണ്ടെങ്കിൽ അങ്കം മുടക്കേണമെന്നുറച്ചു. പോവാനായി ഭർത്താവിൻെറ അമ്മയോടു സമ്മതം

ചോദിച്ചു. ആതക്കംനോക്കി അമ്മ അവൾ വന്നതിൻെറ ശേഷം ആ തറവാട്ടിൽ സൈ്വരമുണ്ടായിട്ടില്ലെന്നും, മററുമായി ' ചുണപറവാൻ ' തുടങ്ങി. അപ്പോൾ പോകുന്നതു വെടിപ്പില്ലെന്നും, ഇനി പോകുന്നപക്ഷം പാണനെ തുണകൂട്ടി പോയ്ക്കൊള്ളേണമെന്നും, അധിക്ഷേപിച്ചു പറഞ്ഞു. ' ചൊടിയും ചുണയു 'മുള്ള ഉണ്ണിയാച്ച ഇതുകേട്ടപ്പോൾ അഭിമാനത്താൽ അരിശം കൊണ്ടു് തൻെറ തറവാട്ടുമാഹാത്മ്യവും പ്രസംഗിച്ചു് ആരേയും തുണ കൂട്ടാതെപോയി. എണ്ണതേച്ചു്, താളി കയ്യിലെടുത്തു് കുളിക്കാനാണെന്നുള്ള ഭാവത്തോടെയായിരുന്നു ആച്ച പുറപ്പെട്ടതു്. എണ്ണതേച്ചുവരുന്നതു് ഒരു ദുശ്ശകുനമാണ്. ചേകവർ അങ്കത്തിന്നു പുറപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ തന്നെ കാണുമ്പോൾ ശകുനം നന്നല്ലെന്നു വിചാരിച്ചു് പിന്തിരിക്കട്ടെ എന്നായിരുന്നു ഉണ്ണിയാച്ചയുടെ ഉദ്ദേശം. വഴിക്കു പുഴകടക്കാനുണ്ടെന്നുള്ളതു ഓർക്കാതെപോന്ന ഉണ്ണിയാച്ച തോണിക്കടവത്തെത്തിയപ്പോൾ താലിയഴിച്ചു കൊടുക്കേണ്ടതായിവന്നു. പുത്തൂരംവീട്ടിൽ ജനിച്ചവളാണെങ്കിൽ ഇതിന്നു പകരം ചോദിച്ചുകൊള്ളാമെന്നു കേട്ടപ്പോൾ തോണിക്കാരൻ താലിമടക്കികൊടുത്തു് കുമ്പിട്ടു തൊഴുതു. ഉണ്ണിയാച്ച നേരേ പുത്തൂരം വീട്ടിലേക്കുചെന്നു. അവരുടെ വരവുകണ്ടു കാര്യം മനസ്സിലാക്കിയ അമ്മ പടിക്കലെത്തി വിവരംപറയലും, ഉണ്ണിയാച്ച നേരെകളരിയുടെ മുമ്പാകെ വന്നു് ബോധംകെട്ടു വീഴലും ഒന്നിച്ചുകഴിഞ്ഞു. ആരോമച്ചേകവർ ഓടിച്ചെന്നു പെങ്ങളെ എടുത്തു ബോധം തെളിയിച്ചു. അവളെ സമാധാനിപ്പിക്കാൻ എത്ര ശ്രമിച്ചിട്ടും സാധിച്ചില്ല. ഇവരുടെ കൂടിക്കാഴ്ചപാട്ടിൽ വിവരിച്ചതു് കണ്ണീർ പൊഴിക്കാതെ വായിക്കേണമെങ്കിൽ കണക്കിലധികം ധൈര്യംവേണം. ഒടുവിലത്തെക്കയ്യായി ആരോമർ തനിക്കു് അപ്പോൾ അഷ്ടമത്തിൽ വ്യാഴമാണെന്നും, മരണത്തിന്നു യോഗമുണ്ടെന്നും, എന്നാൽ അതു് മാനത്തോടെ ആവാൻ വേണ്ടിയാണ് അങ്കം കുറിച്ചതെന്നും, പറഞ്ഞപ്പോൾ ഉണ്ണിയാച്ച ഒരുവിധം സമ്മതിച്ചു. തൻെറ കയ്യിലിട്ടിരുന്ന മോതിരം ഊരി ആരോമർ ഉണ്ണിയാച്ചക്കു് കൊടുത്തു് അവൾ പെറുന്നതു് ആൺകുട്ടിയാണെങ്കിൽ ആ കുട്ടിക്കു തൻെറ പേരിട്ടു് ആ മോതിരം അവനെ കെട്ടിച്ചു് വളർത്തേണമെന്നും പറഞ്ഞു് പെങ്ങളെ ചേകവർ വീണ്ടും സമാധാനിപ്പിച്ചു.

പിന്നെ ചേകവരുടെ ഭാര്യയായ കുഞ്ഞുണ്ണൂലിയുടെ സങ്കടമായി. അവളേയും ഗ്രഹപ്പിഴകളുടെ കാര്യം പറഞ്ഞു മനസ്സിലാക്കി. താൻ മരിക്കുകയാണെങ്കിൽ തൻെറ അനുജൻ ഉണ്ണിക്കണ്ണൻ അവളെ വേണ്ടതുപോലെ രക്ഷിക്കുമെന്നും മററും പറഞ്ഞു് ഒരുവിധം അവളെയും ആശ്വസിപ്പിച്ചു.

പുറപ്പെടേണ്ടകാലം അടുത്തതോടുകൂടി തുണയ്ക്ക് കൂടെ കൊണ്ടുപോകേണ്ടത് ആരെ ആണെന്നു അച്ഛനോടു ആലോചിച്ചു. അച്ഛൻ തൻെറ മരുമകൻ ചന്തുവിനെ വിളിക്കുവാൻ ആളെ അയച്ചു. ആരോമക്കും ഉണ്ണിയാച്ചക്കും അതിൽ വൈമനസ്യമുണ്ടായി. മറെറാന്നുമല്ലകാരണം. ചന്തു ഉണ്ണിയാച്ചയെ കല്യാണം കഴിക്കേണമെന്നാലോചിക്കയുണ്ടായി. അത് ആരോമക്കും അവൾക്കും സമ്മതമാവാത്തതിനാൽ കാര്യം നടന്നില്ല. തന്നെ നിരസിച്ചതിനെക്കുറിച്ചു ചന്തുവിന്നു ഇവരോടു നീരസമുണ്ടായിരുന്നു. ഈ ഘട്ടത്തിൽ അവൻ പകവീട്ടാൻ വല്ലചതിയും പ്രയോഗിച്ചെങ്കിലോ എന്നു ശങ്കിച്ച് ആരോമക്ക് അവൻെറ പേരിൽ വിശ്വാസമുണ്ടായിരുന്നില്ല. എങ്കിലും അച്ഛൻെറ അഭിപ്രായത്തിന്നു വിപരീതം പറയരുതെന്നു വിചാരിച്ചും, വേറെതരംപോലെ തുണക്കു ആരും ഇല്ലാത്തത് ഓർത്തും, ഒടുവിൽ ആരോമർ സമ്മതിച്ചു.

ഉണ്ണിയാച്ചക്കും ചന്തുവിനെപ്പററി സംശയമുണ്ടായിരുന്നു. വിവാഹത്തിന്നു അനുകൂലിക്കാത്തതുകൊണ്ടുള്ള വൈരം ഇപ്പോൾ കാണിക്കരുതെന്നും, അവൾ അറിയാതെ ചെയ്തതെററു ക്ഷമിക്കേണമെന്നും, പ്രത്യേകം അവനോടപേക്ഷിച്ചു. ആങ്ങളയോടുള്ള അതിസ്നേഹംനിമിത്തം, ആരോമർ അങ്കം ജയിച്ചുവന്നാൽ ചന്തുവിൻെറ ഭാര്യയായി ഇരുന്നു കൊള്ളാമെന്നു കൂടി സമ്മതിക്കുവാൻ ആ ഘട്ടത്തിൽ ഉണ്ണ്യാച്ച തയ്യാറായി. ചന്തു അവൾ പണ്ടു പെരുമാറിയതിനെപ്പററി ആക്ഷേപിച്ച് അവളുടെ വാക്കു വിശ്വസിക്കുവാൻ തയ്യാറില്ലെന്നു ഭാവിച്ചു. വീണ്ടും ഉണ്ണിയാച്ച കരഞ്ഞപേക്ഷിച്ചു. എന്നു തന്നേയല്ല, ഇന്നിന്നതരത്തിൽ ആങ്ങളയെ സഹായിക്കേണമെന്ന്,

"തട്ടിന്മേലാങ്ങള കയറുന്നേരം
ഒരുമിച്ചുനിങ്ങൾ കയറിക്കൊള്ളു;
ഒഴിയാതെ അരികത്തു നില്ക്കവേണം
എടഭാഗംകൊണ്ടങ്ങുനിന്നു കൊള്ളു.
മാററാൻ ചുരികയും തട്ടുന്നേരം
എടഭാഗം വന്നങ്ങു കൊള്ളേയുള്ളു.
കള്ളച്ചുരികയും നീട്ടിയെങ്കിൽ
വലഭാഗം മാറ്റ്യങ്ങു തട്ടിക്കൊള്ളു
മാററാൻെറ ചുരിക തെറിച്ചുപോകും
അങ്കത്തളച്ചയും വന്നതെങ്കിൽ
ഊരഴിതള്ളി അടച്ചുകൊള്ളു"

എന്നീ ചില അടവുകൾ തൻെറ പയററുമുറയിലുള്ള പാടവത്തിന്ന് ദൃഷ്ടാന്തമായി പറഞ്ഞുകൊടുത്തു. ചന്തുവിൻെറ കാല്ക്കൽ വീണ വീണ്ടും വീണ്ടും കെഞ്ചി. ഇതുകൊണ്ടൊന്നും ചന്തുവിൻെറ പകക്ക് പാകംവന്നില്ല.

"കൊഞ്ചിപ്പറയൊല്ലെ ഉണ്ണിയാച്ചേ
നിന്നുടെമായങ്ങൾ ഞാനറിയും
എന്നുടെന്നേരെ നിന്നുപോക നീയ്യ്
അമ്മാമനെ ത്തന്നെയും ഓർത്തിട്ടാണേ
നിന്നെയും ഞാനൊന്നും ചെയ്യാത്തത്"

എന്നും പറഞ്ഞു അവൻ അവളെ വകവെക്കാതെപോയി. 'കളരി പരമ്പര' യേയും അച്ഛനേയും പിടിച്ചു സത്യംചെയ്തതും ചന്തു കേട്ടില്ലെന്നു നടിച്ചു. ചന്തുവിൻെറ നീരസഭാവത്തിൽ അപായത്തിൻെറ അങ്കുരങ്ങൾ കണ്ട് ഉണ്ണിയാച്ച എളമുളപൊട്ടുമ്പോലെ കരയാൻ തുടങ്ങി.

ചുരികകൾ കടയിക്കേണമെന്നും, കൊല്ലൻ കടയുന്നസമയത്ത് അവൻെറ അരികത്തിരിക്കേണമെന്നും ചെമ്പാണിവെച്ചു പൊങ്കാരം കൊണ്ടു വിളക്കിക്കേണമെന്നും, അമ്മാമൻ ചന്തുവിനെ പ്രത്യേകം ഏല്പിച്ചു. മാററങ്കച്ചേകവർ ചതിയനാകയാൽ അവൻെറ സൽക്കാരങ്ങൾ സ്വീകരിക്കരുതെന്നും ശാസിച്ചു. ചന്തു പറഞ്ഞപോലെ ചെയ്തുകൊള്ളാമെന്നു ഏററു് യാത്രയായി. വഴിക്ക് അരിങ്ങോടരെകണ്ടുമുട്ടി. അരിങ്ങോടർ വശ്യപ്രയോഗംകൊണ്ടു ചന്തുവിനെ മയക്കി വീട്ടിലേക്ക് ക്ഷണിച്ചുകൊണ്ടു പോയി. പിന്നീട് അവൻെറ മരുമകൾ "ഇരുട്ടത്തൊളിമിന്നും കുട്ടിമാണി" ചന്തുവിൻെറ പരിചയ്യ കയ്യേററതോടുകൂടി അവക്ക് വേണ്ടി എന്തുംചെയ്യാൻ ചന്തു സന്നദ്ധനായി. അവളുടെ "മിണ്ടാട്ടവും കൊണ്ടാട്ടവും" കണ്ടു മതിമറന്ന ചന്തുവിനെ കൊല്ലൻെറ അടുക്കലേക്കു അവർ പിന്നെ ഉന്തി പറഞ്ഞയക്കേണ്ടതായിവന്നു. കൊല്ലനോടുപറഞ്ഞ് ചുരിക മുളയാണിയിട്ടു മുറുക്കി പൊങ്കാരം ഇട്ടു വിളക്കുകയും ചെയ്തു. ഈ ചതി കൊല്ലത്തി അറിഞ്ഞുവെങ്കിലും പുറത്താക്കിയില്ല.

ആരോമർ അച്ഛനേയും അമ്മയേയും ഉണ്ണിയാച്ചയേയും കുഞ്ഞുണ്ണൂലിയേയും കണ്ണീരിൽ മുക്കി കീഴ്പ്പെരത്തി. അപ്പോഴെക്കു ചന്തു എത്തീട്ടില്ല. ചന്തുവിനെ അന്വേഷിച്ചു കൊല്ലൻെറ വീട്ടിലെത്തി. ഇത്ര താമസിക്കുവാനുള്ള കാരണമെന്താണെന്നു ചോദിച്ചപ്പോൾ കൊല്ലൻ അമ്പാടിക്കോവിലകംപണിക്കു പോയിരുന്നുവെന്നും അവൻ വരുവാൻ താമസിച്ചുവെന്നും മററും ഒഴികഴിവുപറഞ്ഞു. ചുരികകൾ ആരോമർ വാങ്ങി

യപ്പോൾ അതിൽ ചെയ്ത കള്ളപ്പണി അറിഞ്ഞ കൊല്ലത്തി അത് ഒന്നു ഇളക്കിനോക്കാൻ പറഞ്ഞു. ചുരിക വെറുതെ ഇളക്കുകയില്ലെന്നു ശഠിച്ച് ആരോമർ പോരികയുംചെയ്തു. എല്ലാവരുംകൂടി ആപ്പ്, വെടി മുതലായ ആഘോഷത്തോടെ അങ്കസ്ഥലത്തെത്തി. അങ്കത്തട്ട് കണ്ട് ആരോമക്കു സംശയംതോന്നി ആശാരിയെ വരുത്തി. ആശാരി ഒരുവിധത്തിൽ കള്ളപ്പണി അറിയിക്കാതെ തട്ട് "വഴങ്ങി*" ഏല്പിച്ചു. യൌവനം വന്നുദിച്ച ആരോമരുടെ മെയ്യ് കണ്ടിട്ടു അരിങ്ങോടക്കും കൌതുകംതോന്നി. ഒരു കാഴ്ചക്കളി കളിപ്പാൻ ആവശ്യപ്പെട്ടു. അപ്പോൾ ആരോമർ എല്ലാവരേയും അത്ഭുതപരവശരാക്കത്തക്ക ഒരടവു കാണിച്ചതു വിവരിക്കേണ്ടതു തന്നേയാണ്.

"അവിടുന്നെഴുന്നേററു ആരോമരും
പീഠംവലിച്ചങ്ങു വെച്ചുചേകോൻ
പാവാടതന്നെ വിരിക്കുന്നുണ്ട്.
പാവാടമുകളിൽ തളികവെച്ചു
തളികനിറയോളം വെള്ളരിയും
വെള്ളരിമീതെ (യൊ)രുനാളികേരം
നാളികേരത്തിന്മേൽ ചെമ്പഴുക്ക
പഴുക്കമോളിലൊരു കോഴിമുട്ട
കോഴിമുട്ടമേലേ തുശിനാട്ടി
തുശീമുനമേൽ ചുരികനാട്ടി
ചുരികമുനമേൽ മറിഞ്ഞുനിന്നു
നൃത്തങ്ങളേഴും കുറിച്ചവനും"

അപ്പോൾ ആരോമക്കു കിട്ടിയ സമ്മാനങ്ങൾക്കു കണക്കില്ല. പിന്നെ അങ്കമായി. കോഴിയങ്കം കഴിഞ്ഞ്, ആട്ടുകമെന്നു രണ്ടുപേരും സമ്മതിച്ചു. ഉടനെ അങ്കത്തിൻെറ മൊഴി ചൊല്ലുവാൻതുടങ്ങി. ഉണിക്കോനാർ അങ്കത്തിന്നുള്ള കാരണമെല്ലാം ദേശവാഴി, നാടുവാഴി, നാട്ടാർ എന്നിവർ മുമ്പാകെ വിവരിച്ചു പറഞ്ഞു. കോഴിയങ്കത്തിന്നു ആരോമർ കോഴിയെ കൊണ്ടുവന്നിരുന്നില്ലെങ്കിലും തല്ക്കാലം ഒരു കോഴിമുട്ടയിൽ നിന്നു കോഴി മന്ത്രം ജപിച്ചു ഒരു കോഴിയെ ഉണ്ടാക്കി അരിങ്ങോടരുടെ കോഴിയുമായി അങ്കത്തിന്നു വിട്ടു. ആ കോഴി മാററാൻെറകോഴിയെ കൊത്തി അതിൻെറ കുടൽ മാല വലിച്ചെടുത്തു.

പിന്നെ രണ്ടുചേകോന്മാരും അങ്കംതുടങ്ങി. ക്രമപ്രകാരം അടവുകളെല്ലാം രണ്ടുപേരും എടുത്തുവെട്ടി. ഒന്നുരണ്ടുപ്രാവശ്യം അരിങ്ങോടർ

* അററകുററങ്ങളില്ലെന്ന് ഈശ്വരൻ സാക്ഷിയായി ബോദ്ധ്യപ്പെടുത്തുക.

ചതിക്കാൻ പുറപ്പെട്ടപ്പോൾ ആരോമർ നോക്കിത്തടുത്തു. അങ്കം മുറുകിയപ്പോൾ ആരോമരുടെ ചുരിക കണമുറിഞ്ഞുവീണു. ആരോമർ വേറൊരുചുരിക ചോദിച്ചപ്പോൾ ചന്തു കൊണ്ടുവന്നിട്ടില്ലെന്നു പറഞ്ഞു. അവൻേറതു കൊടുക്കുവാൻ പറഞ്ഞപ്പോൾ അതു അവന്നു വേണമെന്നും ശഠിച്ചു. ആയുധം വാങ്ങുന്നതുവരെ എതിൎക്കരുതെന്നു അരിങ്ങോടരോടു ആവശ്യപ്പെട്ടു. അരിങ്ങോടർ ആതക്കംതന്നെ നോക്കി ഒന്നാഞ്ഞുവെട്ടി. 'മെയ്യ്കണ്ണായ' ആരോമർ സൂക്ഷിച്ച് തടുത്തതിനാൽ ആ വെട്ടുകൊണ്ട് അയാൾക്ക് ഒന്നു വാറിയതേയുള്ളു. ചേകവന്മാൎക്കു ചേരാത്തവിധം അരിങ്ങോടർ പ്രവൎത്തിച്ചതുകണ്ട് അങ്കക്കലികൊണ്ട ആരോമർ മുറിച്ചുരിക അരിങ്ങോടരുടെ നേൎക്ക് എറിഞ്ഞു.

"കരിഞ്ചെമ്പുതണ്ടങ്ങു അററപോലേ
അരിങ്ങോടർ തൻെറ തലതെറിച്ചു"

ആരോമൎക്കു അങ്കത്തളൎച്ചയായി. ചന്തുവിൻെറ മടിയിൽ കിടന്ന് ഒന്നു മയങ്ങി. നിൎദ്ദയനും നീചനുമായ ചന്തു ആതക്കംനോക്കി കുത്തുവിളക്കിൻെറ തണ്ടെടുത്ത് ചൂടുപിടിപ്പിച്ച് ആരോമരുടെ വയററത്തുണ്ടായിരുന്ന മുറിയിൽ ഒരു കുത്തുകുത്തി. വേദനകൊണ്ടു ആരോമർ ഞെട്ടി എഴുന്നീററു. അപ്പോഴെക്ക് ആൾകളുടെ തിരക്കായി. ചന്തു അതിലിടക്ക് മറയുകയുംചെയ്തു. അങ്കം ജയിച്ചതിൻെറ ആൎപ്പുവിളിയും വെടിയും കഴിഞ്ഞ് ആലസ്യംപററിയ ആരോമരെ കനകപ്പല്ലക്കിലേററി വീട്ടിലേക്കു കൊണ്ടുപോയി. വീടടുത്തപ്പോൾ നടപ്പാൻ വയ്യാത്ത ആരോമർ അച്ഛനേയും അമ്മയേയും പരിഭ്രമിപ്പിക്കേണ്ടെന്നു കരുതി ഒരുവിധത്തിൽ വടികുത്തി നടന്നു. അച്ഛനും മററും അങ്കത്തിൽപററിയ മുറിയാണെന്നു വിചാരിച്ച് മകനോടു വിവരം ചോദിച്ചു. ആരോമർ ചന്തുവിൻെറ ചതിയേപ്പററി അവരോടെല്ലാം വിസ്തരിച്ചുപറഞ്ഞു.

ആരോമൎക്ക് തൻെറമരണം അടുത്തു എന്നുതോന്നി. അനുജനെ വിളിച്ച് തുമ്പോലാച്ചക്ക് മകനായി തന്നെപ്പോലെ ഒരുകുട്ടിയെ കാണുമെന്നും, അവനെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടു വരേണമെന്നും പറഞ്ഞു. അവളും മകനും ഉടനെ വന്നു. മകനെ അനുജൻെറ കയ്യിലേല്പിച്ചു. പിന്നെ ചെന്തെങ്ങിളനീർവാങ്ങി കുടിച്ച് അച്ഛൻേറയും, അമ്മയുടേയും, ഈശ്വരൻേറയും, വാഴന്നോരുടേയും, അനുജൻേറയും, ഉണ്ണിയാച്ചയുടേയും കുഞ്ഞുണ്ണൂലിയുടേയും, തുമ്പോലാച്ച*യുടേയും പേർചൊല്ലി ആരോമർ കണ്ണടച്ചു.

---

* ഇവർ ആരോമരുടെ അച്ഛൻെറ മരുമകളാണ്.

ഉണ്ണ്യാർച്ച കൂത്ത് കാണ്മാൻ പോയത്.

ആരോമൽച്ചേവകരുടെ പെങ്ങളായ ഉണ്ണ്യാച്ചയെപ്പററി ഇതിന്നു മുമ്പ് പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ടല്ലോ. അവരുടെ ശൌര്യപരാക്രമം വിളംബരപ്പെടുത്തുന്ന മറെറാരുകഥയാണ് താഴെ ചേർക്കുന്നത്.

ഉണ്ണ്യാർച്ച ഭർത്താവിൻെറ വീടായ ആററുംമണംമേൽ താമസിക്കുന്നകാലത്ത് ഒരിക്കൽ അല്ലിമലർക്കാവിൽ കൂത്തു കാണേണമെന്നുറച്ചു. നേരത്തെ തൻെറ വീട്ടുപണികളെല്ലാം കഴിച്ച് ഭർത്താവിൻെറ അച്ഛനോട് പോവാൻ സമ്മതം ചോദിച്ചു. തൻെറ മകന്ന് അപ്പോൾ തുണപോരാൻ തരമില്ലെന്നും, വഴിക്ക് എടവട്ടത്തങ്ങാടിയെന്ന സ്ഥലമുണ്ടെന്നും, അതു ജോനകന്മാർ പുളക്കുന്ന നാടാകയാൽ അതിലെ സ്ത്രീകൾ പോയിയെങ്കിൽ അവമാനിക്കുമെന്നും, ഒരുമകൻ ഉള്ളതിനെ കൊല്ലിക്കല്ലെ എന്നും പറഞ്ഞു മുടക്കി. അതുകേട്ടപ്പോൾ ഉണ്ണ്യാച്ചക്ക് പോയേകഴിയൂ എന്നായി. ഭർത്താവിൻെറ അമ്മയോട് അനുവാദം ചോദിച്ചു. അവിടന്നും അനുകൂലമായ മറുവടിയല്ല കിട്ടിയത്. പിന്നെ ഭർത്താവിനെ വിളിച്ചുണർത്തി വിവരം പറഞ്ഞു. അയാൾക്ക് കളരിയിൽ പയററുമുടക്കാൻ പാടില്ലെന്നതിന്നു പുറമെ, അങ്ങാടി കടന്നുപോവാൻ പേടിയുണ്ടെന്നും പ്രസ്താവിച്ചു. പിന്നെ ആരുടേയും സമ്മതം ചോദിക്കാൻ ഉണ്ണ്യാച്ചനിന്നില്ല. ജോനകരെ പേടിച്ച് വഴിനടക്കാൻ നിവൃത്തിയില്ലെന്നായാൽ അതിന്ന് പരിഹാരമാർഗ്ഗം ആലോചിക്കുകയോ അവരുടെ അഹമ്മതി കുറക്കുകയോ വേണമെന്നും തീർച്ചയാക്കി. കുളികഴിഞ്ഞ് ചമയങ്ങളൊക്കെ അണിഞ്ഞ് പുറപ്പെട്ടു. അവളുടെ ചമയങ്ങളെന്താണെന്നറിവാൻ വായനക്കാർക്ക് കൌതുകമുണ്ടായിരിക്കാം.

ചന്ദനംഉരസി കുറിവരച്ചു
കണ്ണാടിനോക്കി തിലകംതൊട്ടു
പീലിത്തിരുമുടി കെട്ടിവെച്ചു
അഞ്ജനംകൊണ്ടവൾ കണ്ണെഴുതി
കുങ്കുമംകൊണ്ടവൾ പൊട്ടുകുത്തി
കസ്തൂരികളഭങ്ങൾ പൂശുന്നുണ്ട്
മെയ്യാടപ്പെട്ടി തുറന്നുവെച്ചു
ഏഴുകടലോടിവന്ന പട്ട്
പച്ചേലപ്പട്ടു ചുളിയുംതിർത്ത്
പൂക്കുല ഞറിവെച്ചുടുക്കുന്നുണ്ട്

പൊൻതോടയെടുത്തു ചമയുന്നുണ്ട്
കോട്ടപ്പടിവെച്ച പൊന്നരഞ്ഞാൺ
മീതെയഴകിന്നു പൂട്ടുന്നുണ്ടെ
ഏഴുചുററുള്ളോരു പൊൻമാലയും
മുത്തുപതിച്ചുള്ള മാലയല്ലൊ
കഴുത്തിലുതന്നെയും ചേർത്തണിഞ്ഞു
രാമായണം കൊത്തിരണ്ടുവള
എല്ലാമെ ഇട്ടങ്ങണിയുന്നുണ്ട്
പൊൻമുടിതന്നെയും ചൂടുന്നുണ്ട്
ചമയങ്ങളൊക്കെ ചമഞ്ഞൊരുങ്ങി
കൈവിരൽക്കാറിനും പൊന്മോതിരം
ചേർച്ചയേടെ യങ്ങണിയുന്നുണ്ട്
ഉറുമിയൊടുത്ത ങ്ങരയിൽപൂട്ടി—

ഇങ്ങിനെയുള്ള മോടികളോടുകൂടി ഭാര്യതന്നെ ധിക്കരിച്ച് പോകുന്നത് ഭർത്താവിന്ന് അത്ര രസിച്ചില്ല. തല്ലുമെന്നൊക്കെ ഭയപ്പെടുത്തി നോക്കുകയും ചെയ്തു. 'അച്ഛനും അമ്മയും ആങ്ങളയും ഗുരുക്കളും ഇതുവരെ അടിച്ചിട്ടില്ലാത്തതിനാൽ, അടിക്കാനായി ഇനി പുതിയ ഒരാൾ ഉണ്ടാവുന്നതല്ല' എന്നും പറഞ്ഞ് അവൾ നടന്നു. കളരിയിൽ ചെന്നു അവിടെ വന്നിട്ടുള്ള ശിഷ്യരോട് താൻ അല്ലിമലർക്കാവിലേക്കു പോകയാണെന്നും, 'എട്ടും പൊട്ടും' തിരിയാത്ത തൻെറ ഭർത്താവ് വരുമെന്നും അവരോടുകൂടെ കാവിലേക്കു ചെല്ലേണമെന്നും പറഞ്ഞേല്പിച്ചു. ശിഷ്യർ അതു കേട്ടപ്പോൾ പണംപൊലിച്ചു. അതും വാങ്ങി അവൾപോയി. അപ്പോഴെക്ക് ഭർത്താവുംകൂടെ യെത്തി. അച്ഛൻേറയും അമ്മയുടേയും സമ്മതം നോക്കിയിരിക്കാതെ എന്തിനാണ് തൻെറകൂടെ പോന്നതെന്ന് ചോദിച്ച് ഭർത്താവിനെ അവൾ പരിഹസിച്ചു. പിന്നെ രണ്ടാളുംകൂടിപോയി. നാഗപുരത്തുള്ള എടവട്ടത്തങ്ങാടിയിലെത്തി— അവർ ഊഹിച്ചപോലെ ജോനകർ അവരെ വളഞ്ഞു. ഭർത്താവ് വിറച്ചുതുടങ്ങി. ഉത്തരനെ ബ്രഹന്നള ധൈര്യപ്പെടുത്തിയമാതിരി ഉണ്ണ്യാച്ച ഭർത്താവിൻെറ ഭയം തീർക്കാൻ വളരെ ക്ലേശിക്കേണ്ടിവന്നു. ജോനകരോട് അവൾ യാതൊരുകുസലും കൂടാതെ എന്തിനാണ് വന്നതെന്ന് ചോദിച്ച് അടുത്തുള്ള ആൽത്തറ കയറിനിന്നു. ഇത്ര സൌന്ദര്യമുള്ള സ്ത്രീകൾ തങ്ങളുടെ മൂപ്പന് അവകാശപ്പെട്ടവരാകയാൽ അവരെ കൊണ്ടുപോവാൻ വന്നതാണെന്ന് ലജ്ജകൂടാതെ അവർ അറിയിച്ചു. അതു കേൾക്കേണ്ടതാമസം ആ മാനിനി അരയിൽ നിന്ന് ഉറുമി ഊരി തടത്തുക്കൊൾവിൻ എന്നു പറഞ്ഞ് അവരോട്

എതിത്തു. 'പകിരിതിരിഞ്ഞും' 'കുതിര പ്പാച്ചിൽപാഞ്ഞും' കുറച്ചുനേരം പടവെട്ടിയപ്പോഴെക്ക് ജോനകരിൽ ചിലർ ചത്തുവിണു. ഇടക്ക് ഉണ്ണ്യാർച്ച പുത്തൂരംവീട്ടിൽ ആരോമച്ചേവകരുടെ പെങ്ങളാണ് താനെങ്കിൽ ഈ ജോനകരുടെ കുറുമ്പുതീക്കും എന്ന് പോർക്കലികൊണ്ട്, സാക്ഷാൽകാളി പോലെ ആത്തുവിളിച്ചു. ആരോമൽച്ചേകവരുടെ പേര്കേട്ട ക്ഷണത്തിൽ ജോനകർ ഞെട്ടിമാറി. അവർ ഉടനെ ഓടിപ്പോയി തങ്ങൾക്കു പററിയ അപകടം മൂപ്പനെ അറിയിച്ചു. മൂപ്പൻ നെടുവീപ്പിട്ടു. അനവധിപൊന്നും, മററു സാധനങ്ങളും കാഴ്ചയായി കൊടുത്ത് തൻെറ ഉമ്മയെ ക്ഷമായാചനം ചെയ്യാനയച്ചു. ഉണ്ണ്യാച്ച ഉമ്മയുടെ വാക്കുകേട്ടുവെന്നു തന്നെ നടിച്ചില്ല. ഉമ്മ നിരാശയോടെ മടങ്ങി മൂപ്പനോട് വിവരംപറഞ്ഞു. മൂപ്പന്ന് പരിഭ്രമം കലശലായി. ആരോമൽച്ചേകവർ വത്തമാനം അറിഞ്ഞാൽ പിന്നെ കൂട്ടത്തോടെ നശിപ്പിക്കുമെല്ലോ എന്ന ഭയവുംതുടങ്ങി. താമസിയാതെ നാടുവാഴിക്കോലോത്ത് ചെന്ന് തമ്പുരാട്ടിയോട് സംഗതികളെല്ലാം ഉണത്തിച്ചു. തമ്പുരാട്ടി നേരിട്ട്വന്ന് പറഞ്ഞിട്ടും ഉണ്ണ്യാച്ച അടങ്ങിയില്ല. ജോനകരുടെ ഹുംകൃതി കളഞ്ഞല്ലാതെ അവൾ പിന്മാറുകയില്ലെന്നു മറുത്തു. മൂപ്പൻപിന്നെ ചേകോരുടെ ചങ്ങാതിയായ നാഗപ്പൻ ചെട്ടിയെ ശരണംപ്രാപിച്ചു. ചെട്ടി അനവധിപണം കൊണ്ടുപോയി കാഴ്ചവെച്ച് ജോനകർ അറിയാതെചെയ്ത പിഴ പൊറുക്കേണമെന്ന് യാചിച്ചു. എന്നിട്ടും ഉണ്ണ്യാച്ചയുടെ ഭാവത്തിനോ നിലയ്ക്കോ വ്യത്യാസം കണ്ടില്ല. ഉടനെ ചെട്ടി ചേകോരെ ചെന്നുകണ്ടു. പെങ്ങളെ സമാധാനിപ്പിക്കാൻ ചേകോർ വന്നഉടനെ മൂപ്പൻെറ ആൾക്കാർതന്നെ അവമാനിച്ച വിവരം ഉണ്ണ്യാച്ച അറിയിച്ചു. പടവെട്ടാൻ നില്ക്കുന്ന പെങ്ങളെ ഒരുവിധത്തിൽ പറഞ്ഞടക്കി ആരോമർ മൂപ്പനെ ആളയച്ചുവരുത്തി. മൂപ്പൻ വന്ന് ആരോമക്ക് കാഴ്ചകൾവെച്ച് വായ്പൊത്തി വണങ്ങി നിന്നു. അവനെ കണ്ടപ്പോൾ ഉണ്ണ്യാർച്ചക്ക് ദേഷ്യംസഹിക്ക വയ്യാതെയായി.

"അരിശം ചൊടിച്ചുപറഞ്ഞവളും
എന്നുടെകയ്യും പിടിക്കനീയ്യെ"

എന്ന് ചീറിക്കൊണ്ട് നിന്നു. 'അയ്യോ ഞാനൊന്നും അറിഞ്ഞില്ലെ' ഏന്നു പറഞ്ഞു മൂപ്പൻ കാക്കൽവീണു. അതുകണ്ട് നില്ക്കുന്ന ആരോമർ,

"കുനിഞ്ഞതങ്ങു കാലുപിടിച്ചാലുണ്ണി
കുടഞ്ഞതങ്ങു ചവുട്ടാനും പാടില്ലുണ്ണി"

എന്ന് ഗുണദോഷിച്ച് പെങ്ങളുടെ കൈപിടിച്ച് അവളെ ആൽത്തറയിൽനിന്ന് ഇറക്കി. ജോനകരെല്ലാം പട്ടുംവളയും സമ്മാനിച്ച് അവളോട് ക്ഷമായാചനം ചെയ്തു.

വീട്ടിലെത്തിയപ്പോൾ അവളുടെ ഭർത്താവിൻെറ അച്ഛനോടും അമ്മയോടും "നിങ്ങളുടെമകനെ ഞാൻ കൊല്ലിച്ചിട്ടില്ല" എന്നു പറഞ്ഞ് ഭർത്താവിൻെറ കൈപിടിച്ച് അവരെ എല്പിച്ചു.

ചെറിയ ആരോമുണ്ണി.

ഉണ്ണ്യാർച്ചയുടെ മകനാണ് ആരോമുണ്ണി. അവൻ കളരിപ്പയററ് കഴിഞ്ഞപ്പോഴെക്ക് അമ്മക്കുചേന്ന മകനും, അമ്മാമനൊത്ത മരുമകനും ആയിത്തീന്നു. തൻെറ സഖിയായ അടിയോടിയോടുകൂടി ഒരുദിവസം നേരം പോക്കിന്നായികുട്ടികൾ കാരതട്ടുന്ന പറമ്പിലെക്ക് അവൻ ചെന്നു. കുട്ടികൾ തട്ടിയിരുന്ന കാരമണി അവൻെറ മുമ്പിലെത്തിയപ്പോൾ ആരോമുണ്ണി കാൽകൊണ്ട് അത് തട്ടിയെടുത്തു. കുട്ടികൾ കാരമണി ചോദിച്ചപ്പോൾ അവൻ അവരെ കളിപ്പിക്കാനായി തരില്ലെന്നു മറുവടി പറഞ്ഞു. കുട്ടികളപ്പോൾ കാരവടികൊണ്ട് അവനെതല്ലി. അവരുടെ തല്ല് അവൻ തടുത്തുവെന്നുമാത്രമല്ല രണ്ടുനാലു കുട്ടികളെ തട്ടി വീഴ്ത്തുകയും ചെയ്തു. അതുകണ്ടപ്പോൾ കുട്ടികൾ തല്ലുമാററി,

"ഞങ്ങളോടല്ല നിൻെറ ഊററംവേണ്ടു
അമ്മാമനെക്കൊന്ന മൊഴിചോദിക്ക
ചന്തുനോടല്ലെ നിൻെറ ഊററംവേണ്ടു."

എന്ന് അവനെ പരിഹസിച്ചു. ഈ കഥ ആരോമുണ്ണി അറിഞ്ഞിട്ടുണ്ടായിരുന്നില്ല. അവൻ നിന്നേടത്തുതന്നെ നിന്ന് നടുങ്ങി. വേഗം വീട്ടിലേക്കുതിരിച്ചു. കുട്ടികൾതന്നെ ഇങ്ങിനെ പരിഹസിക്കാനുള്ള കാരണമെന്താണെന്ന് അറിയാനായി അമ്മയോട് ചോദിച്ചു. മകൻെറഭാവം കണ്ട അമ്മക്ക് കഴിഞ്ഞകഥ മുഴുവനും പറഞ്ഞാൽ പിന്നീട് എന്തൊക്കെയാണാവോ വരാൻ പോകുന്നതെന്ന് വിചാരമായി. പറയാതിരിക്കാൻ മനസ്സും വരുന്നില്ല. ഒടുവിൽ എന്തുവന്നാലും വേണ്ടതില്ലെന്നുറച്ച് അങ്കത്തിന്നു പോയപ്പോൾ ചന്തു അമ്മാവനെ ചതിച്ചുകൊന്നകഥ വിസ്തരിച്ചുപറഞ്ഞു കൊടുത്തു. ചന്തു ജീവനോടുകൂടി കോലത്തിരിനാട്ടിൽ ഇരിപ്പുണ്ടെന്നും, നടന്നസംഗതികളെല്ലാം ചെമ്പോലയിലെഴുതി മച്ചിൽ വെച്ചിട്ടുണ്ടെന്നും അവനെ മനസ്സിലാക്കി. അവൻ മച്ചിൽകടന്നു ചെമ്പോല

വായിച്ച് കാര്യങ്ങളെല്ലാം ഗ്രഹിച്ചു. ചന്തുവിനോട് ശേഷം ചോദിക്കേണമെന്നുറച്ചു. വേഗം കുളിച്ചുവന്ന് ചമയാനൊരുങ്ങി. ഒരുക്കങ്ങൾകണ്ട് അമ്മ വിവരംചോദിച്ചു. ആരോമുണ്ണി അവൻെറ ഉദ്ദേശം അമ്മയെ ധരിപ്പിച്ചു. അമ്മ അവനെ ഗുണദോഷിക്കാനൊരുങ്ങി. ചന്തു ചതിയനാണെന്നും, പതിനെട്ടുകളരിക്ക് ആശാനാണെന്നും, അമ്മാമൻെറ അടവുകളെല്ലാം അവനറിയാമെന്നും, അടവുറച്ചിട്ടില്ലാത്ത അവൻ ചന്തുവിനോട് എതുക്കാൻ പുറപ്പെട്ടാൽ മരിക്കുന്നകാര്യം തീർച്ചയാണെന്നും അവനെ നല്ലവണ്ണം പറഞ്ഞു മനസ്സിലാക്കി. അവൻ അതുകൊണ്ടൊന്നും അധൈര്യപ്പെടാതെ വിധിപോലെ വരുമെന്ന് പറഞ്ഞ് അങ്കത്തിന്നൊരുങ്ങി. ഉണ്ണ്യാച്ചക്ക് അവൻെറ കരുത്തിൽ വിശ്വാസമുണ്ടായിരുന്നെങ്കിലും, കുട്ടിയാകയാൽ കള്ളപ്പോരറിവാൻ കഴിയാതെ മറെറകള്ളൻെറ കുടുക്കിൽ പെട്ടേക്കുമോ എന്ന് മാതൃസഹജമായ ശങ്കജനിച്ചു. അവൻ പിറന്നമുതല്ക്ക് അതുവരെ ഓമനിച്ച അവസ്ഥകളെല്ലാം വിവരിച്ച് അവൻ ഉണ്ണുന്നസമയത്ത് അടുത്ത്തന്നെ ഇരുന്ന് പലതും പറഞ്ഞുനോക്കി. ഒടുവിൽ അവൻെറ ഉറപ്പുകണ്ട് സന്തോഷംതോന്നി, പോകുന്നതിന്നു മുമ്പായി, പുത്തൂരംവീട്ടിൽ തൻെറ വലിയമ്മാമനെകണ്ടു യാത്രപറഞ്ഞു പോകാനുപദേശിച്ചു. കണ്ണപ്പുണ്ണിയെ തുണകൂട്ടേണമെന്നും ഏല്പിച്ചു. മകൻെറ പൌരുഷം തട്ടിയുണത്തുവാൻവേണ്ടി മരിച്ച ചേകവരുടെ രക്തം പുരണ്ട കച്ചയും എടുത്തുകൊണ്ടുപോകുവാൻ പറഞ്ഞു. എന്നു തന്നെയല്ല, തങ്ങളുടെ വംശത്തിന്നു മാനഹാനി വരുത്തരുതെന്ന്,

നേരിട്ടുവെട്ടി മരിച്ചതെങ്കിൽ
വീട്ടെക്കുനല്ലൊരു മാനംതന്നെ
വീരാളിപ്പട്ടുവിതാനത്തോടെ
ആത്തുവിളിച്ചു എടുപ്പിക്കേണ്ട്.
എലപുലനന്നായി കഴിപ്പിച്ചേക്കാം
ഒളിവാളുകൊണ്ട് മരിച്ചതെങ്കിൽ
പച്ചോലേൽ കേട്ടിവലിപ്പിക്കേണ്ട്
പുലകൂടി ഞാനും കുളിക്കയില്ല

എന്നീവിധത്തിൽ ഉള്ളിൽ കൊള്ളത്തക്കവിധം അവനെ ഓമ്മപ്പെടുത്തി, തൻെറ വീര്യവും അവിടെ പ്രകാശിപ്പിച്ചു.

അമ്മയുടെ അനുഗ്രഹത്തോടുകൂടി പുറപ്പെട്ട് ആരോമുണ്ണി അമ്മാമനെ ചെന്നുകണ്ട് വിവരംപറഞ്ഞപ്പോൾ ആ വയസ്സൻ കുട്ടികളുടെ

അഭ്യാസബലം ഒന്നു പരീക്ഷിക്കാനൊരുങ്ങി തന്നോടു തന്നെ ഒരുകയ്യ് നോക്കാൻ ആജ്ഞാപിച്ചു. വെട്ടുമ്പോൾ അമ്മാമനും മരുമകനും ആണെന്നു കരുതാതെ വെട്ടിക്കൊൾവാനാണ് വലിയമ്മാമൻ കല്പിച്ചത്. പതിനെട്ടടവും നോക്കി. അതൊക്കെ ആരോമുണ്ണി തടുത്തു. മരുമകൻെറ ചുണയും ചൊടിയുംകണ്ട് സന്തുഷ്ടനായ അമ്മാമൻ - "ഇതുകൊണ്ടൊന്നും ചന്തുവിനെ ജയിക്കാൻ സാധിക്കയില്ല. അവനും ഇതെല്ലാം അറിയും. അതിന്നുപുറമെ ചതിയും ഉണ്ട്. അതുകൊണ്ട് ഇതുവരെ ആർക്കും പറഞ്ഞു കൊടുക്കാത്ത ഒരടവുള്ളത് നിന്നെ പഠിപ്പിക്കാം" എന്ന് അവനെ പ്രോത്സാഹിപ്പിച്ചു. പുതിയ അടവ് കാണിക്കുന്നതോടുകൂടി ആരോമുണ്ണിയോട് നോക്കിത്തടുക്കുവാൻ പറഞ്ഞു. അഞ്ചാമത്തെ തവണ കാണിച്ചു കൊടുത്തപ്പോൾ ആ കൊച്ചുമിടുക്കൻ തടുത്തു. കാരണവർ മരുമകനെ അനുഗ്രഹിച്ചയച്ചു. പോകുംവഴിക്ക് നാഗപ്പൻ ചെട്ടി മുതലായവരെ ആരോമുണ്ണി കണ്ടു. അവരും അവനെ ഉത്സാഹിപ്പിച്ചു. മടങ്ങിവരുമ്പോൾ കാണേണമെന്നും ആവശ്യപ്പെട്ടു.

ഇവർ ചെന്നപ്പോൾ ചന്തു കളരിയിൽ ഒളിച്ചിരിക്കയായിരുന്നു. എത്ര വിളിച്ചിട്ടും പുറത്തുവന്നില്ല. ആരോമുണ്ണി മേലായംനോക്കി ചാടി വെട്ടി. കളരിയുടെ മേൽപുര പൊളിച്ചു. അപ്പോൾ ചന്തു പുറത്തുചാടി. രണ്ടുപേരും അതി ഘോരമായി അങ്കംവെട്ടി. ഒടുവിൽ ആരോമുണ്ണി വലിയമ്മാമൻ പറഞ്ഞുകൊടുത്ത ഒടുവിലത്തെ കയ്യ് പ്രയോഗിച്ച് ചന്തുവിൻെറ തലയെടുത്തു. ഉടനെ അതെടുത്ത് ശീലയിൽകെട്ടി തിരിച്ചുപോന്നു. വഴിക്ക് നാഗപ്പൻചെട്ടി മുതലായവർ പറകൊണ്ടുവന്നു കൊടുത്ത പൊന്നുംവാങ്ങി ചന്തുവിൻെറ തല അമ്മയുടെ കാൽക്കൽ സമർപ്പിച്ചു. വീണ്ടും ആ തലയെടുത്ത് കുട്ടികൾ കാരതട്ടുന്ന പറമ്പിൽ പോയി കാരമണി തട്ടും പോലെ അതിട്ടു തട്ടിക്കാണിച്ചു.

കോമന്നോർ.

തൊണ്ണൂറാംവീട്ടിലെ കുറുപ്പന്മാരുടെ കുടിപ്പകനിമിത്തം കല്ലുള്ളി പാലാട്ട് ആണുങ്ങൾ ഇല്ലാതായി. അങ്ങിനെ യിരിക്കുമ്പോൾ അവിടത്തെ കൊങ്കിയമ്മക്ക് ഗർഭമുണ്ടായി. പ്രസവസമയത്തെപ്പററി കുറുപ്പന്മാർ ഇടക്കിടെ അന്വേഷണം ചെയ്തുവന്നു. ആൺകുട്ടിയാണെന്നറിഞ്ഞാൽ അതിന്നുമുമ്പു ചെയ്തപ്രകാരം കഥ കഴിക്കേണമെന്നായിരുന്നു അവരുടെ ആലോചന. ഇത്തവണ കുറുപ്പന്മാരെപററിക്കാനായി കൊങ്കി

യമ്മ യുറച്ചു. പ്രസവത്തിന്ന് വന്ന വയററാട്ടിയെ പണംകൊടുത്തു പാട്ടിലാക്കി, പെററത് പെൺകുട്ടിയാണെന്ന് ഒരു സംസാരം അവാന്തരം പരത്തി. കുറുപ്പന്മാക്ക് സംശയം, തീരാത്തതിനാൽ ഏതാനും ദിവസങ്ങൾ കഴിഞ്ഞപ്പോൾ പാലാട്ടേക്ക് തന്നെ ചെന്ന് നോക്കാൻ അവർ തീർച്ചയാക്കി. കുറുപ്പന്മാരുടെ ഗൂഢാലോചനകൾ തക്ക സമയത്തിന്ന് അറിഞ്ഞിരുന്ന കൊങ്കിയമ്മ അടുത്ത വീട്ടിലെ പെൺകുട്ടിയെകൊണ്ട് ശ്രീകൃഷ്ണാവതാരസമയത്ത് ഉണ്ടായപോലെ ഒരു വിദ്യനടത്തി കുറുപ്പന്മാരെ കബളിപ്പിച്ചു—അവർ മടങ്ങി.

കുറച്ചു കഴിഞ്ഞാൽ പരമാർത്ഥം പുറത്താവുമെല്ലോ എന്ന് കൊങ്കിയമ്മക്ക് വിചാരമായി. ഒടുവിൽ ഒരു കല്ലറപണിയിച്ച് മകനെ അതിലാക്കി. തുളുനാട്ടിൽ നിന്ന് ഒരു കുരുക്കളെ കൊണ്ടുവന്ന് അവന്ന് പയററ് മുതലായ അഭ്യാസങ്ങളും അതിനുള്ളിൽവെച്ച് തന്നെ നടത്തി. ഇങ്ങിനെ പത്തു പതിനാറുകൊല്ലം കഴിഞ്ഞു- പയററ് ഏകദേശം അവസാനിച്ചപ്പോൾ കോമന് പുറത്തു ചാടാൻ തിരക്കായി. അമ്മ ആ ഘട്ടത്തിൽ കുടിപ്പകയുടെകാര്യം വിവരിച്ചുകൊടുത്തു. കോമൻെറ ധൈര്യവും പ്രസരിപ്പും അതുകേട്ടപ്പോൾ വർദ്ധിച്ചതേയുള്ളൂ. അവൻ നേരെ പടിക്കൽ പോയി കാററുകൊള്ളാനിരുന്നു. "അടക്കയൊവുമ്പോൾ മടിയിൽ വെക്കാം, കവുങ്ങായാൽ എന്തുചെയ്യും" എന്നമ്മ ഗുണദോഷിച്ചിട്ടും ഫലമുണ്ടായില്ല. കുറുപ്പന്മാരുടെ പെങ്ങന്മാരായ ഉണ്ണിയും ഉണിച്ചിരുതയും അപ്പോൾ ആ വഴിക്ക് വന്നു. "കുന്നത്ത് ഇളംകൊന്ന പൂത്തപോലെ" ഇരിക്കുന്ന കോമനെകണ്ട് അവർ രണ്ടുപേരും നല്ലവണ്ണം നോക്കി. ഉണിച്ചിരുതക്ക് അസൂയയും ഉണ്ണിക്ക് അനുരാഗവും ഒരേസമയത്ത് ജനിച്ചു. കോമനാകട്ടെ ഇവരാരാണെന്ന് അമ്മയോട് ചോദിച്ചറിഞ്ഞ് കുളിക്കാൻ പോകുന്ന അവരെ അനുഗമിക്കാനുള്ള വട്ടമായി. അമ്മക്ക് അതുവരെ ഉണ്ടായിരുന്ന പരിഭ്രമം "സഞ്ചാര" മായി പരിണമിച്ചു. നാല്പത്തിരണ്ടു കുടിപ്പിഴ നടത്തിയവരുടെ വീട്ടിലെ സ്ത്രീകളാണെന്നറിഞ്ഞിട്ടും കോമന്ന് കുലുക്കമുണ്ടായില്ല. അവരൊപ്പം കോമനും കുളത്തിലെത്തി. ഉണിച്ചിരുത വേഗം കുളി കഴിച്ച് ആങ്ങളമാരോട് വിവരം അറിയിക്കാനായിപോയി. കുളത്തിൽ ഉണ്ണിയും കോമനും തന്നെയായി. കാന്തം ഇരുമ്പിനെയെന്നപോലെ കോമനെ ഒരുക്ഷണത്തിൽ ഉണ്ണി താൻകുളിക്കുന്ന കടവിലേക്ക് ആകർഷിച്ചു. അവരുടെ മനസ്സും ദേഹവും ഒരുപോലെ ചേർന്നു. അപ്പോഴക്കതാ കുറുപ്പന്മാർ വരുന്നു. ഉടനെ കഴുത്തിനു വെള്ളത്തിലിറങ്ങിനിന്ന് ഉണ്ണി കാമുകനായ കോമനെ തൻെറ കേശഭാരത്തി നിടയിൽ മറച്ചു. കുറുപ്പന്മാർ കുളം അരിച്ചു നോക്കിയിട്ടും പ്രയോജനമുണ്ടായില്ല. ഉണ്ണി

നില്ക്കുന്നകടവിലേക്ക് അവർ വരാൻ ഭാവിച്ചപ്പോൾ 'പെങ്ങൾ കുളിക്കുന്നകടവിൽ ആങ്ങളമാർ വരുന്നത് മററു വല്ലവരും കാണണ്ടാ" എന്ന് അറിയാൻമാത്രം അവൾ പറഞ്ഞപ്പോൾ അവർ പിൻവാങ്ങി.

നായികയുടെ വീട്ടിൽ നായകന്ന് അന്നുരാത്രി എത്താതെ തരമില്ലെന്നായി. പടിക്കൽ ആന, തൊഴത്തിൽകൂററൻ, ചുമരിൻമേൽ മുരുളൻ പൂച്ച, പാമ്പ്, നായ്ക്കൾ, തത്ത, എന്നീ തടസ്ഥങ്ങൾ കടന്നു ചാടാനുള്ള ഉപായങ്ങൾ* കാമിനി കാമുകന്ന് ഉപദേശിച്ചു. ഉണ്ണിയമ്മയുടെ നിദേശം അണുപോലും തെററാതെ വേണ്ടുന്ന സാമഗ്രികളെല്ലാം തെയ്യാറാക്കി കോമൻ പുറപ്പെട്ടു. കോമൻ ചമഞ്ഞൊരുങ്ങിയത് കണ്ട് എവിടേക്കാണെന്ന് അമ്മ ചോദിച്ചപ്പോൾ കുറിക്കല്ല്യാണത്തിന്നാണെന്ന് ആ സാധുവിനെ പറഞ്ഞു ധരിപ്പിച്ചു. തൊണ്ണൂറാൻവീട്ടിൽ സന്ധ്യ മയങ്ങിയതോടുകൂടി കോമൻ ഹാജർകൊടുത്തു. ആനക്കും മററും തീൻകൊടുത്ത് മയക്കി കിഴക്കുപുറത്തുള്ള എലഞ്ഞിയുടെ ചോട്ടിലെത്തി. അക്ഷമകൊണ്ട് നിമിഷം നാഴികയാക്കി തള്ളിവന്ന കോമന്ന് കുറുപ്പന്മാർ അത്താഴം കഴിഞ്ഞ് ഇരിക്കുന്നത് കണ്ടപ്പോഴെ നേരം അധികമായിട്ടില്ലെന്ന് ബോദ്ധ്യമായുള്ളു. അവർഭാര്യ വീടുകളിലേക്ക് യാത്രയായിട്ടില്ല. കോമൻെറ ക്ഷമക്ക് അതിരില്ലാതായിത്തുടങ്ങി. കതുവാഴത്തോട്ടത്തിലെത്തി ഉണ്ണിയമ്മ പറഞ്ഞുകൊടുത്തതനുസരിച്ച് ഇലചീന്താനും വാഴയുടെ തണ്ടൊടിക്കാനും ആരംഭിച്ചു. ശബ്ദംകേട്ടപ്പോൾ ആങ്ങളമാർ അന്വേഷണം തുടങ്ങി. ഉറുളക്ക് ഉപ്പേരിപോലെ ഉണ്ണിയമ്മ സമാധാനവുംപറഞ്ഞു തുടങ്ങി. തൊഴത്തിൽ മുളയാത്ത മുണ്ടുവാലിപ്പയ്യ് വാഴത്തോട്ടത്തിൽ ചാടീട്ടുണ്ടാവുമെന്ന് ഉണ്ണിയമ്മ മനോധർമ്മം പ്രകടിച്ചപ്പോൾ ആങ്ങളമാർ സമ്മതിച്ചു. പരമാർത്ഥം അറിഞ്ഞ ഉണ്ണിയമ്മ ഉമ്മറത്തുവച്ച വിളക്ക്തട്ടി തോട്ടത്തിൽ ചെന്ന് കോമനെ എതിരേററു. കുളത്തിൽ ഉപകരിച്ച കേശഭാരത്തെ സഹായമാക്കി കോമനെ പുറത്തോടടുപ്പിച്ചുകൊണ്ട് ഇരുട്ടത്ത് ആങ്ങളമാരുടെ മുമ്പിൽകൂടി അകത്തേക്കു കടന്ന് മുകളിൽ തൻെറ മുറിയിൽ അവൾ ഒരു വിനാഴികക്കുള്ളിൽ എത്തിച്ചു. വിളക്കുതട്ടിയ സ്ഥലത്തുകൂടെ അവർ രണ്ടുപേരും കൂടിപോകുമ്പോഴുണ്ടായ കാൽ പെരുമാററത്തെപ്പററി

---

* ആനയ്ക്ക് കരിമ്പു കരുതികൊള്ളു
കുററനും പുല്ലു കരുതവേണം
മുരുളനീറച്ചി കരുതികൊള്ളു
നായ്ക്കൾക്ക് കൊപ്പര കരുതവേണം
തത്തക്കു വാഴക്ക കരുതികൊള്ളു
പാമ്പിനു തവളയെ കരുതവേണം.

ആങ്ങളമാക്ക് സംശയം തോന്നിയപ്പോൾ വിളക്കുതട്ടി മറിഞ്ഞതസ്ഥലമായതുകൊണ്ട് തപ്പിപ്പോകയാണെന്ന് സമാധാനവും പറഞ്ഞു.

ആങ്ങളമാക്ക് മുക്കാൻ വേണമെന്നു പറഞ്ഞപ്പോൾ കോമൻ കൊണ്ടുവന്ന വെററിലകൊടുത്തു. അതിലും അവക്ക് സംശയമായപ്പോൾ പാലാട്ടെ കൊങ്കിയമ്മക്ക് ഇപ്പോൾ വെററിലക്കച്ചവടമാണെന്നും, അവരുടെ പക്കൽനിന്ന് വാങ്ങിയതാണെന്നും, ഉണ്ണിപറഞ്ഞു കേട്ടപ്പോൾ അവർ സന്തോഷിക്കുകയു ചെയ്തു. അടുത്തു എടുക്കാൻ ഒരാങ്ങള അവളുടെ മുറിയിലേക്ക് എത്തിയപ്പോൾ അവൾ വാതുക്കൽ മറഞ്ഞുനിന്ന് കോമൻെറ കൈകൊണ്ട് അതും കൊടുപ്പിച്ചു. കോമൻെറ കയ്യിന്മേലുള്ള ചുരികത്തഴമ്പ് ഉലക്കത്തഴമ്പായി വ്യാഖ്യാനിച്ച് ആ വിഷയത്തിലുള്ള ശങ്കക്കും പരിഹാരമുണ്ടാക്കി.

കുറുപ്പന്മാർ പോയതോടുകൂടി ആ രംഗം നായികാനായകന്മാരുടെ സ്വച്ഛന്ദവിഹാരത്തിന്നധീനമായി. നേരം പുലന്നതോടുകൂടി അനർത്ഥങ്ങൾ ഓരോന്നായി വന്നുതുടങ്ങി. ഉണ്ണി "തൊട്ടുകൂടായ്ക" നിമിത്തം താഴത്തുപെട്ടു. കോമൻ ഉണരാനുംവൈകി. കിടക്കുന്ന മുറിയിലേക്ക് ഉണ്ണി കല്ലെടുത്തെറിഞ്ഞ് കാമുകനെ ഉണത്തി, താമസിച്ചാലുള്ള വൈഷമ്യം ആംഗ്യംകൊണ്ടു മനസ്സിലാക്കിക്കൊടുത്തു ഉടനെ താഴത്തിറങ്ങി ഉണ്ണിയുടെ ഉപദേശ മനുസരിച്ച് ഒരു പാണൻെറ വേഷത്തിൽ ഭാണ്ഡവും പേറി കോമൻ പുറപ്പെട്ടു. വഴിക്ക് കുറുപ്പന്മാരെക്കണ്ട് കോമൻ വഴി തിരിഞ്ഞു. ഭാണ്ഡത്തിലെന്താണെന്നവർ ചോദിച്ചപ്പോൾ അതിലുണ്ടായിരുന്ന ചുരികകൾ കാണിച്ചുകൊടുത്തു. അവക്ക് ഉലക്കാൻ സാധിക്കാത്ത ചുരികയെടുത്ത് കോമൻ ഒന്നു നുത്തി ഒന്നുരണ്ടടവും കാണിച്ചു. അവർ അത്ഭുതപ്പെട്ടു പോകയുംചെയ്തു.

ഇതിനിടക്ക് ഉണിച്ചിരുത ഉണ്ണിയുടെ മുറി അടിച്ചുവാരാനായി അതിൽ കടന്നപ്പോൾ കോളാമ്പി നിറച്ചു തുപ്പിക്കൂട്ടിയതും, അനവധി വെററിലഞെട്ടി വിതറിയതും കണ്ടു. കിടക്കയുടെ ഇടയിൽനിന്ന് "പാലാട്ട് കോമൻ" എന്ന് പേരെഴുതിയ കത്തിയുംകിട്ടി. ഇവകൊണ്ട് ഒരു കുസൃതികൂട്ടാൻ ആ 'നൊണച്ചുണ്ടി' യുടെ അസൂയ മതിന്നു. കോമൻെറ സമ്പർക്കം ദോഷമുള്ളതല്ലായ്കയാൽ ആസ്ഥാനത്ത് വള്ളോപ്പുലയനെ പ്രതിഷ്ഠിക്കാൻ ഉണിച്ചിരുത തീർച്ചയാക്കി. കത്തിയുണ്ടാക്കിയ കൊല്ലന്ന് പണം കെടുത്ത് അവനെക്കൊണ്ട് പേര് മാററിച്ചു.

ആങ്ങളമാർ വന്നപ്പോഴെക്ക് ഉണ്ണിയമ്മയുടെ "അപരാധം" അവരുടെ മുമ്പാകെ സോദരി സമർപ്പിച്ചു. കൊല്ലൻ സാക്ഷിയുംപറഞ്ഞു.

ഉണ്ണിയെ ഉടനെ കൊല്ലാൻ ആങ്ങളമാർ മുതിൻവെങ്കിലും "തീണ്ടായ്മ" വിചാരിച്ച് മൂന്നുദിവസത്തേക്ക് ശിക്ഷ നീട്ടിവെച്ചു. വരച്ചവരയിൽ ആഹാരമൊന്നും കൊടുക്കാതെ അവളെ വെയിലത്തുനിൎത്തി. അയൽ പക്കത്തുള്ളവരെല്ലാം കാൎയ്യമറിഞ്ഞു: നാടുവാഴിയും ദേശവാഴിയും എത്തി. ശരിയായ അന്വേഷണം നടത്താതെ കൊല്ലാൻ പാടില്ലെന്നും അവർ അഭിപ്രായപ്പെട്ടു.

ഒരു തിയ്യച്ചെക്കൻെറ സഹായത്തോടുകൂടി ഉണ്ണി കോമനെ ഒരു കത്തുമൂലം വിവരം അറിയിച്ചു. കോമൻെറ അമ്മയുടെ കയ്യിലാണ് എഴുത്ത് ആദ്യം കിട്ടിയത്. അമ്മക്ക് അതുകണ്ട് കോപം വന്നെങ്കിലും പിന്നീട് മകൻെറ ഇഷ്ടം അനുസരിച്ചു. അമ്മാമനെക്കണ്ട് വിവരം ഗ്രഹിപ്പിക്കാനായി അമ്മ ഉപദേശിക്കയും ചെയ്തു. കോമൻെറ ആവശ്യപ്രകാരം മാററു കൊടുപ്പാൻ വേലത്തി ഉണ്ണിയെ കുളത്തിലേക്ക് വരുത്തി. ആ സമയം കോമൻെറ അമ്മ പൊതിച്ചോറുമായി അവിടെ എത്തി. കുളിയും ഊണും കഴിഞ്ഞ് ഉണ്ണിയമ്മ തൊണ്ണൂറാംവീട്ടിലേക്കും, കൊങ്കിയമ്മ പാലാട്ടേക്കും തിരിച്ചു.

കോമൻ അപ്പോഴെക്ക് അമ്മാമനെ കാണാൻ പോയിരിക്കുന്നു. ഒതയനൻെറ ഭാൎയ്യ കുഞ്ഞാൻചീരു കോമനെക്കണ്ട് "ആരിഹവരുന്നതിവ" നെന്ന് അത്ഭുതപ്പെട്ടുപോയി. ലാത്തെണ്ടൽ[1]ക്ക് പോയ ഒതയനൻ മടങ്ങി വരുന്നതിന്ന് മുമ്പായി അമ്മായിയെ വിവരങ്ങളെല്ലാം കോമൻ ധരിപ്പിച്ചു. അപ്പോഴെക്ക് അമ്മാമനും എത്തി. മരുമകനെ കണ്ടപ്പോൾ അമ്മാമനുണ്ടായ സന്തോഷത്തിന്ന് കണക്കില്ല. വന്നകാൎയ്യം അമ്മാമനെ അറിയിച്ചതോടുകൂടി ഉണ്ണിക്ക് ഉടുക്കാനുള്ള പട്ടു മുതലായവ അമ്മായിയോടു കൊടുക്കാനേല്പിച്ച് ഉണ്ണിയമ്മയെ കുളിപ്പിച്ച് ചമയിപ്പിച്ച് ആനപ്പുറത്തു കയററി അയ്യപ്പൻ കാവിലേക്ക് കൊണ്ടുവരാൻ ഒതേനൻ ഏൎപ്പാടുചെയ്തു. അയ്യപ്പൻ കാവിൽ അന്ന് ഒരു "വേല"[2] യായിരുന്നതിനാൽ കുറുപ്പന്മാരെല്ലാവരും അതിന്നു പോയിരുന്നു. അമ്മാമൻെറ ആനുകൂല്യംകണ്ട് മതിമറന്ന കോമൻ വീട്ടിൽവന്ന് കുളിയും മററും കഴിഞ്ഞ് ചമയ[3]ത്തോടുകൂടി പുറപ്പെട്ടു. കുറുപ്പന്മാരില്ലാത്ത തക്കം നോക്കി തൊണ്ണൂ

1. ചിലപ്പോൾ ഹിനോദത്തിനും ചിലപ്പോൾ പണം പിരിവിനുമായുള്ള പോക്ക്.
2. ആഘോഷം.
3. നീലയ്ററവാതുകൾ ചെന്നുകൊണ്ടു
മൈവെണ്ണപ്പെട്ടി തുറക്കുന്നുണ്ട്
ചമയങ്ങൾ വേഗത്തിൽ എടുത്തുകോമൻ
പൂക്കുലമാറാപ്പഴിക്കുന്നുണ്ട്
കുഴലിൽ തെറുത്തുള്ള പുകച്ചിയും

റാൻ വീട്ടിലെത്തി. കണ്ണീരും കയ്യുമായി നില്ക്കുന്ന ഉണ്ണിയെ ആശ്വസിപ്പിച്ച് അവളോടു വേഗം കുളിച്ചൊരുങ്ങാൻ പറഞ്ഞു. അമ്മായി തന്നയച്ച വസ്ത്രങ്ങൾ ഉടുക്കുവാനും കൊടുത്തു. കുളികഴിഞ്ഞ് അവളും വേഗത്തിൽ ചമഞ്ഞൊരുങ്ങി. രണ്ടുപേരും ആനപ്പുറത്തു കേറി അയ്യപ്പൻ കാവിലെ വേലകാണ്മാൻ പുറപ്പെട്ടു.

കാവിലേക്കുള്ള ഇവരുടെ വരവ് കണ്ടു നില്ക്കുന്ന കുറുപ്പന്മാർ കാര്യം അറിയാതെ എതിർക്കാൻ മുതിന്നു. അവരെക്കണ്ടപ്പോൾ ഉണ്ണി 'അപരാധം' പറഞ്ഞൊഴിച്ച തന്നെച്ചൊല്ലി അവർ മരിക്കുവാനൊരുങ്ങേണ്ടെന്നും, താൻ വരിച്ചിട്ടുള്ളത് ഒതേനന്റെ മരുമകനായ കോമനെയാണെന്നും, അമ്മാമ

ഉറുമിപരിച തൊഴുതെടുത്തു
നിലവറപൂട്ടി പുറത്തുവന്നു
പടകളി മുററത്തും ചെന്നുനിന്നു
അരകപ്പട്ടങ്ങു ഞെറിഞ്ഞുടുത്തു
മേൽമുണ്ടുനന്നായി ചുററുന്നുണ്ട്
പടകലി കൊണ്ടല്ലൊ കോമനോക്ക്
ആലിപ്പഴംപോലെ വിറതുടങ്ങി.
തഞ്ചംപകന്നല്ലൊ കോമനോക്ക്
പത്തുകയ്യായി ചുരുട്ടി കച്ച.
അകാശംചൂണ്ടി യെറിയുന്നുണ്ട്
പകലിതിരിഞ്ഞങ്ങു കെട്ടി കച്ച
വടക്കൻ ഞെറിവെച്ചു കുന്തൽവെച്ചു
തെക്കൻ ഞെറിവെച്ചമുകവെച്ചു
ആനമുഖംവെച്ചു കെട്ടി കച്ച
കുതിരമുഖംവെച്ചു കെട്ടുന്നുണ്ട്.
അരകവാലും തൊകലിട്ടുകെട്ടി
ചന്തം പെരുമയിൽ കെട്ടി കച്ച
കൊട്ടപ്പടിവെച്ച പൊന്നരഞ്ഞാൺ
മീതെ അഴകിന്നു പൂട്ടുന്നുണ്ടെ
ഏലസ്സുരഞ്ഞാണരമുറുക്കി.
ചമയങ്ങളൊക്കെ ചമയഞ്ഞൊരുങ്ങി
പൊന്നിൻതൊപ്പിയും തലകുണിഞ്ഞു
പൊൻകുപ്പായം ഇട്ടു ഇടമുറുക്കി.
ചുരികപരിച തൊഴുതെടുത്തു
കാട്ടിലുളരാനും ചാട്ടംപോലെ

പടകളി മുററത്തും ചാടിനിന്നു
പരിച ഇളക്കി തുടികൊട്ടിച്ചു
പുത്തനിടിപോലെ പരിചമുട്ടി
ഇളിവാളുപോലെ ചുരിക ഇളക്കി.

നൊത്ത മരുമകനായ അവനോട് എതിൎക്കുന്നത് ആലോചിച്ചിട്ടുവേണ്ട താണെന്നും അറിയിച്ചു.

അപ്പോഴെക്ക് ഒതയനൻ അവരുടെ ഇടയിൽ ചാടി ഇങ്ങിനെ ചോദിച്ചു.

"ഇവൻ എൻെറ മരുമകനാണെന്ന് നിങ്ങൾ അറിയുമായിരിക്കാം. അവനും നിങ്ങളുടെ സോദരി ഉണ്ണിയമ്മയും തമ്മിൽ സംസൎഗ്ഗമുണ്ടായ കാരണത്താൽ അവളെ നിങ്ങൾ ഭ്രഷ്ടാക്കിയെന്നും കേൾക്കുന്നു. എൻെറ തറവാട്ടിലെ ഒരംഗവുമായുള്ള സഹവാസം നിങ്ങൾക്ക് ഇത്രത്തോളം അവമാനകരമാണോ ?" ഇതുകേട്ട കുറുപ്പന്മാർ—"ഈ അപരാധം ഞങ്ങളറിയാതെ സംഭവിച്ചതാണ്. ഈ കഥയിലെ നായകൻ കോമനാണെന്ന് ഞങ്ങളറിഞ്ഞിട്ടില്ല. ഉണ്ണിയുടെ അറയിൽനിന്നു കിട്ടിയ കത്തി വള്ളോപ്പലയൻേറതാണെന്ന് ഉണിച്ചിരുത പറഞ്ഞു. കൊല്ലനെ വരുത്തി ചോദിച്ചപ്പോൾ അവനും അതു ശരിവെച്ചു. അപ്പോൾ ഞങ്ങൾ "അപരാധം" അറിഞ്ഞ് അവളെ പുറത്താക്കി. ഉണിച്ചിരുതയുടെ ഏഷണി വാസ്തവമല്ലെന്നറിഞ്ഞതിൽ ഞങ്ങൾക്കും വളരെ സന്തോഷമുണ്ട്. ഞങ്ങളുടെ തറവാട്ടിൻെറ മാനവും രക്ഷപ്പെട്ടു. ദൈവഗത്യാ ഇങ്ങിനെ കാൎയ്യങ്ങൾ പരിണമിച്ചതുകൊണ്ട് ഞങ്ങളുടെ കുടിപ്പകയും ഇതോടുകൂടി അവസാനിച്ചു. ഞങ്ങളുടെ പേരിൽ യാതൊരുവിധത്തിലും അതൃപ്തിതോന്നരുതെന്ന് പ്രത്യേകം അപേക്ഷിച്ചുകൊള്ളുന്നു." എന്ന് മറുവടിയും പറഞ്ഞു.

ഇത്രയും പറഞ്ഞ് കുറുപ്പന്മാർ അമ്മാമനെ വണങ്ങി നില്ക്കുന്ന കോമൻെറ കൈപിടിച്ച് അവരുടെ വീട്ടിലേക്ക് യാത്രയായി. എല്ലാവരുടേയും തലവനെന്നപോലെ ഒതേനൻ മുമ്പിൽ നടന്നു. തൊണ്ണൂറാൻവീട്ടിലെത്തിയ ഉടനെ ഒതയനൻ ഉണിച്ചിരുതയെ വിളിച്ച് വിസ്തരിച്ച് അവളുടെ കളവ് വെളിച്ചത്താക്കി. ആ മഹാപരാക്രമി സോദരന്മാർ മുമ്പാകെ വെച്ച് അവളുടെ തലവെട്ടി മററാരാളുടെ മാനഹാനി വരുത്താൻ ശ്രമിച്ചതിനുള്ള ശിക്ഷയുടെ കാഠിന്യം പ്രത്യക്ഷമാക്കി. കൊല്ലനും താമസിയാതെ ഉണിച്ചിരുതയെ പിന്തുടൎന്നു. ഇതു രണ്ടും കഴിഞ്ഞതിനുശേഷം കയ്യും കാലും കഴുകി ദേഹശുദ്ധിവരുത്തി ഒതെനനും കൂട്ടരും കുറുപ്പന്മാരുടെ സൽക്കാരം സ്വീകരിച്ചു. ഉണ്ണിയമ്മയുടെ കൈപിടിച്ച് കോമൻെറ കയ്യിൽ സമൎപ്പിച്ച് അവരുടെ 'പാണിഗ്രഹണവും' നടത്തി. അധികം താമസിക്കാതെ വധൂവരന്മാരെ പാലാട്ടെക്ക് കൂട്ടിക്കൊണ്ടുവന്നു. ഈ വരവ് കാത്തിരുന്ന കൊങ്കിയമ്മ അവരെ 'അരിയെറിഞ്ഞു അകംകൊള്ളിച്ചു.'

തച്ചോളി ഒതേനൻ.

I

ഒതേനൻെറ വീൎയ്യപരാക്രമങ്ങൾ വൎണ്ണിക്കുന്ന പാട്ടുകൾ അസംഖ്യമാണ്. കേരളത്തിലെ റോബിൻ ഹുഡ് (Robin Hood) *എന്നൊരു ബഹുമതി ആ വീരാഗ്രേസരന്ന് ലോഗൻ സായ്പ് കൊടുത്തു കാണുന്നുണ്ട്. ആ മഹാനെപ്പററിയുള്ളപാട്ടുകൾ പരിശോധിച്ചു നോക്കുമ്പോൾ ഇങ്ങിനെയൊരു സ്ഥാനപ്പേരല്ലാ അദ്ദേഹം അൎഹിക്കുന്നതെന്ന് ഏവൎക്കും ബോദ്ധ്യമാകുന്നതാണ്. പല സാഹസക്കൈകൾ ആ മഹാപരാക്രമിയുടെപേരിൽ പതിച്ചു കാണുന്നുണ്ടെങ്കിലും മററുള്ളവരുടെ സ്വത്തുക്കൾ അക്രമമായോ അനാവശ്യമായോ അദ്ദേഹം അപഹരിച്ചതായി പാട്ടുകളിലൊന്നും തന്നെ വിവരിച്ചു കാണുന്നില്ല. എന്നു തന്നെയല്ല തച്ചോളി ഒതേനൻ എന്ന പേര് തന്നെ ഒരു മാതൃകാവീരൻ എന്നുള്ള അൎത്ഥത്തിലാണ് കേരളത്തിൽ—വിശേഷിച്ച് ഉത്തരകേരളത്തിൽ—ധരിച്ചുവരുന്നതും. അസാമാന്യമായ ധൈൎയ്യം, ആരെയും കൂസലില്ലായ്മ, ആപത്തിനെ വകവെക്കായ്ക, എന്നീ സ്വഭാവവിശേഷങ്ങൾ വീരന്മാരിലും ഒരുതരം പോക്കിരികളിലും ഒരുപോലെ കാണാവുന്നതാണ്. ഇത്രത്തോളമുള്ള സാമ്യം കൊണ്ട് മാത്രം അവരെ ഒരുപോലെ ഗണിക്കുന്നത് വകതിരിവില്ലായ്മയുടെ ഒരു രൂപാന്തരമായല്ലാതെ ഗുണദോഷവിവേചനത്തിൻെറ ഒരു ലക്ഷണമായി ആരും കരുതുന്നതല്ല. സ്വാൎത്ഥരാഹിത്യം, അന്യന്നു വരുന്ന ആപത്തിനെ സ്വയം നേരിട്ട് അയാളെ രക്ഷിക്കുവാനുള്ള ഉദാരശീലം, എല്ലാററിനും പുറമെ കാലുപിടിച്ചവരിൽ കരുണ, എന്നീഗുണങ്ങൾ വീരന്മാരിൽ മാത്രമാണ് നാം കാണുന്നത്. ഒതേനൻ അത്തരത്തിലുള്ള ഒരു മഹാപുരുഷനായിരുന്നുവെന്നുള്ളതിലേക്ക് അദ്ദേഹത്തിനെപ്പററിയുള്ള പാട്ടുകൾ സാക്ഷ്യം വഹിച്ചിരിക്കേ, ആ മഹാൻെറ യശസ്സിനെ മറെറാരുവിധത്തിൽ മലിനപ്പെടുത്തത്തക്ക വല്ല കാരണങ്ങളുമുണ്ടായിരുന്നുവോ എന്ന് വിശദമാകുന്നില്ല. ഒതേനനെപ്പററി ഒരു പുസ്തകം† ഏതാനും കൊല്ലങ്ങൾക്ക് മുമ്പ് പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തീട്ടുണ്ട്. അധികവിവരം അറിയുവാനാഗ്രഹിക്കുന്നവരുടെ ശ്രദ്ധയെ അതിലേക്ക് ക്ഷണിച്ചുകൊണ്ട് പലശതാബ്ദങ്ങളായി കേരളീയരുടെ ബഹുമാനാദരങ്ങൾക്ക് പാത്രമായി തീൎന്നിട്ടുള്ള ആ വീരാഗ്രണിയെപ്പററിയുള്ള ഒരുകഥ താഴെ വിവരിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

---

* Page 91, Logan's Malabar Manual.

† ശ്രീമതി കടത്തനാട്ട് കെ. മാധവി അമ്മ എഴുതിയ "തച്ചോളി ഒതേനൻ" എന്ന പുസ്തകം.

'ചീരുവിൻെറ കല്യാണം'

കാവിലും ചാത്തോത്ത് ചീരു ചെറിയകുട്ടിയായിരിക്കുമ്പോൾ തന്നെ ഒതേനനെക്കൊണ്ട് താലികെട്ടിക്കേണമെന്ന് അവളുടെ അമ്മക്ക് മോഹമുണ്ടായിരുന്നു. അവർ ഒതേനൻെറ ജ്യേഷ്ഠനെകണ്ട് വിവരം പറകയും ചെയ്തു. "കാക്കയെപ്പോലെ കറുത്ത ചീരു" എന്നു പറഞ്ഞ് ഒതേനൻ ആ കല്യാണാലോചന നിരസിച്ചു. ചീരു യൌവനയുക്തയായപ്പോൾ നിറപ്പകിട്ടു കൂടിയെന്നുമാത്രമല്ല സൌന്ദര്യവും വർദ്ധിച്ചു. ഒരുദിവസം അവൾ കുളിക്കുവാൻപോകുമ്പോൾ വഴിക്കുവെച്ച് ഒതേനൻ കാണുവാനിടയായി. ചീരുവാണ് അവളെന്ന് അറിയാതെ അവളിൽ അനുരാഗവും ഉദിച്ചു. ഉടനെ തൻെറ സഖിയായ ചാപ്പനെ വിളിച്ച്, അവളോട് ഒരിക്കൽ മുറുക്കുവാൻതരുമോ* എന്നു ചോദിക്കുവാൻ പറഞ്ഞു. തൻെറ കുട്ടിക്കാലത്ത് കാക്കയെപ്പോലെ കറുത്തവളാണെന്നും, ആക്കും വേണ്ടെങ്കിൽ വടകരജോനകന്ന് കൊപ്പരയിൽ കാക്കയാട്ടാൻ അയക്കട്ടെ, എന്നും മററും, ഒതേനൻ തന്നെ അധിക്ഷേപിച്ചിട്ടുള്ളതറിഞ്ഞ ചീരു, അവളുടെകയ്യിൽ ജോനകൻ തിന്നുന്ന വെററിലയാണുള്ളതെന്ന് ചാപ്പൻെറ ചോദ്യത്തിന്ന് മറുവടിയും കൊടുത്തു. ഒതേനനാകട്ടെ, വേഗം വീട്ടിലേക്ക് മടങ്ങിവന്ന് പ്രേമപാരവശ്യംകൊണ്ട് അറയടച്ച് കിടപ്പായി. പണ്ട് കളിയാക്കിയതുകൊണ്ടുള്ള കാലുഷ്യം ഓർത്തിരിക്കുന്ന അവരോട് വിവാഹമാലോചിക്കുവാൻ അങ്ങോട്ട് ചെന്നാൽ അവമാനിച്ചയക്കുമെന്ന് ശങ്കിച്ച് കുറച്ചുദിവസം ഒതേനൻെറ ജ്യേഷ്ഠനായിരുന്ന കോമക്കുറുപ്പ് അനങ്ങാതിരുന്നു. ഒതേനന്ന് ഊണും ഉറക്കവുംകൂടി ഇല്ലാതായെന്നറിഞ്ഞപ്പോൾ അനുജന്ന് വിവാഹാലോചന ചെയ്യാനായി ജ്യേഷ്ഠൻ ചീരുവിൻെറ വീട്ടിലെത്തി, അവളുടെ അമ്മയെകണ്ടു. അവർ ചീരു വഴിക്കുവെച്ച് പാടിയ പല്ലവി ഒന്നുകൂടിപാടി. കോമക്കുറുപ്പ് മടങ്ങുകയും ചെയ്തു. പിന്നീട് ഒതേനനും ചാപ്പനുംകൂടി ആലോചിച്ച് ഒരുസൂത്രം കണ്ടുപിടിച്ചു. ചാപ്പൻ ഒരു പൊട്ടൻെറ വേഷത്തിൽ വധൂഗൃഹത്തിൽ ചെന്നു. അവൻെറ നേരംപോക്കുകളും വിദ്യകളുംകണ്ട് അവിടെയുള്ളവർ സന്തോഷിച്ച് അവന്ന് കുറച്ചു കഞ്ഞികൊടുക്കുവാനും തെയ്യാറായി. കഞ്ഞികുടിക്കുമ്പോൾ ചാപ്പൻ തൻെറ ചങ്ങാതിയായ മറെറാരുപൊട്ടനുണ്ടെന്നും, അവൻ താനില്ലാഞ്ഞാൽ യാതൊന്നും കഴിക്കയില്ലെന്നും, അവനെകൂടികൊണ്ടുവരുവാൻ അനുവദിക്കേണമെന്നും, പറഞ്ഞു. അതുപ്രകാരം തറവട്ടമ്മ സമ്മതിക്കുകയും ചെയ്തു. രണ്ടു പൊട്ടന്മാരും കൂടി പലകളികളും കാണിച്ച് ഒടുവിൽ രാത്രിയായപ്പോൾ കഞ്ഞികുടിച്ച്

* അക്കാലത്തെ പ്രണയസൂചന.

അവിടെ കിടക്കാനുള്ള വട്ടമായി. രണ്ടാമത് വന്ന പൊട്ടൻ ഭീരുവാകയാൽ അവന്നു കിടക്കുവാൻ അകത്ത് ഒരുപായ കൊടുക്കേണമെന്ന് ഒന്നാമതുവന്നവൻ യാചിക്കുവാൻ തുടങ്ങി. അതിനെപ്പററി അമ്മയും മകളും കുറെ തക്കിച്ച് ഒടുവിൽ അങ്ങിനെയാകട്ടെ എന്ന് സമ്മതിക്കുകയും ചെയ്തു. അദ്ധരാത്രിയായപ്പോൾ അകത്തു കിടക്കുന്നപൊട്ടൻ (ഒതേനൻ) ചീരു കിടക്കുന്ന മുറിയിൽ തൻെറ യഥാൎത്ഥരൂപത്തിൽ പ്രവേശിച്ചു. ചീരു ഭയപ്പെട്ട് നിലവിളിക്കുവാൻ തുടങ്ങിയപ്പോൾ താനാരാണെന്ന് വെളിപ്പെടുത്തുകയും പിന്നീട് അവർ ദംപതിമാരാകയും ചെയ്തു.

ഒതേനനെപ്പററിയുള്ള ചിലപാട്ടുകൾ ഈ പുസ്തകത്തിൻെറ മറെറാരു ഭാഗത്ത് ചേൎക്കുവാനുദ്ദേശിച്ചിരിക്കയാൽ ആ മഹാവീരൻെറ അപദാനങ്ങളെപ്പററി ഇതിലധികം ഈ ഘട്ടത്തിൽ വിസ്തരിക്കുന്നില്ല.

'കുഞ്ഞിച്ചന്തു.'

തച്ചോളി ഒതേനൻെറ മരുമകനാണ് കുഞ്ഞിച്ചന്തു. ഈ വീരൻെറ പത്നിയായ മാതുക്കുട്ടി ഒരുദിവസം ഓമല്ലൂർ കാവിലേക്ക് കുളിച്ചുതൊഴാൻ പോകേണമെന്നുറച്ചു. പുറപ്പാടുകണ്ട അമ്മ വീട്ടിലുള്ള കുളത്തിലൊ, കൊട്ടയ്ക്കലോ കുളിച്ചാൽ മതിയെന്നും, വഴിക്ക്വെച്ച് ശത്രുക്കളാരെങ്കിലും കണ്ടാൽ എടുത്തുകൊണ്ടു പോയ്ക്കളയുമെന്നും ഗുണദോഷിച്ചു. അതുകേട്ട മാതു കുളത്തിൽ ചണ്ടിച്ചൂർ (നാററം) കൊണ്ടും, കൊട്ടയ്ക്കൽ കൊട്ടച്ചൂരുകൊണ്ടും കുളിക്കൻ പ്രയാസമാണെന്നും, തച്ചോളി കുഞ്ഞിച്ചന്തുവിൻെറ ഭാൎയ്യയായ തന്നെ ആരും തൊടുകയില്ലെന്നും, മറുവടിയും പറഞ്ഞ് കാവിലേക്ക് യാത്രയായി. പതിനാറുപിണാത്തിമാർ അകമ്പടിയായി മാതുവിൻെറകൂടെ പോയിരുന്നു. ഇവരെല്ലാവരും അമ്പലക്കുളത്തിലെത്തി കുളിക്കുവാനൊരുങ്ങി:—

പൂഞ്ചിറവക്കത്തു ചെന്നുനിന്നു
ചമയങ്ങളൊക്കെയഴിച്ചുവെച്ചു
ആയതുകണ്ടു പിണാത്തിമാരും
താളിക്കല്ലിന്മേലു മേറിനിന്നു
താളിപതച്ചു കുറുമ്പരിച്ചു
എന്നതുനേരത്തിൽ മാതുപ്പെണ്ണും
നനമുണ്ടു വേഗത്തിൽ മാറിക്കൊണ്ടു
കുളത്തിലേക്കുമണ്ടി യിറങ്ങുന്നുണ്ട്
തലയിലും താളി യൊഴിക്കുന്നുണ്ട്

താളിയുംതേച്ചു മെഴുക്കിളക്കി
അരയോളം നീററിലിറങ്ങിമാതു
മെഴുക്കൊക്കിളക്കി കുളിച്ചുമാതു
കല്ലിന്മേൽ തേവാരം കഴിക്കുന്നുണ്ടു്.
കടവത്തുമന്ത്രം കഴിച്ചുമാതു
സൂൎയ്യനുവെള്ളം ജപിച്ചെറിഞ്ഞു.
കൈരണ്ടും കൂപ്പിത്തൊഴുതുമാതു
മുടികെട്ടി പിഴിഞ്ഞിട്ടു തോൎത്തുന്നുണ്ടു്
കുളത്തിന്നു മേല്പോട്ടു കയറിമാതു
ചന്ദനക്കല്ലിൻെറ അരികെചെന്നു.
ഉയൎന്നപുറംനോക്കി കാൽമടക്കി
ചന്ദനംഉരസി കുറിവരച്ചു.
ഏലക്കുറിയേഴും കുറിച്ചുമാതു
ചന്തക്കുറിയും വരച്ചുപെണ്ണും
പൊൻകൊണ്ടരച്ചു തിലകംതൊട്ടു
കുങ്കുമംകൊണ്ടങ്ങു പൊട്ടുകുത്തി
അഞ്ചെനമരച്ചിട്ടു കണ്ണെഴുതി.
ചന്ദനത്തൈല മെടുത്തുപെണ്ണു്
കസ്തൂരികളഭങ്ങൾ കൂട്ടിപ്പൂശി
നീലക്കവണി പുടയെടുത്തു
പൂക്കുലഞെറിയിട്ടടുത്തു പെണ്ണു്
മേൽമുണ്ടുനന്നായിചുററിമാതു
കോട്ടപ്പടിവെച്ചു പൊന്നരഞ്ഞാൺ
മീതെയഴകിന്നു പൂട്ടിമാതു
ചന്തുകൊടുത്ത ചമയങ്ങൾ
ഒക്കെയെടുത്തു ചമഞ്ഞുപെണ്ണും

ഈ ചടങ്ങുകളെല്ലാം കഴിഞ്ഞതിന്നു ശേഷം കാവിലെ ഒരു നടയ്ക്കൽ തൊഴാനെത്തി—അപ്പോഴെക്കു് പൊന്നിൻ പല്ലക്കിലേറിവന്ന കണ്ടർ മേനൊൻ എന്നൊരു പ്രമാണി നടക്കൽ ഇറങ്ങി. തൊഴുതുനില്ക്കുന്ന മാതുവിൻെറ സൌന്ദൎയ്യം കണ്ടു് മേനോൻ ആകപ്പാടെ അവശനായി. തൻെറ പദവിക്കും പ്രതാപത്തിന്നും ചേൎന്നവളാണെന്നും നിശ്ചയിച്ചു. തണ്ടേററുന്ന നായന്മാരോടു് അവളെ ഉടനെ പല്ലക്കിലേററാൻ കല്പന കൊടുത്തു. പരമാൎത്ഥം അന്വേഷിച്ചറിഞ്ഞ അവർ തച്ചോളിച്ചന്തുവി

ൻെറ പെണ്ണാണ് അവളെന്നും, 'തച്ചോളി ഊരാളൻ ചന്തുക്കുട്ടി— മായംതിരിപ്പുള്ള ചന്തുല്ലാണ്'—എന്നീതരത്തിലുള്ള ഒരാളുടെ ഭാര്യയെ തൊടുന്നതു് സൂക്ഷിച്ചിട്ടു വേണമെന്നും, യജമാനനെ അറിയിച്ചു. തുളുനാടൻ കോട്ടയുടെ ഉറപ്പിൽ ധൈര്യംകൊണ്ടിരിക്കുന്ന കുണ്ടർമേനോൻ വീണ്ടും തൻെറ നായന്മാരോട് അവളെ തണ്ടേററാനായി ആജ്ഞാപിച്ചു. ചന്തുവിനെ ഭയന്നു് അവർ,

നാട്ടിൽപൂളപ്പുള്ള കുറുപ്പാണവർ
അവനുമിതങ്ങു മറിഞ്ഞുപോയാൽ
കഴുവിനെകൊത്തുംപോൽ കൊത്തുമല്ലോ.

എന്നു് പിന്നെയും അവർ ചടക്കംപറഞ്ഞു നോക്കി തൻെറ ഭൃത്യന്മാർ മടിക്കുന്നതു കണ്ടപ്പോൾ കുണ്ടർമേനോൻ തന്നെ പൊന്നിൻ ചൂരലോടുകൂടി സമീപിച്ചു് അവളുടെ കൈപിടിച്ചപ്പോൾ അഭിമാനംകൊണ്ട് അരിശംകൊണ്ട മാതുക്കുട്ടി,

"ആണുംപെണ്ണല്ലാത്ത വരുതിക്കയ്യാ
അമ്മപെങ്ങന്മാർ നിനക്കില്ലെടാ
ഓലക്കെട്ടതിന്നും പെണ്ണുങ്ങൾക്കും
വഴിയതിൽപോലും കിടക്കാമല്ലോ!
എന്നെനിയ്യറിഞ്ഞോ വരുതിക്കയ്യാ
തച്ചോളിചന്തുനെ അറിയോനീയ്യ്
അവനുടെപെണ്ണായ മാതുഞാനൊ
അവനീസംഗതി യറിഞ്ഞുവെങ്കിൽ
കഴുവിനെ കൊത്തുംപോൽ കൊത്തുംനിന്നെ.

എന്നു് കഠിനമായി അധിക്ഷേപിച്ചു. അതൊന്നും വകവയ്ക്കാതെ അവളെ പല്ലക്കിലേററി മേനോൻ തൻെറ നാട്ടിലേക്ക് തിരിച്ചു. അവിടെനിന്നു് തൊണ്ണൂറുകാതം വഴിയുള്ള തൻെറ കോട്ടയിൽ ചീമ്പീയകുണ്ണ് തുറക്കുമ്പോഴെക്ക് എത്തണമെന്നു് മേനോൻ തണ്ടേറുന്നവരെ തിരക്കാൻ തുടങ്ങി. അതിവേഗത്തിൽ അവർ കടത്തനാട്ട് തമ്പുരാൻെറ പടിയും കടന്നു് ഓടിപ്പോയി—തുളുനാടൻ കോട്ടയിൽ എത്തിയതോടുകൂടി കുണ്ടർമേനൊൻ മാതുക്കുട്ടിയുടെ സുഖസൌകര്യങ്ങൾക്കു വേണ്ടുന്ന ഏപ്പാടുകളെല്ലാം ചെയ്തു. തന്നിൽ പ്രസന്നയായിരിക്കേണമെന്നുള്ള മേനോൻെറ അപേക്ഷയെ തല്ക്കാലസ്ഥിതിയോത്ത് നിരസിച്ചില്ലെങ്കിലും താൻ ഏഴു നാളത്തേക്കു ഒരു വ്രതമനുഷ്ഠിരിച്ചിക്കയാണെന്നും, അതിന്നു മുമ്പായി തന്നെ തൊടരുതെന്നും, പറഞ്ഞ് തടഞ്ഞു.

ഇതിലിടക്ക് പിണാത്തിമാർ പരിഭ്രമത്തോടു കൂടി വീട്ടിലേക്ക് മടങ്ങി, മാതുക്കുട്ടിയുടെ അമ്മയെ നടന്നസംഗതികളെല്ലാം അറിയിച്ചു. വൃത്തമാനം ഉടനെ ചന്തുവിനെ അറിയിക്കാനായി അമ്മ തന്നെ പയ്യോർ കളരിയിലെക്ക് പോയി. പതിവില്ലാത്ത അമ്മയുടെ വരവ് കണ്ടപ്പോൾ എന്തൊ അത്യാപത്ത് വന്നിട്ടുണ്ടെന്ന് ചന്തു മുൻകൂടി ഊഹിച്ചു. ചന്തുവിനെ കണ്ടപ്പോൾ വ്യസനം സഹിക്കാൻ കഴിയാതെ അമ്മ ഇളമുളപൊട്ടുംപോലെ കരയാൻ തുടങ്ങി. ഒടുവിൽ പരമാർത്ഥം ഗ്രഹിപ്പിച്ചു—ഈ ഭയങ്കരവൃത്തമാനം കേട്ടതോടുകൂടി ചന്തു ബോധംകെട്ടുവീണു. മോഹാലസ്യം തെളിഞ്ഞപ്പോൾ സംഗതികളുടെ ഗൌരവത്തെപ്പററി ആലോചിച്ചു തുടങ്ങി. തുളുനാടൻ കോട്ടപിടിക്കാൻ ഒരിക്കൽ അമ്മാമനായ ഓതേനൻ ശ്രമിച്ചിട്ടും സാധിച്ചിട്ടില്ല. തൻെറ ശ്രമവും അത്തരത്തിലാകുമോ എന്ന് സംശയവും ജനിച്ചു. പെണ്ണിനെ കൊണ്ടുപോയവനോട് പകരം ചോദിക്കാതിരിക്കുന്നത് പൌരുഷത്തിന്ന് യോജിച്ചതുമല്ല. ഒടുവിൽ ഒരുകൈനോക്കാൻ തന്നെ ചന്തു തീർച്ചപ്പെടുത്തി. ശിഷ്യരോടു ഏതാനും ദിവസത്തേക്ക് പയററ് നിൎത്തിയിരിക്കുന്നുവെന്നും, തുളുനാടൻ കോട്ടപിടിക്കാനായിതാൻ പോകുന്നുവെന്നും, പറഞ്ഞ് ചന്തു വീട്ടിലേക്കു പുറപ്പെട്ടു. ചന്തുവിൻെറ ദൃഢനിശ്ചയം അറിഞ്ഞു് ശിഷ്യർ അമ്പരന്നു. ആ സാഹസത്തിന്ന് ഒരുങ്ങേണ്ടെന്ന് ഗുണദോഷിക്കാൻ ഗുരുവിലുള്ള ഭക്തിബഹുമാനം അവരെ പ്രേരിപ്പിക്കയും ഉണ്ടായി. അവമാനം സഹിക്കുന്നത് അതിലും മോശമാണെന്ന് ചന്തു അവരെ സമാധാനിപ്പിക്കയും ചെയ്തു. വഴിക്ക് തുളുനാടൻ കോട്ടയിൽ സംഭരിച്ചിട്ടുള്ള സാമഗ്രികളെപ്പററി

നാലായിരം പട്ടാളം ഉള്ളോനാണ്
അമ്പുചുട്ടെയ്യുന്ന അമ്പാടികൾ
നൂറെറാന്നോളമുണ്ടവനെന്നും
ചീനക്കണ്ണാടി വെച്ചിരിപ്പുണ്ടല്ലോ.

ഇങ്ങിനെ വിചാരിക്കുവാനും തുടങ്ങി—നേരിട്ട് ചെല്ലുന്നത് ആപൽകരമാണെന്നും, കള്ളപ്പോരുകൊണ്ടേ ഇതിൽ ജയമുള്ളുവെന്നും മനസ്സിലുറച്ച് വീട്ടിലെത്തി. താഴത്തെ മഠത്തിലെ സ്ത്രീകൾ പണ്ടുകുപണ്ടെ ആളുകളെ കൊല്ലിക്കുന്നവരാണെന്ന് മുമ്പ് അമ്മായി പറഞ്ഞ മുള്ളുവാക്കും ഓൎമ്മവന്നു. കളരിയുടെ താക്കോൽവാങ്ങി പോർചമയങ്ങളെടുത്ത് മാറാപ്പാക്കി ചന്തു ഒരു സന്ന്യാസിവേഷംകെട്ടി.

ഉടുക്കകളമങ്ങെടുത്തു ചന്തു
കാവിവസ്ത്രമതെടുക്കുന്നുണ്ട്

കാശിക്കാവടി യെടുത്തുചന്തു
മോന്തയുമൊന്നങ്ങെടുത്തിതവൻ
പൊട്ടക്കിണററിന്നു വെള്ളംകോരി
മോന്തനിറയ വെള്ളമെടുത്തു
കാവടിയതിന്മേൽ കെട്ടുന്നുണ്ട്
ദപ്പപ്പുല്ലു, പനീ, രമുതു, താനും
ഭാണ്ഡത്തിലങ്ങിനെ വെച്ചുകെട്ടി
ഭസ്മസ്സഞ്ചിയു മെടുത്തുവേഗം
കഞ്ചാവുനന്നായരിഞ്ഞുകൂട്ടി
മാലകഴുത്തിലങ്ങിട്ടു ചന്തു
ഏഴുകമ്പുള്ള വടിയെടുത്തു
കാവടി ചുമലിലെടുത്തുവെച്ചു.

ഇങ്ങിനെ വേഷവിധാനങ്ങൾ പൂർത്തിയാക്കി അമ്മയോട് യാത്ര പറഞ്ഞപ്പോൾ തുളുനാടൻ കോട്ടയുടെ ഭയങ്കരത്വം അവർ ഒന്നുകൂടി ഓർമ്മപ്പെടുത്തി. ഏതായാലും ഒരിക്കൽ മരണമുണ്ടല്ലൊ എന്ന് സമാധാനത്തോടു കൂടി ചന്തു ഇറങ്ങി. പലനാടും കടന്ന് താനൂരെന്ന സ്ഥലത്തെത്തി. കോട്ടകണ്ടെത്താൻ വളരെ പ്രയാസപ്പെട്ടു. ഒടുവിൽ അതിനെ സമീപിച്ചപ്പോൾ പരദൈവങ്ങളെ നല്ലവണ്ണം വിചാരിച്ച് ചന്തു പിടി കടക്കാൻ മുതിന്നു. കാവൽക്കാർ തടുത്തപ്പോൾ സന്ന്യാസികൾക്ക് എവിടെയും കടക്കാമെല്ലൊ എന്ന് വാദിച്ചുനോക്കി. ഇവരുടെ തർക്കംകേട്ട് കണ്ടർമേനോൻ എത്തി. ചില ചോദ്യങ്ങൾകൊണ്ട് സന്ന്യാസിയെ പരീക്ഷിച്ചതിന്നുശേഷം അകത്തു കടക്കാനനുവാദംകൊടുത്തു. സന്ന്യാസി കോട്ടക്കുള്ളിൽ കടന്നു. അതിൻെറ നടുക്കായി വിലസുന്ന മാളികയുടെ സമീപമെത്തിയപ്പോൾ ചന്തു മുകളിലേക്കു കണ്ണോടിച്ചു. സന്ന്യാസിയെ മനസ്സിലാക്കിയ മാതുക്കുട്ടി മുകളിൽനിന്ന് മന്ദഹാസംകൊണ്ട് ചന്തുവിനെ അഭിവാദ്യംചെയ്തു. 'തച്ചോളിക്കൊമ്പൻ കടന്നുപോയി' എന്ന് സമാധാനിക്കയും ചെയ്തു.

കാവടി മുതലായവ ഇറക്കിവെച്ചു സന്ന്യാസി കുളി തേവാരങ്ങൾക്കായൊരുങ്ങി. നിത്യകർമ്മങ്ങൾ കഴിഞ്ഞപ്പോൾ കഞ്ചാവിൻ കുടുക്കയെടുത്തു വലിതുടങ്ങി. ഒരു പുകവിട്ടപ്പോഴെക്ക് ആ കോട്ടമുഴുവൻ കാണാതിരിക്കത്തക്കവണ്ണം പുക നിറഞ്ഞു. കോട്ടതന്നെ അഗ്നിക്കിരയായപോലെ പുക ആദിക്കെങ്ങും വ്യാപിച്ചു കണ്ടപ്പോൾ കണ്ടർമേനോൻ അമ്പരന്നുപോയി. സന്ന്യാസിയുടെ മാഹാത്മ്യത്തിൽ ബഹുമാനവും, ഭയവും,

അയാളിൽ ഒരേസമയത്ത് ഉളവാക്കി. മാതുക്കുട്ടിയെ വിളിച്ച് സന്ന്യാസി വിട്ട പുക കാണിച്ചുകൊടുത്തു. ഇത്തരത്തിൽ ഒരു സന്ന്യാസിയെ താൻ ഇതുവരെ കണ്ടിട്ടില്ലെന്ന് തൻെറ അത്ഭുതവും പ്രത്യക്ഷമാക്കി. മാതു ഇതിന്നു മറുപടിയായി ഒന്നു പുഞ്ചിരിക്കൊള്ളുകമാത്രം ചെയ്തു. പിന്നെ സന്ന്യാസിയുടെ അമൃതേത്തായി. പട്ടന്മാരെ വിളിച്ച് അതിന്ന് ശട്ടംകെട്ടി. അവർ നെടിയരിച്ചോറു വിളമ്പിയപ്പോൾ ചന്തു വൈമനസ്യംകാണിച്ചു. ഉടനെ പഴയരി, നെയ്, മുതലായ വിഭവങ്ങൾ എത്തി. അമൃതേത്തിന്നു ശേഷം സന്ന്യാസിയുടെ ശയനത്തിന്നുള്ള ആലോചനയായി. പടിപ്പുര യിൽ കിടക്കാമെന്ന് കണ്ടർമേനോൻ അഭിപ്രായപ്പെട്ടപ്പോൾ മാററാനെ പെടിയുള്ളതുകൊണ്ട് അകത്തു തന്നെ വേണമെന്നായി സന്ന്യാസി കിണഞ്ഞു. അങ്ങിനെയാകാമെന്നു കണ്ടർമേനോൻ മൂളുകയും ചെയ്തു. വട ക്കൻപാട്ടു കേൾക്കുവാൻ മേനോനുള്ള കൌതുകവും സന്ന്യാസി നിറവേററി. പാട്ട് ഏതാനു മായപ്പോഴെക്ക് മേനോൻ മാളിക മുകളിലേക്ക് ഉറങ്ങാൻ പോയി—കിടക്കുമ്പോൾ ദേഹരക്ഷക്കുള്ള ആയുധങ്ങളെല്ലാം അടുക്കെ തന്നെവെച്ചു. നിറച്ച തോക്കുകളും ശരിയാക്കി. പാട്ട് കേട്ട് മേനവൻ താനെ ഉറങ്ങിപ്പോയി. മേനോൻ ഉറങ്ങിയെന്നറിഞ്ഞ മാതുക്കുട്ടി അയാൾ കിടക്കുന്ന കട്ടിലിൻെറ അരികത്ത് ചെന്ന്, ആയുധങ്ങൾ മാററിവെച്ച്, തോക്കുകളിലെല്ലാം വെള്ളമൊഴിച്ച്, താൻ കിടക്കുന്ന മുറിയുടെവാതിൽ ചാരിക്കൊണ്ട് വീണ്ടും കിടന്നു. മുകളിൽ മാതുക്കുട്ടിയും ചുവട്ടിൽ ചന്തു വും, ഉറങ്ങാതെ കിടപ്പായി. ചന്തു സന്ന്യാസിവേഷം അഴിച്ച് പടക്കോ പ്പുകളണിഞ്ഞ് മാളികമുകളിലേക്ക് ഒരോപടിയായി കയറാൻത്തുടങ്ങി ഓരോപടിയിലും ഇരിമ്പുകൊണ്ട് കെട്ടിട്ടുള്ള വാതിലുകളുണ്ട്. അവ ഭദ്ര മായി അടച്ചു പൂട്ടിയിട്ടുള്ളതിനാൽ പൊളിച്ചല്ലാതെ കയറുവാൻ നിവൃത്തി യില്ലാത്ത നിലയിലാണ് കോണിപ്പടി കെട്ടിയിരിക്കുന്നത്.—ചന്തു പ്രതി ബന്ധം നീങ്ങാനായി പരദൈവങ്ങളെ സ്മരിച്ചു, ഒന്ന് മയങ്ങി. 'മലയിൽ വാഴുന്ന മലങ്കുറത്തി' (പരദൈവം) യെ അവൻ സ്വപ്നംകണ്ടു. കോട്ടയിൽ താൻ കടന്നിട്ടുണ്ടെന്നും, വലിയ തോക്കുകൾ ഉള്ളിലേക്കു തിരിച്ചുവെച്ചി ട്ടുണ്ടെന്നും, മററുള്ളവയിൽ വെള്ളമൊഴിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നും, വാതിൽ തുറന്നു വെച്ചിട്ടുണ്ടെന്നും, മലങ്കുറത്തി പറഞ്ഞതായി തോന്നി. കിനാവ് കണ്ടത് വാസ്തവമാണോ എന്ന് അറിവാൻ ചന്തു കോട്ടക്കുള്ളിൽ ഒരു പരി ശോധന കഴിച്ചു. ദൈവാനുകൂല്യംകണ്ട് ചാരിതാൎത്ഥ്യത്തോടെ വീണ്ടും താൻ മുമ്പിരുന്നസ്ഥാനത്തെത്തി. ചുരികമുനകൊണ്ട് വാതിൽ തള്ളി നോക്കിയപ്പോൾ അരമത്തഴുതുകൾ താനെ മുറിഞ്ഞു. വാതിലും തുറന്നു. ഇങ്ങിനെ പാടികൾ ഓരോന്നായി കടന്ന് കണ്ടർമേനോൻെറ മുറിയി ലെത്തി. പൊൻമയമായ ഒരറയിൽ അയാൾകിടന്നു കൂക്കം വലിക്കുന്നു.

അടുത്ത മുറിയിലേക്ക് കടന്നപ്പോൾ അവിടെ മാതുക്കുട്ടിയെകണ്ടു. ഉണന്നിരിക്കുന്ന അവളോടു സത്യം പറയേണമെന്ന് ആവശ്യപ്പെട്ടപ്പോൾ

'മയ്യോടു മെയ്യെന്നെ തൊട്ടിട്ടില്ല !
കളരി പരമ്പരദൈവത്താണെ !'

എന്ന് അവൾ ആണയിട്ടു. കുറച്ചുനേരം അവളുമായി രസിച്ചിരുന്നതിന്റെശേഷം രണ്ടുപേരുംകൂടി താഴത്തിറങ്ങി. മാതുവിനെ ചാക്കിലാക്കി അതും തലക്കുവെച്ച് ചന്തുവീണ്ടും കിടപ്പായി. നേരം പുലന്നപ്പോൾ മേനോൻ ഉണന്നു. മാതുക്കുട്ടിയെ കാണാത്തതിനാൽ സംഭ്രമമായി. കോട്ടയിലെല്ലാടത്തും തിരഞ്ഞു നോക്കുമ്പോൾ പട്ടാളവും ആൾക്കാരും നശിച്ചുകണ്ടു. കോട്ടയിൽ കള്ളന്മാർ കടന്നു അക്രമംചെയ്തുവെന്ന് തീച്ചയാക്കി. മേനോന്റെ മനസ്സ് മാതുക്കുട്ടിയിലായിരുന്നതിനാൽ മററു നാശങ്ങളുടെ ഗൌരവം തല്ക്കാലം അയാൾ വകവെച്ചില്ല. സന്ന്യാസിയെ സംശയിച്ച് അയാളോട് അടുത്തു. പെണ്ണിനെ കണ്ടില്ലെന്ന് ചന്തു ആദ്യം പറഞ്ഞുവെങ്കിലും, കണ്ടർമേനോൻ തിരക്കിയപ്പോൾ, താനാരെന്നു വെളിപ്പെടുത്തി അയാളെ ശകാരിച്ച് ശേഷം ചോദിക്കാനൊരുങ്ങി. മാതുവിനെ ചാക്കിൽ നിന്ന് പുറത്തിറക്കി കണ്ടർമേനോന് കാണിക്കയും ചെയ്തു. മേനോനും പടയ്ക്കൊരുങ്ങി. രണ്ടു വീരന്മാരും 'പടിച്ച' പണി പതിനെട്ടുംനോക്കി. ഒടുവിൽ ചന്തുവിന്റെ വെട്ട് കൊണ്ട് മേനോൻ ഒമ്പതുമുറിയായി വീണു—ഉടനെ മാതുക്കുട്ടി മാളികമുകളിൽകയറി ആമാടയും, കസ്തൂരിയുംകൂട്ടി യരച്ച് ചേത്തപാല് കൊണ്ടുവന്ന് ഭത്താവിന്ന് കൊടുത്ത് അദ്ദേഹത്തിന്റെ തളച്ചതീത്തു, വത്തമാനം അറിഞ്ഞ് നാടുവാഴി വന്നപ്പോൾ തച്ചോളി ഒതേനന്റെ മരുമകൻ ചന്തുവാണ് കോട്ടയിലെന്ന് കേട്ടതോടുകൂടി അയാൾ വന്ന വഴിക്കുതന്നെ പോയി.

ചന്തു കോട്ടക്കു പോയിട്ടുണ്ടെന്നറിഞ്ഞ് ഒതേനനും ചാപ്പനും തിരഞ്ഞുവന്നു. കോട്ടമുഖത്ത് അവരെ കണ്ടപ്പോൾ ചന്തു അവരെ അകത്തേക്കു വിളിച്ച് അമ്മാമനെ വന്ദിച്ചു. തനിക്കു സാധിക്കാത്ത ഒരെണ്ണം മരുമകൻ സാധിച്ചതിൽ ഒതേനൻ സന്തോഷിച്ച് ചന്തുവിനെ അനുഗ്രഹിക്കുകയും ചെയ്തു. ഉടനെ കോട്ടയിലുള്ള സാമഗ്രികളുടെയും, ഇരിപ്പുപണത്തിന്റെയും, കണക്കെടുത്ത് അവയെല്ലാം തച്ചോളിത്തറവാട്ടിലേക്കു എഴുതിവെച്ചു. അതിലുള്ളവരെത്തന്നെ പാട്ടത്തിന്നേല്പിച്ച്, ഒതേനനും കൂട്ടരും ആത്ത് വിളിച്ച് വീട്ടിലേക്കുപോന്നു. വീട്ടിലെത്തിയതിന്നു ശേഷം ഒതേനനും ചന്തുവും, വലിയമ്മാമനായ കോമക്കുറുപ്പിനെ വന്ദിച്ച് കോട്ടയിൽ നിന്നു കിട്ടിയ സ്വത്തെല്ലാം അദ്ദേഹത്തെ കാരണവരെന്നനിലയിൽ ഭരമേല്പിച്ചു.

അദ്ധ്യായം 3.

നാടോടിപ്പാട്ടുകളിൽ വിവരിച്ചിട്ടുള്ള ചിലവീരന്മാരെപ്പററിയും, വീരതരുണികളെപ്പററിയും നാം അറിഞ്ഞു കഴിഞ്ഞല്ലൊ. ഇനി പാട്ടുകളിൽനിന്ന് അക്കാലത്തെ സമുദായത്തെപ്പററിയും, അതിൽ പ്രമാണികളായിരുന്ന ചേകവന്മാരെപ്പററിയും അവരുടെ വിദ്യാഭ്യാസം, സംസ്കാരം, ജീവിതരീതി എന്നിവയെപ്പററിയും എത്രത്തോളം ഊഹിക്കാവുന്നതാണെന്നുകൂടി ഒന്ന് ആലോചിച്ചുനോക്കാം.

കേരളീയ ഹിന്ദുക്കളിൽ ഭൂരിപക്ഷം മരുമക്കത്തായമെന്ന അപരിഷ്കൃതസമ്പ്രദായം അനുസരിച്ചു വരുന്നവരാണെന്നും, സംസ്കാരശൂന്യരിൽ കാണുന്നതായ ബഹുഭാര്യാത്വം, ബഹുഭർത്തൃത്വം എന്നീ ആചാരങ്ങൾ അനുഷ്ഠിക്കുന്നവരാണെന്നും, ഒരഭിപ്രായം അന്യന്മാരുടെ ഇടയിൽ പരന്നിട്ടുണ്ട്. ഈ അഭിപ്രായം കടലിന്നപ്പുറത്തുള്ളവർക്കുമാത്രമല്ല, മലയുടെ അപ്പുറത്തുള്ളവർക്കും ഉണ്ടായിരുന്നതായി തോന്നുന്നു. വിവാഹകാര്യത്തിൽ വ്യവസ്ഥ യില്ലാത്തവരുടെ ഇടയിൽ അച്ഛനെ അറിയാൻ പ്രയാസമായതു കൊണ്ടായിരിക്കണം അവരുടെദായ ക്രമം അമ്മ വഴിക്കായതെന്ന് അവർ ഒരുയുക്തിയും കണ്ടുപിടിക്കാതിരുന്നിട്ടില്ല. കേരളീയസ്ത്രീകൾ അദ്ധ്നഗ്നകളായിട്ട് നടക്കുന്നതു തന്നെ അവരുടെ സംസ്കാരശൂന്യതയുടെ ഒരു ലക്ഷണമാണെന്നും ചിലർ അഭിപ്രായപ്പെട്ടു കാണുന്നുണ്ട്. പാശ്ചാത്യസ്ത്രീകളുടെ ഇപ്പോഴത്തെ വസ്ത്രധാരണസമ്പ്രദായം കണ്ടവർക്ക് നമ്മുടെ സഹോദരിമാരെപ്പററി ലജ്ജിക്കാൻ വഴിയുണ്ടാവുമെന്ന് തോന്നുന്നില്ല. ഈവക ആക്ഷേപങ്ങൾക്ക് ഒരു സമാധാനം പറയുന്നതിന്നു മുമ്പായി മററുള്ളവരുടെ ഇടയിലുള്ള ചില ആചാരങ്ങളെപ്പററിയും നാം അറിയേണ്ടതായിട്ടുണ്ട്. ചിലരുടെ ഇടയിൽ സ്ത്രീപുരുഷന്മാർ ഒന്നിച്ചു ചേന്ന് പരസ്യമായി അനവധി ആളുകൾ കൂടുന്നിടത്തിൽ വെച്ച് നൃത്തംചെയ്യുന്നു.[1] വേറെ ചിലരുടെ ഇടയിൽ വിവാഹദിവസം വധൂപുരോഹിതനെ അംഗീകരിക്കേണമെന്ന് നിർബ്ബന്ധമുണ്ട്.[2] ഇതു കൂടാതെ വ്യഭിചാരം ഒരു തൊഴിലായി സ്വീകരിച്ചവർക്കും ചിലർ സമുദായത്തിൽ ഒരു ഗണ്യമായസ്ഥാനം

1. പാശ്ചാത്യരുടെ ഡാൻസ് (നൃത്തം.)

2. ബോംബെയിലുള്ള ഗുസരാട്ടികളിൽ ഉൾപ്പെട്ട ഒരു ജാതി.

കല്പിക്കുന്നു.[1] ഇവരാരും അപരിഷ്കൃതരെന്ന അഭിധാനത്തിന്ന് അർഹരായി കാണുന്നില്ല. മരുമക്കത്തായികളായ നമുക്കാകട്ടെ അങ്ങിനെ യൊരു ബഹുമതി നാം ആവശ്യപ്പെടാതെ കിട്ടുകയും ചെയ്തു കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ ഇങ്ങിനെയുള്ള ഏകപക്ഷവിധികൾ ധാരാളം പ്രചരിക്കുന്നതോടുകൂടി ചില നിഷ്പക്ഷപാതികൾ നമ്മുടെ ആചാരങ്ങളേയും സമ്പ്രദായങ്ങളേയും ആരാഞ്ഞ് ചിലതെല്ലാം എഴുതിവെക്കയും ഇപ്പോഴും എഴുതിവരികയും ചെയ്യുന്നുണ്ടെന്നുള്ളത് ആശ്വാസകരംതന്നെ. ഹാർട്ടലൻറ് (Hartland)[2] ഫോസററ് (Fawcet)[3] എന്നീ പാശ്ചാത്യ വിദ്വാന്മാർക്ക് നമ്മെപ്പററി ഇത്ര മോശമായിട്ടുള്ള അഭിപ്രായമല്ല ഉള്ളത്. എന്നു തന്നെയല്ല മരുമക്കത്തായത്തിന്ന് പലഗുണങ്ങളുണ്ടെന്നും അവർ അഭിപ്രായപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

മരുമക്കത്തായം.

ഇങ്ങിനെയുള്ള അഭിപ്രായങ്ങൾക്ക് ഒതേനൻ, ആരോമൽച്ചേവകർ മുതലായവരുടെ കാലത്ത് നടപ്പിലിരുന്ന ആചാരങ്ങൾ എത്രത്തോളം വഴികാട്ടി കൊടുത്തിട്ടുണ്ടെന്ന് ആലോചിക്കുന്നത് രസകരമായിരിക്കുമെല്ലോ. ഇവരുടെകാലം മരുമക്കത്തായം പ്രബലമായിരുന്ന കാലമാണെന്നുള്ളതിലേക്ക് സംശയമില്ല. അമ്മാവനെ ചതിച്ചുകൊന്ന ചന്തുവിൻെറ തലവെട്ടി അതുകൊണ്ട് കാരതട്ടുവാൻ ഏകദേശം ഇരുപതു കൊല്ലം കഴിഞ്ഞതിന്നു ശേഷം ആരോമുണ്ണി എന്ന വീരൻ പുറപ്പെടുന്നു. ആങ്ങളഅങ്കത്തിന്ന് പോകുന്നുണ്ടെന്ന് സ്വപ്നംകണ്ട ഉണ്ണ്യാച്ച അദ്ദേഹത്തെ കാണാൻ പുറപ്പെടുന്നസമയം അവളുടെ ഭർത്താവും, ഭർത്താവിൻെറ അച്ഛനമ്മമാരും അവളെ തടുക്കുന്നത് അവൾ വകവെക്കാതെ ആങ്ങളയുടെ വീട്ടിലേക്കു പോകുന്നു. പാലാട്ടുകോമൻ തൻെറ വിവാഹകാര്യത്തിൽ ഒരു വിഷമഘട്ടം നേരിട്ടപ്പോൾ അമ്മാമനായ ഒതേനനെ ഉടനെചെന്നു കണ്ട് വിവരം ബോധിപ്പിക്കുന്നു. ഒതേനനും, ചന്തുവും, കണ്ടർമേനോൻെറ കോട്ട പിടിച്ചപ്പോൾ അവിടെനിന്ന് കിട്ടിയ സാമാനങ്ങളിലും കോട്ടയിന്മേലും തങ്ങളുടെ ജ്യേഷ്ഠൻ കോമക്കുറുപ്പിൻെറ പേരാണ് എഴുതുന്നത്.* അവക്ക് കിട്ടുന്ന സാമാനങ്ങളും ജ്യേഷ്ഠൻെറ കയ്യിലാണ് കൊടുക്കുന്നത്. ഈ സംഭവങ്ങളിൽനിന്ന് ഈ വീരന്മാരെല്ലാം മരുമക്കത്തായ തറവാട്ടുകളിലെ അംഗങ്ങളാണെന്നും, അവക്ക് ആ സമ്പ്രദായത്തിൽ അത്യന്തം ബഹു

1. തമിഴരുടെ ഇടയിലുള്ള ദേവദാസി സമ്പ്രദായം.

2. Primitive Society (പ്രാചീന സമുദായം) എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൻെറ കർത്താവ്.

3. Nayars of Malabar (മലബാറിലെ നായന്മാർ) എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൻെറ കർത്താവ്.

* 'കോമേട്ടൻ പേരങ്ങെഴുതീ ഒതേനൻ.' (ചന്തുവിനെപ്പററിയുള്ള പാട്ടിൽനിന്ന്)

മാനമുണ്ടെന്നും, വ്യക്തമാവുന്നുണ്ടല്ലോ. അവർ പരസ്പരം സ്നേഹബഹുമാനത്തോടുകൂടിയാണ് പെരുമാറിയിരുന്നതെന്നതിലേക്കും സംശയമില്ല.

കണ്ടർമേനോൻെറ കോട്ടപിടിക്കാൻ ചന്തുപോതയറിഞ്ഞ് അവന് സഹായംവേണ്ടി വന്നേക്കുമോ എന്നു സംശയിച്ച് അങ്ങോട്ടുചെല്ലുന്ന ഒതേനനെ ചന്തു എതിരേല്ക്കുന്നതു നോക്കുക.

ചന്തുൻെറ അരികത്തു ചെന്നുതേയോൻ
പുഞ്ചിരിയിട്ടു ചിരിച്ചുതമ്മിൽ
കാക്കൽ വീണാചാരം ചെയ്തുചന്തു
നെറുകയിൽതൊട്ടു വരം കൊടുത്തു
വാരിയെടുത്തു മാറിലണച്ചു
നനമുണ്ടാലെ ചന്തു വീശിടുന്നു
മരുമകൻ തൻെറ കൈപിടിച്ചുതേയോൻ.

ഒതേനൻ ഒരു വീരനായതുകൊണ്ട് ഇങ്ങിനെ ചെയ്തതാണെന്നു ശങ്കിക്കേണ്ടതില്ല. അവരുടെ വലിയമ്മാമനായ കോമക്കുറുപ്പിനെക്കാണുമ്പോഴും

"വലിയമ്മാൻ കാക്കലും വീണുചന്തു"

എന്ന് ആചാരം ചെയ്യുന്നതായി കാണുന്നുണ്ട്. ഒതേനനും ഈ അമ്മാമനെ കാണുമ്പോൾ ഇത്തരത്തിൽ തന്നെ ആചരിക്കുന്നുണ്ട്. ഈ അമ്മാമൻ ഒരു പേടിത്തൊണ്ടനാണെന്നുള്ളതു സുപ്രസിദ്ധവുമാണ്. കാരണവരോടുള്ള ബഹുമാനം മാത്രമാണ് ഈവക ആചാരങ്ങൾ ദൃഷ്ടാന്തപ്പെടുത്തുന്നത്. ഇതെല്ലാം വായിക്കുന്ന സമയത്ത് കാരണവന്മാരും മരുമക്കളും ഇത്രത്തോളം വാത്സല്യത്തോടും ബഹുമാനത്തോടുംകൂടി പെരുമാറിയിരുന്ന ഒരുകാലം കഴിഞ്ഞുപോയല്ലോ എന്ന് ആരാണ് വ്യസനിക്കാത്തത്!

മരുമക്കത്തായ തറവാടുകളിൽ അമ്മായിമാരുടെ കാര്യം വളരെ കഷ്ടമാണെന്നും, തങ്ങളുടെ ഭർത്താക്കന്മാരുടെ സ്വത്തിന്ന് അവക്ക് അവകാശമില്ലെന്നു വരുന്നത് നമ്മുടെ ദായക്രമത്തിൻെറ ഒരു ദോഷമാണെന്നുമാണ് മറെറാരാക്ഷേപം. എന്നാൽ സൂക്ഷ്മം ആലോചിക്കുന്നതായാൽ മരുമക്കത്തായിക്കുള്ള സൌകര്യംമററു യാതൊരു ദായക്രമത്തിനും ഉണ്ടെന്നു തോന്നുന്നില്ല. അമ്മാമൻെറ സ്വത്ത് അവകാശം വഴിക്കും, ഭർത്താവിൻെറത് ആചാരം വഴിക്കും കിട്ടിയതായും കൊടുത്തതായും ലക്ഷ്യങ്ങളുണ്ട്. ഒരു സ്ത്രീയുടെ ഭർത്താവ് മരിച്ചാൽ അവൾ മറെറാരുഭർത്താവിനെ സ്വീകരിക്കുന്നതുവരെ ആദ്യത്തെ ഭർത്താവിൻെറ വീട്ടിലുള്ള കാരണവർ അവളുടെ യോഗക്ഷേമം അന്വേഷിക്കുന്നതും അവൾക്ക് "ഉടുക്കാനും

തേക്കാനും '' കൊടുക്കുന്നതും മരുമക്കത്തായക്കാരുടെ ഇടയിൽ പണ്ടെക്ക പണ്ടെയുള്ളൊരു പതിവാണ്. തെക്കെ മലബാറിൽ നാലഞ്ചുകൊല്ലം വരെ ഇങ്ങിനെ യൊരാചാരം ഉള്ളതായി ലേഖകനറിയാനിടയായിട്ടുണ്ട്. വടക്കൻ പാട്ടുകളിൽനിന്നും ഈ സംഗതി ധാരാളം തെളിയിക്കാവുന്നതാണ്. ആരോമൽച്ചേവകർ അങ്കത്തിന്നു പുറപ്പെടുമ്പോൾ തുമ്പോലാച്ചയിൽ തനിക്കുണ്ടായ മകന്ന് വേണ്ടുന്ന കാര്യങ്ങളെല്ലാം അന്വേഷിക്കേണമെന്ന് പറയുന്നതു നോക്കുക.

കണ്ടാൽ അഴകുള്ള പെങ്കിടാവെ
അവളെക്കൂടിയങ്ങു ' ചിററ[1] ' മുണ്ടായ്
അതിലൊരുപുത്രനും ഉണ്ടിതല്ലോ
അവനായിട്ടൊന്നും കൊടുത്തിട്ടില്ല
വീട്ടിലെമുതലിന്നും ചോദ്യമില്ല
നിയ്യംകൊടുത്താലെ ഇരിക്കതൊള്ളു.
വിദ്യകളൊന്നും ഗ്രഹിച്ചില്ലവൻ
വിദ്യകളൊക്കെ ഗ്രഹിപ്പിക്കേണം
വിദ്യകളൊന്നും ഗ്രഹിപ്പിക്കാഞ്ഞാൽ
ആരുടെമകനെന്നു പറയുംലോകർ
ഇനിയോരനുസരം കേളനുജാ.

ഇത് " ചിററ[1] '' ത്തിലുണ്ടായ മകനാണ്. ശരിയായി കല്യാണം കഴിച്ച ഭാര്യയിലുള്ള മകൻെറ കാര്യം പിന്നെ പറയേണ്ടതുണ്ടോ !

ഒതേനൻ മരിക്കുന്നസമയത്തും തൻെറ ഒരു ഭാര്യയുടെകാര്യം പ്രത്യേകം അന്വേഷിക്കണമെന്ന് ജ്യേഷ്ഠനെ ഏല്പിച്ചു പോരുന്നുണ്ട്.

" കാവിലുംചാത്തോത്തു കുങ്കിക്കാരാൻ
ആരുംസുഖിയില്ലവക്കെൻേറട്ട,
ഞാനെന്നതുള്ള സഖിയേയുള്ളു
പെരിയക്കകണ്ടം കൊടുക്കതോക്ക
ഓളുപണിയങ്ങെടുക്കുന്നേരം
എന്നെപ്പോലത്തോല് പോന്നേരത്ത്
തോടനും ബാലിയും രണ്ടുകണ്ടം
കുങ്കിക്കുതന്നെ കൊടുക്കൻേറട്ടാ*

---

1 ഗന്ധസമാഗമം.

* ഒതേനൻെറമരണം വിവരിക്കുന്നപാട്ടിൽനിന്ന്.

ആചാരം ഇങ്ങിനെയൊക്കെയായാലും മരുമക്കത്തായ തറവാട്ടിൽ കുട്ടികളുടെ അച്ഛന് ഒരു സ്ഥാനമില്ലെല്ലൊ എന്നുള്ള ആക്ഷേപം നാം പലപ്പോഴും കേൾക്കാറുണ്ട്. നാടോടിപ്പാട്ടുകളിൽ നിന്ന് നമുക്ക് കിട്ടുന്നതെളിവ് ഈ ആക്ഷേപത്തിന്ന് വിപരീതമാണ്. ഒരു തറവാട്ടിൽ സന്തതിക്ക് ഹേതുഭൂതനായ ഒരു പുരുഷന്ന് ആ തറവാട്ടിലെ അംഗങ്ങളുടെ ബഹുമാനാദരത്തിന്ന് അഹ്തയില്ലെന്ന് വരുന്നത് ഒട്ടുംതന്നെ ആശാസ്യമല്ല. തൻെറ മക്കളുടെ വളർച്ചയേയോ സംസ്കാരത്തേയോ തനിക്ക് ഉത്തമമെന്നു തോന്നുന്ന ഒരു പദ്ധതിയെ അവലംബിച്ച് നിയന്ത്രിക്കുവാൻ സാധിക്കയില്ലെന്നുള്ളത് ഒരച്ഛനും ഒരുവിധത്തിലും സമാധാനഹേതുവായി തീരുന്നതുമല്ല. മററു പല സംസ്കാരലക്ഷണങ്ങളും കാണുന്ന മരുമക്കത്തായത്തിൽ അങ്ങിനെയൊരവസ്ഥാവിശേഷം ഉണ്ടായിക്കാണാനും വഴിയില്ലാതേയാണിരിക്കുന്നത്. കാലക്രമംകൊണ്ട് മരുമക്കത്തായ സമുദായങ്ങൾക്ക് പൊതുവെവന്ന അപകർഷം അതിലെ അംഗങ്ങളുടെ മനസ്ഥിതിയേയും ബാധിക്കയാൽ അച്ഛൻ വീട്ടുകാരും അമ്മ വീട്ടുകാരും തമ്മിലുള്ള ബന്ധത്തിന്നും ശൈഥില്യം വന്നു ചേർന്നിട്ടുണ്ടാവാം. "വാവ് കഴിഞ്ഞ ഞായറാഴ്ച നിറക്കാനും, അമ്മാമൻെറ മകളോടു കൂടി (ചിലപ്പോൾ അച്ഛൻെറ മരുമകളും ആവാം) സംബന്ധം തുടങ്ങാനും ആരോടും ചോദിക്കേണ്ട" എന്ന പഴഞ്ചൊല്ല് നമ്മെ അനുസ്മരിപ്പിക്കുന്നത് മേല്പറഞ്ഞ വീട്ടുകാർ തമ്മിലുള്ള പിണക്കത്തെയല്ല ഇണക്കത്തെയാണെന്നുള്ളതിലേക്ക് സംശയമില്ല. ഇനി പിതൃകർമ്മത്തിൻെറ കാര്യം ആലോചിക്കുന്നതായാലും മക്കളുടെ അവകാശത്തിന്ന് കുറവ് കാണുന്നില്ല. "ശേഷക്രിയ" യെ സംബന്ധിച്ചുള്ള ആചാരങ്ങളേപ്പോലെ മറെറാന്നിനും പഴക്കമുണ്ടാവാൻ തരമില്ലല്ലൊ. കാരണവർ മരിച്ചാൽ ശവദാഹത്തിന്ന് സാധാരണ മരുമക്കളും മക്കളും ഒന്നിച്ചു കൂടാറുണ്ടെങ്കിലും, ശവം തടിയിന്മേൽ കയററുന്നതിന്ന് മുമ്പ് "ശേഷം"* മുറിച്ചെടുക്കുക എന്നൊരു സമ്പ്രദായമുണ്ടല്ലൊ. ആ സമയത്ത് മക്കൾ വേറിട്ട് ശേഷക്രിയ ചെയ്യാനാണ് ഭാവമെങ്കിൽ അവരിൽ മൂത്തവന്ന് ശേഷം മുറിച്ചെടുക്കാവുന്നതാണ്. പ്രായേണ മിക്ക സമുദായങ്ങളിലും ശേഷക്രിയക്കുള്ള അവകാശവും മററുള്ള അവകാശങ്ങളെപ്പോലെ കാര്യമായി കരുതുന്ന ഒന്നാണ്. ചില ഘട്ടങ്ങളിൽ സ്വത്ത് കിട്ടിയില്ലെങ്കിലും വേണ്ടില്ല, ഈ അവകാശത്തിന്ന് തടസ്ഥം ആരെങ്കിലും പറയുന്നതായാൽ അവിടെവെച്ച് തന്നെ ആ കാര്യം തീർച്ചപ്പെടുത്താതെയും വിടുന്നതല്ല. ഈ ആചാരം മരുമക്കത്തായത്തിൽ മരുമക്കൾ

---

* ശവം മൂടുന്ന കോടിക്കച്ചയുടെ കഷണം.

ക്കും മക്കൾക്കും വ്യവസ്ഥിതമായ ചില അധികാരാവകാശങ്ങൾ ഉണ്ടെന്നുള്ളതിലേക്കു ഒരു തെളിവായി കരുതുന്നതിൽ ഒട്ടും തന്നെ അസാംഗത്യമുണ്ടെന്നു തോന്നുന്നില്ല. മക്കളുടെ അവകാശം സ്ഥിരപ്പെടുന്നതിന്ന് മുമ്പായി അച്ഛന്റെ നില തീർച്ചയാവാതേയും തരമില്ലല്ലൊ.

ഒതേനൻ കേളു മൂപ്പന്റെ കോട്ടപിടിക്കുവാൻ പോകുന്നസമയം മൂപ്പന്റെ ബല വീര്യാദികളാൽ ഭയാകുലനായ ജ്യേഷ്ഠൻ ആ സാഹസത്തിൽ നിന്ന് പിൻ വലിക്കാനായി അനുജനോട് ഉപദേശിക്കയുണ്ടായി. ജ്യേഷ്ഠന്ന് അങ്ങിനെ ഭയം തോന്നുന്നത് പട്ടരുടെ മകനായതുകൊണ്ടാണെന്നും, താൻ പടക്കുറുപ്പിന്റെ മകനായതുകൊണ്ട് മുട്ടോളം ചോരയിൽ പുളക്കാനിഷ്ടപ്പെടുന്നവനാണെന്നുമാണ് ഒതേനൻ ആ ഘട്ടത്തിൽ മറുവടി പറഞ്ഞത്. അച്ഛനെ ആദരിക്കാത്ത ഒരു സമുദായത്തിൽ നിന്ന് ഇത്തരം വീരവാദങ്ങൾ പുറപ്പെടുമെന്നു തോന്നുന്നില്ല. ഇനി മറെറാരു രേഖയിലേക്ക് വായനക്കാരുടെ ശ്രദ്ധയെ ക്ഷണിക്കട്ടെ. ദൃഷ്ടിദോഷം മുതലായ അപായങ്ങളിൽ നിന്ന് കുട്ടികളെ രക്ഷിക്കാനെന്ന വിശ്വാസത്തോടുകൂടി പുള്ളുവത്തിയെക്കൊണ്ട് "നാവേറ് പാട്ട്" പാടിക്കുന്ന ഒരു സമ്പ്രദായമുണ്ട്. ആ പാട്ട് മരുമക്കത്തായത്തറവാട്ടിൽ ഉണ്ണി പിറന്നാൽ ഓരോരുത്തർക്കുണ്ടാകുന്ന സന്തോഷം വിവരിക്കുന്നതോടുകൂടി അമ്മാമനും അച്ഛനും ചെയ്യേണ്ടതും ചെയ്യുന്നതും ആയ കാര്യങ്ങളും പ്രത്യേകം എടുത്തു കാണിച്ചിട്ടുണ്ട്. നോക്കുക:—

നാവേറുപാട്ട്.

ശംഭുതന്റെ തിരുമകനാകിയ
.....
ചന്തമുണ്ടു ചമഞ്ഞതു കണ്ടാലും
നല്ലപാദം കരങ്ങൾ ഭുജങ്ങളും *
മിററത്തുണ്ണിയുടെ പററടി കാണാനും
കാലെ ചെറുപ്പത്തിൽ / ചെറിയന്നാളെ മോഹിച്ചു പെററമ്മ
പെററനാൾതൊട്ടു ആറാംമാസത്തിങ്കൽ
ഇട്ടപേരാണ കൃഷ്ണൻ കുട്ടിന്ന്
ചന്തക്കാരൻ തലമുടിക്കാരൻ
ഭംഗിക്കാരന്റെ നാവേറുപാടുന്നു.

* ചിലപാട്ടിൽ ഈ സ്ഥാനത്ത് = "ശ്രീ മഹാദേവൻ തന്റെ ശ്രീപുള്ളോർക്കുടം കൊണ്ട്—ഓമനോടെനാവേറുപാടണം"—എന്നെ കാണുന്നുള്ളു.

അച്ചനാരോമൽ, അമ്മക്കു പൊന്നാണ്
മുത്താച്ചീക്കങ്ങ് ഓമനക്കുട്ട്യാണ്.
കയ്യിലിട്ടൊരു കരിവളകിലങ്ങുന്നു
കാലിന്മേലിട്ടോരു വെള്ളിത്തണ്ടാടുന്നു.
അരനിറയോളം ഏലസ്സും കെട്ടീട്ടു
മണ്ടിയോടി കളിക്കുന്ന ഓമന.
നടന്നു കളിക്കുമ്പോൾ
കണ്ണുനാവറും നാ(ൾ) ഫലം ഏററുതെ
കണ്ണോടിട്ടൊരുകൺ നാവറ് ഒഴിയണം.
തീരുന്നു
നാവോണ്ടിട്ടൊരു നാ ഫലംതീരണം
ഓമനയുണ്ണീടെ ദേഹം തെളിയണം.
രാപ്പനിയോടു മേപ്പനി തീരേണം
പൂള്ളുപീഡ കൾ യും പക്ഷിപീഡ കൾ യും
സപ്പശാപങ്ങൾ പാടിയൊഴിക്കുന്നോൻ
പതിനെട്ടുള്ള അപസ്മാര മൊഴിയണം.
അമ്പത്തൊന്നു കരപ്പനൊഴിയണം
പൂത്തനത്താണി (യി)ടുവിച്ചു ക്ക അമ്മാമൻ
വഴിക്കിണറു കുത്തിച്ചു തൻറച്ചൻ
തീണ്ടവക്കുളം തോണ്ടിച്ചു ഇളയമ്മ.
ധമ്മവെള്ളവും പാററിച്ചുമുത്താച്ചി
വഴിയമ്പലം തീപ്പിച്ചു ക്ക അമ്മായി.
ധമ്മത്തോണികൾ കടത്തിക്ക അമ്മാമൻ
വിഷ്ണുവിങ്കലോ മാലയും ചാത്തിക്ക
ശിവനെങ്കിലോ പൂജയും വെപ്പിക്ക
നാലുദിക്കിലോ എട്ടുദേശത്തിലോ
കേളീകേട്ടൊരു കൃഷ്ണൻകുട്ട്യാണ്.
ചിററിത്തെളിഞ്ഞുള്ള ചിററാട തന്നച്ചൻ
തോത്തിത്തെളിഞ്ഞുള്ള തോത്തുണ്ടു തന്നമ്മ
മേലേചുററിയ മേൽമുണ്ടുമുത്താച്ചി
തലെക്കെട്ടുറുമാലും ഉഴിഞ്ഞുപൊലിച്ചമ്മാമൻ

പെററിട്ടതാനോ സന്താന മുണ്ടാവാൻ
പുള്ളുവക്കുടം നിറപ്പിക്ക, പാടിക്ക,
പുള്ളുവക്കുടം നിറപ്പിച്ചു കണ്ടാലും
സന്തതിക്കത്രെ ഗുണംവളരെ യുണ്ടാവും
നാഗകന്യ കടാക്ഷമതുണ്ടാവും
കൊല്ലംകൊല്ലമേ കാശിമൂകാംബീകൽ
കൂശിതീത്ഥങ്ങളാടിക്ക മാതാവും.
എനിക്കു തന്നതു ഇന്നെക്കേ ഉള്ളതെ
ഓമനമകൻ നൂററാണ്ടു വാഴണം.
ആറുമാമാങ്കം കുളിപ്പതിനുണ്ണി
നൂറുപുത്തിരിയു ണ്ടിരിപ്പതുണ്ണി
നൂറിലേറെ വയസ്സേറെ ചെല്ലണം
ആയുസ്സുണ്ടായി അഴകൊടിരിപ്പാനും.

ഈ പാട്ടിന്ന് സാമാന്യം പഴക്കമുണ്ടെന്നാണ് പഴമക്കാർ പറയുന്നത്. ചൊല്ലുന്നാളുടെ മനോധർമ്മം അനുസരിച്ച് ചിലപ്പോൾ ഈഷൽ വ്യത്യാസത്തോടുകൂടി ഈ പാട്ട് പാടിക്കേട്ടിട്ടുണ്ടെങ്കിലും അതിൻെറ ആകപ്പാടെയുള്ള രൂപത്തിന്ന് വലിയ മാററം കണ്ടിട്ടില്ല. ചിലർ പാടിയപ്പോൾ "മാമാങ്ക" പ്രസ്താവം കേൾക്കയുണ്ടായിട്ടില്ലെന്നുള്ളതും പ്രസ്താവയോഗ്യമാണ്. അത് എങ്ങിനെ ആയാലും മരുമക്കത്തായ തറവാട്ടിൻെറ ചിത്രം ഈ പാട്ടിൽ വരച്ചു കാണിച്ചിട്ടുള്ളത് ആധുനികന്മാരുടെ അഭിപ്രായമനുസരിച്ചല്ലെന്നുള്ളതു തീർച്ചതന്നെ. അമ്മാമനും അച്ഛനും * ഒരു കുട്ടിയുടെ യോഗക്ഷേമത്തിൽ ഒരുപോലെ ജാഗരൂകരായിരിക്കുന്ന അവസ്ഥയാണ് ഈ പാട്ടിൽ നിഴലിക്കുന്നതെന്ന് എടുത്തു പറയേണ്ടതുമില്ല. ഒരാൾക്കു പകരം ചുമതലപ്പെട്ട രണ്ടുപേർ ഒരു കുഡുംബത്തിൻെറ ഭാരവാഹിത്വം വഹിക്കുന്നത് മരുമക്കത്തായക്കാരുടെ ഇടയിൽ പതിവാണെന്നു വരുമ്പോൾ ആ ദായക്രമം പരിഷ്കാരശൂന്യമാണെന്നു പറയുന്നതിൽ അർത്ഥമുണ്ടോ ഇല്ലയോ എന്നേ ചിന്തിക്കേണ്ടതുള്ളു. മരുമക്കത്തായം സർവ്വഗുണപരിപൂർണ്ണമാണെന്ന് ഇതെഴുതുന്നാൾക്ക് അഭിപ്രായമുള്ളതായി വായനക്കാർ തെററിദ്ധരിക്കരുത്. ഈ സമ്പ്രദായത്തെപ്പററി ആധുനികന്മാരുടെ ഇടയിലുള്ള അഭിപ്രായങ്ങൾ ആദായക്രമത്തിൻെറ സ്വഭാവം സൂക്ഷ്മമായി പരിശോധിച്ചതിൻെറ ഫലമല്ലെന്നുള്ള ബോധം

* ഭർത്താവിൻെറ വീട്ടിൽ ഉണ്ണിയുണ്ടായതിൽ അമ്മായിയും സന്തോഷിച്ചുവെന്നും അവരുടെ സന്തോഷം ഒരു വഴിയമ്പലമായി രൂപാന്തരപ്പെട്ടുവെന്നും പാട്ടിൽ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ളത് ഇന്നുള്ളവർ വിശ്വസിക്കുമോ ആവോ ?

ഇത്തരത്തിൽ രേഖപ്പെടുത്തിയതാണെന്നും, അതിൽ ഇപ്പോൾ കാണുന്ന ദോഷങ്ങൾ അതിന്ന് സ്വതസ്സിദ്ധമായവയല്ലെന്നും, അവയുടെ കാരണം വേറെവഴിക്ക് ആരാഞ്ഞറിയേണ്ടതാണെന്നും, മാത്രമേ ഇത്രയും കൊണ്ട് തെളിയിക്കേണമെന്ന് ഉദ്ദേശമുള്ളു.

അന്നത്തെ യുദ്ധമര്യാദയും ചടങ്ങുകളും.

വടക്കൻപാട്ടുകൾ വായിക്കുമ്പോൾ നമ്മുടെ മനസ്സിൽ പതിയുന്ന മറ്റൊരുസംഗതി യുദ്ധം ചെയ്യുന്നതിൽ അന്നുള്ള വീരന്മാർക്കുള്ള പാടവമാണെന്ന് മുമ്പ് പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടല്ലോ. ഇത് അവർ എങ്ങിനെ സമ്പാദിച്ചുവെന്ന് അവരുടെ ഇടയിലുണ്ടായിരുന്ന "കളരി" "പയററ്" മുതലായ സമ്പ്രദായങ്ങളെ പരിശോധിച്ചാലറിയുന്നതാണ്. കളരിയെപ്പററിയും പയററിനെപ്പററിയും പ്രസ്താവിക്കാത്ത പാട്ടുകൾ ഒന്നുംതന്നെ ഇല്ലെന്നു പറയാവുന്നതാണ്. ഇവയെല്ലാം ഇപ്പോൾ നമുക്കു വെറും വാക്കുകൾമാത്രമായിത്തീന്നതു വിചാരിക്കുമ്പോൾ നമ്മുടെഗതി മുമ്പോട്ടോ, പിമ്പോട്ടോ എന്നു സംശയം ജനിച്ചേക്കാം. യുദ്ധവിദഗ്ദ്ധന്മാരായ അവരുടെ മെയ്സ്വാധീനം കാണിക്കുന്നതായി ഒരു ദൃഷ്ടാന്തം ഇതിന്ന്മുമ്പ് പ്രസ്താവിക്കയുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. തച്ചോളിച്ചന്തു പറന്നു വെട്ടിയിരുന്നുവെന്നു പറഞ്ഞു കാണുന്നു. കണ്ടർമേനോൻെറ കോട്ടയുടെ ഗോപുരങ്ങൾ ചന്തു ചാടിവെട്ടി പൊളിച്ചുവെന്നും പ്രസ്താവിച്ചു കാണുന്നു. അവർ കച്ച ചുററുന്ന സമ്പ്രദായംതന്നെ നമുക്ക് അത്യാശ്ചര്യം ജനിപ്പിക്കത്തക്കതാണ്. കോമൻ തൻെറ ഉണ്ണിയെ രക്ഷിക്കാൻ പുറപ്പെടുന്നതു നോക്കുക:—

പന്തു കണക്കെചുരുട്ടിക്കച്ച
ആകാശം ചൂണ്ടിയെറിയുന്നുണ്ടേ
അയ്യാളെകരത്തിൽ വരുന്നമുമ്പിൽ
പകിരിതിരിഞ്ഞങ്ങു കെട്ടികച്ചാ
വടക്കൻ ഞെറിവെച്ചു കുന്തൽവെച്ചു
തെക്കൻ ഞെറിവെച്ചഴകുവെച്ചേ
ആനമുകംവെച്ചു കെട്ടികച്ച
കുതിരമുകംവെച്ചു കെട്ടുന്നുണ്ടേ
അങ്കവാലും തൊങ്കലിട്ടുകെട്ടി.

കളരിയേയും പയററിനേയുംപററി കുറെക്കൂടി വിവരങ്ങൾ ഗ്രഹിപ്പാൻ വായനക്കാർക്ക് കൌതുകമുണ്ടായിരിക്കാനിടയുള്ളതുകൊണ്ട് അതിനെപ്പററി ഒന്നുരണ്ടു വിവരണങ്ങൾ താഴെ ചേർക്കുന്നു.—

* ഭടജനങ്ങളായി ഉപയോഗിക്കുവാൻ വിചാരിക്കുന്ന നായന്മാരെ ബാല്യകാലംമുതൽ തന്നെ ആവശ്യത്തിന്നു വേണ്ടതെല്ലാം അഭ്യസിപ്പിക്കും. കേരളത്തിൽ നൂററിഎട്ടനാല്പത്തീരടി സ്ഥാനവും അവിടേക്കു കളരിപ്പരദേവതമാരെയും ശ്രീ പരശുരാമൻ കല്പിച്ചു എന്നു കേരളോൽപത്തിയിൽ പറയുന്നു. ഈ കളരികൾ നായന്മാരുടെ കുട്ടികളെ കച്ചകെട്ടി ആയുധങ്ങൾ പ്രയോഗിക്കേണ്ടുന്ന സമ്പ്രദായം അഭ്യസിപ്പിക്കുവാനുള്ള അഭ്യാസശാലകളാണ്. ഓരൊ കളരിക്ക് ഓരൊ പരദേവതയും ഓരോ പണിക്കരും ഉണ്ടായിരിക്കും. പണിക്കർ കുട്ടികളെ അഭ്യസിപ്പിക്കുവാനുള്ള ഗുരുവാണ്. ഇവരെ ചിലപ്രദേശങ്ങളിൽ കുറുപ്പ് എന്നുംപറയും. മുൻകാലത്തു ദേശംതോറും കളരികൾ ഉണ്ടായിരുന്നു. ചില പണിക്കന്മാരും, കളരികളും, അവിടവിടെ മുക്കിലും മൂലയിലും ആയി ഇപ്പോഴും കിടപ്പുണ്ടെങ്കിലും ആയുധാഭ്യാസം നിശ്ശേഷം ഇല്ലാതായിരിക്കുന്നു എന്നു പറയേണ്ടതില്ലല്ലൊ.

കളരികളിൽ കുട്ടികളെ ഏഴുവയസ്സുമുതൽ അഭ്യസിപ്പിക്കുവാൻ തുടങ്ങുന്നു. ദേഹത്തിൽ എണ്ണതേച്ച്, ഉഴിഞ്ഞു, മയപ്പെടുത്തി, തങ്ങളുടെ ഇഷ്ടംപോലെ ഉപയോഗിക്കാറാക്കിയതിൻെറ ശേഷം ചാട്ടം, ഓട്ടം, മറിച്ചിൽ, മുതലായ അഭ്യാസങ്ങളും വാള്, കുന്തം, ഗദ, വില്ല്, അമ്പ് മുതലായ ആയുധങ്ങളുടെ പ്രയോഗവും പഠിപ്പിക്കുന്നു. അഭ്യാസം മുഴുവൻ ആയതിൻെറ ശേഷവും കൊല്ലംതോറും കച്ചകെട്ടി ഉഴിഞ്ഞ് അഭ്യസിച്ചതിനെ പിന്നേയും പരിശീലിക്ക പതിവുണ്ട്. ഇങ്ങിനെ അഭ്യസിച്ചിട്ടുള്ള ഒരുവന്ന് വാളും പരിചയുംകൊണ്ട് ഒന്നിലധികം ശത്രുക്കളെ എതുത്തു നില്ക്കുവാൻ കഴിയും. പണിക്കർ പതിനെട്ടുവിദ്യ അഭ്യസിപ്പിക്കുന്നു. അവ എന്തെന്നാൽ ഓതിരം, കടകം, ചട്ടലം, മണ്ഡലം, വൃത്തചക്രം, സുകങ്കാളം, വിജയം, വിശ്വമോഹനം, തിയ്യ്ഗ്മണ്ഡലം, ഗദയാഖേടഗഹ്വരം, ശത്രുഞ്ജയം, സൌഭദ്രം, പടലം, പുരാജയം, കായവൃദ്ധി, ശിലാഖണ്ഡം, ഗദാശാസ്ത്രം, അനുത്തമം †

മേൽ പറഞ്ഞപ്രകാരം അഭ്യസിച്ചിട്ടുള്ള നായന്മാരുടെ യുദ്ധസാമർത്ഥ്യത്തെ കുറിച്ചും, കായബലത്തെ കുറിച്ചും, പല പാശ്ചാത്യന്മാരും പ്രശംസിച്ചു കാണുന്നുണ്ട്. പോർട്ടുഗീസുകാരിൽ, "ബാർബൊസ്" 'ഡിബറൊസ്', 'ഗോവിയ', ഡച്ചുകാരിൽ കാപ്ടൻ "നീഹാഫ്" ഇംഗ്ലീഷുകാരിൽ, 'പച്ചാസ്', 'ജാൻസ്റ്റൻ', ഇവർ കളരികളിലെ അഭ്യാസത്തെയും അഭ്യസിക്കുന്നവരുടെ ആയുധപ്രയോഗത്തിലുള്ള വിദഗ്ധതയേയും വിവരമായി പ്രശംസിച്ച് വർണ്ണിച്ചിരിക്കുന്നു.

---

* കൊച്ചിരാജ്യ ചരിത്രം, ഒന്നാംഭാഗം അദ്ധ്യായം 4 - പേജ് 55.

† അനുബന്ധം നോക്കുക.

KALARI—കളരി.

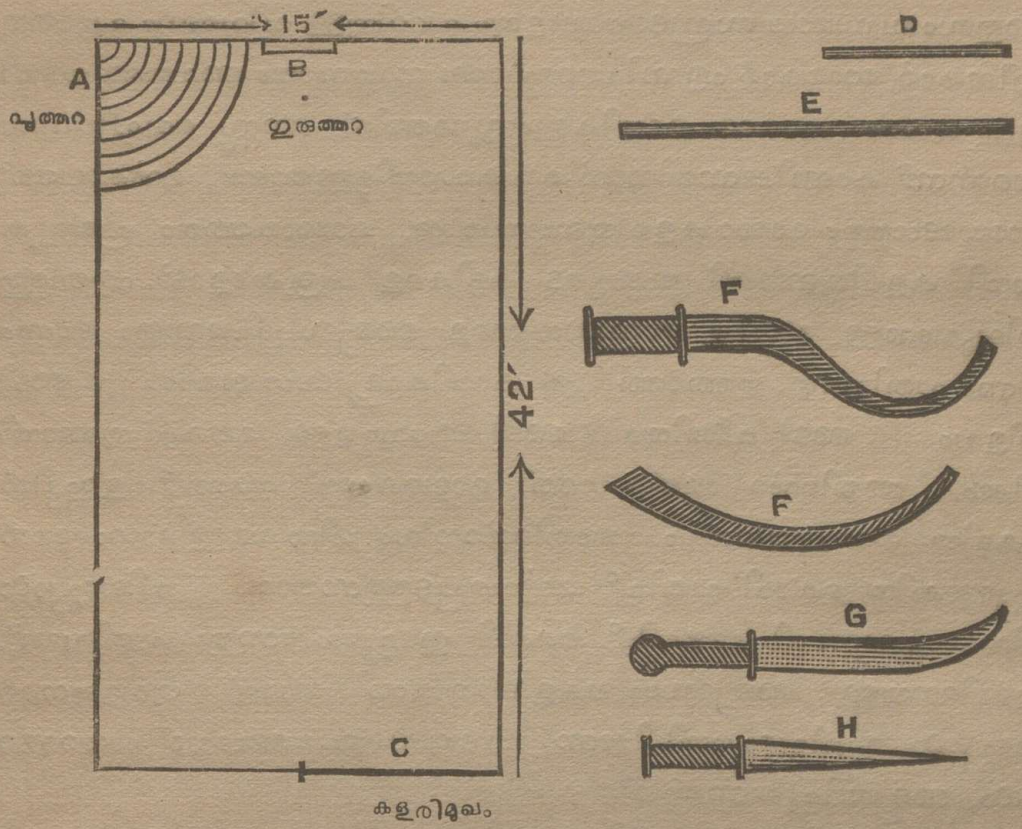

A. Pūttara—പൂത്തറ

B. Guruttara—ഗുരുത്തറ.

C. Entrance—കളരിമുഖം.

D. Muchāṇ—മുച്ചാൺ.

E. Kettukari or Sarīra vadi—ശരീരവടി.

F & F¹. Orra—ഒററ.

G. Short Sword—ചെറുവാൾ.

H. Dagger or Kattāram—കട്ടാരം.

MUL
G3257

കളരിയെപ്പററി ശ്രീമാൻ കെ. പി. പത്മനാഭമേനോൻെറ 'കേരള ചരിത്ര' ത്തിൽ* ഇങ്ങിനെയൊരു വിവരണവും കാണുന്നുണ്ട്:—

"കളരി അല്ലെങ്കിൽ, മലബാറിലെ കായികാഭ്യാസശാലയേയും അതുസംബന്ധമായ സമ്പ്രദായങ്ങളേയും പററിയുള്ള വിവരണം പുരാതന ഗ്രീക്കുകാർ, റോമക്കാർ എന്നിവരെപ്പോലെ നായന്മാരും അവരുടെ ഇടയിലുള്ള യുവാക്കാന്മാരുടെ കായികസംസ്കാരത്തിൽ മനസ്സു വെച്ചിരുന്നവരാണെന്ന് കാണിക്കുന്നതിനാൽ രസകരമായിട്ടുള്ളതാണ്. മുൻകാലത്ത് ഓരോദേശത്തും ഓരോ കളരിയുണ്ടായിരുന്നു. ഓരോരുത്തരും പ്രത്യേകമായി കളരിയുണ്ടാക്കി തങ്ങളുടെ കുട്ടികളെ ശത്രുക്കളോട് എതിർത്തു നില്ക്കുവാനുള്ള ദേശീയ സമ്പ്രദായങ്ങളെ അഭ്യസിപ്പിക്കുന്നതും അന്നും ഇന്നും പതിവുണ്ട്. ഇത്തരത്തിലുള്ള കായികാഭ്യാസശാലയിൽ 20 അടി നീളവും, 15 അടി വീതിയും 6 അടി ആഴവും ഉള്ള ഒരുകുഴി യുണ്ടായിരിക്കും.† അതിൻെറ മേൽഭാഗത്ത് ഓലകൊണ്ട് മേഞ്ഞ് ഉറപ്പിൽ കെട്ടിയ ഒരുപുരയുണ്ടാകും. അതിൻെറനിലം മിനുസമുള്ള ഭാഗം മേൽപ്പോട്ടാക്കിയ കൌടി പതിച്ച് മാർദ്ദവപ്പെടുത്തുന്നതാണ്. ചിലപ്പോൾ മിനുസംകൂട്ടാനായി മെഴുക്കിട്ട് കൌടി തുടച്ചുവെക്കുന്നതും പതിവുണ്ട്. ഇങ്ങിനെയുള്ള അഭ്യാസശാലകളിലായിരുന്നു നായർ യുവാക്കന്മാർ ഇപ്പോൾ നശിച്ചുപോയിരിക്കുന്ന ദ്വന്ദയുദ്ധകല, അഥവാ പയററുമുറകൾ, അഭ്യസിച്ചിരുന്നത്."

പയററുമുറകളെപ്പററിയുള്ള ജ്ഞാനവും ഇപ്പോൾ സാധാരണ ജനങ്ങളുടെ ഇടയിൽ അപൂർവ്വമാകയാൽ അതിൻെറ സാമാന്യസ്വഭാവം കാണിക്കാൻ ചില അടവുകളുടെ 'വായ്ത്താരി' താഴെ ചെർക്കുന്നു:—

‡ <u>പരിചപ്പയററ്.</u>

പൊന്തിയും പരിചയും എടത്ത് കിഴക്കെഭാഗത്ത് പടിഞ്ഞാട്ട് തിരിഞ്ഞ് നിന്ന് കാല് എടത്തെതും വലത്തെതും വെച്ച് എടത്തെ കാല് കൂട്ടി മൂന്നാൽ ചോട്ടിൽതൊഴത് കുമ്പിട്ട് നിവന്ന് തൊഴത് പരിച തുടക്കണച്ച് എടത്തെക്കാല് വാങ്ങി തുക്കുതഞ്ചത്തിൽ ഓതിരത്തിന്ന് താഴെ മുനകെട്ടി വലത്തേതുവാങ്ങി പരിചനെററിക്കിട്ട് വലത്തേത് നിവത്തി അമത്ത് ആ ചോട്ടിൽ തന്നെ അമന്ന് ഓതിരത്തിന്നു താഴെ മുനകെട്ടി എടത്തേതും വലത്തേതും നിലത്തപററിച്ച ഇരുത്തുക.

---

* History of Kerala Vol. I, p. 472.

† കുഴിയുടെ നീളം ചിലദിക്കിൽ 42 അടിയായിട്ടും കാണാറുണ്ട്.

‡ "ആയുധാഭ്യാസം" എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽ നിന്ന്.

വലത്തത് മുട്ടുകുത്തി എടത്തെ കാലനിവത്തി എടുത്തപിടിച്ചതാണ വലത്തെതു കൂട്ടി ഇടപരക്കെ അമന്ന എടത്തതു മൂക്കിന്നനെരെ നെററി ക്കിട്ട വലത്തെത മുമ്പാക്കം അമന്ന എടത്തെതുവെച്ച ഓതിരംകെട്ടി വലത്തെത മുമ്പാക്കം ചവിട്ടി അമന്ന എടത്തെതവെച്ച വലത്തെത കൂട്ടി കടകം രണ്ടു തടുത്തകൂട്ടി തുടപരക്കെവെക്കുമ്പൊൾ അമത്തകെട്ടുമ്പൊൾ എടത്തെത വലത്തൊട്ടു കൂട്ടിവാങ്ങി കടകം രണ്ടുതടുത്ത അവ്വണ്ണം തന്നെ വലത്തൊട്ടുവെച്ചു എടത്തെതവാങ്ങി രണ്ടുതടുത്ത അവ്വണ്ണം തന്നെ എട ത്തൊട്ടുവെച്ച വലത്തെത വാങ്ങി രണ്ടു തടുത്ത കണചെവിക്കപററിച്ച എടത്തെതവാങ്ങി പരിച ഓതിരംതട്ടി വലത്തെത വാങ്ങി ഓതിരത്തിന്ന കിഴതാര ഇട്ട വലത്തെതു മുമ്പാക്കം ചവിട്ടി അമത്ത എടത്തെതവെച്ച കടകംതടുത്ത വലത്തെതവെച്ച ഉരച്ച എടത്തെതവെച്ച ഓതിരം പരിച തട്ടുക ഫ.

ഫ. കൂട്ടി നിവന്ന തുടക്കിട്ട വലത്തെത ചവിട്ടി അമത്ത എടത്തെതി ന്മെൽ ചാടികെട്ടി അമത്തകെട്ടി ഇരുത്തി എടുത്തുപിടിച്ചതാണ കൂട്ടി അമത്ത എടത്തെതുവെച്ച കെട്ടി വലത്തെതു ചവിട്ടി അമത്ത എടത്തെ തിൽ കടകം രണ്ടു തടുത്ത വലത്തെതു കൂട്ടി തുടപരക്കെവെച്ച എടത്തെത പിന്നാക്കം വാങ്ങി രണ്ടുതടുത്ത അവ്വണ്ണം തന്നെ എടത്തൊട്ടുവെച്ച രണ്ടു തടുത്ത വലത്തൊട്ടുവെച്ചും രണ്ടുതടുത്ത എടത്തൊട്ടുവെച്ച രണ്ടുതൊടുത്ത വലത്തെകാല മുമ്പാക്കം വെക്കുമ്പോൾ ഉരച്ച രണ്ടു തടുത്ത് എടത്തെത വെച്ച ഉരച്ച രണ്ടു തൊടുത്ത എടത്തത അവ്വണ്ണം തന്നെ വാങ്ങി രണ്ടു തടുത്ത വലത്തതും വാങ്ങി രണ്ടു തടുത്ത എടത്തത വാങ്ങി കണ ചെവിക്കപററിച്ച ഓതിരം തട്ടി എടത്തെതവെച്ച ഓതിരം കെട്ടി വല ത്തെത ചവിട്ടി അമത്ത എടത്തതവെച്ച കടകം തടുത്തവലത്തതവെച്ച ഉരച്ച എടത്തത കൂട്ടി തുടക്കിട്ട എടത്തതവെച്ച ഓതിരം പലിശതട്ടി തുടക്കിടുമ്പോൾ ഒക്കയും കണചെവിക്കൽപററീട്ടു വേണ്ടു. ഫ.

കൂട്ടി തുടക്ക ഇട്ടവലത്തെകാല എടുത്ത എടത്തെപിന്നിൽകെട്ടി എടത്ത് പുറം തിരിഞ്ഞ ഓതിരംകെട്ടി വലത്തെകാല വലത്തൊട്ടു തുട പരക്കെവെച്ച അമത്ത എടത്തെകാല എടുത്ത അകെകെട്ടുമ്പോൾ ഓതിരംകെട്ടി വലത്തത തുടപരക്കെവെച്ച അമത്ത എടത്തെകാലകൂട്ടി പടിഞ്ഞാട്ട തിരിഞ്ഞനിറവട്ടം പിടിച്ച തുടപരക്കെ അമന്ന ചാടിപി ന്നൊക്കം പൊന്ന ചാടികെട്ടി അമത്ത ഇരുത്തി എടുത്ത പിടിച്ച എട ത്തെതിൽ താണവലത്തെകാല കൂട്ടി തുടപരക്കെ അമത്ത എടത്തതു വെച്ച ഓതിരംകെട്ടി വലത്തെതുവെച്ച ചവിട്ടി അമത്ത എടത്തതു

വെച്ചകടകം രണ്ടു തടുത്തവലത്തൊട്ടു തുടപരക്കെവെച്ച അമത്ത ഓതിരം കെട്ടി എടത്തെ കാലുവാങ്ങി രണ്ടു തടുത്ത അവ്വണ്ണം തന്നെ എടത്തൊട്ടു വെച്ച വലത്തതുവാങ്ങി രണ്ടു തടുത്ത വലത്തൊട്ടുവെച്ച അവ്വണ്ണം തന്നെ എടത്തതവാങ്ങി രണ്ടു തടുത്ത എടത്തൊട്ടുവെച്ച വലത്തെതുവാങ്ങി രണ്ടു തടുത്ത എടത്തെ കാലുവാങ്ങി കണചെവിക്കുപററിച്ച ഓതിരം തട്ടിവലത്തെകാല എടത്തതിൻെറ മെൽകൂട്ടി വലത്തൊട്ടുവെച്ച അമന്നചുഴിച്ച എടത്തത മലത്തി വലത്തെതു കയ്യാട്ടിൽ കൂട്ടി എടത്തെ കാലിന്മെലെക്ക തുടപരക്കെ അമന്ന ഉരച്ച അവ്വണ്ണം തന്നെ വലത്തെകാൽക്കും അമരുമ്പൊൾ ഉരച്ച എടത്തെ കാലുവലത്തൊട്ടുകൂട്ടി തുടയിൽ തിക്കിപരിചചെന്നിക്ക ചട്ടവലത്തെ നിവത്തി അമന്ന എടത്തെതവെച്ച ഓതിരം കെട്ടി വലത്തെതുമുമ്പാക്കം ചവിട്ടി അമത്ത എടത്തെത വെച്ചകടകം തടുത്ത വലത്തതുവെച്ച ഉരച്ച എടത്തതുവെച്ച ഓതിരം പരിശ തട്ടുക. ൩.

തുടക്കിട്ട എടത്തെതുവെച്ച ഓതിരംകെട്ടി വലത്തതുവെച്ച കാഴ്ത്താരി ഇട്ട എടത്തതവെച്ചകെട്ടി അമത്ത ഇരുത്തി എടത്തെ കാലിൽ വട്ടംകഴിച്ച നിറവട്ടംപിടിച്ച വാങ്ങി ചാടികെട്ടി അമത്ത ഇരുത്തി എടത്തപിടിച്ചതാണുവലത്തെ കാലകൂട്ടി തുടയിൽ തിക്കി അമത്ത എടത്തെകാലവെച്ച കെട്ടി വലത്തെകാലു മുമ്പാക്കം ചവിട്ടി അമത്ത എടത്തെകാലവെച്ച കടകംതടുത്ത വലത്തെകാല കൂട്ടി വലത്തൊട്ടു തുടപരക്കെവെച്ച അമത്തകെട്ടി എടത്തെ കാലുവാങ്ങി രണ്ടു തടുത്ത അവ്വണ്ണം തന്നെ എടത്തൊട്ടുവെച്ച വലത്തെകാലുവാങ്ങി രണ്ടുതടുത്ത അവ്വണ്ണം തന്നെ വലത്തൊട്ടുവെച്ചും എടത്തൊട്ടുവെച്ചും രണ്ടും രണ്ട്, തടുത്ത് എടത്തെകാലവാങ്ങി ഓതിരം പരിചതട്ടി വലത്തെകാലകൂട്ടി വലത്തൊടുവെച്ച പരിശമുട്ടിന ഇട്ടപൊന്തി ആഞ്ഞവലത്തൊട്ടും എടത്തൊട്ടും വലത്തൊട്ടും അമന്ന എടത്തെകാല കൂട്ടി തുടതിക്കി അമത്ത് എടത്തെക്കാലവെച്ച ഓതിരംകെട്ടി വലത്തെകാലൊണ്ട ചവിട്ടി മുമ്പാക്കം അമത്ത എടത്തെകാലവെച്ച ഓതിരംകെട്ടി കടകം തടുത്തവലത്തെകാലുവെച്ച ഉരച്ചുകൂട്ടി തുടക്കിട്ട എടത്തകാലുവെച്ച പരിശതട്ടുക.* ൪.

---

* 'ആയുധാഭ്യാസം' എന്നതാളിയോല ഗ്രന്ഥത്തിൽ രണ്ടുവിഭാഗമുണ്ട്. അതിൽ ഒന്നിൽ പരിചപ്പയററിനെപ്പററിയും മററതിൽ പൊന്തി (ഒരുതരം മുച്കുറഞ്ഞവാൾ. ഒരുതരം ഗദക്കും ഈപേരുണ്ട്.) പയററിനെപ്പററിയുമാണ് വിവരിക്കുന്നത്. പരിചപ്പയററിനെപ്പററിയുള്ള വിവരണത്തിൻെറ അവസാനത്തിൽ അവയുടെ എണ്ണം ഇങ്ങിനെ കുറിച്ചിരിക്കുന്നു. "കെട്ടുതാരിപ്പരിശപ്പയററ് പന്ത്രണ്ട് തേർതാരിപ്പരിചപ്പയററ് പന്ത്രണ്ട്, അടപ്പുതാരിപരിശപ്പയററ് പന്ത്രണ്ട്, പരക്കം പരിശപ്പയററ് പന്ത്രണ്ട്, അമ്പ് പരിശപ്പയററ്

ദേശഭേദമനുസരിച്ച് പയററുമുറകൾക്കും അവയുടെ വാല്ക്കാരിക്കും വ്യത്യാസമുണ്ടെന്ന് അതിനെപ്പററി വിവരമുള്ള കാരണവന്മാർ പറഞ്ഞു കേട്ടിട്ടുണ്ട്. 'ആയുധാഭ്യാസ*' ത്തിൻെറ പ്രതി തറക്കൽ വാരിയത്ത് നിന്ന് കിട്ടിയതാകയാൽ തെക്കെമലബാറിലെ മുറകളായിരിക്കണം അതിൽ വിവരിച്ചിട്ടുള്ളത്. വടക്കെമലയാളത്തിലെ സമ്പ്രദായത്തിന്ന് വ്യത്യാസമുണ്ടായിരിക്കും. കടത്തനാടൻപയററ്, തുളുനാടൻപയററ് ഇങ്ങിനെ രണ്ടുപ്രസ്ഥാനങ്ങൾ അവിടെയുള്ളതായിപാട്ടുകളിൽ നിന്നു തെളിയുന്നുണ്ട്. ഇങ്ങിനെ നാനാതരത്തിൽ പരിഷ്കരിച്ച് പരിപുഷ്ടിയെ പ്രാപിച്ചിരുന്ന "പയററ്" ഇപ്പോൾ നാമാവശേഷമായി കാണുന്നതിൽ വ്യസനിക്കുകയേ തരമുള്ളു. ഇയ്യിടെയായിനമ്മുടെ ചെറുപ്പക്കാർക്ക് ഇതിൽ ഉത്സാഹംകൂടിക്കാണുന്നത് ആശ്വസിക്കത്തക്കതുതന്നെ.

സൂചിമുനമെൽ 'നൃത്തങ്ങളേഴും' കുറിക്കുന്നതിന്നുള്ള മെയ്യൊതുക്കവും, വാൾപിടികൊണ്ടുതന്നെ എതിരാളിയെവെട്ടി വീഴ്ത്താനുള്ള രണസാമർത്ഥ്യവും ഉണ്ടായിരുന്ന ആരോമൽ ചേകോരുടേയും, 'പുഴിക്കടകനടി' 'തച്ചോളി ഒതിരം' എന്നീ അടവുകൾകൊണ്ട് നാടുവാഴികളുടേയും നാട്ടുകാരുടേയും ഭയഭക്തിബഹുമാനസ്നേഹങ്ങൾ ഒരുപോലെ സമ്പാദിക്കാൻ സാധിച്ചിരുന്ന തച്ചോളി ഒതേനൻെറയും പിൻതുടച്ചക്കാരാണ്

പന്ത്രണ്ട്, ആകെ പരിശപ്പയററ് കൂട്ടം അമ്പത്തിയാറ്, മുനയിലും മൂക്കിയിലും തഞ്ചം രണ്ട് വകരണ്ടിൽ അടവ് അറുപത്തിരണ്ട്. അടപ്പൂതാരി വീഴ്ചില് പന്ത്രണ്ട്. നോക്കുതാരി വീഴ്ചിൽ പന്ത്രണ്ട്, ഏടുകിതട്ടി വീഴ്ചില് പന്ത്രണ്ട്, പരടിവീഴ്ചില് പന്ത്രണ്ട്, അശ്വം വീഴ്ചല പന്ത്രണ്ട്, അടപ്പുവാള് വീഴ്ചില് പന്ത്രണ്ട്, അധികം വീഴ്ചില് പന്ത്രണ്ട്, ആകെ വീഴ്ചല്ക്കൂട്ടം എഴുപത്. അടവ് എമ്പത്തിനാലും പരടിവീഴ്ചലിന് തഞ്ചം അടവ് ഒന്നും വകരണ്ടിൽ അടവ് എമ്പത്തഞ്ച് പരിചപ്പയററും അതിനെ തഞ്ചവുംകൂടി അടവ് അറുപത്തിരണ്ട്; വകരണ്ടിൽ കൂടി അടവ് ൧൪൭. നീട്ടടവിൻെറ സംഖ്യ ഇതിൽ എഴുതിട്ടുംഇല്ല. പൊന്തിയടവിനെപ്പററിയുള്ള വിവരണത്തിൻെറ അവസാനത്തിൽ ഇങ്ങിനെകുറിച്ചു കാണുന്നുണ്ട്:—

ചെറിയപൊന്തിയടവ് പതിനാറ്, വലിയപൊന്തിയടവ് പതിനെട്ട്, ഒററക്കാലിൽ വെട്ട് അടവ് പന്ത്രണ്ട്, ചെറിയവെട്ട് അടവ് പന്ത്രണ്ട്, ഏടുത്തുവാള് പത്ത്, വാളിമുഖം ഇതിൽ പത്തൊമ്പത്, മറെറാന്നിൽ പതിനെഴ് കാണും, വാത്തുവാള് പന്ത്രണ്ടും, പകവാള് പന്ത്രണ്ട്, ആകെ വെട്ടടവ് പൊന്തിഅടവുംകൂടി കൂട്ടംപത്ത്, കൊത്തുതാരി പതിനെട്ടു, വെട്ടുതാരി പന്ത്രണ്ട്, മുനതാരി പന്ത്രണ്ട്, അകതാരി പന്ത്രണ്ട്, കൊത്തവെട്ട പന്ത്രണ്ട്, കൊത്തപൊയത പന്ത്രണ്ട്, കൊത്തുതാരിമുന എട്ടു, ഏടുമുന ഏഴ്, മുനനീട്ട് ആറ്, കൊത്തുനീട്ട ആറ്, കൈലുനീട്ട ഏഴ്, ആകെതാരി പരിനൊന്നും, വെട്ടുകളും താരികളുംകൂടി കൂട്ടം ഇരുപത്തൊന്നും, ആകെക്കൂടി അടവ് ഇതിൽ ഇരുനൂററി നാല്പത്തിഒന്ന്. ഈ ഉദ്ധാരണത്തിൽ സംഖ്യതോകാരചിഹ്നവും ദീർഘപ്പുള്ളിയും ഞാൻ ചേർത്തതാണ്.

* ആയുധാഭ്യാസം എന്ന ഗ്രന്ഥം അച്ചടിച്ചിട്ടില്ല. പയററിയുന്ന ഒരു വിദ്വാൻെറ സഹായത്തോടുകൂടി അതു പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തേണമെന്നു് വിചാരിക്കുന്നുണ്ട്.

നമ്മൾ എന്ന് പറയുന്നത് തന്നെ ആമഹാന്മാക്ക് അവമാനവും നമുക്ക് വല്ലായ്മയും ആകത്തക്കവണ്ണമായിരിക്കുന്നു ഇന്നത്തെ നമ്മുടെ ദേഹസ്ഥിതി. കാരണവന്മാർ വിളക്കിക്കൊണ്ടുവന്നകീർത്തി ഇപ്പോൾ തുരുമ്പ് പിടിച്ച് മങ്ങിക്കിടക്കുകയാണെങ്കിലും അത് മെഴുക്കിട്ട് തുടച്ച് വീണ്ടും പ്രകാശിപ്പിക്കുവാൻ ഇന്നത്തെ ചെറുപ്പാക്ക് ഉന്മേഷമുണ്ടാകുമെങ്കിൽ, കാര്യസാദ്ധ്യത്തിന്ന് പ്രയാസമുണ്ടാകുമെന്നു തോന്നുന്നില്ല. അതിന്ന് നമ്മുടെ വീരന്മാരെപ്പററിയുള്ള അപദാനങ്ങൾ വർണ്ണിക്കുന്ന നാടോടിപ്പാട്ടുകളിൽ അവർചൂവ്വാധികം മനസ്സിരുത്തുകയും അവയെ പഠിക്കുവാൻ ശ്രമിക്കുകയും ചെയ്താൽമാത്രംമതി.

അ ങ്ക ം.

പുരാതന കേരളീയരുടെ യുദ്ധസമ്പ്രദായത്തിൽ അഗ്രസ്ഥാനംവഹിക്കുന്ന ഒന്നാണ് "അങ്കം" എന്നുള്ള ഏർപ്പാട്. തക്കം തീക്കാനായി "അങ്കംവെട്ടുക" യെന്നുള്ളത് ഇക്കാലത്ത് കോടതിയിൽ വ്യവഹാരം കൊടുക്കുന്നതുപോലെ അത്ര സർവ്വസാധാരണമായിട്ടുള്ള ഒരു സംഗതിയായിരുന്നു. അങ്കം, ചുങ്കം എന്നീ രാജഭോഗങ്ങളെപ്പററി നാംപറഞ്ഞു കേൾക്കാറുണ്ട്. പണ്ട് രാജാക്കന്മാർ പ്രജകളിൽ നിന്നു പിരിച്ചുവന്നിരുന്ന പലതരത്തിലുള്ള നികുതികളിൽ 'അങ്ക[1]' ത്തിന്ന് പ്രാധാന്യവും കൊടുത്തു കാണുന്നുണ്ട്. എന്നാൽ 'അങ്കം' രാജഭണ്ഡാരം നിറക്കാനുള്ള ഉപായങ്ങളിൽ ഒന്നായിത്തീർന്നത് എങ്ങിനെയാണെന്നുള്ളത് പലക്കും അജ്ഞാതമായിട്ടാണിരിക്കുന്നത്. ആരോമച്ചേകവരെപ്പററിയുള്ള പാട്ടിൽ നിന്നാണ് ഈ സംഗതി വ്യക്തമാവുന്നത്. അങ്കത്തിൻെറ പ്രധാന ചടങ്ങുകളെല്ലാം അതിൽ വിവരിക്കുന്നതുപോലെ വേറെ വല്ലരേഖകളിലും വിവരിച്ചിട്ടുണ്ടോ എന്നുള്ളതും സംശയമാണ്.

[2]നാലവസ്ത്രനിയും കെട്ടിട്ടില്ലെ
അങ്കംവെട്ടിയാലെ ചേകൊരാവൂ
മൂലസ്ത്രം (ച്ചം) അണിഞ്ഞാലെ നായരാവൂ
പൂണൂലുമിട്ടാലെ നമ്പൂയ്യാവൂ
മങ്ങല്ത്രം അണിഞ്ഞാലെ നാരിയാവൂ.

എന്നതിൽ നിന്ന് അങ്കത്തിന്നും അതിലേപ്പെടുന്ന 'ചേകോന്മാക്കും കേരളസമുദായത്തിൽ ഒരു 'നിലയും വിലയും' ഉണ്ടായിരുന്നു

1. കൊച്ചിൽസ്റ്റേററ് മാന്വൽ 53-ാം ഭാഗം.
2. ആരോമച്ചേകവർ എന്ന പാട്ടിൽനിന്ന്.

വെന്നുള്ളതും സ്പഷ്ടമാകുന്നു. ഒണ്ടാമദ്ധ്യായത്തിൽ[1] വിവരിച്ചിട്ടുള്ള കഥയിൽ നിന്ന് ആരോമൽചേകോർ അങ്കത്തിന്നു പോവാനുള്ള കാരണം വായനക്കാർ മനസ്സിലാക്കിയിട്ടുണ്ടാവാം. അങ്കംവെട്ടാനൊരുങ്ങുന്നത് ഒടുവിലത്തെക്കയ്യാണ്. ജനങ്ങൾ തമ്മിലുണ്ടാവുന്ന തക്കങ്ങൾ തീർക്കാൻ മുൻകാലത്ത് അധികാരമുണ്ടായിരുന്നതു് തറക്കൂട്ടം, നാട്ടുകൂട്ടം മുതലായ 'കൂട്ട്'ങ്ങൾ (സഭകൾ) ക്കായിരുന്നു. ഇതിൽ തറക്കൂട്ടമാണ് ഉള്ളതിൽവെച്ച് ചെറിയത്. ഒരു 'തറ'[2]യിലുള്ള പ്രമാണികളടങ്ങിയതാണ് തറക്കൂട്ടം. അവിടംകൊണ്ട് കാര്യം ശരിയാകാഞ്ഞാൽ, നാട്ടുകൂട്ടത്തിൽ ആലോചന കൊണ്ടുക്കാവുന്നതാണ്. കൂട്ടം കൂടുന്നസ്ഥലങ്ങൾക്ക് നഗരിയെന്നും, അവയിൽ അദ്ധ്യക്ഷം വഹിക്കുന്ന ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർക്ക് 'നാടുവാഴി' 'ദേശവാഴി' എന്നൊക്കെ സ്ഥാനങ്ങളു മുണ്ടായിരുന്നു. ഇവരുടേയെല്ലാം തീർപ്പുകൾകൊണ്ടും തൃപ്തിവരാത്ത കക്ഷികളാണ് അങ്കംവെട്ടാനൊരുങ്ങുന്നത്. അങ്കംവെട്ടാനുറച്ചുകഴിഞ്ഞാൽ വിവരം 'നാടുവാഴി' മുതലായ മുഖ്യസ്ഥന്മാരെ അറിയിക്കേണ്ടതുണ്ട്. അവർ അതിന്നു വേണ്ടുന്ന ഏർപ്പാടുകളെല്ലാം ചെയ്യുന്ന കൂട്ടത്തിൽ 'മാലോക'രെയും വിവരം ഗ്രഹിപ്പിക്കുന്നു. അങ്കംവെട്ടാനൊരുങ്ങിയ കൂട്ടരാകട്ടെ, യുദ്ധവിദഗ്ധന്മാരായ ചേകോന്മാരെ തിരഞ്ഞുപോകുന്നു. അവർ രണ്ടുപേരും കൂടി അങ്കംവെട്ടുന്നതും സാധാരണയാണ്. ജയം എനിക്ക്എനിക്ക് കിട്ടണം എന്നുള്ള മോഹംകൊണ്ടാണ് ഇരുകൂട്ടരും വിദഗ്ധന്മാരെ അന്വേഷിക്കുന്നത്. അങ്കത്തിന്നപേക്ഷിച്ചാൽ അല്ലെന്നു പറഞ്ഞ് ഒഴിയരുതെന്നാണ് അന്നത്തെ മര്യാദ. അങ്കംവെട്ടാനേററ ചേകോൻ തൻെറദേഹം മറെറാരുത്തനുവേണ്ടി ഉപേക്ഷിക്കുവാൻ തെയ്യാറാവുകയാണല്ലൊ ചെയ്യുന്നത്. അതുകൊണ്ട് അയാളുടെ മരണംകൊണ്ട് അയാളുടെ തറവാട്ടിലേക്കും ശേഷക്കാർക്കും വരാവുന്ന നഷ്ടത്തിന്നും പരിഹാരംചെയ്യേണ്ടതുണ്ട്. [3]വീട്ടുകിഴി, നാട്ടുകിഴി, അങ്കക്കിഴി ഇങ്ങിനെ മൂന്നുകിഴിപണം

---

1. 19-ാം ഭാഗം.

2. 'തറ' എന്നവാക്കിന്ന് ഉയർന്ന നിരപ്പായസ്ഥലം എന്നാണല്ലൊ അർത്ഥം. കേരളത്തിലെ ഭൂസ്ഥിതി നോക്കുമ്പോൾ ഉയർന്നതറകളും താണവയൽപ്രദേശങ്ങളുമാണല്ലൊ അധികമായിട്ടുള്ളത്. തിരുവിതാംകൂർ മുതലായ പ്രദേശങ്ങളിൽ കായലും കുടിയുള്ളതിനാൽ അവിടത്തെ വിഭാഗം വെള്ളം, കരഎന്നായിത്തീർന്നു. തറ (കര) യാണ് ഭൂമികാര്യത്തെ സംബന്ധിച്ചേടത്തോളം ഉള്ളതിൽ ചെറിയവിഭാഗം. തറപ്രമാണികളാണ് തറവാടികൾ.

3. വീട്ടുകിഴിനാലും വെറെവെച്ചു
നാട്ടുകിഴിനാലും വെറെവെച്ചു
അങ്കക്കിഴിമൂന്നും വെറെവെച്ചു.
(ആരോമച്ചേകോരെപ്പററിയുള്ള പാട്ടിൽനിന്ന്)

ചേകോന്മാക്ക് കൊടുക്കേണ്ടതുണ്ട്. വീട്ടുകിഴി ചേകവരുടെ തറവാട്ടിലേക്കുള്ളതാണ്. മരുമക്കത്തായക്കാരനാണെങ്കിൽ മരുമക്കളായിരിക്കും തറവാട്ടുകാർ ; മക്കത്തായക്കാരനാണെങ്കിൽ മക്കളായിരിക്കും എന്നെ വ്യത്യാസമുള്ളു. നാട്ടുകിഴി ഭരണാധികാരികൾക്കുള്ളതാണ്. അങ്കത്തിന്നുള്ള ഏർപ്പാടുകളെല്ലാം അവർചെയ്യേണ്ടതുണ്ടല്ലോ. അതിലേക്കുള്ള ചിലവിന്നും മററുമായിരിക്കണം നാട്ടുകിഴി ഉപയോഗിക്കുന്നത്. അങ്കക്കിഴി ചേകവക്ക് സ്വന്തമായിട്ടുള്ളതാണ്. അങ്കത്തിൽ മരിച്ചില്ലെങ്കിൽ തനിക്കു തന്നെ ഉപയോഗിക്കാം. മരിച്ചാൽ, ശേഷക്കാക്ക്, (മരുമക്കൾക്കോ, മക്കൾക്കോ) അനുഭവിക്കാവുന്നതുമാണ്. ഇങ്ങിനെ അങ്കത്തിന്ന് നാട്ടുകിഴിവെക്കുന്നസമ്പ്രദായം കൊണ്ടായിരുന്നു് അത് നികുതിവകുപ്പിൽ ഉൾപ്പെടുത്തുവാനുള്ള കാരണം. ചേകോൻെറ വരണം കഴിഞ്ഞാൽ പിന്നെ അങ്കത്തിന്നുള്ള മററുചടങ്ങുകൾ തുടങ്ങുകയായി. ദിവസം നിശ്ചയിക്കുക, അങ്കത്തട്ട്[1] പണിയുക, മാലോകരെ അറിയിക്കുക, എന്നീകാര്യങ്ങൾ ഭരണാധികാരികൾ നോക്കിക്കൊള്ളും. ഇരുകൂട്ടരും അവരുടെ ചേകോന്മാരോടുകൂടി നിശ്ചയിച്ച ദിവസം അങ്കസ്ഥലത്ത് എത്തിയാൽ മതി. നാട്ടുകാരും ഭരണാധികാരികളും വന്നുചേർന്ന് അങ്കത്തട്ടിൻെറ നാലഭാഗത്തും അവരവരുടെ സ്ഥാനങ്ങളിലിരുന്നു കഴിഞ്ഞാൽ അങ്കത്തിന്ന് സമയമായി. അപ്പോൾ ഇരുഭാഗക്കാരും അവരുടെ ചേകോന്മാരോടുകൂടി അങ്കത്തട്ടിൽ കയറും. അവിടെനിന്ന് മാലോകരുടെ മുമ്പാകെ അവരുടെ തക്കാര്യം വിസ്തരിക്കണം. അക്കാര്യത്തിൻെറ തീർപ്പിന്നായി അവർ അതുവരെ അംഗീകരിച്ച ന്യായമായ മാർഗ്ഗങ്ങളെപ്പററിയും, പരിശ്രമങ്ങളെപ്പററിയും, അക്കൂട്ടത്തിൽ നാട്ടുകാരെ അറിയിപ്പിക്കേണ്ടതാണ്. അത് കഴിഞ്ഞാൽ വേണമെങ്കിൽ ഒരു കോഴിയങ്കമാവാം. അങ്കം വെട്ടാൻ അഭ്യസിപ്പിച്ചിട്ടുള്ള ഓരോ കോഴിയെ ഓരോരുത്തരും വിട്ട് അങ്കം വെട്ടിക്കും. ഈശ്വരമതം അറിയാനുള്ള ഒരുവഴിയായിട്ടാണ് ഇത് കരുതിവരാറുള്ളത്. ഏതെങ്കിലും ഒരുകോഴി അങ്കത്തിൽ തോല്ക്കുകയോ, ചാവുകയോ, ചെയ്താൽ അതിൻെറ ഉടമസ്ഥന് വരാൻപോകുന്ന പരാജയത്തിന്ന് അതൊരു മുന്നറിവായിട്ടാണ് സങ്കല്പിക്കുക. അതുപോലെ തന്നെ ജയകാര്യവും. പിന്നെയാണ് 'ആളങ്കം.' ഇതിൽ ഓരോഘട്ടത്തിലും അതായത്, തക്കാര്യത്തെപ്പററി പറയുമ്പോഴോ, കൊഴിയങ്കത്തിൻെറ അവസാനത്തിലൊ, ഒരു കക്ഷിക്ക് മറുകക്ഷിയുടെവാദം സമ്മതിച്ച് പിൻ വലിക്കുവാൻ അവകാശമുണ്ട്. അങ്കത്തിൽ ചതിക്കൂടാതിരിക്കുവാ

---

1. അങ്കംവെട്ടാനായി മരംകൊണ്ട് അറപോലെ ഉയർത്തി കെട്ടിയത്.

നുള്ള മുൻകരുതലുകളുമുണ്ട്. ചേകോന്മാർ ഒരു തുണയെക്കൂടെ ഒന്നിച്ചു കൂട്ടാറുണ്ട്. 'മാററങ്കച്ചേകോ'ന്റെ അടവുകൾ സൂക്ഷിക്കുകയും, ആയുധം മുറിഞ്ഞാൽ മറെറാന്ന് പകരം കൊടുക്കുകയും, ചേകോന്മാക്ക് വിശ്രമം വെണമെന്നുണ്ടെങ്കിൽ അവക്ക് പകരം അരങ്ങ് മുഷിയാതിരിപ്പാൻ അങ്കംവെട്ടുകയുമാണ് ഇവരുടെ ജോലി. ആരോമൽച്ചേകോരുടെ തുണയായ ചന്തുചതിച്ചതുകൊണ്ടാണ് അദ്ദേഹം മരിക്കാനിടയായത്. അങ്കത്തട്ടിൽ കള്ളപ്പണി ചെയ്തിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ അതുസംബന്ധമായും ചിലചടങ്ങുകളുണ്ട്. തട്ടുപണിചെയ്തതച്ചൻ ഒരു ഗണപതിപ്പൂജകഴിച്ച് തട്ടിന്ന് അററകുററങ്ങളില്ലെന്ന് സത്യം ചെയ്ത് ചേകോന്മാരെ ബോദ്ധ്യപ്പെടുത്തേണ്ടതാണ്. ഈ ചടങ്ങിന്ന് "തട്ട് വഴങ്ങുക" [1]എന്നാണ് പറയാറുള്ളത്.

പൊയ്ത്ത്.

യുദ്ധമുറകളിൽ മറെറാന്നാണ് 'പൊയ്ത്ത്.' ഇതിന്നും അങ്കത്തിന്നും തമ്മിലുള്ള പ്രധാനവ്യത്യാസം അങ്കത്തിന്നുള്ള ചടങ്ങുകളൊന്നും പൊയ്ത്തിന്നില്ലെന്നുള്ളതാണ്. പൊയ്ത്ത് രണ്ടാളുകൾ തമ്മിലൊ, രണ്ടുദേശക്കാർ തമ്മിലൊ ആകാവുന്നതാണ്. അതിന്ന് കാരണം അവർ തമ്മിലുള്ള വല്ലവഴക്കോ, സുഖവിരോധമോ മാത്രം മതിയാവുന്നതാണ്. മാലോകരെയോ, നാടുവാഴി മുതലായ ഭരണാധികാരികളെയോ അറിയിക്കേണ്ടതുമില്ല. പൊയ്ത്ത് കുറിക്കുന്നവർ മാത്രം അറിഞ്ഞാൽമതി. പൊയ്ത്ത് കാണാനായി മററുള്ളവർ വരുന്നതിന്ന് വിരോധമില്ല. വന്നുകൊള്ളെണമെന്നു നിർബ്ബന്ധമില്ലെന്നു മാത്രം. തച്ചോളി ഒതേനനും, കതിരൂർകുരുക്കളും തമ്മിൽ പൊയത്തുകുറിച്ചതും, അതിന്റെ അവസാനത്തിൽ കുരുക്കളുടെ കക്ഷിയിൽപെട്ട ഒരാൾ ഒതേനനെ മറഞ്ഞ് നിന്ന് വെടിവെച്ചതും, തന്നിമിത്തം ഒതേനൻ മരിച്ചതും ഒരു പാട്ടിൽ വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇവർ തമ്മിൽ പൊയ്ത്ത് കുറിക്കാനുള്ള കാരണംവെറും വാക്കേററവും മത്സരവുമാണെന്ന് അതിൽ നിന്ന് തെളിയുന്നുണ്ട്. അതിന്റെ സമ്പ്രദായം കാണിക്കാനായി അവരുടെ സംഭാഷണ ഭാഗം താഴെ ഉദ്ധരിക്കാം:—ഒലവണ്ണൂർകാവിലെ (കടത്തനാട്ടുള്ള ഒരുക്ഷേത്രം) ആറാട്ടിന്ന് ഒതേനൻ അഴകേറിയ ഒരു പന്തൽ പണിയിച്ചു. അത് കാണുവാൻ കതിരൂർ (തലശ്ശേരിക്കു സമീപം) കുരുക്കളും ശിഷ്യന്മാരും വരികയുണ്ടായി. അതാണ് സന്ദർഭം.

---

1. 26-ാം ഭാഗം നോക്കുക.

" കതിത്രൂർകുരിക്കളും ശിഷ്യന്മാരും
പന്തപ്പണിനോക്കി ക്കണ്ടോണ്ടല്ലോ.
പയ്യം പള്ളേ്ര്യാമന കുഞ്ഞിച്ചന്തു
പറയന്നുണ്ടോമന കുഞ്ഞിച്ചന്തു:—
" കതിത്രുക്കുരിക്കളെ ! ശിഷ്യന്മാരെ !
വെററില മുറുക്കിട്ട് നോക്കൊമ്മക്ക്.
കണ്ടാച്ചേരിക്കുഞ്ഞിച്ചാപ്പനല്ലെ,
കതിത്രുക്കുരിക്കളെ തലയിലാണ്.
പൂവാരിത്തൂവുന്നേ കുഞ്ഞിച്ചാപ്പൻ.
ചൊദിക്കുന്നന്നേരം കുരുക്കള്താനോ:—
പയ്യം പള്ളേ്ര്യാമന കുഞ്ഞിച്ചന്തേപ്പാ !
പൂമഴയും പൂത്തുവലുണ്ടോ, ചന്തേപ്പാ !
ഇന്നിക്കും നാട്ടരങ്ങാണെ ഇപ്പം
ഒന്നൂറ് മൂന്നൂറ് ദേവന്മാരോ !
പകരംപറഞ്ഞല്ലോ കുഞ്ഞിച്ചന്തു:—
കതിത്രൂർക്കുരിക്കളെ ! ശിഷ്യന്മാരെ !
നിങ്ങളെ തരത്തിനൊന്നൊപ്പിച്ചാലൊ,
ഇന്നിക്കും നാട്ടാരൊ തേവർതന്നെ '
അരിശം നടിക്കുന്നു കുരിക്കള്താനൊ.
കതിത്രൂർകുരിക്കളും ശിഷ്യന്മാരും,
താണും ചരിഞ്ഞെപ്പല്ലോ നോക്കുന്നത്
ചോദിക്കുന്നന്നേരം കുഞ്ഞ്യാതെനൻ:—
താണുംചെരിഞ്ഞല്ലോ നൊക്കുന്നെന്ത് ?
പന്തപ്പണിക്കേതാൻ കുററംകണ്ടൊ ? '
തച്ചൊളി മെപ്പയിലെ കുഞ്ഞ്യാതേനാ !
പന്തപ്പണിക്കുഞ്ഞാൻ കുററംകണ്ടെ.
തെക്കുപുറത്തൊരു തൂണുപോരാ.
വടക്കുപുറത്തൊരു വിട്ടംപൊരാ.
കാണുന്നകാഴ്ചക്കാണൊതെനാ !
കേട്ടോരുകേളിക്കട്ടെപ്പാക്കുന്നില്ല."
അത്തുരം വാക്കാടക്കേക്കുന്നേരം
പയ്യംപള്ളേ്ര്യാമന കുഞ്ഞിച്ചന്തു
അരിശം നടിച്ചല്ലോ കുഞ്ഞിച്ചന്തു
" തച്ചൊളിനല്ലോമന കുഞ്ഞ്യാതേനൻ

ഒതയനനെടുപ്പിച്ച പന്തപ്പണി
പന്തപ്പണിക്കുററം കല്പിക്കപാനെ
ആണായൊരുത്ത നിന്നുണ്ടോഇപ്പം !
അരിശം നടിക്കുന്നു കുരിക്കളാണ്
കരിങ്കണ്ണുരുട്ടി മറിക്കുന്നല്ലോ !
കരിന്തൊട രോമം വിറപ്പിക്കുന്നു !
പയ്യംപള്ളിയാമന കുഞ്ഞിച്ചന്തെപാ !
ഞാനൊരു കേളിതം കേട്ടിട്ടുണ്ട്.
തച്ചോളി മാണിക്കോത്ത് കുഞ്ഞൊതേനൻ
കടത്തുവൈനാട്ടെ പടമുകത്ത്,
ഓനൊരു മുട്ടെല് പൂവനാണ്.
പകരം പറഞ്ഞല്ലോ കുഞ്ഞൊതെനൻ:—
കതിത്തൂർക്കുരിക്കളെ ! ശിഷ്യന്മാരെ !
ഞാനൊരു കേളിതം കേട്ടിട്ടുണ്ട്.
കതിത്തൂര് നാട്ടിൽ പ്പടമുകത്ത്
നിങ്ങളൊരുമുട്ടെൽ പെടയാണെന്നു.''
അരിശംനടിക്കുന്നു കുരിക്കളാണെ
'തച്ചൊള്ളൊതെയന ! നാട്ടുകാരെ !
ഉമ്മളിപ്പോരുന്നതും പോരാത്തതും,
മേലില് വരുംമുമ്പ് ഞാറാഴ്ചക്ക്,
ഞാറാഴ്ചനല്ല ദിവസത്തിന്,
പൊന്നിയംപൂത്തൻ കളരിക്കന്ന്,
ആടെവച്ചാടന്ന് തീറുക്കാലൊ, ''
സംക(ഘ)പ്പൊയിത്തും കുറിച്ചേരാല്
തമ്മിൽപറഞ്ഞ് പരിഞ്ഞോളുന്നു.

ഇതൊരു സംഘപൊയ്ത്താണ്. വീരന്മാർ തമ്മിലുള്ള വൈരനിയ്യാതനങ്ങളെല്ലാം പൊയ്ത്തിലാണ് കലാശിക്കുന്നത്. ആരോമച്ചേകോരുടെ കാലത്തിന്നു ശേഷം തച്ചോളി ഒതേനൻെറ കാലംവരെയുള്ള ഇടക്കാലത്ത് "അങ്കംവെട്ടൽ" ക്രമേണ കുറഞ്ഞുവന്നതായി വിചാരിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. അതുപോലെതന്നെ ചേകോന്മാരെപ്പററിയും അഥവാ ആസ്ഥാനപ്പേരിനെപ്പററിയും അക്കാലത്ത് അധികം കേൾക്കുന്നില്ല. ഇതിലിടക്ക് കേരളത്തിലെ ഭരണകൂടത്തിന്നുണ്ടായമാററം അങ്കത്തിനെ ബാധിച്ചതായിരിപ്പാൻ ന്യായമുണ്ട്. ആരോമൽച്ചേകവരുടെ കാലത്ത് നാടുവാഴി മുതലായവരെല്ലാം ജനങ്ങളുടെ - അതായത്, അവരുടെ പ്രതി

നിധികളടങ്ങിയ കൂട്ടങ്ങളുടെ-ദാസന്മാരായി പൊതുജനസേവ നടത്തിയിരുന്നവരായിരിക്കണം. ക്രമേണ ഈ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ തങ്ങൾക്കധീനമായ സൈന്യബലവും, ഐശ്വര്യവും, അവലംബമാക്കി സ്വേച്ഛാധികാരികളായി രൂപാന്തരപ്പെടുവാൻതുടങ്ങി. അങ്ങിനെയാകുമ്പോൾ അവരുടെ തീപ്പുകൾ ജനസാമാന്യം അംഗീകരിച്ചില്ലെങ്കിൽ അവർ ശക്തിപ്രയോഗിച്ച് ജനങ്ങളെക്കൊണ്ട് അംഗീകരിപ്പിക്കുവാനും ശ്രമിക്കുമെല്ലോ. പിന്നെ അങ്കത്തിന്ന് സ്ഥാനമില്ല. സമാവകാശവും, സമാധികാരവും, സമുദായത്തിൽ നിലനില്ക്കുന്ന കാലത്തോളമേ അങ്കം മുതലായ ഏർപ്പാടുകൾക്ക് പ്രചാരമുണ്ടാകയുള്ളൂ. സ്വേച്ഛാധികാരികൾ രാജ്യഭരണം തുടങ്ങിയാൽ പിന്നെ ഒരാളുടെ ഇഷ്ടമല്ലാതെ പലരുടെ ഇഷ്ടവും നടക്കുവാൻ വഴിയുമില്ല. ഇന്ന് രാജാക്കന്മാരായി കാണുന്നവരെല്ലാം ഒരു കാലത്ത് ജനാധിപത്യത്തിനടങ്ങിവാണിരുന്ന വെറും ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ മാത്രമായിരിക്കണം. തച്ചോളി ഒതേനൻെറ കാലത്തുകൂടി രാജാധികാരം വഹിച്ചിരുന്ന കടത്തനാട്ടു തമ്പുരാൻ, സാമൂതിരി തമ്പുരാൻ, ചിറക്കൽ തമ്പുരാൻ എന്നീ രാജാക്കന്മാരുണ്ടായിരുന്നിട്ടും രാജ്യകാര്യങ്ങളിൽ 'മുമ്പുംവമ്പും' ഒതേനനെപ്പോലെയുള്ള വീരന്മാർക്കായിരുന്നു. അനുജത്തിയെപ്പററി നുണപറഞ്ഞ് അവളുടെപേരിൽ 'അപരാധ' മുണ്ടാക്കിയ ഉണിച്ചിരുതയെയും, അവൾക്കു കൂട്ടുകൂടിയവേലനേയും,[1] മരുമകളുടെനേരെ അപമര്യാദ പ്രവർത്തിക്കാനൊരുമ്പെട്ട കൈതേരിഒതേനൻ നമ്പ്യാരേയും,[2] പുലിനാടുവാണ കെട്ടിലമ്മയുടെ ജ്യേഷ്ഠത്തിയുടെ കൊച്ചുകുട്ടികളോട് നിർദ്ദയമായി പെരുമാറിയ അവരുടെ പന്ത്രണ്ട് അമ്മായിമാരേയും[3] ഒതേനൻ തൻെറ വാളിന്ന് ഇരയാക്കിയതിനെപ്പററി ആരും ആവലാതിപ്പെടുന്നതായി കാണുന്നില്ല. വധശിക്ഷക്ക് വഴികാട്ടിയ അവരുടെ വലിയകുററം തന്നെയാണ് ഒതേനൻെറ നിഷ്ഠുരകൃത്യത്തിന്ന് നിയമസാധുത്വമുണ്ടാക്കുന്നത്.

കേരളത്തിലെ പ്രാചീന യുദ്ധസമ്പ്രദായത്തെപ്പററി മററുള്ളവരുടെ ഇടയിലുള്ള അഭിപ്രായങ്ങൾ എന്തെല്ലാമായിരുന്നു എന്നുകൂടി പരിശോധിക്കുന്നത്, ഈ ഘട്ടത്തിൽ ഉചിതമായിരിക്കുമെന്ന് വിശ്വസിക്കുന്നു. പാട്ടുകൾ പരിശോധിക്കുമ്പോൾ ദ്വന്ദയുദ്ധമാണ് അവർക്ക് ഏററവും രുചിച്ചിരുന്ന യുദ്ധസമ്പ്രദായമെന്നു ഊഹിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. വമ്പിച്ച

---

1. പാലാട്ട് കോമനെപ്പററിയുള്ള പാട്ടു നോക്കുക.

2. പാട്ടുകൾ 44-ാം ഭാഗം നോക്കുക.

3. ,, ,, നോക്കുക.

സൈന്യങ്ങൾ ഇരുഭാഗത്തും അണിനിരന്ന് രണാങ്കണത്തിൽ കൂട്ടി മുട്ടി യുണ്ടാവുന്ന യുദ്ധത്തെപ്പററിയുള്ള പ്രസ്താവങ്ങളൊ, വർണ്ണനകളൊ, തീരെ കുറവായിട്ടാണ് വടക്കൻ പാട്ടുകളിൽ കാണുന്നത്. തിരുവിതാങ്കൂറിൽ ഇര വിക്കുട്ടിപ്പിള്ളയുടെ നേതൃത്വത്തിലുണ്ടായ [1]വടുകപ്പടക്കുമുമ്പോ, പൊർട്ടു ഗീസ്സുകാർ മുതലായ വിദേശീയർ മലയാളക്കരയിൽ വന്നു കേറുന്നതിന്നു മുമ്പോ, (1498 ക്രി. പി.) അങ്ങിനെയുള്ള യുദ്ധങ്ങൾ കേരളത്തിലുണ്ടായി ട്ടില്ലാത്തതുകൊണ്ടായിരിക്കണം അക്കാലത്തിന്നു മുമ്പുള്ള പാട്ടുകൾ അവ യെപ്പററി മൌനം അവലംബിക്കുന്നത്. നായന്മാരുടെയും നമ്പൂതിരിമാ രുടേയും കലാനൈപുണ്യത്തിൻെറ വിജയസ്തംഭമായി വിലസുന്ന കഥ കളിയിലും ദ്വന്ദ്വയുദ്ധത്തിനാണ് പ്രാധാന്യംകൊടുത്ത് കാണുന്നത്. നടപ്പിലുള്ള സമ്പ്രദായത്തെ കലയിൽ കയററി അതിന്ന് സ്ഥിരപ്രതി ഷ്ഠയും, ജനസാമാന്യത്തിന്ന് അതിൽ അഭിരുചിയും ഉണ്ടാക്കേണമെന്നുള്ള ഉദ്ദേശമായിരിക്കണം ദ്വന്ദയുദ്ധം കഥകളിയിൽ ഒരു ഒഴിയാച്ചടങ്ങായി തീരാനുള്ളകാരണം.

ഇനി വിദേശീയരുടെ അഭിപ്രായങ്ങൾ പരിശോധിക്കാം. നായന്മാ രുടെ യുദ്ധസമ്പ്രദായത്തെപ്പററി വർത്തിമാ[2] ഇങ്ങിനെ അദ്ദേഹത്തിൻെറ ദേശാടന വിവരണത്തിൽ പ്രസ്താവിക്കുന്നുണ്ട്.

"സാധാരണയായി അവർ (നായന്മാർ) ദിവസേന വാളുകൊണ്ടും, പരിചകൊണ്ടും, കുന്തംകൊണ്ടും യുദ്ധംചെയ്യാൻ പരിശീലിക്കുന്നു. അവർ യുദ്ധത്തിന്നു പോകുമ്പോൾ, കോഴിക്കോട്ടെ രാജാവ് 10,000 കാലാൾ പട ശേഖരിക്കുന്നു. അവർ കുതിരയെ ഉപയോഗിക്കാത്തതുകൊണ്ട് രാജാ വിന്നു മാത്രമായി ചില ആനകളേയും കൊണ്ടുപോകുന്നു. എല്ലാവരും ചുവന്നപട്ട് തലയിൽ കെട്ടിയിരിക്കും. അതിന്ന് പുറമെ വാള്, പരിച, കുന്തം, വില്ല് മുതലായവ ധരിച്ചിരിക്കും. രാജാവ് കൊടിക്കുപകരം കുട യാണ് പിടിക്കുന്നത്. അത് ഒരുതരം ഇലകൊണ്ട് ഉണ്ടാക്കിയതും, ചൂരലിൻെറ ഒരുതലക്ക് ഉറപ്പിച്ചതും, രാജാവിന്ന് വെയിൽകൊള്ളാ തിരിക്കുവാൻ വേണ്ടി ഉപയോഗിക്കുന്നതും ആകുന്നു. യുദ്ധസമയത്ത് ഇരുകക്ഷികളും ഒരുവിൽപാട് ദൂരെയെത്തിയാൽ രാജാവ് ഒരു ബ്രാഹ്മ ണനെ വിളിച്ച് "ശത്രുവിൻെറ സംഘത്തിൽപോയി നൂറു നായന്മാരോടു

---

1. ഇത് കൊല്ലവർഷം 720-മാണ്ടിടക്കുണ്ടായിട്ടുള്ളത്. ടി. സി. പി. ഗോപീന്ദ്ര പിള്ളയുടെ "മലയാളത്തിലേ പഴയപാട്ടുകൾ" 22-ാം ഭാഗം നോക്കുക.

2. പോർച്ചുഗീസ്സ് സഞ്ചാരി

3. History of Kerala Part III, Page 397 by K. P. Padmanabha Menon.

കൂടിവരുവാൻ പറക. ഞാനും നൂറുപേരോടുകൂടിവരാം'' എന്നു ആജ്ഞാപിക്കുന്നു. അതിന്നുശേഷം പോക്കളത്തിൽ ഇരുകൂട്ടരും നില്ക്കുന്നതിന്റെ ഇടക്കുള്ളസ്ഥലത്തിന്റെ മദ്ധ്യത്തിലായി ഈ നൂറുപേർനിന്ന് യുദ്ധം തുടങ്ങുന്നു. ഇങ്ങിനെ ചിലപ്പോൾ മൂന്ന്ദിവസം നിന്ന് യുദ്ധംചെയ്താലും, രണ്ടടിതലയ്ക്കും ഒന്ന് കാല്ക്കുംമാത്രമെ അടിക്കയുള്ളു. നാലൊ, ആറോ, പേർ ഇരുഭാഗത്തും മരിച്ചാൽ, ബ്രാഹ്മണർ ഇടയിൽ ചാടിവീണ് യുദ്ധം മതിയാക്കി കൈനിലയിലേക്ക് മടങ്ങിപ്പോകാനായി പ്രേരിപ്പിക്കും..... ബ്രാഹ്മണർ ഉടനെ ഇരുകക്ഷികളുടെ ഇടയിലും ചെന്ന് 'നൂറ്മനുഷ്യർ വീണ്' എന്ന് പറയും എന്നാൽ രാജാവ് അപ്പോൾ 'മതിഅല്ലെ?' എന്നു മറുവടിപറയും. ഉടനെ ബ്രാഹ്മണരും മറുഭാഗക്കാരും 'വേണ്ടാ' എന്നും അറിയിക്കും. ഇങ്ങിനെ നൂറുപേർ കൂടിട്ടാണ് യുദ്ധംചെയ്യാറുള്ളത്. അതിന്റെ സമ്പ്രദായവും ഇങ്ങിനെയാണ്. ചിലപ്പോൾ രാജാവ് ആനപ്പുറത്ത് സവാരിചെയ്യും. ചിലപ്പോൾ നായന്മാർ അദ്ദേഹത്തെ എടുക്കും. എടുക്കുന്നസമയത്ത് അവർ അതിവേഗത്തിൽ ഓടും.'' മറ്റൊരുഗ്രന്ഥത്തിൽ[1] നായന്മാരുടെ യുദ്ധത്തെപ്പററി ഇങ്ങിനെ പ്രസ്താവിക്കുന്നുണ്ട്. "അവരുടെ യുദ്ധസമ്പ്രദായത്തിന്ന് ന്യൂനതയുണ്ട്. 'കാസൻഹിഡ' പറയുന്നപ്രകാരം അവർ നേരിടുന്നത് ക്രമത്തോടുകൂടിയും, സമരധാടിയോടുകൂടിയുമാണെന്നുള്ളതിന്നു സംശയമില്ല. അനവധിആളുകൾ ഒന്നിച്ചു ചേർന്നുള്ള യുദ്ധത്തിൽ പൊർച്ചുഗീസ്സുകാരുടെ വെടിപ്രയോഗം വലുതായ ജനനാശം ഉണ്ടാക്കിത്തിത്തിരുന്നു. അവക്ക് കാൽസ്വാധീനം ധാരാളമുണ്ടായിരുന്നുവെന്ന് മാത്രമല്ല, അവരുടെമെയ്യൊതുക്കം ഏതൊരു യുദ്ധത്തിലും അവർ ഭയങ്കരന്മാരാണെന്നു കാണിച്ചിരുന്നു. സാധാരാണ അവർ അതിധൈര്യശാലികളും മനക്കരുത്തുള്ളവരും ആണ്. ചില്ലറ കാര്യങ്ങൾക്കു കൂടി അവർ മരിക്കുവാൻ തെയ്യാറാകും. അങ്ങിനെയായാൽ ഒരാൾ നൂറാളോട് നേർത്തു നില്ക്കുന്നതുമാണ്.'' കാലത്തിനൊത്തപോലെ അവരുടെ യുദ്ധസമ്പ്രദായത്തിന്നും വ്യത്യാസമുണ്ടായിരുന്നുവെന്നതിലേക്ക് കണ്ണൂർ യുദ്ധത്തെപ്പററി 'വത്തിമ' പറയുന്നതു് ഒരുനല്ല ദൃഷ്ടാന്തമാണ്. "അവർ ഇങ്ങിനെയാണ് യുദ്ധം ചെയ്യുത്. ഓരൊതവണയും രണ്ടായിരമോ മൂവ്വായിരമോ, ആളുകൾ പലവിധത്തിൽ ശബ്ദമുണ്ടാക്കിയും, കരിമരുന്ന് പ്രയോഗത്തോടുകൂടിയും, (പടക്കങ്ങളൊ, കള്ളത്തെരകളൊ ആയിരിക്കും) വരും. അവർ ശക്തിയോടുകൂടി വരുന്നതു കണ്ടാൽ പതിനായിരം ജനങ്ങൾ ഭയപ്പെടുന്നതാണ്."

1, Primitive Folk. Page 146.

യുദ്ധം ചെയ്യുമ്പോഴല്ലാതെ ബാക്കിയുള്ള സമയത്ത് ഇരുകക്ഷികൾ തമ്മിൽ യാതൊരുവൈരവും പ്രദർശിപ്പിച്ചിരുന്നില്ല. 'വൈററവൈ' എന്ന ഗ്രന്ഥകാരൻ 1അയാളുടെ ഗ്രന്ഥത്തിൽ ഇങ്ങിനെ രേഖപ്പെടുത്തിട്ടുണ്ട്.

"രാത്രിയുദ്ധമോ, ഒളിഞ്ഞിരുന്നിട്ടുള്ളചതിപ്രയോഗമോ, നടപ്പില്ലായിരുന്നു. യുദ്ധമെല്ലാം പകൽ സമയത്ത് സൂര്യൻ നല്ലവണ്ണം ഉദിച്ചതിന്നു ശേഷമെ ചെയ്യാറുള്ളു. ഇരുകക്ഷികളും കൂടാരമടിച്ച് അടുത്തുകൂടി നിർഭയമായി ഉറങ്ങും. സൂര്യനുദിച്ചാൽ ഇരുഭാഗക്കാരും ഉണന്ന് ഒരേ കുളത്തിൽ കുളിക്കുക, യുദ്ധച്ചട്ടകൾ അണിയുക, ഉണ്ണുക, വെററില മുറുക്കുക, വെടി പറയുക, എന്നിവയൊക്കെ സാധാരണയാണ്. പെരുമ്പറയടിച്ചാൽ അവരവരുടെ യോഗത്തിൽ ചെന്നുചേരും. ആദ്യം പെരുമ്പറയടിക്കുന്ന കക്ഷിക്ക് അതൊരു മെച്ചമായിട്ടാണ് കരുതിവരാറുള്ളത്. പക്ഷെ മറുഭാഗത്തു നിന്നും പെരുമ്പറയടികേട്ടാലേ യുദ്ധം ചെയ്യാൻ പാടുള്ളൂ. സൈന്യങ്ങൾ അണി നിരക്കുന്നത് വളരെ അടുത്തടുത്തായിരുന്നു. മുന്നണിയിൽ വാൾക്കാർ പരിചകൾ അന്യോന്യം മുട്ടത്തക്കവണ്ണവും, നിലത്ത് തട്ടിച്ചും പിടിച്ചുകൊണ്ട്, അമന്ന്, മെല്ലെ മുന്നോട്ട് നീങ്ങും. പിന്നിൽ വിൽക്കാർനില്ക്കും. അവർ ശത്രുക്കളുടെ കാലിൽ തറക്കാനായി നിലംചേരെ അമ്പയക്കും. അവരോടുകൂടി ഘനമുള്ള ഗദയോ, മൂർച്ചയുള്ള ഇരിമ്പുവളകളോ എറിയുന്നവരായി ചിലരുണ്ടാകും. ഇവ എല്ലിന്മേൽ തട്ടിയാൽ എല്ല്പൊട്ടുന്നതാണ്. ആളുകളുടെമേൽ തട്ടിയാൽ ഉടനെ അവരുടെകഥ കഴിയുന്നതുമാണ്. പിൻഭാഗത്താണ് കുന്തക്കാരും, വടിപ്രയോഗക്കാരും, നില്ക്കാറുള്ളത്. യുദ്ധം എപ്പോഴും തുറന്നസ്ഥലത്തു വെച്ചാണ് പതിവ്. അവർ മുന്നോട്ടു നീങ്ങുന്നത് താണമന്നീട്ടും, സാവധാനത്തിലുമാണ്. ചിലപ്പോൾ മുന്നോട്ട് കേറിയും ചിലപ്പോൾ പിന്നോട്ട് വാങ്ങിയും, ഒരുദിവസം മുഴുവൻ കഴിച്ചുവെന്നും വരാം. രണ്ടുഭാഗക്കാരും നിന്നെങ്കിൽ മാത്രമേ പറയടിക്കാൻ പാടുള്ളൂ. ഈ നയങ്ങളെല്ലാം കൈനില കൈവശമാക്കാനും, സംരക്ഷിക്കുവാനും, വേണ്ടിയാകുന്നു. യുദ്ധത്തിലുണ്ടാവുന്ന സ്ഥിതിവ്യത്യാസങ്ങൾ സൂക്ഷിച്ച് രേഖപ്പെടുത്താനായി ഏഴുത്തുകാർ പടയൊന്നിച്ചുണ്ടാവും. ചിലപ്പോൾ ഒരു ഭാഗത്ത് അണിമുറിഞ്ഞ് ആൾനാശം കണക്കിലധികം ഉണ്ടായാൽ കൂടിയും പറയടിക്കുന്ന ശബ്ദം കേട്ടാൽ ഇരുകക്ഷികളും ഒന്നിച്ചു ചേന്ന് യാതൊരു ശത്രുതയും കാണിക്കാതെ പെരുമാറിക്കൊള്ളും. ഒരുവൻ തൻെറ സോദരനെക്കൊന്നാൽ കൂടി ഈമനോഭാവത്തിന്ന് വ്യത്യാസ

---

1. Whiteway in his work "The Rise of Portuguese power in India" Page 354.

മുണ്ടാവുന്നതല്ല. ചിലപ്പോൾ—ഒരു ബന്ധുമരിച്ചാലും, കീഴിലുള്ള സാമന്ത ന്മാർ എതിർത്താലും വേണ്ടതില്ല—സമാധാനമാകേണമെന്ന് ഏതെ ങ്കിലും ഒരു തലവന്ന് തോന്നിയാൽ, അണിനിരന്നാൽ കൂടി മുന്നോട്ട് വന്ന് തൻെറ ചെറിയകുന്തം പടയണിയുടെ നടുവിൽ കുത്തി അതിന്മേൽ അയാളുടെ വാളും പരിചയും ചാരിവെച്ച് മാറിനില്ക്കും. മറുഭാഗത്തെ തലവൻ അതുപ്രകാരം ചെയ്താൽ സമാധാനമായി. ഈ വകചടങ്ങുകൾ പൊർച്ചുഗീസ്സുകാരുമായി നിരന്തരമായ യുദ്ധംവേണ്ടി വന്നപ്പോൾ പെട്ടെന്ന് ഇല്ലാതെയായിതുടങ്ങി.''

പടയാളികളായ നായന്മാരെപ്പററി ജോൺസ്റ്റൻ[1] എന്ന ആംഗ്ലേയ ഗ്രന്ഥകാരൻെറ അഭിപ്രായവുംകൂടി ഉദ്ധരിച്ച് ഈ പ്രകരണം അവസാ നിപ്പിക്കാം.

"ഈ രാജ്യത്തുള്ള പടയാളികൾ എത്രക്ഷണത്തിലാണ് അവരുടെ ആയുധങ്ങളിൽ കൈവെക്കുന്നതെന്നുള്ളത് അത്ഭുതമായിരിക്കുന്നു. അവ രെല്ലാം തറവാടികളും (gentlemen) നായർ എന്ന അഭിധാനത്തോടു കൂടിയവരും ആകുന്നു. ഏഴാം വയസ്സിൽ അവരെ ആയുധാഭ്യാസം ശീലിക്കാനായി എഴുത്തുപള്ളി(കളരി)യിലേക്ക് അയക്കുന്നു. അതിൽ വെച്ച് അവരുടെ അവയവങ്ങൾക്ക് ലഘുത്വവും, ഓജസ്സും, ചൊറുചൊറു ക്കും, ഉണ്ടാവാനായി വിദഗ്ധന്മാരായവരെകൊണ്ട് അവരുടെ ദേഹം എണ്ണപൂരട്ടി ഉഴിയുന്നു. ഈ ഉഴിച്ചൽ കഴിയുമ്പോഴെക്ക് അവരുടെ ദേഹം ഘനം കുറയുന്നതോടുകൂടി കാണികളെ അത്ഭുതപരവശരാക്കത്തക്കവണ്ണം അതിനെ വളക്കാനും തിരിക്കാനും, മേല്പോട്ടെറിയാനും, കീഴ്പോട്ടിടാനും അവക്ക് സാധിക്കുന്നു. അവക്ക് അവരുടെ ആയുധത്തിൽ സ്ഥായിയായ താല്പൎയ്യമുണ്ടെന്നുമാത്രമല്ല, അവരെപ്പോലെ മെയ്യൊതുക്കവും, പാടവവും ലോകത്തിൽ മറെറാരുരാജ്യക്കാൎക്കും ഇല്ലെന്ന് അവർ അഭിമാനിക്കയും ചെയ്യുന്നു. .....ഉറയില്ലാത്തവാളും ധരിച്ച് കൂസലില്ലാതെ അവർ നടക്കുന്നതുകണ്ടാൽ, മററുരാജ്യങ്ങളിൽ വഴിയാത്രക്കാർ വടിയൊ, ചൂരലൊ, പിടിച്ചു പോകുന്നതുപോലെ തോന്നും. അവരിൽ ചിലർ വാൾപിടി പിന്നിൽ അരക്കെട്ടിലുറപ്പിച്ച്, ചുമലിന്നിടയിൽ കൂടെ അതിൻെറ തിളങ്ങുന്ന തലകാണിച്ച് നടക്കുന്നത് ഞാൻ കണ്ടിട്ടുണ്ട്.''

ഈ വിവരണങ്ങളിൽ നിന്ന് ഒരു സംഗതി വ്യക്തമാകുന്നുണ്ട്. ശത്രുവിനെ ഏതുതരത്തിലെങ്കിലും—നേരിട്ടു യുദ്ധംചെയ്തൊ, അല്ലെങ്കിൽ ചതിച്ചോ, മറെറന്തെങ്കിലും അക്രമങ്ങൾ ചെയ്തോ, കൊല്ലുകയോ, അടക്കുക

---

1. Johnstone (1611 edition of his book on Relations of the most famous kingdoms in the world.)

യോ ചെയ്യെണമെന്നുള്ള ആധുനികനയം കേരളീയർ ഒരു കാലത്തും അംഗീകരിച്ചതായി കാണുന്നില്ല. സത്യവിരുദ്ധമായോ, അധർമ്മമായോ അവർ യാതൊന്നും പ്രവർത്തിച്ചിരുന്നതുമില്ല. അങ്ങിനെ വല്ലതും പ്രവർത്തിച്ചിരുന്നവരുടെ നേരെ സമുദായവും അക്കാലത്തെ വീരന്മാരും നിർദ്ദയമായി പെരുമാറിയിരുന്നുവെന്നുള്ളതും സ്പഷ്ടമാകുന്നുണ്ട്. ഈ മനോഭാവത്തിന്റെ സന്താനമാണ് കുടിപ്പക എന്നുള്ള ആചാരം.

കുടിപ്പക.

അക്രമമായോ, അനീതിയായോ വല്ലവരേയും ഉപദ്രവിക്കുകയോ, കൊല്ലുകയോൽ ചെയ്താൽ ചത്തവന്റെ ശേഷക്കാർ കൊന്നവന്റെ ശേഷക്കാരോട് എന്നും പക ഭാവിക്കുകയാണ് ഈ ആചാരത്തിന്റെ സ്വഭാവം. ഇങ്ങോട്ടു കാണിച്ച അക്രമത്തിന്നു തുല്യമായോ അതിലും ഒരുകൈ കടന്നൊ, അങ്ങോട്ടും ചിലതുചെയ്യുക, ആൺകുട്ടികൾ ഉണ്ടായിയെന്ന് കെട്ടഉടനെ ചെന്നുകൊല്ലുക, അങ്കംവെട്ടാൻ ക്ഷണിച്ച് കൊല്ലുക, ഇങ്ങിനെ പല കഠിനകർമ്മങ്ങളും ഈ പകനിമിത്തം സംഭവിക്കാറുണ്ട്. ഇതിനെപ്പററി സമുദായം മൌനം ഭജിക്കയാണ് പതിവ്. ആദ്യം അക്രമംചെയ്തവന്റെ അനന്തിരവന്മാർ അവന്റെ പ്രവർത്തിയുടെ ദോഷം അനുഭവിക്കേണമെന്നായിരിക്കാം ഇതിലന്തർഭവിച്ചിരിക്കുന്ന ന്യായം. ഇങ്ങിനെയുണ്ടായ പക ചിലപ്പോൾ പത്തും ഇരുപതും കൊല്ലത്തോളം നീണ്ടുനില്ക്കാറുണ്ട്. ആരോമൽച്ചേവകരുടെ കഥ സുപ്രസിദ്ധമാണല്ലൊ[1] ആ മഹാപരാക്രമി മരിച്ചത് അങ്കാവസാനത്തിൽ ചന്തുചതിച്ചതുകൊണ്ടാണല്ലൊ. ചന്തുവിനോട് അതിന്ന് പകരം ചോദിക്കുവാൻ അന്ന് ആരോമച്ചേവകരുടെ ശേഷക്കാർക്ക് സാധിച്ചില്ല. താൻ മരിക്കുമ്പോൾ സോദരിയായ ഉണ്ണ്യാർച്ചയെ വിളിച്ച് (അവൾക്ക് അന്ന് ഗർഭമായിരുന്നു) അവൾ പ്രസവിക്കുന്ന കുട്ടി ആണായിവന്നാൽ അവനെ സംഗതികൾ ഗ്രഹിപ്പിക്കാനായി തന്റെ അരയിൽ കെട്ടിയിരുന്ന ചോരപുരണ്ടകച്ച അവളുടെകയ്യിലേല്പിക്കുന്നുണ്ട്. അത് ഭദ്രമായി സൂക്ഷിച്ച്, മകൻ ആരോമുണ്ണി പയററെല്ലാം കഴിഞ്ഞ് അങ്കത്തിന്ന് പോന്നവനായി തീന്നപ്പോൾ, ആ വീരതരുണി കഴിഞ്ഞകഥ കേൾപ്പിച്ച് [2]അമ്മാമനെകൊന്ന മൊഴി ചോദിക്കുവാ" നായി അമ്മാമൻ തന്നകച്ചകൊടുത്ത് അവനെ പ്രേരിപ്പിക്കുന്നതുമുണ്ടല്ലൊ, കാരതട്ടുന്ന കുട്ടികളുടെ 'മുള്ളുവാക്ക്' അതിന്ന് ശക്തികൂട്ടിയെന്നെയുള്ളു. 20 കൊല്ലം കഴിഞ്ഞിട്ടും ഉണ്ണ്യാർച്ച ചന്തു ചെയ്ത കടുംകയ്യ് സ്മരിച്ചിരുന്നുവെന്നുമാത്രമല്ല, മകനെ അതിന്നുപകരം

1. 19-ാം ഭാഗം.
2. 31-ാം ഭാഗം.

ചോദിക്കുവാൻ ഉത്സാഹിപ്പിക്കയും ചെയ്തു. അത്രത്തോളമുണ്ടായിരുന്നു ആ ആചാരത്തിന്നു് ശക്തി. കോമൻനായരുടെ കഥ '* യിലും കുടിപ്പക പ്രത്യക്ഷമാവുന്നുണ്ടല്ലോ. പാലാട്ടെ കുങ്കിയമ്മപെററ ഒമ്പതുകുട്ടികളെ തൊണ്ണൂറാംവീട്ടിലെ കുറുപ്പന്മാർ കൊന്നു. പത്താമത്തെകുട്ടിയെയെങ്കിലും കിട്ടാനായി അവർ കൃത്രിമക്കൈകൾ പലതും എടുക്കേണ്ടതായിവന്നു. ഒതേനമ്മാമൻ അന്നു് ജീവിച്ചിരുന്നിട്ടും, തൻെറ ദായാദികൾക്കുണ്ടായ ഈ വിഷമം ഒഴിക്കാൻ പരിശ്രമംചെയ്യുക യുണ്ടായില്ല. പാലാട്ടുള്ളവർ പണ്ടുചെയ്തിട്ടുള്ള അക്രമം അത്രത്തോളം കഠിനമാണെന്നു്, ഒതേനന്നു തോന്നിയതുകൊണ്ടും, അതുനിമിത്തമുണ്ടായ കുടിപ്പക പരിപാലിക്കേണ്ടതു് ഉചിതമാണെന്നു് ബോധമുണ്ടായതുകൊണ്ടുമായിരിക്കണമല്ലോ ആ വീരൻ അനങ്ങാതിരുന്നതു്. ഭാഗ്യവശാൽ ഉണ്ണിയും, കോമനും തമ്മിൽ അനുരാഗബദ്ധരായപ്പോൾ അവരുടെ തറവാട്ടുകാർ പുലത്തിക്കൊണ്ടുവന്ന പൂർവ്വവൈരം അവസാനിക്കാനിടവന്നു. മരുമകൻെറ ഭാഗം പിടിക്കാൻ ഒതേനന്നു് അതൊരു ന്യായവുമായി. ഇങ്ങിനെയുണ്ടാവുന്ന ചില യാദൃച്ഛികസംഭവങ്ങൾ കൊണ്ടല്ലാതെ കുടിപ്പക അവസാനിക്കുന്നതു് സാധാരണയല്ലായിരുന്നു. യുദ്ധത്തിനിടയിൽ രാജാക്കന്മാരെ കൊന്നാലും, അവരുടെ അനുയായികൾ ശത്രുപക്ഷത്തിലെ രാജാവിനെ കൊല്ലുവാൻ വ്രതമെടുത്തു് പുറപ്പെടുക പതിവുണ്ടു്. ഇതിന്നു് ചരിത്രപ്രസിദ്ധമായ ഉദാഹരണം വള്ളുവക്കോനാതിരിയും സാമൂതിരിയും തമ്മിലുണ്ടായ വൈരമാണു്. മാമാങ്കത്തിലുള്ള ആധിപത്യം വള്ളുക്കോനാതിരിയിൽ നിന്നു് ഒരിക്കൽ സാമൂതിരി കയ്യേറി, വള്ളുവക്കോനാതിരിയെ കൊല്ലുകയുണ്ടായി. അതിന്നുശേഷം മാമാങ്കത്തിന്നു് വള്ളുവക്കോനാതിരിയുടെ ആൾക്കാരായി 'നൂറുപേർ' വന്നു് സാമൂതിരിയെ കൊല്ലാനായി ശ്രമിക്കയും, സാമൂതിരിയുടെ നിരവധി സൈന്യത്തിൻെറ മദ്ധ്യമേററു് അവരെല്ലാവരും മരിക്കയും, ചെയ്തു പതിവായി. ഇങ്ങിനെ ചാവാനൊരുങ്ങി പുറപ്പെടുന്ന ഇവക്കു 'ചാവേർ' [1]എന്നായിരുന്നുപേർ.* ഇവരിലുൾപ്പെട്ട ഒരുകുട്ടി[2] പടവെട്ടി സാമൂതിരിയിരിക്കുന്ന നിലപാടുതറയോളം ഒരിക്കൽ എത്തിയെന്നും, സാമൂതിരിയുടെ നേരെ ആകുട്ടി ഓങ്ങിയവാളു് ഒരു വിളക്കിന്മേൽ തട്ടുകയാൽ അദ്ദേഹം തല്ക്കാലം രക്ഷപ്പെട്ടുവെന്നും കേട്ടിട്ടുണ്ടു്. മാമാങ്കം അവസാനിക്കുന്നതുവരെ ഇങ്ങിനെ വള്ളുവക്കോനാതിരിയുടെ ആൾക്കാർ വന്നിരുന്നുവെന്നാണു് ഐതിഹ്യം. ചാവേർ പുറപ്പെടുന്നതു് ഓരോവീട്ടിൽ നിന്നു് ഓരോരുത്തർ വേണമെന്നുകൂടി ഊഴമിട്ടു നിശ്ചയിച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നുപോൽ. അങ്ങിനെയിരിക്കെ

1. Logan's Manual Page 140. * 33-ാം ഭാഗം.

2. വള്ളുവനാടു് താലൂക്കിലുള്ള ചന്ത്രോത്തു് പണിക്കന്മാരുടെ വംശത്തിൽ പെട്ടവനും ചന്തുണ്ണി എന്നു പേരായവനും ആയ ഈ കുട്ടിയെപററി ഒരുപാട്ടുണ്ടു്.

ഒരുവീട്ടിൽ നിന്ന് പുറപ്പെടേണ്ട ഒരു ചാവേർപണിക്കർ അതിന്നു വൈമനസ്യം കാണിക്കയുണ്ടായെന്നും, അയാളുടെ സോദരി കുളത്തിൽ കുളിക്കുവാൻ ചെന്നപ്പോൾ അവിടെ കുളിച്ചിരുന്ന മറ്റൊരുസ്ത്രീ തന്നെ തൊട്ട് അശുദ്ധമാക്കേണ്ടാ എന്ന് അവളെ പരിഹസിച്ചുവെന്നും, കൂടി കേട്ടു കേൾവിയുണ്ട്. ഇങ്ങിനെ പലനൂററാണ്ടുകൾ ചെന്നാൽ കൂടി മറക്കാതിരിക്കത്തക്കവണ്ണം അത്രത്തോളം നിഷ്ഠയോടുകൂടി കേരളീയർ കുടിപ്പക പരിപാലിച്ചു വന്നതായി ഊഹിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

ചേകോന്മാർ.

ചേകോന്മാരെപ്പററി രണ്ടുവാക്കുകൂടി ഈ ഘട്ടത്തിൽ പറയേണ്ടതായിട്ടുണ്ട്. ആരോമൽച്ചേവകരെപ്പററിയ പാട്ടിൽ നിന്നാണ് ചേകോന്മാരെപ്പററി നാം ആദ്യം അറിയുന്നത്. 'അങ്കംവെട്ടിയാലെ ചേകോരാവൂ' എന്ന് കാണുന്നതിനാൽ അവരുടെവൃത്തി അങ്കംവെട്ടലായിരുന്നുവെന്നും തെളിയുന്നുണ്ട്. അങ്കംവെട്ടലിന്ന് ക്രമേണ പ്രചാരംകുറഞ്ഞു വന്നതോടുകൂടി ചേകോന്മാരും കാലയവനികക്കുള്ളിൽ മറയാൻ തുടങ്ങി.

ചേകോൻശബ്ദം സേവകശബ്ദത്തിൽ നിന്ന് വ്യുല്പാദിപ്പിക്കുവാൻ ചിലർശ്രമിച്ചു കാണുന്നു. Dr. Gundert ന്റെ അകാരാദിയിൽ 'ചേവകൻ' എന്നും 'ചേകവൻ' എന്നും ഈ പദത്തിന്ന് രണ്ടുരൂപം കാണുന്നുണ്ട്. ഇതിന്റെ ഉല്പത്തി ചേകം (ചെയ്യുക എന്ന ക്രിയയിൽനിന്ന്?) എന്ന ശബ്ദത്തിൽ നിന്നാണോ എന്നും അദ്ദേഹം സംശയിക്കുന്നുണ്ട്. അപ്പോൾശരിയായപദം ചേകോൻ എന്നായിരിക്കാനാണ് അധികംവഴി കാണുന്നത്. ചേകംഎന്ന വാക്കിന്ന് Service, chiefly about the Rajah's person. (മുറപ്രവൃത്തി, പ്രത്യേകിച്ച് രാജദേഹത്തെ സംബന്ധിച്ചുള്ളത്) എന്നർത്ഥവും അദ്ദേഹംപറഞ്ഞു കാണുന്നു. രാജാവിന്റെ അംഗരക്ഷകനായിരിക്കുക എന്നാണല്ലോ ഈ വിവരണത്തിൽ നിന്ന് ഊഹിക്കേണ്ടത്. എന്നാൽ ആരോമൽച്ചേകോരെപ്പററിയുള്ള പാട്ടിൽ വിവരിച്ച ചേകോന്മാരുടെ സ്ഥാനമാനചിഹ്നങ്ങൾ പരിശോധിച്ചു നോക്കുമ്പോൾ അവരെ പ്രഭുക്കന്മാരുടെനിലയിലാണ് കരുതേണ്ടതായിരിക്കുന്നത്.

"നെററിപ്പട്ടവും നെറുകൽപൂവ്വെ
പാവാടതന്മെൽ പകൽവിളക്കേ
കുത്തുവിളക്കുമേ പന്തക്കുഴൽ

ഏഴുകടയുമെ തന്നിട്ടുണ്ട്
പൊന്നുംപല്ലക്കുമേ തന്നിട്ടുണ്ട്.
തോരണംനാലുമെ തന്നിട്ടുണ്ട്
ഇരിപ്പും, നടപ്പു, മൊരാപ്പ്വിളി
പഞ്ചവാദ്യവും, നടവെടിയും,
നാഗവണ്ണത്തിനെ രക്ഷിപ്പാനും
കെട്ടും, മാറാപ്പു, മൊ രെണ്ണക്കുററി,
ചെന്നാലവിടെ യിരിപ്പാനായി
തണ്ടായ്മസ്ഥാനവും കീഴ്വാഴ്ചയും
വീട്ടായ്മസ്ഥാനവു മുണ്ടുനോക്കെ.
കെട്ടും, കിഴിയു, മങ്കത്തട്ടെ,
ഈവകയൊക്കയും തന്നുനോക്കെ
ചെകോൻ പതവിയും തന്നുനോക്കെ
ചേരമാൻപെരുമാളു തമ്പുരാനും."

മേൽ വിവരിച്ച ചിഹ്നങ്ങൾ രാജചിഹ്നങ്ങളൊ പ്രഭുചിഹ്നങ്ങളൊ എന്നു നിർണ്ണയിക്കാൻ പ്രയാസമായിട്ടാണിരിക്കുന്നത്. കേവലം രാജാവിന്റെ അംഗരക്ഷകസ്ഥാനംമാത്രം വഹിച്ച് കാലക്ഷേപംചെയ്യുന്നവക്ക് ഇത്രത്തോളം മാന്യപദവി അന്ന് അനുവദിച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നുവോ എന്നു തീർച്ചപ്പെടുത്തുവാനും ഇപ്പൊൾ നിവൃത്തിയില്ല. ആദ്യമുണ്ടായിരുന്ന മാന്യസ്ഥാനം പിന്നീട് നാമമാത്രമായി ശേഷിച്ചിരിക്കാനും വഴിയുണ്ട്. രാജാവിന്റെ അംഗരക്ഷകൻ ഒന്നുകൊണ്ടു നോക്കുമ്പോൾ പ്രധാനിയാണല്ലൊ രാജാവിന്റെ ദേഹരക്ഷതന്നെ അംഗരക്ഷകനെ ആശ്രയിച്ചിരിക്കുന്നതുകൊണ്ട് രാജാവിനൊടു തുല്യമായ ഒരുസ്ഥിതി അയാൾക്ക് കല്പിച്ചു കൊടുത്തുവെന്ന് വരുന്നതിന്നും വിരോധമില്ല. അംഗരക്ഷകനാവേണ്ടതു ആൾ യുദ്ധവിദഗ്ദ്ധനാവേണമെന്നതിന്ന് സംശയമില്ല. രണപാടവം അംഗരക്ഷകത്വത്തിന്ന് പ്രധാനാവലംബമായിരുന്നതുകൊണ്ട് ആദികാലത്തു പടയാളികളിൽ പ്രമാണികൾക്ക് കൊടുത്തിരുന്ന സ്ഥാനമായിരിക്കണം ചേകോൻപദവി. "ക്രമേണ ചേകം എന്ന പദം അരമനയെ സംബന്ധിച്ച എല്ലാ പ്രവൃത്തികൾക്കും ഉപയോഗിക്കുവാൻ തുടങ്ങിയപ്പോൾ—രക്ഷാകൃത്യത്വം തുടങ്ങി ഭൃത്യത്വംവരെയുള്ള സകലവൃത്തിക്കും ഈ വാക്ക് ഉപയോഗിക്കുവാൻ തുടങ്ങിയപ്പോൾ-ചേകവനും സേ(ചേ)വകനും ഒരാളുതന്നെയോ എന്ന സംശയവും ജനിച്ചിരിക്കണം. അതുകൊണ്ട് ശ്രീമാൻ സി. വി. കുഞ്ഞിരാമൻ പറയുംപോലെ

ചേകവശബ്ദത്തിൻെറ ഉല്പത്തി കണ്ടുപിടിക്കുവാൻ "സംസ്കൃതസേവക ശബ്ദത്തെ സേവിക്കാൻ പോകേണ്ട ആവശ്യമില്ല."*

"അങ്കം പിടിച്ചാലെ ചേകോരാവൂ" എന്ന് പാട്ടിൽ പ്രസ്താവിച്ചു കാണുന്നതിൽ നിന്ന് രണശൂരന്മാരുടെ വീൎയ്യമുദ്രയാണ് ചേകോൻ സ്ഥാനമെന്ന് ഊഹിക്കുന്നതിൽ അസാംഗത്യമുണ്ടെന്ന് തോന്നുന്നില്ല. അപ്പോൾ അങ്കംവെട്ടാനൊരുങ്ങുന്നവരൊക്കെ ആസ്ഥാനത്തിന്ന് അൎഹന്മാരാണെന്നുവരണം. എന്നാൽ ഈ സ്ഥാനം ഒരു പ്രത്യേക സമുദായക്കാൎക്കുമാത്രമായി കൊടുത്തിരുന്നതോ, അതോ ജാതിഭേദം നോക്കാതെ സമരചതുരന്മാൎക്കെല്ലാവൎക്കും കൊടുത്തിരുന്നതോ എന്നു തീൎച്ചപ്പെടുത്തുവാൻ കുറെ പ്രയാസമുണ്ട്. പാട്ടുകളിൽ നിന്ന് പൂത്തൂരംവീട്ടിലുണ്ടായവരൊക്കെ ചേകോൻ സ്ഥാനമുള്ളവരായി കാണുന്നുണ്ട്. ആരോമൽച്ചേകവരുടെ എതിരാളിയെ മാററങ്കച്ചേകോൻ എന്ന സംജ്ഞകൊണ്ട് കുറിക്കുന്നതുമുണ്ട്. എന്നാൽ ആരോമച്ചേകോരുടെ ജാതിയിലുൾപ്പെട്ടവരാണെന്ന് ഊഹിച്ചുവരുന്ന പൊന്നപുരം കേളുമൂപ്പൻ, കുടകുമല കുഞ്ഞിക്കണ്ണൻ, എന്നിവൎക്കാൎക്കും ചേകോൻപദവിയുള്ളതായി കാണുന്നില്ല. എന്നുമാത്രമല്ല, ആരോമൽച്ചേകോർ വെട്ടിയ അങ്കത്തിന്നു ശേഷം പിന്നീട് ആരെങ്കിലും അങ്കം വെട്ടിയതായിട്ടും പാട്ടുകളിൽ വിവരിച്ച് കാണുന്നില്ല. അങ്കം നിന്നതോടുകൂടി ചേകോൻസ്ഥാനവും അവസാനിച്ചതായി കരുതേണമോ? അതോ ചേകോൻസ്ഥാനം പൂത്തൂരംവീട്ടിലുള്ള പടനായകന്മാൎക്ക് പ്രത്യേകമായി കൊടുത്തതായിരിക്കുമോ? പൂത്തൂരംവീട്ടിലെ കണ്ണപ്പചേകോരുടെ ബന്ധുവീടായ അമ്പാടിക്കോലോത്തുള്ളവരുടെ മേനോൻ †സ്ഥാനംപോലെ ചേകോൻസ്ഥാനം പൂത്തൂരംവീട്ടിന്നു മാത്രമായിട്ടുള്ളതാണോ? എന്നീ ചോദ്യങ്ങൾക്ക് സമാധാനം ഇപ്പോൾ കയ്യശമുള്ള തെളിവുകളെക്കൊണ്ട് ഖണ്ഡിച്ചുപറയുവാൻ സാധിക്കുമെന്നു തോന്നുന്നില്ല. രാജാവെന്നൎത്ഥമുള്ള 'കോൻ' ശബ്ദവും ചേകോൻശബ്ദവും തമ്മിൽ വല്ലബന്ധവുമുണ്ടോ എന്നുള്ളതും ആരാഞ്ഞറിയേണ്ടവിഷയം തന്നെയാണ്.

ചേകോൻെറ ജാതി.

ചേകോൻ, ചോവൻ, തിയ്യൻ, തണ്ടാൻ, ഈഴവൻ, ചാന്നാൻ എന്നീ സംജ്ഞകളെല്ലാം പൎയ്യായഭേദങ്ങളാണെന്നും ഇവരെല്ലാവരും ഒരേ

* പുത്തരിയങ്കത്തിൻെറ മുഖവുര 10-ാം ഭാഗം.

† പടക്കൻ പാട്ടുകൾ S. T. Reddiar's Edition, Part II, page 43.

ജാതിയിലുൾപ്പെട്ടവരാണെന്നുമാണ് വിശ്വസിച്ചുവരുന്നത്.* എന്നാൽ ഇവർ തമ്മിലുള്ള ആചാരഭേദങ്ങൾ ആലോചിച്ചു നോക്കുമ്പോൾ ഈ ഏകവർണ്ണസിദ്ധാന്തത്തിന്ന് അടിസ്ഥാനമുണ്ടോ എന്നു സംശയിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഒന്നാമത് ദായക്രമംതന്നെ നോക്കുക. വടക്കെ മലയാളം, തെക്കൻ കൊച്ചി, തെക്കൻ തിരുവിതാംകൂർ എന്നീ പ്രദേശങ്ങളിൽ നിവസിക്കുന്നവർ മരുമക്കത്തായം ആചരിക്കുന്നവരാണ്. തെക്കെ മലയാളം, വടക്കൻകൊച്ചി, വടക്കൻ തിരുവിതാംകൂർ എന്നീ ദിക്കിലുള്ളവർ മക്കത്തായികളാണ്. ദായക്രമത്തിലുള്ള ഈ വ്യത്യാസം കേരളത്തിലുള്ള മററു ചിലജാതിക്കാർക്കുമുണ്ട്. ഉത്തരകേരളത്തിലുള്ള നമ്പൂതിരിമാരും (തിരുമുമ്പ് എന്ന സ്ഥാനപ്പേരിലാണ് ഇവരെ അധികമായി അറിയുന്നത്) മുഹമ്മദീയരും മരുമക്കത്തായികളാണ്. കേരളത്തിൻെറ ഒരു പ്രത്യേകതയായോ, അവിടെയുള്ള ഒരു വിലക്ഷണാചാരമായോ കരുതിവരുന്ന മരുമക്കത്തായം കേരളത്തിൽ ദേശഭേദം കൂടാതെ ആചരിച്ചുവരുന്ന ഒരു സമുദായം നായർസമുദായമാത്രമാണ്. അതുകൊണ്ട് മരുമക്കത്തായം നായന്മാരുടെ സമ്പ്രദായമായി കരുതുന്നതിൽ അനൌചിത്യമുണ്ടെന്നു തോന്നുന്നില്ല. നായന്മാരിൽ നിന്ന് ഈ ദായക്രമം ക്രമേണ അവരുടെ പ്രാബല്യം വഴിക്ക് തിയ്യർ മുതലായ സമുദായങ്ങൾ സ്വീകരിച്ചതോ, അതോ ഒരുകാലത്ത് കേരളീയരായ എല്ലാ സമുദായങ്ങളിലും പ്രചരിച്ചിരുന്ന മരുമക്കത്തായം കാലാന്തരംകൊണ്ട് ചില സമുദായങ്ങളിലും ചിലസ്ഥലങ്ങളിലുമായി അവശേഷിച്ചതോ, എന്നു തീർച്ചപ്പെടുത്തുവാൻ ഞെരുക്കമായിട്ടാണിരിക്കുന്നത്. വള്ളുവനാട്ടുതാലൂക്കിലുള്ള തിയ്യരെ 'തണ്ടാൻ' എന്ന പേരിലാണ് അറിയപ്പെടുന്നത്. അവർ ഈഴവരുമായി കൂടിക്കഴിയുന്നവരല്ലെന്നും അവരിൽ ചില മുഖ്യന്മാർ പറഞ്ഞു കേട്ടിട്ടുണ്ട്. തിരുവിതാംകൂറിൽ ചോവൻ, ഈഴവൻ എന്നീ ജാതിനാമങ്ങൾക്കാണ് പ്രാധാന്യംകല്പിച്ചു കാണുന്നത്. കോഴിക്കോട്ട് മുതൽ വടക്കോട്ട് "തിയ്യൻ" എന്ന പേരിന്നാണ് പെരുമയും പ്രസിദ്ധിയും. തെക്കെ മലയാളത്തിലെ തണ്ടാന്മാരുടെ ഇടയിൽ, കമ്മാളരുടെ ഇടയിലുള്ളതുപോലെ ബഹുഭർത്തൃത്വമെന്ന ആചാരവും നടപ്പുണ്ട്. ഒരെ സമുദായത്തിൽ തന്നെ ആചാരങ്ങൾ പരിതസ്ഥിതികളനുസരിച്ച് ഭേദപ്പെടാവുന്നതും, അതിൽ തന്നെ അവാന്തരവിഭാഗങ്ങൾ ഉണ്ടാകാമെന്നുള്ളതും, സംഭവിക്കാമെന്നിരിക്കെ മേല്പറഞ്ഞ വിഭാഗങ്ങളെല്ലാം ഒരു വമ്പിച്ച സമുദായത്തിലുൾപ്പെടുന്നതായി കരുതുന്നതിന്ന് വിരോധമില്ല. നമ്പൂതിരിമാർ, നായന്മാർ, എന്നിവരിലും അവാന്തരവിഭാഗങ്ങളുണ്ട്.

---

* History of Kerala Vol. III, page 424.

ഇവരിൽ ചിലർ തമ്മിൽ 'തൊട്ടാൽക്കുളി' ആചരിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിലും ചിലകർമ്മങ്ങളിൽ ബന്ധിക്കേണ്ടതായിട്ടുമുണ്ട്. തളിക്കാനൊരാൾ, അലക്കാനൊരാൾ, ക്ഷൌരംചെയ്യാനൊരാൾ, ഇങ്ങിനെ ഓരോ അവാന്തര വിഭാഗങ്ങളും തൊഴിലനുസരിച്ചുള്ള പിരിവുകളാണെന്നും, വിഭാഗങ്ങൾ അന്യോന്യം ബന്ധപ്പെട്ടവയാണെന്നും ഏകദേശം സ്പഷ്ടമാകുന്നുണ്ട്. അതുപോലെയുള്ള ബന്ധങ്ങൾ ഈഴവർ, തീയ്യർ, തണ്ടാന്മാർ എന്നിവർ തമ്മിൽ ഒരുകാലത്ത് ഉണ്ടായിരുന്നുവോ? ബന്ധമുള്ളവർ ഒരേസ്ഥലത്ത് ഒന്നിച്ചു കൂടാതെ തരമുണ്ടൊ? ഒന്നിച്ചുകൂടാതെ സ്ഥലം മാറിപോയിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ അകൽച്ചക്ക് കാരണമെന്തായിരിക്കും? എന്നീ ചോദ്യങ്ങൾക്ക് ശരിയായ സമാധാനം കാണേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

തീയ്യർ, ഈഴവർ മുതലായവരെയെല്ലാം ഇപ്പോൾ ഘടിപ്പിക്കുന്നത് അവരുടെ കുലവൃത്തിയായി കരുതിവരുന്ന 'ചെത്ത്' ആണ്. ഉത്തര കേരളത്തിലെ തിയ്യനും, വള്ളുവനാടു താലൂക്കിലെ തണ്ടാനും, കൊച്ചി, തിരുവിതാംകൂർ എന്നീ പ്രദേശങ്ങളിലുള്ള ഈഴവനും, തേങ്ങയോ, കരിമ്പനയോ, ചെത്തി കള്ളുണ്ടാക്കുന്നവരാണ്. നായരുടെ മരുമക്കത്തായംപോലെ 'ചെത്ത്' ഈഴവതീയ്യവർണ്ണങ്ങളുടെ ഏകസമുദായത്വത്തിന്ന് ലക്ഷ്യമായി കണക്കാക്കേണ്ടതായിട്ടാണിരിക്കുന്നത് — എന്നാൽ ആരോമൽ ച്ചേകവർ തൻെറ വംശത്തിലേക്ക് ചേരമാൻപെരുമാളിൽനിന്ന് കിട്ടിയതായി പറയുന്ന അവകാശങ്ങളിൽ 'ചെത്ത്' ഉൾപ്പെടുത്തിയതായി ക്കാണുന്നില്ല. ആ പ്രവൃത്തി അക്കാലത്ത് ചേകോന്മാരുടെ കുലവൃത്തിയായി സ്വീകരിക്കാതിരുന്നതുകൊണ്ടൊ, അതോ, അത് ഒരു ഹീനവൃത്തിയായി ഗണിച്ചുവന്നതുകൊണ്ടൊ, അതോ മററു സമുദായക്കാരും ആ വ്യവസായത്തിലേപ്പെട്ടിരുന്നതുകൊണ്ടൊ, പാട്ടിൽ രേഖപ്പെടുത്താതിരുന്നതായിരിക്കുമോ? എന്ന ചോദ്യങ്ങൾക്ക് ഇവിടെ അവകാശമുണ്ട്. ചേകോരുടെ വംശം ഈഴം (ലങ്ക) എന്ന രാജ്യത്ത് നിന്ന് വന്നതാണെന്ന് പാട്ടിൽ പ്രസ്താവിച്ചു കാണുന്നുണ്ട്. അവരുടെ സന്താനങ്ങൾ ഈഴവരായിത്തീന്നതാണെന്നുള്ള സിദ്ധാന്തം ഇതുവരെ പ്രചാരത്തിലിരുന്നുവെങ്കിലും ഇപ്പോൾ അതിന്നു ഇളക്കംതട്ടിയതായി കാണുന്നുണ്ട്. ചേകോർ തൻെറ 'കാന്നോ'ന്മാരെപ്പററി പറയുന്നത് തൻെറ തറവാട്ടിലുള്ള പൂർവ്വികന്മാരെമാത്രം സൂചിപ്പിക്കുന്നതായിട്ടൊ, അതോ, അന്നുള്ള ഈഴവസമുദായം മുഴുവനും ഉൾപ്പെടുത്തുന്നതായിട്ടോ എന്ന് തീർച്ചയാക്കാൻ സാധിക്കുന്നില്ല. ഈഴവസമുദായത്തിൽ മേനോൻ സ്ഥാനമുള്ള അമ്പാടിക്കോവിലകത്തുള്ളവരെപ്പററി പാട്ടിൽപ്രസ്താവിക്കുന്നുണ്ടല്ലൊ. അവക്ക് പുത്തൂരംവീട്ടിൽ മരിച്ചവരുടെ മുടിചൂടാനുള്ള അവകാ

ശവും കാണുന്നുണ്ട്. അവക്കും ചേകോൻസ്ഥാനമുണ്ടെന്നാണ് കാണുന്നത്. അവരുടെ കോവിലകവാസവും, മേനോൻസ്ഥാനവും, അവരുടെ നേരെ ചേകോനുള്ള ഭയഭക്തിയും, അവരുടെ ആഭിജാത്യത്തിന്ന് ദൃഷ്ടാന്തമായി കരുതേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

ഈവക സംഗതികളിൽ ഉപരിഗവേഷണംചെയ്ത് കിട്ടുന്ന ഫലങ്ങളേ ജാതിനിർണ്ണയത്തിന്ന് മാർഗ്ഗദർശകമായിരിക്കയുള്ളു. ആരോമൽ ച്ചേകവർ അച്ഛനൊന്നിച്ചും, ഉണ്ണ്യാച്ച ഭർത്താവൊന്നിച്ചും, താമസിക്കുന്നതായി വിവരിക്കുന്നതിൽ നിന്ന് ചേകവർ മക്കത്തായിയാണെന്ന് ഊഹിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഉത്തരകേരളത്തിൽ ഇന്നുള്ള നടപ്പിന്ന് വിപരീതമാണ് ഈ സംഗതി. ഇതിൽ നിന്ന് ഈഴവസമുദായക്കാർ ആദ്യം മക്കത്തായികളായിരുന്നുവെന്നും പിന്നീട് ചരിത്രസംഭവങ്ങളുടെ പ്രേരണയാൽ മരുമക്കത്തായികളായതാണെന്നും, ഊഹിക്കാമോ എന്നൊരുപ്രശ്നം ഇതിൽ വിലങ്ങടിച്ചു നില്ക്കുന്നു. എതായാലും ഒരുസംഗതി സ്പഷ്ടമാകുന്നുണ്ട്. ആരോമൽച്ചേകവർ ഈഴവജാതിയിൽ പെട്ട ഒരു മഹാവീരനാണെന്നുള്ള വസ്തുത "ഇവിടുന്നു എഴവരെ അയക്കവെണം" എന്ന വരികളും ഉണ്ണ്യാച്ചയെപ്പററിയുള്ള പാട്ടിൽ "എടവട്ടത്തങ്ങാടിയാൽത്തറമേൽ ഒരു ഈഴോനും ഈഴോത്തിയും വന്നിരിപ്പു ഞങ്ങൾ പറഞ്ഞിട്ട് ഇറങ്ങുന്നില്ല." * എന്ന പ്രസ്താവവും വിളിച്ചു പറയുന്നുണ്ട്. ഉത്തരകേരളത്തിലുള്ള തീയ്യസമുദായം കേരളത്തിൽ ഇതരദേശങ്ങളിലുള്ള അവരുടെ സഹോദരരേക്കാൾ ആഭിജാത്യമുള്ളവരാണെന്നുള്ളതിലേക്ക് സംശയമില്ല. ഇക്കാലത്തെ നടപ്പും (ഉത്തരകേരളത്തിൽ നായരും തിയ്യനും തമ്മിൽ തൊട്ടാൽ കുളിയെഉള്ളു തീണ്ടിക്കുളിയില്ല). ഈ ഊഹത്തിനെ ബലപ്പെടുത്തുന്നുമുണ്ട്. തീയ്യരുടെ ആഭിജാത്യത്തെപ്പററിയും, സ്ഥാനവലിപ്പത്തെപ്പററിയും, ആരോമൽച്ചേകവരെപ്പററിയുള്ള പാട്ടിൽ പ്രസ്താവിക്കുന്ന സംഗതികൾ വിശ്വസിക്കുമ്പോൾ ഈഴരാജ്യത്തുനിന്നുള്ള ആഗമത്തെപ്പററി പറയുന്നതും, വിശ്വസിക്കേണ്ടയോ? അക്കാലത്തും അങ്ങിനെയൊരൈതിഹ്യ മുണ്ടായിരുന്നുവെന്നുള്ളതിലേക്ക് സംശയമില്ല. അതുപോലെത്തന്നെ പരശുരാമൻ, ചേരമാൻ പെരുമാൾ, എന്നിവരെപ്പററിയുള്ള പ്രസ്താവങ്ങളും അക്കാലത്തെ ഐതിഹ്യപരമ്പരയിൽ ഉൾപ്പെട്ടതായി വിചാരിക്കേണ്ടതായിരിക്കുന്നു. പാട്ടുകളുടെ കാലനിർണ്ണയം ചേയ്യുമ്പോൾ ഈചർച്ച കുറെക്കൂടി വിസ്തരിക്കേണ്ടതാകയാൽ ഈ പ്രകരണം തല്ക്കാലം ഇവിടെ അവസാനിപ്പിച്ച് കേരളീയരുടെ സാമുദായികാചാരങ്ങളെപ്പററിയും സംസ്കാരത്തെപ്പററിയും ചിന്തിച്ചുനോക്കാം.†

---

* ഉണ്ണ്യാച്ചയെപ്പററിയുള്ള പാട്ടിൽനിന്ന്.

† ഈഴം എന്ന വാക്കിന്ന് കള്ള് എന്നർത്ഥം ചൂഡാമണി നിഘണ്ടുവിൽ കാണുന്നുണ്ട്.

കേരളീയരുടെ സാമുദായികാചാരങ്ങളും സംസ്കാരവും.

പുരാതന കേരളീയരുടെ ആചാരസംസ്കാരാദികളെപ്പററി വിചാരിക്കുമ്പോൾ ഇന്നത്തെ സ്ഥിതി അറിയാതെ ആലോചനയിലെത്തുന്നു. ഏകയോഗക്ഷേമമായി അന്യോന്യസ്നേഹവിശ്വാസത്തോടുകൂടി കഴിഞ്ഞിരുന്ന കുടുംബങ്ങൾ ഇപ്പോൾ കലഹകേന്ദ്രങ്ങളായിത്തീന്നിരിക്കുന്നു. ഒന്നിച്ചിരിക്കാനുള്ള ആഗ്രഹം കുറഞ്ഞുവന്നതിനാൽ ഭിന്നിക്കാനുള്ള മാർഗ്ഗങ്ങളും, നിയമങ്ങളും, ഇക്കാലത്ത് സുലഭമായിത്തുടങ്ങി. നാട്ടിൽ പ്രമാണികളായ നാലുപേരൊട് ആലോചിച്ച് കാര്യാദികൾ നടത്തുന്ന സമ്പ്രദായം വിട്ട് ഒററതിരിഞ്ഞ്പററിക്കൂടാനും, തന്നിഷ്ടം പ്രമാണമാക്കാനും, ഇപ്പോഴത്തെ പഠിപ്പ് നമ്മെ ഉപദേശിക്കുന്നു. അഭ്യാസവും അദ്ധ്വാനവും ദേഹബലത്തിന്നും മൂലധനത്തിന്നും കാരണമാകുമെന്നുള്ളത് വിസ്മരിച്ച്, ആരോഗ്യവും ഐശ്വര്യവും നശിപ്പിക്കുന്ന ആഡംബരങ്ങൾ സ്വീകരിക്കയാൽ രണ്ടുംകെട്ട നിർഗ്ഗുണബ്രഹ്മത്തെ ഉപാസിക്കുവാൻ നാം നിർബ്ബന്ധിതരായിരിക്കുന്നു. ഒരുകഞ്ഞിയുംരണ്ടൂണുമായി കഴിഞ്ഞിരുന്ന നമ്മുടെ കാരണവന്മാക്ക് തൊണ്ണൂറ് തികയുന്നതുവരെ ജീവിച്ചിരിക്കുവാൻ പ്രയാസമുണ്ടായിരുന്നില്ല. പലവട്ടം പാനീയങ്ങളും ചിലവട്ടം ഊണുമായി കഴിയുന്ന നമുക്കോ, അദ്ധ്വായുസ്സെത്താൻ സാധിക്കാതെയുമായിരിക്കുന്നു. ചിലവട്ടം ഊണിൻെറ കാര്യം സംശയത്തിലാണെന്നും വന്നുകൂടിയിരിക്കുന്നു. ഉരുണ്ടു കട്ടികൂടിയിരുന്ന കാരണവന്മാരുടെ ദേഹം മററുള്ളവർ കാണുന്നതിൽ അവക്ക് വിരോധമുണ്ടായിരുന്നില്ല. അവരുടെ വസ്ത്രധാരണം ആ മനോഭാവം അനുസരിച്ചായിരുന്നു. ഇപ്പോഴാകട്ടെ മുറിക്കുപ്പായംകൊണ്ടെങ്കിലും മേനി മറക്കാതിരുന്നാൽ കാഴ്ചക്കും വേഴ്ചക്കും കൊള്ളരുതെന്ന നിലയെത്തിരിക്കുന്നു. പുതിയമോടികൾ പരിപാലിക്കാൻ പലവിധത്തിലും വിഷമങ്ങൾ നേരിട്ടിരിക്കുന്ന ഈ ഘട്ടത്തിൽ പഴയരീതികളെപ്പററി അറിയുന്നതിന്ന് കൌതുകവും അതുകൊണ്ട് ചില സൌകര്യവും ഉണ്ടാവാനിടയുള്ളതുകൊണ്ട് നമുക്ക് പണ്ടുള്ളവരുടെ ജീവിതത്തിലെക്ക് ഒന്ന് കണ്ണോടിച്ചുനൊക്കാം.

ദിനചര്യ.

'ഭൂമിയെതൊട്ടു നെറുകിൽവെക്കു' ക
'സൂര്യഭഗവാനെ കൈതൊഴു' ക
'കളരിപരമ്പരയെ' വന്ദിക്കുക.

ഇവയെല്ലാം പണ്ടുള്ളവരുടെ പ്രഭാതവന്ദനയിൽ ഉൾപ്പെട്ട ചടങ്ങുകളാണ്, "സർവ്വം സഹ" യായ ഭൂമിയിൽനിന്നുണ്ടാവുന്ന പദാർത്ഥങ്ങ

ളാണല്ലൊ നമ്മുടെ ഉപജീവനത്തിന്ന് ആധാരമായി നില്ക്കുന്നത്. നമ്മുടെ അദ്ധ്വാനംകൊണ്ടുമാത്രം അവ ഉണ്ടാവുന്നതല്ല. ഭൂമിയുടെ ഗുണവും അനുകൂലമായിരിക്കണം. പിന്നെ കാലാവസ്ഥയനുസരിച്ചാണ് സസ്യാദികളും മററും വളരുന്നത്. കാലാവസ്ഥയെ നിയന്ത്രിക്കുന്ന പ്രത്യക്ഷദൈവം സൂര്യനുമാണ്. ഈ തത്വങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കിയിരുന്ന നമ്മുടെ കാരണവന്മാർ അവരുടെ ആരാധനയിൽ അഗ്രഗണ്യത്വം ഭൂമിക്കും സൂര്യനും കല്പിച്ചതിൽ അവരെ അഭിനന്ദിക്കേണ്ടതായിട്ടാണിരിക്കുന്നത്. ആര്യ പുരാതനന്മാർ ആദിമദശയിൽ സൂര്യനമസ്കാരം ചെയ്തിരുന്നതും, ഇന്ദ്രൻ (വർഷദേവത) മാരുതൻ എന്നീ ദേവന്മാരെ പൂജിച്ചിരുന്നതും, തങ്ങളുടെ ജീവിതത്തിന്ന് അവശ്യം ഉപകരിച്ചിരുന്നത് ആ വക പ്രത്യക്ഷദൈവങ്ങളാണെന്നുള്ള വിശ്വാസംകൊണ്ടായിരിക്കണമെന്ന് വേദാചാരവിധികൾ ഘോഷിക്കുന്നുണ്ട്. "ഓം തത്സവിതുർവ്വരേണ്യം ഭർഗ്ഗോദേവസ്യ ധീമഹി ധിയോയോനഃപ്രചോദയേൽ" എന്ന ഗായത്രി മന്ത്രാതന്നെ സൂര്യനെ ഉദ്ദേശിച്ചിട്ടുള്ളതാണെല്ലൊ. ഗായത്രിയാണല്ലൊ ബ്രാഹ്മണ്യത്തിൻെറ പ്രധാനമുദ്രയും. ആര്യനായാലും ദ്രാവിഡനായാലും മനുഷ്യരെല്ലാം ആന്തരമായി ഒരുപോലെയാണെന്നുള്ള പരമതത്വമല്ലെ ഈ ആചാരൈക്യം സൂചിപ്പിക്കുന്നത ?

പുരുഷന്മാരേക്കാൾ വീട്ടുകാര്യങ്ങളിൽ ജാഗ്രത സ്ത്രീകൾക്കായിരുന്നു. ആങ്ങളയുടെ അങ്കപ്പുറപ്പാട് തടുക്കുവാൻ പോകുന്ന ഉണ്ണ്യാച്ച അതിരാവിലെ ധൃതിയിൽ ചെയ്യുന്നകാര്യങ്ങളെന്തെല്ലാമാണെന്നു നോക്കുക.

കളരിപരമ്പരെ നിനന്തവളും
കാർകൂന്തൽ നന്നായ്ക്കുടഞ്ഞുകെട്ടി
ആടകൾ നന്നായ്ക്കുടഞ്ഞുടുത്തു
ദീപംകൊളുത്തിട്ടും പോകുന്നുണ്ടെ.
പൂങ്കൊഴിച്ചാത്തൻെറ കൂവൽകെട്ടു
പടകളി മററത്തും ചെന്നിറങ്ങി.
ഭൂമിയുംതൊട്ടു നെറുകിൽവെച്ചു :
സൂര്യഭഗവാനെ കൈതൊഴുതു :
മുററമടിയും കഴിക്കുന്നുണ്ടെ.

ഉണ്ണ്യാച്ച ഒരുവീട്ടിലെ യജമാനത്തിയായിരുന്നല്ലൊ. പുത്തൂരം വീട്ടിലെ മുററമടിക്കുന്ന മാണിപ്പെണ്ണുംകൂടി പ്രഭാതകൃത്യങ്ങളിൽ നിഷ്ഠയുള്ളവളായിരുന്നു.

പുലരുവാ നേഴരരാവുള്ളപ്പോൾ
പൂങ്കൊഴിച്ചാത്തൻെറ കൂവൽകേട്ടു
മുററമടിക്കുന്ന മാണിപ്പെണ്ണും,
ഞെട്ടിഎണീററു പെണ്ണവളും
ആടകൾ നന്നായ്കടഞ്ഞുടുത്തു
കാർകൂന്തൽ നന്നായ്ക്കുടഞ്ഞുകെട്ടി
പടകളി മുററത്തും ചെന്നിറങ്ങി
ഭൂമി.....
സൂര്യ.....
നാടകശാലയിൽ കടന്നുചെന്നു
തീയ്യതി ദീപം കൊളുത്തിവച്ചു
വിളക്കുനിറയോളം എണ്ണൊഴിച്ചു

കാവിലും ചാത്തോത്ത് മാതേയി അമ്മയുടെ കാലമായപ്പോഴെക്ക് ! കണ്ടാശ്ശേരിനങ്ങ്യാർ,

"അടിച്ചു തളിച്ചു വിളക്കുംവെച്ചു"

ഇരിക്കുന്നതായിട്ടാണ് കാണുന്നത്. മററു കാര്യങ്ങളുടെ ഇടയിൽ വേറെയുള്ള ചടങ്ങുകൾ മറന്നതോ, അതോ അന്നേക്ക് ആചാരങ്ങൾക്ക് വ്യത്യാസംവന്നതോ, എന്ന് തീർച്ചയാക്കാൻ നിവൃത്തിയില്ല. കുളി, ഊണ് മുതലായ കാര്യങ്ങളിൽ കാലക്രമംകൊണ്ട് വ്യത്യാസംവന്നു കാണാത്തസ്ഥിതിക്ക് പ്രഭാതകൃത്യങ്ങളിൽ മാത്രം മാററമുണ്ടായിയെന്ന് ഊഹിക്കുവാൻ വഴി കാണുന്നില്ല.

ദിനചര്യയിൽ പിന്നെ പ്രാധാന്യം വഹിക്കുന്നത് കുളിയാണല്ലൊ. 'പൂങ്കുളത്തിലും പൂത്തൻചിറയിലു' മായിരുന്നു അന്ന് സ്ത്രീപുരുഷഭേദം കൂടാതെ എല്ലാവരും കുളിച്ചിരുന്നത്. അന്ന് കുളിമുറി പരിഷ്കാരചിഹ്ന മായി കരുതിയിരുന്നില്ല. ചന്തുവിനൊട് ശേഷം ചോദിക്കാൻ പോകുന്ന ആരോമുണ്ണി കുളിച്ചിട്ടാണ് പുറപ്പെടുന്നത്.

പടിഞ്ഞാററിയകത്തു കടക്കുന്നുണ്ടെ
എണ്ണ ഭരണി വലിച്ചുവെച്ചു
എണ്ണനിറയോളം തേക്കുന്നുണ്ട്.
ഈഞ്ച, പൂളിഞ്ചിക്കാ, വാക, താളി,
ഇരുപ്പപ്പിണ്ണാക്കോടു കോഴിമുട്ട,
താളിയുംകൊണ്ടു കൊടുത്തിതമ്മ

നനമുണ്ടുമായി കുളിപ്പാനായി
തൊട്ടവോർകുളത്തിലും ചെല്ലുന്നുണ്ടെ.
താളിക്കല്ലേറി യിരുന്നുകൊണ്ടെ
താളിയുംതേച്ചു മെഴുക്കിളക്കി
പൂങ്കുളംചാടി കുളികഴിഞ്ഞ്
കല്ലിന്മേൽകമ്മം കഴിക്കുന്നുണ്ടെ.
കടവത്തുമന്ത്രവും ഉടൻകഴിഞ്ഞു
സൂര്യനുവെള്ളം ജപിച്ചെറിഞ്ഞു
കളരിനിമുരെയും ചെന്നവനും
ചന്ദനം ഉരസി കുറിവരച്ചു.
അങ്കക്കുറിയും, പടക്കുറിയും,
ചൂട്ടൻകുറിയും, തൊട്ടുകുറിയും,
.....വരക്കുന്നുണ്ടെ
പൊൻകൊണ്ടരച്ചു തിലകംതൊട്ടു*

ആരോമുണ്ണിയുടെ കാലത്തിന്നു ശേഷം മൂന്നോ നാലൊ ശതാബ്ദങ്ങൾ കഴിഞ്ഞിട്ടാണ്, തൊണ്ണൂറാൻവീട്ടിൽ കുറുപ്പന്മാരുടെ കഥ യുണ്ടായിട്ടുള്ളത്. അവരുടെ കുളിച്ചടങ്ങും ഏകദേശം ഇതുപോലെ തന്നെയാണ്.

"കുളിക്കുംകടവിലും ചെല്ലുന്നുണ്ടെ
പൂങ്കൊ(ങ്കു)ളംചാടി കുളികഴിഞ്ഞു
നനമുണ്ടു പിഴിഞ്ഞങ്ങു തോർത്തുന്നുണ്ട്
കടവത്തുമന്ത്രം കഴിച്ചവരും
കല്ലിന്മേൽ തേവാരം കഴിക്കുന്നുണ്ട്.
സൂര്യനുവെള്ളം ജപിച്ചെറിഞ്ഞു.
കൈരണ്ടുംകൂപ്പി തൊഴുതവരും
ചന്ദനക്കല്ലിൻെറ അരികെചെന്നു
ചന്ദനം ഉരച്ചു തിലകംതൊട്ടു.
കുങ്കുമംകൊണ്ടങ്ങു പൊട്ടുതൊട്ടു
കസ്തൂരികളഭങ്ങൾ പൂശുന്നുണ്ടെ †"

ഇതിലെ തേവാരവും, കസ്തൂരികളഭങ്ങളും എടുത്തു കഴിഞ്ഞാൽ ആരോമുണ്ണിയുടെ കുളിയുമായി വ്യത്യാസമൊന്നുമില്ല. ആരോമുണ്ണിക്ക്

---

* വടക്കൻപാട്ടുകൾ S. R. V. Press Edition p. 135.

† " " " " 70.

അങ്കക്കുറിയും മററും വിശേഷവിധിയായുണ്ടെന്നേയുള്ളു. ആരോമണ്ണി പുറപ്പെടുന്നതുതന്നെ ഒരങ്കത്തിന്നാണല്ലൊ. കുറുപ്പന്മാർ വെറുതെ കുളിക്കുവാൻ പുറപ്പെട്ടതാണ്. അതുകൊണ്ടായിരിക്കണം രജോഗുണപ്രധാനമായ കസ്തൂരികളഭങ്ങളിൽ അവർ അധികം മനസ്സിരുത്തുന്നത്.

രജോഗുണത്തിൽ അന്ന് ആണും പെണ്ണും ഒരുപോലെ ആയിരുന്നുവെന്ന് കുളിച്ചടങ്ങ് വിളിച്ചുപറയുന്നുണ്ട്. താഴത്തേലെ മാതുവീൻെറ കുളി* ഇതിന്നുമുമ്പ് തന്നെ നമ്മുടെ ദൃഷ്ടിക്ക് വിഷയമായിട്ടുണ്ട്. ഉണ്ണ്യാച്ചയുടെ കുളിയും എങ്ങിനെയാണെന്നു നോക്കുക.

"ചിറെറള്ളിൻെറണ്ണ യെടുക്കുന്നുണ്ടെ
തലനിറയെണ്ണയും തേക്കുന്നുണ്ട്
പടിഞ്ഞാററിവാതി ലടച്ചുപൂട്ടി
ഈഞ്ച, പുളിഞ്ചിക്കാ, വാക, താളി,
ഇരുപ്പപിണ്ണാക്കോട്ട, കോഴിമുട്ട,
വേലിമേൽതാളി, തിരുതാളിയും
താളിത്തിരുതട്ടിൽ താളിയെടുത്തെ
കുളിപ്പാനായ്പോകുന്നു പെൺകിടാവും
കുളിക്കുംകടവിൽ ചെന്നുപെണ്ണും
താളിക്കല്ലേറി യിരുന്നവളും
താളിപതച്ചു കുറുമ്പരിച്ചു,
താളിയുംതെച്ചു മെഴുക്കിളക്കി
അരയോളംനീററി ലിറങ്ങിനിന്നു
മുങ്ങിക്കുളിച്ചല്ലൊ പെണ്ണവളും.
നനമുണ്ടു പിഴിഞ്ഞങ്ങു തോത്തുന്നുണ്ട്
സൂയ്യനുവെള്ളം ജപിച്ചെറിഞ്ഞു
കൈകൂപ്പിനിന്നു പ്രാത്ഥിക്കുന്നു
വേഗത്തിൽ തന്നെയും പോരുന്നുണ്ട്."

ഇതിൽ നിന്നെല്ലാം താളിക്കല്ല്, ചന്ദനക്കല്ല്, തേവാരക്കല്ല് ഇങ്ങിനെ ചില കല്ലുകൾ അന്ന് കുളക്കടവിൽ പ്രത്യേകമുണ്ടായിരുന്നുവെന്നും, സൂയ്യനും വെള്ളം ജപിച്ചെറിയുന്നത് അന്ന് എല്ലാവരും അനുഷ്ഠിച്ചിരുന്ന ആചാരമായിരുന്നുവെന്നും, തേവാരം അന്ന് ബ്രാഹ്മണക്കു മാത്രമല്ലാ ഉണ്ടായിരുന്നതെന്നും, ഊഹിക്കാവുന്നതാണ്.

---

* Page 42, 43.

കുളികഴിഞ്ഞാൽ ഊണിൻെറ വട്ടമായി. പണ്ടുള്ളവരുടെ വട്ടങ്ങൾ കണ്ടാൽ ഇന്ന് നമ്മുടെകാര്യം വളരെ പരുങ്ങലിലാണ്. അന്നൊക്കെ ഇരിക്കാൻ പൊൻപലക, വെള്ളംകുടിക്കാൻ പൊൻകിണ്ടി, ഉണ്ണുന്നത് പൊൻതളികയിലല്ലെങ്കിൽ പൂവ്വനിലയിൽ എന്നൊക്കെയായിരുന്നു— അവരുടെ ചട്ടം. പൊൻപാത്രങ്ങളുടെ സ്ഥാനം ക്രമേണ ഓട്ടുപാത്രങ്ങൾ കയ്യലാക്കി. ഇല ഹോട്ടൽക്കാരെപററിക്കൂടി. മററുള്ളവരെ ഉടയുന്ന പിഞ്ഞാണങ്ങളും, തളികകളും, വിടാതെ കൂട്ടുകയുംചെയ്തു.

ഉണ്ണിയമ്മ കോമന്നു ഊണിൻെറ വട്ടങ്ങൾ ഒരുക്കിയകാലത്തെ പതിവ് ഇതൊന്നുമല്ല. നോക്കുക:—

"അടുക്കളപൂങ്കാവിൽ കടന്നുപെണ്ണും
വെള്ളിത്തളിക പൊടിതുടച്ചു
കോമനുംചോറു വിളമ്പിപെണ്ണും
നാലുകറികളെടുക്കുന്നുണ്ടെ.
കിണ്ടിയുംവെള്ള മെടുത്തുപെണ്ണും
അവളുടെമുറിയിൽ കടന്നുചെന്നു.
വെള്ളിവിളക്കും കൊളുത്തിവെച്ചു.
പൊന്നുപലക യിരിപ്പാനിട്ടെ
ചോറുംകറിയും കൊണ്ടുവെച്ചു."
കൊമനെതന്നെ വിളിച്ചുപെണ്ണും.*

ആരോമരുടെ അങ്കത്തിന്ന് തുണപോവാനൊരുങ്ങിവന്ന ചന്തുവിന്ന് ഉണ്ണ്യാച്ച ചൊറുവിളമ്പിക്കൊടുക്കാൻ തെയ്യാറായകാലത്തും, വിഭവങ്ങളും മററും അധികം വ്യത്യാസപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടായിരുന്നുവെന്നു പറഞ്ഞുകൂടാ.

"എന്നമൊഴികേട്ടു ഉണ്ണിയാർച്ച
വടക്കിനി അടിച്ചു തളിച്ചുകൊണ്ടെ.
പൊന്നുംപെരുമ്പായ ഇരിപ്പാനിട്ടെ.
എലവെച്ചു ചോറും വിളമ്പുന്നുണ്ടെ,
കറികളുംനാലും വിളമ്പിയല്ലൊ
തരിയിട്ടകിണ്ടിയിൽ വെള്ളമായി
ആദരത്തൊടെ വിളിച്ചുആച്ച
തണ്ണീർകിണ്ടിയും കൊടുക്കുന്നുണ്ടെ.

---

* വടക്കൻപാട്ടുകൾ, S. R. V. Press Edition, p. 65.

കൈവായ്മുഖവും ചിതംവരുത്തി
ചോററും വലഭാഗെ ചെന്നിരുന്നു.
ഭ്രമിക്കുനീർ തളിച്ചന്നംവെച്ചു
കൈക്കുംഭംനന്നായ്പിടിപിടിച്ചെ
വായ്ക്കുരസത്തോടെ ഉണ്ണുന്നുണ്ടെ. ''

ഉണ്ണിയുടെ വെള്ളിത്തളിക ഇവിടെ ഇലയായി മാറിട്ടുണ്ട്. പക്ഷെ സന്ദർഭംകൂടി നോക്കണം. ഉണ്ണി തൻെറ കാമുകനുമായി രഹസ്സമാഗമത്തിന്നു വട്ടം കൂട്ടുകയാണ്. തൻെറ കയ്യശമുള്ള വിഭവങ്ങളെല്ലാം ഇഷ്ടദേവതക്ക് നിവേദിച്ച് ആ ദൈവത്തിനെ പ്രസാദിപ്പിക്കുന്നതോടുകൂടി തനിക്കും ചാരിതാർത്ഥ്യമണയെണമെന്ന ആഗ്രഹമാണു ഉണ്ണിക്ക്. അപ്പോൾ വെള്ളിത്തളികയും പൊൻതളികയും താനെ പുറത്തിറക്കാതിരിക്കുമോ ? ഉണ്ണ്യാച്ചയാകട്ടെ, താനൊരിക്കൽ തിരസ്കരിച്ച ഒരു പുരുഷനെ ആങ്ങളയ്ക്ക് അപായംവരുത്തെന്ന് കരുതി തല്ക്കാലം മോഹനവാക്കുകൾക്കൊണ്ടും മററും മയക്കാനൊരുങ്ങുകയാണ്. ഒന്നു ഉള്ളിൽകൊണ്ട പ്രയോഗമാണ്. മററത് നാട്യമാണ്. 'ഭ്രമിക്ക് നീർതളിച്ചന്നംവെക്കാൻ' ഉണ്ണിയമ്മ അവളുടെ അപ്പോഴത്തെ ധൃതിയിൽ മറന്നെങ്കിൽ തന്നെ നാം അവരെ കുററപ്പെടുത്തുന്നതു കഷ്ടമാണ്. അന്ന് അവർ ഉപയോഗിച്ചിരുന്ന 'പൊന്നും പലകയും', 'പൊന്നും പായയും', 'തരിയിട്ട കിണ്ടിയും' ഒന്നു കണ്ടാൽ കൊള്ളാമെന്നു നമുക്ക് വല്ലവക്കും ആഗ്രഹം തോന്നുന്നുണ്ടെങ്കിൽ അതൊരു ദുർമ്മോഹമാണെന്നും പറഞ്ഞുകൂടാ. ഊണിൻെറ ഈവക ചടങ്ങുകളിൽ ചിലത് ഇപ്പോഴും അവശേഷിച്ചിട്ടുണ്ട്. പക്ഷെ അത് കൊല്ലത്തിലൊരിക്കൽമാത്രമെ അറിയാൻ സംഗതിയാകാറുള്ളു. പിറന്നാൾ ദിവസം ഉണ്ണുമ്പോൾ അമ്മ വലത്തുഭാഗത്ത്നിന്ന് വിളമ്പി, എല്ലാ പദാർത്ഥങ്ങളും വിളമ്പിക്കഴിഞ്ഞാൽ എല്ലാററിൽ നിന്നും കുറേശ്ശ എടുത്ത്, വെള്ളംകൂട്ടി മൂന്നുപ്രാവശ്യം വളച്ച്, ഇലത്തലക്കൽ ഏതാനുമിട്ട്, ബാക്കിപുറത്തേക്ക് കൊണ്ടുപോയി കാക്കക്ക് എറിഞ്ഞുകൊടുക്കുന്ന സമ്പ്രദായം ഇപ്പോഴും ചില മുത്തശ്ശിമാർ പരിഷ്കാരികളായ തങ്ങളുടെ മക്കളുടെ അനുവാദം ചോദിച്ച് അനുഷ്ഠിക്കാറുണ്ട്.

ഉണ്ണാനിരുന്ന ഉടനെ ചെറിയ ഒരുരുള ചോറുരുട്ടി അല്പംനേരം ധ്യാനിച്ച്, അത് ഇലയുടെ വലത്തുഭാഗത്ത് പിതൃക്കൾക്കാണെന്ന സങ്കല്പത്തിൽ എടുത്തുവെക്കുന്ന കാരണവന്മാരെയും എനിക്ക് കാണുവാൻ സംഗതി വന്നിട്ടുണ്ട്. നമ്മുടെ പൂർവ്വികന്മാർ ഊണെന്നുള്ളത് കാര്യമായിട്ടുള്ള ഒരെണ്ണമായി കരുതിട്ടുണ്ടെന്നും, ജീവിച്ചിരിക്കാൻ അത്യാ

വശ്യമായ ഭക്ഷണം മുടക്കംകൂടാതെ കിട്ടാൻ ഗുരുകാരണവന്മാരുടേയും ഈശ്വരന്മാരുടേയും അനുഗ്രഹം വേണ്ടതാകയാൽ, അവരിലും അന്നത്തിലും ഭക്തിയോടുകൂടി മാത്രമേ ആ കൃത്യം അവർ നിർവ്വഹിക്കാറുള്ളൂ എന്നുമാണ് ഈ ആചാരങ്ങളിൽ നിന്ന് അനുമാനിക്കേണ്ടതായിട്ടിരിക്കുന്നത്.

ഊണിന്നു പുറമെ ഇടക്ക് ചില്ലറയായി ചിലതെല്ലാം കുടിക്കുകയോ, കഴിക്കുകയോ ചെയ്യാറുണ്ടല്ലോ. അതിന്നൊരുക്കങ്ങൾ അക്കാലത്ത് എന്തെല്ലാമായിരുന്നുവെന്നും നമുക്ക് അറിയുവാൻ കൌതുകമുണ്ടാവാം. ആരോമരുടെ തുണയായി പോകുന്ന ചന്തുവിനെ മാററങ്കുച്ചേകോൻെറ മരുമകൾ കുട്ടിമാണി സൽക്കരിക്കുന്നുണ്ട്. ചന്തുവിനെ വശപ്പെടുത്തി ആരോമരെ ചതിച്ചുകൊല്ലേണമെന്ന് ഉപദേശിക്കുവാനാണ് കുട്ടിമാണിയുടെ പുറപ്പാട്. അപ്പോൾ സൽക്കാരത്തിന്ന് ചമൽക്കാരം എത്ര കൂട്ടിയാലും മതിയാവുന്നതല്ലല്ലോ. അകത്തേക്കു കൊണ്ടുപോയിട്ടാണ് സൽക്കരിക്കുന്നതും. വെററിലമുറുക്കാൻ കൊടുത്തതിന്നുശേഷം,

അപ്പോൾപറയുന്നു കുട്ടിമാണി
ഒന്നുണ്ടുകേൾക്കണം ആങ്ങളെനീ,
വെള്ളംകുടിപ്പാനൊരുക്കട്ടെ ഞാൻ
എന്നുപറഞ്ഞെ ണീററുപോയി
വെള്ളിത്തളിക പൊടിതുടച്ചു
വെള്ളവിൽ, ശക്കര, കദളിപ്പഴം,
ചെന്തെങ്ങിളന്നീരും, കൊട്ടത്തേങ്ങാ,
വെള്ളിത്തളികയിൽ വെച്ചുകൊണ്ടെ
പൊന്നും തളികകൊണ്ടാകെമൂടി
തരിയിട്ട കിണ്ടിയിൽ തണ്ണീരായി
ചന്തുവിൻെറ അരികത്തുചെന്നുവെണ്ണം
വെള്ളംകുടിയും കഴിച്ചുകൊൾവിൻ !*

ഇതിപ്പോഴത്തെ ചായ സൽക്കാരത്തിൻെറ സ്ഥാനത്താണ്. വെറും വെള്ളംകുടിയുടെ വട്ടവുമാണ്. ചായയുടെകൂടെ അനവധി പലഹാരങ്ങൾ ചേർക്കാറുണ്ടെങ്കിലും 'ചായക്കു' ക്ഷണിക്കുകയെന്നല്ലേ നാം പറയാറുള്ളു. ചായയുടെസ്ഥാനത്ത് അന്ന് ഇളന്നീരാണെന്ന വ്യത്യാസംമാത്രമുണ്ട്. പ്രാധാന്യം അന്നും ഇന്നും വെള്ളത്തിന്നുതന്നെ. ഒതേനൻെറ കാലത്ത് പലഹാരങ്ങളിൽ ചിലമാററങ്ങൾ കാണുന്നുണ്ട്. കടത്തനാട്ട് തമ്പുരാൻെറ ആ വശ്യപ്രകാരം കുടകുമല കുഞ്ഞിക്കണ്ണനോട് പാട്ടുംപിരിക്കാ

* വടക്കൻപാട്ടുകൾ, S. R. V. Press Edition p. 126.

നായി ഒരേനൻ ഒരുദിവസം പ്രഭാതത്തിൽ പുറപ്പെടുകയുണ്ടായി. അപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭാര്യയായ കുഞ്ഞിച്ചീരു പ്രാതലിന്നു്തെയ്യാറാക്കുന്നതു് എന്താണെന്നു നോക്കുക. ഒരുവെള്ളംകുടിക്കുള്ള വട്ടം തന്നെയാണ് ഒരുക്കുന്നതു്.

"കാവിലുംചാത്തൊത്തെ കുഞ്ഞിച്ചീരു
പാലുരികിണ്ടി കഴുകിവേഗം
കാച്ചിത്തണിഞ്ഞൊരു പാലെടുത്തു
പാലിന്നുവേണ്ടുന്ന പഞ്ചസാരയും
ഇട്ടുകൊടുത്തല്ലോ കുഞ്ഞിച്ചീരു
പിന്നെയും പാലിന്നു കൂട്ടാനായി
കൊതമ്പം കൊണ്ടുള്ള റൊട്ടിയുണ്ട്
റൊട്ടിക്കു നെയ്യുമെ പഞ്ചസാര
എല്ലാമതിട്ടവൾ കൊണ്ടുപൊയി
ബന്ധുവിന്നങ്ങു കൊടുക്കുന്നല്ലോ."*

പാലും റൊട്ടിയും ഇക്കാലത്തെയാണ് നമ്മെ ഓർമ്മപ്പെടുത്തുന്നതു് പക്ഷെ റൊട്ടിഎന്നു പറയുന്നതു് പണ്ടത്തെ കാലത്ത് ഒരുതരം വട്ടത്തിലുള്ള പലഹാരമാണ്. ഇപ്പോൾ 'ചപ്പാത്തി' എന്നു പറയുന്ന പദാർത്ഥത്തെപ്പോലുള്ള ഒന്നായിരുന്നു അത്. കുട്ടിമാണി ചന്തുവിനെ സൽക്കരിക്കുന്നതു് ഉച്ചക്കുശേഷം ഇടനേരത്താണ്. ചീരു ഭർത്താവിന്നൊരുക്കുന്നതു് പ്രാതലുമാണ്. സമയഭേദംകൊണ്ട് സാധനങ്ങൾക്ക് വ്യത്യാസം വന്നതായിരിക്കണം. ഇളന്നീരും പഴവും മദ്ധ്യാഹ്നസമയത്ത് ഉണ്ണപരിഹാരമായി കരുതുന്ന പദാർത്ഥങ്ങളാണ്. കളരിയിൽ പയററുള്ള കാലത്ത് തേങ്ങ ചിരകിയിട്ടുള്ളതോ, അല്ലെങ്കിൽ തേങ്ങാപ്പാല് ഒഴിച്ചതോ, ആയ ഒരു കുഞ്ഞിയും രാവിലെ പതിവുണ്ട്. അതിന്ന് ശക്കര, തേങ്ങാപ്പൂള്, കൊണ്ടാട്ടം, ഉപ്പിലിട്ടത്, ചമ്മന്തി എന്നിങ്ങിനെ പല വിഭവങ്ങളും ഉപദംശങ്ങളായി ചേർക്കാറുമുണ്ട്. "കുഞ്ഞിക്കഞ്ചുകടി, മൂന്നുസംശയം" എന്ന് കാരണവന്മാരുടെ ഇടയിൽ ഒരു പഴഞ്ചൊല്ലു തന്നെയുണ്ട്. അഞ്ചുകടി എന്നു പറഞ്ഞാൽ ഉപദംശങ്ങളായി അഞ്ചെണ്ണമെങ്കിലും കുഞ്ഞിക്ക് വേണമെന്ന് താല്പര്യം. മൂന്നുസംശയത്തിലൊന്ന്, കുഞ്ഞിയോ വിഭവങ്ങളോ അധികം? എന്നുള്ളതാണ്. രണ്ടും ധാരാളം വേണമെന്നർത്ഥം. രണ്ടാമത്തെ സംശയം കുഞ്ഞിവിളമ്പിയ പാത്രത്തിൽ വററോ, വെള്ളമോ അധികം? എന്നുള്ളതാണ്. രണ്ടും സമമായിരിക്കണമെന്നു സാരം. മൂന്നാമത്തെസംശയം കുഞ്ഞി കുടികഴിഞ്ഞാൽ വിയ

* Page 154, 155. (Part II.)

ത്തതോ, കുളിച്ചതോ ? എന്നുള്ളതാണ്. കഞ്ഞികുടിച്ചാൽ ധാരാളം വിയക്കാറുണ്ടല്ലോ. അതില്ലെങ്കിൽ ദേഹത്തിന്ന് ആരോഗ്യമില്ലെന്നു കൂടി ധരിക്കേണ്ടതാണ്. കുളിച്ചുവെന്ന് തോന്നത്തക്കവണ്ണം വിയക്കണമെന്നു സാരം. കഞ്ഞികുടി ഇപ്പോൾ പ്രയത്നക്കാക്ക് മാത്രമേ രുചിപ്രദമാവാറുള്ളൂ. പരിപ്പാരികൾ അതിനോട് പിന്തിരിഞ്ഞിട്ടാണ്. ഒതേനമ്മാവൻ പാലും റൊട്ടിയും എന്നൊരു പരിപ്പാരം തുടങ്ങിട്ടുണ്ടല്ലോ. ആ കൂട്ടത്തിൽ ചേരുന്നതായാൽ ഗുരുത്വക്കേടുണ്ടെന്ന് ആരും പറകയുമില്ല. പക്ഷെ പാലും പഞ്ചസാരയും തന്നെ പോരെന്നു തോന്നി, ചായയോ കാപ്പിയോ കൂട്ടിച്ചേർത്തു കഴിക്കുന്നുവെന്നുമാത്രം. മൂന്നിനോടു നമുക്ക് പണ്ടെ പ്രീതിയുമാണ്. മൂർത്തികളും (ത്രിമൂർത്തികൾ) ഗുണങ്ങളും (ഗുണത്രയങ്ങൾ) ദോഷങ്ങളും (ത്രിദോഷങ്ങൾ) നമുക്ക് മൂന്നാണല്ലോ. അത്താഴത്തിന്നും മുത്താഴത്തിന്നും വലിയവ്യത്യാസ മൊന്നുമില്ലായ്കയാൽ അതിനെപ്പററി പ്രത്യേകമായൊന്നും പറയേണ്ടതായിട്ടില്ല. രണ്ടുനേരവും സദ്യയുണ്ടെങ്കിൽ,

അത്താഴത്തിനു കാച്ചിയമോരും,
പുത്തൻമാങ്ങാ, നാരങ്ങാക്കറി,
മത്തങ്ങാക്കറി, മററും പലവക
നിത്യവുമിങ്ങിനെ ഭോജനദാനം.

എന്നിങ്ങിനെ ചില ഭേദഗതികൾ വെണമെന്നാണ് കുഞ്ചൻ നമ്പ്യാരുടെ അഭിപ്രായം. ഈ വ്യത്യാസം മടുപ്പ് വരാതിരിക്കാനും, ദഹനക്കേട് കൂടാതെ കഴിക്കാനു, മാണെന്ന് ദഹണ്ണക്കാരും (പാചകന്മാർ) വൈദ്യന്മാരും അഭിപ്രായപ്പെടുന്നുണ്ട്. അവർ വിദഗ്ധന്മാരാകയാൽ അവരുടെ അഭിപ്രായം തട്ടുന്നതും ആലോചിച്ചിട്ടു വേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

ഭക്ഷണം കഴിഞ്ഞാൽ പിന്നെ വിശ്രമമാണല്ലോ നമുക്ക് അത്യാവശ്യമായിരിക്കുന്നത്.

പണമുള്ളച്ചനു പട്ടുതലോണ
കോരപ്പച്ചനു കൊട്ടോടി* എന്നമട്ടിന്ന് അക്കാലത്തും ഇക്കാലത്തും വ്യത്യാസമുണ്ടെന്നു തോന്നുന്നില്ല. രാത്രിയായാലും പകലായാലും വിശ്രമിക്കുന്നതിന്ന് മുമ്പ് ഒന്നു മുറുക്കുന്ന സമ്പ്രദായം മലയാളികൾക്ക് പണ്ടേയുള്ളതാണ്. പുത്തൂരംവീട്ടിലെ ആരോമൽച്ചേകോരെ കീഴരിടത്തിലെ വാഴുന്നവർ അങ്കംവെട്ടുവാൻ ക്ഷണിച്ചുകൊണ്ടു പോകയുണ്ടായല്ലോ. അവർ വാഴുന്നവരുടെ വീട്ടിലെത്തി വിശ്രമിക്കുന്നതിന്നു മുമ്പായി അവരുടെ അമ്മ സൽക്കരിച്ചിരുത്തി മുറുക്കാൻ കൊടുക്കുന്നുണ്ട്.

---

* വെറുംപടി.

അരിയുമെറിഞ്ഞങ്ങു കൈപിടിച്ചു
തെക്കിനിക്കൊത്ത മണിത്തളത്തിൽ
കയ്യുംപിടിച്ചു ങ്ങിരുത്തുന്നുണ്ട്
വെററിലത്തട്ടു എടുത്തുകൊണ്ട്
കിളിവാലൻ നല്ലൊരു വെററിലയും
ചാപ്പാടൻനല്ല പൂകലെടുത്ത്
പാലിൽപുഴുങ്ങിയ കളിയടക്ക,
ചങ്കിലൊളിമിന്നും നൂറെടുത്ത്
ചേകോരുടെ അരികത്ത് കൊണ്ടുവെച്ചു.

അദ്ദേഹത്തിൻെറ രാത്രി വിശ്രമത്തെപ്പററി ഒന്നും വിവരിച്ചു കാണുന്നില്ല.

ഉണ്ണിയമ്മയും കോമനും ഉറങ്ങാൻ പോകുന്നതിന്നു മുമ്പായി ഒരു മുറുക്കിൻെറ വട്ടം കൂട്ടുന്നുണ്ട്.

വെററിലമുറുക്കാനെടുത്തുപെണ്ണ്
കിളിവാലൻ വെററില ഞരമ്പുചീന്തി
നൂറുമെതേച്ചു ചുരുട്ടിപെണ്ണും
ഈറൻകുവുങ്ങിൻെറ പാക്കുവെട്ടി

പിന്നെ വിശ്രമത്തിന്നുള്ള ഒരുക്കങ്ങളായി.

വെററിലതിന്നു രസവുംപാത്തു
കിടക്കകളേഴും നിവത്തിപെണ്ണ്
ചന്ദനമെത്ത വിരിച്ചുമീതെ
കാക്കൽ തലക്കൽ തലക്കാണിയും
എടുത്തുംവലത്തുമേ കോളാമ്പിയും
അഴമേന്നുമുണ്ടു വലിച്ചുടുത്തു
നീലക്കുവുണി യഴിച്ചുവെച്ചു
നേരിയശീലയും ചുററുന്നുണ്ട്
കിണ്ടിയുംവെള്ള മരികെവെച്ചു.

ശയ്യോപകരണങ്ങൾ പ്രഭുക്കൾക്കൊത്തവയാണെന്നുള്ളതിന്ന് സംശയമില്ല. ഉറങ്ങാൻ പോകുമ്പോൾ ഉടുപ്പുമാറുന്ന സമ്പ്രദായം അന്നുണ്ടെന്ന് ഇതിൽ നിന്നുഹിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. വെററിലമുറുക്ക് കേരളീയക്ക ഒഴിച്ചുകൂടാത്ത ഒരെണ്ണമാണെന്ന് എടുത്തുപറയേണ്ട ആവശ്യമില്ല. ഉപചാരത്തിന്ന്, വിവാഹത്തിന്ന്, വിനോദത്തിന്ന്, ഇതിന്നൊക്കെ

മുമ്പനാണ് വെററില. കണ്ണത്ത് കാരി* മമ്മിമൂപ്പനെ കാണാൻ പോകുമ്പോൾ കാഴ്ചക്കായി ചിലസാധനങ്ങൾ കൊണ്ടുപോകുന്നുണ്ട്. അക്കൂട്ടത്തിൽ മുറുക്കുസാമാനങ്ങൾ എടുക്കുവാൻ മറക്കുന്നില്ല. അയാളുടെ അച്ഛനാണ് ഇന്നിന്ന സാധനങ്ങൾ വേണമെന്നു പറയുന്നത്.

†എന്നാലോകേൾക്കണം കുഞ്ഞിക്കാരി
വളർനെയ്യും കുപ്പിയും ഒന്നെടുത്തോ
കിളിവാലൻ വെററില രണ്ടുകെട്ട്
ചാപ്പാടൻ നല്ല പുകലെടുത്തോ
പാലിൽപുഴുങ്ങിയ കളിയടക്ക
അഴിവൻകൊണ്ടഞ്ഞാഴി അളന്നെടുത്തോ
കൂട്ടിൽതികഞ്ഞൊരു കോഴിവേണം.

ജ ന നം.

കേരളത്തിൽ ഒരുകുട്ടി പിറന്നമുതല്ക്കുള്ള ഒരോ ആചാരങ്ങൾ എന്തെല്ലാമാണെന്നു അന്വേഷിക്കേണ്ടതാണ്. പാലാട്ട് കുങ്കിയമ്മ കോമനെ പ്രസവിച്ചപ്പോൾ :—

കുട്ടീടെപേടിയും തീപ്പാനായി
തോക്കുമെടുത്തു വെടിയുംവെച്ചു
കുട്ടിയെതന്നെ കുളിപ്പിക്കുന്നു.
അത്ഭുതാനെകാണുന്നു കുങ്കിയമ്മ
കുട്ടീടെതലയങ്ങു തോത്താനായി
വിരാളിപ്പട്ടും കൊടുത്തിതല്ലോ
വേലത്തിയവകാശം കൊടുത്തിതമ്മ.

ഈ വിവരണത്തിൽ നിന്ന് വെടിവെച്ച സംഗതിയാണ് നമ്മുടെ ശ്രദ്ധയെ ആകർഷിക്കുന്നത്. ഡോക്ടർമാരും പ്രസവാസ്പത്രികളും നിറഞ്ഞ ഇക്കാലത്ത് പ്രസവിക്കുന്നത് വീട്ടിലോ ആസ്പത്രിയിലോ എന്ന് തീർച്ചപ്പെടുത്തുവാൻ പ്രയാസമാണ്. പ്രസവസമയത്ത് പണ്ടുണ്ടായിരുന്ന ആചാരങ്ങൾ എന്താണെന്നറിയുവാൻ ആസ്പത്രിയിൽ പോയതുകൊണ്ടു പ്രയോജനവുമില്ല. നാട്ടുപുറങ്ങളിൽ പഴയതറവാടുകളിൽ

* കണ്ണത്ത്കാരി കവളപ്പാറദേശത്തുണ്ടായിരുന്ന ഒരു അഭ്യാസിയും ജാതിയിൽ തീയ്യനും ആയിരുന്നു.

† കണ്ണത്ത്കാരിയുടെ പാട്ടു കഥ.

ചെന്നന്വേഷിച്ചാൽ ഈവക സംഗതികൾ അല്പാല്പമായി അറിയാനിടയായേക്കാം. ആൺകുട്ടിയുണ്ടായാൽ മൂന്നുകുക്കണമെന്നും പെൺകുട്ടി യുണ്ടായാൽ ഉമ്മറപ്പടി മൂന്നുപ്രാവശ്യം ചാടി വാതിലിന്മേൽ അടിക്കണമെന്നും മുത്തശ്ശിമാർ പറഞ്ഞു കേട്ടിട്ടുണ്ട്.

അടുത്തവീട്ടിൽ ഒരു സ്ത്രീക്ക് പ്രസവവേദന തുടങ്ങിയാൽ അയൽവക്കക്കാരായ സ്ത്രീകളറിയാതെ ഇരിക്കയില്ലല്ലൊ. കൂക്ക് കേട്ടാൽ ആൺകുട്ടി പിറന്നുവെന്നു മററുള്ളവക്കും മനസ്സിലാക്കാം. അതു കേട്ടില്ലെങ്കിൽ പേൺകുട്ടിയാണെന്ന് ഊഹിക്കാം. കോവിലകങ്ങളിലാണെങ്കിൽ തമ്പുരാൻെറ ജനനം വെടിവെച്ച് അറിയിപ്പിക്കേണമെന്നും വ്യവസ്ഥയുണ്ട്. കുട്ടിയെ കുളിപ്പിക്കുമ്പോൾ ഈറെറടുക്കാൻ വന്നവേലത്തിക്ക് സാധാരണക്കാർ കോടിമുണ്ട് കൊടുക്കും. പ്രമാണികൾ പട്ടു കൊടുക്കുന്നതാണ് പതിവ്. കോമൻ ജനിച്ചപ്പോൾ വെടിവെച്ചതും, വേലത്തിക്ക് പട്ടുകൊടുത്തതും പാലാട്ടെത്തറവാട്ടിൻെറ മേന്മയെ സൂചിപ്പിക്കുന്നു. കുട്ടിയുടെ പേടിതീക്കാൻ വെടിവെച്ചുവെന്ന അഭിപ്രായത്തോടുകൂടി ഇന്നുള്ളവർ യോജിക്കുമോ ആവോ? പേടിതീക്കലിന്നു പുറമെ ആൺകുട്ടി പുറമെക്ക് കേളി കേൾപ്പിക്കേണ്ടവനാണെന്നുള്ള സൂചനകൂടി വെടിവെക്കുന്ന ആചാരത്തിലടങ്ങിട്ടുണ്ടെന്നാണ് ചില കാരണവന്മാരുടെ അഭിപ്രായം. പിന്നെ, പയററും പടയുമാണല്ലൊ ആൺകുട്ടിയുടെ ജീവിതത്തിൽ പ്രാധാന്യം വഹിക്കുന്നത്. "ആണായി ഇന്നു ജനിച്ചോണ്ടാല് പൊയ്ത്തും പടയുമതുള്ളതല്ലൊ"* എന്ന് ഒതേനൻ എടുത്തു പറയുന്നതുമുണ്ട്. ഇങ്ങിനെയുള്ള ജീവിതത്തിന്ന് പേടിതീക്കാതെ തരമില്ല. പെണ്ണുങ്ങൾ വീട്ടിന്നുള്ളിലടങ്ങണമെന്നായിരിക്കുമോ വാതലിന്മേലടിക്കുന്നതിൻെറയും ഉമ്മറപ്പടി ചാടുന്നതിൻെറയും സാരം? ഈ അഭിപ്രായം ഇക്കാലത്തുള്ള അന്തർജ്ജനങ്ങൾക്കുകൂടി സ്വീകാര്യമാകുമെന്നു തോന്നുന്നില്ല. തോക്ക് വന്നിട്ട് അധികംകാലമാകാത്തതിനാൽ ഈ ആചാരത്തിന്ന് അധികം പഴക്കമില്ലെന്ന് ചിലർക്ക് സംശയം ജനിച്ചേക്കാം. പോർച്ചുഗീസ്സുകാർ മലയാളക്കരയിൽ വന്നകാലത്ത് നായന്മാർ തോക്ക് ഉപയോഗിച്ചിരുന്നില്ലെന്ന് പറഞ്ഞുകൂടാ† പിന്നെ തോക്ക് എന്ന ശബ്ദം തുർക്കിഭാഷയിലുള്ള "തൊപ്പാക്ക്" എന്ന വാക്കിൻെറ രൂപാന്തരമാണോ എന്ന് ഹുണ്ടർട്ട് സായ്പിന്ന് അഭിപ്രായമുണ്ട്. അങ്ങിനെയാണെങ്കിൽ തോക്ക് നമുക്ക് കിട്ടിയത് വെള്ളക്കാരിൽ നിന്നല്ലെന്ന് വിചാരിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. കുരുമുളകിൻെറ കുലയ്ക്ക് 'തോക്ക' എന്ന് പറയാറുണ്ട്.

---

* Part II, page 153.

† കൊച്ചീരാജ്യചരിത്രം, Vol. I, p. 71.

നീണ്ടു നേരെനില്ക്കുന്നത് എന്നതൎത്ഥത്തിലാണ് ആ വാക്കിന് പ്രചാരവും. ഏതുവിധമായാലും തോക്ക് എന്നവാക്കു നാം വിചാരിക്കുംപോലെ പഴക്കമില്ലാത്തതല്ല.† തച്ചോളി ഒതേനൻെറ മരുമകനായപാലാട്ട് കോമൻ ജീവിച്ചിരിക്കുന്ന കാലത്ത് തോക്കുണ്ടായിരുന്നുവെന്നുള്ളതിലേക്ക് യാതൊരുസംശയവുമില്ല. തോക്കില്ലാത്തകാലത്ത് കുക്കിവിളി എന്ന ആചാരത്തിന്നായിരുന്നു പ്രാബല്യമെന്നു വിചാരിക്കുവാനും വിരോധമില്ലല്ലൊ. ഏതുവിധമായാലും അക്കാലത്തെ ജീവിതാദൎശങ്ങൾക്ക് യോജിച്ച വിധത്തിലുള്ള ഒരാചാരമാണ് വെടിവെക്കലും കുക്കലും എന്നുള്ളസംഗതി വലിയവാദങ്ങളൊന്നും കൂടാതെ തന്നെ സമ്മതിക്കാവുന്നതാണ്.

ജ ന ന ശേ ഷം.

ഇനി ജനിച്ചതിന്ന് ശേഷമുള്ള സംസ്കാരങ്ങളെപ്പററി ചിന്തിക്കാം. ഉണ്ണ്യാൎച്ചയുടെ ചെറുപ്പകാലത്തെപ്പററി ആരോമർ പറയുന്നത് നോക്കുക:—

നമുക്കുമെ ഒന്നല്ലൊ നേർപെങ്ങളും
അഞ്ചുവയസ്സിലും കാതുകുത്തി
ഏഴവയസ്സി ലെഴുത്തിനാക്കി
എഴുത്തും പയററും പഠിച്ചവളെ
എട്ടുവയസ്സിൽ മുടിയുംകെട്ടി.
വിദ്യകളൊക്കെ തികഞ്ഞവൾക്കെ
ആററുമണന്മെലെ കുഞ്ഞിരാമൻ
പത്തുവയസ്സിൽ കുളിച്ചുകെട്ടി
നെടുമംഗല്യംവെച്ചു കൊണ്ടുപോയി.*

കാതുകുത്തുക, എഴുത്തുംപയററും പഠിപ്പിക്കുക, കല്യാണം കഴിക്കുക, എന്നീകൎമ്മങ്ങൾ ഒരുകുട്ടിക്ക് ഇന്നിന്നവയസ്സിൽ വേണമെന്ന് അന്ന് നിൎബ്ബന്ധമുണ്ടായിരുന്നുവെന്ന് ഇതിൽ നിന്ന് അനുമാനിക്കാവുന്നതാണ്. കഷ്ടിച്ച് സംസാരിക്കാറാവുമ്പോഴെക്ക് കുട്ടികളെ എഴുത്തുപള്ളിയിലേക്ക് തള്ളി അയക്കുന്ന സമ്പ്രദായം ഇന്ന് പ്രബലപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതിനാൽ "ഏഴവയസ്സിൽ എഴുത്തിനാക്കി" എന്നു കേൾക്കുമ്പോൾ രണ്ടു മൂന്നുകൊല്ലം വെറുതെ കളഞ്ഞുവെല്ലൊ എന്ന് ഇന്നുള്ളവർ വ്യസ

*വടകൻ പാട്ടുകൾ. S. T. Reddiar's Edition Part II, page 21.

† സംസ്കൃതത്തിലെ നളീകം തോക്കാണെന്നു ചിലർ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നുണ്ട്".

നിക്കുമായിരിക്കാം. ഇന്നവയസ്സിൽ സർക്കാരുദ്യോഗത്തിൽ പ്രവേശിക്കണമെന്നു് അന്ന് നിർബ്ബന്ധമില്ലാതിരുന്നത് കൊണ്ടായിരിക്കാം എഴുത്തിനാക്കുവാൻ താമസിച്ചിരുന്നത്. ആരോഗ്യത്തിനും പഴയസമ്പ്രദായം കുറെക്കൂടി അനുകൂലമല്ലേ എന്നു സംശയിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. നന്നെ ചെറുപ്പത്തിൽ തന്നെ തലക്ക് താങ്ങുവാൻ സാധിക്കുന്നതിലധികം അതിൽ ചെലുത്തിയാൽ ക്രമേണ അതു താങ്ങുന്ന തടിയും തളർന്നുപോകുന്നതിലത്ഭുതമില്ലല്ലോ. പിന്നെ അവക്ക് പഠിക്കാനുള്ള കാര്യങ്ങളും ഇന്നത്തെപ്പോലെ അത്ര യധികമുണ്ടായിരുന്നില്ല. ഒന്നിലധികം ഭാഷ എങ്ങിനെയായാലും പഠിക്കേണ്ടതായി വന്നിരിക്കയില്ല.

മറെറാരു വിശേഷവിധി സ്ത്രീകളും പുരുഷന്മാരെപ്പോലെ പയററുമുറകൾ ശീലിച്ചിരുന്നുവെന്നുള്ളതാണ്. ഉണ്ണ്യാച്ചയുടെ രണസാമർത്ഥ്യം ഇതിന്നു മുമ്പുതന്നെ നമുക്ക് അറിയാനിടയായിട്ടുണ്ടല്ലോ. അതുപോലെ നായർവംശത്തെ അലങ്കരിച്ച ഒരു വീരതരുണിയാണ് കൊടർമാലക്കങ്കി. തച്ചോളിച്ചന്തു കുങ്കിയെ കൊണ്ടുപോന്നതിന്നു ശേഷം അവളുടെ ആങ്ങളയും ഭർത്താവും ചന്തുവിനോടെതിർക്കുവാൻ വരികയുണ്ടായി. ഒററക്ക് രണ്ടു പടത്തലവന്മാരോട് അതിഘോരമായി പൊരുതുതളർന്ന ചന്തുവിന്ന് അവരുടെ അസ്ത്രപ്രയോഗം തടുക്കാൻ ശക്തിയില്ലാതായപ്പോൾ കുങ്കി ആണിൻെറ വേഷംകെട്ടി രണാങ്കണത്തിൽ ചാടി നനമുണ്ടുകൊണ്ട് അസ്ത്രംപിടിച്ചെറിഞ്ഞ് ആ തച്ചോളി വീരനെ സഹായിക്കുന്നുണ്ട്. കുങ്കിയുടെ യുദ്ധസാമർത്ഥ്യം കാണികളെ അത്ഭുതപരവശരാക്കി* പയററുമുറകൾ സ്ത്രീകളഭ്യസിച്ചിരുന്നത് സ്വരക്ഷക്കോ, വിനോദത്തിന്നൊ, മാത്രമല്ലെന്നും അവർ പട്ടാളത്തിൽപോലും ചേർന്നിരുന്നുവെന്നും ചില രേഖകൾകൊണ്ടു കാണുന്നു. വേണാട്ട് രാജാവിൻെറ സൈന്യത്തിൽ വില്ലു പ്രയോഗിക്കുന്ന 300 സ്ത്രീകൾ ക്രി. പി. 1503-ാം കൊല്ലത്തിൽ ഉണ്ടായിരുന്നുവത്രെ.† സ്ത്രീകൾ പട്ടാളത്തിലും പോല്ലീസ് വകുപ്പിലും ചേരുന്നത് പാശ്ചാത്യരുടെ ഇടയിൽ ഇപ്പോഴെ പരിഷ്കാരമായി തുടങ്ങിട്ടുള്ളു.

പാലാട്ടുകോമൻെറ കാലമായപ്പോഴും മേല്പറഞ്ഞ സമ്പ്രദായങ്ങൾക്ക് അധികം വ്യത്യാസം വന്നതായി കാണുന്നില്ല.

കോമനെന്നുപേരു വിളിച്ചിതല്ലോ
കല്ലറതന്നിൽ വളർത്തിയമ്മ
മൂന്നുവയസ്സിൽ മുടിയിറക്കി

---

* വടക്കൻ പാട്ടുകൾ, S. T. Reddiar's Edition Part III, pp. 56—71.

† കേരളപഴമ പേജ് 44.

അഞ്ചുവയസ്സിലും കാതുകുത്തി
ഏഴുവയസ്സി ലെഴുത്തിനാക്കി
അക്ഷരവിദ്യ ഗ്രഹിപ്പിച്ചല്ലോ
തുളുനാട്ടിൽ നല്ല തുളുക്കരുക്കൾ
കുരുക്കളെതന്നെ വരുത്തിയമ്മ
കോമന്നുവിദ്യ പഠിപ്പിക്കായി.

മൂന്നാംവയസ്സിൽ മുടി യിറക്കുന്നത് ആൺകുട്ടികൾക്ക് പ്രത്യേകമായിട്ടുള്ളതായിരുന്നുവെന്ന് ഇതിൽനിന്ന് സ്പഷ്ടമാവുന്നുണ്ട്. പെൺകുട്ടികൾമുടിയാസകലം വളത്തുന്നതാണല്ലൊ പതിവ്. അപ്പോൾ ഇടയ്ക്ക് 'ഇറക്കി' ക്കളയേണ്ട ആവശ്യമില്ല. ആദ്യത്തെ മുടികളയൽ മുഹൂർത്തംനോക്കി വിളക്കുവെച്ച് ചെയ്യെണമെന്നായിരുന്നു ചട്ടം. ഇപ്പോൾ മുടിവെട്ടൽ പരിഷ്കാരമായി തീന്നിരിക്കുന്നതിനാൽ ഈ ആചാരങ്ങൾ ചില നാട്ടുപുറത്തെപഴയ തറവാടുകളിൽ മാത്രമെ ഇന്ന് നിലനില്ക്കുന്നുള്ളൂ. ഉഷ്ണരാജ്യത്ത് തലമുടി വളത്തുന്നത് തലയ്ക്ക് കുളിർമയുണ്ടാക്കാനാണെന്ന് വയോധികന്മാർ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നത് എത്രത്തോളം ശരിയാണെന്നു വൈദ്യന്മാർ വിധിക്കട്ടെ. പൂർവ്വശിഖയായിട്ടോ, പശ്ചാൽശിഖയാട്ടോ, മുടിവളത്തുന്ന സമ്പ്രദായം ഭാരതീയരിൽ സർവ്വത്ര കാണുന്നുണ്ടല്ലൊ. ദേഹത്തിൽ പ്രത്യേകരക്ഷ ആവശ്യമുള്ളിടത്തെല്ലാം ദൈവം രോമം സൃഷ്ടിച്ചിരിക്കുന്നു വെന്ന് ശരീരശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർ വാദിക്കുന്നു. പുരാതന മനുഷ്യനും മൃഗങ്ങളെപ്പോലെ ദേഹമാസകലം രോമമുണ്ടായിരുന്നുവെന്നു പ്രാചീന സമുദായ ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർ തെളിയിച്ചിട്ടുണ്ട്. വസ്ത്രംകൊണ്ട് ആവരണം ചെയ്യാൻ തുടങ്ങിയപ്പോഴാണ് രോമം ക്രമേണ അപ്രത്യക്ഷമായതെന്നും അവർ സിദ്ധാന്തിക്കുന്നു. തലച്ചോറ് തണുപ്പിക്കാൻ കുടുമ പിൻഭാഗത്തോ മുൻഭാഗത്തോ നല്ലത് എന്നുള്ള തർക്കം ഇന്നും അവസാനിച്ചിട്ടില്ല. കേരളീയർ മററു പലകാര്യങ്ങളിലും കാണിച്ചമാതിരി കുടുമയിലും പ്രത്യേകത്വം പ്രത്യക്ഷമാക്കുവാൻ മുൻകുടുമവെക്കുവാൻ തുടങ്ങിയതായിരിക്കണം. ഏതുവിധമായാലും നമ്മുടെ കാരണവന്മാരുടെ കുടുമവളത്തൽ ആലോചനാരഹിതമായ ഒരാചാരമായിരുന്നുവെന്നു പറയാൻ തരമില്ല. ഈവക കാര്യങ്ങളിൽ ആലോചനക്കുറവ് ഇദാനീന്തനമാക്കാണെന്നുള്ളതിലേക്ക് നമ്മുടെ ഇപ്പോഴത്തെ പലനടവടികളും പ്രത്യക്ഷമാക്കുന്നുണ്ട്. ശീതമേഖലയിൽ താമസിക്കുന്നവക്ക് തണുപ്പ് തടുക്കുവാൻ ദേഹം മുഴുവനും മൂടിയ വസ്ത്രധാരണരീതി അത്യാവശ്യമാണ്. ഉഷ്ണമേഖലയിലുള്ളവക്ക് ദേഹം കഴിയുന്നതും മൂടാതിരിക്കുന്നതാണ്

അധികം സുഖം. ഈ തത്വമോർക്കാതെ കോട്ടം, കാലുറയും, അന്തസ്സിന്, കൂടാതെ കഴികയില്ലെന്നുറച്ചിരിക്കുന്ന നാം എത്രകഷ്ടപ്പാടനുഭവിക്കുന്നു? ഇങ്ങിനെയുള്ള മിത്ഥ്യാഭിമാനത്തിന്നു് വശംവദരാകാതെ കഴിഞ്ഞിരുന്ന കാരണവന്മാർ അന്തസ്സ് കുറഞ്ഞവരായിരുന്നാലും അന്തസ്സുഖം സ്വാധീനമായവരായിരുന്നു.

മുടി പുരുഷന്നു് അലങ്കാരമായി കരുതിവരുന്നില്ലെങ്കിലും, തലമുടിയില്ലാത്ത സ്ത്രീയെ സുന്ദരിയായി ഗണിക്കുവാനാരും ഒരുങ്ങാത്തതുകൊണ്ടായിരിക്കണം, ഏതുരാജ്യത്തിലും സ്ത്രീകൾ മുടി വളർത്തുന്നതിൽ ജാഗ്രതകരായി കാണുന്നത്. നല്ല പുഴകളും കുളങ്ങളും ധാരാളമുള്ള കേരളത്തിൽ തലമുടി താലോലിക്കുന്നത് നമ്മുടെ സ്ത്രീകൾ ഒരുകാലത്ത് ഒരുകലയായി തന്നെ അഭ്യസിച്ചു വന്നിരുന്നു. കേശത്തെ കാർമേഘത്തോടുപമിക്കുന്നത് കവികളാണെങ്കിലും, സാധാരണക്കാർ "ചോലത്തലമുടി" 'പനങ്കുലപോലുള്ള മുടി' എന്നൊക്ക വ്യവഹരിച്ചു വന്നതിനാൽ തലമുടിയുടെ സമൃദ്ധിയിൽ പണ്ടുള്ളവർക്കും സൌന്ദര്യം കാണുവാൻ സാധിച്ചിരുന്നുവെന്നു് സ്പഷ്ടമാണ്. "മുടിയിന്മേൽ കൊടികെട്ടിയ കുട്ടിമാണിയും" കേശഭാരം വിടർത്തി കാമുകനെ അതിലൊളിപ്പിച്ച ഉണ്ണിയും ഒരിക്കൽ കണ്ടാൽ നമ്മുടെ ഉള്ളിൽനിന്നു് മാഞ്ഞുപോകുന്നവരല്ല. പരിഷ്കാരപാരവശ്യം ഇപ്പോൾ മുടിയേയും ബാധിക്കാൻ തുടങ്ങിട്ടുണ്ട്. കണങ്കാലിൽ നിന്നു് അരയിലേക്കും, അരയിൽ നിന്നു് കഴുത്തിലേക്കും, തലമുടി ഇക്കാലത്ത് കയറാൻ തുടങ്ങിട്ടുണ്ട്. പുരുഷന്മാരോടൊപ്പമാകണമെന്നു് മോഹിക്കുന്ന നമ്മുടെ സഹോദരിമാർ അവരെ വട്ടം ചുററിക്കുന്ന അനുകരണഭ്രമത്തിൻെറബാധയേല്ക്കാതെ തലയും മുടിയുമായുള്ള ബന്ധം നിലനിർത്തുമെന്നു തന്നെ നമുക്കാശിക്കാം.

അക്ഷരാഭ്യാസം, ആയുധാഭ്യാസം എന്നീ സംഗതികളിൽ പണ്ടത്തെക്കാലത്ത് കേരളത്തിൽ സ്ത്രീപുരുഷഭേദം ഉണ്ടായിരുന്നില്ലെന്നു് ഇതിന്നുമുമ്പ് സൂചിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടല്ലൊ. പാചകവൃത്തി മുതലായ ഗൃഹജോലികളിൽ സൌകര്യമനുസരിച്ച് സ്ത്രീകൾ പ്രവേശിച്ചിരുന്നുവെന്നല്ലാതെ പുരുഷന്മാരിൽ നിന്നു് അല്പം താണതാണു് അവരുടെസ്ഥിതിയെന്നു് ആരും ധരിച്ചിരുന്നില്ല.

പെണ്ണുമദിച്ചാലോ 'കുട്ടി' യാണു്
ആണുമദിച്ചാലോ 'വെട്ടു' മാണു്.

എന്ന പ്രകൃതിവ്യത്യാസം ഒതേനൻ മുതലായവർ ധരിച്ചിരുന്നതിനാൽ ജീവിതക്രമത്തിൽ വ്യവസ്ഥകൾ രണ്ടുകൂട്ടർക്കും രണ്ടുവിധത്തി

ലാണ് വേണ്ടതെന്ന് അവക്ക് അനുഭവസിദ്ധമായിരിക്കണം. വ്യക്തി സ്വാതന്ത്ര്യത്തിന്ന് ഒരുവിധത്തിലും ഹാനിവരത്തക്കവണ്ണമായിരുന്നില്ല സ്ത്രീപുരുഷന്മാർ തമ്മിലുള്ള പെരുമാററങ്ങൾ. പുരുഷന്മാരുടെ അക്രമമായ സംരംഭങ്ങൾ അവർ നിർഭയമായി തടുത്തിരുന്നു. മഹാപരാക്രമിയായ ഒരേനനു കൂടി ചീരുവിനെ കൃത്രിമോപായങ്ങൾകൊണ്ടേ സ്വാധീനമാക്കുവാൻ സാധിച്ചുള്ളൂ. കണ്ടർമേനോൻ മാതുക്കുട്ടിയെ സമീപിക്കുമ്പോഴും, ചന്തു കുടർമാലക്കുങ്കിയൊടടുക്കുമ്പോഴും ആ രണ്ടു തരുണിരത്നങ്ങൾ അവരുടെ സ്വതന്ത്രനില പ്രത്യക്ഷമാക്കുന്നുണ്ട്. ആരോമച്ചേകോരുടെ അങ്കപ്പുറപ്പാട് സമയത്ത് തനിക്കുള്ള അഭിപ്രായപ്രകാരം ആരോമരെ ആ സാഹസത്തിൽ നിന്ന് പിന്തിരിപ്പിക്കുവാൻ പുറപ്പെടുന്ന ഉണ്ണ്യാച്ചക്കു യാതൊരു സങ്കോചവും കാണുന്നില്ല. തെക്കൻപെരുമാളെ കാണുവാൻ പുറപ്പെടുന്ന തങ്ങളുടെ പെങ്ങളെ ആ സംരംഭത്തിൽ നിന്നും പിൻവാങ്ങിക്കാനായി ഒരേനനും കോമക്കുറുപ്പും ശ്രമിച്ചുവെങ്കിലും, അവൾ പോകാനൊരുങ്ങിയപ്പോൾ യാതൊരു തടസ്ഥവും പറയുന്നില്ല.* എന്നു മാത്രമല്ല കൂടെ സഹായത്തിന്ന് ചാപ്പനെ അയക്കാൻ തെയ്യാറാവുന്നതുമുണ്ട്. ഈ വക സംഭവങ്ങൾ സ്ത്രീപുരുഷസമത്വം അനുഭവിച്ചുകൊണ്ടുള്ള ഒരു സമുദായത്തിലല്ലാതെ ഉണ്ടാവുമെന്ന് ഊഹിക്കുവാൻ തരമില്ല. ഈ സമത്വബോധമാണ് കേരളത്തിൽ സ്ത്രീപുരുഷബന്ധത്തിൽ കാണുന്ന സ്വാതന്ത്ര്യത്തിന്നും അടിസ്ഥാനമെന്ന് ആലോചിച്ചാൽ അറിയാവുന്നതാണ്.

കല്യാണച്ചടങ്ങുകൾ.

ജനനശേഷമുള്ള വിദ്യാഭ്യാസം മുതലായ സംസ്കാരാദികൾ കഴിഞ്ഞാൽ പിന്നെ നടത്തുന്ന ഒരു കർമ്മമാണല്ലൊ കല്യാണടിയന്തരം. കേരളീയരെ സംബന്ധിച്ചേടത്തോളം ഈ വിഷയത്തെപ്പററി അന്യന്മാരുടെ ഇടയിലുണ്ടായിട്ടുള്ള അഭിപ്രായവ്യത്യാസങ്ങളും തെററിദ്ധാരണകളും അസംഖ്യമാണെന്ന് ഇതിനുമുമ്പ് തന്നെ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ടല്ലൊ. കേരളീയരുടെ സാമുദായികവ്യവസ്ഥയെപ്പററി സൂക്ഷ്മജ്ഞാനമില്ലാത്തതുകൊണ്ടുള്ള അബദ്ധങ്ങളാണ് അവയെന്നു തെളിയിക്കുവാനും പ്രയാസമില്ല. ആവക അഭിപ്രായവ്യത്യാസങ്ങളെപ്പററി ഒരു നിരൂപണം ചെയ്യുന്നതിന്നു മുമ്പായി കേരളീയരുടെ ഇടയിൽ (മരുമക്കത്തായികളുടെയും മക്കത്തായികളുടെയും) നടപ്പുള്ള കല്യാണച്ചടങ്ങുകളെപ്പററി പാട്ടുകളിൽ വിവരിച്ചിട്ടുള്ളതെന്താണെന്ന് എടുത്തു കാണിക്കാം,

---

Part II, pp. 30—45.

മക്കത്തായികളായിരുന്ന പുത്തൂരം വീട്ടുകാരുടെ കഥതന്നെ ആദ്യമെടുക്കാം. കണ്ണപ്പചേകവരുടെ കല്ല്യാണത്തെപ്പററി ഒരു പാട്ടുണ്ട്. അതിൽ കണ്ണപ്പന് പതിനാറു വയസ്സായപ്പോഴാണ് അച്ഛനും അമ്മയും മകൻെറ കല്ല്യാണത്തിനെപ്പററി ആലോചന തുടങ്ങുന്നത്. അച്ഛൻ പലദിക്കിലും പെണ്ണിനെ അന്വേഷിച്ചുപോയി. "പെൺതരമുള്ളേടം വീട് പോരാ, വീടുശരിയുള്ളേടം പെണ്ണഴകില്ല." ഇങ്ങിനെ ഒരുദിക്കിലും മകനൊത്തപെണ്ണിനെ കാണാതെ ഒടുവിൽ അമ്പാടി കോവിലകത്തെത്തി. അവിടത്തെ ചേകോൻെറ മകളെക്കണ്ടു കല്ല്യാണാലോചന ചെയ്തു. അവർക്ക് സമ്മതമായതിനാൽ മുഹൂത്തം നിശ്ചയിച്ച് പോന്നു. അപ്പോൾ പെണ്ണിന്ന് 14 വയസ്സാണ്. വീട്ടിൽ വന്നതിന്ന് ശേഷം ഭാര്യയോടു വിവരംപറഞ്ഞ് കല്ല്യാണത്തിന്നുള്ള ഒരുക്കങ്ങൾ തുടങ്ങുന്നു:—

ലോകങ്ങളൊക്കെ ക്ഷണിക്കാനായി
ആളെഅയക്കുന്നു ചേകവരും
വേണ്ടുന്നസംഭാരം കൂട്ടുന്നുണ്ടെ
പന്തൽപണികളുണ്ടെത്രചിത്രം
വേണ്ടുംവിധത്തിൽ പണിയുംചെയ്തു
കെട്ടുമുഹൂത്തവും നോക്കിക്കൊണ്ടു
ചെക്കനെതാനെ ചമയിപ്പിക്കുന്നു
എല്ലാവരുംകൂടി യാത്രയായി
പുത്തൂരംവീടും ഇടകടന്നു
ആനാട്ടും വീടും കടന്നുപോയി
അമ്പാടിവാഴും പടിക്കൽചെന്നു
ആഘോഷംനടയും നടവെടിയും
കോലാഹലത്തോടെ ചെന്നുകേറി
വേണ്ടുംക്രിയകൾ കഴിക്കുന്നുണ്ട്
നൂറെറാന്നു അച്ചാരം ചൊല്ല്യവിടെ
സ്ഥാനമാനങ്ങൾ കഴിക്കുന്നുണ്ട്
കെട്ടിയപന്തലിൽ പൂടമുറിച്ചു
അന്നുനാൾ തൊട്ടിങ്ങു കൊണ്ടുപോന്നു
അവരിങ്ങോട്ട് നൽകിയതു
ആയിരത്തൊന്നിൻെറ വെണ്മപൊന്ന്
ചെറുക്കനുപെണ്ണിനെ കൊടുക്കുന്നുണ്ട്
ചന്ദനംചാണ കൊടുത്തുവല്ലോ.
പശുവിൻകിടാവിനെ കൊടുത്തവരും

തുലാംതൂക്കി പാത്രം കൊടുത്തവരും
ഇവകയെല്ലാം കൊടുത്തിട്ടുണ്ട്.
യാത്രയുംചൊല്ലി പടികടന്നു.*

രണ്ടുപേരും പുത്തൂരംവീട്ടിലെത്തുമ്പോൾ അവിടത്തെ സൽക്കാര വിധങ്ങൾ താഴെ വിവരിക്കുന്ന തരത്തിലാണ്:—

പുത്തൂരംവീട്ടിലും ചെല്ലുന്നുണ്ടെ
പടിപ്പുരനേരെയും ചെന്നപ്പോഴെ
അതുതാനെകണ്ടൊരുനേരത്തിങ്കൽ
പന്തലിൽവിളക്കു കൊളുത്തിവേഗം.
വെള്ളക്കരിമ്പടം വിരിച്ചുവേഗം,
കിണ്ടിയിൽവെള്ളവും താലമായി
തുരടുവിളക്കിലും ദീപമായി
പടിക്കലുംതാനെയും ചെന്നവരും
അരിയുംഎറിഞ്ഞു അകംകൊണ്ടല്ലോ.
ക്ഷീരബന്ധവും കഴിച്ചുവേഗം
നാൽകെട്ടകത്തേക്കു കൊണ്ടുപോയി
അന്തെനമെത്തമേൽ കൊണ്ടിരുത്തി
പിന്നെയുണ്ടായുള്ള സദ്ദ്യഘോഷം
ഇന്നുപറവാൻ സമയംപൊരാ !
.....
അന്നൊട്ടുസന്ധ്യ മയങ്ങാറായി
അപ്പൊൾപറയുന്നു ചേകവരും
ഒന്നുണ്ടുകേൾക്കണം എങ്ങുപോയി
നമ്മുടെ പൊൻമകൻ കണ്ണപ്പനെ
നാൽകെട്ടകത്തേക്കങ്ങാക്കവേണം
അതുതന്നെ കേട്ടോരു അമ്മയല്ലോ
പൊന്മകനെത്തന്നെ വിളിച്ചുവേഗം
നാൽകെട്ടകത്തേക്കയച്ചുഅമ്മ.

ഈ വിവരണത്തിൽ നിന്ന് കല്യാണച്ചടങ്ങുകളുടെ പ്രധാനഭാഗങ്ങളെന്തെല്ലാമാണെന്നു വ്യക്തമാവുന്നുണ്ട്. വരന്റെ ബന്ധുക്കൾ കല്യാണം കുറിച്ചതിന്നുശേഷം ആഘോഷത്തോടുകൂടി വധുവിന്റെ വീട്ടിലെത്തുക, പിന്നീട് പന്തലിൽവെച്ച് അച്ചാരം ചൊല്ലുക, വധുവിന്റെ

* വടക്കൻ പാട്ടുകൾ S. T. Reddiar's Edition, Part III, page 43.

കഴത്തിൽ താലികെട്ടുക, ആ പന്തലിൽ വെച്ച പുടവ മുറിക്കുക, വധുവിൻെറ ബന്ധുക്കൾ സ്ത്രീയെ കൊടുക്കുന്നതോടുകൂടി പൊന്ന്, ചാണ ചന്ദനം, പശു, പശുക്കുട്ടി, തുലാംകണക്കാക്കി പാത്രങ്ങൾ, എന്നിവ സമ്മാനിക്കുക, ഇവയാണ് പ്രധാനചടങ്ങുകളായി കാണുന്നത്. അടിയന്തരം അവസാനിക്കുന്നത് വധുവിനെ വരഗൃഹത്തിലേക്ക് ആഘോഷത്തോടുകൂടി കൊണ്ടുവരുന്നതോടു കൂടിയാണ്. അവിടെ എത്തിയാൽ വെള്ളക്കരിമ്പടം വിരിച്ച്, വിളക്കോടുകൂടി എതിരേററ്, അരിയെറിഞ്ഞ് അകംകൊള്ളിച്ച്, ക്ഷീരബന്ധം (പാലുകൊടുക്കൽ) കഴിച്ച്, പെണ്ണിനെ അഞ്ജനമെത്തമേൽ ഇരുത്തണം. അതിന്നുശേഷം ക്ഷണിച്ചു വന്നവർക്കും അകമ്പടിക്കും സദ്യയായി.

മേൽ വിവരിച്ച കല്യാണത്തിൽ വരന്ന് പതിനാറും, വധുവിന്നു പതിന്നാലും വയസ്സായി കാണുന്നതിനാൽ പ്രായപൂർത്തി വന്നതിന്നു ശേഷമുള്ള ഒരു കല്യാണാടിയന്തരമായിട്ടാണ് ഇത് കരുതേണ്ടത്. ഉണ്ണ്യാച്ചയെ പത്താംവയസ്സിൽ കുഞ്ഞിരാമൻ കുളിച്ചുകെട്ടി എന്ന് ഇതിന്നു മുമ്പിൽ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ടല്ലൊ. ആരോമർ തൻെറ ഭാര്യയായ കുഞ്ഞുണ്ണൂലിയെ ഏഴാംവയസ്സിൽ കുളിച്ചുകെട്ടിയതായി പറയുന്നു* കല്യാണം ചെയ്യുന്നത് ഏത് പ്രായത്തിലായാലും 'കെട്ടി' ന്നാണ് പ്രാധാന്യമെന്നും സ്പഷ്ടമാകുന്നുണ്ട്. ഏഴുവയസ്സിലും, പത്തുവയസ്സിലും കെട്ടുന്നത് ശരിയായ കല്യാണമാവാനും തരമില്ല. ശരിയായ കല്യാണത്തിന്ന് മുമ്പ് വിവാഹത്തിൻെറ പൂർവ്വരംഗമെന്ന നിലയിൽ ഒരടിയന്തരം ഈഴവർ തിയ്യർ എന്നിവരുടെ ഇടയിൽ അവരനുസരിക്കുന്ന ദായക്രമമെന്തായാലും, പതിവുള്ളതായി കാണുന്നുണ്ട്. ഒരുകാലത്ത് അതിന്നുതന്നെ ശരിയായ വിവാഹത്തിൻെറ പ്രാധാന്യമുണ്ടായിരുന്നിരിക്കണം. ആരോമരും ഉണ്ണ്യാച്ചയും അത്തരത്തിലുള്ള അടിയന്തരംമാത്രമാണ് കഴിച്ചിട്ടുള്ളതെന്നു വിചാരിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. നായന്മാരുടെ ഇടയിലുള്ള താലികെട്ട് കല്യാണത്തിൻെറ ഏകദേശച്ഛായ അതിന്ന് കാണുന്നുണ്ട്. തെക്കെ മലബാറിൽ തിയ്യരുടെ ഇടയിൽ അച്ചാരക്കല്യാണമെന്നു പറയുന്ന ഒരടിയന്തരമുണ്ട്. അത് വരൻെറ ബന്ധുക്കൾ വധുവിൻെറ ഗൃഹത്തിൽ വന്ന് കല്യാണാലോചന ചെയ്യുന്നതിന്നാണ് പറയാറുള്ളത്. പെണ്ണിനെ കെട്ടുന്നതും, കൊണ്ടുപോരുന്നതും, അതിന്നുശേഷമാണു താനും. അവരിൽ ചിലരിൽ ബഹുഭർത്തൃത്വമെന്ന ആചാരം നടപ്പുള്ളതിനാൽ കെട്ടിയ ആളുടെ സോദരന്മാരെ ആ അവസരത്തിൽ ഭർത്താക്കന്മാരായി

---

* ഏഴുവയസ്സിലും കെട്ടിയൊന്നും
ആലത്തൂരപ്പൻെറ പൊന്നുകളെ. പ. പാ. S. R. V. Press, Edition p. 133.

പൊതുവിൽ അംഗീകരിക്കുന്ന പതിവും ഉണ്ട്. സ്ത്രീയുടെ ഇഷ്ടംപോലെ ഈ ആചാരത്തിന്ന് ഭംഗംവരുത്തി ഒരാളൊന്നിച്ചിരിക്കുന്നതിന്നുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യം ഇതുകൊണ്ട് തടഞ്ഞിട്ടില്ല. കല്യാണം നിശ്ചയിക്കുമ്പോൾ കൊടുക്കുന്ന അച്ചാരപ്പണം തിരിയെ കൊടുത്താൽ വിവാഹബന്ധം വിട്ടൊഴിക്കാവുന്നതുമാണ്. ഉണ്ണ്യാച്ചയുടെ കാര്യത്തിൽ അവളുടെ ഭർത്താവിൻെറ വീട്ടുകാരുമായി വല്ല രസക്കേടും വരികയാണെങ്കിൽ അപ്പോൾ അങ്ങോട്ടുകൊടുത്ത സാധനങ്ങൾ കണക്കുപറഞ്ഞ് വാങ്ങി "നുലാചാരത്തെയും വാങ്ങിക്കൊള്ളു" എന്ന് ആരോമർ അനുജനെ ഉപദേശിക്കുന്നത് കല്യാണമോചനം സൂചിപ്പിച്ചിട്ടാണെന്ന് ഊഹിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

ഈഴവരുടെ ഇടയിൽ നടപ്പുള്ള വിവാഹക്രമത്തെപ്പററി മി. കെ. പി. പത്മനാഭമേനോൻ ബി. എ. ബി. എൽ. ഇങ്ങിനെ വിവരിക്കുന്നുണ്ട്.*

"ഈഴവരുടെ ഇടയിൽ താലികെട്ട് കല്യാണവും ശരിയായ മംഗല്യവും രണ്ടും നടപ്പുണ്ട്. ആദ്യം പറഞ്ഞത് നായന്മാരുടെ ഇടയിൽ പ്രചാരമുള്ള അടിയന്തരംപോലെയുള്ളതുതന്നെയാണ്. ചില ചില്ലറ ചടങ്ങുകളിൽ വ്യത്യാസമുണ്ടെന്നേയുള്ളു. സ്ത്രീ ഋതുവാകുന്നതിന്നുമുമ്പ് താലികെട്ടു കല്യാണം കഴിച്ചിട്ടില്ലെങ്കിൽ മലബാറിൽ പലസ്ഥലങ്ങളിലും സ്വജനങ്ങളുടെ ഇടയിൽ അതു ഒരു പോരായ്മയായി കരുതുന്നതാണ്. ഇതിൽ ഗണപതിക്കയ്യാണ് 'ചാത്തുപിടി' എന്നു പറയുന്നത്. നായന്മാരുടെ ഇടയിൽ 'പൊഴത്തുണിടുന്നതിന്നു' തുല്യമാണ് ഈ ചടങ്ങ്. നല്ലമുഹൂർത്തംനോക്കി കല്യാണപ്പന്തലിൻെറ ആദ്യത്തെ കാലുനാട്ടുകയാണ് ഇതിൽ പ്രധാനകർമ്മം. ഇതിന്നുശേഷം ജാതിത്തലവനായ "തണ്ടാ"ൻെറ അല്ലെങ്കിൽ 'പൊനമ്പൻെറ' സാന്നിദ്ധ്യത്തിൽ അഷ്ടമംഗല്യം† വെക്കുന്നു. അനന്തരം അഷ്ടമംഗല്യത്തിന്നായി കത്തിച്ച തീയിൽ അരി തിളപ്പിക്കുന്നു. ഈ ക്രിയക്ക് "പൊഴനെല്ലു പൂഴുങ്ങുക" എന്നാണ്. പറയാറുള്ളത് വധൂവരന്മാരുടെ ജാതകങ്ങൾ കണിയാനെക്കൊണ്ട് പരിശോധിപ്പിച്ച് അടിയന്തരത്തിന്ന് മുഹൂർത്തം നിശ്ചയിക്കലാണ് പിന്നെത്തെ ചടങ്ങ്. കണിയാൻ ദിവസം ഒരോലയിൽ കുറിച്ച് കന്യകയുടെ അച്ഛൻെറകയ്യിലൊ, അല്ലെങ്കിൽ കാരണവൻെറ കയ്യിലൊ കൊടുക്കുന്നു. ഇതിന്നുശേഷം 'ചാന്തനുഴിയുക' എന്നൊരു കർമ്മമുണ്ട്. ഇത് ചെയ്യുന്നത് ഒരിഴവത്തിയോ, ക്ഷൂരകപുരോഹിതനോ ആണ്. മഞ്ഞ

* History of Kerala Vol. III, pp. 434—436.

† അരി, നെല്ല്, കുരുത്തോല, അമ്പ്, വാൽക്കണ്ണാടി, അലക്കിയമുണ്ട്, വിളക്ക്, ചെമ്പ്.

ളിൽ മുക്കിയ ഒരു ചരട് പെൺകുട്ടിയുടെ കയ്യിൽകെട്ടി 'കാപ്പുകെട്ടുക' എന്ന ചടങ്ങ് പിന്നീട് നടത്തുന്നു. അതിന്നു ശേഷം പെൺകുട്ടിയെ എണ്ണതേപ്പിച്ച് കുരുത്തോലകൊണ്ട് പലതരം ആഭരണങ്ങൾ കെട്ടിയുണ്ടാക്കി സംഗീതവാദ്യങ്ങൾ, പൊയ്യെടി, എന്നീ ഘോഷങ്ങളൊടുകൂടി കുളിപ്പിക്കുവാൻ കൊണ്ടുപോകുന്നു. കുളികഴിഞ്ഞ് ഒന്നാംതരം വസ്ത്രങ്ങൾ ധരിപ്പിച്ചും, സർവ്വാംഗം ആഭരണങ്ങൾ അണിയിച്ചും. കുട്ടിയെ തിരിയെ കൊണ്ടുപോരുന്നു. ആ ദിവസം രാത്രി അത്താഴമൂട്ട് എന്ന സദ്യ കഴിക്കുന്നു. പിറ്റെദിവസം രാവിലെ വാദ്യഘോഷങ്ങളോടുകൂടി കന്യക ഉയർന്നസ്ഥലത്ത് കയറിനിന്ന് 'ആദിത്യനെ തൊഴുക' എന്ന കർമ്മം അനുഷ്ഠിക്കുന്നു. അന്നേദിവസം തന്നെ വരനെ അകമ്പടിയോടുകൂടി കൊണ്ടുവന്ന് വിളക്കും മററുമായി പെൺകുട്ടിയുടെ ബന്ധുക്കൾ പടിക്കൽനിന്ന് എതിരേററ് അയാളെ പന്തലിൽ ഇരുത്തുന്നു. അതുപോലെ തന്നെ പെൺകുട്ടിയെയും പന്തലിൽ ഇരുത്തുന്നു. മണവാളൻ പിന്നിൽനിന്ന് കുട്ടിയുടെ കഴുത്തിൽ മഞ്ഞച്ചരടിൽകോർത്ത താലി സംഗീതം, വാദ്യം, വെടി എന്നീഘോഷത്തോടുകൂടി കെട്ടുന്നു. അതിന്നു ശേഷം അയാൾ കന്യകയുടെ വലത്തുഭാഗത്ത് ഇരിക്കുകയും ആ സമയത്ത് ക്ഷണിച്ചുവന്ന സ്ത്രീകൾ മാവിലയോടുകൂടിവെച്ചവെള്ളം അയാളുടെ മേൽ തളിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഈ ക്രിയക്ക് 'വെച്ചുതളി' എന്നാണ് പറയുന്നത്. ഈ ഘട്ടത്തിൽ സമ്മാനങ്ങൾ കൊടുക്കുന്നതാണ്. ഇതിനെ തുടർന്നിട്ടാണ് സദ്യ. ഇങ്ങിനെ ആഘോഷങ്ങൾ നാലു ദിവസം നിലനില്ക്കുന്നു. നാലാംദിവസം 'നാലാംകുളി'യെന്ന ചടങ്ങുണ്ട്. അതിന്നു ശേഷം നല്ലവസ്ത്രാദികൾ അണിഞ്ഞ് രണ്ടുപേരും അടുത്തുള്ള ക്ഷേത്രത്തിൽ പോയി ദൈവത്തെ വന്ദിക്കുന്നതോടുകൂടി താലികെട്ടു കല്ല്യാണാടിയന്തരം അവസാനിക്കുന്നു. ഈ മിഥ്യാവിവാഹത്തിന്ന് അനവധി പണം ചെലവാക്കുന്നുണ്ട്. തല്ക്കാലത്തിന്ന് രണ്ടുമുണ്ടും, രണ്ടുറുപ്പികയും, കൊടുത്ത് അയാളെയും പിരിച്ചയക്കുന്നു. കഴുത്തിൽ കെട്ടിയ താലിയും അതിന്നിടക്ക് വലിച്ചെറിഞ്ഞാൽ ഈ ചിലവേറിയ പ്രഹസനം പൂർത്തിയായി.''

"ശരിയായിട്ടുള്ള കല്ല്യാണം പിന്നീടാണ്. പുരുഷന്റെ അച്ഛനും കാരണവന്മാരുംകൂടി കന്യകയുടെ ബന്ധുക്കളുമായി ആലോചിച്ച് കല്ല്യാണം നിശ്ചയിക്കുന്നു. ജാതകം പരിശോധിച്ച് ദിവസം കുറിക്കും. വെള്ളംനിറച്ച പാത്രങ്ങൾ കൈമാററംചെയ്തിട്ടാണ് അവരുടെ സമ്മതം സൂചിപ്പിക്കുന്നത്. സ്വജനങ്ങൾക്ക് വധൂഗൃഹത്തിൽ വെച്ച് ഒരുസദ്യ കഴിക്കുന്നു. അടിയന്തരത്തിന്ന് മുമ്പായി കാണംകൊടുക്കൽ, അതായത് 'പെൺകാണംകൊടുക്കുക' (കന്യാശുല്ക്കം) എന്നൊരു ചടങ്ങുണ്ട്. അതിൽ കല്ല്യാണ

വസ്ത്രങ്ങളും ഏതാനും സംഖ്യയും അടങ്ങും. വടക്കെ മലയാളത്തിൽ ക 5-4-0, ക 10-8-, ക 15-8 യും കൊച്ചിയിൽ, 3ക, 6ക 4ണ, 18 ക 12 ണ, 31 ക 5 ണയും, തിരുവിതാങ്കൂറിൽ ക 8, 16 ക. 21-ഓ 32-ഓ കലിപ്പണവും (7 പണം=1 ക) കൊടുക്കുന്നതാണ് പതിവ്. പെൺകുട്ടിയുടെ അച്ഛനമ്മമാർ ആ ഘട്ടത്തിൽ അവൾക്ക് ആഭരണങ്ങൾ സമ്മാനിക്കുന്നു. ചിലപ്രദേശങ്ങളിൽ ഈ സമയത്ത് തണ്ടാൻ, അതായത് സമുദായത്തിൽ മൂപ്പൻ, ഒരു പ്രധാനിയായികാണാം. കാര്യം നിശ്ചയിച്ചാൽ വരന്റെ ദേശത്തുള്ള തണ്ടാൻ (മൂപ്പൻ) വധുവിന്റെ ദേശത്തുള്ള തണ്ടാന് 2 വെററിലകൊടുത്ത് ഇങ്ങിനെ പറയുന്നു "ഞങ്ങൾ ഇത്ര ഇത്ര പുരുഷന്മാരോടും, സ്ത്രീകളോടും കൂടി കല്യാണത്തിന്ന് വരാം" അതിന്ന് വധുവിന്റെ ദേശത്തെ തണ്ടാൻ ഇങ്ങിനെ മറുവടിപറയും. "നിങ്ങൾ $5\frac{1}{2}$ കയും, $10\frac{1}{2}$ കയും, ആറുമുറിയും (തുണി) അമ്മാമന്റെ മകന് രണ്ടുപണവും തന്ന് ഞങ്ങളുടെ അവകാശം തീർത്താൽ ഞങ്ങൾ പെൺകുട്ടിയെ തരാം."

"കല്യാണദിവസം ആഘോഷത്തോടും അകമ്പടിയോടുംകൂടി വരൻ വധുഗൃഹത്തിൽ എത്തുന്നു. അയാളെ യഥോചിതം വധുവിന്റെ അച്ഛനും കാരണവനും കൂടി സ്വീകരിക്കുന്നു. യാത്ര പോകുമ്പോൾ വരന്റെ മുമ്പിലായി വാൾക്കളി മുതലായ പല അഭ്യാസങ്ങളും കാണിക്കുന്നുണ്ടായിരിക്കും. എല്ലാവരും പന്തലിൽ കൂടുന്നു. ചെന്നുടനെ വെററില മുറുക്കാൻ എല്ലാവർക്കും കൊടുക്കുകയും, വെള്ളം തളിക്കുകയും, ചെയ്യുന്നു. രണ്ടുകാരണവന്മാരും കിഴക്കു പടിഞ്ഞാറായി മുഖത്തോടുമുഖം നോക്കി നിന്ന് അവിടെ വന്നുചേർന്ന സംഘത്തിന്റെ സമ്മതത്തോടുകൂടി ഒരാൾ പെൺകാണം കൊടുക്കുകയും, മററയാൾ വാങ്ങുകയും, വേണം. വരന്റെ ഇണങ്ങൻ ഒരുതളികയിൽ കല്യാണക്കോടി (വസ്ത്ര)യും എട്ടണയും വെച്ച് വധുവിന്റെ ഇണങ്ങന് കൊടുക്കുന്നു. അയാൾ അത് വധുവിന്റെ അമ്മായിക്കും കൊടുക്കുന്നു. ഇതിന്നു ശേഷം കല്യാണസ്സദ്യയായി. സദ്യക്കു ശേഷം പുകയിലയും വെററിലയും എല്ലാവർക്കും കൊടുക്കും. വീണ്ടും പന്തലിൽ എല്ലാവരും സമ്മേളിക്കുന്നു. ആ സമയത്ത് വധുവിനെ വാതിൽക്കലോളം കൊണ്ടുവന്ന് കാരണവൻ ഇങ്ങിനെ വിളിച്ചുപറയുന്നു,:— "ഞാൻ ഈ പെൺകുട്ടിയെ നിങ്ങൾക്കായി തരുന്നു. അവളെ നിങ്ങൾക്ക് രക്ഷിക്കുകയും വെണ്ടിവന്നാൽ ശിക്ഷിക്കയും ചെയ്യാവുന്നതാണ്. അവളെ ഭാര്യയായി വെക്കുന്നതിൽ ഇഷ്ടമില്ലെന്നു തോന്നുമ്പോൾ ഇങ്ങോട്ട് മടക്കി അയക്കുക." മരുമക്കത്തായം അനുസരിക്കുന്നവരാണ് ഇങ്ങിനെ പറയുന്നത്. മക്കത്തായികളുടെ മൊഴി താഴെ പറയുന്നപ്രകാരമാണ്:—

"ഞാൻ ഈ പെൺകുട്ടിയെ നിങ്ങൾക്ക് തരുന്നത് അവളെ നിങ്ങൾ രക്ഷിക്കുവാനും വെണ്ടിവന്നാൽ ശിക്ഷിപ്പാനുമാണ്. അവളുടെ മക്കളെ നിങ്ങളുടെ സ്വത്തുക്കൾക്കും തറവാട്ടിലേക്കും അവകാശികളായി നിങ്ങൾ കരുതേണ്ടതുമാണ്." ഇതിന്നുശേഷം പെൺകുട്ടിയെ കൈപിടിച്ച് വരനെ ഏല്പിക്കുന്നു. പിന്നീട് വധൂവരന്മാർ അവരുടെ ഭാവിഗൃഹത്തിലേക്ക് പോകുന്നു. അവിടെ അവക്ക് ഒരു സ്വീകാരാടിയന്തരവും ഉണ്ടാവും."—

"ദേശഭേദമനുസരിച്ച് കല്യാണച്ചടങ്ങുകളിൽ അല്പം വ്യത്യാസങ്ങൾ കണ്ടേക്കാം. വടക്കെ മലബാറിൽ വരൻ വധുവിന്റെ കഴുത്തിൽ താലികെട്ടിയാൽ ആകെട്ട് മുഴുമിക്കുന്നത് ബ്രാഹ്മണരുടെ ഇടയിലുള്ള ആചാരംപോലെ വരന്റെ സോദരിയാണ്. പെൺകാണം വാങ്ങുന്നത് വധുവിന്റെ അമ്മയാണ്. വധുവിന്റെ കൂടെ അവളെപ്പോലെ ഉടുത്ത് രണ്ടു സ്നേഹിതന്മാർകൂടെ പോകേണമെന്നുണ്ട്. ദംപതിമാർ അവരുടെ ഭാവിഗൃഹത്തിലേക്ക് പുറപ്പെടുമ്പോൾ വധുവിന്റെ മച്ചാൻ (മച്ചുനിയൻ) (അമ്മാമന്റെ മകൻ) അവരെ തടുക്കും. (അമ്മാമന്റെ മകന്ന് അച്ഛന്റെ മരുമകളുടെ കാര്യത്തിൽ മുന്നവകാശമുണ്ടെല്ലോ.) സ്നേഹിതന്മാർ അയാളെ എതിർക്കും. ഈ കൃത്രിമകലഹം മച്ചാന്ന് നഷ്ടപരിഹാരമായി രണ്ടുപണം കൊടുക്കുന്നതോടുകൂടി അവസാനിക്കുന്നു. ലോകത്തിന്റെ നാനാഭാഗങ്ങളിലും ജീവിക്കുന്ന പലജാതിക്കാരുടെ ഇടയിലും ഈ ആചാരമുണ്ട്. പാലക്കാട്ട് പ്രതിനിധിമുഖാന്തരമുള്ള കല്യാണമെന്നൊന്ന് നടപ്പുണ്ട്. ഇതിൽ അടിയന്തരത്തിന്ന് താലികെട്ടുന്ന കർമ്മം നടത്തുന്നതും, വധുവിനെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടു പോരുന്നതും വരന്റെ സോദരിയാണ്.

ബഹുഭർത്തൃത്വം ആചരിക്കുന്ന ഈഴവരുടെ ഇടയിൽ (കൊച്ചി, തലപ്പള്ളിതാലൂക്കിലും, മലബാറിൽ വള്ളുവനാട് താലൂക്കിലും) നടപ്പുള്ള കല്യാണസമ്പ്രദായത്തെപ്പററി മി. എൽ. കെ. അനന്തകൃഷ്ണ അയ്യർ, അദ്ദേഹത്തിന്റെ "കൊച്ചിയിലെ ജാതികളും വർഗ്ഗങ്ങളും" എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽ ഇങ്ങിനെ വിവരിക്കുന്നുണ്ട്!

"കൊച്ചിശ്രീമയിലെ വടക്കൻപ്രദേശങ്ങളിൽ പ്രത്യേകിച്ച് തലപ്പള്ളിതാലൂക്കിലും തെക്കെ മലബാറിൽ വള്ളുവനാടു താലൂക്കിലും അവിടെയുള്ള തണ്ടാന്മാർ എന്നു പറയുന്ന ഈഴവ വിഭാഗക്കാരിൽ ഒരു പ്രത്യേകതരംവിവാഹം നടപ്പുണ്ട്. നാലും അഞ്ചും സോദരന്മാർ ഒന്നിച്ചു താമസിക്കുന്ന ഒരു കുടുംബത്തിൽ മൂത്തവൻ ഒരു സ്ത്രീയെ കല്യാണംകഴിച്ചാൽ ആ സ്ത്രീ ഒരു ചെറിയ അടിയന്തരംകൊണ്ട് അവരെല്ലാവരുടേയും

ഭാര്യയായി തീരാറുണ്ട്. വരൻ വധുവിൻെറ ഗൃഹത്തിലേക്ക് അയാളുടെ സോദരിയോടും മററുള്ളവരോടുംകൂടി പോകുന്നു. അവരെ ആഘോഷത്തോടെ സ്വീകരിക്കുകയും ചെയ്യും. വരൻെറ സോദരിയോ, മററു വല്ല ബന്ധുവോ, വധുവിൻെറ ഇണങ്ങന്ന് അല്ലെങ്കിൽ അമ്മാമന്ന് ഒരു തളികയിൽ കല്ല്യാണക്കോടിയും 31-ഓ, 101-ഓ (ക 1-10 അല്ലെങ്കിൽ ക 5-4-0) പണവും പെൺകാണമായി ചിലപദ്യങ്ങൾ ചൊല്ലി, കൊടുക്കുന്നു. തളിക കൊടുക്കുന്ന ആൾ അത് കയ്യിൽവെച്ച് ആ പന്തലിൽ കൂടിയിട്ടുള്ള വൃദ്ധന്മാരെ വന്ദിച്ച് ഇങ്ങിനെ പറയുന്നു!—

"പണ്ടുള്ള കാരണവന്മാരുടെ നടവടി അനുസരിച്ച് ഈ കല്ല്യാണം നിർവ്വിഘ്നമായി നടത്തുവാൻ നിങ്ങളുടെ അനുഗ്രഹത്തെ ഞാൻ പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു." വധുവിൻെറ ഇണങ്ങൻ, സ്വജനങ്ങൾ, ഇവരെല്ലാം അവിടെ സന്നിഹിതരായിരിക്കും. പന്തലിൽ വിളക്ക് നല്ലവണ്ണം തെളിയിച്ചിട്ടുണ്ടാവും. ഇണങ്ങൻ വരൻെറ പിതാവിനെയും വധുവിൻെറ അമ്മാമനെയും യോജിപ്പിക്കുന്നു. ഒരു താലത്തിൽ വെററിലയും അടക്കയുംവെച്ച് രണ്ടു കക്ഷികളും അവരുടെ ഗോത്രത്തെ വിളിച്ചുപറയുന്നു. അതോടുകൂടി പെൺകാണവും കല്ല്യാണക്കോടിയും അതെ താലത്തിൽ വെക്കുന്നു. അയാൾ ഒടുവിൽ "ഈ സഭമുമ്പാകെ ഞാൻചെയ്ത അപേക്ഷയിൽ വല്ല തെററുമുണ്ടെങ്കിൽ ക്ഷമിക്കുമാറാകണം" എന്നുകൂടി പ്രസ്താവിക്കുന്നു."

താലം സ്വീകരിക്കുന്ന വധുവിൻെറ ഇണങ്ങൻ അതിനുത്തരമായി ഇങ്ങിനെ പറയുന്നു:—

"നിങ്ങൾ ഇവളെ അടിക്കയാണെങ്കിലും വടികൊണ്ട് അടിക്കരുത്. നിങ്ങൾ ഇവളുടെ നടവടിയെപ്പററി ആക്ഷേപിക്കരുത്. നിങ്ങൾ ഇവളുടെ ചെവിയോ, മുലയോ, തലയോ, മുറിക്കരുത്. നിങ്ങൾ ഇവളെ ഉയർന്നജാതിക്കാർ ഉപയോഗിക്കുന്ന കുളത്തിലേക്കോ, കാവിലേക്കോ, കൊണ്ടുപോകരുത്. നിങ്ങൾ ഇവളെ നിങ്ങൾക്ക് ഇഷ്ടമുള്ള കാലത്തോളം അധീനത്തിലാക്കി സംരക്ഷിക്കുക. നിങ്ങൾക്ക് ഇവളെ ഉപേക്ഷിക്കേണമെന്നു തോന്നിയാൽ മൂന്നാമതൊരാ (സാക്ഷിയായി) ളോടും ഇന്നത്തെ ഇണങ്ങനോടും കൂടി കൊണ്ടുവന്ന് ദത്താവകാശം ശരിപ്പെടുത്തിയാൽ ഇവൾക്ക് പത്ത്മക്കളുണ്ടെങ്കിലും, ഞങ്ങൾ മടക്കിയെടുക്കുന്നതാണ്." വധൂവരന്മാരെ പിന്നീട് ഒരുപായയിൽ ഇരുത്തി അവക്ക് ചില മധുരപദാർത്ഥങ്ങൾ (പാല്, വാഴപ്പഴം, പഞ്ചസാര) കൊടുക്കുന്നു. ഇതൊടുകൂടി കല്ല്യാണാടിയന്തരം പൂർത്തിയാകുന്നു. അതിഥികൾക്ക്

അതിന്നുശേഷം ഒരുസദ്യയുണ്ടാവും. സദ്യ കഴിഞ്ഞാൽ വരൻ വധുവിനോടുകൂടി സ്വഗൃഹത്തിലേക്ക് പോകുന്നു. ഈ ഘട്ടത്തിൽ വധു മൂത്ത ജ്യേഷ്ഠന്റെ ഭാര്യയായിമാത്രം ഇരിക്കുന്നതേയുള്ളു. വധു സഹോദരന്മാരുടെ പൊതുഭാര്യയായിട്ടാണ് ഉദ്ദേശിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതെങ്കിൽ മധുരപദാർത്ഥങ്ങൾ വധുവിന്നും മററു സഹോദരന്മാർക്കും ഒന്നിച്ചു കൊടുക്കുന്നതാണ്. ഇത് വധുവിന്റെ അമ്മയോ വരഗൃഹത്തിലെത്തിയതിന്നുശേഷം, വരന്റെ അമ്മയോ, ചെയ്യുന്നതായിരിക്കും. അതിന്നുശേഷം വധു എല്ലാ സോദരന്മാരുടേയും ഭാര്യയായി കരുതപ്പെടുന്നതാണ്. നാലും അഞ്ചും സഹോദരന്മാർ ഒരുസ്ത്രീയെ വിവാഹംചെയ്യുന്നത് ഇപ്പോഴും പതിവുണ്ട്. അവർ പാണ്ഡവന്മാരുടെ ആചാരമാണ് അനുസരിക്കുന്നത്. അവർ ഊഴമിട്ടു വധുവിനെ സ്വീകരിക്കുന്നു. ഒരാൾ മുറിക്കുള്ളിലിരിക്കുന്നുണ്ടെന്നറിയിക്കാനായി വാതിൽക്കൽ ഒരുപാത്രത്തിൽ വെള്ളം വെക്കുന്നു. ഈ ഏർപ്പാട് സൌകര്യപ്രദമോ, സുഖപ്രദമോ അല്ലെന്നു തോന്നിയാൽ ഏതെങ്കിലും ഒരാൾ വെറൊരുപെണ്ണിനെകെട്ടി സ്വന്തം ഭാര്യയാക്കി പുലർത്തുകയോ, മററു സഹോദരന്മാരുമായുള്ള സംപർക്കം അനുവദിക്കുകയോ ചെയ്യുന്നതാണ്. അതിലുണ്ടാകുന്ന സന്താനങ്ങൾ എല്ലാവരുടേയും പൊതുസ്വത്തായി കരുതുന്നതുമാണ് ''*

വിവാഹമോചനത്തിന്ന് സ്വാതന്ത്ര്യം രണ്ടുപേക്കുമുണ്ട്. ഇതിന്ന് 'അച്ചാരം ക്കൊടുക്കൽ '' എന്നാണ് പറയുന്നത്. ദംപതിമാർ തമ്മിൽ സ്നേഹം കുറയുകയോ, വ്യഭിചാരദോഷം രണ്ടുകൂട്ടർക്കും വരികയോ, ബലക്ഷയം, വന്ധ്യത്വം, ഭ്രാന്ത് എന്നീ സുഖക്കേടുകൾ ഉണ്ടാകയോ, ചെയ്താൽ വിവാഹമോചനമാവാമെന്നുണ്ട്. സ്വജനങ്ങളിൽ വൃദ്ധന്മാരായിട്ടുള്ളവർ ഈ വക കാര്യങ്ങളിൽ അന്വേഷണംചെയ്ത് തീർപ്പുകല്പിക്കുന്നതാണ് പതിവ്. ഭർത്താവിന്റെ ആവശ്യപ്രകാരമാണ് വിവാഹമോചനമെങ്കിൽ അയാൾ ഭാര്യയെ അവളുടെ മാതാപിതാക്കന്മാരുടെ അടുക്കൽ കൊണ്ടുപോയാക്കേണ്ടതാണ്. എന്നാൽ പെൺകാണം കൊടുത്തതിൽ പകുതി അയാൾക്ക് കിട്ടുന്നതാണ്. ചിലപ്പോൾ അയാൾക്ക് സംഖ്യ ഉപേക്ഷിക്കേണ്ടതായും വന്നേക്കാം. ഭാര്യക്കാണ് ആവശ്യമെങ്കിൽ ആവൾ തനിയെ തന്റെ അച്ഛനമ്മമാരുടേ ഗൃഹത്തിലേക്കു പോരും. എന്നാൽ ഭർത്താവിന്ന് കൊടുക്കാനുള്ളത് അവൾ കൊടുക്കുന്നതാണ്. പുനർവ്വിവാഹം ചെയ്യുന്നതിന്ന് വിരോധമില്ല. സന്താനങ്ങൾക്ക് അച്ഛനൊന്നിച്ചോ, അമ്മാമനൊന്നിച്ചോ, അവരുടെ ദായക്രമമനുസരിച്ച് താമസിക്കാവുന്നതാണ്. ''

*. History of Kerala, pp. 434—439.

ഈ വിവരണം ഇക്കാലത്തുള്ള നടപ്പിനെ അനുസരിച്ചിട്ടുള്ളതാണ്. അച്ചാരം മുതലായ കാര്യങ്ങൾക്ക് അന്നും ഇന്നും വ്യത്യാസമില്ലാതെയാണിരിക്കുന്നത്. "നൂലാചാരത്തെ വാങ്ങിക്കൊള്ളൂ" എന്നായി ആരോമർ അനുജനോട് ചെയ്യുന്ന ഉപദേശം വിവാഹമോചനത്തെ സൂചിപ്പിച്ചിട്ടാണെന്ന വിചാരിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. നൂല് ഇവിടെ താലികോത്തിട്ടുള്ള ചരടാണ്. വിവാഹമോചനത്തിന്ന് വധൂവരന്മാർ തമ്മിലുള്ള സുഖവിരോധംമാത്രം കാരണമാകാവുന്നതാണെന്നും ഊഹിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. നൂലാചാരം വാങ്ങുന്നതിന്ന് വലിയകാരണമൊന്നും ആരോമരുടെ അഭിപ്രായത്തിൽ വേണ്ടതില്ല.

'അവളും (ഉണ്ണ്യാച്ച) വഴക്കുമായ്‌വന്നുപോയാൽ
ചൊല്ലിട്ടുള്ളത് കൊടുക്കവേണം
പിന്നെവഴക്കുമായ് വന്നുപോയാൽ
അന്നത്തെ മൂന്നാമനെ വരുത്തിക്കൊള്ളൂ
കയ്യുംകണക്കും പറഞ്ഞുകോളൂ
നൂലാചാരത്തെയും വാങ്ങിക്കോളൂ.'*

വഴക്കുണ്ടായാൽ മാത്രം വിവാഹമോചന മാവാമെന്നാണല്ലോ ഇതുകൊണ്ടുവരുന്നത്. അങ്കത്തിന് തുണപോവുന്ന ചന്തുവിനോട് ആങ്ങള അങ്കം ജയിച്ചുവന്നാൽ,

'ആററുംമണമ്മെന്ന് വാക്കൊഴിക്കേ
നിങ്ങൾക്കുപെണ്ണായി ഇരുന്നുകൊള്ളാം.'

എന്ന് ഉണ്ണ്യാച്ച വാഗ്ദത്തം ചെയ്യുന്നുണ്ട്. വാക്കൊഴിക്കുക എന്നതിന്ന് കാര്യങ്ങൾ തമ്മിൽ പറഞ്ഞ് ഒഴിഞ്ഞുപോരുക എന്നാണ് അർത്ഥം. ഈ കാര്യംതന്നെ പറഞ്ഞ് ഞാനവിടെനിന്ന് ഒഴിഞ്ഞുപോന്ന് നിങ്ങളുടെ ഭാര്യയായി ഇരുന്നുകൊള്ളാമെന്നാണ് ഉണ്ണ്യാച്ച പറഞ്ഞതിന്റെ സാരം. അങ്ങളയിലുള്ള സ്നേഹംകൊണ്ട് എന്തുത്യാഗവും ചെയ്യാനൊരുങ്ങിട്ടാണ് ഉണ്ണ്യാച്ച ഇരിക്കുന്നത്. എന്നാലും വിവാഹമോചനം അന്നു നടപ്പിലില്ലായിരുന്നുവെങ്കിൽ ഉണ്ണ്യാച്ചയെപ്പോലെയുള്ള ഒരു കുലീന അങ്ങിനെ വാഗ്ദത്തംചെയ്യാനൊരുങ്ങുമെന്ന് വിചാരിക്കുവാൻ ന്യായമില്ല. മേൽ വിവരിച്ചിട്ടുള്ള വിവാഹസമ്പ്രദായം ഇപ്പോഴത്തെ

* വടക്കൻ പാട്ടുകൾS. T. R eddiar's Edition, Part II, page 21.

നടപ്പിനെ അനുസരിച്ചിട്ടുള്ളതാണെന്ന് മുമ്പ് പ്രസ്താവിച്ചുവെല്ലോ. എന്നാലും കണ്ണപ്പച്ചേകോരുടെ കാലത്തെ കല്യാണച്ചടങ്ങുകളോട് അധികം യോജിച്ചുകൊണ്ടാണ് ഈ വിവരണം കാണുന്നത്...ഉത്തര കേരളത്തിലെ ഈഴവർ വളരെക്കാലമായി മരുമക്കത്തായികളാണെന്ന് സുപ്രസിദ്ധമാണ്. ആരോമൽച്ചേകവരുടെ കാലത്ത് മക്കത്തായികളാ യിരുന്നുതാനും. മക്കത്തായമോ മരുമക്കത്തായമോ പ്രാചീനമെന്നുള്ള പ്രശ്ന ത്തിന്ന് ആധുനിക സമുദായശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരുടെ സമാധാനം ഭിന്ന രീതിയിലായിട്ടാണ് കാണുന്നത്. പ്രാചീനസമുദായത്തിൽ എല്ലാവരും മരുമക്കത്തായികളാരുന്നുവെന്നും ക്രമേണ നാഗരികത്വം പ്രാപിച്ചതോടു കൂടി കുടുംബത്തിൽ അച്ഛന്ന് പ്രാബല്യം വന്നുവെന്നുമാണ് ഒരു കക്ഷി യുടെ സിദ്ധാന്തം. ഈ രണ്ടുദായക്രമങ്ങളും പ്രാചീന ഘട്ടത്തിൽ തന്നെ മനുഷ്യസമുദായത്തിലുണ്ടായിരുന്നുവെന്നും, രണ്ടും സ്വതന്ത്രമായ പുരോ ഗതിയെ പ്രാപിച്ച് ആധുനികകാലത്തോളം നിലനിന്നു വന്നതായിരി ക്കണമെന്നുമാണ് മറെറാരുകക്ഷിയുടെ സിദ്ധാന്തം* ഈ വക സിദ്ധാന്ത ങ്ങൾ മലയാളക്കരയെ സംബന്ധിച്ചേടത്തോളം മാററിയെഴുതേണ്ടതായി ട്ടിരിക്കുന്നില്ലയോ എന്നു സംശയിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. പ്രാചീനകാലത്ത് ചില സമുദായങ്ങളിൽ മക്കത്തായവും ഇക്കാലത്ത് മരുമക്കത്തായവും മലയാളത്തിൽ കാണുന്നു. പരിഷ്കാരശൂന്യതയുടെ ലക്ഷണമായി കരു തുന്ന ബഹുഭർത്തൃത്വം ഇക്കാലത്ത് നടപ്പിലുള്ളതായി കാണുന്നു. പഴയ കാലത്തെ ചിത്രീകരിക്കുന്ന പാട്ടുകളിലാകട്ടെ ആ സംഗതിയെപ്പററി യാതൊന്നും പ്രസ്താവിച്ചുകാണുന്നുമില്ല. നായന്മാരുടെ കല്യാണസമ്പ്ര ദായത്തെപ്പററി പയ്യാലോചിക്കുന്നഘട്ടത്തിൽ ഈ വിഷയം കുറെക്കൂടി വിസ്തരിക്കാനുള്ളതിനാൽ ഈപ്രകൃതം തല്ക്കാലം നിർത്തുന്നു.

മരുമക്കത്തായികളിൽ നായന്മാർക്ക് പ്രാധാന്യമുള്ളതിനാൽ അവരുടെ കല്യാണച്ചടങ്ങുകളെപ്പററിയും ചില അന്വേഷണങ്ങൾ ചെയ്യുന്നോക്കാം. നായർ വീരന്മാരെപ്പററിയുള്ള പാട്ടുകളെല്ലാം ഒതേനൻെറ കാലത്തും അതി ന്നിപ്പുറവും ഉള്ളവയാണ്. പ്രായപൂർത്തിവന്നതിന്നു ശേഷമുള്ള കല്യാണ ത്തിന്നു മുമ്പായി ഒരു 'കെട്ടുകല്യാണം' നടക്കാറുണ്ടെന്ന് മുമ്പ് പ്രസ്താ വിച്ചിട്ടുണ്ടല്ലോ. ഈ ആചാരത്തിൻെറ അർത്ഥശൂന്യത ഇക്കാലത്ത് സമു ദായാംഗങ്ങൾക്ക് ബോദ്ധ്യപ്പെട്ടുകയാൽ ഇപ്പോൾ അത് മിക്കവാറും ഇല്ലെന്നു തന്നെ പറയാവുന്നതാണ്. ഇതെഴുതുന്നാളുടെ കുട്ടിക്കാലത്ത്— അതായത് ഒരു 30 കൊല്ലം മുമ്പെ—ഒന്നു രണ്ടുകെട്ടു കല്യാണത്തിന്ന്

---

* Primitive Society by E. S. Hartland page 9.

പൊയതായും, ഒന്ന് സ്വന്തം തറവാട്ടിൽതന്നെ നടന്നതായും ഓമ്മയുണ്ട്. പെൺകുട്ടികൾക്ക് 10 വയസ്സ് തികയുന്നതിന്നു മുമ്പായി കെട്ടുകല്യാണം കഴിക്കുന്നതാണ് പതിവ്. തിരണ്ട്* പ്രായപൂർത്തി വരുന്നതിന്നു മുമ്പായി എങ്ങിനെയായാലും കെട്ടു കല്യാണം കഴിയേണമെന്ന് പലസ്ഥലത്തും †നിർബ്ബന്ധമുണ്ട്. താലികെട്ടുന്നത് സ്വജനങ്ങളിൽ ഒരാളായിരിക്കണമെന്നാണ് സാധാരണനിശ്ചയം. ചിലപരിഷകളിൽ രാജവംശജന്മാരാരെങ്കിലുമോ, അല്ലെങ്കിൽ അവരുടെ ജാതിയിലുൾപ്പെട്ടവരാരെങ്കിലുമോ, വേണമെന്നാണ് ആചാരം. ഒരുവീട്ടിൽ കെട്ടു കല്യാണമുണ്ടാകുമ്പോൾ ആ സമയം അവിടെയുള്ള ചെറിയ പെൺകുട്ടികളെ ‡യെല്ലാം ഒന്നിച്ചുകെട്ടി കാരണവന്മാർ അവരുടെ ബാദ്ധ്യത നിർവ്വഹിക്കാറുണ്ട്. കുട്ടിയൊന്ന്ക്ക് ഓരൊ ആളെകെട്ടാൻകിട്ടിയില്ലെങ്കിൽ ഒരാൾ എല്ലാവരേയും കെട്ടുന്നതിന്നും വിരോധമില്ല. ഈ കെട്ടിയ ആൾ മരിച്ചാൽ പെൺകുട്ടികൾ മൂന്ന് ദിവസത്തെ പുലകുളിക്കണമെന്ന് ഒരാചാരമുണ്ടായിരുന്നു. കെട്ടുകല്യാണത്തിന്ന് ശേഷം കെട്ടിയപുരുഷന്മാരും പെൺകുട്ടികളും തമ്മിൽ യാതൊരുഎടപാടും ഉണ്ടാകാത്തതുകൊണ്ട് അയാൾ മരിച്ചാലും ജീവിച്ചിരുന്നാലും കാലംകൊണ്ട് വ്യത്യാസമൊന്നുമില്ലെന്നായി. കെട്ടിയ കുട്ടി ഉടുത്തകച്ച കല്യാണശേഷം മുറിക്കാറുണ്ട്. അങ്ങിനെ ചെയ്യാതെ പോയാൽ പുരുഷന്ന് താൻ കെട്ടിയ കുട്ടിയെ ഭാര്യയാക്കാനാഗ്രഹമുണ്ടെന്നാണ് അർത്ഥം. അങ്ങിനെ പിന്നീട് ഭാര്യയായിച്ചേരുന്നവരും ഇടക്കാലത്തുതന്നെ ധാരാളമുണ്ടായിരുന്നു. പെൺകുട്ടിയുടെ അച്ഛനമ്മമാരും ആൺകുട്ടിയുടെ അച്ഛനമ്മമാരും മുൻകൂട്ടി യാലോചിച്ച് ഒരാളുടെ മകനെക്കൊണ്ട് മരുമകൾക്കൊ, മരുമകനെക്കൊണ്ട് മകൾക്കോ, താലികെട്ടിക്കുന്ന സമ്പ്രദായവും ഉണ്ടായിരുന്നു. ഇങ്ങിനെ ഓരോരുത്തക്ക് ഇഷ്ടംപോലെ ആചരിക്കാവുന്ന വിധത്തിൽ അത്ര ശിഥിലബന്ധത്തോടുകൂടി നടന്നിരുന്ന കെട്ടുകല്യാണം ഒരുകാലത്ത് ഇപ്പോൾ നാം അറിയുന്ന തരത്തിലുള്ള ഒരു വെറും കല്യാണമായിരുന്നില്ലെന്നാണ് നാടോടിപ്പാട്ടുകളിൽ നിന്ന് കിട്ടുന്ന തെളിവുകൊണ്ട് ഊഹിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നത്. തച്ചോളി ഒതേനന്റെ പ്രധാനഭാര്യയായിരുന്ന കാവിലും ചാത്തോത്തെ ചീരുവിന്റെ കഥ ഇതിലേക്ക് ഒരുനല്ല ദൃഷ്ടാന്തമാണ്. ചീരു കുട്ടിയായിരുന്നപ്പോൾ അവളുടെ "മഞ്ഞക്കുളിക്കല്യാണട്ടു" ത്തിന്ന് പൊരുത്തം കണ്ടത്

---

* ഇതിന്ന് 'വയസ്സറിയീക്കുക' എന്ന പഴയപേര് പലതരത്തിലും അനുചിതമാണ്.

† ചിലദിക്കിൽ തിരണ്ടാലും സംബന്ധത്തിന്നു മുമ്പു കെട്ടുകഴിഞ്ഞാൽ മതിയെന്നുമുണ്ട്.

‡ ഇരുപത്തെട്ടുകഴിഞ്ഞ പെൺകുട്ടികളും കൂടി ഈ കെട്ടിലുൾപ്പെടാറുണ്ട്. ചൊറ്റുന്നു കഴിയണമെന്നേ നിർബ്ബന്ധമുള്ളു.

§ കെട്ടു കല്യാണം തന്നെയാണ്.

ഒതേനന്നായിരുന്നു. അവളുടെ അമ്മ ഒതേനൻെറ ജ്യേഷ്ഠൻ കോമക്കുറുപ്പിനെക്കണ്ട് വിവരം അറിയിച്ചപ്പോൾ ഒതേനനുമായി അദ്ദേഹം ആലോചന നടത്തി. ചീരു കുറുത്തിട്ടാണെന്ന് പറഞ്ഞ് ഒതേനൻ ആ അപേക്ഷ നിരസിക്കയുണ്ടായി. താലികെട്ടലിന്ന് വിശേഷിച്ചൊരുത്ഥമില്ലെങ്കിലും, ആക്രിയക്കുശേഷം കെട്ടിയ ആൾക്ക് യാതൊരുത്തരവാദവുമില്ലെങ്കിലും, ഇങ്ങിനെ ചേതമില്ലാത്ത ഒരുപകാരം മറെറാരാൾക്കു ചെയ്തുകൊടുക്കുന്നതിൽ ഒതേനനെപ്പോലുള്ള ഒരു മഹാമനസ്കൻ വൈമനസ്യം കാണിക്കുവാനിടയില്ല. രാജാക്കന്മാർക്കുവേണ്ടിയും ചിലപ്പോൾ അനാഥ ബാലികമാർക്കു* വേണ്ടിയും മല്ലിടുവാനൊരുങ്ങിയിരുന്ന ഒതേനൻ അങ്ങിനെയൊരു കർമ്മത്തിൽ നിന്ന്—തനിക്ക് യാതൊരുവിധത്തിലും ദോഷമില്ലാത്തതും മറെറാരാൾക്ക് വലിയ ഉപകാരമായി വരുന്നതും ആയ ഒരു കാര്യത്തിൽ നിന്ന്—പിൻവാങ്ങുമെന്നു വിചാരിക്കാൻ തരമില്ല. ഇടക്കാലംവരെ നിലനിന്നുവന്ന താലികെട്ടുകല്യാണത്തിൻെറ ചടങ്ങുകൾ എന്തായിരുന്നുവെന്ന് പരിശോധിക്കുന്നത് ഈ ഘട്ടത്തിൽ രസാവഹമായിരിക്കുന്നതാണ്.

"രാജവംശങ്ങളിലും ചില ഇടപ്രഭുക്കന്മാർ, ക്ഷത്രിയന്മാർ, ഇവരുടെ ഇടയിലും, അകത്തുചാന്നവരുടെ (മേനോന്മാരുടെ) സമുദായത്തിലും, ഒരു നെടുങ്ങാടിയെ പെൺകുട്ടിയുടെ വീട്ടിലെക്ക് ക്ഷണിച്ചുകൊണ്ടു വന്ന് മുഹൂർത്തസമയംനോക്കി സ്വജനങ്ങളുടേയും ബന്ധുക്കളുടേയും മുമ്പാകെ വെച്ച് ആ കുട്ടിയുടെ കഴുത്തിൽ അയാളെക്കൊണ്ട് താലികെട്ടിക്കുന്നു. അതിന്നു നിശ്ചയിച്ചിട്ടുള്ള പ്രതിഫലംവാങ്ങി അയാൾ പോകുകയുംചെയ്യുന്നു. മററു ചിലരുടെ ഇടയിൽ കുട്ടിയുടെ ജാതകം ആ സമുദായത്തിലെ ഇണങ്ങരുടേതുമായി താരതമ്യപ്പെടുത്തി നോക്കി ഒത്തജാതകമുള്ള ആൺകുട്ടിയെ താലികെട്ടാനായി തിരഞ്ഞെടുക്കുന്നു. പിന്നെ കണിയാർപണിക്കരെകൊണ്ട് മുഹൂർത്തദിവസം നോക്കിച്ച് വിവരം ആൺകുട്ടിയുടെ കാരണവനെ അറിയിപ്പിക്കും. നിശ്ചയിച്ച ദിവസം ആൺകുട്ടിയെ പെൺകുട്ടി താമസിക്കുന്ന വീട്ടിൻെറ അടുക്കെയുള്ള ഒരു ഭവനത്തിലേക്ക് ക്ഷണിച്ച് വരുത്തി അവിടെവെച്ച് പെൺകുട്ടിയുടെ കാരണവൻെറ വകയായി ഒരു വിരുന്നുട്ട് അയാൾക്കും സ്നേഹിതന്മാർക്കും ഉണ്ടാകുന്നു. ഈ സദ്യക്ക് 'അയനിയൂണ്' എന്നാണ് പറയുന്നത്. അതിന്നുശേഷം ആൺകുട്ടിയെ "മണവാളൻ" എന്നും 'പിള്ള' യെന്നും വിളിക്കും. വിരുന്നുട്ട് കഴിച്ചവീട്ടിൽനിന്ന് പെൺകിടാവിൻെറ വീട്ടിലേക്ക് ഒരു ഘോഷയാത്ര പുറപ്പെടുന്നു. അതിന്ന് മുമ്പിലായി വാളും, പലിശയുമെടുത്ത് കുറെ ആളുകൾ ആർപ്പുവിളിയോടുകൂടി അകമ്പടി

* ഒതേനനേയും മരുക്കാരേയും പററിയുള്ള കഥ നോക്കുക Part II, pp. 131—142.

യാത്രിപ്പോകുന്നുണ്ടാവും. ഇതേമാതിരി ഒരു ഘോഷയാത്ര പെൺകുട്ടിയുടെ വീട്ടിൽനിന്നും മുൻപറഞ്ഞ സംഘത്തെ എതിരേല്ക്കാനായി പുറപ്പെടുന്നതാണ്. പിന്നീട് മണവാളനെ എതിരേററുകൊണ്ടുപോയി കല്യാണപ്പന്തലിലുള്ള ഒരു മാന്യസ്ഥാനത്തേക്ക് ആനയിക്കുന്നു. അവിടെ വെച്ച് കന്യകയുടെ സോദരൻ മണവാളനെ കാലുകഴുകിക്കും. അതിന്നു അയാൾക്ക് 2 മുണ്ടും കൊടുക്കുന്നതാണ്. അതിന്നുശേഷം മണവാളനെ പൂൽപ്പായ, പരവതാനി, വെള്ളവസ്ത്രങ്ങൾ, മുതലായവ വിരിച്ചുവെച്ചിട്ടുള്ള പന്തലിൻെറ മദ്ധ്യത്തിൽ ഇരുത്തുന്നു പെൺകുട്ടിയുടെ സോദരൻ* അനന്തരം പെങ്ങളെ വീട്ടിൻെറ അകത്തുനിന്നു എടുത്തുകൊണ്ടുവന്ന് കല്യാണപ്പന്തലിൽ മൂന്നുപ്രാവശ്യം വലത്തുവെച്ച് മണവാളൻെറ ഇടത്തുഭാഗത്തു ഇരുത്തുന്നു. അപ്പോൾ പെൺകുട്ടിയുടെ അച്ഛൻ രണ്ടുപേക്കും ഒരു പുതിയവസ്ത്രം ഒരു കമ്പിളിയിൽ പൊതിഞ്ഞു സമ്മാനിക്കും. ഈ വസ്ത്രം (മന്ത്രോടി)† രണ്ടുപേരും ചുററുന്നു. അമ്മായി അപ്പോൾ വള മുതലായവ ഇടീച്ച് ചമയിപ്പിക്കയും ചെയ്യുന്നു. പുരോഹിതനായ ഇളയത് (ബ്രാഹ്മണരിൽ ഒരു താണവർഗ്ഗം) ഉടനെ താലിയെടുത്ത് മണവാളൻെറ കയ്യിൽ കൊടുക്കുന്നു. അതേസമയത്ത് ദേശത്ത് പണിക്കർ (കണിയാൻ) മുഹൂർത്തം കാലമായി' എന്നു ഉച്ചത്തിൽ പറയുകയും, ഉടനെ വാൾമടിയിൽ വെച്ച് പെൺകുട്ടിയുടെ കഴുത്തിൽ മണവാളൻ താലികെട്ടിക്കയും, ചെയ്യുന്നു. പെൺകുട്ടി കയ്യിൽ അപ്പോൾ ഒരമ്പും വാൾക്കണ്ണാടിയും പിടിക്കേണ്ടതാണ്. പണക്കാരുടെ കുടുംബങ്ങളിൽ ആ ഘട്ടത്തിൽ ഒരു ബ്രാഹ്മണി (നമ്പ്യാർസ്ത്രീ) കന്യകയേയും മണവാളനെയും അനുഗ്രഹിച്ചുകൊണ്ട് പാട്ടുപാടും. അവരെ വരുത്താൻ സാധിക്കാത്ത സാധാരണക്കാരുടെ ഇടയിൽ ആ കൃത്യം പാടാൻ നിശ്ചയമുള്ള ചില നായന്മാർതന്നെ നിർവ്വഹിക്കുന്നതാണ്. ഈ ചടങ്ങു കഴിഞ്ഞാൽ രണ്ടുകൂട്ടരുടേയും ഇണങ്ങൻ വന്ന് അവരെ വീട്ടിനുള്ളിൽ അലങ്കരിച്ചുവെച്ചിട്ടുള്ള ഒരു മുറിയിലേക്ക് കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോകുന്നു. അതിൽ മൂന്ന് ദിവസത്തോളം അശുദ്ധമായിരിക്കുന്നപോലെ അവർ കൂടുന്നതായിരിക്കും. നാലാംദിവസം രണ്ടുപേരുംകൂടി കൈകൊത്തുപിടിച്ച് അടുക്കെയുള്ള കുളത്തിലോ പുഴയിലോ കുളിക്കുന്നു. കുളികഴിഞ്ഞ് വസ്ത്രംമാററി രണ്ടുപേരും അതാതു തറവാട്ടിൻെറ സ്ഥിതിക്കനുസരിച്ച് ആഘോഷത്തോടുകൂടി വീട്ടിലേക്കു വരുന്നു. ഘോഷയാത്രക്ക് ആന, വാദ്യം, മഞ്ഞവെള്ളം തളിക്കൽ, മുതലായവ ഉണ്ടായിരിക്കും. അവർ വീട്ടിൽ വരുമ്പോൾ

---

* ചിലദിക്കിൽ അമ്മാമനാണ്.

† മന്ത്രകോടി.

വാതിലടച്ചിരിക്കും. അത് മണവാളൻ മുട്ടിത്തുറക്കേണ്ടതാണ്. വീട്ടിൽ കടന്നാൽ വടക്ക്പുറത്ത് അയാൾ ഇരിക്കുന്നു. അമ്മായിയും മററുള്ള സ്ത്രീ ചങ്ങാതിമാരും അപ്പോൾ രണ്ടുപേരെയും സമീപിച്ച് അവക്ക് മധുര പദാർത്ഥങ്ങൾ സമ്മാനിക്കുന്നു. പെൺകുട്ടി അതിന്നുശേഷം മണവാളന്ന് ചൊറുവിളമ്പിക്കൊടുക്കണം. രണ്ടുപേരും ഒരെ ഇലയിൽ നിന്ന് ഊൺ കഴിച്ചതിന്നുശേഷം പന്തലിലേക്ക് വരുന്നു. അപ്പോൾ ഒരുവസ്ത്രം രണ്ടായി മുറിച്ച് ഓരോരുത്തക്കും ഓരോഖണ്ഡം കൊടുക്കുന്നു. ഈ വസ്ത്രച്ഛേദം വിവാഹമോചന സൂചകമായി കരുതുന്നതാണ്.''* ഈവിധം ചടങ്ങുകളോടുകൂടി ആഘോഷിച്ചു വന്നിരുന്ന താലികെട്ടു കല്യാണം ഇക്കാലത്ത് ഒരു വെറും ആചാരമായി പരിണമിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിലും പ്രാചീന കാലത്ത് അതിന്ന് ഇതിലധികം ഗൌരവം ഉണ്ടായിരുന്നിരിക്കണമെന്നാണ് ഊഹിക്കേണ്ടത്.

ഇനി പുടമുറിയുടെ ചടങ്ങുകൾ പരിശോധിക്കാം. ഒതേനൻെറ കാലത്തുള്ള കല്യാണത്തെപ്പററിമാത്രമെ പാട്ടുകളിൽ നിന്ന് നമുക്കു അറിവാൻ സാധിക്കുന്നുള്ളൂ. പാലാട്ടു കോമൻെറയും ഉണ്ണിയുടേയും കല്യാണം ഒരു സാധാരണ നിലയിലുള്ളതാണെന്നു പറഞ്ഞുകൂടാ. കുടിപ്പകയുള്ള വീട്ടുകാരായതുകൊണ്ട് പതിവുള്ള മര്യാദകളൊന്നും അന്യോന്യംചെയ്യാൻ തരമില്ലാതെയാണല്ലൊ അവരുടെസ്ഥിതി. എങ്കിലും ഒരുസൂത്രം ഉണ്ണിയമ്മ ചെയ്യുന്നുണ്ട്. ആങ്ങളമാർ മുറുക്കുവാൻ വെററില ചോദിച്ചപ്പോൾ കോമൻെറ കൈകൊണ്ടാണ് കൊടുപ്പിക്കുന്നത്. വരൻ കൊണ്ടുവന്ന വെററില സ്വീകരിച്ചാൽ കല്യാണം അനുവദിച്ചതായി കരുതുന്നതുമാണല്ലൊ.†‡ വാതിൽ മറഞ്ഞുനിന്ന് വെററില മുതലായവ കൊടുത്ത കോമൻെറ കയ്യിൽ തഴമ്പ്കണ്ട് അവക്ക് സംശയം ജനിച്ചപ്പോൾ "ചുരികത്തഴമ്പല്ല, ഒലക്കത്തഴമ്പാണെന്ന്'' അവൾ സമാധാനവും പറയുന്നുണ്ട്. ഒതേനൻെറ ഒത്താശയോടുകൂടി അയ്യപ്പൻകാവിലേക്ക് രണ്ടുപേരും കൂടി ആനപ്പുറത്തു കേറിപോകുമ്പോൾ അമ്മായികൊടുത്ത ആഭരണങ്ങളുണിഞ്ഞ് കല്യാണച്ചമയം മൂർത്തിയാക്കാൻ അവൾ മറക്കുന്നില്ല. അമ്മ

---

* An account of 'Tālikeṭṭu Kalyāṇam,' given to the Malabar Marriage Commission, (1891) by K. R. Krishna Menon, Retd. Sub-Judge.

† ചടക്കൻപാട്ടുകൾ, p. 65, S. R. V. Press Edition.

‡ പുരുഷൻ സ്ത്രീയോട് വെററിലമുറുക്കുവാൻ ചോദിക്കുന്നത് പ്രണയസൂചനയായിട്ടു അത് കൊടുത്താൽ ആനുകൂല്യം പ്രദർശിപ്പിച്ചതായിട്ടും കരുതുന്നത് കേരളത്തിൽ പണ്ടെ പതിവുള്ളതാണ്. തച്ചോളി ഒതേനൻ കാവിലുംചാത്തോത്ത് ചീരുവിനെക്കണ്ട് അനുരാഗബദ്ധനായപ്പോൾ ആദ്യം ചോദിക്കുന്നത് മുറുക്കാനാണ്.

യുടെ അനുഗ്രഹംവാങ്ങാതെ കോമനും പുറപ്പെടുന്നില്ല കാവിൽവെച്ച് ആങ്ങളമാർ എതിൽക്കാനായി വന്നപ്പോൾ,

"കുഞ്ഞുതയൻ തൻെറ മരുമകനാം
കപ്പള്ളിപാലാട്ടെ കോമനണെ
ആളെഅറിയാതെ അടുക്കവേണ്ട
അവരോടുനിങ്ങൾ അടുത്താലല്ലോ
ആറിൻെറയും തലയങ്ങു പോകചെയ്യും.
അച്ചാരംവാങ്ങിയ തറിഞ്ഞില്ലെടൊ
അന്തിക്കു ഊണു കഴിഞ്ഞിട്ടല്ലോ
എന്നോടുവെററില ചോദിച്ചപ്പോൾ
വെററില അച്ചാരം തന്നതാരെ"

എന്ന വാദം പുറപ്പെടുവിച്ച് അവരെ മടക്കുവാൻ അവൾക്ക് യാതൊരുകൂസലും കാണുന്നില്ല. ഇതിൽ നിന്ന് കല്ല്യാണത്തിന്നു മുമ്പായി വധൂവരന്മാരുടെ ബന്ധുക്കൾ അന്യോന്യം ചിലനിശ്ചയങ്ങളും അച്ചാരവും വേണമെന്ന് സിദ്ധിക്കുന്നുണ്ടല്ലോ. അത് നേർവഴിക്ക് സാധിക്കാതെ വന്നപ്പോൾ വല്ല കണക്കിലും ഉണ്ണിക്ക് ശരിപ്പെടുത്തേണ്ടതായി വന്നു. കാവിൽനിന്ന് ജൈത്രയാത്രയായി വരുന്ന അവരെ എതിരേല്ക്കാൻ പാലാട്ടെ കുങ്കിയമ്മചെയ്യുന്ന ഒരുക്കങ്ങളും നമ്മുടെ ശ്രദ്ധയെ ആകർഷിക്കേണ്ടവയാണ്.

"അതുകണ്ടുനില്ക്കുന്നു കുങ്കിയമ്മ
അരിയുമേമഞ്ഞളും ചോപ്പിക്കുന്നു
വിളക്കുംനിറയും പിടിപ്പിച്ചല്ലോ.
മുത്താപ്പ്കെട്ട്യമ്മ മാലയിട്ടു
പടിപ്പുരതന്നിലും ചെന്നുനിന്നെ
അതുതന്നെകാണുന്നു കോമനല്ലോ
ആനപ്പുറത്തിന്നു എറക്കുന്നുണ്ട്
അരിയും എറിഞ്ഞകംകൊള്ളിച്ചു.
കയ്യുംപിടിച്ചങ്ങു കൊണ്ടുപോയി
മാളികമുകളിലും കൊണ്ടിരുത്തി.

നിറവെപ്പ്, വിളക്ക് മുതലായ അഷ്ടമംഗല്ല്യങ്ങളോടുകൂടി എതിരേല്ക്കലും, അരിയെറിഞ്ഞ് അകംകൊള്ളിക്കലും, മാളികയിൽ കൊണ്ടു

പോയിരുത്തലും, ശരിയായ കല്ല്യാണത്തിൻെറ ചടങ്ങുകൾ തന്നെയാണല്ലൊ.

കുഞ്ഞിച്ചന്തു കണ്ടർമേനോനെ ജയിച്ച് മാതുവിനെയുംകൊണ്ട് തൻെറ തറവാട്ടിലേക്കു വരുമ്പോൾ കോമക്കുറുപ്പ് ചോദിക്കുന്നതും ചെയ്യിക്കുന്നതും നോക്കുക:—

മാതുനെകൊണ്ടിങ്ങു പോന്നിട്ടുണ്ടോ ?
മാതുനെകൊണ്ടിങ്ങു പോന്നിട്ടുണ്ട്.
അപ്പോൾവിളിച്ചു അനുജത്തിയെ
വിളികേട്ടുവന്നിതു ചീരുവപ്പോൾ
മാതുനെതന്നെയും കൊണ്ടുവായോ ?
കയ്യുംപിടിച്ചങ്ങു കൊണ്ടുവന്നു
ഒന്നുണ്ടുകേൾക്കണം ചീരുപ്പെണ്ണെ,
മാതുനെഒഴിപ്പാനും പാടില്ലല്ലൊ
അവളുടെകാരണ മായിട്ടിപ്പോൾ
തുളുനാടൻകോട്ടയും പിടിച്ചുചന്തു.
മാതുൻെറകയ്യും പിടിച്ചുചീരു
മാളികമുകളിലും കേറിയവർ.

ഇവിടെയും ചില്ലറയായി ഒരു കല്ല്യാണച്ചടങ്ങു കാണുന്നുണ്ട്.

കൊടർമലവാഴുന്ന കുഞ്ഞിക്കുങ്കിയെ ചന്തു കുളക്കടവിൽ നിന്നാണ് പിടിച്ചുകൊണ്ടുവന്നതെങ്കിലും തച്ചോളിത്തറവാട്ടിലേത്തുമ്പോൾ ആ ചീരൻെറ അമ്മ വിധിയാംവണ്ണം അവളെ സ്വീകരിക്കുന്നുണ്ട്.

അരിയുംഎറിഞ്ഞങ്ങു കൈപിടിച്ചു,
കയ്യുംപിടിച്ചങ്ങു കൊണ്ടുപോയി.
പടിയുംപടിപ്പുര ഇടകടന്നു
പടകളിമുററത്തും കൊണ്ടുചെന്നു
നാൽകെട്ടകത്തു കടത്തിയമ്മ
കട്ടമ്മൽ പുൽപായ ഇടമലത്തി
കയ്യുപിടിച്ചങ്ങിരുത്തുന്നുണ്ടെ.
ദാഹിച്ചതണ്ണീർ കൊടുക്കുന്നുണ്ടെ
പാൽബന്ധംതന്നെ കഴിച്ചിതമ്മ.
മാളികമുകളിലും കൊണ്ടിരുത്തി.*

---

* വടക്കൻപാട്ടുകൾ, S. T. Reddiar's Edition Part III, page 62.

ബലാൽക്കാരമായോ, പടവെട്ടിക്കിട്ടിയ സമ്പാദ്യമായോ, എങ്ങിനെയെങ്കിലും പെണ്ണിനെ കൊണ്ടുവന്നാൽ സ്വന്തംവീട്ടിലെ സ്ത്രീകളുടെ ആനുകൂല്യത്തോടുകൂടിയേ അകത്തുകടത്താറുള്ളു എന്ന് ഇതിൽ നിന്നു തെളിയുന്നുണ്ട്.

മേൽ വിവരിച്ച സംഭവങ്ങളെല്ലാം ശരിയായ കല്യാണമായി കണക്കാക്കാമൊ എന്നു സംശയമാണ്, അവയിലെ പരിതസ്ഥിതികൾ സാധാരണ ജീവിതത്തെ സംബന്ധിക്കുന്നവയല്ല. വീരന്മാക്ക് അക്കാലത്ത് സമുദായത്തിൽ അഗ്രഗണ്യത്വം ഉണ്ടായിരുന്നതിനാൽ അവരുടെ പല സാഹസങ്ങൾക്കും സമുദായം വഴങ്ങിപ്പോന്നതിൽ അത്ഭുതപ്പെടാനില്ല. എല്ലാരാജ്യങ്ങളിലും വീരന്മാരുടെസ്ഥിതി അതുതന്നെയാണ്. പക്ഷെ അവരെ അളക്കുന്നതോതു് സാധാരണതരത്തിലുള്ളതാവാൻ പാടുള്ളതല്ലല്ലൊ. പൂത്താളി എടത്തിൽ ചീരുതേയി*യുടെ പുടമുറി സാധാരണ മട്ടിലുള്ളതു തന്നെയാണ്. താമരക്കോട്ടവാണ കുഞ്ഞനമ്മൻ അവളെ കുളക്കടവിൽവെച്ച് കണ്ട് മോഹിക്കുന്നു. അവൾക്ക് 'ഊഴംപറഞ്ഞ്' ആരാനും വന്നിട്ടുണ്ടോ എന്നന്വേഷിക്കുകയും, ഇല്ലെന്നറിഞ്ഞാപ്പാൾ അവളുടെകൈക്ക് മോതിരമിടീക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. പിന്നീട് പൂത്താളി ചാത്തപ്പൻ നമ്പ്യാക്ക് 'ഓലവിലമുറി' ക്കായി ഓല അയക്കുന്നു. അദ്ദേഹം സമ്മതിക്കുന്നതോടുകൂടി പുടമുറിക്ക് ഒരുക്കങ്ങൾ കൂട്ടുന്നു. നമ്പ്യാരുടെ ഭാര്യയുടെ കൃത്രിമങ്ങൾകൊണ്ട് ചില വൈഷമ്യങ്ങളൊക്കെ യുണ്ടായെങ്കിലും ഒടുവിൽ കുഞ്ഞൻ ചിരുതേയിയുടെ ഭർത്താവായിതീരുന്നുണ്ട്. ഈ പുടമുറിക്ക് 'നാട് മതിച്ചോക്ക്' ക്ഷണക്കത്തുകൾ അയക്കുന്നുണ്ട്. അടിയന്തരത്തിന്ന് തച്ചോളി ഒതേനൻ, പയ്യംപള്ളിച്ചന്തു, കീയ്യറനെല്ലപ്പാടിയ കുഞ്ഞിക്കണ്ണൻ എന്നീ വീരാഗ്രേസരന്മാരെല്ലാം വരനെ അനുഗമിക്കുന്നുമുണ്ട്. ഇതിൽ പ്രധാനചടങ്ങായി കാണുന്നതു് സ്ത്രീയെ ചമയിച്ച് പടിഞ്ഞാറെലാക്കുന്നതാണ്† അതിനുശേഷം സദ്യയും, സവ്വാണി സ്സദ്യയും, കഴിഞ്ഞ് വധൂവരന്മാർ വരഗൃഹത്തിലേക്കു പോകുകയുംചെയ്യുന്നുണ്ട്. ആ ഘട്ടത്തിൽ വരന്റെ അമ്മ ഉപചാരപൂവ്വം സ്വീകരിക്കുന്നതുമുണ്ട്.

പുല്ലരികൊണ്ടും വരായൻകൊണ്ടും,
ഏഴിനറനാഴി വെക്കുന്നല്ലൊ.
അരിയുംനറനാഴി വെച്ചൊലമ്മ
അരിയുംപൂചാടി എതിരേററല്ലൊ.

---

* Part II, pp. 93—104.

† Part II, page 103.

അരിയുംനുരിച്ച് ഗുണംവരുത്തി
കുഞ്ഞന് പാലും പഴംകൊടുത്ത്.

ഈ കല്ല്യാണത്തിന്ന് മുൻകൂട്ടി വധൂവരന്മാരുടെ ഉററബന്ധുക്കളുമായി ആലോചന നടത്തുക, നാട്ടിൽ പ്രമാണികളെ അറിയിക്കുക, വരൻ അകമ്പടിയോടുകൂടി പോകുക, വധുവിനെ അകമ്പടിയൊടുകൂടി കൊണ്ടുപോരിക, വരഗൃഹത്തിൽ വധുവിനെ വേണ്ടതുപോലെ സ്വീകരിക്കുക, എന്നീ ചടങ്ങുകളെല്ലാം ഉൾപ്പെട്ടു കാണുന്നുണ്ട്. കേക്കൻമലവാണ കുഞ്ഞുങ്കമ്മയെ* പുലിനാടുവാണ തമ്പുരാൻ പുടമുറികഴിക്കുന്നതും ചില ചടങ്ങുകളോടുകൂടിത്തന്നെയാണ്. അവളുടെ പാട്ടുകേട്ട് ഭ്രമിച്ച തമ്പുരാൻ അവൾ കന്യകയാണെന്നറിഞ്ഞ്, ഒലവിലമുറിക്ക്† കുറിച്ചുകൊണ്ട് ഓല അയക്കുന്നുണ്ട്. കുഞ്ഞുങ്കമ്മയുടെ ആങ്ങളമാർ സമ്മതിച്ച് ദിവസം നിശ്ചയിക്കുന്നു. കല്ല്യാണദിവസം മൂന്നൂററിമുപ്പത് നായന്മാരോടുകൂടി തമ്പുരാനെഴുന്നെള്ളി. അദ്ദേഹത്തെ 'അരിയുംപൂചാടി' നായന്മാർ എതിരേററു പടിഞ്ഞാററയിൽ ഉപവേശിപ്പിച്ചു.

ഒലവിലമുറിക്കൊക്കെ രാശിആയേരം
ഒലവിലമുറിക്ക കയിക്കുന്നല്ലോ
ഒലവിലമുറിക്ക കയിഞ്ഞേരത്ത്
സദ്യവെടിപ്പിൽ കൊടുക്കുന്നല്ലോ. ‡

എന്നീ ക്രമത്തിൽ പുടമുറിയും കഴിച്ചു. അതിന്നുശേഷം വധുവിനോടുകൂടി തമ്പുരാൻ തിരിച്ചെഴുന്നെള്ളി.

മേലുദ്ധരിച്ച വിവരണങ്ങളിൽ നിന്ന് ഒരുസംഗതി സ്പഷ്ടമാകുന്നുണ്ട്. നായന്മാരുടെ ഇടയിൽ (ഉത്തരകേരളത്തിൽ) കല്ല്യാണച്ചടങ്ങുകളുടെ കാര്യത്തിൽ വ്യക്തികൾക്ക് ധാരാളം സ്വാതന്ത്ര്യമുണ്ടെന്ന് ഊഹിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ചടങ്ങുകളോടു കൂടിയും അല്ലാതെയും വധൂവരന്മാക്ക് സമ്മേളിക്കുന്നതിന്ന് വിരോധമില്ല. പക്ഷെ എളുപ്പത്തിൽ കൂടുന്നപോലെ അകന്നുപോകുന്നതായിട്ടുള്ള ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ കാണുന്നില്ല. വിവാഹം കഴിഞ്ഞിട്ടുള്ള ഒരു സ്ത്രീയെ മറെറാരുവീരൻ കയ്യൂലാക്കലും, സമ്മതമാണെങ്കിൽ സ്ത്രീ അയാളൊന്നിച്ചിരിക്കലും, അന്ന് നടപ്പായിരുന്നുവെന്ന് കൊടർമലക്കുങ്കിയുടെ ഉദാഹരണത്തിൽ നിന്ന് ഊഹിക്കുന്നത് ശരിയാകു

* Part II, pp. 106—130.

† രാജാക്കന്മാരുടെ പുടമുറി.

‡ Part II, p. 113.

മെന്നു തോന്നുന്നില്ല. അത് അന്നെത്തെ ആചാരമായിരുന്നെങ്കിൽ വീരന്മാർ തമ്മിലിടയേണമെന്നില്ലല്ലൊ. അങ്ങിനെയുള്ള സംഭവങ്ങൾ സാധാരണക്കാരിൽ സുലഭമായിരിക്കുമെന്നും വിചാരിച്ചുകൂടാ. വീരന്മാരിൽ ഭ്രമം സ്ത്രീകൾക്ക് സഹജമാണെന്ന് പലരാജ്യങ്ങളിലേയും ചരിത്രം വിളിച്ചു പറയുന്നുണ്ട്. അതുപോലെ ഒരുഭ്രമത്തിന്ന് വശംവദയായതായിരിക്കണം കങ്കി. അവളും അതിപരാക്രമശാലിനിയായിട്ടാണല്ലൊ കാണുന്നതും. വീരന്മാർക്ക് ചാപല്യമാവാമെങ്കിൽ വീരതരുണിമാരും അങ്ങിനെയൊരു ചിത്തവൃത്തിയിൽ നിന്ന് ഒഴിഞ്ഞിരിക്കാൻ വഴിയില്ല. അവരും മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തിൽപെട്ടവരാണല്ലൊ. ചിരുതേയിയുടേയും കുഞ്ഞൂങ്കമ്മയുടേയും പുടമുറി പൊതുവെ അന്നുള്ളവർ അംഗീകരിച്ചിരുന്ന കല്യാണച്ചടങ്ങുകൾക്ക് ദൃഷ്ടാന്തമായി കരുതേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

കല്യാണത്തിനെ കുറിക്കുന്നവാക്കുകളിൽ 'കല്യാണം' 'ഒലവിലമുറി', 'ഊഴംപൊറുക്ക' അല്ലെങ്കിൽ പറക എന്നീ പ്രയോഗങ്ങൾക്കാണ് പാട്ടുകളിൽ പ്രാചുര്യം കാണുന്നത്. താലികെട്ട് കല്യാണത്തിന്ന് 'മഞ്ഞക്കുളിക്കല്യാണ' മെന്നും പറഞ്ഞുവന്നതായി കാണുന്നുണ്ട്. എന്നാൽ ആധുനികകാലത്ത് സമുദായശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരെ തെററിദ്ധരിപ്പിച്ച "സംബന്ധശബ്ദം" പാട്ടുകളൊന്നിലും കാണുന്നില്ലെന്നുള്ള സംഗതി നമ്മുടെ സവിശേഷശ്രദ്ധയെ അർഹിക്കേണ്ട ഒന്നാണ്. പാട്ടുകൾ അധികവും കടത്തനാടിനെ സംബന്ധിച്ചവയായതുകൊണ്ടായിരിക്കണം, തെക്കെ മലയാളത്തിൽ പ്രചാരമുള്ള 'കിടയ്ക്കോറ', 'പുടമുറി' 'കിടക്കക്കല്യാണം' പൂടകൊട (ഈ പദം അധികം പ്രചാരമുള്ളത് തിരുവിതാംകൂറിലാണ്) എന്നീ പേരുകളെല്ലാം അവയിൽ കാണാതിരിക്കുന്നത്. പുടമുറിയുടെ ഒരു വിവരണം താഴെ ചേർക്കുന്നു.—

*"മരുമക്കത്തായികളായ നായന്മാരുടെ ഇടയിൽ വിവാഹത്തെ സൂചിപ്പിക്കുന്ന പ്രധാനപദം (ഇക്കാലത്ത്) സംബന്ധമാണെന്ന്..... സ്പഷ്ടമാവുന്നു. എന്നുമാത്രമല്ല സത്യസ്ഥിതികൾ സൂക്ഷ്മമായും, മനസ്സിരുത്തിയും, പരിശോധിച്ചു നോക്കുമ്പോൾ സംബന്ധത്തിന്റെ പ്രധാന ചടങ്ങുകൾ കേരളമൊട്ടുക്ക് മൊത്തത്തിൽ ഒരുപോലെയാണെന്നു പറയാവുന്നതാണ്. വിവാഹത്തെ സൂചിപ്പിക്കാൻ ചിലദിക്കിൽ പ്രത്യേകം ചിലപേരുകൾ ഉപയോഗിക്കുന്നതുപോലെ അവയെ സംബന്ധിക്കുന്ന ചടങ്ങുകൾക്കും ദേശ്യവ്യത്യാസങ്ങൾ കണ്ടെന്നുവന്നേക്കാം. സാമാന്യചടങ്ങുകളെല്ലാം ഒരുപോലെതന്നെ. ഉദാഹരണമായി പറകയാണെങ്കിൽ,

* From the Note submitted by the Late O. Chandu Menon to the Malabar Marriage Commission (1891.)

പൂർവ്വനിശ്ചയത്തിന്ന് (Betrothal) മുമ്പായി വധൂവരന്മാരുടെ നക്ഷത്രങ്ങൾക്ക് പൊരുത്തമുണ്ടോ എന്നറിയാനായുള്ള ജാതകപരിശോധന, അടിയന്തരത്തിന്ന് മുഹൂർത്തം നിശ്ചയിക്കൽ, സാധാരണ സംബന്ധം കഴിക്കുന്നസമയം, ബ്രാഹ്മണന്ക്ക് ദക്ഷിണ, സുഭിക്ഷമായ സദ്യ, വധൂവരന്മാർ തമ്മിലുള്ള കൂടിക്കാഴ്ച, എന്നീ സംഗതികൾ വിധിയാംവണ്ണം നടത്തിപ്പോരുന്നതു് കേരളത്തിലെ സംബന്ധങ്ങൾക്ക് പൊതുവെയുള്ളവയാണ്. ഈ ഘട്ടത്തിൽ, ഭേദപ്പെട്ട നായന്മാരുടെ ഇടയിൽ എല്ലാ സംബന്ധങ്ങളിലും മേല്പറഞ്ഞ ഓരോചടങ്ങു നടത്തിപ്പോരുന്നുണ്ടെന്ന് ഞാൻ പറയുന്നതായോ, അതിന്നും പുറമെ നാട്ടാചാരപ്രകാരം വിവാഹം ചെയ്യേണമെന്ന് ആഗ്രഹിക്കുന്ന എല്ലാവരും അതുപ്രകാരം നടക്കേണ്ടതാണെന്നു ഞാൻ പ്രസ്താവിക്കുന്നതായോ, ധരിക്കരുതെന്നു ഞാൻ പറഞ്ഞുകൊള്ളട്ടെ. സംബന്ധച്ചടങ്ങുകളിൽ ദേശഭേദങ്ങളനുസരിച്ചുള്ള ചില വ്യത്യാസങ്ങളും, തെക്കെ മലയാളത്തിൽ നടപ്പുള്ള ചില പ്രത്യേകതരത്തിലുള്ള സംബന്ധങ്ങളിലെ വിശേഷവിധികളും, ഞാൻ സമഷ്ടിയായി വിവരിക്കാം. ആദ്യമായി വടക്കെ മലയാളത്തിൽ നടപ്പുള്ളതായ 'പൂടമുറി' അല്ലെങ്കിൽ 'വസ്ത്രദാനത്തെ' വിവരിച്ച് സംബന്ധത്തിന്റെ മാറുരൂപഭേദങ്ങളും അതും തമ്മിലുള്ള വ്യത്യാസവും കാണിക്കാം. പലതരത്തിലുള്ള സംബന്ധരീതികളിൽ 'പൂടമുറിയാണ്' വടക്കെ മലയാളത്തിൽ ഏററവും ഗൌരവമുള്ളതായും പരിപ്പാരമായും കരുതിവരുന്നത്."

.....

"ഒരു കണിയാനെക്കൊണ്ടുള്ള വധൂവരന്മാരുടെ ജാതകപരിശോധനയാണ് പുടമുറി അടിയന്തരത്തിന്റെ ആദ്യത്തെച്ചടങ്ങ്. ഇത് വധൂഗൃഹത്തിൽ ഇരുകൂട്ടരുടേയും ബന്ധുക്കൾ മുഖാന്തരം നടക്കുന്നു. കണിയാൻ ജാതകങ്ങൾ പരിശോധിച്ചതിന്നുശേഷം അതിന്റെ ഫലങ്ങൾ പനയോലയിൽ എഴുതുന്നു. അതോടുകൂടി ആ വിവാഹത്തെപ്പററി അയാളുടെ അഭിപ്രായവും (ബന്ധം യോജിപ്പുള്ളതാണെങ്കിലും അല്ലെങ്കിലും) കുറിച്ച് ആ ഓല വരന്റെ ബന്ധുക്കൾക്ക് കൊടുക്കുന്നു. ജാതകം ഒക്കുന്ന പക്ഷം വിവാഹാഘോഷദിവസം ഉടനെ നിശ്ചയിക്കുന്നു. തിയ്യതി രണ്ടോലയിൽ കുറിച്ച് ഒന്ന് വധുവിന്റെ അമ്മാമനും മററത് വരന്റെ ബന്ധുക്കൾക്കും കൊടുക്കുന്നു. അതിന്റെ ശേഷം കണിയാനും വരന്റെ ബന്ധുക്കൾക്കും ഒരു വിരുന്നുസല്ക്കാരം വധൂഗൃഹത്തിൽ വെച്ച് നടക്കുന്നു. കണിയാന് പണമായിട്ടും, മുണ്ടായിട്ടും, സമ്മാനങ്ങൾ ഈ അവസരത്തിൽ കൊടുക്കുന്നതാണ്. വടക്കെ മലയാളത്തിലുള്ള പൂടമുറിക്കെല്ലാം പതിവുള്ളതാണ് ഈ പ്രാരംഭച്ചടങ്ങ്. ഇതിന്ന് 'പൂടമുറികുറിക്കൽ'

എന്നാണ് പേര് പറയുന്നത്. ഇങ്ങിനെയൊരുചടങ്ങ് തെക്കെമലയാളത്തിൽ ഉള്ളതായി കേട്ടറിവില്ല."

"പൂടമുറി ദിവസത്തിന്ന് മൂന്നോ നാലോ ദിവസംമുമ്പ് വരൻ തൻെറ കാരണവനെയും, സ്വജനങ്ങളിൽ പ്രായംചെന്നവരേയും വിവാഹം ചെയ്യുന്നതിന്ന് അവരുടെസമ്മതം പേരിന്ന് ചോദിക്കുവാനായി ചെന്നു കാണുക എന്നൊരാചാരമുണ്ട്. ആ ഘട്ടത്തിൽ വരൻ വെററിലടക്കമുതലായവ കാരണവന്മാക്ക് സമ്മാനിച്ചിട്ടാണ് വിവാഹത്തിന്നായി അവരുടെ സമ്മതം വാങ്ങുന്നത്. നിശ്ചയിച്ചദിവസം സന്ധ്യക്ക് ശേഷം വധുവിൻെറ ഗൃഹത്തിലേക്കു തൻേറ സ്നേഹിതന്മാരോടുകൂടി വരൻ പോകുന്നു. ഒരു ഘോഷയാത്രയായിട്ടാണ് പോകാറുള്ളത്. വധൂഗൃഹത്തിൻെറ പടിക്കലെത്തിയാൽ അവിടുത്തെസംഘം വരനെ എതിരേററു് അദ്ദേഹത്തേയും സ്നേഹിതന്മാരെയും വീട്ടിന്നുള്ളിലേക്ക് കൊണ്ടുപോയി തെക്കിനിയിലോ, തെക്കുഭാഗത്തുള്ള ഒരു മുറിയിലൊ ഇരുത്തുന്നു. അവിടെവെച്ച് വരൻ ബ്രാഹ്മണക്ക് ദക്ഷിണയോ, ദാനമോ, കൊടുക്കുന്നു. ഇതിന്നുശേഷം വിരുന്നുകാക്കെല്ലാം അതി കേമമായ ഒരു സദ്യയുണ്ടാവും. ഈ ഘട്ടത്തിലാണ് കണിയാൻ പ്രവേശിച്ച് മുഹൂത്തം വിളിച്ചുപറയേണ്ടത്. അത് പറഞ്ഞ ഉടനെ അയാൾക്കുള്ള പ്രതിഫലം കൊടുക്കുന്നു. വരനെ പിന്നീട് പടിഞ്ഞാററയിലേക്ക് (വീട്ടിലെ പ്രധാനമുറിയിലേക്ക്) കൊണ്ടുപോകുന്നു. വരൻെറ സംഘക്കാർ കുറെ (കോടി) വസ്ത്രങ്ങളും, വെററിലക്കെട്ടുകളും, അടക്കയും, കൊണ്ടുവന്നിട്ടുണ്ടായിരിക്കും. അവയെല്ലാം സാധാരണ ദൈവികമായും വീട്ടുസംബന്ധമായുമുള്ള അടിയന്തരങ്ങളെല്ലാം നടത്തുന്ന പടിഞ്ഞാററമുറിയിൽ വെക്കുന്നു. ഈമുറിതന്നെ അലങ്കരിച്ച് അന്നത്തെ കിടപ്പറയാക്കുന്നതാണ്. അതിൽ കത്തിച്ച് വിളക്ക്, അഷ്ടമംഗല്യം (മാംഗല്യസൂചകമായ എട്ടു സാധനങ്ങളടങ്ങിയത്)* മുതലായവയും വെച്ചിട്ടുണ്ടായിരിക്കും.....
.....വരൻ ആ മുറിയിലേക്ക് കടക്കുമ്പോൾ അവയെല്ലാം നിലത്ത് വെച്ചതായികാണാം. വരൻ തൻെറ പ്രധാന ചങ്ങാതിയോടുകൂടി കിഴക്കെ വാതിൽക്കൂടെ മുറിയിൽ കടക്കുന്നു. വധു വേഷഭൂഷാദികളോടുകൂടി അമ്മായിയാലോ, അല്ലെങ്കിൽ വീട്ടിലെ പ്രായം ചെന്ന ഒരു സ്ത്രീയാലോ ആനീതയായി പടിഞ്ഞാറെ വാതുക്കൽക്കൂടെ ആ മുറിയിൽ പ്രവേശിക്കുന്നു. വധു കിഴക്കോട്ടുതിരിഞ്ഞ്, വിളക്ക്, അഷ്ടമംഗല്യം ഇവ, മുമ്പിലാകത്തക്കവണ്ണം നില്ക്കുന്നു. വരൻെറ പ്രധാന

---

* 104-ാം പേജ് നോക്കുക.

ചങ്ങാതി അപ്പോൾ കോടി വസ്ത്രമെടുത്ത് വരൻെറകയ്യിൽ കൊടുക്കുകയും അയാൾ അത് വധുവിൻെറ കരത്തിലപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇത് കഴിഞ്ഞാൽ വധുവിൻെറകൂടെവന്നവർ വിളക്കിന്മേലും വധൂവരന്മാരുടെ തോളിലും, തലയിലും, അരിഎറിയുന്നു. ഉടനെ വരൻ തെക്കിനിയിലേക്കു മറെറാരുകർമ്മം നടത്താനായി ആ മുറി വിട്ടുപോകുന്നു. അവിടെ അയാൾ കാരണവന്മാർക്കും സ്നേഹിതന്മാർക്കും അപ്പം, വെററില, അടക്ക, മുതലായവ സമ്മാനിക്കുന്നു. വെററില അടക്ക, മുതലായവ അവിടെ അന്നു വന്നുചേന്ന എല്ലാവർക്കും കൊടുക്കുന്നു. വിരുന്നുകാരെല്ലാം പോയിക്കഴിഞ്ഞാൽ വരൻ വധുവോടുകൂടി കിടപ്പറയിലേക്കു പോകുന്നു.''

"ഇത് പുടമുറിയുടെ ശരിയായ ഒരു വിവരണമാണ്. പിറെറന്നു രാവിലെ "വെററിലക്കെട്ട്" അല്ലെങ്കിൽ 'സൽക്കാരം' എന്നൊരടിയന്തരം ഇതിനെതുടന്നുണ്ട്. വരൻെറ ബന്ധുക്കളായ സ്ത്രീകൾ അന്ന് വധുവിനെ വരഗൃഹത്തിലേക്കു ആനയിക്കുന്നു. അവിടെ ആ സന്ദർഭം പ്രമാണിച്ച് ഒരുസദ്യയും (വിരുന്നുട്ട്) നടക്കുന്നു.''

"ഊഴം പൊറുക്കുക'' അല്ലെങ്കിൽ 'വീടാരംകയറുക' എന്നത് വടക്കെ മലയാളത്തിൽ പ്രത്യേകമായി നടപ്പുള്ള ഒരുതരം വിവാഹമാണ്. വിവരണത്തിൽനിന്ന് പുടമുറി കുറെ ചിലവുള്ള ഒരടിയന്തരമാണെന്ന് കാണാവുന്നതാണ്. അതിനാൽ പലരും ചിലവുകുറഞ്ഞ, ഊഴം പൊറുക്കുക അല്ലെങ്കിൽ വീടാരം കയറൽ, എന്ന അടിയന്തരമാണ് നടത്താറുള്ളത്. ഇതിൻെറ ചടങ്ങുകളും ഏകദേശം പുടമുറിയുടേതുപോലെ തന്നെയാണ്. ചുരുങ്ങിയമട്ടിലാണെന്നേ ഉള്ളു. വസ്ത്രംകൊടുക്കലില്ല. പിന്നെ, സദ്യ വധൂവരന്മാരുടെ ബന്ധുക്കൾക്കു മാത്രമേയുള്ളു. ഇതിൻെറ ഒരു വിശേഷവിധി ഭർത്താവ് ഭാര്യയുടെ വീട്ടിലേക്ക് അങ്ങോട്ടു ചെല്ലണമെന്നും, ചടങ്ങുപ്രകാരമുള്ള പുടമുറി കഴിക്കാതെ ഭാര്യയെ തൻെറ വീട്ടിലേക്ക് കൊണ്ടുവരാൻ പാടുള്ളതല്ലെന്നുമാണ്. ഈ വ്യവസ്ഥ വളരെ കൃത്യമായി വടക്കെമലയാളത്തിൽ ആചരിച്ചുവരുന്നുണ്ട്. ഊഴംപൊറുക്കൽ എന്ന അടിയന്തരംകൊണ്ട് ഭാര്യാഭർത്താക്കന്മാരായിട്ടുള്ള ചിലർ മുതിന്ന സന്താനങ്ങൾ ഉണ്ടായതിന്നു ശേഷം 15-ഉം 20-ഉം കൊല്ലം കഴിഞ്ഞ് ഭാര്യയെ വീട്ടിലേക്കു കൊണ്ടുവരാനുള്ള സൌകര്യത്തിനുവേണ്ടി പുടമുറിയടിയന്തരം കഴിച്ചതായി എനിക്ക് നേരിട്ടറിവുണ്ട്.''

"തെക്കെ മലയാളത്തിലെ സംബന്ധത്തിൻെറയും പാലക്കാട് താലൂക്കിലെ 'കിടയ്ക്കല്ല്യാണ'ത്തിൻെറയും ചടങ്ങുകൾ വസ്ത്രംകൊടുക്കുന്ന തൊഴികെ, മിക്കതും പുടമുറിയുടേതുപോലെത്തന്നെയാണ്. വസ്ത്രത്തിന്നു

പകരം പണം കൊടുക്കുന്നുണ്ടെന്നല്ലാതെ, മററെല്ലാ ചടങ്ങുകളും ഏകദേശം ഒരുപോലെതന്നെ. ഭാര്യമാരെ കല്യാണംകഴിഞ്ഞ ഉടനെ ഭർത്താക്കന്മാരുടെ വീട്ടിലേക്കു കൊണ്ടുപോകാറില്ലാത്തതുകൊണ്ട് സൽക്കാരാടിയന്തരവും, തെക്കെമലയാളത്തിലില്ല.''*

തെക്കെ മലയാളത്തിൽ നടപ്പുള്ള സംബന്ധത്തിനെപ്പററി ഒരു വിവരണം താഴെ ചേർക്കുന്നു:—

"വരന്റെ കാരണവനും വീട്ടിലെ പ്രായംചെന്ന സ്ത്രീകളും കൂടി വധുവിനെ തിരഞ്ഞെടുത്ത് ആ വിവരം വരനെ മററാരാൾ മുഖാന്തരം അറിയിപ്പിക്കുന്നു. നേരിട്ട് അയാളോട് ആ കാര്യം അവർ പറയുന്നതല്ല; പറയുകയുമില്ല. അയാൾ സമ്മതിക്കുന്നു. വധുവിന്റെ ബന്ധുക്കളുമായി പിന്നെ സ്വകാര്യമായി ആലോചന നടത്തുന്നു. അവക്ക് ഇഷ്ടമാണെങ്കിൽ കണിയാനെക്കൊണ്ട് വിവാഹത്തിനുദ്ദേശിക്കപ്പെട്ട വധൂവരന്മാരുടെ ജാതകം പരിശോധിക്കുന്നു. ജാതകങ്ങൾ സാധാരണയോജിച്ചാണ് കാണാറുള്ളത്. കണിയാൻ സംബന്ധത്തിനുള്ള ദിവസവും കുറിക്കുന്നു. അതിന്ന് കുറച്ച് ദിവസം മുമ്പ് വരന്റെ വീട്ടിലുള്ള രണ്ടോ മൂന്നോ സ്ത്രീകൾ തങ്ങൾ വരുന്നുണ്ടെന്നു മുന്നറിവ് കൊടുത്ത് വധൂഗൃഹത്തിലേക്ക് പോകും. ആ വീട്ടുകാർ അവരെ മധുരപലഹാരങ്ങൾ കൊണ്ടും, സദ്യകൊണ്ടും, നന്നായി സൽകരിക്കും. അവർ മടങ്ങിപ്പോരുന്നസമയം അവിടുത്തെ മൂത്തസ്ത്രീയോട് വരന്ന് (പേര് പറഞ്ഞ്) വധുവുമായി (പേര് പറഞ്ഞ്) സംബന്ധം വേണമെന്ന് അറിയിക്കുകയും, അതിന്ന് ഇന്നദിവസം നല്ലതാണെന്ന് പറയുകയും ചെയ്യുന്നു. ആലോചന സന്തോഷത്തോടെ സ്വീകരിക്കപ്പെടുന്നു. അതിന്നുശേഷം വന്നവർ തിരിയേ പോകുന്നു.."

"നിശ്ചയിച്ചദിവസം രണ്ടുവീട്ടിലും സദ്യവട്ടങ്ങൾ ഒരുക്കുന്നു. വധുവിന്റെ വീട്ടിലേക്ക് എല്ലാ ബന്ധുക്കളേയും വൈകുന്നേരത്തേക്ക് ക്ഷണിച്ചിട്ടുണ്ടാവും. വരന്റെ വീട്ടിലേക്ക് അയാളുടെ പ്രായക്കാരായ ചില

---

* തെക്കെമലയാളത്തിൽ ചിലദിക്കിൽ വസ്ത്രം (കച്ച) കൊടുക്കുന്ന സമ്പ്രദായമുണ്ട്. പിന്നെ സംബന്ധം കഴിഞ്ഞാൽ 'ഭാര്യ' യെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടുവരിക എന്നൊരു ആചാരവും ഉണ്ട്. അത് പിറെറദിവസംതന്നെ വേണമെന്നു നിർബ്ബന്ധമില്ലേന്നേ ഉള്ളു. സംബന്ധത്തിന്നു ശേഷം ഒരാഴ്ചക്കുള്ളിൽ നല്ലദിവസം നോക്കി 'രണ്ടാംകിടയ്ക്കു' എന്നൊരു വിശേഷവിധിയും കൂടിയുണ്ട്. അതിന്നു വരന്റെകൂടെ അയാളുടെ അടുത്ത ബന്ധുക്കളാരെങ്കിലും പോകേണമെന്നുണ്ട്. ഈ ചടങ്ങുകൂടി കഴിഞ്ഞിട്ടാണ് വരന്റെ സോദരിയോ, വീട്ടിലുള്ള മററു സ്ത്രീകളാരെങ്കിലുമോ പോയി വധുവിനെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടുവരുന്നത്. അതുപോലെ സംബന്ധത്തിന്നുമുമ്പ് 'സംബന്ധംപറയാൻ പോകുക' എന്നൊരു പതിവും ഉണ്ട്.

സ്നേഹിതന്മാരെ രാത്രി ഏഴോ എട്ടോ മണിക്ക് ഊണിന്നു തക്കവണ്ണം വരാനായും, അയാളൊന്നിച്ച് വധൂഗൃഹത്തിലേക്കു പോകുന്നതിന്നായും, ക്ഷണിക്കുന്നു. 'കാരണവന്മാർ (പ്രായംചെന്നവർ) വരൻെറകൂടെ പോകുന്ന പതിവില്ല.' ഊണു കഴിഞ്ഞതിന്നുശേഷം ചങ്ങാതിമാരെല്ലാവരും അകമ്പടികൂടി വരനെ വധൂഗൃഹത്തിലേക്കു കൊണ്ടുപോകുന്നു. പോകുമ്പോൾ ഭൃത്യന്മാർ വെററില, (തറവാട്ടിൻെറ ധനസ്ഥിതിയനുസരിച്ച് നൂറോ ഇരുനൂറോ കെട്ട്) അടക്ക, പുകയില* എന്നിവ വധൂഗൃഹത്തിലെല്ലാവർക്കും കൊടുക്കാനായി എടുത്തുംകൊണ്ട് കൂടെയുണ്ടാവും. അവ വിരുന്നുകാർക്കും കൊടുക്കുന്നു. വധൂഗൃഹം വളരെ ദൂരത്താണെങ്കിൽ അതിന്നടുത്ത ഒരു വീട്ടിൽ നിന്നായിരിക്കും വിവാഹയാത്ര പുറപ്പെടുന്നത്.† വധൂഗൃഹത്തിൽ വന്നാൽ കുറച്ച്നേരം ഇരുന്നതിൻെറ ശേഷം പിന്നെയും സദ്യയുണ്ട്. അതിന്നു ശേഷം അവരെ വെററില മുതലായ മുറുക്ക് സാമാനങ്ങൾ താലങ്ങളിൽ തെയ്യാറാക്കിവെച്ചിട്ടുള്ള ഒരുമുറിയിലേക്ക് കൊണ്ടുപോകുന്നു. മുറുക്ക് കഴിഞ്ഞാൽ ചില മധുര പലഹാരങ്ങൾ സൽകരിക്കും. പിന്നീട് എല്ലാവരും ശയനമുറിയിലേക്കു പോകും. അവിടെ വീട്ടിലുള്ള സ്ത്രീകൾ, ലജ്ജനിമിത്തം മററുള്ളവരുടെ പിന്നിൽ മറഞ്ഞുനില്ക്കുന്ന വധുവോടുകൂടി സമ്മേളിച്ചിട്ടുണ്ടാവും. വരനും സംഘവും വീണ്ടും ഒരു മുറുക്ക് കൂടി നടത്തുന്നതോടുകൂടി സ്ത്രീകളുമായി സംഭാഷണവും ചെയ്യുന്നു. കുറച്ചു കഴിഞ്ഞാൽ പുരുഷന്മാർ വധൂവരന്മാർക്ക് ആശീർവ്വാദം നൽകി പിന്മാറുന്നു‡ താമസിയാതെ സ്ത്രീകളും ഓരോരുത്തരായി മിഥുനത്തെ തന്നെയാക്കി ഒരാൾ പുറത്തു നിന്ന് വാതിലുമടച്ച് ഒഴിയുന്നു.

"ഈ വക അവസരങ്ങളിൽ പട്ടന്മാർ 2 ണ, 4 ണ, എന്നിങ്ങിനെ ചില്ലറസംഭാവനകൾ വെററില അടക്കയോടുകൂടി ദക്ഷിണയായിട്ട് വരൻെറ കയ്യിൽനിന്നോ ചിലപ്പോൾ വധുവിൻെറ കയ്യിൽനിന്നോ സമ്പാദിക്കുന്നു. ക്ഷണിച്ചു വന്നിട്ടുള്ള ദുർല്ലഭം ചില ബ്രാഹ്മണർക്ക് അറയിൽവെച്ച് തന്നെ ദക്ഷിണ കൊടുക്കുന്നതാണ്. അല്ലാത്തവർക്ക് പുറത്തു വെച്ചായിരിക്കും കൊടുക്കുന്നത്. വരസംഘത്തിലുള്ളവരിൽ ദൂരസ്ഥന്മാ

---

* ചിലേടത്ത് വസ്ത്രവും കൊണ്ടുപോകാറുണ്ട്.

† അഷ്ടമംഗല്യത്തോടുകൂടി അമ്മായിയും മററു സ്ത്രീകളും പടികൾതോറും വന്ന് വരനെയും സംഘത്തേയും സ്വീകരിക്കുന്ന പതിവും ചിലദിക്കിലുണ്ട്.

‡ ഈ ഘട്ടത്തിൽ തറവാട്ടിലെ അമ്മായിയാണ് വധൂസംഘത്തിലെ പ്രധാനാംഗം. വരൻെറ സ്നേഹിതന്മാർ വരനെ അമ്മായിയെ ഭരമേല്പിച്ചിട്ട് പോകുന്നതാണ് ചിലദിക്കിൽ പതിവ്.

രായവക്ക് വധൂഗൃഹത്തിൽ തന്നെ അവിടെയുള്ള പുരുഷന്മാരൊന്നിച്ച് കിടന്നുറങ്ങുവാനുള്ള സൌകര്യമുണ്ടാക്കിക്കൊടുക്കുന്നതാണ്. [ഒരുനായർ തറവാട്ടിൽ പുരുഷന്മാക്കും സ്ത്രീകൾക്കും പെരുമാറാനുള്ള മുറികൾ വെവ്വേറെയുണ്ട് അവവീടിൻെറ ഓരോ അററത്തായിരിക്കും.] പുലച്ചയാകുമ്പോൾ വരൻ തൻെറകൂടെ വന്നവരോടുകൂടി പോകുന്നു. പോകുമ്പോൾ തലയണയുടെ ചോട്ടിൽ അയാളുടെ അവസ്ഥ അനുസരിച്ച് 8 ക, 16ക, 32 ക, 64 ക. (64 കയിൽ അധികമാവുന്നതല്ല.) ഇങ്ങനെ വെയ്ക്കുന്ന പതിവുണ്ട്. ഇത് വധൂഗൃഹത്തിലുള്ളവക്ക് അടിയന്തരച്ചിലവിലേക്കുള്ളതാണെന്നാണ് സങ്കല്പം. ഇതോടുകൂടി സംബന്ധം പൂത്തിയായി. ഭാര്യ തൻെറ ഗൃഹത്തിൽ തന്നെ താമസിക്കുന്നു.* ഭർത്താവ് അങ്ങോട്ടുചെല്ലുന്നു. വൈകുന്നേരം വരികയും രാവിലെ പോകയുമാണ് പതിവ്. സംബന്ധത്തിനുശേഷം ഏതാനും ദിവസങ്ങൾ കഴിഞ്ഞാൽ വരൻെറവിട്ടിലെ വലിയമ്മ വധുവിന്ന് വസ്ത്രങ്ങളും, (പാവുമുണ്ട് തോർത്ത്മുണ്ട് ഇവ ഉൾപ്പടെ) ആറുമാസം തെക്കാനുള്ള എണ്ണയും, അയച്ചുകൊടുക്കും. ഇത് ആറാറുമാസം കൂടുമ്പോൾ ആവത്തിക്കും. ഇവ കൂടാതെ ഓണം, വിഷു, തിരുവാതിര, എന്നീ ആണ്ടുറുതികളിൽ കുറച്ച് പണം, വെററില, അടക്ക പുകയില എന്നിവയും കൊടുത്തയക്കാറുണ്ട്. സാധാരണ അയക്കുന്ന സംഖ്യ 4 ക, 8 ക, 16 ക, 32 ക, 64 ക ഇതിൽ ഏതെങ്കിലും ഒരു സംഖ്യ ആയിരിക്കും. വലിയസംഖ്യ അയക്കുന്നത് ദുർല്ലഭമാണ്.†

അധികം താമസിയാതെ ഭർത്താവിൻെറ വീട്ടിലുള്ളസ്ത്രീകൾ പുതിയ അമ്മായിയെ,‡ അതുവരെ അവരെ കണ്ടിട്ടില്ലാത്തതിനാൽ, അവരുടെ വീട്ടിലേക്ക് കോണ്ടുവരേണമെന്ന് ആഗ്രഹം വെളിവാക്കും. വീണ്ടും കണിയാനെ വരുത്തുകയും അയാൾ നിശ്ചയിച്ച ശുഭദിവസം വരൻെറ വീട്ടിലുള്ള രണ്ടോ മൂന്നോ സ്ത്രീകൾ പുതിയമ്മായിയുടെ വീട്ടിലേക്കു പോകുകയും ചെയ്യുന്നു.§ അവക്ക് അവിടെ സൽക്കാരമുണ്ടാകും. അവരൊന്നിച്ച് വധുവിനെ കൊണ്ടുപോരുന്നു. അമ്മായി ഭർത്താവിൻെറ തറ

---

* പിന്നെ ദിവസം വരൻ വധുവിനെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോകുന്ന പതിവും തെക്കെ മലയാളത്തിൽ ചിലേടത്തുണ്ട്.

† ഓണക്കാലത്ത് അവിട്ടം ദിവസം ഭാര്യയെ ഭർത്താവിൻെറ വീട്ടിലേക്ക് കൊണ്ടുവരേണമെന്ന് തെക്കെ മലയാളത്തിൽ പ്രത്യേകിച്ച് വള്ളുവനാട്ടു താലൂക്കിൽ സമ്പ്രദായമുണ്ട്. ആ ദിവസത്തിന്ന് "അമ്മായിയോണം" എന്ന് പേരും ഉണ്ട്.

‡ അമ്മായിയെന്നത് ദേശ്യപ്രയോഗമാണ് വധുവെന്നെ അർത്ഥവിവക്ഷയുള്ളു.

§ സംബന്ധം നിശ്ചയിക്കുന്നതോടുകൂടി കൂട്ടിക്കൊണ്ടുവരാനുള്ള ദിവസവും ചില ദിക്കിൽ നിശ്ചയിക്കാറുണ്ട്.

വാട്ടിലെത്തിയാൽ പടികടക്കുമ്പോൾ വലത്തെകാൽ ആദ്യം എടുത്തു വെക്കണമെന്നാണ് ആചാരം. അപ്പോഴെക്ക് ആ തറവാട്ടിലുള്ള രണ്ടോ മൂന്നോ സ്ത്രീകൾ പടിക്കലോളം വിളക്കും താലവും എടുത്ത്ചെന്ന് അമ്മായിയെ എതിരേല്ക്കും. അവർമുമ്പിലും അമ്മായി പിന്നിലുമായി നാലികെട്ടിന്നുള്ളിൽ കടക്കും. അവിടെ ഒരു പായയിൽ അമ്മായിയെ ഇരുത്തി, നിറനാഴി, പായ, വിളക്ക്, പഴം, എന്നീസാമഗ്രികൾ അമ്മായിയുടെ മുമ്പാകെ കൊണ്ടുവെക്കും. അവിടെയുള്ള ചെറുപ്പക്കാരി സ്ത്രീകളിൽ, വിവാഹിതയോ അല്ലയോ എന്ന് എനിക്ക് നിശ്ചയമില്ല, ഒരാൾ ഒരുപഴമെടുത്ത് അതിൻെറ ഒരു കഷണം അമ്മായിയുടെ വായിൽ കൊടുക്കും. ഈ ചടങ്ങിന്ന് 'മധുരംതീററൽ' എന്നാണ് പറയുന്നത്.* ഭർത്താവിൻെറ തറവാട്ടിൽ ഏതാനും ദിവസം താമസിച്ചതിന്നുശേഷം അമ്മായി തൻെറ വീട്ടിലേക്കുതന്നെ മടങ്ങിപ്പോരുന്നു. അപ്പോൾ ഭർത്താവിൻെറ വീട്ടിലുള്ള മുതിന്നസ്ത്രീകൾ വള, മോതിരം, വസ്ത്രങ്ങൾ ഇവയെല്ലാം അമ്മായിക്ക് സമ്മാനിക്കും. ഇത് കഴിഞ്ഞാൽ അമ്മായിക്ക് ഭർത്താവിൻെറ വീട്ടിലേക്ക് നല്ലദിവസവും ചീത്തദിവസവും നോക്കാതെ എപ്പോഴും വരാവുന്നതാണ്.†

ഈഷൽഭേദത്തോടുകൂടി കേരളത്തിലെ മററു പ്രദേശങ്ങളിലും ഇത്തരത്തിൽ തന്നെയാണ് നായന്മാരുടെ ഇടയിൽ കല്യാണാദികൾ നടക്കുന്നത്. തിരുവിതാംകൂറിൽ പ്രചാരമുള്ള പുടകൊടച്ചടങ്ങിൽ ഒരു വിശേഷവിധി കൂടിയുണ്ട്. പുടകൊടദിവസം അടിയന്തരം കഴിഞ്ഞ് വരൻ തൻെറകൂടെ വന്നവരോടുകൂടി അന്ന് തന്നെ തൻെറ വീട്ടിലേക്ക് തിരിച്ചുപോകാറുണ്ട്. പിറെറദിവസം ഭാര്യയെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോകാനായി വീണ്ടും വരികയാണ് പതിവ്. രണ്ടാംദിവസത്തെ ചടങ്ങോടുകൂടിയാണ് പുടകൊട പൂർത്തിയാവുന്നത്. തെക്കെ മലബാറിലെ 'രണ്ടാംകിടക്കയ്ക്കും' ഈ ചടങ്ങിന്നും തമ്മിൽ സാമ്യമുള്ളതുപോലെ തോന്നുന്നു.

നായന്മാരുടെ ഇടയിലുള്ള വിവാഹസമ്പ്രദായം (സംബന്ധം) ഒരു തരം ശിഥിലബന്ധമാണെന്നു ഇതര ദേശീയന്മാർ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നത്

---

* അമ്മായിയെ സ്വീകരിക്കുന്നത് വലിയ ആഘോഷത്തോടു കൂടിയാണ്. പുതുക്കത്തിലെ അമ്മായീ 'വരിട്ടും പൊരിച്ചിട്ടും' എന്ന് പഴഞ്ചൊല്ല് തന്നെ യുണ്ട്. അതുപോലെ തന്നെ പഴകിയാൽ അവരെ ആർക്കും കണ്ടുകൂടാതാനും. ആ മനോഭാവം "പഴക്കത്തിലെ അമ്മായീ കരിഞ്ഞിട്ടും പുകഞ്ഞിട്ടും" എന്ന പഴമൊഴിയും സൂചിപ്പിക്കുന്നുണ്ട്. ഈപഴഞ്ചൊല്ലുകൾ ശാസ്ത്രപരമായും ഉപയോഗിക്കാറുണ്ട്.

† Note by Mr. C. P. Raman Menon B.A., a prominent Police Official of Calicut—pp. 239—241, 'Nayars of Malabar' by Fawcett.

നാം പലപ്പോഴും കേട്ടിട്ടുണ്ടല്ലോ. ഇവരുടെ അഭിപ്രായത്തിന്ന് അടിസ്ഥാന മെന്താണെന്ന് ഇനിയും വ്യക്തമായിട്ടില്ല. മേലുദ്ധരിച്ച വിവരണങ്ങളിൽ നിന്നും, നാടോടിപ്പാട്ടുകളിൽ നിന്നു കിട്ടുന്ന ഉദാഹരണങ്ങളിൽ നിന്നും, നായന്മാരുടെ പുടമുറി മുതലായ വിവാഹരീതികൾ ഒരു രഹസ്യമായ ഏർപ്പാടല്ലെന്നു സ്പഷ്ടമാകുന്നുണ്ട്. വെപ്പാട്ടി സമ്പ്രദായം ഒരുപുരുഷനും സ്ത്രീയും തമ്മിൽ സ്വകാര്യമായുള്ളവേഴ്ചയാണ്. ബന്ധുക്കളുടേയും ബഹുജനങ്ങളുടേയും സാന്നിദ്ധ്യത്തോടും അനുമതിയോടും കൂടി നടത്തുന്ന ഒരു പ്രധാനകർമ്മമാണ് നായന്മാരുടെ ഇടയിൽ നടപ്പുള്ള പുടമുറി മുതലായ വിവാഹസമ്പ്രദായങ്ങൾ. അതിന്നു നിയമസാധുത്വം ഇല്ലെന്നു പറയുന്നതിന്റെ അർത്ഥവും സുഗമമല്ല. ആര്യന്മാരുടെ ഇടയിൽ എട്ടുതരം വിവാഹസമ്പ്രദായങ്ങൾ* ഉണ്ടായിരുന്നതായി സ്മൃതിപുരാണാദികളിൽ വിവരിക്കുന്നുണ്ട്. അതിൽ ഒന്നാണ് ഗാന്ധർവ്വം. അത് സ്ത്രീയും പുരുഷനുംമാത്രം അറിഞ്ഞുകൊണ്ട് നടത്തുന്ന ഒരുതരം വിവാഹമാണ്. അതിന്നു പുരോഹിതനും വേണ്ടാ, ബന്ധുക്കളും വേണ്ടാ. വിവാഹബന്ധത്തിലേപ്പെടാനുദ്ദേശിക്കുന്ന രണ്ടുവ്യക്തികൾ മാത്രമേ തെയ്യാറാവേണ്ടതുള്ളു.† അത് സ്ത്രീപുരുഷന്മാർ സ്വന്തം ഇഷ്ടപ്രകാരം നടത്തുന്ന കർമ്മമാകയാൽ ഇതരസമ്പ്രദായങ്ങളെ അപേക്ഷിച്ച് അതിന്ന് പ്രാധാന്യവും കല്പിച്ചു കാണുന്നുണ്ട്. അങ്ങിനെയിരിക്കെ, ബഹുജനങ്ങളുടെ സാന്നിദ്ധ്യത്തോടുകൂടി നടത്തിപ്പോരുന്ന പുടമുറി മുതലായവ ശരിയായവിവാഹമായി അംഗീകരിക്കുന്നതിന്നുള്ള തടസ്ഥമെന്താണെന്ന് വിശദമാകുന്നില്ല. ഇഷ്ടംപോലെ ചേരാനുള്ളതുപോലെ ഇഷ്ടംപോലെ പിരിയാനും സ്വാതന്ത്ര്യമുള്ളതുകൊണ്ട് ഈ ബന്ധത്തിന്ന് ബലം പോരെന്നുള്ളതാണ് മറ്റൊരാക്ഷേപമെങ്കിൽ ഇപ്പോൾ പരിഷ്കാരപാരമ്യത്തിലെത്തിയ പാശ്ചാത്യലോകം ഈ സ്വാതന്ത്ര്യത്തിന്ന് മുറവിളി കൂട്ടുന്നതിന്റെ അർത്ഥമെന്ത്? മററുള്ള രാജ്യങ്ങളിൽ ഇരുപതാം നൂററാണ്ടിൽ മാത്രം വന്നു ചേർന്നിട്ടുള്ള പരിഷ്കാരവും സംസ്കാരവും കേരളത്തിൽ എത്രയോ നൂററാണ്ടുകൾക്കു മുമ്പ് തന്നെ സുലഭമായിരുന്നുവെന്നല്ലേ നാം ഇതുകൊണ്ട് ധരിക്കേണ്ടത്? മരുമക്കത്തായം ഒരുപരിഷ്കൃത സമ്പ്രദായമാണെന്ന് പണ്ടാരോ പറഞ്ഞുവെച്ചതിനാൽ അതിന്ന് അധീനമായവരുടെ മററുനടവടികളും അതുപോലെ ആയിരിക്കണമെന്നുള്ള സിദ്ധാന്തമാണ്, ഈ വക അഭിപ്രായങ്ങൾക്കെല്ലാം അടിക്കല്ലായി

---

* ബ്രാഹ്മം, ദൈവം, ആർഷം, പ്രാജാപത്യം, ആസുരം, ഗാന്ധർവ്വം, രാക്ഷസം, പൈശാചം.

† ദുഷ്യന്തരാജാവും ശകുന്തളയും തമ്മിലുണ്ടായ വിവാഹം ഇതിന്നു ദൃഷ്ടാന്തമാണല്ലോ.

നില്ക്കുന്നത്. കേരളീയരുടെ ഇടയിലുള്ള മരുമക്കത്തായ സമ്പ്രദായത്തെ പ്പററി ഇതിന്നുമുമ്പ് പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ടല്ലൊ. അത് അപരിഷ്കൃതമല്ലെന്ന് തെളിയിച്ചാൽ അതിന്മേൽകെട്ടിയ കോട്ടകളും തകരാതെയിരിക്കുന്ന തല്ലല്ലൊ.

മക്കത്തായികളായ ജനങ്ങളുടെ ഇടയിലുള്ള (പാശ്ചാത്യരും പൌര സ്ത്യരും) സംഘടനയിലെല്ലാം പുരുഷന്ന് സ്ത്രീയെ അപേക്ഷിച്ച് സർവ്വ പ്രാധാന്യം കല്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. അച്ഛന്റെ സ്വത്തിന്ന് ആൺമക്കൾക്കും പെൺമക്കൾക്കും ഒരുപോലെ അവകാശമില്ല. പൌരസ്ത്യരുടെ ഇടയിൽ വൈദികകാലം മുതല്ക്കേ ഭർത്താവിന്റെ നടവടിയെ നിയന്ത്രിച്ചിട്ടില്ല. വ്യഭിചാരം പുരുഷന്ന് ഒരു ദോഷമായി ഗണിച്ചിട്ടില്ല.* സ്ത്രീക്ക് പല അവശതകളും കല്പിച്ചു വെച്ചിട്ടുമുണ്ട്. അവക്ക് വേദാധികാരമില്ല.† സഹോദരരില്ലാത്തസ്ത്രീ വിവാഹകാര്യത്തിൽ മദ്ധ്യമമാണ്.‡ പാശ്ചാത്യ രുടെ ഇടയിൽ വിവാഹമോചനസ്വാതന്ത്ര്യം ഇക്കാലത്ത് സ്ത്രീക്കും പുരു ഷനും ഉണ്ട്. പക്ഷെ കാര്യങ്ങൾ കോടതിമുഖാന്തരം തീർച്ചപ്പെടുത്തേണ്ട തായിട്ടിണിരിക്കുന്നത്. പൌരസ്ത്യരുടെ ഇടയിൽ ബർമ്മാ മുതലായ ചില രാജ്യങ്ങളിലൊഴികെ അങ്ങിനെയൊരുസമ്പ്രദായം ഇന്നും സമുദായം അംഗീകരിച്ചിട്ടില്ല. കേരളത്തിലെ സ്ഥിതി, അത് ഇന്ത്യയുടെ ഒരുഭാഗ മായി കിടക്കുന്നുണ്ടെങ്കിലും, നേരെ മറിച്ചാണ്. മരുമക്കത്തായികളുടെ ഇടയിൽ സ്വത്തിന്നുള്ള അവകാശത്തിലും വിവാഹബന്ധത്തിലും സ്ത്രീ പുരുഷന്മാർ തുല്യ സ്വാതന്ത്ര്യമുള്ളവരായിട്ടാണിരിക്കുന്നത്. ആധുനിക ലോകം ഈ സ്ഥിതി ഇപ്പോഴെ ഒരാദർശമായി കരുതാൻ തുടങ്ങിയിട്ടുള്ളൂ.

വിവാഹത്തിന്റെ പേരിൽ താലികെട്ടു കല്യാണമെന്നും പുടമുറി യെന്നും രണ്ടടിയന്തരങ്ങളുടെ ആവശ്യവും ആഗമവും നമ്മുടെ ചിന്തക്ക് വിഷയമാവേണ്ടതാണ്. താലികെട്ടു കല്യാണം വെറും ഒരു 'സംസ്കാരാ' ടിയന്തരമാണെന്നാണ് മി. ഒ. ചന്തുമേനോന്റെ അഭിപ്രായം.§ സർ. ടി. മുത്തുസ്വാമി അയ്യരുടെ അഭിപ്രായത്തിൽ ബ്രാഹ്മണരുടെ ഇടയിലുള്ള സമാവർത്തനംപോലെ അത് ജാതിസംബന്ധമായ ഒരടിയന്തരംമാത്ര മാണ്.‖ എന്നാൽ ഇതിന്നു മുമ്പ് വിവരിച്ച അതിലെ ചടങ്ങുകൾ

* Page 61, Evolution of Hindu Moral Ideals by Sir P. S. Sivaswamy Iyer.

† *Ibid p. 59.*

‡ *Ibid p. 57.*

§ Page 8 of his Memorandum submitted to the Malabar Marriage Commission.

‖ Vide his Memorandum (p. 8) attached to Malabar Marriage Commission Report.

പരിശോധിക്കുമ്പോൾ മി. യം. ഡി. രാഘവൻ, ബി. എ. (Assistant Superintendent, Government Museum, Madras) അനുമാനിക്കുന്നതു പോലെ* അത് ഒരുകാലത്ത് ശരിയായ വിവാഹമായിരിക്കണമെന്ന് ഊഹിക്കേണ്ടതായിട്ടിരിക്കുന്നുണ്ട്. ചിലദിക്കിൽ കെട്ടിയആൾക്ക് പിന്നീട് കന്യകയെ വിവാഹം ചെയ്യാനുള്ള അവകാശവും അനുവദിച്ചു കാണുന്നുണ്ട്. ഹിന്ദു നിയമപ്രകാരം നടത്തുന്ന വിവാഹങ്ങളുടെ ചടങ്ങുകളെല്ലാം അതിൽ ഉൾപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. പുരോഹിതനില്ലാത്തതു കൊണ്ട് പൂടമുറി മുതലായ വിവാഹരീതികൾക്ക് മതസംബന്ധമായ സാധുത്വം പോരെന്ന് ഒരാക്ഷേപം പറയാറുണ്ട്. താലികെട്ടു കല്ല്യാണത്തിന്ന് പുരോഹിതന്റെ നിലയിൽ 'ഇളയത്' തെക്കെ മലയാളത്തിൽ പ്രത്യക്ഷമാകുന്നുണ്ട്. ആ നിലയിലും അതിന്ന് സാധുത്വം കല്പിക്കാതിരിക്കാൻ നിവൃത്തിയില്ല. അതിന്നും പുറമെ ബ്രാഹ്മണി പാടുന്ന പാട്ടിൽ കന്യകയെ നൂറാണ്ട് ഭർത്താവോടും, പുത്രന്മാരോടും കൂടി വാഴാനായി അനുഗ്രഹിക്കുന്നുണ്ട്.† ഇങ്ങിനെ പാടുന്നത് അർത്ഥമില്ലാതെയാണെന്നു പറഞ്ഞുകൂടാ. ഒതേനൻ ചീരുവിന്റെ 'മഞ്ഞക്കുളിക്കല്ല്യാണ'ത്തിന്ന് താലികെട്ടുന്നതിൽ വൈമനസ്യം പ്രദർശിപ്പിച്ചത് ഇതിന്നു മുമ്പിൽ സൂചിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടല്ലോ. കോവിലകങ്ങളിൽ "പള്ളിക്കെട്ട്" അല്ലാതെ (താലികെട്ടു കല്ല്യാണം) വേറെ വിവാഹാടിയന്തരങ്ങളൊന്നും ഉള്ളതായിട്ട് അറിയുന്നില്ല. തമ്പുരാട്ടിക്ക് പ്രായംതികഞ്ഞാൽ ഒരു നമ്പൂതിരിയെ 'ഇരിപ്പുകാ'രനായി കൊടുക്കുകമാത്രമാണ് ചെയ്യുന്നത്. ഈ വക സംഗതികൾ താലികെട്ടു കല്ല്യാണത്തിന്ന് ശരിയായ വിവാഹത്തിന്റെ പ്രാധാന്യമുണ്ടായിരുന്നുവെന്നാണ് സൂചിപ്പിക്കുന്നത്.

മറ്റൊരുസംഗതി കൂടി ഇവിടെ വിചാരിക്കേണ്ടതുണ്ട്. നമ്പൂതിരിമാരുമായുള്ള ബന്ധം കേരളത്തിലെ പഴയനടവടികളിൽ ചിലവ്യത്യാസങ്ങൾ വരുത്തിയിരിക്കാനിടയുണ്ട്. അവരിൽ മൂത്ത ജ്യേഷ്ഠനു മാത്രമെ സ്വജാതിയിൽ വേളികഴിപ്പാൻ അനുവാദമുള്ളൂ. ബാക്കിയുള്ള സഹോദരന്മാർ ബ്രഹ്മചാരികളായിരിക്കണമെന്നാണ് വിധി. അത് പ്രകൃതിവിരുദ്ധമായ ഒരു നിയമമായതിനാൽ ഗൂഢമായി അതിനെ

---

* Vide his article on Tāli Keṭṭu Kalyānam.

† നൂറാണ്ടു വാണിരി കന്നിയെ
നെടുമംഗല്യം നിനക്കുന്നു
ഭർത്താവും പുത്ര മോക്ഷവും
നിനക്കായിട്ടിരി കന്നി
നെല്ലെണ്ണി പുത്രരുണ്ടാക
അരിയെണ്ണി ആയുസ്സുണ്ടാക.

ലംഘിക്കാനുള്ളശ്രമം ചെയ്യാതിരിക്കയില്ലല്ലൊ. കോവിലകങ്ങളിലുള്ള തമ്പുരാട്ടിമാരോ, നായന്മാർ സ്ത്രീകളോ അവരുമായി സംബന്ധിക്കുവാൻ വിരോധമില്ലാത്തവരായിരുന്നു. കേരള സമുദായത്തിൽ നമ്പൂതിരിമാക്ക് പ്രാധാന്യം ലഭിച്ചതോടുകൂടി അവരുമായുള്ള ബന്ധം മററുള്ളവർ കാംക്ഷിച്ചു.വെന്നുള്ളതും സ്വാഭാവികമാണ്. നായന്മാരുടെ ഇടയിൽ സ്ത്രീകളുടെ സ്വതന്ത്രനില ഇരുകൂട്ടരേയും ഘടിപ്പിക്കുവാൻ സൌകര്യവുമുണ്ടാക്കിയിരിക്കണം. ഇങ്ങിനെയുള്ള വേഴ്ചകൾ കേരളത്തിൽ അതുവരെ ഉണ്ടായിരുന്ന സ്ത്രീപുരുഷബന്ധങ്ങളിൽ നിന്ന് വ്യതിരിക്തമായ ഒന്നാണെന്ന് വരുത്താൻ ഒരു പുതിയപേരും അതിന്നു കൊടുക്കുവാൻ 'നമ്പൂതിരിമാർ പ്രേരിതരായി. ഇങ്ങിനെയായിരിക്കണം 'സംബന്ധ' ത്തിൻെറ ആഗമം. സംബന്ധങ്ങൾ ജാസ്തിയാകുമ്പോൾ അതിന്നു ബഹുജനസമ്മതി ലഭിക്കാതെയും തരമില്ല. വലിയവരുടെ ഇടയിൽ സംബന്ധത്തിന്ന് സ്ഥിരപ്രതിഷ്ഠ ലഭിക്കുമ്പോൾ മററു സമുദായാംഗങ്ങളും ആരീതി അനുകരിക്കുവാൻ തുടങ്ങുമല്ലൊ. പഴയ താലികെട്ട് കല്ല്യാണം തീരെ വെടിയുവാൻ ജനങ്ങൾക്ക് മനസ്സില്ലാതിരുന്നതിനാൽ അത് വെറും ഒരാചാരമായി മാത്രം നിലനിന്നു. മറെറാരുകാരണംകൂടി ഈ പരിണാമത്തിലേക്ക് സഹായിച്ചിരിക്കാനിടയുണ്ട്. പടയും പൊയ്ത്തും കുലവൃത്തിയായി കരുതിപ്പോന്ന നായന്മാക്കും ഈഴവക്കും നാലുദിവസം കെട്ടുകല്ല്യാണച്ചടങ്ങുകൾ വിസ്തരിക്കുവാൻ എപ്പോഴും സൌകര്യംകിട്ടിയെന്നു വരുന്നതല്ല. വിവാഹയാത്രയിൽ യുദ്ധമുറകൾ കാണിക്കുന്നതും, കെട്ടുന്നപിള്ള വാൾ കയ്യിൽവെക്കുന്നതും, യുദ്ധജീവിതത്തിൻെറ അവശിഷ്ടമായി കരുതേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. പടക്ക് പോകേണ്ടത് എപ്പോഴാണെന്ന് തീർച്ചയാക്കാൻ നിവൃത്തിയില്ലല്ലൊ. അതുകൊണ്ട് വിവാഹച്ചടങ്ങുകൾ എത്രയും വേഗത്തിൽ കഴിച്ചുകൂട്ടുവാനുള്ള ആവശ്യവും പലപ്പോഴും നേരിട്ടുവെന്നുവന്നേക്കാം. ഈ കാരണങ്ങളാൽ താലികെട്ടിൻെറ ഒരു സംഗ്രഹരൂപമായി പൂടമുറി മുതലായ സമ്പ്രദായങ്ങൾ ക്രമേണ ജനസാമാന്യം അധികം ഇഷ്ടപ്പെടുവാനും, താലികെട്ടു കല്ല്യാണം കുട്ടിക്കാലത്തേക്കു നീക്കിവെക്കാനും ഇടവന്നതായിരിക്കണം.

കേരളചരിത്രത്തിൽ അന്തർല്ലീനമായി കിടക്കുന്ന ഈ വക രഹസ്യഭാഗങ്ങൾ വിദേശീയർക്ക് മനസ്സിലാക്കുവാൻ സാധിക്കാതിരുന്നതുകൊണ്ടാണ് നായന്മാരുടെ ഇടയിലുള്ള വിവാഹസമ്പ്രദായങ്ങളെപ്പററി അവക്ക് തെററിദ്ധാരണയുണ്ടായിട്ടുള്ളതും, അതുപ്രകാരം രേഖപ്പെടുത്തീട്ടുള്ളതും. ഈ തെററിദ്ധാരണ നമ്മുടെ ഇടയിൽതന്നെ ചിലക്ക് വന്നിട്ടുണ്ടെന്നു കാണുമ്പോൾ വിദേശീയരുടെ കാര്യത്തിൽ അത്ഭുതപ്പെടേണ്ടതു

മില്ല. സൈനുദ്ദീൻ* ഹാമിൽട്ടൻ† എന്നീ വിദേശീയർ നായന്മാരുടെ ഇടയിൽ നടപ്പുണ്ടായിരുന്ന ബഹുഭർത്തൃത്വത്തെപ്പററി പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ളത് ഇതിന്നൊരു ദൃഷ്ടാന്തമാണ്. ഈ സമ്പ്രദായം തിയ്യരുടേയും നായന്മാടെയും ഇടയിൽ പ്രാചീനകാലത്തു തന്നെ ഉണ്ടായിരുന്നുവെങ്കിൽ അവരെ സംബന്ധിക്കുന്ന നാടോടിപ്പാട്ടുകളിൽ അതിനെപ്പററി വല്ലതും പ്രസ്താവിച്ചു കാണേണ്ടതാണ്. ഒരു പുരുഷന്ന് ഒന്നിലധികം ഭാര്യമാരുണ്ടായിരുന്നതായി പലപാട്ടുകളിലും വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഒരുസ്ത്രീക്ക് ഒന്നിലധികം ഭർത്താക്കന്മാരുണ്ടെന്നായി പാട്ടുകളിൽ പ്രസ്താവിച്ചുകാണുന്നില്ല. ഒതേനൻ കുങ്കനെ അന്വേഷിച്ചു കോഴിക്കോട്ടു വന്നപ്പോൾ ഒമ്പതു പണിക്കന്മാക്ക് അരിവെച്ചുകൊടുക്കുന്ന ഒരു സ്ത്രീയുമായി പരിചയപ്പെടുന്നുണ്ട്. അവൾ മററുള്ളവക്ക് അരിവെച്ചുകൊടുത്ത് അവരെ തൃപ്തിപ്പെടുത്തി ഉപജീവനം കഴിക്കുന്ന ഒരു സ്ത്രീയാണെന്നല്ലാതെ മാനമായി കാലയാപനം ചെയ്യുന്ന ഒരുത്തിയാണെന്നു വരുന്നില്ല. ഒതേനന്റെ പരിഹാസത്തിൽ നിന്ന് ഇത് സ്പഷ്ടമാവുന്നതുമുണ്ട്. ഇക്കാലത്തുള്ള ഹോട്ടൽ കച്ചവടംപോലെ അന്നും ചില ഏർപ്പാടുകൾ ഉണ്ടായിരുന്നിരിക്കാം. ആവക വൃത്തിയിലിരിക്കുന്നവരുടെ ചാരിത്രം തൃപ്തികരമായിരിക്കയില്ലെന്ന് സുപ്രസിദ്ധവുമാണെല്ലൊ. തച്ചോളി ഒതേനൻ മുതലായവരുടെ കാലത്ത് ബഹുഭർത്തൃത്വം നടപ്പിലുണ്ടായിരുന്നില്ലെന്നാണല്ലൊ ഇതുകൊണ്ട് ഊഹിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നതു. ഈ വിഷയത്തിൽ മി. ചന്തുമേനോന്റെ അഭിപ്രായം ഇങ്ങിനെയാണ്: —

"നായന്മാരുടെ ഇടയിൽ ബഹുഭർത്തൃത്വം ജാതിത്തൊഴിലായി നാട്ടാചാരാംഗീകരണത്തോടുകൂടി അനുഷ്ഠിച്ചുവരുന്നുണ്ടെന്നു പറയുന്നത് ഒരു പച്ചപ്പൊളിയല്ലാതെ മറെറാന്നുമല്ല. അത് ജില്ലയുടെ മുക്കിലും മൂലയിലുമായി ഉണ്ടായിരിക്കാം.....

.....

.....അത് ബഹുജനസമ്മതിയോടുകൂടി നിലനില്ക്കുന്നുണ്ടെങ്കിൽ അത് തെളിയിക്കേണ്ടതാണ്. ആശാരി, കൊല്ലൻ മുതലായ കമ്മാളരുടെ ഇടയിൽ ബഹുഭർത്തൃത്വം ഒരാചാരമായിട്ടുണ്ട്. അവരുടെ ഇടയിൽ നാലഞ്ചു ഭർത്താക്കന്മാർ ഒന്നിച്ച് ബഹുഭർത്തൃത്വരീതിയിലുള്ള അവരുടെ വിവാഹം പരസ്യമായി ആഘോഷത്തോടുകൂടി ജാതിനിയമമനുസരിച്ച് കൊണ്ടാടുന്നതു നാം കാണാ

*. Sheik Zinuddin (16th century A.D.)

†. Hamilton. (1727. A.D.) (Malabar Marriage Commission Report—President's Memorandum p. 3.)

ുണ്ട്. എന്നാൽ നായർ സ്ഥാപനങ്ങളുടെ ഉററവൈരിക്കു കൂടി പൂടമുറി ഉഴംപൊറുക്കൽ..... .....എന്നീ ബഹുജനസമ്മതി ലഭിച്ച മററു വല്ലസംബന്ധങ്ങളിലോ ഒരുസ്ത്രീയെ ഒരു ഭർത്താവിന്നല്ലാതെ കല്യാണം കഴിക്കുന്നത് ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുവാൻ സാധിക്കുമോ? അയാൾക്കു സാധിക്കുമെങ്കിൽ ഞാൻ എൻെറവാദം പിൻവലിച്ച് നിയമനിർമ്മാണത്തിന്ന് ആവശ്യപ്പെട്ടുകൊള്ളാം. പ്രാചീന കേരളത്തിലോ, ആധുനിക കേരളത്തിലോ, അങ്ങിനെയൊരുദാഹരണം കാണിക്കുവാൻ സാധിക്കയില്ലെന്ന് പ്രസ്താവിക്കുവാൻ എനിക്ക് യാതൊരു കൂസലും ഇല്ല."

വിദേശീയന്മാരുടെ ഇടയിലും നമ്മുടെ വിവാഹരീതികളുടെ ആന്തരാർത്ഥം മനസ്സിലാക്കിയ ചിലരുണ്ടായിരുന്നുവെന്നു നമുക്ക് അഭിമാനിക്കാൻ വഴിയുണ്ട്. മലബാറിൽ ഒരു പൊല്ലീസ്സ് ഉദ്യോഗസ്ഥനായി കുറെക്കാലം ഇരുന്ന മി. ഫോസററ് അദ്ദേഹത്തിൻെറ 'മലബാറിലെ നായന്മാർ' എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽ ഇങ്ങിനെ പ്രസ്താവിക്കുന്നുണ്ട്.*

"നാം ഇപ്പോഴും കുട്ടികളെപ്പോലെ വാക്കുകൾ കാര്യങ്ങളായി തെററിദ്ധരിക്കുന്നു. അതിനാൽ നിർഭാഗ്യംതികഞ്ഞ കമ്മിഷൻ† മരുമക്കത്തായ സമ്പ്രദായത്തിൽ വിവാഹമെന്നൊരേപ്പാടില്ലെന്ന് തീരുമാനിച്ചതിൽ അത്ഭുതമില്ല. "വധൂവരന്മാർ വാഗ്ദത്തംചെയ്യുന്നില്ല, അവരുടെ ചേഷ്ടക്ക് ദൈവത്തിനെ സാക്ഷിയാക്കുന്നതും ഇല്ല." (എന്നീവിധത്തിലാണ് അവരുടെ വാദഗതി) എന്നാൽ വലിയ സദാചാരതല്പരന്നോ, കാലംകൊണ്ടുണ്ടാകുന്ന പരിണാമഫലങ്ങൾ യാതൊരാലോചനയും കൂടാതെ അവഗണിച്ച്, പ്രകൃതിസിദ്ധമായ വളർച്ചയെ പരിഷ്കരിക്കുവാൻ സ്വന്തമായ വ്യവസ്ഥകൾ തള്ളിക്കേറുന്ന വിശ്രമരഹിതരായ ജനങ്ങൾക്കോ, യോജിക്കുന്ന ഈ തീരുമാനം സമുദായശാസ്ത്രജ്ഞന്ന് സ്വീകരിക്കുവാൻ തരമില്ല. ശരിയായ ചടങ്ങുകളോടുകൂടി ചെയ്യുന്നതും, തീർച്ചയായും, സ്ത്രീപുരുഷബന്ധം ശിഥിലമായി കരുതാത്തതും, സമുദായത്തിൻെറ പൂർണ്ണസമ്മതിയുള്ളതും, ആയ സംബന്ധം ആ പദത്തിൻെറ എതർത്ഥത്തിലും ശരിയായ വിവാഹംതന്നെയാണ്. താലികെട്ടു കല്യാണം ഒരു പെൺകിടാവിന്ന് പൂർണ്ണസ്വാതന്ത്ര്യം കൊടുക്കുന്നുണ്ടെങ്കിൽ സംബന്ധം ഒരു വെറുംചടങ്ങ് അനുസരിക്കയാണെന്നും, അത് വിവാഹാദിയന്തരമല്ലെന്നും, സംശയിക്കാവുന്നതാണ്. പക്ഷെ വാസ്തവം അങ്ങിനെയല്ല. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ—സംബന്ധം കഴിക്കാത്ത ഒരുസ്ത്രീക്കോ,

---

* Nayars of Malabar p. 236.

† Malabar Marriage Commission (1891)

സംബന്ധംകഴിച്ചതിന്നുശേഷം ഭർത്താവ് മരിച്ചിട്ടുള്ള ഒരു സ്ത്രീക്കോ, (വൈധവ്യമെന്നൊന്നില്ല) സന്താനമുണ്ടായാൽ അവൾ ആ അവസ്ഥയിലുള്ള ഒരു ബ്രാഹ്മണ വിധവയെപ്പോലെ അവമാനം അനുഭവിക്കുന്നു'' ഇതിൽ നിന്നെല്ലാം ധരിക്കേണ്ടത് നായന്മാരുടെ ഇടയിലുള്ള സംബന്ധംമുതലായ വിവാഹസമ്പ്രദായങ്ങളെപ്പററിയും പ്രത്യേകിച്ച് ബഹുഭർതൃത്വത്തെപ്പററിയും ഇപ്പോൾ വേരുന്നിക്കിടക്കുന്ന അഭിപ്രായങ്ങൾക്ക് മതിയായ അടിസ്ഥാനമില്ലെന്നുള്ളതാണല്ലോ.

വസ്ത്രധാരണം.

കേരളീയരുടെ വസ്ത്രധാരണത്തെപ്പററിയും രണ്ടുവാക്കുപറഞ്ഞ് ഈ പ്രകൃതം അവസാനിപ്പിച്ചേക്കാം. കേരളത്തിലെ സ്ത്രീപുരുഷന്മാരുടെ വസ്ത്രധാരണരീതിയും, 'പടച്ചമയവും' രണ്ടാമദ്ധ്യായത്തിൽ ഉദ്ധരിച്ചിട്ടുള്ള ഭാഗങ്ങളിൽനിന്ന് ഊഹിക്കാമല്ലോ. മലയാളസ്ത്രീകൾ അരക്കുമേലെ മറക്കാതെ നടന്നിരുന്നുവെന്നും അതിനെപ്പററി ഒരു തിയ്യസ്ത്രീയോടു ഒരു വിദേശസഞ്ചാരി ചോദിച്ചപ്പോൾ മാറു മറച്ചുനടക്കാൻ ഞങ്ങൾ തേവിടിശ്ശികളല്ലെന്നു മറുവടി പറഞ്ഞുവെന്നും *ചിലർ രേഖപ്പെടുത്തിട്ടുണ്ടല്ലോ. വസ്ത്രധാരണത്തിൽ വന്നിട്ടുള്ള ഈ വ്യത്യാസം ഇടക്കാലത്തുണ്ടായിട്ടുള്ളതാണെന്നും, ഒരുകാലത്തെ സമ്പ്രദായം അങ്ങിനെ ആയിരുന്നില്ലെന്നും ഊഹിക്കുവാൻ ചില തെളിവുകൾ പാട്ടുകളിൽ കാണുന്നുണ്ട്.

പാലാട്ടെ ഉണിച്ചിരുത സോദരിയുടെ പേരിൽ 'അപരാധ' മുണ്ടാക്കാനായി കോമൻ മറന്നുപോയ കത്തിയിന്മേൽ പേര്മാററി യെഴുതിക്കാനായി കൊല്ലൻെറ വീട്ടിലേക്കു പോകുന്നുണ്ട്. അവളുടെ പോക്ക് വിവരിക്കുന്നത് ഇങ്ങിനെയാണ്:—

എണ്ണിപ്പതിനാറു പണമെടുത്തു
മേൽമുണ്ടുഒന്നു വലിച്ചെടുത്തു
മാറുമുലയും മറച്ചുപെണ്ണും†

അതുപോലെ തന്നെ പാലൂർമഠം രാജാവിൻെറ മകൾ കുഞ്ഞിക്കുന്നിലമ്മ ഓമലൂർക്കാവിൽ തൊഴാൻ പൊയപ്പോൾ,

---

* Ellic Recluse—(Page 210 History of Kerala Vol. III.)

† വടക്കൻപാട്ടുകൾ S. R. V. Press Edition p. 69.

നേരിയസോമ നെടുത്തുകൊണ്ട്
മാറുംമുലയുമേ മൂടിപെണ്ണ്
ചമയങ്ങളൊക്കെ അണി"യുവാൻ,

പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിക്കുന്നതായി കാണുന്നുണ്ട്. അന്ന് നടപ്പില്ലാത്ത ഒരുസംഗതി പാട്ടിൽ പ്രസ്താവിക്കുമെന്നു വിചാരിക്കാൻ വഴിയില്ല.

വസ്ത്രധാരണരീതിയിൽ നിന്ന് ഒരു സമുദായത്തിൻെറ ചാരിത്രം ഊഹിക്കാമെന്നുള്ള സിദ്ധാന്തവും വാസ്തവത്തിന്ന് വിപരീതമാണ്. തമിഴ്രാജ്യത്ത് വളരെ മോടിയോടു കൂടി വസ്ത്രധാരണം ചെയ്യുന്നത് ദേവദാസികളാണ്. അവരുടെ ചാരിത്രത്തിൻെറ സ്ഥിതിയാലോചിച്ചാൽ വസ്ത്രധാരണവും സദാചാരബോധവും തമ്മിൽ യാതൊരു പൊരുത്തവുമില്ലെന്ന് തീർച്ചപറയാവുന്നതാണ്. കാപ്റ്റൻ ഹൻട്ടർ* വാലസ്സ്† എന്നീഗ്രന്ഥകാരന്മാർ കേവലം നഗ്നകളായി നടക്കുന്ന ചില അപരിജ്ഞാത സമുദായത്തിലെ സ്ത്രീകൾ ദേഹംമുഴുവനും മൂടി രംഗത്തിൽ കളിയാടുന്ന ആധുനിക സ്ത്രീകളേക്കാൾ ചാരിത്രശുദ്ധിയുള്ളവരാണെന്നു പ്രസ്താവിക്കുന്നുണ്ട്. കാര്യസ്ഥിതി ഇങ്ങിനെഇരിക്കേ, വസ്ത്രധാരണത്തെ ആസ്പദമാക്കി കേരളസ്ത്രീകളുടെ ചാരിത്രത്തെപ്പററിയുള്ള ആക്ഷേപത്തിന്ന് തക്കതായ കാരണങ്ങളില്ലെന്നാണല്ലോ വിശ്വസിക്കേണ്ടത്.

അദ്ധ്യായം 4.

പാട്ടുകളുടെ കാലവും, കർത്താക്കന്മാരും.

വടക്കൻപാട്ടുകളുടെ കാലവും കർത്താക്കന്മാരെയും നിർണ്ണയിക്കുന്നത് എളുപ്പമല്ല. അവയിലെ പ്രതിപാദനരീതി ഏകദേശം ഒരുപോലെയാകയാൽ ഭാഷാരീതിമാത്രം നോക്കി കാലനിർണ്ണയം ചെയ്യുന്നതിന്നും തരമില്ലാതെയാണിരിക്കുന്നത്. എല്ലാപാട്ടുകളും ഒരേകാലത്തുണ്ടായവയാണെന്ന് ചിലർ ഊഹിക്കുന്നതും ശരിയല്ലെന്നുള്ളത് സ്പഷ്ടമാണ്. പാട്ടുകളിൽ വിവരിച്ചിട്ടുള്ള നായകന്മാരെയോ, അവയിൽ സൂചിപ്പിച്ചിട്ടുള്ള

---

* Captain Hunter.

† Wallace.

സംഭവങ്ങളേയോ, പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ള ജാതികളേയോ, ആസ്പദമാക്കി ചില ഊഹങ്ങൾ ചെയ്യാമെന്നേ ഉള്ളൂ. ഇതുവരെ അച്ചടിച്ചിട്ടുള്ള പാട്ടുകൾ വകതിരിച്ചു നോക്കിയാൽ പ്രായേണ അവരണ്ടു കുടുംബങ്ങളെ,—അതായത് പുത്തൂരംവീടും, തച്ചോളിവീടും—ആശ്രയിച്ചു നില്ക്കുന്നതായിട്ടു കാണാം. ഇവകൂടാതെ വേറെ ചിലപാട്ടുകളും ഇല്ലെന്നില്ല. 'നടുവട്ടം പൂങ്കാവിൽ അമ്പുച്ചെട്ടി,' 'ആദിമഹാരാജാവ്' എന്നിവരെപ്പററിയും ചില ഒററപ്പാട്ടുകളുണ്ട്. എന്നാൽ അവ എണ്ണത്തിലും വണ്ണത്തിലും 'പുത്തൂരം പാട്ടുകളേ'യും, 'തച്ചോളിപ്പാട്ടുകളേ'യും അതിശയിക്കുന്നില്ല.

പുത്തൂരംപാട്ടുകൾ.

പുത്തൂരംപാട്ടുകൾ ആരോമച്ചേകവർ, അദ്ദേഹത്തിൻെറ സോദരിയായ ഉണ്ണ്യാച്ച, ഉണ്ണ്യാച്ചയുടെ മകൻ ആരോമുണ്ണി, കണ്ണപ്പൻ ചേവകർ എന്നിവരെപ്പററിയാണ്. ആരോമച്ചേകവരും ഉണ്ണ്യാച്ചയും ഒരേ കാലത്ത് ജീവിച്ചിരുന്നവരാണ്. ചേകോർ അങ്കത്തിന്നുപോയകാലത്ത് ഉണ്ണ്യാച്ചക്ക് ഗർഭമായിരുന്നു. അവളുടെ മകനായ ആരോമുണ്ണി അഭ്യാസം പൂർത്തിയായതിന്നു ശേഷം ചന്തുവിനോട് അങ്കംവെട്ടാൻപോയ കഥയാണ് ആരോമുണ്ണിയെപ്പററിയുള്ളപാട്ടിൽ വിവരിച്ചിട്ടുള്ളത്. കണ്ണപ്പൻ ചേകവരുടെ കഥ മേല്പറഞ്ഞവരുടെ കഥകൾക്ക് മുമ്പോ പിമ്പോ എന്ന് തീർച്ചപറവാൻ പ്രയാസമാണ്. അമ്പാടിക്കോലൊത്തെ മേനോന്മാരുടെ പ്രസ്താവം ആരോമൽച്ചേകോരെപ്പററിയുള്ള പാട്ടിലും കണ്ണപ്പൻ ചേകോരെപ്പററിയുള്ള പാട്ടിലും കാണുന്നതുകൊണ്ട് കാലംകൊണ്ട് രണ്ടുകഥകൾക്കും വലിയ അന്തരമുണ്ടായിരിപ്പാൻ വഴിയില്ല. ഈ വീരന്മാരിൽ നടുനായകമായി വിലസുന്ന ആരോമൽച്ചേകോരുടെ കാലം നിർണ്ണയിച്ചാൽ മററെ കഥകളുടേയും നിർണ്ണയിച്ചതുപോലെ കരുതാവുന്നതാണ്.

ആരോമച്ചേകോരെപ്പററിയുള്ള പാട്ടിൽ ഇങ്ങിനെയൊരു പ്രസ്താവം കാണുന്നുണ്ട്.

"നമ്മുടെപണ്ടെത്തെ കാന്നോന്മാര്
അങ്കംപിടിച്ചു കഴിഞ്ഞുപോന്നു
മുന്നൂററുപത്തെട്ട് വരിഷമായി
അന്നുതൊട്ടിന്നു വരെക്കും ഉണ്ണി"

പാട്ടിൽ മറെറാരുദിക്കിൽ,

'നമ്മുടെപണ്ടത്തെ കാന്നോമ്മാര്
ഇഴവത്തുനാട്ടിന്നു വന്നോരാണെ

ചേരമാൻപൊരുമാളു തമ്പുരാനും
ഓലഎഴുതി അയച്ചിതല്ലൊ
ഇഴവത്തുരാജാവിനു കത്തുകിട്ടി.

എന്നും പ്രസ്താവിക്കുന്നുണ്ട്. ഇതിൽ നിന്ന് മനസ്സിലാക്കേണ്ടത് ചേരമാൻ പെരുമാളുടെ ആവശ്യപ്രകാരം ഇഴവത്തുനാട്ടിൽ നിന്ന് ആരോമൽച്ചേകോരുടെ 'കാന്നോന്മാ'ർ വന്നിട്ട് അന്നേക്ക് 368 വർഷമായി യെന്നാണല്ലൊ. പാട്ട് ആരോമച്ചേകോരുടെ സമകാലികന്മാരാരെങ്കിലും ഉണ്ടാക്കിയതാണെന്ന് വിചാരിക്കയാണെങ്കിൽ അതിന്റെ കാലവും മേല്പറഞ്ഞ പ്രസ്താവത്തെ അടിസ്ഥാനമാക്കി ഊഹിക്കാം. ഇനി ചേരമാൻ പെരുമാളുടെ കാര്യമാണ് തിർച്ചയാവേണ്ടത്. ചേരനാട് ഭരിച്ച പെരുമാക്കന്മാരെല്ലാവർക്കും ചേരമാൻ പെരുമാളെന്ന് പേരുണ്ടായിരുന്നുവെന്നും,[1] അതല്ല ഒടുവിലത്തെ പെരുമാളെമാത്രമാണ് ആ നാമധേയം കൊണ്ട് അറിഞ്ഞിരുന്നതെന്നും ചരിത്രകാരന്മാരുടെ ഇടയിൽ അഭിപ്രായ വ്യത്യാസമുണ്ട്. "ഭ്രമൗ ഭ്രവോയംപ്രാപ്യ" എന്ന കലിദിവസം ആദ്യത്തെപ്പെരുമാളുടെ ആഗമത്തെ സൂചിപ്പിക്കുന്നുവെന്നാണ് ഐതിഹ്യം. അതു പ്രകാരം ക്രിസ്ത്വാബ്ദം 216-ാം വർഷത്തിലാണ് പെരുമാൾ വാഴ്ചയുടെ ആരംഭമെന്നും ചില ചരിത്രഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ പ്രസ്താവിച്ചു കാണുന്നുണ്ട്.[2] അതിന്നുശേഷം പെരുമാൾവാഴ്ച ക്രിസ്ത്വാബ്ദം അഞ്ചോ ആറൊ നൂററാണ്ടുവരെ നിലനിന്നുവെന്ന്, കൊച്ചിൻസ്റ്റേററ് മാന്യലിലും [3]അതല്ല ക്രിസ്ത്വാബ്ദം 824 വരെയാണെന്ന് മലബാർ ഗസററിയറിലും[4] പക്ഷാന്തരങ്ങൾ കാണുന്നുണ്ട്. കെ. പി. പത്മനാഭമേനോനവർകൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ കേരളചരിത്രത്തിൽ 'കേരളോല്പത്തി' 'കേരളമാഹാത്മ്യം', കൊച്ചിഭരണറിപ്പോർട്ട് (1875-6) എന്നിവയെ ആസ്പദമാക്കി കൊടുത്തിട്ടുള്ള പെരുമാൾ പട്ടികയിൽ ആദ്യത്തെ പെരുമാൾ 216 (ക്രിസ്ത്വാബ്ദം) ലും ഒടുവിലത്തെ പെരുമാൾ ക്രിസ്ത്വാബ്ദം 789 ലും വാഴ്ച ആരംഭിച്ചതായി കാണുന്നു.[5] കെ. സി. മാനവേദൻ രാജാവവർകൾ എഴുതിട്ടുള്ള കേരളചരിത്രത്തിൽ പെരുമാക്കന്മാരുടെകാലം ക്രിസ്ത്വാബ്ദം 500-ാ മാണ്ടോടുകൂടി അവസാനിച്ചതായി പ്രസ്താവിക്കുന്നുണ്ട്.[6] ചേരമാൻപെരുമാളുടെ രാജ്യവിഭാഗം ആസ്പദമാക്കീട്ടാണ് കൊല്ലവർഷാരംഭമെന്നുള്ള ഐതി

1. Cochin State Manual, p. 36.
2. മലബാർ ഗസററിയർ (തർജ്ജമ) പേജ് 80.
3. Cochin State Manual p. 37.
4. മലബാർ ഗസററിയർ പേജ് 83.
5. History of Kerala Vol. I, p. 40.
6. Page 34. കേരളചരിത്രം (കെ. സി. മാനവേദൻ രാജാ അവർകൾ ഡി. സി.)

ഹ്യം വേറെയും കിടക്കുന്നു. ആ ഐതിഹ്യം സ്വീകരിക്കയാണെങ്കിൽ പെരുമാൾവാഴ്ച അവസാനിച്ചത് ക്രിസ്ത്വബ്ദം 825.ലാണെന്ന് അനുമാനിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ചില ഗ്രന്ഥകാരന്മാർ പെരുമാൾ വാഴ്ചയെ ക്രി. പി. 13 ഉം 14 ഉം നൂററാണ്ടുവരേക്ക് നീട്ടികൊണ്ടു പോകുന്നുണ്ട്.[1] ഒരു ചേരമാൻ പെരുമാൾ ക്രി. പി. 8-ാം ശതവർഷത്തിൻെറ ഉത്തരാർദ്ധത്തിൽ ജീവിച്ചിരുന്നതായും[2] പെരുമാൾവാഴ്ച ക്രി. പി. 11-ാം ശതവർഷംവരെ നിന്നതായും മഹാകവി ഉള്ളൂർ പ്രസ്താവിക്കുന്നു[3]. പെരുമാൾവാഴ്ച അവസാനിച്ചതിന്നുശേഷം കേരളത്തിൽ അവിടവിടെയായി അനവധി സാമന്തരാജാക്കന്മാരുണ്ടായി യെന്നും, അവരുടെ യെല്ലാം മേൽകോയ്മസ്ഥാനം പോർച്ചുഗീസുകാരുടെ ആഗമനംവരെ സാമൂതിരിക്കായിരുന്നുവെന്നും മി. പത്മനാഭമേനോൻ പ്രസ്താവിക്കുന്നുണ്ട്[4] സാമൂതിരി വള്ളുവക്കോനാതിരിയിൽ നിന്ന് മാമാങ്കാധിപത്യം കയ്യിലാക്കിയതു ക്രിസ്ത്വബ്ദം 12-ാം നൂററാണ്ടിലാണെന്ന് മാനവേദൻ രാജാവവർകളുടെ കേരളചരിത്രത്തിൽ കാണുന്നു.[5] ക്രിസ്ത്വബ്ദം 9-ാം നൂററാണ്ടിൽ സാമൂതിരി പൂന്തുറയുടെ അധിപതിയായെന്നും അതിൽ പ്രസ്താവിക്കുന്നുണ്ട്. മാമാങ്കത്തിൽ നിലപാടു നില്ക്കുന്ന രാജാവിനെ പെരുമാൾപദംകൊണ്ട് കേരളമൊട്ടുക്ക് അറിയപ്പെട്ടിരുന്നതായും ഊഹിക്കത്തക്ക ലക്ഷ്യമുണ്ട്. തച്ചോളി ഒതേനൻെറ പെങ്ങൾ തെക്കൻപെരുമാളെ കാണാൻ പുറപ്പെടുന്നതായി ഒരുപാട്ടിൽ വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്[6]. ഒതേനൻെറ കാലം 400-ഓ 500-ഓ കൊല്ലത്തിന്നപ്പുറമല്ലെന്നാണ് ഐതിഹ്യം കൊണ്ടറിയുന്നത്. അക്കാലത്ത് സാമൂതിരിയും കോഴിക്കോട്ടങ്ങാടിയും പ്രതാപൈശ്വര്യത്തിൽ പരിലസിക്കുന്നതായി പാട്ടുകളിൽ നിന്ന് ഊഹിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. തച്ചോളിപ്പാട്ടിൽ സൂചിപ്പിച്ചിട്ടുള്ള തെക്കൻപെരുമാൾ സാമൂതിരിയായിരിക്കാനേ തരമുള്ളു. ചുരുക്കത്തിൽ 'പെരുമാൾ' പദം പലചരിത്രകാരന്മാരെയും കാലനിർണ്ണയത്തിൽ വഴിതെററിച്ചിട്ടുണ്ടെന്ന് അനുമാനിക്കേണ്ടതായിട്ടിരിക്കുന്നു. ചേരമാൻ പെരുമാളുടെ കാലത്തെപ്പററിയും, പെരുമാക്കന്മാരുടെ കാലത്തെപ്പററിയും ഇങ്ങിനെ അഭിപ്രായവ്യത്യാസ മുണ്ടായിരിക്കുമ്പോൾ അതിനെ ആസ്പദമാക്കി ആരോമൽച്ചേകോരുടെ കാലം നിർണ്ണയിക്കുന്നത് സുകരമല്ല. സാമൂതിരി

1. മലബാർ ഗസററിയർ, പുറം 85 (1-ാം ഭാഗം)
2. വിജ്ഞാനദീപിക 1-ാം ഭാഗം, പുറം 53.
3. വിജ്ഞാനദീപിക 2-ാം ഭാഗം, പുറം 185.
4. History of Kerala Vol. I, p. 41.
5. കേരളചരിത്രം പേജ് 35.
6. Part II, p. 30.

9-ാ നൂററാണ്ടിൽ പൂന്തുറക്കധിപനായിയെന്ന് വിശ്വസിക്കുന്നപക്ഷം ഒടുവിലത്തെ പെരുമാൾ അതിന്നുമുമ്പായിരിക്കണം. പെരുമാക്കന്മാരുടെ കാലത്തിന്നു ശേഷമാണ് കേരളത്തിൽ പല സ്വതന്ത്രരാജാക്കന്മാരുണ്ടായിട്ടുള്ളതെന്നുള്ള സംഗതിയെപ്പററി ചരിത്രകാരന്മാർ അഭിപ്രായവ്യത്യാസം പ്രദർശിപ്പിച്ചതായി കാണുന്നില്ല. അതുകൊണ്ട് ആരോമരുടെ കാലം ഏകദേശം 9-ാം നൂററാണ്ടിന്ന് ശേഷം 368 കൊല്ലങ്ങൾ കഴിഞ്ഞിട്ടായിരിക്കണം.

ഇനി മറെറാരുവഴിക്ക് കാലനിർണ്ണയം സാദ്ധ്യമാണൊ എന്നു പരീക്ഷിക്കാം. ആരോമൽച്ചേകോരുടെ പാട്ടിൽ നാടുവാഴിത്തമ്പുരാക്കന്മാരെപ്പററി പ്രസ്താവിക്കുന്നുണ്ടെന്നല്ലാതെ കോലത്തിരിരാജാവിനെപ്പററിയോ, മററു രാജാക്കന്മാരെപ്പററിയോ, പ്രസ്താവിച്ചു കാണുന്നില്ല. കോലത്തിരിനാട്ടിലുള്ള കൊല്ലനെക്കൊണ്ട് ചുരിക കടയിക്കാനായി ആരോമച്ചേകോർ ചന്തുവിനെ അയക്കുന്നുണ്ട്.* ആരോമച്ചേകോരുടെ പെങ്ങൾ ഉണ്ണ്യാച്ച ജോനകരുമായി ഏററുമുട്ടിയപ്പോൾ ഒരു നാടുവാഴി പ്രത്യക്ഷമാവുന്നുണ്ട്. ആരോമച്ചേകോരുടെ മരുമകനായ ആരോമുണ്ണി കോലത്തിരിനാട്ടിലായിരുന്ന ചന്തുവിനോട് അങ്കംവെട്ടി മടങ്ങിപ്പോരുമ്പോൾ അവിടത്തെ നാടുവാഴിക്കോലൊത്തെ തമ്പുരാനെ കാണാതെ പോരുന്നില്ല. ഈ ഘട്ടങ്ങളിലൊന്നും കോലത്തിരി രാജാവിൻെറ പ്രസ്താവം കാണുന്നില്ല. ഇതിൽനിന്ന് നാടുവാഴിത്തമ്പുരാക്കന്മാർ രാജാക്കന്മാരായി രൂപാന്തരപ്പെടുന്നതിന്നു മുമ്പായിരിക്കണം ആരോമച്ചേകോരുടെ കാലമെന്ന് ഊഹിക്കാവുന്നതാണ്. നാടുവാഴികൾ ദേശവാഴികൾ എന്നീ സ്ഥാനപ്പേരുള്ളവർ അതാതുദിക്കിലെ തറക്കൂട്ടം മുതലായ നാട്ടുകൂട്ടങ്ങളുടെ അദ്ധ്യക്ഷന്മാരായിരുന്നുവെന്നാണ് ഐതിഹ്യം. പെരുമാക്കന്മാർ ഒഴിഞ്ഞതോടുകൂടി അവർ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെ നിലവിട്ടു സ്വതന്ത്രരാജാക്കന്മാരായിത്തീർന്നിരിക്കണം. സാമൂതിരി 9-ാം നൂററാണ്ടിൽ സ്വതന്ത്രരാജാവായതായും പിന്നീട് മാമാങ്കാധിപത്യത്തിന്ന് ശ്രമിച്ച് 12-ാം നൂററാണ്ടിൽ കേരളത്തിൻെറ മേൽക്കോയ്മ കയ്യശമാക്കിയതായും കാണുന്നു. ഇങ്ങിനെ കേരളത്തിൽ സ്വതന്ത്ര രാജാക്കന്മാർ രാജ്യഭാരം നടത്താൻ തുടങ്ങിയ കാലത്തിന്ന് മുമ്പായിരിക്കണം ആരോമച്ചേകോരുടെ കാലമെന്ന് ഏകദേശം ഊഹിക്കാവുന്നതാണ്.

പുത്തൂരം പാട്ടുകളിൽ പ്രസ്താവിച്ചുകാണുന്ന ജാതിക്കാരെപ്പററി ചർച്ച ചെയ്യുന്നതായാലും കാലത്തെപ്പററി ചില ഊഹങ്ങൾ ചെയ്യാവുന്നതാണ്. കേരളത്തിലുള്ള ഹിന്ദുമതാവലംബികളായ ജാതിക്കാരുടെ കഥ

---

* വടക്കൻ പാട്ടുകൾ, S. T. Reddiar's Edition, page 31, Part II.

യെടുത്താൽ കാലനിർണ്ണയത്തിൽ കുഴപ്പങ്ങൾ അധികമാവാനാണെളുപ്പം. അതുകൊണ്ട് അന്യമതക്കാരെപ്പററിയാലോചിക്കാം. ആരോമൽച്ചേകോരെപ്പററിയുള്ള പാട്ടിൽ മുഹമ്മദീയരെപ്പററി പ്രസ്താവങ്ങളൊന്നുമില്ലെങ്കിലും, ഉണ്ണ്യാച്ചയെപ്പററിയും, ആരോമുണ്ണിയെപ്പററിയും ഉള്ള പാട്ടുകളിൽ ജോനകന്മാർ, നസ്രാണിമാർ, എന്നിവരെപ്പററി പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ക്രിസ്ത്യാനികൾ മുഹമ്മദീയരുടെ ആഗമനത്തിന്ന് എത്രയോ മുമ്പുതന്നെ കേരളത്തിൽ വന്നു കൂടീട്ടുണ്ടെന്നാണ് ചരിത്രകാരന്മാരുടെ അഭിപ്രായം. മുഹമ്മദീയരുടെ ആഗമനം 7-ാം നൂററാണ്ടിന്നു ശേഷമാവാനേ തരമുള്ളൂ. ആ നൂററാണ്ടിലാണല്ലൊ മുഹമ്മദ് നിബിയുടെ അവതാരം. ക്രിസ്ത്വാബ്ദം 710 (A. D.) ലാണ് ആദ്യത്തെ മുഹമ്മദീയസംഘംകേരളത്തിലെത്തിയതെന്ന് ഒരു രേഖകൊണ്ടു കാണുന്നു.* അറബിവ്യാപാരിയായ സുലൈമാൻ (ക്രിസ്ത്വാബ്ദം 851-52) "ഇന്ത്യാക്കാരിലോ ചീനക്കാരിലോ ഇസ്ലാംമതം അംഗീകരിക്കുന്നവനോ അറബിഭാഷ സംസാരിക്കുന്നവനോ ആയ യാതൊരാളെങ്കിലും ഉണ്ടെന്ന് ഞാനറിയുന്നില്ല." †എന്നു രേഖപ്പെടുത്തിയതായി കൊച്ചിരാജ്യ ചരിത്രത്തിൽ കാണുന്നു. ക്രിസ്ത്വാബ്ദം 869, 885, 916 എന്നീ കാലമായപ്പോഴെക്ക് അറേബിയായും, മലബാറും തമ്മിലുള്ള കച്ചവടബന്ധം അറബി സഞ്ചാരികളുടെ പ്രശംസയ്ക്കു പാത്രമായതായിട്ടും കാണുന്നുണ്ട്. ഇതിൽനിന്നെല്ലാം ഊഹിക്കേണ്ടത്, ക്രിസ്ത്വാബ്ദം 9-ഉം, 10-ഉം നൂററാണ്ടിൽ മുഹമ്മദീയർ കേരളത്തിൽ കച്ചവടത്തിന്നായി വന്നിട്ടുണ്ടായിരിക്കണമെന്നാണല്ലൊ. ക്രി. പി. 16-ാം നൂററാണ്ടായപ്പോഴെക്ക മലബാറിൽ മുഹമ്മദീയരുടെ വ്യാപാരം അത്യുച്ചനിലയിലെത്തിയതായും അവർ മിക്ക തുറമുഖങ്ങളിലും നിവസിച്ചിരുന്നതായും അക്കാലത്തെ സഞ്ചാരികൾ രേഖപ്പെടുത്തിക്കാണുന്നുണ്ട്. ചുരുക്കത്തിൽ മുഹമ്മദീയർ മലയാളക്കരയിൽ സമൃദ്ധിയായി കാണുന്നത് ക്രി. പി. 12-ാം നൂററാണ്ടിന്ന് ശേഷമാണ്. ഉണ്ണ്യാച്ചയുടെ കാലം ക്രി. പി. 12-ാം നൂററാണ്ടിലാണെങ്കിൽ നാഗപുരത്തെ അങ്ങാടിയിൽ അവർ കണ്ടുമുട്ടിയവർ സാധാരണ മുഹമ്മദീയരാണോ എന്ന സംശയത്തിന്ന് അവകാശമുണ്ട്. അവരെ ജോനകരെന്നാണ് പേർ വിളിച്ച് കാണുന്നതും. ജോനകശബ്ദം യവനൻ എന്ന പദത്തിൽ നിന്ന് വന്നതായിരിക്കണം എന്ന് ഡോക്ടർ പി. ഡെ. തോമാസ്സ്, യം. എ. പ്രസ്താവിക്കുന്നു.‡ "പണ്ടു കടലിൽ കൂടി കേരളത്തിൽ വന്നുചേർന്നിട്ടുള്ള വെള്ള

---

* History of Kerala Part II, p. 549.

† കൊച്ചീരാജ്യചരിത്രം പേജ് 19.

‡ 'മുഹമ്മദീയനായ പെരുമാൾ' എന്ന അദ്ദേഹത്തിന്റെ ലേഖനം നോക്കുക. ഗദ്യകുസുമാവലി ഒന്നാംപുസ്തകം, പേജ് 31.

ത്തൊലിക്കാരായ എല്ലാജനങ്ങളേയും 'യവനർ' എന്നു വിളിക്കാറുണ്ടായിരുന്നു. ഈ പേരിൽ നിന്നാണ് മുഹമ്മദീയക്ക് ജോനകർ എന്ന പേരുണ്ടായത്. പഴയ തമിഴ്കൃതിയിൽ യവനരെപ്പററി പറയുന്നത് പലതും പേർഷ്യയിൽ നിന്നുവന്ന ക്രിസ്ത്യാനികളെക്കുറിച്ചാണെന്ന് ദിവാൻ ബഹദൂർ സ്വാമിക്കണ്ണപ്പിള്ള അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു.....'ബൌദ്ധന്മാർ' 'യവനർ' എന്നിങ്ങിനെയുള്ള പേരുകൾക്ക് വളരെ വിസ്തൃതമായ അർത്ഥം സങ്കല്പിക്കേണ്ടതാണെന്നത്രെ മേൽ പറഞ്ഞതിന്റെ സാരം.'' "കേരള പഴമയിൽ" കൊല്ലത്തെ പാണ്ടികശാലയെപ്പററി പറയുന്ന ഘട്ടത്തിൽ "ഇവിടെ അറവികൾ ഇല്ല; ചില ചോ(ജോ)നകന്മാരല്ലാതെ മുസൽമാൻമാരും ഇല്ലല്ലോ" എന്ന് പ്രസ്താവിച്ചു കാണുന്നുണ്ട്. ഇതിൽ നിന്ന് ജോനകന്മാർ മുസൽമാൻമാരാണോ എന്ന് സംശയിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ജോനകശബ്ദം ബൌദ്ധശബ്ദംപോലെ മുഹമ്മദീയശബ്ദത്തിന്റെ പര്യായമായിത്തീരാൻ കുറച്ച് കാലംപിടിച്ചിട്ടുണ്ടായിരിക്കണം. ജോനകർ ഒരുകാലത്ത് ജൈനരായിരുന്നുവോ എന്ന് സംശയിക്കുന്നതിന്ന് ബൌദ്ധശബ്ദത്തിന്റെ പരിണാമം സഹായിക്കുന്നുണ്ട്. 700 കൊല്ലത്തെ പഴക്കമുള്ള ജൈനർ കോഴിക്കോട്ടുണ്ടെന്ന് കുഞ്ഞിക്കുട്ടൻ തമ്പുരാൻ പ്രസ്താവിക്കുന്നുണ്ട്.* പാട്ടിൽ പ്രസ്താവിച്ച ജോനകർ നാഗപുരത്തെ അങ്ങാടിയിലാണെന്നു കാണുന്നതിനാൽ അവർ കച്ചവടക്കാരായ ക്രിസ്ത്യാനികളോ, മററു വല്ല പാശ്ചാത്യന്മാരോ ആയിരിക്കാനിടയുണ്ട്. അവർ മുഹമ്മദീയരാണെന്നു വിചാരിക്കുന്നപക്ഷം ഉണ്ണ്യാച്ചയുടെ കാലം ക്രി. പി. 12-ാം ശതകത്തിന്ന് പിന്നിലാക്കേണ്ടതായിവരും. അല്ലെങ്കിൽ ഒരു നൂററാണ്ടുകൂടി മുമ്പാണെന്ന് കരുതാവുന്നതാണ്.

ഇനി ചേകോന്മാരുടെ വരവിനെപ്പററി ചിന്തിച്ചുനോക്കാം. ഈഴവർ സിംഹളത്തിൽ (ലങ്ക) നിന്നു തേങ്ങയോടുകൂടി ക്രി. പി. മൂന്നും നാലും നൂററാണ്ടുകൾക്കുള്ളിൽ വന്നവരാണെന്ന് വിദേശീയരുടെ കുറിപ്പുകളെ ആസ്പദമാക്കി അനുമാനിക്കുന്നത് അബദ്ധമാണെന്നും, അവർ ക്രിസ്ത്വാബ്ദം ആദ്യത്തിലോ, അതിന്നുമുമ്പോ, കേരളത്തിൽ വന്നിട്ടുണ്ടെന്നും, മി. സി. വി. കുഞ്ഞുരാമൻ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നുണ്ട്.† നാളികേരത്തെപ്പററിയുള്ള പ്രസ്താവം വല്മീകിരാമായണത്തിലും ചിലപ്പതികാരത്തിലും (ക്രി. പി. 2-ാം നൂററാണ്ട്) ഉണ്ടു താനും. ആരോമച്ചേകവരുടെ പാട്ടിൽ കാണുന്ന ചേരമാൻ പെരുമാളുടെ പ്രസ്താവവും മററും ഈ അഭിപ്രായത്തിന്ന് എതിരായിട്ടാണ് നില്ക്കുന്നത്, ഈഴവരുടെ ഇടയിൽ പ്രഭുക്കന്മാരായി കാണുന്ന

* ലേബാർ ഗസററിയർ (2-ാം ഭാഗം) മുഖവുര—പേജ് 6.

† 'ഈഴവരു ഇരീഹാസം' എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ മുഖവുര—ഭാഗങ്ങൾ 26—33.

ചേകോന്മാർ മാത്രമോ, അതല്ലെങ്കിൽ ആരോമൽച്ചേകോരുടെ വംശം മാത്രമോ, അക്കാലത്ത് വന്നതായി വിചാരിക്കാമോ എന്നൊരുപ്രശ്നവും ഈ ഘട്ടത്തിൽ ഉണ്ടാകാവുന്നതാണ്. ചേരമാൻ പെരുമാളുടെ പ്രസ്താവവും മററും പരമ്പരയാ ചൊല്ലിപ്പോരുന്ന പാട്ടിൽ ഇടക്കുകടന്നു കൂടിയതായിരിക്കാനും വഴിയില്ലായ്കയില്ല. ഒരുരാജ്യത്ത് നിന്ന് മറെറാരു രാജ്യത്തിലേക്ക് ആളുകൾ പോകാൻ തുടങ്ങിയാൽ ആ പോക്ക് ഇടക്കിടക്ക് ഉണ്ടാവാൻ വഴിയുണ്ടല്ലൊ. സംഘംസംഘമായി ഓരോ കാലത്തുവന്നുവെന്ന് വിശ്വസിക്കുന്നതായിരിക്കും എല്ലാവരും ഒരേകാലത്ത് വന്നുചേൎന്നുവെന്നു വിചാരിക്കുന്നതിനേക്കാൾ യുക്തിയുക്തമായിരിക്കുന്നത്. ഈ സംഗതികളെല്ലാം ആലോചിക്കുമ്പോൾ ഈഴവരുടെ ഒന്നിച്ചുള്ളവരവല്ല, ചേകോന്മാരുടെ വരവിനെമാത്രമാണ് ആരോമച്ചേകോരുടെ പാട്ടിൽ സൂചിപ്പിക്കുന്നതെന്ന് ഊഹിക്കുന്നതും അസംഗതമായിരിക്കയില്ല. ചേകോന്മാരുടെ യുദ്ധപരിശീലനാദി സമ്പ്രദായങ്ങൾ മററുള്ളവരും അംഗീകരിച്ചു തുടങ്ങിയപ്പോൾ 'ചേകോർ' ശബ്ദം പടയാളിയെന്ന പദത്തിന്ന് പൎയ്യായമായിത്തീൎന്നുവെന്നുള്ളതും ഇവിടെ സ്മരിക്കേണ്ടതാണ്. കേരളപഴമയിലും* ദാരികവധം പാട്ടിലും† ഈ ശബ്ദം യുദ്ധവീരന്മാർ എന്നൎത്ഥത്തിലാണ് പ്രയോഗിച്ചു കാണുന്നത്.

കത്താക്കന്മാർ.

നാടോടിപ്പാട്ടുകളുടെ കൎത്താക്കന്മാരെ നിൎണ്ണയിക്കുന്നകാൎയ്യം വിഷമമാണെന്ന് ഇതിന്നുമുമ്പ് സൂചിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടല്ലൊ. നാടന്മാരുടെ ഇടയിൽ അപ്പോഴുണ്ടാകാറുള്ള ചില രസികന്മാരുടെ സരസ്വതീപ്രവാഹങ്ങളാണ് ഇവയെന്നേ പൊതുവെ പറഞ്ഞുകൂടൂ. നാടൻ സംസ്കാരത്തിന്റെ പ്രതിനിധികളായിരുന്ന അവർ അതിന്റെ ചിത്രം അകൃത്രിമരമണീയമായി വരച്ചിട്ടുണ്ട്. "ആരെക്കൊണ്ടഞ്ചുകവികെട്ടേണ്ടൂ" എന്ന് ആരോമച്ചേകവരെപ്പററിയുള്ള പാട്ടിന്റെ ആരംഭത്തിൽ കാണുന്നതിനാൽ 'പുത്തൂരം പാട്ട്' കളുടെ കൎത്താവ് ഒരാളായിരിക്കുമോ എന്ന് ഊഹിക്കുവാൻ വഴിയുണ്ട്.

ഉപസംഹാരം.

തച്ചോളിപ്പാട്ടുകൾ എന്റെ കൈവശം കിട്ടിയിട്ടുള്ളവ ഇനിയും കുറെ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുവാനുള്ളതുകൊണ്ട് അവയുടെ കാലനിൎണ്ണയവും,

---

* പേജ് 96. "മമ്മലുക്കാർ ആർ എന്നാൽ.....ആയുധാഭ്യാസത്തികവുവന്ന ചേകവർതന്നെ."

† "ചേകവർ കേൾപ്പിൽ പടകലഹത്തിന്ന് ശൌൎയ്യപുരുഷന്മാരായിരിക്കും."

പാട്ടുകളിൽനിന്ന് ഗ്രഹിക്കാവുന്നേടത്തോളം അക്കാലത്തെ കേരളീയരുടെ മതബോധം, കേരളത്തിലെ ഭരണസമ്പ്രദായം സാഹിത്യത്തിൻെറ വളർച്ചയിൽ നാടോടിപ്പാട്ടുകൾക്കുള്ളസ്ഥാനം, എന്നീസംഗതികളും അവ പ്രകാശിപ്പിക്കുന്നതോടുകൂടി പ്രതിപാദിക്കാമെന്നു കരുതി ഇപ്പോൾ തന്നെ വളരെ ദീർഘിച്ചുപോയ ഈ ചർച്ച ഇവിടെ അവസാനിപ്പിച്ചു കൊള്ളുന്നു. നാടോടിപ്പാട്ടുകളെ ശേഖരിച്ച്, അവയുടെ പാഠം ശരിപ്പെടുത്തി, അവയിൽ കൊള്ളിച്ചിട്ടുള്ള ദേശ്യപദങ്ങളുടെ അർത്ഥം സുഗമമാക്കി പ്രസാധനം ചെയ്യുന്നത് എളുപ്പമുള്ളകാര്യമല്ലെന്ന് എൻെറ അനുഭവം വിളിച്ചു പറയുന്നുണ്ട്. എന്നാലും, കേരളീയരിൽ വമ്പിച്ച ജനസമുദായങ്ങളായി കരുതേണ്ടുന്ന തിയ്യരുടേയും, നായന്മാരുടേയും പഴയ സംസ്കാരം രേഖപ്പെടുത്തി വെച്ചിട്ടുള്ള നാടോടിപ്പാട്ടുകളെപ്പററിയുള്ള പഠനവും അച്ചടിക്കാത്ത പാട്ടുകളുടെ പ്രസാധനവും, അവരുടെ സംസ്കാരപുരോഗതിക്ക് അത്യാവശ്യമെന്ന് തോന്നിയതിൻെറ ഫലമായിട്ടാണ് ഈ പ്രയാസമേറിയ ഭാരവാഹിത്വം ഞാൻ ഏറെറടുക്കാൻ ഇടയായത്. നമ്മുടെ സംസ്കാരത്തിൻെറ സ്വഭാവം വെളിപ്പെടുത്തുന്നത് ഗവേഷണം കൊണ്ടു ചെയ്യേണ്ടുന്ന ഒരു പ്രധാനകൃത്യവുമാണല്ലൊ. ഈ വ്യവസായത്തിൽ അടങ്ങിയ ബുദ്ധിമുട്ടുകൾ അനുഭവമുള്ളവർക്ക് അറിയാവുന്നതാകയാൽ അവയെ സവിസ്തരം പ്രതിപാദിക്കേണമെന്ന് വിചാരിക്കുന്നില്ല. ഇപ്പോൾ അച്ചടിച്ചിട്ടുള്ള പാട്ടുകൾതന്നെ പാഠങ്ങൾ ശരിപ്പെടുത്തി അർത്ഥവിവരണത്തോടുകൂടി പ്രകാശനംചെയ്യേണ്ടതായിട്ടാണിരിക്കുന്നത്. ഭാഷാഭിമാനികളുടെ സനിർപ്പക്ഷമായ ശ്രദ്ധ ഇതിലേക്ക് ആകർഷിക്കുവാൻ എൻെറ ശ്രമം പര്യാപ്തമായിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ അതുതന്നെയാണ് എനിക്കുള്ള വലുതായ ചാരിതാർത്ഥ്യം.

എൻെറ ഉദ്യമം പരിപൂർണ്ണമായിട്ടുണ്ടെന്നോ, അതിൽ കുററവും കുറവും ഇല്ലെന്നോ, ഞാൻ ലേശംപോലും അഭിമാനിക്കുന്നില്ല. മാർഗ്ഗനിർണ്ണയം പ്രയാസമായിരിക്കുന്ന ഒരു മഹാവനത്തിലാണ് ഞാൻ പ്രവേശിച്ചിട്ടുള്ളതെന്ന് എനിക്ക് നല്ല നിശ്ചയമുണ്ട്. ഇത്തരത്തിലുള്ള ഒരു പരിശ്രമം ഇദം പ്രഥമമാകയാൽ മാർഗ്ഗദർശകമായി എൻെറ ഉത്സാഹവും സ്നേഹിതന്മാരുടെ പ്രോത്സാഹനവുമാണ് എനിക്ക് കാര്യമായിട്ടുണ്ടായ അവലംബം. അതുകൊണ്ട്, ഇതിൽ പരിഷ്കരിക്കേണ്ട ഭാഗത്തെപ്പററി സഹൃദയന്മാരുടെ സാരോപദേശങ്ങൾ സാദരം ഞാൻ ക്ഷണിച്ചുകൊള്ളുന്നുണ്ട്. നാടോടിപ്പാട്ടുകളെ ശേഖരിക്കുന്നതിൽ എത്രജനങ്ങൾ ഒത്തുചേർന്നാലാണ് മതിയാവുക എന്ന് തിട്ടമായി പറയുവാൻ പ്രയാസമായ നിലയിൽ അത്ര വിപുലമാണ് ആഭണ്ഡാഗാരത്തിൻെറസ്ഥിതി. സ്വന്തം

നാടിൻെറ സംസ്കാരത്തിൽ അഭിമാനമുള്ള ഏതൊരു കേരളീയനും അതിൽ കഴിയുന്നശ്രമം ചെയ്യേണമെന്നാണ് എൻെറ വിനീതമായ അപേക്ഷ. ഇത്തരം പാട്ടുകൾ കേരളത്തിലുള്ള ഓരോ സമുദായത്തെപ്പററിയും അനവധിയുണ്ട്. ആ വക പാട്ടുകൾ അതാതു സമുദായത്തിലുള്ളവക്ക് ശേഖരിക്കുവാൻ പ്രത്യേക സൌകര്യങ്ങളും ഉണ്ടായിരിക്കും. അവരുടെ ശ്രദ്ധയും ഞാൻ ഈ വിഷയത്തിലേക്ക് ക്ഷണിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

നാടോടിപ്പാട്ടുകൾ ഒരുതലമുറകൂടികഴിഞ്ഞാൽ വളരെ കിട്ടുമോ എന്ന് സംശയമാണ്. പ്രായംചെന്ന പുരുഷന്മാരേയും സ്ത്രീകളേയും ആശ്രയിച്ചാണ് ഇപ്പോൾ പലതിൻേറയും ആയുസ്സ് നില്ക്കുന്നത്. അവരുടെകാലംകഴിഞ്ഞാൽ പിന്നെ പശ്ചാത്തപിക്കുവാനേ നമുക്ക് തരമുണ്ടാകയുള്ളൂ. മഹാകവി ഉള്ളൂരിൻെറ പ്രാർത്ഥന ഞാനും ഈ അവസരത്തിൽ ആവർത്തിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

"ഈ പാട്ടുകളെ അപമൃത്യുവിൽ നിന്ന് പരിത്രാണം ചെയ്യുന്നതിനേക്കാൾ പാവനമായ ഒരുധർമ്മം ഭാഷാഭിമാനികൾക്കുണ്ടെന്ന് എനിക്ക് വിശ്വാസമില്ല. മാന്യവായനക്കാരെ! നമ്മുടെ പൂർവ്വികന്മാരുടെ ഈ അമൂല്യനിധിക്ക് ക്ഷണഭംഗുരത്വമോ, ചിരഞ്ജീവിത്വമോ, രണ്ടിലൊന്ന് നൽകുവാൻ ഈ നിമിഷത്തിൽ നാം വിചാരിച്ചാൽ കഴിയും. അതിൽ ഏതാണ് കർത്തവ്യമെന്ന് നിശ്ചയിച്ച് ഔചിത്യംപോലെ പ്രവർത്തിക്കുവിൻ. ഉത്തരക്ഷണത്തിൽ ന്യായ്യഗ്രാഹ്യവിവേചനത്തിന്നുള്ള സമയം അതീതമായിപോകുന്നു.*

ഈ ഗൌരവമേറിയ കാര്യത്തിൽ ഇനിയും അനാസ്ഥകാണിക്കരുതെന്ന് ഞാനും ഭാഷാഭിമാനികളോടു പ്രാർത്ഥിച്ചുകൊള്ളട്ടെ.

---

* സി. പി. ഗോവിന്ദപ്പിള്ളയുടെ "മലയാളത്തിലെ പഴയപാട്ടുകൾ" എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൻെറ മുഖവുര.

തച്ചോളി ഒതേനനെപ്പററിയുള്ള

പാട്ടുകഥ.

EDITED BY

CHELNAT ACHYUTA MENON, B. A.,

Head of the Department of Malayalam,

University of Madras.

തച്ചോളി ഒതേനൻ

(കുറിപ്പ്.)

വടകര റെയിൽവെസ്റ്റേഷന്ന് സമീപം ഏകദേശം ഒരുനാഴിക കിഴക്കായി മേപ്പ എന്നൊരു പ്രദേശമുണ്ട്. അതിൽ ഒരു കുന്നിൻെറ ചരുവിലായി ഒരു പഴയതറവാടിൻെറ അവശിഷ്ടങ്ങൾ കാണാവുന്നതാണ്. ഇതാണ് കേരളമെങ്ങും വിളികൊണ്ട തച്ചോളി ഒതേനൻ ജനിച്ചസ്ഥലം. ഈ തറവാടിന്ന് 'മാണിക്കോത്ത്' എന്നായിരുന്നു പേർ. അവിടെ ഇപ്പോൾ പഴയതറവാടിൻെറ തറയും ആസ്ഥാനത്ത് ഒതേനൻ, കോമക്കുറുപ്പ് ഇവരുടെ പ്രേതത്തെ കുടിവെച്ചതായി ഒരു ചെറിയ മണ്ഡപവും അതിന്നടുത്ത് വടക്കുഭാഗത്ത് അതിലും ചെറുതായ മറെറാരുമണ്ഡപവും മാത്രമാണ് സ്ഥിതിചെയ്യുന്നത്. വലിയ മണ്ഡപത്തിൽ രണ്ടു മുറിയുണ്ട്. ഒന്നിൽ ഒരുവിഗ്രഹവും പ്രതിഷ്ഠിച്ചിട്ടുണ്ട്. അത് കോമക്കുറുപ്പിൻെറതാണെന്നാണ് അയൽവാസികളിൽ നിന്ന് കിട്ടിയ അറിവ്. മറെറ മുറിയിൽ പട്ടിട്ടു മൂടിയെ ഒരു കട്ടിൽമാത്രമാണ് കാണുന്നത്. അത് ഒതേനൻ കിടന്ന് മരിച്ചകട്ടിലാണെന്നാണ് സങ്കല്പം. ഒതേനൻ "പൊന്നിയം" പൊയ്ത്ത് കഴിഞ്ഞുപോരുമ്പോൾ കതിരൂർകുരുക്കളുടെ കൂട്ടത്തിൽപെട്ട മായൻകുട്ടി എന്നൊരു മുഹമ്മദീയൻ അദ്ദേഹത്തിൻെറ നെററിക്ക് വെടിവെച്ചുവെന്നും, ആവെടി മരണത്തിൽ കലാശിച്ചുവെന്നും, ഒരുപാട്ടിൽ വിവരിക്കുന്നുണ്ട്. വെടിയേററതിന്നു ശേഷം വീടെത്തുന്നതുവരെ വേദനസഹിച്ച് പയ്യംപള്ളിചന്തു മുതലായ ചങ്ങാതിമാരുടെ സഹായത്തോടു കൂടി ഒതേനൻ നടന്നുപോന്നുവെന്നും കൂടി ആ പാട്ടിൽ നിന്ന് അറിയാവുന്നതാണ്. അങ്ങിനെവന്നു കിടന്ന കട്ടിലാണത്രെ മേല്പറഞ്ഞ മണ്ഡപത്തിൽ സൂക്ഷിച്ചുവെച്ചിട്ടുള്ളത്. ഈ രണ്ടു ചെറിയ മുറികളുടെ മുമ്പിലുള്ള താഴ്വാരത്തിൽ ഒരു പ്ലാംമുണ്ട്. അത് ചാപ്പനെ സങ്കല്പിച്ചുവെച്ചിട്ടുള്ളതാണെന്നാണ് ആദിക്കുകാർ പറയുന്നത്. ചെറിയ മണ്ഡപത്തിൽ ഏതാനും കൊല്ലങ്ങൾക്കു മുമ്പ് മരിച്ച ഒരു കാരണവരെ കുടിവെച്ചിരിക്കയാണെന്നും അറിയുന്നു. ഈ തറവാട്ടിൻെറ പ്രതിനിധിയായി ഇപ്പോൾ ഏകദേശം എഴുപത് വയസ്സു പ്രായമായ ഒരുസ്ത്രീ മാത്രമാണുള്ളത്.

മേല്പറഞ്ഞ സ്ഥലത്തുള്ള മണ്ഡപവും മററും ഒരു ക്ഷേത്രംപോലെയാണ് ആദിക്കുകാർ കരുതിവരുന്നത്. അവിടെ കൊല്ലത്തിലൊരി

ക്കൽ ഒതേനൻെറ സ്മാരകമായി ഒരു 'തിറ'യും* നടത്തിവരുന്നുണ്ട്. ഒതേനൻെറ വകയായുള്ള പറമ്പുകളിലും സ്ഥലങ്ങളിലും താമസിക്കുന്ന തിയ്യരും നായന്മാരും കൂടിയാണ് ഈ തിറ കഴിക്കുന്നത്. ഇതിന്നു വേണ്ടുന്ന സംഭാരങ്ങൾ ഇന്നിന്നവർ കൊണ്ടുവന്നുകൊള്ളെണമെന്ന് പണ്ടെ നിബ്ബന്ധമുണ്ടെന്നുമാത്രമല്ല, അതിന്നു വല്ലവീഴ്ചയും വരുത്തിയാൽ അവക്ക് ചില അനർത്ഥങ്ങൾ ഉണ്ടാകുന്നുണ്ടെന്നും, ആ ദിക്കുകാരിൽ നിന്ന് അറിയാനിടവന്നു.

അവിടെ കുടിവെച്ച പ്രേതങ്ങളിൽ തച്ചോളി ഒതേനൻെറതിന്നാണ് അധികം ഉഗ്രതയുള്ളതായിട്ട് കരുതിവരുന്നത്. അയൽവക്കക്കാർ വളരെ ഭയഭക്തിയോടുകൂടിയാണ് അവിടെ പെരുമാറുന്നത്. ഓരോ കാര്യസിദ്ധിക്കായി നാട്ടുകാർ വഴിപാടുചെയ്യുന്നതും അവിടെ പതിവാണ്. തച്ചോളി ഒതേനൻെറ കീർത്തി നിലനില്ക്കുന്നത് ഒരഭ്യാസിയെന്ന നിലയിൽ മാത്രമല്ല. അദ്ദേഹം അതിസമർത്ഥനായ ഒരു മന്ത്രവാദി കൂടി ആയിരുന്നുവെന്ന് ഐതിഹ്യമുണ്ട്. ഇതിന്നൊരു ദൃഷ്ടാന്തം അദ്ദേഹം കോഴിക്കോട്ടു പോയപ്പോൾ തനിക്ക് അരിവെച്ചുകൊടുക്കാൻ ആദ്യം വിസമ്മതം കാണിച്ചസ്ത്രീക്ക് അനുഭവപ്പെടുത്തിക്കൊടുക്കുന്നുമുണ്ട്.† ആ മഹാൻെറ സങ്കല്പം നിലനിർത്തിവരുന്ന പുണ്യസ്ഥലത്ത് ചെന്നു നോക്കിയാൽ ഒരമാനുഷൻെറ അവശിഷ്ടസാന്നിദ്ധ്യം അവിടെയുണ്ടെന്ന് ആർക്കും തോന്നുന്നതാണ്.

ഒതേനൻെറ ജീവചരിത്രം.

ഒതേനനെപ്പററിയുള്ള ഐതിഹ്യങ്ങളും പാട്ടുകളും ആസ്പദമാക്കി ഒരു പുസ്തകമെഴുതിയ ശ്രീമതി കടത്തനാട്ട് മാധവിയമ്മയുടെ പരിശ്രമത്തെപ്പററി ഇതിന്നുമുമ്പ് തന്നെ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ടല്ലോ. അതിനെ തുടർന്ന് ഒതേനൻെറ ജീവചരിത്രത്തെപ്പററി ഇനിയും അന്വേഷണം ചെയ്യേണ്ടതായിട്ടാണ് ഇരിക്കുന്നത്. നാട്ടുകാരുടെ മനസ്സിൽ സ്ഥിരപ്രതിഷ്ഠ ലഭിച്ചിട്ടുള്ള ആ മഹാൻ ജീവിച്ചിരുന്ന കാലത്ത് വെറും ഒരു റോബിൻഹുഡ് മാത്രമായിരുന്നില്ലെന്നും, അന്നെത്തെ രാജാക്കന്മാർ ഒതേനൻെറ സഹായവും, ഉപദേശവും പലപ്പോഴും ആവശ്യപ്പെട്ടിരുന്നുവെന്നും, ആ ചരിത്രപുരുഷനെപ്പററിയുള്ള പാട്ടുകളിൽ നിന്ന് വെളിവാകുന്നുണ്ട്.

---

* ഒരാഘോഷം, കാളീക്ഷേത്രങ്ങളിൽ തിറകെട്ടിക്കുളിക്കുന്നതിന്നും ഇതുപേരുണ്ട്.

† Part II, p. 85.

1925 ൽ ആഗസ്റ്റുമാസത്തിൽ 'ഗജകേസരി'യിൽ ഒതേനൻെറ ജീവചരിത്രത്തെപ്പററി നാലഞ്ചു ലേഖനങ്ങൾ തുടച്ചയായി പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയിരുന്നു. ഒതേനൻെറ കഥ വിവരിക്കുന്ന ഒരുപാട്ടിനെ ആസ്പദമാക്കിട്ടായിരുന്നു അതെഴുതിയിരുന്നതെന്ന് അതിലെ ഉദ്ധാരണങ്ങളിൽ നിന്ന് വെളിവാവുന്നുണ്ട്. അതിൽ ഒരിടത്ത് ഒതേനൻ "കൊല്ലം 759 മിഥുനമാസം വെള്ളിയാഴ്ച നട്ടുച്ചക്ക് കുറുത്തവാവ് കൂടിയ സമയത്തായിരുന്നു" ജനിച്ചതെന്ന് പ്രസ്താവിച്ച് കാണുന്നു. ഒതേനൻെറ അമ്മയായ ഉൗപ്പാട്ടിയെക്കണ്ട് ചീനംവീട്ടിൽ (പുതുപ്പണത്ത്) വാഴുന്നവർ അവരിൽ അനുരക്തനായെന്നും, ന്യായമായമാർഗ്ഗങ്ങളെ അവലംബിച്ച് വശപ്പെടുത്തുവാൻ സാധിക്കാഞ്ഞയാൽ വശ്യപ്രയോഗംകൊണ്ട് അവരെ സ്വാധീനമാക്കിയെന്നും, പിന്നീട് ആസ്ത്രീയെ പുടമുറി കഴിച്ചുവെന്നും, ഈ വേഴ്ചയിലുണ്ടായ സന്താനങ്ങളാണ് കോമക്കുറുപ്പ്, ഉണിച്ചിരക്കുഞ്ഞൻ (സ്ത്രീ) ഒതേനൻ, എന്നിവരെന്നും, അതിൽവിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഒതേനൻ തന്നെ മറെറാരവസരത്തിൽ പൊന്നപുരം കോട്ടപിടിക്കുവാൻ പോകുമ്പോൾ ആ സംരംഭത്തിലടങ്ങിയ അപായമറിഞ്ഞ് കോമക്കുറുപ്പ് തടുക്കയുണ്ടായി. ഉടനെ ഒതേനൻ ജ്യേഷ്ഠൻ പട്ടരുടെ മകനാകയാൽ ചോരകണ്ടാൽ ഓടുമെന്നും, താൻ പടനായരുടെ മകനാകയാൽ മുട്ടിനുചോരയിൽ പുളക്കുമെന്നും, മറുവടി പറഞ്ഞതായി മറെറാരുപാട്ടിൽ കാണുന്നു * ഈ രണ്ടുപ്രസ്താവങ്ങളും അന്യോന്യം വിരുദ്ധമായിട്ടാണിരിക്കുന്നത്.

മുൻപറഞ്ഞ ലേഖനപരമ്പരയിൽ പ്രസ്താവിച്ച മററു സംഭവങ്ങളുടെ ഒരുസംഗ്രഹം താഴെ ചേർക്കുന്നു:—

ഒതേനൻ കുട്ടിക്കാലത്ത് വലിയപോക്കിരിയായിരുന്നു. ഒരുദിവസം ലോകനാർകാവിൽവെച്ച് ഒരുചെറിയലഹളയുണ്ടാക്കിയതുകൊണ്ട് കാവിലെകുറുപ്പന്മാർ കുട്ടിയെപിടിച്ചുകെട്ടി പുറമരിക്കോലോത്ത്† തമ്പുരാനെ വിവരം അറിയിച്ചു. ഇത്ര ചെറുപ്പത്തിൽ തന്നെ ഈവിധം പരാക്രമം കാണിക്കുന്ന ഇവൻ വളന്നാൽ നാടുതന്നെ പിടിച്ചടക്കുമെന്ന് ഭയന്ന് കുട്ടിയെ കഴുവിന്മേലിടേണമെന്നു തമ്പുരാൻ കല്പിച്ചു. ഒതേനൻെറ അച്ഛൻ വിവരം അറിഞ്ഞ് കുറുപ്പന്മാരെയും തമ്പുരാനെയുംകണ്ട് കാവിലേക്ക് ആയിരംപൊന്ന് പിഴയടക്കാമെന്ന കരാറിന്മേൽ ഒരുവിധത്തിൽ കുട്ടിയെ കൊണ്ടുപോന്നു. ഈ സംഭവംകൊണ്ട് നിരാശനായ ഒതേനൻ പയററ് പഠിക്കാനായി തിരുവയിച്ചോലയിൽ കുറുപ്പിനേയും

---

* ഒന്നാം ഭാഗം, പേജ് 18.

† കടത്തനാട് കോവിലകത്തിൻെറ ഒരുശാഖ.

ചാപ്പനേയുംകൂട്ടി പൊന്നാനി താലൂക്കിൽ ചെന്നു് ചേറായിപണിക്കരുടെ ശിഷ്യനായികൂടി. $2\frac{1}{2}$ കൊല്ലം അവിടെ താമസിച്ച്, അഭ്യാസം പൂർത്തിയാക്കി, കടത്തനാട്ടെക്ക് തന്നെമടങ്ങി. മതിലൂർകുരുക്കളുടെ കീഴിൽ കുറച്ചുകൂടി പഠിക്കാൻ തീർച്ചയാക്കി അയാളുടെ കളരിയിൽചേർന്നു. ഈ വിവരം അറിഞ്ഞ പുറമേരിക്കോലോത്തെത്തമ്പുരാൻ മതിലൂർ കുരുക്കളോട് ഒതേനനെ ഉറക്കത്തിൽ കൊല്ലാനായി ആവശ്യപ്പെട്ടു. ഈ സംഗതി ചാപ്പൻ മുഖാന്തരം സ്വകാര്യമായി ഒതേനൻ അറികയാൽ പയ്യംപള്ളി ചന്തുവിനേയും കൂട്ടി തുളുനാട്ടിലേക്ക് അഭ്യസിക്കാനായിപ്പോയി. അവിടെ രാമപ്പൻ എന്ന കുരുക്കളുടെ കീഴിൽ കുറച്ചുകാലം അഭ്യസിച്ചു. രാമപ്പൻ കുരുക്കൾ പല മർമ്മക്കൈകളും പഠിപ്പിച്ചതോടുകൂടി വെടിവെച്ചാൽ തട്ടാതിരിക്കാനായി ഒരുറുക്കും നൂലും ഒതേനന്ന് സമ്മാനിച്ചു. സ്വദേശത്തേക്കു തിരിച്ചുവന്നതിന്നു ശേഷം ലോകനാർകാവിൽ വെച്ച് മതിലൂർ കുരുക്കളോട് പകവീട്ടി. ഇതിന്നുശേഷം കുട്ട്യത്ത് മൊയ്തീൻകുട്ടി, മലവാരരൈരു, ചിറയിൽ കരിമ്പാറകെട്ട് ചെമ്പൻ (കുറിച്ചിയൻ) എന്നീ പ്രസിദ്ധന്മാരായ പടയാളിത്തലവന്മാരെ ജയിച്ച്. തൻെറപേരും പെരുമയും വളർത്തി. അണ്ടലൂർക്കാവിൽ തിയ്യരുമായി ഒരുപോരാട്ടം അതിന്നുശേഷം നടത്തി. അതിൽ മുറിയേല്ക്കയാൽ കാവിൽചില വഴിപാടുകൾ നേർന്ന് മടങ്ങി. അങ്ങിനെ യിരിക്കുമ്പോൾ ഒരുദിവസം കുറെ മാപ്പിളമാർ കുറിപ്പുറം* കോലോത്തെ തമ്പുരാന് കാഴ്ചയായി കൊണ്ടുപോകുന്ന പൊന്നിൻ തളികപിടിച്ചു വാങ്ങി ആ തമ്പുരാൻെറ അപ്രീതി സമ്പാദിച്ചു. തമ്പുരാൻ തൻെറകാര്യസ്ഥനും അഭ്യാസിയും ആയിരുന്ന അറവിലെക്കാവിൽ കുഞ്ഞിക്കണ്ടപ്പനെ വിളിച്ച് ഒതേനനെ ഗൂഢമായി കൊല്ലാനേപ്പാടുചെയ്തു. ഈ വിവരം മുൻകൂട്ടിയറിഞ്ഞ ഒതേനൻ കണ്ടപ്പൻെറ ഭാര്യവീട്ടിൽ ചെന്ന് ഒളിഞ്ഞിരുന്ന് ഒരുസൂത്രം പ്രയോഗിച്ച് കണ്ടപ്പൻെറ ആൾക്കാരെക്കൊണ്ടുതന്നെ അയാളെ കൊല്ലിച്ചു.

ഒതേനനെപ്പററി ഇനിയും അനവധി ഐതിഹ്യങ്ങൾ ഉണ്ട്. ആ വീരകേസരിയെപ്പററിയുള്ള മററു പാട്ടുകൾ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്നതോടുകൂടി അവയുടെ വിവരണവും അദ്ദേഹത്തിൻെറ കാലത്തെപ്പററിയും, സ്വഭാവത്തെപ്പററിയും അതിനകം കിട്ടാവുന്ന വിവരങ്ങൾ കൂടിചേർത്ത് ഒരു നിരൂപണവും എഴുതുവാനുദ്ദേശിക്കുന്നതിനാൽ ഈ കുറിപ്പ് തല്ക്കാലം അവസാനിപ്പിക്കുന്നു.

---

* കടത്തനാട്ട് കോവിലകത്തിൻെറ മറെറാരുശാഖ.

അനുക്രമണിക.

		ഭാഗം.
1.	ഒതേനനും ഒാണപ്പുടവയും	1— 8
2.	ഒതേനൻ കൊടുമലക്കങ്കിയുടെ ഗർവ്വടക്കിയതു് ...	8— 24
3.	ഒതേനനും കാവിലുംചാത്തോത്ത് ചീരുവും ...	24— 30
4.	ഒതേനനും കൈതെരി ഒതേനൻ നമ്പ്യാരും ...	30— 46
5.	ഒതേനനും തൻെറ മക്കളും	46— 53
6.	ചിറക്കൽ മാപ്പിളമാരുമായുള്ള ഒതേനൻെറ പോരാട്ടം.	53— 73
7.	ഒതേനനും കോഴിക്കോട്ടെ പോരാട്ടവും ...	73— 93
8.	ഒതേനനും പൂത്താളി എടത്തിൽ ചിരുതേയിയുടെ പുടമുറിയും	93—105
9.	ഒതേനനും കേക്കൻമല നായന്മാരും ...	105—131
10.	ഒതേനനും കോട്ടക്കൽകുഞ്ഞാലി മരക്കാരും ...	131—142
11.	കുടകുമല കുഞ്ഞിക്കണ്ണനുമായുള്ള ഒതേനൻെറ പോരാട്ടം	142—161
12.	ഒതേനൻ കരിമലകോട്ടപ്പണികാണാൻ പോയതു്.	161—167

From my collection

ഒതേനനും ഓണപ്പടവയും*

തച്ചൊളി നല്ലൊമന കുഞ്ഞ്യാതെനൻ
തച്ചൊളിമെപ്പെലെ[1] ഉപ്പാട്ടിയും[2]
ഒതെനൻെറ അമ്മയാണ് ഉപ്പാട്ടിയും
ഉപ്പാട്ടി അങ്ങിനെ പൊകുന്നല്ലൊ
ഏറിയപൊന്നും ചമഞ്ഞവള്
പട്ടും ഉടുത്തങ്ങു പൊകുന്നല്ലൊ
ഒലവണ്ണൂക്കാവിലും[3] പൊകുന്നല്ലൊ
ഓളിന്ന[4] തങ്ങിനെ പൊയൊണ്ടിററ്[5] (ട്ട്)
ഒലവണ്ണൂർ കാവിലും ചെന്നനേരം
ഒലവണ്ണൂർക്കാവിൽ ഭഗവതിയൊ
മുടിവെച്ചിററങ്ങിനെ കീയുന്നെ[6]ല്ലൊ
മുടിവെച്ചിററങ്ങിനെ കീയുന്നേരം
തച്ചൊളിമെപ്പെലെ ഉപ്പാട്ടിയൊ
ഏറിയപൊന്നും ചമഞ്ഞവള്
ഓളിന്നതങ്ങിനെ നില്ക്കുന്നല്ലൊ
ഒലവണ്ണൂക്കാവിൽ ഭഗവതിയൊ
മുടി വെച്ചി കിഴക്കൊട്ട് കീയുന്നേരം
ഉപ്പാട്ടീനെമുമ്പിൽ കാണുന്നല്ലൊ
ഉപ്പാട്ടീനെമുമ്പിൽ കാണുന്നെരം
ഭഗവതി നല്ലൊണം നൊക്കുന്നല്ലൊ
ഭഗവതി ഓളയങ്ങു നൊക്കിയൊണ്ടാരെ

---

1. ത-മെപ്പ = ഒതേനൻെറ തറവാട്ടുപേർ.
2. ഉപ്പാട്ടി = ഒതേനൻെറ അമ്മയുടെപേർ.
3. ഒതേനൻെറ വീട്ടിന്നടുക്കെയുള്ള ക്ഷേത്രം.
4. അവൾ.
5. ററ എന്നു കാണുന്നിടത്തെല്ലാം ട്ട് എന്നു് മനസ്സിലാക്കേണ്ടതാണ്.
6. കീയുക = ഇറങ്ങുക. ഉത്തരകേരളത്തിലെ ദേശ്യം:— ഇവിടെ ഭഗവതിയെ അലങ്കരിച്ച് പുറത്ത് എഴുന്നള്ളിക്കുക എന്നർത്ഥം.

* One of the numerous folk-songs Collected by Percy macqueen Esq. I. C. S. and published by his kind courtesy.

ഭഗവതിക്കാശയങ്ങു വന്നുപോയി
ഭഗവതിക്കാശയങ്ങു വന്നൊണ്ടിററ്
ഉപ്പാട്ടിൻെറ മെലങ്ങു കൂടുന്നല്ലോ*
തച്ചോളിമെപ്പെലെ ഉപ്പാട്ടിയൊ
ഓളെയൊരിമെലങ്ങു തന്നെയാണ്
ഭഗവതിതന്നെയങ്ങു കൂടിയൊണ്ടാരെ
തച്ചൊളിമെപ്പെലെ ഉപ്പാട്ടിയൊ
ചൊരചത്തിച്ചിററും വീഴുന്നല്ലോ
ചൊരചത്തിച്ചിററ് വീണൊണ്ടാരെ
ഉപ്പാട്ടിവേഗം മരിച്ചുപോയി.
ഒലവണ്ണൂക്കാവുന്ന് മരിച്ചുപോയി
അതുകേട്ടൊളെ യൊരീ[1]മക്കളാണ്
തച്ചൊളിനല്ലോമന കുഞ്ഞൊത്തെനൻ
ഓനും ഓൻെറ[2] യൊരെട്ടനാന്ന് (ണ്)
തച്ചൊളിക്കൊമ ക്കുറുപ്പുംകൂടി,
ഏറിയൊരാളൊടും കൂടിവന്ന്
ഒലവണ്ണൂക്കാവിലും വന്നൊണ്ടിററ്
തച്ചോളി കൊമക്കുറുപ്പാകുന്നെ
തച്ചൊളി നല്ലോമന കുഞ്ഞൊത്തെനൻ
ഓറിന്ന[3] രണ്ടാളുംകൂടിവെഗം
പട്ടിന്നതന്നെ എടുത്തൊണ്ടിററ്
തച്ചൊളിമെപ്പെലെ പെററൊരമ്മ
അമ്മെനെത്ത[4]ന്നെ പുതപ്പിക്കുന്നു
അമ്മെനെപട്ടു പുതപ്പിച്ചിററ് (ട്ട്)
മഞ്ചലിൽതന്നെ എടുപ്പിച്ചല്ലോ
മഞ്ചലിൽ തന്നെ എടുക്കുന്നെരം
ഒലവണ്ണൂർക്കാവുന്ന് തന്നെയാന്ന് (ണ്)

---

* ഭൂതപ്രേതാദികൾ മനുഷ്യരിൽ, പ്രത്യേകിച്ച് സ്ത്രീകളിൽ, പ്രവേശിക്കുമെന്നുള്ള വിശ്വാസം ഇക്കാലത്തും ജനങ്ങളുടെ ഇടയിലുണ്ടല്ലോ. ചിലകർമ്മങ്ങൾചെയ്തു് പ്രേതങ്ങളെ ആവാഹിച്ച് സ്ത്രീകളിൽ പ്രവേശിപ്പിക്കുന്ന സമ്പ്രദായവും നടപ്പുണ്ട്. ഉദാ—സപ്പപ്രീതിക്കു് കഴിക്കുന്ന ഇള്ളൽ, വെളിച്ചപ്പെടൽ മുതലായവ.

1. അവളുടെയൊരീ എന്നതിൻെറ ചുരുക്കം.
2. അവനും, അവൻെറ
3. ഓർ = അവർ.
4. ഉത്തരകേരളത്തിലെ ദേശ്യം (അമ്മയെത്തന്നെ)

ആയിരം അരിവാരി ക്കൊടുക്കുന്നല്ലൊ
അന്നേരം മഞ്ചലും എടുപ്പിച്ചൊണ്ട്
ഒതെനനും ഏട്ടനും പൊരുന്നല്ലൊ
ഓറിന്ന് മഞ്ചല് കൊണ്ടെപ്പാ[1]ന്നിററ്
തച്ചൊളിമെപ്പെല വെക്കുന്നല്ലൊ
അന്നെരംതച്ചൊളി ചാപ്പനാന്ന്,
ശവംഇങ്ങു ചുടണ്ടൊരി കൊപ്പൊക്കയും
ആളുകളെകൊണ്ടു ചെയ്യിക്കുന്നു
ഒക്കയും പണിയങ്ങു തീത്തൊണ്ടാരെ*
തച്ചൊളിമെപ്പെലെ പെററൊരമ്മ
ഓളെ[2] യങ്ങുകൊണ്ടുപൊയി ദഹിപ്പിക്കുന്നു.
ഓളെ യങ്ങുകൊണ്ടുപൊയി ദഹിപ്പിച്ചെരെ
തച്ചൊളി നല്ലൊമന കുഞ്ഞ്യാതേനൻ
ഏട്ടൻ കുറുപ്പാളും കൂടിയാണ്
ഏറിയ അരിവാരി ക്കൊടുക്കുന്നല്ലൊ
ഏറിയമുണ്ടും കൊടുക്കുന്നല്ലൊ
സാധുക്കക്കായി കൊടുക്കുന്നല്ലൊ
പന്ത്രണ്ടാംദിവസം അതായേരത്ത്[3]
ചൊറും കറികളും വെണ്ടുഓളം
ഏറിയ ആളുക്കും കൊടുക്കുന്നല്ലൊ
അങ്ങിനെ ഓറങ്ങിരിക്കുന്നെരം
ഏറിയനാളും കഴിഞ്ഞൊണ്ടാരെ
ഓണവുംവന്നി ങ്ങടുക്കുന്നല്ലൊ
ഓണവുംവന്നി ങ്ങടുത്തേരത്ത്[4]
തച്ചൊളിനല്ലൊമന കുഞ്ഞ്യാതെനൻ
ചീനംവീട്ടിൽ തങ്ങളു് വാഴന്നോര്[5]
ഒതെനൻറച്ഛനാ വാഴന്നോര്

---

1. കൊണ്ടുവന്നിട്ട്.

2. അവളെ.

3. അതായനേരത്ത് എന്നതിൻെറ ചുരുക്കം. പന്ത്രണ്ടാം ദിവസം പുലകളിക്കുന്ന സമ്പ്രദായം സൂചിപ്പിക്കുന്നു. ചിലദിക്കിൽ പുല 14 ദിവസമുണ്ട്.

4. അടുത്തനേരത്ത്.

5. വാഴുന്നവൻ - ഒരു സ്ഥാനപ്പേര്. പണ്ടു് നാടു ഭരിച്ചിരുന്നവരിലൊരാൾ.

* തീത്തുകൊണ്ടാർ എന്നതിൽ 'എ' പ്രത്യയം ചേർത്തുണ്ടായ രൂപമാണ്, ഉപകാരാർത്ഥം പ്രയോഗിക്കുന്നതാണ്.

ഓറാടെ [1]ഒതെനൻ പൊകുന്നല്ലൊ
ചീനംവീട്ടീൽ തന്നെ യങ്ങുപൊകുന്നല്ലൊ
ഒതെനൻറമ്മനെ ഒഴിച്ചേരത്ത്[2]
ഒതെനൻ പുതുതായി പൊകുന്നതാ
ഓണത്തരവിന്[3] പൊകുന്നതാ
ഒതേനനങ്ങിനെ ചെല്ലുന്നെരം
ചീനംവീട്ടിൽതന്നെ യങ്ങു ചെല്ലുന്നെരം
ചീനംവീട്ടിൽ തങ്ങളു വാഴുന്നൊര്
കൊലായിത്തന്നെ ഇരുന്നിനല്ലൊ
ഒതെനൻ കയറിയങ്ങു ചെന്നൊണ്ടാരെ
ഒതെനനൊടല്ലെ പറയുന്നത് ;
'തച്ചൊളിമെപ്പെലെ കുഞ്ഞ്യാതെനാ
വന്നവയി(ഴി)ക്കങ്ങിരിക്കൊതെനാ !'
അന്നെരംപറയുന്നു കുഞ്ഞ്യാതെനൻ
വന്നെടംപോയി കയിഞ്ഞിപൊയി*
ഇന്നിപ്പം[4] ഞാന്തന്നെ യുള്ളകെട്ടൊ
അന്നേരംതങ്ങളു് പറയുന്നല്ലൊ
'ചിത്തിരത്തുൺ[5] പിടിച്ചിരിക്കൊതെനാ !'
അന്നെരംപറയുന്നു കുഞ്ഞ്യാതെനൻ
ചിത്തിരത്തുണെൻറ വീട്ടിലുണ്ട്.
ചിത്തിരത്തുണ് പിടിക്കവെണ്ടാ
ഞാന്തന്നെ ഈടെ[6]യിപ്പം നിന്നാമതി
അന്നേരം തങ്ങളു് പറയുന്നല്ലൊ
എന്നാലൊ നിൻറെ ഉറുമി[7]യാത്
ഉറുമിപിടിച്ചങ്ങിരിക്കൊതെനാ !
അന്നേരം പറയുന്നു കുഞ്ഞ്യാതേനൻ
ഉറുമി എൻറെ ചന്തിക്കു പററുല്ലെലൊ

1. ഓറാടെ = ഒരുടെ അവിടെ - അവരുടെവീട്ടീൽ.
2. ഒഴിക്കുക = ഉപേക്ഷിക്കുക.
3. ഓണത്തരവ് = ഓണപ്പുട.
4. ഇപ്പം = ഇപ്പോൾ.
5. ഉമ്മറത്ത് ഭംഗിയിലുണ്ടാക്കീട്ടുള്ള തൂൺ.
6. ഈടെ = ഇവീടെ (ദേശ്യം)
7. ഉറുമി = ഒരുതരംവാള്.

* അങ്ങിനെ ചെയ്യേണ്ടുന്നകാലംപോയി എന്നു താല്പൎയ്യം.

ഉറുമി എൻെറ കയ്യിൽതന്നെവേണം
ചീനംപീട്ടിൽ തങ്ങളവാഴന്നോര്
അന്നേരം പറയുന്നു വാഴന്നോര്
തച്ചോളിയൊമന കുഞ്ഞ്യാതെനാ
ഒററപൂരയൊളം മുണ്ടാകുന്ന്
ഞാനിന്നതങ്ങിനെ വാങ്ങ്യോണ്ടിററ്[1]
[2]ആടയിന്നങ്ങിനെ കൂട്ടീററാ(ട്ട)ത്[3]
ഒററമുണ്ടാവൊളം കൊടുത്തുപോയി
ആനക്കഴത്തൊളം അരികൂട്ടീററ്
ഒക്കെയും കൊടുത്തങ്ങു തിന്നുപോയി
നാനാഴി അരിമാത്രം ബാക്കിയുണ്ട്.
ഒരുമുണ്ടുംതന്നെയൊ ബാക്കിയുണ്ട്
തച്ചോളികൊമന കുഞ്ഞ്യാതേനാ !
ഒരുമുണ്ടും നാനാഴി അരിയും ആത്
നിനക്കീടെ[4] വെച്ചിററങ്ങുണ്ടൊതെനാ !
എന്നുംപറഞ്ഞങ്ങു വാഴന്നോര്
ഒതെനനെടുത്തങ്ങു കൊടുക്കുന്നല്ലൊ
ഒതെനനരിയും മുണ്ടും വാങ്ങ്യോണ്ടിററ്
ഒതേനനരിശം പിടിക്കുന്നല്ലൊ
ചീനംപീട്ടിൽ തങ്ങള വാഴന്നോര്
ഓറെയൊരീമുമ്പിൽ നിന്നാനവനും
കിടെ്യാരിമുണ്ട ഞ്ഞെടുത്തൊണ്ടിററ്
തിരുത്തുണ്ണിക്ക[5] ചീന്തി എടുക്കുംപോലെ
അഞ്ഞൂറുകണ്ടാക്കി[6] ചീന്തിയൊതേനൻ
എന്നിററതെല്ലാം എടുത്തൊണ്ടിററ്
ചിത്തിരത്തുണ്ണോടു കെട്ടുന്നല്ലൊ
തച്ചോളിനല്ലൊമന കുഞ്ഞ്യാതെനൻ
പിന്നെയും അരിശം പിടിച്ചൊണ്ടിററ്

---

1. വാങ്ങിക്കൊണ്ടിട്ട്.
2. ആടെ = അവിടെ (ദേശ്യം)
3. കൂട്ടീയിട്ട + അത്.
4. ഈടെ = ഇവിടെ.
5. തിരുത്തുണ്ണി = തിരിത്തുണ്ണി. തിരിതിരക്കാനുള്ള ഉണ്ണി.
6. കണ്ടാക്കി = കണ്ടമാക്കി.

കിട്ട്യോരരിയും എടുത്തവനും
മിററംനറച്ചങ്ങു ചാടുന്ന[1]ല്ലൊ
ഒക്കയുംവാരിയങ്ങു ചാടിയേരം[2]
ചീനംവീട്ടിൽ തങ്ങളുവാഴന്നൊര്
ഓറിന്നതങ്ങിനെ പറയുന്നല്ലൊ
തച്ചൊളിഒതെനാ എൻെറനായെ,
നീയിത്രവലിയൊരു വമ്പനായൊ !
എന്താനെടാ ഇത്ര വമ്പത്തരം !
നീയിത്രവമ്പത് കാട്ടവേണ്ടാ !
നിന്നെയെനക്ക[3]റഞ്ഞ്ടെ കുഞ്ഞ്യാതെനാ !
നീയിത്രവമ്പനായി പോയില്ലെടാ
നിൻറമ്മെനെ ഞാ നങ്ങൊഴിച്ചെരത്ത്
നിൻറമ്മെനത്തന്നെയാണ്കെട്ടൊ !
ഞാനിന്നതൊളു പുറത്താക്ക്യൊരെ
ഒലവണ്ണക്കാവിലൊള് പൊയെരത്ത
ആടുന്ന്ചൊര ചത്തിച്ചിററ്
ഓളുന്ന താടുന്ന[4] ചത്തേരത്ത്
*വായിലകെട്ടിച്ചി കൊണ്ടെപാന്നത്
ഞാനെല്ലെടാ അതചെയ്തൊണ്ടത്
ഒക്കെയും മറന്നെടാ കുഞ്ഞ്യാതെനാ !
ഓളെശവം മറചെയ്യിച്ചതും
ഒക്കെയും ഞാനല്ലെ ചെയ്തൊതെനാ
നീയിത്രവലിയൊരീ വമ്പനായൊ ?
പിന്നെയും പറയുന്ന വാഴന്നോര്
തച്ചൊളി ഒതെനാ കേൾക്കെൻെറടൂ ?
നിൻെറയൊരമ്മേനെ ഒഴിച്ചൊണ്ടാരെ
ഞാനൊപൂടമുറി കഴിച്ചൊണ്ടിററ്
മറെറാരുപെണ്ണിനെ കൊണ്ടുവന്ന്
ഓക്കിപ്പം [5]അഞ്ചൊറു മക്കളായി

---

1. ചാടുക = എറിയുക. (ദേശ്യം)
2. ചാടിയേരം = ചാടിയ (എറിഞ്ഞ) നേരത്ത്
3. യെനക്ക് = എനിക്ക്.
4. അവിടെനിന്ന്.
5. ഓക്കിപ്പം = അവൾക്കിപ്പോൾ.

* അനുബന്ധം നോക്കുക.

ഓക്കുംഓളെയൊരീ മക്കക്കാണ്
നല്ലൊരിസാധനം തീന്നുടെലൊ
നിൻെറ യൊരമ്മയാണ് ഉപ്പാട്ടിയൊ
ഓളിന്നതങ്ങിനെ കൂടുന്നല്ലൊ
എൻെറാക്കും[1] മക്കക്കും കൂടുന്നല്ലൊ
കൂടക്കൂടവന്നു കൂടുന്നല്ലൊ
[2]കാടിയൊ പീരയൊ വെച്ചെങ്കിലൊ
എല്ലാത്തിലും ഓള് കൂടുന്നല്ലൊ
ആരിക്കും[3] പിന്നെയത കുടിച്ചുടെലൊ
അതുകൊണ്ടുഞാനൊ നിനച്ചിററുണ്ട്.
നിൻെറയൊരമ്മെനെ ത്തന്നെയാണ്,
മന്ത്രംജപിച്ചിററ് തൊണ്ടിലാക്കി
കടലിൽതന്നെയങ്ങു ചാടിക്കും ഞാൻ.
ഓളെ[4]വമ്പത്തരം കാണാന്നൊരം
അതുകെട്ടനെരത്തു കുഞ്ഞ്യാതെനൻ
അരിശംപിടിച്ചൊണ്ട് പറയുന്നല്ലൊ
ചീനംവീട്ടിൽ വാഴും മുരത്തകള്ളാ !
[5]ഇനിക്കിത്ര കളവുപറയാം കള്ള !
നിൻെറയൊരീ പെററമ്മ ചത്തെരത്ത്
ഞാനും എൻെറട്ടനും കൂടിയല്ലെ,
പൊലെനെ[6]ക്കൊണ്ട ങ്ങെടുപ്പിച്ചിററ്
കടപ്പുറം കൊണ്ടുപോയി കുയിച്ചിട്ടിററ്
കള്ളത്വാങ്ങി കൊടുത്തൊനനീ ?
എന്നിററു ഞാനും എൻെറട്ടനാണ്
പൊലെന കള്ളത് കൊടുത്തൊണ്ടത്
അത്രക്കുംനീയൊ കൊടുത്തൊകള്ളാ ?
തുററലുംചത്തിക്കും[7] ചത്തതല്ലെ

---

1. എൻെറാക്കും = എൻെറ എല്ലാവക്കും.
2. കാടി = അരി കഴുകിയാലുള്ളവെള്ളം, വെപ്പുകാടി. പീര = തേങ്ങ പിഴിഞ്ഞ ചണ്ടി.
3. ആരിക്കും = ആക്കും (ദേശ്യം) 5. ഇനിക്ക = നിനക്ക.
4. ഓളേ = അവളുടെ (ദേശ്യം)
6. പൊലെനെ = പൊലയനെ.
7. തുററലു = വയറിളക്കം - ചത്തി = ഛർദ്ദി. വിഷൂചികാ.

എന്നിററിൻറമ്മെക്ക് എന്തെങ്കിലും
ധമ്മഞ്ഞി [1]വല്ലതും കൊടുത്തൊകള്ളാ !
അതുംപറഞ്ഞൊ റിരിക്കുന്നേരം
ഒതെനൻറമ്മയാ ഉപ്പാട്ടിയും
ഭഗവതികൂടിയ ശക്തിയാലെ
ഓളിന്നതങ്ങിനെ ചന്നോണ്ടിററ്
ചീനംവീട്ടിൽ തങ്ങള് വാഴുന്നോര്
ഓറെയൊരൊക്കം മക്കക്കാണ്
ഓറക്കവന്നങ്ങു കൂടുന്നല്ലൊ
ഓറക്കവന്നങ്ങു കൂട്ട്യൊരത്ത് [2]
ഒക്കെയുംനിലവിളി കൂട്ടുന്നല്ലൊ
വീട്ടുന്നതങ്ങിനെ പായിന്നല്ലൊ
ഒക്കെയുംപാഞ്ഞങ്ങു പോകുന്നല്ലൊ
ചീനംവീട്ടിൽ തങ്ങള് വാഴുന്നോര്
ഓറും അങ്ങപേടിച്ചി പോകുന്നല്ലൊ
വീടതപൂട്ടീററും പോകുന്നല്ലൊ
ഇതൊക്കെകണ്ടു ചിരിച്ചൊതെനൻ
ഓംനൊമടങ്ങീററും പൊരുന്നല്ലൊ
തച്ചൊളിവീട്ടില് പൊരുന്നല്ലൊ.

ഒതെനൻ കൊടുമല കുങ്കിയുടെ ഗൎവ്വടക്കിയതു്.

കൊട്ടയകംവാണ തമ്പുരാനൊ
അരുളിച്ചെയ്യുന്ന തമ്പുരാനൊ
കൊടുമലവാണുള്ള കുഞ്ഞിക്കണ്ണൻ
പുത്തരിമണിപ്പെറും കീക്കയില്ല [3]
പുത്തൻമടിച്ചീല പെറുംഇല്ല [4]

---

1. ധമ്മഞ്ഞി = ധമ്മക്കുഞ്ഞി.

2. ക്രൂട്ട്യൊരത്ത് = ക്രൂടിയനേരത്ത്.

3. പുത്തരി മണിപ്പേറ് (പയറ്) കീക്കയില്ല = കിഴിക്കയല്ല, (തലയിൽനിന്നിറക്കുക, കൊടുക്കുക, എന്ന് താല്പൎയ്യം).

4. പുതിയമടിച്ചീല പെറുകയില്ല = പുതിയതായി പണം സംപാദിച്ചവൻ കൊടുക്കയില്ല എന്നു സാരം.

കോട്ടയകം വാണതമ്പുരാനോ
മൂആണ്ടെകാലം കയിഞ്ഞെരത്ത്
ഏറിയോരു നായർ പാടയച്ചി
കൊടുമലവാണുള്ളകുഞ്ഞിക്കണ്ണൻ
എള്ളിലെ പുല്ല് പറപ്പിക്കയും
മുണ്ടൊയൻ[1] വിത്ത് പൊതികെട്ടിക്കയും
പട്ടിണികെടത്തീററ് കൊല്ലലാത്
എനി ആരെപാടിന്നയക്കെണ്ടത്
കൃഷ്ണൻ (കുട്ടി) പ്പട്ടറെന്ന കാര്യക്കാരൻ
ഉടനെ തിരുളത്തിൽ[2] കെപ്പിച്ചല്ലൊ
എൻെറ പ്രഭു, എൻെറ തമ്പുരാനെ,
കടത്തെപനാട്ട് പറമ്പകത്ത്
കേളുള്ളൊൻ തച്ചൊളി കുഞ്ഞ്യാതെനൻ
ഓനൊല്ലരൊല അയച്ചൊണ്ടാല്
ഒതെനൻ ഇവിടെയത് വന്നൊണ്ടാല്
ഓംപൊയി [3]പാട് പിരിച്ചേക്കെല്ലൊ
അതുതന്നെ കെട്ടുള്ള തമ്പുരാനൊ
തമ്പുരാനരുളി ച്ചെയ്യുന്നല്ലെ
ഗൊപാല, കണ്ണ, കണക്കെഴുത്താ
ഓലയും നാരായം കൊണ്ടുവാനീ
അതുതന്നെ കെട്ടുള്ളകാര്യക്കാരൻ
ഓലയും നാരായം എടുക്കുന്നല്ലൊ
തിരുമെനി മുമ്പിലും വന്നുനിന്നു
തമ്പുരാൻ വാചകം പറയുംപൊലെ
ഗൊപാലനൊല എഴുതിയല്ലൊ
കൊട്ടയകം വാണതമ്പുരാനൊ
തമ്പുരാൻ അരുളിച്ചെയ്യുന്നല്ലെ
ഇരുവർ ഉലാതിരി പട്ടമ്മാറെ, (ര)
കടത്തെപനാട്ട് പറമ്പകത്ത്
തച്ചൊളി നല്ലൊമനകുഞ്ഞ്യാതെനൻ

---

1. മുണ്ടകം എന്നാ ചിലദിക്കിൽ പറയാറുണ്ട്. രണ്ടാമത്തെ വിളയുടെ പേര്. ആദ്യത്തെതിന്ന് വിരിപ്പ് എന്നാണ് പറയുന്നത്.

2. തിരുവുള്ളത്തിൽ.

3. മേലധികാരം സമ്മതിച്ചുകൊണ്ടുള്ള പാട്ടം.

ഓനൊരൊലഇങ്ങള് കൊണ്ടുപൊണം
അതു തന്നെ കെട്ടുള്ള പട്ടമ്മാറ്
ഓലയും വാങ്ങി നടന്നവറ്
അന്നടത്താലെ നടന്നുട്ടിററ്
പെരിങ്ങളൊൽ[1] വന്നു കടന്നവറ്
അന്നടത്താലെ നടന്നുട്ടിററ്
കാപ്പുകരയ[2]രികെ പൊരുന്നെരം
ചൊദിക്കുന്നൊമെന പട്ടമ്മാറ്
കാപ്പും കരമ്മലെ കുട്ട്യെളെ[3]
തച്ചൊളി മെപ്പയേത് കുട്ട്യെളെ
ഒടന[4] പറഞ്ഞല്ലൊ കുട്ട്യളാണ്
ഇരുവറുലാതിരി പട്ടമ്മാറെ
ഞാൻ ചൂണ്ടും ചൂണ്ടെക്ക് നെരെചെല്ല്
തച്ചൊളിമെപ്പയാത് കാണുന്നത്
അതുതന്നെ കെട്ടുള്ള പട്ടമ്മാറ്
കുട്ട്യെള് ചൂണ്ടിയ ചൂണ്ടക്കാന്
ചൂണ്ടക്കനെരെ തന്നെ ചെന്നവര്
തച്ചൊളി നല്ലൊമന കുഞ്ഞ്യാതെനൻ
ചൊദിക്കുന്നൊമെന കുഞ്ഞ്യാതെനൻ
ഇരുവറുലാതിരി പട്ടമ്മാറെ
നിങ്ങളെവിടുന്നു പട്ടമ്മാറെ
അതു തന്നെ കെട്ടുള്ള പട്ടമ്മാറ്
[5]വായി വാക്കെതും പറഞ്ഞില്ലാലൊ.
ഓല എടുത്ത് കൊടുക്കുന്നല്ലെ
തച്ചൊളി നല്ലൊമന കുഞ്ഞ്യാതെനൻ
ഓലയിലെ വാചകം നൊക്കിക്കണ്ട്
പറയുന്നുണ്ടൊമെന കുഞ്ഞ്യാതെനൻ

---

1. സ്ഥലപ്പേർ.
2. സ്ഥലപ്പേർ.
3. കുട്ടികളെ.
4. ഉടനെ.
5. വായ്കൊണ്ടുള്ള വാക്ക് പറഞ്ഞില്ല (സംസാരിച്ചില്ല, ഓലകൊടുത്തതേ ഉള്ളു എന്ന് സാരം.)

*ഇങ്ങള് പൊയിനെ പട്ടമ്മാറെ
ഇങ്ങളു വയ്യെ[1] വരുന്നു ഞാനെ
അതു തന്നെ കെട്ടുള്ള പട്ടമ്മാറ്
പട്ടമ്മാറ് വെഗത്തിൽ പൊരുന്നല്ലോ
തച്ചോളി നല്ലോമന കുഞ്ഞ്യാതേനൻ
പടിക്കന്നെണീററ് പൊരുന്നല്ലോ
ഏട്ടൻെറരിയത്തും പൊരുന്നല്ലോ
കാല്ഭാഗം ചെന്നാട നിന്നൊതെനൻ
ഏട്ടനൊടല്ലെ പറയുന്നത്
എൻെറട്ടൻ കൊമക്കുറുപ്പെ, കെക്കീൻ,
കൊട്ടയകം വാണതമ്പുരാനൊ
എനക്ക് തരവൊല[2] അയച്ചിററുണ്ട്
കൊടുമല കെക്കവീട്ടിൽ കണ്ണനോട്
തമ്പുരാൻെറ പാട് പിരിക്കെനാന് †
ഒടന പറഞ്ഞു കുറുപ്പാകുന്നു.
എൻെറ അനിയ നെൻെറ പൊന്നനിയ!
കൊടുമലപ്പാട് പിരിക്കെനാണ്
നീയൊട്ടും പൊകണ്ട, കുഞ്ഞനിയ,
കൊടുമല കെക്കവീട്ടിൽ കുഞ്ഞിക്കുങ്കി
ഏയി(ഴി) മലക്കൊരു കുങ്കിയൊള്
അച്ഛനും കുങ്കി അടങ്ങീററില്ല
അമ്മെക്കും കുങ്കി അടങ്ങീററില്ല
ആങ്ങളു കണ്ണനും അടങ്ങീററില്ല.
നീപൊയി കുങ്കീന അടക്കണ്ടാലൊ
നീയൊ കൊടുമല ചെന്നൊണ്ടാല്
കുങ്കീന കൊല്ലാതെ പൊരുആളല്ല
കൊടുമല ഏയ്കൊമ്പും[3] പത്തുനാട്ടും
കുങ്കിക്കടക്കമാന് പൊന്നനിയ!
അതു തന്നെ കെട്ടുള്ള കുഞ്ഞ്യാതെനൻ
പറയുന്നുണ്ടന്നൊരം കുഞ്ഞ്യാതെനൻ
എൻെറട്ടൻ കൊമക്കുറുപ്പെ, കെക്കീൻ,

---

1. വഴിയെ (പിന്നാലെ) * നിങ്ങൾ പോകുവിൻ (ദേശ്യം.)
2. തരവ് (കല്പന) + ഓല — രാജകല്പന.
3. ഏഴ് ഭാഗത്തേക്ക് നില്ക്കുന്ന അതിൻെറ ഇടർമലകൾ.
† പിരിക്കുവാനാണ്.

കുങ്കീനെ കൊല്ലാനാ ഞാൻ പൊകുന്നു
പാട് പിരിക്കെനല്ലെ ഞാൻ പൊ(കു)ന്നത്
തച്ചൊളി നല്ലൊമന കുഞ്ഞൊതെനൻ
വെഗത്തിൽ തെച്ച് കുളിക്കുന്നല്ലൊ
തൻെറ ചമയം ചമയുന്നല്ലൊ
മുമ്പിൽ പുലിക്കുന്തം[1] കുണ്ടാച്ചെരി
വയ്യമരക്കാരൻ[2] കുഞ്ഞൊതെനൻ
രണ്ടാളും കൂട്ടൊറ് പൊരുന്നല്ലൊ
അന്നടത്താലെ നടന്നുട്ടിററ്
കൊട്ടയകത്തൊറ്* പൊരുന്നല്ലെ
കൊട്ടയകം വാണതമ്പുരാനൊ
തിരുമെനി കണ്ണാലെ കാണുന്നെരം
അടിക്കും മുടിക്കും തിരുമെനിക്കും
വളരെ കൈകൂട്ടി തൊഴുതുനിന്ന്
ഒടനെ അരുളിച്ചെയ്യുന്നല്ലൊ
തച്ചൊളി നല്ലൊമന കുഞ്ഞൊതെനാ,
കൊടുമല വാണുള്ള കുഞ്ഞിക്കണ്ണൻ
[3]കാലൊരി മൂവ്വാണ്ടല്ലെറെയായി
പുത്തൻമണിപ്പൊറ് കീക്കൊത്തതും
പുത്തൻ മടിശ്ശീലപെറും ഇല്ല
ഏറിയൊരുനായര പറഞ്ഞയച്ചി
കൊടുമല വാണുള്ള കുഞ്ഞിക്കണ്ണൻ
എള്ളില പുല്ല് പറപ്പിക്കയും
മുണ്ടൊയൻ വിത്തിനെ പൊതികെട്ടിക്കചയും
പട്ടിണി കെടത്തീററ് കൊല്ലാനാന്
നീപൊയി പാട്പിരിപ്പിക്കണം
പാട് പിരിച്ചി നീ വന്നൊണ്ടാല്
പാടാലപ്പാതി[4] നിണക്കൊതെനാ
തച്ചൊളിനല്ലൊമെന കുഞ്ഞൊതെനൻ

---

1. പുലിയെപ്പോലെ ചാടിക്കടിക്കുന്നവൻ എന്ന് ചാപ്പൻെറസ്വഭാവം സൂചിപ്പിക്കുന്നു. കുണ്ടാച്ചേരിചാപ്പൻ ഒതേനൻെറ ഉററസിഹിയാണ്.

2. വഴിയെ (പിന്നാലെ) അമരക്കാരൻ = തോണിക്ക് അമരംപിടിക്കുന്നവൻ (അപായംകൂടാതെ നിയന്ത്രിക്കുന്നവൻ എന്നുസാരം.

3. കാലം + ഒരി (ഒരു) (ദേശ്യം.)

4. പാടായതിലെ പാതി. * ഓറ് = അവർ (ദേശ്യം.)

മടക്കം തൊഴതെനൻ[1] പൊരുന്നല്ലൊ
അന്നടത്താലെ നടന്നുട്ടിററ്
ഓറ് കൊടുമല കാരുന്നല്ലൊ
കൊടുമല കെക്കവീട്ടിൽ ചെല്ലുന്നെരം
കൊടുമല കെക്കവീട്ടിൽ[2] കുഞ്ഞിക്കുങ്കി
കാലും അടിപ്പുറം[3] നീട്ടിവെച്ചി
രാമായണം കഥ പാടുന്നല്ലെ
തച്ചൊളി നല്ലൊമന കുഞ്ഞ്യാതെനൻ
അരിശംനടിക്കുന്നൊതെനനാന്
പറയുന്നുണ്ടന്നെരം കണ്ടാച്ചെരി
എൻെറ കുറുപ്പെൻെറ നായനാരെ[4]
അരിശംപിടിച്ചാ കണക്കല്ലാലൊ
പറയുന്നുണ്ടൊമെന കണ്ടാച്ചെരി
കൊടുമല വാണുള്ള കുങ്കിയമ്മെ
ആണുങ്ങക്കാചാരം ഇല്ലെ ഈടെ[5]
ഒടന പറഞ്ഞല്ലൊ കുഞ്ഞിക്കുങ്കി
കീഎലരെനും പൊലെനുഇല്ല
ആരെല്ലാം ഇവിടെയത് വന്നൊണ്ടാല്
ആരിക്കെല്ലാചാരം ചെയ്യെണ്ടത്
ഒടന പറഞ്ഞല്ലൊ കണ്ടാച്ചെരി
കൊടുമലവാണുള്ള കുങ്കിയമ്മെ
കീഎലരെനും പൊലെനും ഇല്ല
[6]കീഎ കെളിയുള്ള നായരാന്
എൻെറ കുറുപ്പെൻെറ നായനാറ്
ഒടന പറഞ്ഞല്ലൊ കുഞ്ഞിക്കുങ്കി
ഇൻെറ[7] കുറുപ്പെന്ത് കുറുപ്പാനെടൊ

---

1. തൊഴതു് + ഒതേനൻ = എന്ന രണ്ടുവാക്കുകൾ ഇങ്ങിനെ കൂട്ടിചേൎത്തിരിക്കുന്നു.
2. കിഴക്കെ വീട്ടിൽ.
3. പുറം.
4. തലവൻ, യജമാനൻ.
5. ഇവിടെ.
6. കീഴെ.
7. നിൻെറ (ദേശ്യം.)

ബെട്ടപ്പക്കുറുപ്പൊ, വരക്കുറുപ്പൊ,[1]
ഒടനെ പറഞ്ഞല്ലൊ കണ്ടാച്ചെരി
ബെട്ടപ്പക്കുറുപ്പല്ല വര ക്കുറുപ്പ അല്ല
തച്ചൊളി ഒതെച്ച* കുറുപ്പാകുന്നു
അതുതന്നെ കെട്ടുള്ള കുഞ്ഞിക്കങ്കി
ഒടന പറഞ്ഞല്ലൊ കുഞ്ഞിക്കങ്കി
കീ എന്നുവന്നുള്ള നായരെകൈക്ക്
ഞാനാരിക്കും[2] ആചാരം ചെയ്യാറില്ല
കൊടുമല വാണുള്ള കുഞ്ഞിക്കങ്കി
എണ്ണീററകം ഭാഗം പൊരുന്നല്ലെ
തച്ചൊളിനല്ലൊമന കുഞ്ഞൊത്താതെനൻ
കണ്ടാച്ചെരി ഓമനചാപ്പനുമായ്
ഓലച്ചീന്തിട്ടിററിരിക്കുന്നല്ലൊ
കാലിപ്പയിററടി[3] നെരായെരെ
കൊടുമല വാണുള്ള കുഞ്ഞിക്കണ്ണൻ
† ഒതെന്നെ കണ്ണാലെ കാണുന്നെരം
പറയുന്നുണ്ടൊമന കുഞ്ഞിക്കണ്ണൻ
തച്ചൊളി ഒതെന (എൻെറ) പൊന്നുചങ്ങാതി
എൻെറ കൊടുമലെൽ നീ വന്നിററ്
ഓലച്ചീന്തിട്ടിററാ ഇരുന്നിനത്
പടിക്കലും വന്നിററിരിക്കൊതെന്നാ
ഒടനെ പറഞ്ഞല്ലൊ കുഞ്ഞൊത്താതെനൻ
കൊടുമല വാണുള്ള കുഞ്ഞിക്കണ്ണാ
ഞാനിൻെറ കൊടുമലെൽ വന്നൊണ്ടിററ്
കൊടുമല വാണുള്ള കുഞ്ഞിക്കങ്കി
എണ്ണീററിററാചാരം ചെയ്തില്ലാലൊ
ഒടന പറഞ്ഞല്ലൊ കുഞ്ഞിക്കണ്ണൻ
തച്ചൊളി ഒതെനാ എൻെറ പൊന്നുചങ്ങാതി

---

1. വെട്ടുകുറുപ്പ്, വരകുറുപ്പ്,—പലതരം കുറുപ്പന്മാരെപ്പററി മറെറാരു പാട്ടിൽ, "വെട്ടുകുറുപ്പോ, വലി കുറുപ്പോ, നായർ കുറുപ്പോ, തളി കുറുപ്പോ" എന്ന് പ്രസ്താവിക്കുന്നുണ്ട്.

* ഒതേന നമ്പൻ എന്നതിൻെറ ചുരുക്കം.

2. ആരിക്കും = ആക്കും എന്നതിൻെറ ദേശ്യരൂപം.

3. കാലിപ്പയിററടി = പതിററടി—ഉച്ചതിരിഞ്ഞ് നിഴൽ പത്തടിനീളമാകുന്നസമയം.

† ഒതേനനെ.

കൊടുമലവാണുള്ള കുഞ്ഞിക്കുങ്കി
അച്ഛനും കുങ്കി അടങ്ങ്യൊളല്ല
അമ്മക്കും കുങ്കി അടങ്ങ്യൊളല്ല
എനക്ക്തനെക്കും അടങ്ങീററില്ല
ഒടന പറഞ്ഞല്ലൊ കുഞ്ഞ്യാതെനൻ
കെടുമലവാണുള്ള കുഞ്ഞിക്കണ്ണാ
എൻെറൽ പിടിച്ചിങ്ങ് തന്നൊണ്ടാല്
ഞാനൊരു കൊലൊണ്ടടക്കും കെട്ടൊ,
പറയുന്നുണ്ടൊമെന കുഞ്ഞ്യാതെനൻ
കൊടുമലവാണുള്ള കുഞ്ഞിക്കണ്ണാ
കൊടുമലവാണുള്ള കുങ്ക്യുഞ്ഞന
ഊഴം പൊറുക്കൽ[1] കയിക്കചവെണം
കൊടുമാലവാണുള്ള കുഞ്ഞിക്കണ്ണൻ
ഊഴം പൊറുക്ക കുറിക്കുന്നല്ലൊ
കൊടുമാലവാണുള്ള കുങ്കിക്കുഞ്ഞൻ
കുഞ്ഞൻ വത്താനറിഞ്ഞെരത്ത്
കൊടുമലവാണുള്ള കുഞ്ഞിക്കുങ്കി
കുങ്കികണക്കത് വെച്ചില്ലാലൊ
ഊഴം പൊറുക്കക്കതാകുന്നത്
കുങ്കിപടിഞ്ഞാറെറൽ കാരില്ലാലൊ[2]
ഊഴം പൊറുക്ക കയിച്ചങ്ങിനെ
പിറെറന്ന് പുല്ല [3]പുലന്നെരത്ത്
കൊടുമാലകെക്ക വീട്ടിൽ കുഞ്ഞിക്കുങ്കി
ഊഴം പൊറുക്കെൻെറ പൊടമുറിൻെറ[4]
എണയൊട കുന്ന്യാലപട്ടെടുത്ത്[5]

---

1. ഒരുതരത്തിലുള്ള പുടവമുറി—വലിയ ആഘോഷം ഒന്നും കൂടാതെ അത്യാവശ്യം ബന്ധുക്കളും അച്ഛനമ്മമാരും മാത്രം അറിഞ്ഞ് ചെയ്യുന്ന വിവാഹമാണിത് ?

2. പടിഞ്ഞാററയിൽ (നാലുപുരയുടെ ഉയത്തിയ പടിഞ്ഞാറുഭാഗം)—പടിഞ്ഞാററ സാധാരണ തറവാട്ടിൽ സ്ത്രീകൾ ഉപയോഗിക്കുന്ന സ്ഥലമാണ്. കാരില്ലല്ലൊ= കയറില്ലല്ലൊ.

3. പുല്ല. വെളുപ്പ്, പുലെരുത് (വെളുത്തകാള) എന്ന് നോക്കുക.

4. ഊഴം പൊറുക്കലിൻെറ പൊ(പു)ടമുറിയിൻെറ.

5. പുടവമുറിക്ക് കൊടുക്കുന്ന പട്ട്.

നടുമിററത്ത് തന്നെയത് കൊണ്ടെ്യായിററ്
നടുമിററത്തിട്ടൊള് പട്ടുചട്ട
തച്ചൊളി നല്ലൊമന കുഞ്ഞെ്യാതെനൻ
ഒക്കെയും നൊക്കി കാണുന്നല്ലൊ
ഒക്കെയും നോക്കീററ് കണ്ടെരത്ത്
തച്ചൊളി നല്ലൊമന കുഞ്ഞെ്യാതെനൻ
കുങ്കീന പിടിക്കെ്യനായി പൊകുന്നല്ലെ
കുങ്കീന പിടിക്കെ്യനായി ചെല്ലുന്നെരം
കണ്ണാലെ കണ്ടല്ലൊ കുഞ്ഞിക്കുങ്കി
കൊടുമാലകെക്കവീട്ടിൽ കുഞ്ഞിക്കുങ്കി
കരിമലകാരി[1]യല്ലൊ കുഞ്ഞിക്കുങ്കി

അതു തന്നെകണ്ടുള്ള ഒതെനനാന്
ഒതെനനും മലകാരുന്നല്ലൊ
ഒതെനൻ കരിമലകാരുന്നെരം
കുങ്കിതൊടച്ചെരി കീയുന്നല്ലൊ
കുങ്കികരിമല കാരുന്നെരം
ഒതെനൻ കരിമല കീയുന്നല്ലൊ
കൊടുമാലകെക്ക വീട്ടിൽ കുഞ്ഞിക്കുങ്കി
ഒള് മലകീഞ്ഞി പൊരുന്നല്ലൊ
കൊടുമലകെക്ക വീട്ടിൽ വന്നവള്
കണ്ണാടി ഉമിക്കരി എടുത്തവള്
കെരട്ടുപടമ്മലും[2] ചെന്നിരുന്നു

ഒളിന്ന് പല്ലത് തെക്കുന്നല്ലെ
തച്ചൊളി നല്ലൊമെന കുഞ്ഞെ്യാതെനൻ
കുങ്കീന പിടിക്കെ്യനായി ചെല്ലുന്നെരം
കണ്ണാലെ കണ്ടല്ലൊ കുഞ്ഞിക്കുങ്കി
അതുതന്നെ കണ്ടുള്ള കുഞ്ഞിക്കുങ്കി
കുങ്കികെരട്ടിലും[3] തുള്ളുന്നല്ലൊ

---

1. കാരി = കയറി.

2. കെരട്ട് + പടമ്മൽ = കിണററിന്റെ പടവിന്മേൽ.

3. കിണറ് എന്നതു ചുരുക്കി 'കെറ്' എന്നാക്കിയിരിക്കുന്നു. കിണററിൽ എന്ന പദത്തിലെ 'ററ'കാരം 'ട്ട'കാരമായിരിക്കുന്നു. 'ട്ട'കാരം 'ററ'കാരമാകുന്നതിന്നു ഇതിന്നു മുമ്പ് ഉദാഹരണങ്ങൾ കണ്ടിട്ടുണ്ടല്ലൊ.

കുങ്കികിരട്ടിലൊ തുള്ളുന്നൊരം
വിളിച്ചിപറഞ്ഞല്ലൊ കുഞ്ഞ്യാതെനൻ
കണ്ടാച്ചെരി ഓമെന കുഞ്ഞിച്ചാപ്പാ
പാന്തൊം[1] പൊളിച്ചിററ് കൊണ്ടുവാ എ

അതുതന്നെകെട്ടുള്ള കുഞ്ഞിച്ചാപ്പൻ
കണ്ടാച്ചെരി ഓമെന കുഞ്ഞിച്ചാപ്പൻ
പാന്തൊം പൊളിച്ചിററ് കൊണ്ടുവന്നു
കൈരട്ടിലും ചാടിക്കൊടുക്കുന്നല്ലൊ
തച്ചൊളി നല്ലൊമെന കുഞ്ഞ്യാതെനൻ
കൊടുമലവാണുള്ള കുങ്കീൻെറ
തലമുടിചുററി പിടിച്ചൊതെനൻ
പാന്തൊം കുഴത്തിൽ കുടുക്കിയല്ലൊ
പാന്തൊം കുഴത്തിൽ കുടുക്ക്യൊണ്ടാരെ
ചൊദിക്കുന്നൊമെന കുഞ്ഞ്യാതെനൻ
കണ്ടാച്ചെരി ഓമെനകുഞ്ഞിച്ചാപ്പാ
കൊടുമലവാണുള്ള കുങ്ക്യുഞ്ഞനെ
കൈരട്ടിന്ന് പിടിച്ചി ഞാൻ തന്നൊണ്ടാല്
എത്രകരിമലകീക്കും നീയെ
ഒടനെ പറഞ്ഞല്ലൊ കണ്ടാച്ചെരി
എൻെറ കുറുപ്പെൻെറ നായനാറെ
കൊടുമലവാണുള്ള കുങ്ക്യുമ്മെനെ
കൈരട്ടന്ന് പിടിച്ചിങ്ങള് തന്നൊണ്ടാല്
ഏയി[2] കരിമലകീച്ചിവെക്കും

തച്ചൊളി നല്ലൊമെന കുഞ്ഞ്യാതെനൻ
കൊടുമലവാണുള്ള കുങ്ക്യുഞ്ഞനെ
കൈരട്ടന്നും കുടുക്കികൊടുക്കുന്നല്ലൊ
കണ്ടാച്ചെരി ഓമെന കുഞ്ഞിച്ചാപ്പൻ
കുങ്കീനയും കൊണ്ടുനടക്കുന്നല്ലൊ
തച്ചൊളി നല്ലൊമെന കുഞ്ഞ്യാതെനൻ
ഒതെനൻ കൈരട്ടന്നു കാരിയല്ലൊ
പറയുന്നുണ്ടൊമെന കുഞ്ഞ്യാതെനൻ
കൊടുമലവാണുള്ള കുഞ്ഞിക്കുണ്ണാ

1. പാന്തൊം = പാന്തകം — കരിമ്പനയുടേയോ (തെങ്ങിൻെറയോ) ഓലത്തണ്ട് — ഇത് ചീന്തിനാരുണ്ടാക്കാറുണ്ടു.

2. ഏയി = ഏഴ്.

കൊട്ടയകം വാണതമ്പുരാൻെറ
പുത്തരിമണിപ്പെറ് കീക്കാത്തതും
*പുത്തൻ മടിച്ചീല പെറു ആന്

പാട്പിരിക്കെൻെറ കുഞ്ഞിക്കണ്ണ!
അതുതന്നെ കെട്ടുള്ള കുഞ്ഞിക്കണ്ണൻ
പാട്പിരിച്ചി കൊടുക്കുന്നല്ലോ
പറയുന്നുണ്ടൊമെന കുഞ്ഞ്യാതെനൻ
കൊടുമലവാണുള്ള കുഞ്ഞിക്കണ്ണാ
അന്നുകൊടുമല ഞാമ്പന്നി[1]ററ്

പട്ടിണികെടന്നിന് കുഞ്ഞിക്കണ്ണ!
[2]പട്ടിണിപൊന്നെനക്ക് വെറെവെക്ക്

കൊടുമലവാണുള്ള കുഞ്ഞിക്കണ്ണൻ
പട്ടിണിപൊന്നു കൊടുക്കുന്നല്ലോ
തച്ചൊളിനല്ലൊമെന കുഞ്ഞ്യാതെനൻ
പൊവാൻ പുറപ്പെട്ടുപൊരുന്നല്ലോ
പറയുന്നുണ്ടന്നെരം കുഞ്ഞിക്കണ്ണൻ
തച്ചൊളി നല്ലൊമെന കുഞ്ഞ്യാതെനാ
കൊടുമലകെക്കവീട്ടി കുങ്കീനയൊ
കുങ്കീനകൊല്ലാ തടക്കപവേണം[3]

ഏയിമലക്കൊരു കുങ്കിയെയുള്ളു
തച്ചൊളി നല്ലൊമെന കുഞ്ഞ്യാതെനൻ
വെഗത്തിൽ പൊരുന്നു കുഞ്ഞ്യാതെനൻ
കണ്ടാച്ചെരി ഓമെന കുഞ്ഞിച്ചാപ്പൻ
ഏയികരിമലകീച്ചിവെച്ചി
പറയുന്നുണ്ടൊമന കുഞ്ഞിച്ചാപ്പൻ
എൻെറ കുറുപ്പെൻെറ നായനാറെ
[4]ഉയിതമുള്ളനായര് പൊഉ[5]ന്നെര

1. ഞാമ്പന്നീററ്=ഞാൻവന്നിട്ട്.
2. പട്ടിണികിടന്നതിന്ന് പ്രതിഫലം എന്ന് സാരം.
3. അടക്കപവേണം=അടക്കുകവേണം (ദേശ്യം)
4. ഉയിതം=ഉചിതം എന്നതിൻെറ തൽഭവമായിരിക്കണം
5. പോഉന്നേരം=പോകുന്നേരം.

* മടിച്ചീല പുത്തനെ (ഒരു നാണ്യം) പെറുക എന്നും അർത്ഥമാവാം.

കാട്ട്കരിവള്ളി കൊലുകണ്ടാൽ
കൊത്തിവളച്ചി ഞെടുക്കവേണം
തൊല്വെളുത്തുള്ളപെണ്ണ് കണ്ടാൽ
പൊടമുറിച്ചൊപ്പരം[1] കൂട്ടവേണം
തച്ചൊളി നല്ലൊമെന കുഞ്ഞൊത്തെനൻ
കാട്ട്കരിവള്ളി കൊലാകുന്നു
കൊത്തിവളച്ചി ഞെടുക്കുന്നല്ലൊ
അന്നടത്താലെ നടന്നവറ്
തച്ചൊളിമെപ്പക്ക വന്നൊണ്ടല്ലൊ
തച്ചൊളിമെപ്പക്ക് വന്നെരത്ത്
കാട്ട്കരിവള്ളി കൊലാകുന്നു
മച്ചിൻെറകള്ളീലും[2] കൊണ്ടവെച്ചി
തച്ചൊളിനല്ലൊമെന കുഞ്ഞൊത്തെനൻ
കൊട്ടമലവാണുള്ള കുങ്കീൻെറയൊ
പതിനാല് മുളമുള്ള ചൊലത്തല[3]
ഒരളമ്മല്വെച്ചി തറച്ചൊം[4]തെനൻ
തച്ചൊളിനല്ലൊമെന കുഞ്ഞൊത്തെനൻ
കണ്ടാച്ചെരി ഓമെന ചാപ്പനുഎ
ഓറിന്ന് ചാത്തൊത്ത് പൊരുന്നല്ലൊ
അങ്ങന കൊറ[5]ദിവസം പാത്തൊണ്ടാരെ
കണ്ടാച്ചെരി ഓമെനകുഞ്ഞിച്ചാപ്പൻ
ചാപ്പനത് മെപ്പക്ക് പൊരുന്നല്ലൊ
തച്ചൊളി മെപ്പക്ക് ചെല്ലുന്നെരം
കൊട്ടമലവാണുള്ള കുഞ്ഞിക്കുങ്കി
പടിക്കലിരുന്നിന് കുഞ്ഞിക്കുങ്കി
അതുതന്നെ കണ്ടുള്ളകണ്ടാച്ചെരി
ചൊദിക്കുന്നൊമെന കണ്ടാച്ചെരി
കൊട്ടമലവാണുള്ള കുങ്കിയമ്മെ

---

1. ഒപ്പരം = ഒപ്പം = പൊടിമുറിയോടൊപ്പം തന്നെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടുവരണം അല്ലെങ്കിൽ പെണ്ണിൻെറ നടപടിചിത്തയാകുമെന്നു സാരം.

2. കള്ളീലും = കള്ളിയിലും.

3. ചോലപോലെയുള്ള തലമുടി—ഇടതിങ്ങി ധാരാളം വളന്നിട്ടുള്ള നീണ്ട തലമുടി എന്നർത്ഥം.

4. തറക്കുക - പ്രകൃതത്തിൽ അറിയുക എന്നർത്ഥം.

5 കൊറ = കുറെ.

എന്താന് വത്താനം[1] കുങ്കിയമ്മെ
പറയുന്നുണ്ടന്നൊരം കുങ്കിയാന്
കണ്ടാച്ചെരി ഓമെന കുഞ്ഞിച്ചാപ്പാ
ഞാനെത്തുംവത്താനം കണ്ടില്ലാലൊ
തച്ചൊളീലുള്ളകുറുപ്പമ്മാക്ക്
എണ്ണതെക്കൊൻ കൊടുക്കൊൻ കയ്യാഞ്ഞിററ്[2]
പതിനാല്മുളമുള്ള ചൊലത്തല
ഒരുമ്മല്വെച്ചി തറച്ചുട്ടല്ലൊ
അതുതന്നെ കെട്ടുള്ള കുഞ്ഞിച്ചാപ്പൻ
കണ്ടാച്ചെരി ഓമെന കുഞ്ഞിച്ചാപ്പൻ
വെഗംപടികീഞ്ഞി പൊരുന്നല്ലൊ
കാവിലുംചാത്തൊത്ത് വന്നാവനൊ
ഒതെനനൊടുവന്നു പറയുന്നല്ലൊ
അതുതന്നെകെട്ടുള്ള കുഞ്ഞൊതെനൻ
വെഗം പടികീഞ്ഞി പൊരുന്നല്ലൊ
അന്നടത്താലെ നടന്നുട്ടിററ്
തച്ചൊളിമെപ്പക്ക് വന്നൊതെനൻ
മച്ചിൻെറാരുത്തര[3] കള്ളിയിന്ന്
കാട്ട്കരിവള്ളി കൊലാകുന്നു
കൊല്വലിച്ചി ങ്ങെടുത്തൊതെനൻ
കാട്ട്കരിവള്ളി കൊലാകുന്നു
കൊലിങ്ങെടുത്ത് പിടിച്ചൊതെനൻ
മൊതിരച്ചങ്കീ[4]ന്നടിച്ച അടി
ഉള്ളംകാലററം അടിച്ചുട്ടല്ലൊ
കൊടുമാലകെക്ക വീട്ടിൽ കുഞ്ഞിക്കുങ്കി
കുമ്പിട്ട്ക്കുത്താടി വീണുപൊയി
ബൊധം കെട്ടൊളാട വീണുപൊയി
അതുതന്നെ കണ്ടുള്ള കുഞ്ഞൊതെനൻ
ചാപ്പനെത്തന്നെ വിളിക്കുന്നല്ലൊ
ചാപ്പനെത്തന്നെ വിളിച്ചൊണ്ടിററ്

---

1. വത്താനം = വർത്തമാനം.
2. എണ്ണതക്കാനും കൊടുക്കാനും കഴിയാഞ്ഞിട്ട് എന്നർത്ഥം.
3. മച്ചിൻെറാരുത്തരം = മച്ചിൻെറ ഒരുത്തരം.
4. മോതിരം കെട്ടുന്ന കൂട്ടത്തു് എന്നർത്ഥം.

ചാപ്പനെത്തന്നെ അയക്കുന്നല്ലോ
ഊരാളി കൊമൻ വൈച്ചൈറ[1]യാന്
വൈച്ചൈറക്കുട്ടീററ് കൊണ്ടുവാഎ
അതുതന്നെ കെട്ടുള്ള ചാപ്പനാന്
കണ്ടാച്ചെരി ഓമെന കുഞ്ഞിച്ചാപ്പൻ
ഒന്നുനടന്നൊന്നു പായുന്നല്ലോ
ഊരാളി വീട്ടിനും ചെല്ലുന്നല്ലോ
ഊരാളി വീട്ടിന ചെന്നൊണ്ടിററ്
വൈച്ചൈറൊടല്ലെ പറയുന്നത്
ഊരാളി കൊമൻ വൈച്ചൈറെ
തച്ചൊളി ഒതെ ക്കുറുപ്പാകുന്നു
ഇങ്ങളെത്തന്നെ വിളിക്കുന്നുണ്ട്
അതു തന്നെകെട്ടുള്ള വൈച്ചൈറാന്
ചാപ്പൻെറ ഒപ്പരം എത്തുന്നല്ലോ
തച്ചൊളി മെപ്പക്ക് വന്നവര്
ഊരാളികൊമൻ വൈച്ചൈറ്
വൈച്ചൈറ് തന്നെ അത് വന്നൊണ്ടല്ലോ
കൊടുമലവാണ്ണുള്ള കുങ്കീൻെറയൊ
കൈനാടി[2]വന്നു പിടിക്കുന്നല്ലോ.
പറയുന്നുണ്ടന്നെരം വൈച്ചൈറാന്
തച്ചൊളിനല്ലോമന കുഞ്ഞൈത്താതെനൻ
മമ്മംതിരിഞ്ഞുള്ള കുഞ്ഞൈത്താതെനൻ
മമ്മംതിരിച്ചല്ലെ അടിച്ചിററുള്ളു
കൊടുമലവാണുള്ള കുങ്കീൻെറ
കുങ്കീന പാത്തീലി[3]ടുകവെണം
മൂന്നുമാസം പാത്തീൽ കിടന്നൊണ്ടാല്
എല്ലാം സുഖമായി പൊഉഅല്ലോ
അതുതന്നെകെട്ടുള്ള കുഞ്ഞൈത്താതെനൻ
പാത്തിക്കൊരുക്കം കൂട്ടുന്നല്ലോ
പാത്തി ഒരുക്കികൊണ്ടുവന്ന
കുങ്കീനെ പാത്തീലിട്ടൊളുന്നു

---

1. വൈച്ചൈറ = വൈദ്യർ.

2. നാടി = നാഡി.

3. നവരക്കീഴി മുതലായ ചികിത്സക്കൊരുക്കുന്നം എന്നത്ഥം. ഈതെല്ലാം മുസ്ലിത്തിയിൽ കീടന്നിട്ടാണല്ലോ പതിവ്.

കൊടുമലവാണുള്ള കുങ്ക്യുഞ്ഞനൊ
മൂന്നുമാസം പാത്തീൽ കിടക്കുന്നല്ലെ
തച്ചൊളി നല്ലൊമെന കുഞ്ഞ്യാതെനൻ
ചൂണ്ടൻ വിരളുമ്മൽനൂറും തൊട്ട്
പാത്തിക്കരിയെ[1] കൂടിപൊരുന്നല്ലൊ
ചൊദിക്കുന്നൊമെന കുഞ്ഞ്യാതെനൻ
കൊടുമലവാണുള്ള കുഞ്ഞിക്കുങ്കി
കൈമ്മലെ വെററിലകൊടിയാളുന്നു
ഒരുകണ്ടംഅടക്ക തെരുഒ[2] കുഞ്ഞ്
അതുതന്നെ കെട്ടുള്ളകുഞ്ഞിക്കുങ്കി
പൊഞ്ചിരിക്കൊണ്ടു ചിരിക്കുന്നല്ലൊ
തച്ചൊളിനല്ലൊമെന കുഞ്ഞ്യാതെനൻ
ഒതെനൻ പാത്തീലും കൂടിയല്ലൊ
കുറെകഴിഞ്ഞെരം കുഞ്ഞ്യാതെനൻ
പാത്തീന്നെണീററ് പൊരുന്നല്ലൊ
കൊടുമലവാണുള്ള കുങ്ക്യുഞ്ഞനൊ
ആറുമാസം പാത്തീ കെടന്നൊണ്ടിററ്
മൂന്നുമാസം തിങ്കൾ[3] കെറുപ്പൊക്ക്[4]
തച്ചൊളി മെപ്പെലെ പെണ്ണുങ്ങൾ
പെണ്ണുങ്ങളല്ലെ പറയുന്നത്
തച്ചൊളി കൊമക്കുറുപ്പെൻെറട്ടാ
തച്ചൊളിമെപ്പെലും മാണിക്കൊത്തും
കെറുപ്പംകൊണ്ടുള്ളൊരു പായ്യാരം[5]
തച്ചൊളിമെപ്പെ ചെറിയമ്മാമൻ
കൊടുമലെന്ന് കൊണ്ടെവന്നമ്മായിക്ക്
അമ്മായിക്ക്തന്നെ കെറുപ്പംപൊലും
ആരെ[6]കെറുപ്പൊന്നറിഞ്ഞില്ലാലൊ
അങ്ങനപറഞ്ഞാടെ കൂടിയല്ലൊ

---

1. അരിയെ = അരീകെ.
2. തെരു ഒ = തരുവോ.
3. തീങ്കൾ = മാസം. മുമ്പ് ചാന്ദ്രമാനപ്രകാരം കാലഗണനചെയ്തിരുന്നതിനാൽ ഈ പേർ വന്നതാണ്.
4. കെറുപ്പൊക്ക് = ഗർഭം അവർക്ക്.
5. പായ്യാരം = നേരംപോക്കു സംസാരം.
6. ആരെ = ആരുടെ.

കെറുപ്പൊരു എയിമാസം ആയെരത്ത്
തച്ചോളിനല്ലൊമെന കുഞ്ഞൊതെനൻ
തച്ചോളിമെപ്പക്ക് പൊരുന്നല്ലൊ
തച്ചോളിമെപ്പക്ക് ചെന്നൊണ്ടിററ്
ചൊദിക്കുന്നൊമെന കുഞ്ഞൊതെനൻ
കൊട്ടമലവാണുള്ള കുഞ്ഞിക്കുങ്കി
ആരെകെറുപ്പാ നിനക്ക്കുങ്കി
ഒടനപറഞ്ഞല്ലൊ കുഞ്ഞിക്കുങ്കി
തച്ചോളിമെപ്പെലതെൻെറ ബന്ധു
ബന്ധുൻെറ നല്ല കെറുപ്പെല്ലെ
തച്ചോളി നല്ലൊമെന കുഞ്ഞൊതെനൻ
പൊഞ്ചിരി[1]ക്കൊണ്ടു ചിരിക്കുന്നല്ലൊ

തച്ചോളിനല്ലൊമെന കുഞ്ഞൊതെനൻ
കൊട്ടയകംവാണ തമ്പുരാൻെറ
തമ്പുരാൻെറടുക്കലും പൊരുന്നല്ലൊ
തമ്പുരാൻെറടുക്കലും ചെല്ലുന്നെരം
തമ്പുരാൻ കണ്ണാലെ കാണുന്നല്ലൊ
തമ്പുരാനത്തന്നെയൊ കാണുന്നെരം
അടിക്കും മുടിക്കും തിരുമെനിക്കും
വളരെ കൈകൂട്ടി തൊഴതൊതെനൻ
പറയുന്നുണ്ടൊമന കുഞ്ഞൊതെനൻ
കൊട്ടയകംവാണ തമ്പുരാനെ
പാട്പിരിച്ചുള്ള പൊന്നൊക്കയും
ഞാനിതാ തന്നെയൊ കൊണ്ടെപന്നിന്
കൊട്ടമലവാണുള്ള കുഞ്ഞിക്കണ്ണൻ
കണ്ണനെഞാനൊ കണ്ടിനല്ലൊ
അതു തന്നെകെട്ടുള്ള തമ്പുരാനൊ
പൊഞ്ചിരിക്കൊണ്ട് ചിരിക്കുന്നല്ലൊ
പാട്പിരിച്ചുള്ള പൊന്നെടുത്ത്
പാതിഒതെനന്ന് കൊടുക്കുന്നല്ലെ
പൊന്നും വാങ്ങിയിററ് കുഞ്ഞൊതെനൻ
ഒതെനൻ സുഖമായി കൂടുന്നല്ലൊ

---

1. പൊഞ്ചിരി = പൊൻപോലെ മനോഹരമായ ചിരി "പുഞ്ചിരി" എന്ന വാക്കിലെ 'ഉ' കാരം 'ഒ' കാരമായി മാറിയതായും വിചാരിക്കാം. 'പുക' എന്നുള്ളത് 'പൊക' എന്നായി ഉച്ചരിക്കാറുണ്ടല്ലൊ.

ഒതെനനും കാവിലുംചാത്തൊത്ത് ചീരുവും.

കാവിലും ചാത്തൊത്തെ കുഞ്ഞിച്ചീരു
ഓള് പറഞ്ഞു കരയുന്നല്ലൊ
തച്ചൊളി കൊമക്കുറുപ്പെൻെറട്ടാ
നാട്ടിലുള്ളമ്മാറും (രും) നായിമ്മാറും[1](രും)
കൊലൊത്തുള്ളമ്മാറും (രും) തമ്പാമ്മാറും (രും)
പിന്നെയും മററുള്ള നാട്ട്കാരും
എല്ലാറും പൊന്നെട്ടാ കാവിലാന് (ണ്)
ചാമുണ്ഡിതെയ്യാട്ടം[2] കലശാട്ടാന് (ണ്)
പിന്നെയു മുണ്ടെട്ടാ നെരംപൊക്ക്
ഓരൊവിധത്തിൽ കളികളുണ്ട്
കൊട്ടുണ്ട് പിന്നെയും പാട്ട്[3]മുണ്ട്
കെഠംക്കാനും കാണ്മാനു മാളുമുണ്ട്
നാടൊടെ ആളുകഠം പൊകുന്നുണ്ട്
എന്നിട്ടും കൊമക്കുറുപ്പെൻെറട്ടാ
തച്ചൊളിമെപ്പയിലെ എൻെറബന്ധു[4]
ഓറൊട്ടും തന്നെ അയക്കുന്നില്ല
ഞാനൊ പറഞ്ഞിട്ടും കെഠംക്കുന്നില്ല
അതുകൊണ്ടു കൊമക്കുറുപ്പെൻെറട്ടാ
നിങ്ങള് തന്നെപറകവെണം
ബന്ധുവൊട് തന്നെപറകവെണം
അത്തൂരം[5] വാക്കത് കെട്ടനെരം

---

1. നായന്മാരും.

2. ചാമുണ്ഡി എന്ന ദൈവത്തിനെ പ്രീതിപ്പെടുത്താനായുള്ള ഒരടിയന്തരാഘോഷം. തെയ്യൻകെട്ടി യാടുന്നതിന്ന് തെയ്യാട്ടം എന്നു് പറയുന്നു. തെയ്യൻ ഒരു ക്ഷുദ്രദേവതയാണ്.

3. പാട്ട് = ഭഗകോളീക്ക് കഴിക്കുന്ന കളംപാട്ട്.

4. ഓതേനനും ചീരുവും തമ്മിലുള്ള വിവാഹത്തെപ്പററി ഒരു പാട്ടുണ്ട്. അത് ഗുരുക്കന്മാർ, ശ്രീരാമപിഷാരസ്കാർ, ഇവർ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയ പാട്ടുകളിൽ ഉൾപ്പെട്ടത്തിട്ടുണ്ട്.

5. അത്തൂരം = അട്ടൂരം, അത്രത്തോളം.

തച്ചോളി മെപ്പയിലെ കൊമക്കുറുപ്പ് (പ്പ്)
പറയുന്നുണ്ടൊമന കൊമക്കുറുപ്പ് (പ്പ്)
കാവിലെ ചാത്തൊത്തെ കുഞ്ഞിച്ചീരു
ഒന്നുണ്ടുകൊ്ക്കണെ കുഞ്ഞിച്ചീരു
1നിൻെറ ഒരു ബന്ധുവാണ് കുഞ്ഞിരുതെനൻ

എൻെറാരനുജനാ(ണ) കുഞ്ഞ്യാതെനൻ
ഓനൊന്നും ചെവിയിൽ കടക്കുന്നില്ല
എന്തായാലും തന്നെ വെണ്ടതില്ല
ഓനിന്ന് സന്ധ്യക്ക്വന്നൊണ്ടാല്
ഞാനൊവിളിച്ചു പറയുമല്ലൊ
നീയൊട്ടും തന്നെകരകവെണ്ട
അത്തുരം വാക്കതു കെട്ടനെരം
കാവിലെ ചാത്തൊത്തെ കുഞ്ഞിച്ചീരു
ചീരുചിരിച്ചു മടങ്ങുന്നല്ലൊ
നെരൊട്ട് സന്ധ്യയങ്ങായെരത്ത്
തച്ചോളി മെപ്പയിലെ കുഞ്ഞ്യാതെനൻ
ഓനൊപടികയറി വന്നിതല്ലൊ
ഓനൊ വിളിച്ചുപറയുന്നല്ലൊ
കാവിലെ ചാത്തൊത്തെ കുഞ്ഞീച്ചീരു
നന്നവിശക്കുന്നു കുഞ്ഞിച്ചീരു
ചൊറുവെളമ്പെടി കുഞ്ഞിച്ചീരു
അത്തുരം വാക്കതു കെട്ടനെരം
ചീരുവതല്ലെ പറയുന്നത്
തച്ചോളി മെപ്പയിലെ എൻെറബന്ധു
കാലും മുഖവും കഴുകിവെഗം
ചൊറും കറിയും കഴിക്കവെണം
അത്തുരം വാക്കതു കെട്ടനെരം
തച്ചോളി മെപ്പയിലെ കുഞ്ഞ്യാതെനൻ
കാലും മുഖവും കഴുകിവെഗം
ഭസ്മത്തിൻ കൊട്ടയെടുത്തുവെച്ചു
കയ്യിൽ രണ്ടിലും എടുത്തുഭസ്മം
നെററിക്കും മാറത്തും തൊട്ടുവെഗം
കിഴക്ക്ഭഗവാനെ നൊക്കിക്കൊണ്ട്

---

1. നീൻെറ ആബന്ധുവാണെ കുഞ്ഞാതേനൻ—പാഠാന്തരം.

ജപിച്ചൊണ്ട് തന്നെയത് നില്ക്കുന്നല്ലൊ
[1]ആടുന്നും വന്നു ഒതെനനാണ്
അകത്തെപടിയും കടക്കുന്നല്ലൊ
പുല്ലുപായിലും ഇരിക്കുന്നല്ലൊ
അന്നേരം ചാത്തൊത്തെ കുഞ്ഞിച്ചീരു
തുമ്പപ്പൂപൊലത്തെ ചൊർവിളമ്പി
തച്ചൊളി മെപ്പയിലെ അവളെബന്ധു[2]
[3]ഒൻറൊരു മുമ്പിലും വെക്കുന്നല്ലൊ
ചൊറുവിളമ്പി കറിവിളമ്പി
പച്ചവെള്ളം പൊലത്തെനെയ്യെടുത്ത്
മൂന്നൊളം കുഴ്ച്ചൽ[4] വിളമ്പുന്നല്ലൊ
ചൊറും കഴിച്ചല്ലൊ കുഞ്ഞ്യൊതെനൻ
കട്ടമ്മൽചാരി കിടക്കുന്നല്ലൊ
തച്ചൊളി മെപ്പയിലെ കൊമക്കുറുപ്പ്
പറയുന്നുണ്ടൊമെന കൊമക്കുറുപ്പ്
തച്ചൊളി മെപ്പയിലെ എൻറെറനുജാ
നീയൊന്നും നാട്ടില് കാണുന്നില്ലെ
ചാമുണ്ണിക്കാവിലെ തെയ്യാട്ടത്തിന്ന്
ആരെല്ലാം പൊകുന്നു(ണ്ട്) കുഞ്ഞിഒതെനാ
കോലൊത്തെ അമ്മാറും, തമ്പാമ്മാറും,
നാട്ടിലെ വലിയൊറും ചെറിയൊറൊന്
പിന്നെയും കെഠക്കടൊ കുഞ്ഞ്യൊതെനാ
ആണെന്നും പെണ്ണെന്നും ഭെത്[5]മില്ല
നാട്ടിലതെല്ലാറും പൊകുന്നുണ്ട്
ഞമ്മളെ വീടൊരു വീടെയുള്ളു
ഈ വീട്ടിലുള്ളൊരു പെണ്ണുങ്ങഠക്ക്
എന്തുകൊതിച്ചാലും തന്നെ ഒതെനാ
നീ ഓരെ ഒട്ടും അയക്കുന്നില്ല
കാവിലെചാത്തൊത്തെ കുഞ്ഞിച്ചീരു

---

1. ആടുന്നും = അവിടെ നിന്നും.
2. അവളെബന്ധു = അവളുടെ ബന്ധു (ദേശ്യം)
3. ഒൻറൊരു = അവൻറെ ഒരു.
4. കുഴിയൽ.
5. ഭേദം.

ഓളെനീ കാവിലയക്കവെണം
ഒന്നായി ചാപ്പനും പൊകവെണം
ഓളെയൊരു പൂതി[1]യത് അല്ലൊതെനാ
കണ്ടീററ് പൊരട്ടെ കുഞ്ഞിരുതെനാ
അതുതന്നെ കെട്ടൊരു കുഞ്ഞ്യാതെനൻ
ഒതെനൻ തന്നെ പറയുന്നല്ലൊ
കൊമക്കുറുപ്പെൻെറ ഏട്ടാകെൾക്കാ
ഞാനിന്നുചീരുനെ അയച്ചുട്ടെങ്കിൽ
കാവിലതുള്ളൊരു തമ്പാമ്മാരും
മററുള്ള വലിയൊറുനായന്മാരും
എല്ലാറും ഓളയങ്ങ് കാണുന്നെരം
ഓറാരും മെല്ലെ ചിരിച്ചെങ്കിൽ
ഞാനൊറെ ഒടലോടെ വെക്കുല്ലാലൊ
അതുതന്നെ കെട്ടൊരു കുറുപ്പാകുന്നു
പിന്നെയും കുറുപ്പ് പറയുന്നല്ലൊ
തച്ചൊളി മെപ്പയിലെ കുഞ്ഞ്യാതെനാ
നീയൊട്ടും തന്നെ വിചാരിക്കണ്ടാ
ആരുംമൊരുവാക്ക് പറയുല്ലാലൊ
അതു തന്നെ കെട്ടൊരു കുഞ്ഞ്യാതെനൻ
ചീരുന് സമ്മതം കൊടുക്കുന്നല്ലൊ
കാവിലും ചാത്തൊത്ത് കുഞ്ഞിച്ചീരു
ചീരുകുളിച്ചു ചമയുന്നല്ലൊ
കണ്ണില് രണ്ടിലും മയ്യും[2]തൊട്ട്
മുടിയും മിനുക്കികെട്ടിയൊള്
ആഭരണപെട്ടി തുറന്നുവെച്ചു
കുങ്കുമപൊട്ടുമ തൊട്ടൊണ്ടിററ്(ട്ട്)
വീരാളിപട്ടു മെടുത്തുടുത്തു
നാഗപടം[3] പിന്നെ പുലിനഖവും[4]
ചീരു എടുത്തുകഴുത്തിൽകെട്ടി
മൊതിരമെടുത്തു വിരലിനിട്ടു

---

1. പൂതി = ആഗ്രഹം.
2. മയ്യും = മഷിയും.
3. 4. ഓരോ ആഭരണ വിശേഷങ്ങൾ. ആകൃതിയെ ആസ്പദമാകിയിട്ടുള്ള പേരുകളാണ്.

ഹസ്തകടകൻ കൈക്കുമിട്ടു
എല്ലാചമയവും ചമഞ്ഞുചീരു
പൊകുന്നുണ്ടൊമന കുഞ്ഞിച്ചീരു
കണ്ടാച്ചെരേ്യാമന കുഞ്ഞിച്ചാപ്പൻ
ഒന്നിച്ചുപൊയല്ലൊ കുഞ്ഞിച്ചാപ്പൻ
അങ്ങിനെ ഓറങ്ങ്[1] പൊകുന്നെരം
നാട്ടില വലിയൊരും ചെറിയൊറാണ്
ഓറതുതന്നെ പറയുന്നല്ലൊ
ആരായി പൊന്നതുമാലൊകരെ!
കോലൊത്തൊരമ്മയൊ തമ്പുരാട്ടി
[2]കുററിപ്പുറത്തുള്ള വലിയമ്മയൊ
ആരാണ് ആരാണ് മാലൊകരെ!
അപ്പൊൾ പറഞ്ഞൊരു ജൊനകനും
ആരുമതല്ലെൻെറ മാലൊകരെ
തച്ചൊളി മെപ്പയിലെ കുഞ്ഞെ്യാതെനൻ
ഓൻെറാരു ഭാൎയ്യയാ കുഞ്ഞിച്ചീരു
ഓളല്ലെ പൊണത് മാലൊകരെ!
ആടുന്നും പൊയല്ലൊ കുഞ്ഞിച്ചീരു
ചാമുണ്ണിക്കാവിലും ചെല്ലുന്നല്ലൊ
ഓറങ്ങ് ചെല്ലുന്ന നെരത്താണ്
നാലുകോലൊംബാണ[3] തമ്പാമ്മാരും
ഓറൊരു അമ്മാറും കാൎയ്യക്കാറും
പിന്നെയും വാൾക്കാറും നൊക്കുകാറും
എല്ലാറുംനൊക്കിയങ്ങ് നില്ക്കുന്നല്ലൊ
ചീരുൻെറ വരവതാ നൊക്കുന്നല്ലൊ
അന്നെരം പറഞ്ഞല്ലൊ തമ്പാമ്മാരും
ആരാണീ വരുന്നതു തമ്പാന്മാറെ
കോലൊത്തെപെണ്ണെന്ന് തൊന്നിപ്പൊകും
എന്തൊരു പൊങ്ങച്ച[4]മാണിവൾക്ക്
ആരാണിപ്പെണ്ണിൻെറ [5]ബന്ധുക്കാരൻ

---

1. ഓറങ്ങ് = അവരങ്ങ്.
2. കടത്തനാട്ടു് മൂന്ന് കോവിലകമുള്ളതിൽ ഒന്നിൻെറപേർ.
3. ബൊണ = വാണ. വകാരവും ബകാരവും അന്യോന്യം മാറാറുണ്ടല്ലൊ.
4. പൊങ്ങച്ചം = അഹംഭാവം. 5. ഭൎത്താവ്

അടക്കമതൊട്ടമെ ഇല്ലാതൊരു
പെണ്ണിൻെറതുണിയും കഴിക്കവെണം
അതു തന്നെ കെട്ടൊരുചാപ്പനാണ്
ചാപ്പനതല്ലെ പറയുന്നത്
ഒന്നുണ്ടുകൊൾക്കണം നായന്മാരെ
ഒന്നുംപറയല്ലനായന്മാരെ
തച്ചൊളി മെപ്പയിലെ നായനാര്
തച്ചൊളി ഒതെനൻ കുഞ്ഞ്യാതേനൻ
ഓറെ അറിയുല്ലെ നായന്മാരെ
അപ്പൊൾ പറയുന്നു തമ്പാമ്മാരും
തച്ചൊളി ഒതെനൻെറ പെണ്ണാണെങ്കിൽ
നീഓളെവെച്ചൊണ്ട് പൂജിച്ചൊളൂ
ഞാക്കൊളു[1] ഒട്ടും കണക്കില്ലെടൊ
ഓളൊട്ടും ഈട[2]യതനില്ലൂവെണ്ട
അതുതന്നെകെട്ടൊരു കുഞ്ഞിച്ചീരു
കരയുന്നുണ്ടൊമന കുഞ്ഞിച്ചീരു
തച്ചൊളിമെപ്പയിലെ കുഞ്ഞ്യാതേനൻ
ഓനൊ ഒളിച്ചോണ്ട് പൊന്നിനല്ലൊ[3]
ചീരുൻെറ പിന്നാലെ വന്നിനല്ലൊ
ഓനെല്ലാം ചെവിടാലെ കെട്ടിനല്ലൊ
തച്ചൊളിമെപ്പയിലെ കുഞ്ഞി ഒതെനൻ
ചീരുനെകയ്യാലെ പിടിച്ചൊണ്ടീററ്
നാലുകോലൊം വാണതമ്പാമ്മാറെ
ഓരൊര നടുവിലും കൊണ്ടനിത്തി
നാലുകോലൊം വാണതമ്പാമ്മാറെ
ഒതെനൻ തച്ചങ്ങ് ഓടിച്ചല്ലൊ
മററുള്ള അമ്മാരും, തമ്പാമ്മാരും,
ഓറും അടികൊണ്ട് ഓടുന്നല്ലൊ
എല്ലാരുംപാഞ്ഞങ്ങ് പൊകുന്നല്ലൊ
കാവിലുംചാത്തൊത്ത് കുഞ്ഞിച്ചീരു
ഓള് തെറ[4]യുമെ കാണുന്നല്ലൊ

1. ഞാക്കൊള് = ഞങ്ങൾക്ക് അവൾ.
2. ഈട = ഇവിടെ.
3. പോന്നിനല്ലൊ = പോന്നീട്ടുണ്ടല്ലൊ.
4. തെറ = തീറ എന്ന പേരുള്ള ഒരു ആഘോഷം.

ആടുന്നുംമെല്ലെ പുറപ്പെട്ടോൾ
കാവിലെചാത്തൊത്തും ചെല്ലുന്നല്ലോ
ആടുന്നും വത്താനം[1] ചൊല്ലിയവൾ
തച്ചോളിമെപ്പക്കും പോകുന്നല്ലോ
തച്ചോളി മെപ്പയിലെ കോമകുറുപ്പ്
കുറുപ്പൊടും വന്നു പറയുന്നല്ലോ
എല്ലാരും നല്ലോണം കൂടുന്നല്ലോ.

ഒതെന്നനും കൈതെരി ഒതെന്നൻ നമ്പ്യാരും.

തച്ചോളിച്ചി[2]കുമ്പ കുഞ്ഞനാന
പറയുന്നുണ്ടൊമെന കുഞ്ഞിക്കുമ്പ
ചെക്കൂറെവീട്ടിലെ പെററാരമ്മെ
എനക്കിന്നൊരാശ കൊതി[3]യെൻറമ്മെ
ഉടനെപകരം പറഞ്ഞല്ലമ്മ
തച്ചോളിച്ചികുമ്പ കുഞ്ഞനെകൊൾക്ക
എന്തൊരി ആശകൊതിയെകുമ്പെ
ചെക്കൂറെ വീട്ടിലെൻറ പെററാരമ്മെ
കെക്കൻ പെരുമാള തമ്പുരാനൊ
പെരുമാളെ കൈതൊഴാൻ പൊക്കൈനാന്[4]
ഉടനെ പകരം പറഞ്ഞല്ലമ്മ
തച്ചോളിച്ചി കുമ്പകുഞ്ഞനെ കൊൾക്ക
എന്നൊടുചൊദിച്ചി പൊണ്ടനീയെ
ചെക്കൂറചന്ത എളം പയ്യല[5]
ഓനൊടു ചൊദിച്ചി പൊടുനീയെ
തച്ചോളിച്ചിക്കുമ്പ കുഞ്ഞനാന
ഇപ്പൊറം പുറഭാഗം പൊരുന്നല്ലെ

---

1. വത്താനം = വൎത്തമാനം.

2. ശ്രീ ഏന്നതിൻെറ തൽഭവമായിരിക്കണം.

3. ആശ, കൊതി = രണ്ടു വാക്കിൻെറയും അൎത്ഥമൊന്നാണെങ്കിലും ഇങ്ങിനെയുള്ള പ്രയോഗങ്ങൾ പഴയ പാട്ടുകളിൽ ധാരാളമുണ്ട്. ഉദാ:—ഈഹിക്കുട്ടിപ്പിള്ള പാട്ടിൽ— 'സേനപടെ— ശക്തിക്കുവേണ്ടി ആവൎത്തിക്കുന്നതായിരിക്കണം.

4. പോകാനാണ്.

5. കുട്ടി—ചെറുപ്പക്കാരൻ—'പൈതൽ' എന്ന പേര് വടക്കെ മലയാളത്തിൽ സാധാരണയാണ്.

പറയുന്നുണ്ടൊമെന കുഞ്ഞിക്കുമ്പ
ചെക്കൂറവീട്ടിലതെൻെറ ബന്ധു
എനക്കിന്നൊരാശ കൊതിയെബന്ധു
എന്തൊരീ ആശകൊതിയെകുമ്പെ
തെക്കൻ പെരുമാള തമ്പുരാനൊ
പെരുമാളെകൈതൊഴാൻ പൊക്കൈനാന്
ഉടനെ പകരം പറഞ്ഞിചന്തു
തച്ചൊളിച്ചികുമ്പകുഞ്ഞനെ കെഠക്ക
പെരുമാളെകൈതൊഴവാൻ നീപൊകണ്ട
നീയിന്നക്കാര്യം നിരൂപിച്ചെന്
പതിനാറുവെള്ളിപണം കൊടുത്ത്
അക്കാര്യം ഞന്മക്ക[1] ഒപ്പിക്കാലൊ
ഉടനെ പകരം പറഞ്ഞികുമ്പ
ചെക്കൂറ വീട്ടിലതെൻെറ ബന്ധു
ഒന്നുവെലക്ക്യാലും[2] ഞാങ്കെക്കുല്ല
പെരുമാളെ കൈതൊഴവാൻ പൊണ്ണെനക്ക്[3]
ഉടനെപകരം പറഞ്ഞിചന്തു
തച്ചൊളിച്ചി കുമ്പകുഞ്ഞനെകെഠക്ക
അതുകൂടാതങ്ങിനെ പൊണ്ടിക്കലും[4]
തച്ചൊളി മെപ്പയിലിൻറ ന്മൊന്മാറ[5]
ഓറൊടുചൊദിച്ചി പൊടുകുമ്പെ
അത്തുരം വാക്കത കെട്ടനെരം
തച്ചൊളിച്ചി കുമ്പകുഞ്ഞനാന
ചീന്തത്തുണി മാററിഉടുത്തില്ലെലൊ
പട്ട്ചരടമാററി ക്കെട്ടിയില്ലെലൊ
അന്നടത്താലെ നടന്നവള്
തച്ചൊളിമെപ്പെക്ക ചെല്ലുന്നെരം
തച്ചൊളിനല്ലൊമെന കുഞ്ഞ്യാതെനൻ
മെപ്പപടിക്കലിരുന്നിനല്ലൊ
ചൊദിക്കുന്നൊമെന കുഞ്ഞ്യാതെനൻ

---

1. നമ്മൾക്ക് (ദേശ്യം)
2. വെ (ഖി)ലക്കിയാലും = മുടക്കിയാലും.
3. പോകേണമെനിക്ക്.
4. പോണ്ടിക്കൽ = പോകേണമെങ്കിൽ (ദേശ്യം)
5. അമ്മാമന്മാർ.

തച്ചൊളിച്ചി കുമ്പ കുഞ്ഞനെകൊൾക്ക
കാലൊരീ മൂവാണ്ടെല്ലെറെയായല്ലൊ
നീയിന്നി മെപ്പയിക്കയറാത്തത്
ഉടനെ പകരം പറഞ്ഞവള
ചിത്തിരത്തുണും മറഞ്ഞുനിന്ന്
മൊതിരക്കയ്യൊണ്ട് വായുംപൊത്തി
പറയുന്നുണ്ടൊമെന കുഞ്ഞിക്കുമ്പ
തച്ചൊളിമെപ്പയി ചെറിയന്മാമ
ചെക്കൂറ വീട്ടിലങ്ങാനന്മാമ
വീട്ടിപണി യെറെയുണ്ടെനക്ക
അതുകൊണ്ടഞ്ഞാനൊ വരുന്നില്ലെലൊ
ഉടനെ പകരം പറഞ്ഞൊതെനൻ
ഇന്നെന്തെവന്നത് കുഞ്ഞിക്കുമ്പെ
ഉടനെ പകരം പറഞ്ഞിക്കുമ്പ
തച്ചൊളിമെപ്പെ ചെറിയന്മാമ !
എനക്കിന്നൊരാശ കൊതിയന്മാമ
എന്തൊരി ആശകൊതിയെകുമ്പെ
ഉടനെ പകരം പറഞ്ഞവള
തച്ചൊളിമെപ്പെ ചെറിയന്മാമ
*തെക്കൻ പെരുമാള് തമ്പുരാന

തമ്പുരാനെ കൈതൊഴാൻ പൊക്കൈനാന്
ഉടനെ പകരം പറഞ്ഞൊതെനൻ
തച്ചൊളിച്ചികുമ്പ കുഞ്ഞനെകൊൾക്ക
†ഇനിക്കെന്തൊരു പൂത്തി[1]യാന കുഞ്ഞിക്കുമ്പെ
ഞങ്ങളെ മെപ്പെലെ പെണ്ണുങ്ങൾക്ക
ആരിക്കും ഇപ്പൂത്തി തൊന്നിയില്ലെലൊ
പെരുമാളെ കൈതൊഴാൻ നീപൊകണ്ട
നീയിന്നക്കായ്യം നിരൂപിച്ചെന
‡ഇൻെറയൊരി പെരിലതാന്കുമ്പെ

---

* തെക്കൻപെരുമാൾ എന്നത് തിരുവഞ്ചിക്കുളത്തിരുന്ന പെരുമാളെ സൂചിപ്പിക്കുന്നതായിരിക്കണം. ഒതേനൻെറ കാലത്ത് പെരുമാൾ വാഴ്ചയുണ്ടായിരുന്നില്ലെന്നാണ് ചരിത്രംകൊണ്ട് അറിയുന്നത്. മാമാങ്കത്തിനു് അധിപതിയായിരുന്ന സാമൂതിരി അക്കാലത്ത് കേരളത്തിൻെറ സർവ്വാധിപത്യം സ്വായത്തമാക്കാൻ ശ്രമിച്ചിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തെക്കുറിച്ച് ഇങ്ങിനെ പ്രസ്താവിച്ചതായിരിക്കാം.

1. ബുദ്ധിയെന്നതിൻെറ തൽഭവം. † ‡ = നിനക്ക്, നിൻെറ (ദേശ്യം)

പതിനാറുവെള്ളി പണം[1] കൊടുക്ക
ഉടനെ പറഞ്ഞല്ലോ കുഞ്ഞിക്കുമ്പ
തച്ചോളിമെപ്പെ ചെറിയമ്മാമ
എൻെറ യൊരന്മെക്കിന്നാരമ്മാമ
ഏഴിതരം പൊന്നുണ്ട കുഞ്ഞ്യാമ്മമ
*ആമാട, താലിയും, കൊമണിയും
കൈതൊക്കടവനും, ചെക്കിമാല,
മുച്ചിറപോവ്വൊ മുടി മാലയും,
നിറമാലപട്ടൊ, ഉണ്ടന്മാമ
ഏഴിമുളംപൊട പൊന്ന്കൊണ്ട്
മൂന്നരമുളംമുണ്ട് പൊന്ന്കൊണ്ട
എൻെറയൊരന്മെൻെറ പൊന്നുംപൊട(വ)
എനക്കിന്നെടുത്ത് തരേണമ്മാമ
ഉടനെ പകരം പറഞ്ഞൊതെനൻ
തച്ചോളിച്ചികുമ്പകുഞ്ഞനെ കെഠക്ക
നിറമാലപട്ട് ചമയരുത്
നിറമാലപട്ട് ചമഞ്ഞൊണ്ടാല്
പെരുമാളെ തിരുമിററത്തെത്തുന്നെരം
പെരുമാളപ്പൊന്നിന് കൊതിക്ക എല്ലൊ
നീയിന്നപൊന്ന് കൊടുക്കല്ലെലൊ
ഞന്മളെ മെപ്പയിലാന കുമ്പെ
സന്തതി നാശംമുടിഞ്ഞു[2] പൊകും
തച്ചോളിച്ചി കുമ്പ കുഞ്ഞനാന്
നന്നാക്കരയുന്ന കുഞ്ഞിക്കുമ്പ
തച്ചോളി നല്ലൊമന കുഞ്ഞ്യാതെനൻ
പറയുന്നുണ്ടൊമന കുഞ്ഞ്യാതെനൻ
തച്ചോളിച്ചികുമ്പ കുഞ്ഞനെ കെഠക്ക
എന്നൊടുചൊദിച്ചി പൊണ്ടനീയെ
ചെക്ക്യൂറചന്തുവാനിൻെറ ബന്ധു
ബന്ധുവൊടു ചൊദിച്ചി പൊടുകുഞ്ഞെ

1. അക്കാലത്തെ ഒരു നാണയം. ഒരുപണം ഇപ്പോഴത്തെ കണക്കുപ്രകാരം 4 ണയും 7 പൈയുമാണ്. തലശ്ശേരി മുതലായ സ്ഥലങ്ങളിൽ 1 കക്ക് 5 പണമാണ്. പൊൻപണവും വെള്ളിപ്പണവുമുണ്ട് അനുബന്ധം നോക്കുക.

2. ഒരേ അൎത്ഥത്തിലുള്ള വാക്കുകൾ ആവൎത്തിക്കുന്നതിന്ന് മററൊരുദാഹരണം.

* അനുബന്ധം നോക്കുക.

ഉടനെ പകരം പറഞ്ഞവള്
തച്ചോളിമെപ്പെ ചെറിയമ്മാമ
ചെക്ക്യൂറവീട്ടിലതെൻെറ ബന്ധു
ബന്ധു അനുവാദം തന്നിനല്ലോ.
അമ്മയും അനുവാദം തന്നിനല്ലോ.
കീഞ്ഞി പൂറപ്പെട്ട് പൊന്നതല്ലെ!
അത്തുരം വാക്കത് കെഠക്കുന്നെരം
തച്ചോളി നല്ലോമന കുഞ്ഞ്യാതെനൻ
പറയുന്നുണ്ടോമന കുഞ്ഞ്യാതെനൻ
തച്ചോളിച്ചി കുമ്പകുഞ്ഞനെ കെഠക്ക
എന്നൊടുചൊദിച്ചി പൊണ്ടനീയെ
തച്ചോളി ക്കൊമക്കുറുപ്പെൻെറട്ടൻ
ഏട്ടനൊടു ചൊദിച്ചു പൊടുനീയെ
തച്ചോളിച്ചി കുമ്പ കുഞ്ഞനാന്
കുമ്പയ തങ്ങിനെ പൊരുന്നല്ലോ
തച്ചോളി നല്ലോമെന കുഞ്ഞ്യാതെനൻ
വെഗം പടികീഞ്ഞി പൊരുന്നല്ലോ
കാവിലുംചാത്തൊത്ത്[1] പൊരുന്നല്ലോ

തച്ചോളിച്ചികുമ്പ കുഞ്ഞനാന്
തച്ചോളിക്കൊമ ക്കുറുപ്പിൻെറയൊ
കാലുഭാഗം ചെന്നാട നില്ക്കുന്നല്ലോ
തച്ചോളി ക്കൊമക്കുറുപ്പാകുന്ന്
ചൊദിക്കുന്നന്നെരം കുറുപ്പാകുന്ന്
തച്ചോളിച്ചി കുമ്പകുഞ്ഞനെ കെഠക്ക
കാലൊരീ മൂവാണ്ടെല്ലൊറയായല്ലോ
നീയിന്നിമെപ്പെല് വരാത്തത്
തച്ചോളിച്ചികുമ്പ കുഞ്ഞനാന്
മൊതിരകൈകൊണ്ട് വായും പൊത്തി
ആചാരത്തും വയി (ഴി) നിന്നവള്
പറയുന്നുണ്ടൊമന കുഞ്ഞിക്കുമ്പ
തച്ചോളി മെപ്പെലെ വലിയമ്മാമ
ചെക്കിയൂറെ വീട്ടിലങ്ങാനമ്മാമ
വീട്ടിപ്പണിയെനക്കിണ്ടമ്മാമ

1, ഒതേനൻെറ ഒരു ഭാര്യവീട്.

അതുകൊണ്ട് ഞാനീട വന്നിററില്ല
പറയുന്നുണ്ടന്നെരം കുറുപ്പാകുന്ന്
ഇന്നെന്ത്, വന്നത് കുഞ്ഞിക്കുമ്പെ
ഉടനെ പകരം പറഞ്ഞുകുമ്പ
തച്ചോളി മെപ്പെലെ വലിയമ്മാമ
എനക്കിന്നൊരാശ കൊതിയമ്മാമ
തെക്കൻ പെരുമാള് തമ്പുരാന്
തമ്പുരാനെ് കൈതൊഴാൻ പൊക്കൈനാന്
അതുതന്നെ കെട്ട കുറുപ്പാകുന്ന്
ഉടനെ പകരം പറയുന്നല്ലൊ
ഊയി![1] ഹരിയൊ! എൻെറ കുഞ്ഞികുമ്പെ
അററുലെ[2] വാക്കൊ പറയുന്നത്
നീയിന്നക്കായ്യം പറഞ്ഞതിന്ന്
ഇൻെറയൊരീ പെരിലതാനകുമ്പെ
ഇൻെറാപ്പരം[3] വന്നുള്ളനായിന്മാറ്
പതിനാറു വെള്ളി പണം കൊടുത്ത്
പെരുമാളെ ഭണ്ഡാരം പെരുക്കൈഞാന്
ഞാനൊറെപറഞ്ഞിററയക്കും കുമ്പെ
തച്ചോളിച്ചി കുമ്പകുഞ്ഞനാന്
പിന്നെയും പറഞ്ഞല്ലൊ കുഞ്ഞിക്കുമ്പ
തച്ചോളിമെപ്പെലെ വലിയമ്മൊമ
ചെക്കൈറ വീട്ടിന്നതാനമ്മൊമ
കീഞ്ഞിപൂറപ്പെട്ട് പൊരുന്നെരം
എൻെറയൊരീ മെയ്യാര[4]പ്പൊന്നമ്മാമ
പൊന്നൊന്നും ഞാനൊ ചമഞ്ഞിററില്ല
എൻെറയൊരമ്മക്കിന്നാനമ്മാമ!
ഏഴിതരം പൊന്ന്കുഞ്ഞ്യമ്മാമ!
ആമാടതാലിയും, കൊമണിയും,
കൈതക്കടവനും, ചെക്കിമാല,
മുച്ചിറ പൊവ്വൈ, മുടിമാലയും,

---

1. ഊയി = അയ്യോ (ദേശ്യം)
2. അറുകൊല = ഭയങ്കരമായ മരണം. ഇവിടെ ഭയങ്കരത്വം സൂചിപ്പിക്കുന്നു.
3. നീൻെറ ഒപ്പം.
4. ഓമനത്വവും ബഹുമാനവും സൂചിപ്പിക്കുന്ന ഒരു ദേശ്യപദം.

നിറമാല പട്ടൊ ഉണ്ടമ്മാമ
എൻെറ യൊരമ്മെക്കിന്നാനമ്മൊമ
ഏഴിമുളം പൊട[1]പൊന്ന് കൊണ്ട്
മൂന്നരമുളം മുണ്ട്പൊന്നകൊണ്ട്
എനക്കിന്നെടുത്ത് തരെണമ്മാമ
ഉടനെപറഞ്ഞി കുറുപ്പാകുന്ന്
തച്ചൊളിച്ചികുമ്പ കുഞ്ഞനെകൊൾക്ക
ഇന്നാണെ ! എന്നാണെ ! കുഞ്ഞിക്കുമ്പെ
ഇൻെറയൊരമ്മ മരിച്ചന്നാളെ
എൻെറ യൊരീകണ്ണുകൊണ്ടു കണ്ടിററില്ല
ഇൻെറയൊരമ്മെൻെറ പൊന്നും പൊട
പിന്നെയും കൊൾക്കണൊ നിനക്കുമ്പെ
നിറമാലപട്ട് ചമയരുത്
അതുതന്നെ കെട്ടുള്ള കുഞ്ഞിക്കുമ്പ
ഓള്പടിക്കലും പൊരുന്നല്ലൊ
പടിക്കലും വന്നിററു നൊക്കുന്നെരം
ഒതെനനെ പടിക്കലൊ കാണുന്നില്ല
തച്ചൊളിച്ചികുമ്പ കുഞ്ഞനാന്
പടിക്കലെ പൊഞ്ചൂരൽകട്ടിന്മേല്
വീണ്തെരഞ്ഞി കരയുന്നല്ലൊ
[2]കരഞ്ഞികരഞ്ഞാട ഒറങ്ങിപ്പൊയി
തച്ചൊളിച്ചി ഉണിച്ചിര കുഞ്ഞനാന്
മരിച്ച നികലാലെ* പൊരുന്നല്ലൊ
കുമ്പെൻറരിയത്തും വന്നിരുന്ന്
കുമ്പയൊടല്ലെ പറയുന്നത്
തച്ചൊളിച്ചികുമ്പ കുഞ്ഞനെ കൊൾക്ക
പെരുമാളെ കൈതൊഴാൻ പൊക്യൊനാന്
കീഞ്ഞിപൂറപ്പെട്ടവന്ന നീയെ
ഞാനിന്നതന്നെ മരിച്ചെരത്ത്
എൻെറയൊരീ പൊന്നും പൂടയും കുമ്പെ
എൻെറയൊരാങ്ങളാന് കണ്ടിററില്ല
പടിഞ്ഞാറെറ പെട്ടീല വെച്ചിററുണ്ട്

---

1. പൂടവ എന്നതിൻെറ ചുരുക്കം.
2. കരഞ്ഞു് കരഞ്ഞു് അവിടെ ഉറങ്ങിപ്പോയി.
* നീഴലാലെ = മരിച്ച സ്ത്രീയുടെ പ്രേതത്തെ സൂചിപ്പിക്കുന്നു.

മച്ചിൻെറാരുത്തരക്കള്ളീലാന്
താക്കോല് ഞാനത് വെച്ചിററുണ്ട്
നീപൊയെടുത്ത ചമഞ്ഞൊമൊളെ
പെരുമാളെ അടിയാങ്കുടിയാന്മാറ
ഒക്കെയും ചാഞ്ഞെൻെറ കുഞ്ഞിക്കുമ്പെ
വെഗം പുറപ്പെട്ട് പൊടുനീയെ
തച്ചൊളിച്ചികുമ്പ കുഞ്ഞനാന്
ഒറക്കില[1] ഞെട്ടി എണീററല്ലൊ
പടിഞ്ഞാറെറത്തന്നെയല്ലെ പൊരുന്നത്
മച്ചിൻെറാരുത്തരക്കള്ളീന്നാത്
താക്കോല്തന്നെ എടുത്ത്കുഞ്ഞൻ
പടിഞ്ഞാറെറ പെട്ടിതുറന്നുകുഞ്ഞൻ
ഏഴൊരുമപ്പൊന്നും ചമഞ്ഞവള്
ഏഴിമുളംപൊട പൊന്ന്കൊണ്ട്
മൂന്നുമുളംമുണ്ട് പൊന്ന്കൊണ്ട്
പൊന്നിൻ പുടവയും ചമഞ്ഞവള്
നായിന്മാറെയുംകൂട്ടി നടക്കുന്നല്ലൊ
കുമ്പയത്പൊയി പുറംകഴിഞ്ഞെരെ
തച്ചൊളി നല്ലൊമന കുഞ്ഞൊതെനൻ
പറയുന്നുണ്ടൊമെന കുഞ്ഞൊതെനൻ
ഒതയൊത്തെടത്തെ[2] ചാപ്പ കണ്ടാച്ചെരി
തച്ചൊളിച്ചികുമ്പ കുഞ്ഞനാന്
ഞന്മളതന്നെയത് പൊരുന്നെരം
എൻെറ യൊരീകുമ്പകരയുന്നല്ലൊ
കുമ്പെനപറഞ്ഞിററയക്കൊമ്മള്
രണ്ടാളുംകൂടി യൊറ്പൊരുന്നല്ലൊ
തച്ചൊളിമെപ്പെക്ക ചെല്ലുന്നെരം
കുമ്പെനപടിക്കലൊന്നും കാണുന്നില്ല
പടിഞ്ഞാറെറചെന്നിററ് നൊക്കുന്നെരം
പടിഞ്ഞാറെറ പെട്ടിതുറന്നുകണ്ടു
നെഞ്ഞത്തടിച്ചി കരഞ്ഞൊതെനൻ
കുറുപ്പിൻറരിയത്തും പാഞ്ഞിവന്ന്

1. ഉറക്കത്തിൽ.
2. പൗട്ടുപേർ.

എൻെറട്ടൻ കൊമക്കരുപ്പെ ! കൊഠക്ക
ആണും പെണ്ണും അല്ലാത്ത എൻെറഏട്ടാ
കുമ്പെനപറഞ്ഞിററയച്ചോ ? ഏട്ടാ
ഉടനെ പകരം പറയുന്നല്ലോ
എൻെറ അനിയനെൻെറ പൊന്നനിയാ !
ഞാനെൻെറ കുമ്പെനെ അയച്ചിററില്ല
ഇൻെറയൊരീപെര് പറഞ്ഞി ഞാനെ
തച്ചോളിനല്ലോമന കുഞ്ഞൊത്തനൻ
പടിക്കലെ പൊഞ്ചൂരൽക്കട്ടിന്മെല്
കുമ്പിട്ടുകുത്താടി വീഴുന്നല്ലോ
നന്നക്കരയുന്ന കുഞ്ഞൊത്തനൻ
തച്ചോളിച്ചികുമ്പ കുഞ്ഞനുഎ
ഇരുപത്തരണ്ടെണ്ണം നായിന്മാരും
കൈതെരിക്കുന്നിനതെത്തുന്നൊരം -
*കൈതെരി ഒതെനൻ നമ്പിയാരും

ഇരുപത്തരണ്ടെണ്ണം നായിന്മാരും
അങ്ങുന്നതിങ്ങൊട്ടവരും വന്നു
ചൊദിക്കുന്നന്നൊരം നമ്പിയാറ്
ഇരുപത്തരണ്ടെണ്ണം നായിന്മാറെ !
ഇരുപത്തരണ്ടിൻെറ കൂട്ടത്തില്
ഏതൊരു കുഞ്ഞൻ വരുന്നങ്ങുന്ന്
ഉടനെ പറഞ്ഞല്ലോ നായിന്മാറ്
കയിതെരി ഒതെനൻ നമ്പിയാറെ
തച്ചോളിച്ചി കുമ്പകുഞ്ഞനാന്
പെരുമാളെ കൈതൊഴാൻ പൊകുന്നാന്
എന്നപറഞ്ഞവർ ഊടെട്ടത്ത്[1]

ചൊദിക്കുന്നന്നൊരം നമ്പിയാറ്
തച്ചോളിച്ചികുമ്പ കുഞ്ഞനെകൊഠക്ക
എവിടെ പുറപ്പാട് നീയെകുമ്പെ
ഉടനെ പകരം പറയുന്നല്ലോ
നായിന്മാറതല്ലെ പറയുന്നത്
കയിതെരി ഒതെനൻ നമ്പിയാറെ
തച്ചോളിച്ചികുമ്പ കുഞ്ഞനാന്

---

* പീട്ടുപേർ. കൈതേരിവീട് — "ഞാതിങ്ങാരുകുമ്പാഭവ" എന്നു തുടങ്ങിയ ശ്ലോകം കൊണ്ട് സുപ്രസിദ്ധമായി തീൎത്തിട്ടുണ്ടല്ലൊ.

1. ഊട് — കാൎയ്യം — പരമാൎത്ഥം.

പെരുമാളെകൈതൊഴാൻ പൊകുന്നാനു്
ഉടനെ പറഞ്ഞല്ലൊ നമ്പിയാറ്
തച്ചൊളിച്ചിക്കുമ്പ കുഞ്ഞനെകൊക്ക
ഇക്കൊല്ലം പൊണ്ടെൻെറ കുഞ്ഞിക്കുമ്പെ
വരുങ്കൊല്ലം ഞമ്മക്കെല്ലൊക്കംപൊകാം
നിറമാലപട്ടൊ ഇന്നാനു് കുമ്പെ
ഒരിക്ക*ലെരവ് തരുവൊകുഞ്ഞാ
തച്ചൊളിച്ചിക്കുമ്പ കുഞ്ഞനാനു്
നന്നാക്കരയുന്നു കുഞ്ഞിക്കുമ്പ
ഇരുപത്തിരണ്ടിൻെറ കൂട്ടത്തിന്നു്
രണ്ടൊളം നായിന്മാറ പായുന്നല്ലൊ
തച്ചൊളി മെപ്പെക്ക ചെല്ലുന്നെരം
തച്ചൊളിനല്ലൊമെന കുഞ്ഞൊത്തെനൻ
കരഞ്ഞിപറയുന്നു കുഞ്ഞൊത്തെനൻ
എൻെറ കെടാവെൻെറ[1] കുണ്ടാച്ചെരി
കുമ്പെൻെറാടിപ്പൊയുള്ള നായിന്മാറ്
രണ്ടാളു്പാഞ്ഞി വരുന്നുകണ്ടൊ
അങ്ങനെ പറഞ്ഞാട നില്ക്കുന്നെരം
നായിന്മാരും വന്നുപടികയറി
വത്താനംപൊലെ പറയുന്നല്ലൊ
തച്ചൊളി നല്ലൊമെന കുഞ്ഞൊത്തെനൻ
ചാപ്പനൊടല്ലെ പറയുന്നതു്
എൻെറ കെടാവെൻെറ കുണ്ടാച്ചെരി
കുമ്പെനെഇങ്ങൊട്ടു കൂട്ടെപനാനു്
എന്തുകയിവെൻെറ കുണ്ടാച്ചെരി
ഉടനെ പറഞ്ഞല്ലൊ കുണ്ടാച്ചെരി
എൻെറ കുറുപ്പെൻെറ നായനാറെ
നിങ്ങളിന്നൊട്ടും കരയണ്ടെലൊ
അതിനുകയിവ് ഞാനുണ്ടാക്കുഎ
അപ്പാച്ചലാടുന്നപാഞ്ഞി[2] ചാപ്പൻ
കൈതെരികുന്നിനു് ചെല്ലുന്നെരം
കൈതെരി ഒതെനൻ നമ്പിയാറ്

---

* ഇരവ് (ഇരക്കുക എന്നക്രിയയിൽ നിന്നുണ്ടായനാമരൂപം) കടം തരുക എന്നർത്ഥം.

1. കീടാവ് = കുട്ടി, അരുമയായി വിളിക്കുന്നതാണ്.

2. അപ്പാച്ചലവിട്ടു് പാഞ്ഞു എന്നർത്ഥം.

കുമ്പെന തടുത്തിററ്നിന്നിനല്ലൊ
കുമ്പയിന്ന് നന്നക്കരയുന്നല്ലൊ
കണ്ടാച്ചെരി കുഞ്ഞിചാപ്പനാന്
കുമ്പയൊടുവന്നല്ലെ ചൊദിക്കുന്ന്
തച്ചൊളിച്ചിക്കുമ്പ കുഞ്ഞനെകൊൾക്ക
എന്തിനകരയുന്നു നീയെകുമ്പെ
കയിതെരി ഒതെനൻ നമ്പിയാറ്
ഇനിക്കൊത്ത ബന്ധുഅല്ലെ കുഞ്ഞിക്കുമ്പെ
കൈതെരി ഒതെനൻ നമ്പിയാറെ !
തച്ചൊളിയിലുള്ള കുറുപ്പന്മാറ്
ഇവക്കൊത്ത ബന്ധുവാര് എന്നാന്
ഓറ്കൊതി ച്ചൊണ്ടിരിക്കുന്നല്ലൊ
തച്ചൊളി ഒതേച്ചക്കുറുപ്പിനാന്
പൂടമുറി ഊവ്വം(ഴം) കുറിച്ചൊണ്ടിററ്
ഓലതരവൊന്ന് തന്നൈക്കി
അതു തന്നെകെട്ടുള്ള നമ്പിയാറ്
വളരെത്തെളിഞ്ഞല്ലൊ നമ്പിയാക്ക
പുഞ്ചിരിക്കൊണ്ട് ചിരിക്കുന്നല്ലൊ
മെലിൽവരും മുമ്പും വ്യാഴാഴ്ചക്ക്
പൂടമുറിതന്നെ കുറിച്ചിനെന്നും
ഓലഎഴുതി ക്കൊടുക്കുന്നല്ലൊ.
പറയുന്നുണ്ടന്നെരം കണ്ടാച്ചെരി
തച്ചൊളിച്ചിക്കുമ്പ കുഞ്ഞനെകൊൾക്ക
ഇനിക്കൊത്ത ബന്ധു ഈടവന്നുപൊയി
ബന്ധുൻെറ അനുവാദം കൂടാതെയൊ
പെരുമാളെ കൈതൊഴാൻ പൊകുത്
വരുങ്കൊല്ലം നിങ്ങക്കെല്ലൊക്കുംപൊകാം.
അതുംപറഞ്ഞങ്ങു കണ്ടാച്ചെരി
കുമ്പെനയും കൂട്ടിചാപ്പൻ പൊരുന്നല്ലൊ
തച്ചൊളി മെപ്പെക്ക പൊരുന്നല്ലൊ
തച്ചൊളി മെപ്പെക്ക ചെല്ലുന്നെരം
തച്ചൊളി നല്ലൊമന കുഞ്ഞൊതെനൻ
കുമ്പെനെ കണ്ണാലെകാണുന്നല്ലൊ
കുമ്പെന കണ്ണാലെകണ്ടെരത്ത്
എണ്ണീററിരുന്നല്ലൊ കുഞ്ഞൊതെനൻ

ചൊദിക്കുന്നൊമന കുഞ്ഞൊ്യാതെനൻ
കണ്ടാച്ചെരൊ്യാമന കുഞ്ഞിചാപ്പ !
എങ്ങനെ കുമ്പെനെകൂട്ടിനീയെ
കണ്ടാച്ചെരൊ്യാമന കുഞ്ഞിചാപ്പൻ
ഓലയെടുത്ത് കൊടുക്കുന്നല്ലൊ
ചൊദിക്കുന്നൊമന കുഞ്ഞൊ്യാതെനൻ
കണ്ടാച്ചെരൊ്യാമന കുഞ്ഞിചാപ്പ !
കൈതെരി ഒതെനൻ നമ്പിയാറ്
പൊടമുറിക്കായി വരുന്നൊരത്ത്
ആരക്കൊടുക്കും ഇഞ്ഞി[1] കണ്ടാച്ചെരി !
ഉടനെ പറയുന്നു കണ്ടാച്ചെരി
എൻെറ കുറുപ്പെൻെറനായനാറെ !
ഇങ്ങളെകൊടുത്തു മടക്കും ഞാനെ
അങ്ങനെ അവിടയിരിക്കുന്നൊരം
ചെക്യൂറചന്തു എളംപയ്യല[2]
ഓനിന്നുവന്നും പടികയറി
ചെക്യൂറചന്തു എളം പയ്യല
ചൊദിക്കുന്നൊമെന കുഞ്ഞിചന്തു
തച്ചൊളി മെപ്പെയിലെ ചെറിയമ്മാമ
ഇതെല്ലാം എന്തു പുതുമയാന്
തച്ചൊളിച്ചികുമ്പ കുഞ്ഞനാന്
പെരുമാളെ കൈതൊഴാൻ പൊക്യൊനാന്
കീഞ്ഞി പൂറപ്പെട്ട് വന്നൊണ്ടിററ്
പെരുമാളെ കൈതൊഴാൻ പൊയില്ലെലൊ
ഉടനെപകരം പറഞ്ഞൊതെനൻ
വത്താനംപൊലെ പറയുന്നല്ലൊ
ഒട്ടുപറഞ്ഞൊട്ടു കെഠക്കുന്നൊരം
ചെക്യൂറചന്തു എളം പയ്യല്
പൂഞ്ചിരിക്കൊണ്ട ചിരിക്കുന്നല്ലൊ
പറയുന്നുണ്ടന്നൊരം കുഞ്ഞൊ്യാതെനൻ
ചെക്യൂറചന്തു എളം പയ്യലെ
ഇൻെറയൊകുഞ്ഞി യങ്ങുകൂട്ടിക്കൊളെ
ചെക്യൂറചന്തു എളം പയ്യല്

---

1. ഇനി.
2. പൈതൽ = അധികം പ്രായമാവാത്തവൻ എന്നർത്ഥ മാണിവിടെ. 'പൈതൽ' എന്നുള്ളപേർ ഉത്തരകേരളത്തിൽ സാധാരണയാണ്.

കുമ്പെനയുംകൂട്ടി പൊരുന്നല്ലോ
അന്നടത്താലെ നടന്നുട്ടിററ്
ചെക്കൂറവീട്ടിന് പൊരുന്നല്ലോ
അമ്മെൻറരിയത്തും വന്നുചന്തു
വത്താനംപൊലെ പറയുന്നല്ലോ
വത്താനംതന്നെയത് കെട്ടെരത്ത്
ചെക്കൂറെ വീട്ടിലെ പെറെറാരമ്മ
പുഞ്ചിരിക്കൊണ്ട് ചിരിക്കുന്നല്ലോ
അങ്ങനെ അവിടയാട കൂടിയവറ്
തച്ചൊളി നല്ലൊമന കുഞ്ഞൊതെനൻ
ചാപ്പനൊടല്ലെ അവൻ ചൊദിക്കുന്നു
എൻെറകെടാവെൻറ കണ്ടാച്ചെരി
കൈതെരി ഒതെനൻ നമ്പിയാറ്
പൂടമുറിക്കായിവരു വന്നെരം[1]

ആരെക്കൊടുക്കും നീ കണ്ടാച്ചെരി
ഉടനെ പകരം പറഞ്ഞിചാപ്പൻ
എൻെറ കുറുപ്പെൻെറ നായനാറെ
അതിനൊരുപായം ഞാൻ കണ്ടിററുണ്ട്
എൻെറ കുറുപ്പെൻെറ നായനാറെ
വ്യാഴാഴ്ചവന്നു പുലന്നൊണ്ടാല്
കാവിലും ചാത്തൊത്ത ചീരുഅമ്മ
ഓറമുടികെട്ടും പൂരണാന്[2]

നിങ്ങളെ കുടുമ്മയത് കെട്ടപവെണം
തച്ചൊളിച്ചിക്കുമ്പ കുഞ്ഞനാന്
ഓറ് ചമഞ്ഞുള്ള പൊന്നൊക്കയും
നിങ്ങളുതന്നെ ചമയവെണം
ഓറിന്നുടുത്ത ഉടുപൂടയൊ
നിങ്ങളുതന്നെ ഉടുക്കപവെണം
പടിഞ്ഞാറെറ പൊഞ്ചൂരക്കട്ടിന്മെല്
നിങ്ങളുകുമ്പിട്ട് വീണൊളണം
കൈതെരി ഒതെനൻ നമ്പിയാറ്
പൂടമുറിക്കായിററ് വന്നൊണ്ടാല്
ഞാനൊ പടിഞ്ഞാറെറ കൂടഎല്ലൊ
കൈതെരി ഒതെനൻ നമ്പിയാറ്

1. വരും + അന്നേരം = വരുവന്നേരം.
2. പൂരണം = മുടികനപ്പിക്കുവാൻ കെട്ടുന്നകൃത്രിമമുടി.

എന്തെല്ലം തന്നെയത് ചൊദിച്ചാലും
നിങ്ങള്പ്രതി[1] പറയണ്ടെലൊ
നമ്പിയാറെക്കൊത്തിയിങ്ങള് കൊല്ലപവെണം
അങ്ങന പറഞ്ഞൊട കൂടിയവറ്
വ്യാഴാഴ്ചവന്നു പുലന്നെരത്ത്
കണ്ടാച്ചെരൈ്യാമെന കുഞ്ഞിചാപ്പൻ
ചീരുമുടികെട്ടും പൂരണാന്
പൂരണം വാങ്ങീററും കൊണ്ടുവന്ന്
ഒതെനനെത്തന്നെ ചമയിച്ചല്ലൊ
പൊന്നും പൂടയും ചമയിച്ചല്ലൊ
ഒതെനനെ പടിഞ്ഞാറെറ ലാക്കിയല്ലൊ
അങ്ങിനെ അവിടയാട കൂട്ടന്നെരം
കൈതെരി ഒതെനൻ നമ്പിയാറും
ഇരുവ(പ)ത്ത്രണ്ടെണ്ണം നായിന്മാരും
പുടമുറിക്കായിററ് പൊരുന്നല്ലൊ
തച്ചൊളിമെപ്പെക്ക വന്നെരത്ത്
കണ്ടാച്ചെരി ഓമെന കുഞ്ഞിചാപ്പൻ
ഇരുവ(പ)ത്ത്രണ്ടെണ്ണം നായിന്മാക്ക്
വെത്തിലകൊടുത്തു പെല[2]കൊടുത്ത്
ചൊദിക്കുന്നന്നെരം നമ്പിയാറ്
കണ്ടാച്ചെരി ഓമെന കുഞ്ഞിചാപ്പ
തച്ചൊളി നല്ലൊമെന കുഞ്ഞൈ്യാതെനൻ
ഒതെനനെടുത്തു കണ്ടാച്ചെരി
ഉടനെ പകരം പറഞ്ഞി ചാപ്പൻ
കൈതെരി ഒതെനൻ നമ്പിയാറെ!
എൻെറ കുറുപ്പെൻെറ നായനാറ്
പുത്തനായിത്തെണ്ടെക്ക്[3] പൊയിനല്ലൊ
എന്നും[4] ഇവിടയതെത്തീററില്ല
പണ്ടും പലനാളും ഉള്ളതാന്
തച്ചൊളിച്ചിക്കമ്പ കുഞ്ഞനെയും

---

1. പ്രതി = ഉത്തരം.
2. പുകയില.
3. പിരിയുന്ന്.
4. ഇനിയും (ദേശ്യം)

തച്ചൊളിക്കൊമക്കുറുപ്പിനെയും
എൻെറലിട്ടെറിഞ്ഞു പൊകലാന്
ഇങ്ങളെ പൊടമുറി കഴിച്ചൊളിനൊ
നമ്പ്യാന്പടിഞ്ഞാറെറ കൂടിയല്ലൊ
കൈതെരി ഒതെനൻ നമ്പിയാന്
ചൊദിക്കുന്നൊമെന നമ്പിയാന്
തച്ചൊളിച്ചിക്കുമ്പ കുഞ്ഞനെ കെഠക്ക
എന്തീററ[1] കുമ്പെഉരിയാടാത്തത്

പെരുമാളെ കൈതൊഴാൻ പൊകാഞ്ഞിറെറാ
വരുങ്കൊല്ലം ഞമ്മക്കെല്ലൊക്കുംപൊകാം
അതിനും പ്രതിയില്ല കുഞ്ഞിക്കുമ്പ
പിന്നെയും പറയുന്നു നമ്പിയാന്
തച്ചൊളിച്ചിക്കുമ്പ കുഞ്ഞനെകെഠക്ക
എണ്ണീററിരിക്കെൻെറ കുഞ്ഞിക്കുമ്പ
പൂടമുറിസ്ഥാനം കഴിച്ചൊളട്ടെ
അതിനും പ്രതിയില്ല കുഞ്ഞിക്കുമ്പ
കൈതെരി ഒതെനൻ നമ്പിയാന്
പൂടമുറിസ്ഥാനം കഴിച്ചങ്ങിനെ
തച്ചൊളി നല്ലൊമന കുഞ്ഞ്യാതെനൻ
എണ്ണീററിരുന്നല്ലൊ കുഞ്ഞ്യാതെനൻ
ചൊദിക്കുന്നൊമെന കുഞ്ഞ്യാതെനൻ
കൈതെരി ഒതെനൻ നായെ ! കെഠക്ക
ഒരുത്തൻെറൊരുത്തനെ കൊതിക്കാരൊ[2]

അതും പറഞ്ഞങ്ങു കുഞ്ഞ്യാതെനൻ
നമ്പ്യാറെകൊത്തിററും കൊല്ലുന്നല്ലൊ
കണ്ടാച്ചെരി ഒമെന കുഞ്ഞിചാപ്പൻ
ഇപ്പറം പൂറഭാഗം വന്നുചാപ്പൻ
നായിന്മാറൊടല്ലെ പറയുന്നത്
ഇരുപത്തിരണ്ടെണ്ണം നായിന്മാറെ
കൈതെരി ഒതെനൻ നമ്പിയാന്
നിങ്ങളെത്തന്നെ വിളിക്കുന്നുണ്ട്
അതു തന്നെകെട്ടുള്ള നായിന്മാന്

1. എന്തുകൊണ്ട് (ദേശ്യം)
2. ഒരുത്തൻെറ ഒരുത്തിയെ (പെണ്ണിനെ) കൊതിക്കാമോ.

പടിഞ്ഞാറെറ പാഞ്ഞല്ലെപൊരുന്നത്
പടിഞ്ഞാറെറ ചെന്നിററ് നൊക്കുന്നെരം
ചൊരകൊണ്ടൊളം മറിയുന്നല്ലൊ
നമ്പിയാറമരിച്ചി കിടന്നിനല്ലൊ
നമ്പ്യാറെത്തന്നെയും കണ്ടെരത്ത്
ഇരുപത്തിരണ്ടെണ്ണം നായിന്മാരും
പെടിച്ചുംനന്നെ വിറച്ചുപൊയി.
കൈതെരി ഒതെനൻ നമ്പിയാറ്
ഓറെശവവും എടുപ്പിച്ചിററ്
ഇരുപത്തിരണ്ടെണ്ണം നായിന്മാരും
ഓറിന്നതങ്ങിനെ പൊരുന്നല്ലൊ
കൈതെരി വീട്ടിന് ചെല്ലുന്നല്ലൊ
കൈതെരി വീട്ടിലെപെണ്ണുങ്ങളു്
ഓറ്നിലവിളി കൂട്ടുന്നല്ലൊ
കൈതെരി ഒതെനൻ നമ്പിയാറ്
നമ്പിയാറെചുട്ടും ദഹിപ്പിച്ചല്ലൊ
അങ്ങിനെ അവിടയാട കൂടിയല്ലൊ.

—o—

ഒതേനനും തൻെറമക്കളും*

അയിരാണി[1] വീട്ടിലെ കുഞ്ഞിച്ചന്തും
അയിരാണി വീട്ടിലെ കുഞ്ഞിക്കെളും
ഓറന്ന് പൊയിത്തിന്[2] പൊരുന്നല്ലോ
അപ്പാടെ വന്നവര് കയരിയല്ലോ
എടച്ചെരിമൂക്കൊട്ട്[3] എത്തിയല്ലോ
എടച്ചെരിമൂക്കൊട്ടെ കുഞ്ഞിഉണിച്ചിരി[4]
നീട്ടിയകാലൊട്ടും കുറുക്കിയതുംഇല്ല
ഓലക്കെട്ടാശാരം[5] ചെയ്തതുമില്ല
അയിരാണി വീട്ടിലെ കുഞ്ഞിച്ചന്തും
കുഞ്ഞിക്കെളും അല്ലെ ചൊദിക്കുന്നു
ഒരുകിണ്ടിവെള്ളം തരുവൊഞ്ഞാക്ക്[6]
അതുകെട്ട് ഉണിച്ചിരി വെള്ളത്തിന്പൊയി
അപ്പാടെ വെള്ളം കൊടുക്കുന്നല്ലോ
അയിരാണി വീട്ടിലെ കുഞ്ഞിച്ചന്തും
അയിരാണി വീട്ടിലെ കുഞ്ഞിക്കെളും
ഓറല്ലെവെള്ളം വാങ്ങുന്നത്
വെള്ളം ഓറ് കുടിച്ചങ്ങ് നൊക്കുന്നെരം
എണ്ണചൊയച്ചിററ്(ട്ട്) കുടിച്ചുംകൂട
അന്നെരം പറയുന്നു കുഞ്ഞിച്ചന്തും
കുഞ്ഞിക്കെളും അല്ലെപറയുന്നത്
നായര് പുലിപ്പുറം ഉക്കപ്പൻെറ
തെനായി മറിയുന്ന വാണിയത്തി
ഞാക്കീവെള്ളം കുടിച്ചുടാലൊ

---

1. വീട്ടുപേർ.
2. ഒരുതരം ദ്വന്ദ്വയുദ്ധം.
3. സ്ഥലപ്പേർ.
4. ഈപേർ നാലുമാത്രയാക്കി ചൊല്ലിയാലെ പാട്ട് ശരിയാകയുള്ളു.
5. ബഹുമാനിക്കൽ.
6. ഞാക്ക് = ഞങ്ങൾക്ക് (ദേശ്യം)

* One of the numerous songs collected by Percy. Macqueen, Esq., I. C. S. Curator, Records Office, Madras and published by his kind permission.

ഞാളെലൊരൊയക്കഞ്ഞായി എള്ളുണ്ടത്[1]
ആട്ടീറെറാരെണ്ണയും പുണ്ണാക്കാന്
ഞാക്കിപ്പംതന്നെ തരികവെണം
നിൻെറാരു വാണിയന തെട[2]പ്പൊയി ?
അത്തുരം[3] വാക്കത് കെട്ടനെരം
എടച്ചെരി പൂക്കൊട്ടെ കുഞ്ഞിഉണിച്ചിരാ
പടിഞ്ഞാറെറ [4]ചെന്നു വിളിക്കുന്നല്ലൊ
തച്ചൊളിമെപ്പെലങ്ങെൻെറ എട്ടാ
ഒറങ്ങുന്നൊ ഒണന്നിനൊ[5] എൻെറ എട്ടാ
തച്ചൊളിമെപ്പെലെ കുഞ്ഞ്യാതെനൻ
ഒതെനൻ ഞെട്ടിയുണരുന്നല്ലൊ
ചൊദിക്കുന്നൊമെന കുഞ്ഞ്യാതെനൻ
ആരാണ് വന്നത കുഞ്ഞിയുണിച്ചിരെ
അപ്പൊൾപറയുന്നു കുഞ്ഞിയുണിച്ചിര
കീയേന്ന[6]വന്ന രണ്ട് കുഞ്ഞങ്ങള്
എന്നൊടതല്ലെ പറയുന്നത്
ഒരുകിണ്ടിവെള്ളം തരികവെണം
ഞാനൊക്ക് വെള്ളം കൊടുത്തനെരം
എണ്ണചൊയച്ചിററ് കുടിച്ചില്ലവരും
എന്നിററ് ചൊദിച്ചല്ലങ്ങവരും
നായര്പുലിപ്പറം ഉക്കപ്പൻെറ
തെനായി മറിയുന്ന വാണിയത്തി
എടപ്പൊയിൻെറ ഒരു വാണിയനാന്
ഞാളെലൊരൊയക്കഞ്ഞായി എള്ളുണ്ടത്
ആട്ടിറെറാരെണ്ണയും പുണ്ണാക്കാന്
ആട്ടിത്തരുമൊ നീ വാണിയത്തി
അത്തുരംവാക്കത് കെട്ടനെരം

---

1. ഞാളേൽ = ഞങ്ങളുടെകയ്യിൽ. ഒയക്കഞ്ഞായി = ഒഴുക്ക്, ആഞ്ഞാഴി = അഞ്ചു് നാഴി = അഞ്ചാഴി.

2. ഏട = എവിടെ (ദേശ്യം)

3. അത്തുരം = അത്രത്തോളം.

4. നാലുപുരയുടെ പടിഞ്ഞാറു ഭാഗത്തിനുള്ള പേർ.

5. ഉറങ്ങുകയോ, ഉണർന്നുവോ.

6. കീയെന്ന് = താഴത്തു നിന്നു്.

തച്ചൊളിമെപ്പെലെ കുഞ്ഞ്യാതെനൻ
അരിശംപിടിച്ചൊരു കുഞ്ഞ്യാതെനൻ
തട്ടീററും മുട്ടീററും എണീക്കുന്നല്ലൊ
അന്നെരം പറയുന്നു കുട്ട്യൊളാന്[1]
നടുമിററത്തിന്നല്ലെ പറയുന്നത്
നായര്പുലിപ്പുറം ഉക്കപ്പനാ
തട്ടീററും മുട്ടീററും എണീക്കുന്നു.
ഓൻെറാരുപാളയും ചക്കമല്ലെ
തട്ടീററും മുട്ടീററും ഓനെണീക്കുന്നു.
പാളയുംമുട്ടന്നൊ രൊച്ചകെട്ട്
ചക്കുംമുട്ടന്നൊരൊച്ചകെട്ട
പുണ്ണാക്കുംതിന്നൊ നെണ്ണയും കുടിച്ചു
അപ്പാട് തുള്ളിയല്ലൊ കുഞ്ഞ്യാതെനൻ
നടുമിററത്തങ്ങല്ലെ ചെല്ലുന്നത്
കുഞ്ഞങ്ങളൊടല്ലെ പൊരുതുന്നത്
കാലിപ്പതിററടി നെരാ ഓളം
തമമല്ല്[2] കൊണ്ടങ്ങ് പൊയ്യെരത്ത്[3]
ആയിരാള് തുപ്പുന്ന കുണ്ടിലാന്
ഒതെനനെ കൊണ്ടങ്ങ് മറച്ചിട്ടല്ലൊ
അപ്പൊൾ പറയുന്നു കുഞ്ഞ്യാതേനൻ
കൊല്ലല്ല കൊല്ലല്ല കുഞ്ഞുങ്ങളെ
ഇക്കുറിഎന്നെ കൊല്ലല്ലെക്കീൻ
പൊന്ന്യത്തെയരാ [4]കളരിക്കല്
ആടപൊയി പൊയ്ത്ത് കുറിക്കാ[5]മമക്ക്
അത്തുരംവാക്ക് പറഞ്ഞൊതെനൻ
പിന്നെയും പറയുന്നു കുഞ്ഞ്യാതെനൻ
നരീൻെറ വായിന്നീ പൊന്നു ഞാനൊ
പുലീൻെറവായിന്നും പൊന്നു ഞാനൊ

---

1. കുട്ടികളാണ്.
2. ഒരടവ്.
3. പൊയ്യ് = യുദ്ധംചെയ്യ്—നാമരൂപം പൊയ്യ് (ഒന്നാം ഭാഗം 3-ാം അദ്ധ്യായം നോക്കുക).
4. ഒരു കളരിയുടെ പേർ.
5. കുറിക്കാം ഞമ്മൾക്ക്.

തെമ്പണ്ട[1]കുത്തീറെറാ ചാകെപൊന്നു
ഏറാണി വീട്ടിലെ കുഞ്ഞിച്ചന്തു
കെളുകാടല്ലെ പറയുന്നത്
ഐരാണി വീട്ടിലെ കുഞ്ഞ്യനിയാ
ഇപ്പം ഇവനെ ഞമ്മള് കൊല്ലണ്ടാലൊ
പൊന്ന്യത്തെ യരകളരിക്കല്
മെലില് വരുന്ന ഞാറാഴ്ചക്ക്
പൊയ്ത്തു കുറിച്ചല്ലൊ കുട്ട്യൊന്
അന്നുഞമ്മക്കൊനെ കൊല്ലുകവെണം
അപ്പാട് കുഞ്ഞങ്ങള് പൊവൂട്ടല്ലൊ[2]
പൊന്ന്യത്തെ യരക്കളരിക്കല്
ഐരാണി വീട്ടിലെ കുട്ട്യൊന്
മെലില്വരുന്ന ഞാറാഴിച്ചക്ക്
ഓറൊ അവിടെ യങ്ങെത്തുന്നല്ലൊ
തച്ചൊളി വീട്ടിലെ കുഞ്ഞ്യാതെനൻ
പുരുഷാരത്തൊടെ പുറപ്പെടുന്നല്ലൊ
ആയിരത്തഞ്ഞൂറു ആളെളൊടെ
തച്ചൊളി ഒതെനനല്ലെ എത്തുന്നത്
പൊന്ന്യത്തെ യരക്കളരിക്കല്
വന്നാടെ[3]തിണ്ട്മ്മല് നിക്കുന്നെരം
ഐരാണിവീട്ടിലെ കുഞ്ഞിച്ചന്തും
ഐരാണി വീട്ടിലെ കുഞ്ഞിക്കെളും
ചൊദിക്കുന്നൊമെന കുഞ്ഞങ്ങള്
ആണായൊനായെ ! നായിക്കയ്യാ ! *
ആണായൊനാണെങ്കില് കളരിയിൽവാ
അത്തുരം വാക്കത് കെട്ടനെരം
തച്ചൊളി നല്ലൊമെന കുഞ്ഞ്യാതെനൻ
ഒതെനൻ കളരിയിൽ തുള്ളുന്നല്ലൊ
തച്ചൊളി എടംവാണ കുഞ്ഞ്യാതെനൻ
തമമല്ല് കൊണ്ടെയങ്ങ് പൊയ്യൊതെനൻ
തമമല്ല് കൊണ്ടെയങ്ങ് പൊയ്യുന്നെരം

1. ഒരുഞ്ഞു.
2. പോയ്യൂട്ടല്ലൊ. പോയി + പിട്ടല്ലൊ.
3. വന്നാടെ = വന്നു + അവിടെ.
* നായ്കയ്യൻ = പരിഹാസം സൂചിപ്പിക്കുന്ന പദം.

പാലക്കാട്ടുള്ളനാല് പട്ടമ്മാര്
ഊട്ട് പൂരനൊക്കി പൊകുന്നെരം
കളരിയില് വന്നൊറ് നൊക്കിയല്ലൊ
അച്ഛൻെറയും മക്കളെയും പൊയ്ത്തുകണ്ട്
പട്ടമ്മാറല്ലെ പായുന്നത് !
അററകൊണം കെട്ടാണ്ട് പാഞ്ഞടന്ന്
എട്ടുകാതം പാഞ്ഞല്ലൊ പട്ടമ്മാര്.
ഐരാണി വീട്ടിലെ തായത്തുടി*
പാഞ്ഞൊണ്ട് പൊന്നല്ലൊ പട്ടമ്മാര്
അച്ഛനും മക്കളും പൊയ്മ്മന്നത്
പെറെറാരു അമ്മ അറിയുന്നില്ലെ ?
അത്തുരം വാക്കത് കെട്ടനെരം
പട്ടമ്മാറെ വിളിച്ചല്ലൊ പെറെറാരമ്മ
വിളിച്ചുകയററ്ച്ചങ്ങ് നൊക്കുന്നെരം
തച്ചൊളി മെപ്പെലെ കുഞ്ഞ്ച്ചാതെനൻ
ഓനും ഓൻെറ മക്കളും പൊയ്മ്മന്നത്
പട്ടമ്മാറല്ലെ പറയുന്നത്
അത്തുരം വാക്കത് കെട്ടനെരം
ഐരാണി വീട്ടിലെ പെറെറാരമ്മ
പട്ടമ്മാക്കല്ലെ കൊടുക്കുന്നത്
ഓക്കങ്ങ് വെണ്ടുന്നത് കൊടുത്തൊരമ്മ
പൊകുന്നുണ്ടൊമെന പെറെറാരമ്മ
കുതിരെൻെറടുക്കലും ചെല്ലുന്നല്ലൊ
ഇന്ദ്രവാലൻ കൊടിക്കുതരെൻെറരത്ത്†
[1]കുതിരചെവിട്ടിലും പറയുന്നല്ലൊ
തൊട്ടെണ്ണി തൊണ്ണൂറ് കാതമുള്ളത്
കാക്കാതം കൊണ്ടുനീ എത്തിക്കണം
എന്നുപറഞ്ഞിററ് പെറെറാരമ്മ
കൊടുക്കുന്നുണ്ടൊമെന പെറെറാരമ്മ
കുതിരക്കനഞ്ച്[2] പിടിക്കാനായി

---

* തായത്തു = താഴത്തു.

† കുതിരൻെറരത്ത് = കുതിരയുടെ അരികത്ത്.

1. കുതിരകളുടെ യജമാനപ്രീതി പ്രസിദ്ധമാണല്ലൊ.

2. മദം, ഉന്മേഷം.

പച്ചമുരിക്കിലയും ചക്കരയുമാന്
അന്നെരം തന്നെ കൊടുക്കുന്നല്ലൊ
എല്ലാന്നും[1] അഞ്ഞായി[2] തരുന്നമുതിര
നാളെങ്ങ് രണ്ടെറെ പൂയി(ഴ)ങ്ങിത്തരെൻ
എന്നുപറഞ്ഞിററ് പെറെറാരമ്മ
[3]കുതിരപ്പുറത്തല്ലെ കയറുന്നത്
തൊട്ടെണ്ണി തൊണ്ണൂറ് കാതമുള്ളത്
കാക്കാതംകൊണ്ടല്ലെ എത്തുന്നത്
കളരീൻെറതിണ്ടത്ത് ചെന്നിററമ്മ
കളരീൻെറനടുവിലല്ലെ തുള്ളുന്നത്.[4]
തച്ചൊളി മെപ്പെലെ കുഞ്ഞ്യാതെനൻ
ഓനെ ഓൻെറമക്കള് തല്ലുന്നത്
കണ്ണാലെ കണ്ടല്ലൊ പെറെറാരമ്മ
ഒതെനൻെറടുക്കലും ചെന്നുനിന്നു
പൊത്തിപ്പിടിച്ചല്ലൊ പെറെറാരമ്മ
പറയുന്നുണ്ടൊമെന പെറെറാരമ്മ
ആരെയാന് മക്കളെ തക്കുന്നത്*
തച്ചൊളി മെപ്പെലെ കുഞ്ഞ്യാതെനൻ
ഇങ്ങളെയൊരച്ഛനല്ലെ കുഞ്ഞിഒതെനൻ
എൻെറാരു ബന്ധുവാന് കുഞ്ഞ്യാതെനൻ
പിന്നെയും ചൊദിച്ചല്ലൊ പെറെറാരമ്മ
തച്ചൊളി കൊമക്കുറുപ്പെൻെറട്ടാ
കുമ്പളങ്ങപൊലെ നരച്ചകയ്യാ !
അനിയൻെറ മക്കളെതിരിഞ്ഞില്ലാലൊ
അത്തുരം വാക്കത് കെട്ടനെരം
ഐരാണിവീട്ടിലെ കുഞ്ഞിച്ചന്തും
ഐരാണിവീട്ടിലെ കുഞ്ഞിക്കെളും
അച്ഛനെചെന്നു പിടിക്കുന്നല്ലൊ
അച്ഛൻെറ കാക്കലും വീണവര്

---

1. എല്ലാദിവസവും. * തല്ലുന്നത്, തയ്ക്കുക എന്ന രൂപം ദേശ്യമാണ്.

2. അഞ്ചുനാഴി.

3. അന്നത്തെ സ്ത്രീകൾ പുരുഷന്മാരെപ്പോലെ കുതിരസ്സവാരി മുതലായ വിനോദങ്ങളിൽ ഏർപ്പെട്ടിരുന്നുവെന്ന് ഇതുകൊണ്ട് തെളിയുന്നു.

4. തുള്ളുക = ചാടുക.

അച്ഛനൊടല്ലെ പറയുന്നത്
ഞങ്ങളറിയാതെ ചെയ്തതെററ്
അച്ഛനതൊക്കെ ച (ക്ഷ)മിക്കവെണം
എന്നുപറഞ്ഞവർ പിന്നെയുമാന്
പിന്നെയും കാക്കല് വീഴുന്നല്ലൊ
തച്ചൊളിമെപ്പെലെ കുഞ്ഞൊ്ചാതെനൻ
മക്കളൊടല്ലെ പറയുന്നത്
നിങ്ങൾ അറിയാതെ ചെയ്തതെല്ലാം
ഞാനങ്ങതൊക്കെ പൊറുത്തിററുണ്ട്.
എന്നുപറഞ്ഞിററ് അച്ഛനാന്
മക്കളെപൊത്തി പ്പിടിക്കുന്നല്ലൊ
മക്കളെതലയിലും കൈവെച്ചിററ്
മക്കക്ക് പൊരുത്തം[1] കൊടുക്കുന്നല്ലൊ

ഐരാണിവീട്ടിലെ പെററാരമ്മ
മക്കളെയും കൂട്ടീററ് പൊകുന്നല്ലൊ
എല്ലാരും സുഖമായി പോകുന്നല്ലൊ

---

1. ഇണക്കം, ആശീർവ്വാദം.

ചിറക്കൽ മാപ്പിളമാരുമായുള്ള ഒതേനൻെറ പോരാട്ടം.

തച്ചോളിനല്ലോമന കുഞ്ഞൊതെനൻ
ഓനും അതൊൻെറാരു ഏട്ടനാന്
തച്ചോളി കൊമക്കുറുപ്പെന്നൊറും
ഓറൊരുപെങ്ങളു മുണ്ടവിടെ
തച്ചോളിനല്ലോമന കുഞ്ഞുണിച്ചിര[1]
പിന്നെയും ഉണ്ടല്ലോ പെണ്ണുങ്ങള്
കാവിലുംചാത്തൊത്തെ കുഞ്ഞിച്ചീരു
തച്ചോളിനല്ലോമന കുഞ്ഞൊതെനൻ
ഓൻെറാരുപെണ്ണാന് കുഞ്ഞിച്ചീരു
ഓളും അവിടയങ്ങുണ്ടുപിന്നെ
പിന്നെയും ഉണ്ടല്ലോ ചാപ്പനാന്
തച്ചോളി ഒതെനൻ കുഞ്ഞൊതെനൻ
ഓൻെറാരു കായ്മസ്ഥനാ കുഞ്ഞിച്ചാപ്പൻ
കണ്ടാച്ചെരി ഓമന കുഞ്ഞിച്ചാപ്പൻ
ഓറെല്ലാം തന്നെയിരിക്കുന്നെരം
ഓറൊരുചെവിടാലെ കെക്കുന്നല്ലോ
ചിറക്കൽകോലൊം വാണ തമ്പുരാൻെറ
തമ്പുരാൻ തൻെറാരു കായ്മക്കാരൻ
ഓറുമെതമ്പുരാൻ തന്നെയാന്
ഓറങ്ങെഴന്നെള്ളി പൊകുന്നല്ലോ
ഓറങ്ങ് പല്ലക്കിൽ പൊകുന്നെരം
ഓറൊരു വാൾക്കാറും, കുന്തക്കാറും,
പിന്നെ അകമ്പടിക്കാരുമുണ്ട്.

---

1. ഒതേനൻെറ പെങ്ങളുടെപേര് ഉണ്ണിചിരക്കുഞ്ഞൻ എന്നാണെന്നാണ് പ്രസിദ്ധി. കുഞ്ഞൻ എന്ന് ഓമനപ്പെര് വിളിക്കുന്നതും, അത് പേരിൻെറ ആരംഭത്തിലോ അവസാനത്തിലോ ചേർക്കുന്നതും ഒരു കാലത്ത് പതിവായിരുന്നു. ഇതിൻെറമുമ്പിലത്തെ പാട്ടിലെ കുങ്കീക്കുഞ്ഞൻ എന്ന പേര് നോക്കുക. പുരുഷപ്രത്യയമായ 'ൻ' സ്ത്രീകളുടെ നാമധേയത്തോടു ചേർപ്പിക്കുന്നതും സാധാരണയായിരുന്നു. ആഭിജാത്യം കുറിയവരുടെ പേരിനോടുകൂടിയായിരുന്നു 'ൻ' ചേർക്കുന്നപതിവ്—"അമ്മത്തമ്പുരാൻ" ഇപ്പോഴുമുണ്ടല്ലോ.

ഒട്ടെറെആളുകൾ മുമ്പിലായി
പിന്നെയുള്ളാളുകൾ പിമ്പെയായും
ഓറങ്ങ് പല്ലക്കിൽ പൊകുന്നല്ലൊ
അങ്ങിനെ തമ്പുരാൻ താനും പിന്നെ
ഓറൊരകമ്പടിക്കാരും പിന്നെ
എഴന്നെള്ളിപൊകുന്ന നെരത്താന്
ഓറങ്ങ്പൊകും നിരത്തിൻെറയൊ
രണ്ടുപുറത്തുമെനിക്കുന്നൊരും
പിന്നെയും പൊക്കും വരവുമുള്ള
മാലൊകറെല്ലാരും തന്നെയാന്
ആചാരത്തും വയിനിക്കുന്നല്ലൊ
അങ്ങിനെ ഓറങ്ങ് പൊകുന്നെരം
തമ്പുരാൻ കണ്ണാലെ കാണുന്നല്ലൊ
രണ്ടൊളം നല്ലൊരു ജൊനകരും[1]
പിന്നെയും ഓറൊരു കൂട്ടാളികൾ
ഓറങ്ങിരുന്നു കളിക്കുന്നല്ലൊ
ജൊനൊൻെറ പീട്ട്യ്ല്* കൊലായില്
ഓറങ്ങ് കത്ത്കളി[2]ക്കുന്നെരം
എതിരാലെ വന്നല്ലൊ തമ്പുരാനും
ഓറൊരുവാൾക്കാരും കുന്തക്കാരും
പിന്നെ അകമ്പടിക്കാരാകുന്നു
ജൊനൊറ് തമ്പുരാനെയും പിന്നെ
ഓറൊരകമ്പടിക്കാരെയാന്
കണ്ണാലെകണ്ടൊരു നെരത്തിങ്കൽ
നീട്ടിയകാല് മടക്കുന്നില്ല
ഇരുന്നൊരു ദിക്കിന്നെണീക്കുന്നില്ല
ആചാരത്തും വയി(ഴ)നിക്കുന്നില്ല
അതുതന്നെ കണ്ടൊരുതമ്പുരാനും
തമ്പുരാൻതന്നെ പറയുന്നല്ലൊ
ഒന്നുണ്ട്കെൾക്കണം കാര്യക്കാരാ

---

1. ജോനകൻ = ഈ വാക്കിന് ഒരു ചരിത്രമുള്ളതുപോലെ തോന്നുന്നു. ആദ്യം ഇതു് ജൈനന്മാരെ കുറിക്കുന്നതായിരിക്കാം നിടയുണ്ട്—പിന്നീട് മുഹമ്മദീയനെന്ന അൎത്ഥത്തിലായി. ബൌദ്ധൻ, സാക്ഷ്യ്, എന്നീ വാക്കുകൾക്കു വന്നിട്ടുള്ള അൎത്ഥവ്യത്യാസം നോക്കുക.

2. ശീട്ട്കളി. * പിടികയിൽ.

ഞാനെനി കോലൊത്ത് നിക്കുന്നില്ല
ചിറക്കകൊലൊത്തുള്ള തമ്പാമ്മാറ്
ഓറങ്ങെഴന്നെള്ളും കാലത്താന്
നാട്ടിൽവലിയൊറും ചെറിയൊറാന്
ഓറങ്ങ് ആചാരം ചെയ്യുമല്ലൊ
നാട്ടിലെജൊനൊറും തന്നെയാന്
കൊലൊത്തെതമ്പാൻ എഴന്നെള്ളുമ്മം[1]
ഓറെല്ലാം ആചാരം ചെയ്യുമല്ലൊ
ഇപ്പൊളൊ ഞാനങ്ങെഴന്നെള്ളുമ്മം
നാലൊളം ജൊനൊറ് തന്നെയാന്
ഓറങ്കത്ത് കളിക്കുന്നല്ലൊ
പീട്ട്യെലെ കൊലായിൽ ഇരുന്നിട്ടാന്
ഓറങ്കത്ത്കളിക്കുന്നത്
എന്നെയൊ കണ്ണാലെ കണ്ടിററൂടി
ഓറൊട്ടും ആചാരം ചെയ്തില്ലാലൊ
എന്താണ്വെണ്ടത് കാര്യക്കാരാ
ഇത്തരം കാര്യങ്ങൾ ചെയ്തില്ലെങ്കിൽ
ഓറൊട്ടും ഞമ്മളെ നൊക്കുല്ലാലൊ
കൊലൊത്തൊട്ടുള്ള ബഹുമാനാന്
ഓറുക്കതൊട്ടുമെ ഇല്ലാതാകും
തമ്പാമ്മാറെയുമെ കാണുന്നെരം
ഓറൊട്ടുംതന്നെ വകവെക്കുല്ല
പിന്നെയും കൊൾക്കണം കാര്യക്കാര !
എന്നെയതൊട്ടുമെ മാനിച്ചെങ്കിൽ
ഞാനൊന്നും തന്നെ പറയുല്ലെനും
അതുകൊണ്ടതന്നെ യതാണ്കെട്ടൊ
ജൊനകറൊട്ടുമെ ചൊദിക്കണം
ആചാരംചെയ്യാത്ത ജൊനൊറെയൊ
കെട്ടിവലിച്ചങ്ങ് കൊണ്ടെരണം*
കൊലൊത്തെ വലിയപടിക്ക്തായെ(ഴെ)
ഓറയൊകെട്ടി വലിക്കവെണം
ചിറക്കലൊരുകൊലൊം ഉണ്ടെന്നൊറ്
ഓറുമെതന്നെ അറിയവെണം

---

1. എഴന്നെള്ളുമ്പോൾ — ഉം + പൊൾ എന്നുള്ളത് അനുനാസികാദി പ്രസരത്തിന്റെ ശക്തികൊണ്ടു ഇങ്ങിനെയായതാണ്. * കൊണ്ടുവരണം.

ചിറക്കലെ തമ്പാമ്മാറെയുംതന്നെ
ഓരങ്ങറിയുക വെണംകെട്ടോ !
പണ്ടുള്ള ആചാരം ചൊല്ലുവാനും
ഓറിങ്ങറികയും വെണംകെട്ടോ !
അതുകൊണ്ട്തന്നെ യതാണ്കെട്ടോ,
നീയിന്ന്പൊയിട്ട് ചൊദിക്കണം.
ജൊനൊറൊടുതന്നെയത് ചൊദിക്കെണം.
ഒന്നിച്ചവാഠക്കാറും, കുന്തക്കാറും,
ഓറെയും നീയുമെ കൂട്ടവെണം.
ജൊനൊറെകെട്ടി വലിച്ചുകൊണ്ട്
കോലൊത്തെവലിയ പടിക്ക്താഴെ(ഴെ)
ഓറെയും തന്നെയത് കൊണ്ടവരെണം
അത്തുരം വാക്കത് കെട്ടനൊരം
ചിറക്കൽ കോലൊം വാണതമ്പുരാൻെറ
ഓറൊരുകാൎയ്യസ്ഥൻ തന്നെയാന്
ഓനൊപകരം പറയുന്നല്ലൊ
ഒന്നുണ്ട്കൊഠക്കണം തമ്പുരാനൊ
പണ്ടെത്തെ ആചാരം ഒന്നുംതന്നെ
ഇപ്പൊളുള്ളാളുകഠം ചെയ്യുന്നില്ല.
ഓറൊടു ഞമ്മള് ചൊദിച്ചെങ്കിൽ
ഓനൊട്ടും ഞമ്മളെ വെക്കുല്ലാലൊ
ഓറൊപറയുന്ന വാക്ക്കെട്ടാൽ
ഞമ്മളെ ഉത്തരം മുട്ടിപ്പൊകും
എല്ലാറയും പടച്ചത് തമ്പുരാനൊ
ഓറക്ക് ചി(വ്യ)ത്യാസം ഇല്ലാലൊളി[1]
ചാളക്കലും വെയിലറിക്കുന്നല്ലൊ[2]
കൊലൊത്തും വെയിലറിക്കുന്നല്ലൊ
രണ്ടുമൊരുപൊലറിക്കുന്നല്ലൊ
[3]പടച്ചൊനൊ വ്യത്യാസമൊന്നുമില്ല
കൊലൊത്തും ചാളെലും ഒരുപൊലെയാന്
മഴയുമെതന്നെയത് പെയ്യുന്നില്ലെ ?
അങ്ങിനെയുള്ള നിലക്കങ്ങാന്

---

1. ഓളി = ബഹുമാനപുരസ്സരം ചെയ്യുന്ന സംബോധന.
2. അറിയിക്കുക എന്നതിൻെറ ചുരുക്കമായിരിക്കണം. ഉറക്കുക എന്നും പാഠം കാണുന്നുണ്ട്.
3. സ്രഷ്ടാവ്, ഈശ്വരൻ. പടക്കുക = ഉണ്ടാക്കുക, സൃഷ്ടിക്കുക.

എന്തിന്തമ്പുരാൻ പൊകുന്നെരം
ഞാളങ്ങ്തെററീട്ട് നില്ക്കുന്നത്.
എന്നല്ലൊ ഓറങ്ങ് ചൊദിക്കുന്നു.
അതുതന്നെ കെട്ടൊരുതമ്പുരാനും
ഓറങ്ങ് തന്നെ പറയുന്നല്ലൊ
ഒന്നുണ്ട്കെഠക്കണം കായ്യക്കാരാ!
ഓറ്പറയുന്നവാക്ക് കെട്ടാൽ
ഞമ്മളതൊന്നും പറയെണ്ടാലൊ.
ഓറൊരു വാക്കമെ കെഠക്കവെണ്ടാ
ജൊനൊറെ പൊയി പിടിക്കവെണം
ഓറൊടുചൊദിക്കവെണം കെട്ടൊ,
ചിറക്കൽ കോലൊം വാണതമ്പുരാനെ
ഓറയൊ കണ്ണാലെ കണ്ടൊണ്ടിററ്
എന്താന് ആചാരം ചെയ്യാഞ്ഞത്?
ഓറെന്തതന്നെ പറഞ്ഞൊണ്ടാലും
ഓറെപിടിച്ചിങ്ങ് കൊണ്ടെരണം[1]

അതുതന്നെ കെട്ടൊരു കായ്യക്കാരൻ
തമ്പുരാൻ തൻെറാരി കോലൊത്താന്
കൊലൊത്ത്തന്നെയും പൊയൊണ്ടിററ്
ആടുന്നു തന്നെയും പൊരുന്നല്ലൊ
ഒന്നായ് കൂടിയല്ലൊ കായ്യക്കാരൻ
നൂറെറാന്നു നല്ലൊരു കുന്തക്കാരും
പിന്നെയും നല്ലൊരു വാഠക്കാറാന്
അമ്പുചുട്ടെയ്യുന്ന അമ്പാടിയെല്ലം[2]
പിന്നെയും ഏറിയൊരു ആളുമാന്
ഓറെയും, കൂട്ടീറെറാ പൊരുന്നല്ലൊ
തമ്പുരാൻ കണ്ണാലെ കണ്ടിററുള്ള
പീടികയുള്ളൊ രെടത്ത്വന്നു
അപ്പൊളെ കണ്ടല്ലൊ കായ്യക്കാരൻ
നാലൊളം നല്ലൊരു ജൊനൊറാന്
കളിയുമെ കണ്ടങ്ങ് നില്ക്കുന്നല്ലൊ
വെറെയും ഒട്ടെറെ ജൊനൊറാന്
ഓറങ്ങിരുന്നു കളിക്കുന്നല്ലൊ

1. കൊണ്ടുവരേണം എന്നതിൻെറ ചുരുക്കം. കൊണ്ടരേണം എന്നും പറയാറുണ്ട്.
2. അമ്പാടികളും.

കത്തുകളിക്കുന്ന ജൊനൊറാന്
ഓറങ്ങ്കണ്ണാലെ കാണുന്നല്ലൊ
ചിറക്കൽ കോലൊംവാണ തമ്പുരാൻെറ
ഓറൊരു കായ്യക്കാരനും പിന്നെ
നൂറെറാന്നുനല്ലൊരു കുന്തക്കാറും
പിന്നെയും നല്ലൊരു വാൾക്കാറാന്
അമ്പുചുട്ടെയ്യുന്ന അമ്പാടികൾ
പിന്നെയും ഏറിയൊരു ആളുമാന്
ഓറങ്ങ്തന്നെ വരുന്നുണ്ടല്ലൊ
ഓറയൊ കണ്ണാലെ കണ്ടെരത്ത്
ജൊനൊറ്തന്നെ പറയുന്നല്ലൊ
എന്താന്കോലൊത്തെ കായ്യക്കാരാ!
ഏടക്കെ[1]പൊകുന്ന കായ്യക്കാരാ!
എന്തിന് വാൾക്കാറും, കുന്തക്കാറും,
എന്തിന് അമ്പെയ്യും അമ്പാട്ട്യാളും
എന്തിന്വെറെയും കൂട്ടക്കാറും
ഏടെക്ക്പൊകുന്ന കായ്യക്കാരാ
അപ്പൊൾ പറഞ്ഞല്ലൊ കായ്യക്കാരൻ
നല്ലത്നല്ലത ജൊനൊകറെ!
ചിറക്കൽകോലൊം വാണ തമ്പുരാനൊ
ഓറങ്ങെഴുന്നെള്ളി പൊയൊണ്ടത്
നിങ്ങളൊ കണ്ണൊണ്ട് കണ്ടിററൂടി[2]
നിങ്ങളൊരാചാരം ചെയ്തില്ലാലൊ
അതുകൊണ്ട് തന്നെയതാണ് കെട്ടൊ,
ഞാളിങ്ങ്വന്നത് ജൊനൊകറെ
നിങ്ങളതിപ്പൊളൊ തന്നെയാന്
കോലൊത്തുംതന്നെ വരികവേണം
തമ്പുരാനൊടു മുണത്തിക്കെണം
ഞങ്ങക്ക്തമ്പുരാൻ മാപ്പ്തരണം
ഞങ്ങളൊ സാധുക്കൾ ജൊനൊമ്മാറ്
ഒന്നുമറിയാത്ത ജൊനൊമ്മാറ്
ഓറക്ക്മാപ്പ് തരികവെണം
അങ്ങിനെനിങ്ങളൊ പറഞ്ഞില്ലെങ്കിൽ

1. എപിടേക്ക്.
2. കണ്ടിററു (ട്ടു) കൂടി.

നിങ്ങളെ ഒടലൊടെ വെക്കുല്ലാലൊ
അതു തന്നെ കെട്ടൊരു ജൊനൊമ്മാറ്
ഓറല്ലെ വിളിച്ചു പറയുന്നത്.
എന്താന് എന്താന് കായ്മക്കാരാ !
ഞങ്ങക്ക് ഞങ്ങളെ വീട്ടിലാന്
ഞങ്ങക്കിരുന്നു കളിച്ചുടാലൊ
കോലൊത്തെ തമ്പാനൊ പൊകുന്നെരം
ഞാളഞ്ഞൊരാചാരം ചെയ്യുല്ലാലൊ
[1]ഞാക്കൊട്ടും കോലൊത്ത് പൊണ്ടൊലിപ്പും[2]
ഞാളൊട്ടും തന്നെയത് പൊകുല്ലാലൊ
ചിറക്കകോലൊം വാണ തമ്പുരാന
തമ്പുരാന് ഞാളെയൊ കാണെണ്ടിക്കൽ[3]
തമ്പുരാനിങ്ങിവിടെ എഴന്നെള്ളെണം
ഞാളൊട്ടും കോലൊത്ത് പൊകയില്ല.
അതുതന്നെ കെട്ടൊരു കായ്മക്കാരൻ
ഓനൊവിളിച്ചു പറയുന്നല്ലൊ.
ഒന്നുണ്ട്കെഠക്കണം ജൊനകറെ !
ഞാളൊരു ഒന്നിച്ചു തന്നെയാന്
നിങ്ങളൊതന്നെ വരുന്നുണ്ടെങ്കിൽ
നിങ്ങഠക്ക് യാതൊന്നും പെടിക്കെണ്ടാ
അല്ലെങ്കിൽ കെട്ടൊളീൻ ജൊനൊകറെ !
നിങ്ങളെ ഒട്ടുമെ വെക്കുല്ലാലൊ
അതുതന്നെ കൊട്ടൊരു ജൊനൊറാന്
അരിശംപിടിച്ചൊരു ജൊനൊകര്
ഓറങ്ങതല്ലെ എണീക്കുന്നത
ജൊനൊറങ്ങെല്ലാം എണീററിട്ട്
കായ്മക്കാരനെയും പിടിക്കുന്നല്ലൊ
ജൊനൊരതല്ലെ പറയുന്നത്
എന്താടാ എന്താടാ കായ്മക്കാരാ !
നിന്നെയും നിൻെറാരുവാഠക്കാറെയും

1. ഞങ്ങൾക്ക് (ദേശ്യം)
2. പോകേണ്ടപോലിപ്പം (പ്പോൾ)
3. 'കാണേണമെന്നുണ്ടെങ്കിൽ' എന്നതിൻെറ ചുരുക്കം (ദേശ്യം).

പടവായ[1]ത്തൊട്ടം തരിക്കും[2] പൊലെ
ഞാളൊതരിക്കമെ കായ്ക്കാരാ !
അപ്പൊളൊനല്ലൊരു കുന്തക്കാറും,
പിന്നെയും വാൾക്കാറും, കൂട്ടക്കാറും,
എല്ലാറും പടയുമെ പൊയ്യുന്നല്ലൊ*
ജൊനൊകർ എല്ലാറും കൂടുന്നല്ലൊ
ആങ്ങിനെജൊനൊറും പിന്നെയാന്
ചിറക്കൽകോലൊം വാണ തമ്പുരാൻെറ
ഓറൊരു കായ്ക്കാരനും പിന്നെ
നൂറൊന്നു നല്ലൊരു കുന്തക്കാറും
പിന്നെയും വാൾക്കാറും കൂടിനല്ല
പടയും പൊടിയായി പൊയ്യുന്നല്ലൊ
നെരൊരു മൊന്തിയ[3] താവുന്നെരം
ചിറക്കൽ കോലൊം വാണതമ്പുരാൻെറ
ഏറിയവാൾക്കാറും, കുന്തക്കാറും,
ഓറങ്ങുചത്തു കിടക്കുന്നല്ലൊ.
അതുതന്നെ കണ്ടൊരു കായ്ക്കാരൻ
ഓനുമതല്ലെ പറയുന്നത്.
എനിയീടെതന്നെ യത്നിന്നൊണ്ടാല്
ഞമ്മളെജൊനൊറ് കൊല്ലുമല്ലൊ ;
അതുകൊണ്ട്തന്നെ യതാണ്കെട്ടൊ
ഞമ്മളതീടുന്നും[4] പൊകവെണം
അത്തുരംവാക്ക പറഞ്ഞുംകൊണ്ട്
കായ്ക്കാരൻതന്നെ പായുന്നല്ലൊ ;
കൂടിയുംപാഞ്ഞെല്ലൊ അമ്പാടിയെളും,
പിന്നെയും പായുന്നു കുന്തക്കാറും,
ബാക്കിയതുള്ളൊരു വാൾക്കാറാന്
എല്ലാറുംതന്നെയ തൊടുന്നല്ലൊ !

---

1. വാഴ—അക്ഷരജ്ഞാനം കുറഞ്ഞവരുടെ ഇടയിൽ 'ഴ' കാരം യകാരമാവുന്നത് സാധാരണയാണ്.(ഉ. മഴ = മഴ).

2. കഷണം കഷണമാക്കുക, മുറിപ്പിക്കുക.

3. മൂവന്തിയാണ് (ത്രിസന്ധ്യ) മോന്തിയായത്. മൂന്ന് സന്ധ്യകൾ കൂടിയുള്ള പേരാണെങ്കിലും ഓരോന്നിന് പ്രത്യേകമായിട്ടാണ് മലയാളത്തിൽ അധികം പ്രയോഗം.

4. ഞമ്മൾ + അത് + ഇവിടെനിന്നും.

* പൊയ്യുക = യുദ്ധംചെയ്യുക (സാങ്കേതികശബ്ദം)

അങ്ങിനെ ഓറങ്ങ് പാഞ്ഞൊണ്ടിററ്
ചിറക്കൽ കോലൊം വാണതമ്പുരാൻെറ
കോലൊത്ത് ചെന്നങ്ങ് കയറുന്നല്ലൊ ;
ചിറക്കകോലൊം വാണതമ്പുരാനൊ
ഓറൊട്ടു വത്താനം പറയുന്നല്ലൊ.
ചിറക്കൽ കോലൊം വാണതമ്പുരാൻെറ
കാര്യക്കാരൻ തന്നെയതാണ്കെട്ടൊ.
ഓനങ്ങ് തന്നെ പറയുന്നല്ലൊ
ഒന്നുണ്ട് കെഠക്കെണം തമ്പുരാനെ !
ജൊനൊറ് കെട്ടി വലിപ്പാൻവെണ്ടി
ഞാളങ്ങ് തന്നെയത് ചെന്നൊണ്ടിററ്
ഓറൊട്ടും ഞാളെ വകവെച്ചില്ല.
ഓറൊരു നൂറൊളം ജൊനൊറുണ്ട്,
പിന്നെയും ജൊനൊകർ വെറെയുണ്ട്
ഓറൊ പറഞ്ഞൊരു വാക്ക് കെട്ടാൽ
കോലൊത്ത് നിന്നാൽ കുറവുണ്ടല്ലൊ
ചിറക്കൽ കോലൊത്തുള്ള തമ്പാമ്മാറെ
ഓറൊട്ടും തന്നെ വകവെക്കുല്ല.
ഓറൊട്ടും ആചാരം കാട്ടുല്ലാലൊ
ഓറ് പറഞ്ഞൊരു വാക്ക് കെട്ടാൽ
ചിറക്ക കോലൊം വാണതമ്പുരാനെ
ആരും ഉയിരൊടെ നിക്കുല്ലാലൊ
ഓറൊടിന്നാരിക്കും എതിരില്ലാലൊ
ഞമ്മളെ നല്ലൊരു വാഠക്കാറാന്
പിന്നെയും നല്ലൊരു കുന്തക്കാറും
ഓറൊരു പത്തയിമ്പതാളാകുന്നു.
ഓറയൊ കൊത്തീററ് കൊന്നുപൊയി.
ബാക്കിയതുള്ളൊരു കുന്തക്കാറും
പിന്നെയും നല്ലൊരു വാഠക്കാറാന്
ഓറങ്ങ്പെടിച്ചു പാഞ്ഞുംപൊയി !
ഞാളിങ്ങ് പാഞ്ഞിററ് പൊന്നില്ലെങ്കിൽ
തമ്പുരാൻതന്നെയത് കെഠക്കവെണം
ഞാളെയും[1] ഓറൊട്ടും വെച്ചെക്കുല്ല

1. ആങ്ങളേയും.

അതുകൊണ്ട്തന്നെയതാണ ഞാളും
കൊലൊത്ത്തന്നെയത് വന്നൊണ്ടത്.
അത്തുരംവാക്കത് കെട്ടനെരം
തൃക്കണ്ണിൽചൊര കലങ്ങിപ്പൊയി
തിരുമെനിവിയത്ത് ഞൊലിച്ചുപൊയി!
തിരുമുഖംവാടി കറുത്ത്പൊയി!
തൃക്കാലും കയ്യും വിറക്കുന്നല്ലൊ!
തമ്പുരാൻതന്നെ പറയുന്നല്ലൊ
എന്താപടച്ചൊനെ[1] തമ്പുരാനെ
എന്തപണിയാണ തമ്പുരാനെ
ഇത്തരംജൊനൊറെ വെച്ചൊണ്ടാല്
കൊലൊത്തെമാനം അതുപൊകെയുള്ളു!
അന്നെരം പറഞ്ഞല്ലൊ കാര്യക്കാരൻ
അതിനുണ്ടൊരുമാർഗ്ഗം തമ്പുരാനെ
തച്ചൊളിമെപ്പെലെ കുഞ്ഞ്യാതെനൻ
ഓനെവിളിക്കാ നയക്കവെണം.
ഓനിങ്ങവന്നെങ്കിൽ തമ്പുരാനെ
ഒരുനാട്കൊത്തി യൊരുക്കാനാന്
ഓനങ്ങൊരുത്തൻ മതിയാകുല്ലൊ*
അതുകൊണ്ട തമ്പുരാൻ ഇന്നുതന്നെ
ഓനെവിളിക്കാ നയക്കവെണം.
അത്തുരംവാക്കത് കെട്ടനെരം
തമ്പുരാൻതന്നെ പറയുന്നല്ലൊ
കൊലൊത്തിരിക്കുന്ന കുട്ട്യട്ടറെ[2]
ഇപ്പൊളിതിങ്ങു വരികവെണം
അതുതന്നെകെട്ടൊരു കുട്ട്യട്ടറും
ഓനങ്ങതന്നെ വരുന്നുണ്ടല്ലൊ
തമ്പുരാൻ തൻെറ തിരുമുമ്പാകെ
ആചാരത്തും വയിനിന്നൊണ്ടിററ്
ഓനങ്ങ്തന്നെ പറയുന്നല്ലൊ!
എന്താന് എന്താന് തമ്പുരാനെ!
എന്നെവിളിച്ചത് തമ്പുരാനെ!

---

1. പടച്ചവൻ = ഈശ്വരൻ.
2. കുട്ടിപ്പട്ടർ എന്നതിൻെറ ചുരുക്കം.

* മതിയാകുമല്ലൊ.

അപ്പൊൾപറഞ്ഞല്ലൊ തമ്പുരാനും
ഒന്നുണ്ട്കൊൾക്കണം കുട്ട്യട്ടറെ !
ഞാനൊരു തിരുവെത്ത്[1] തന്നൊണ്ടാല്
നീയങ്ങ് വെഗത്തിൽ പൊയൊണ്ടിററ്
തച്ചൊളിമെപ്പെലെ കുഞ്ഞ്യാതെനൻ
ഓൻെറാരുമെപ്പെലും പൊകവെണം ;
തച്ചൊളിമെപ്പെല് പൊയൊണ്ടിററ്
തച്ചൊളിനല്ലൊമന കുഞ്ഞ്യാതെനൻ
ഓനങ്ങ് തിരുവെത്ത് കൊടുക്കവെണം.
അത്തുരംവാക്ക് പറഞ്ഞുംകൊണ്ട്
തമ്പുരാൻ വിളിച്ചു പറയുന്നല്ലൊ
ഒന്നുണ്ട്കൊൾക്കണം കാര്യക്കാരാ !
നാരായം ഓലയും കൊണ്ടുവാടൊ.
അപ്പൊളൊ കൊണ്ടന്നു കാര്യക്കാരൻ
നല്ലൊരു ഓലയും തന്നെയാന്
അതുതന്നെ കിട്ട്യൊരു നെരത്താന്
തമ്പുരാൻ ഓലഎടുത്ത വെഗം
മുട്ടൊപ്പി[2]ച്ചൊലമുറിച്ചവനും
വത്താനം പൊലെ എഴുതുന്നല്ലൊ
'തച്ചൊളി മെപ്പെലെ കുഞ്ഞ്യാതെനൊ !
തിരുവെത്ത് കണ്ടൊരുനെരംതന്നെ
കോലൊത്ത്വെഗം വരികവെണം
കാര്യം മുഖെന പറയുന്നുണ്ട്.'
എന്നല്ലൊതമ്പുരാൻ എഴുതുന്നത്.
അങ്ങിനെ തിരുവെത്തെഴുതിവെഗം
[3]കുട്ടിപ്പട്ടറെലും കൊടുക്കുന്നല്ലൊ
ചിറക്കകോലൊം വാണതമ്പുരാൻെറ
കോലൊത്തെ കുട്ട്യട്ടറ് തന്നെയാന്
ആചാരത്തും വയി ഓലവാങ്ങി
ഓനൊ നടന്നങ്ങ് പൊകുന്നല്ലൊ
ഒട്ടുനടന്നിററും പാഞ്ഞൊണ്ടിററും
ഓനങ്ങ് മെപ്പെക്ക പൊകുന്നല്ലൊ.

1. തിരുവെഴുത്ത്.
2. കൈമുട്ടിന്നൊപ്പിച്ച് എന്നർത്ഥം.
3. കുട്ടിപ്പട്ടരുടെ കയ്യിലും എന്നതിൻെറ ചുരുക്കം.

ഓനങ്ങ് മെപ്പെക്ക പൊകുന്നെരം
വിളിച്ചുപറയുന്നു ജൊനൊകറും,
ഏടെക്ക പൊകുന്നു പട്ടറൊട്
ചിറക്കൽ കോലൊത്തുള്ള തമ്പുരാനൊ
ഓനൊരു ആണാണൊ കുട്ട്യട്ടറെ!
നാലൊളം ജൊനൊറെ പിടിക്കാൻ വെണ്ടി
നൂറെറാന്നു നല്ലൊരു കുന്തക്കാറും
വാൾക്കാറും പിന്നെയക്കായ്മക്കാരൻ
അമ്പു ചുട്ടെയ്യുന്ന അമ്പാടിയെളും
പിന്നെയും വെറെയും ആൾക്കാറാന്
ഓറെല്ലാം തന്നെയത് വന്നൊണ്ടിറന്
പത്ത് അയിമ്പത്പടക്കാറെയാന്
ഓറയൊ കൊത്തീറന് കൊന്നല്ലൊന്
ബാക്കിയതുള്ളൊരു പട്ടാളക്കാർ
ഓറും അതൊറൊരു കൂട്ടക്കാറും
തമ്പുരാൻ തൻെറാരുകായ്മക്കാരനും
ഓറങ്ങ് പാഞ്ഞങ്ങ് പൊവൂട്ടല്ലൊ,
എന്തിന്പട്ടറെ ജീവിക്കുന്നു
ചെന്ന്പറയണം തമ്പ്രാനൊട്
കോലൊത്ത് എനിയൊട്ടും നിക്കവെണ്ടാ
ഇതുതന്നെ കെട്ടൊരു കുട്ട്യട്ടരും
ഒന്നുംപറയാതെ പൊകുന്നല്ലൊ.
ആടുന്നും പാഞ്ഞെല്ലൊ പട്ടറാന്
തച്ചൊളിമെപ്പെലും ചെല്ലുന്നല്ലൊ.
തച്ചൊളിമെപ്പെലെ ചെല്ലുന്നെരം
തച്ചൊളിമെപ്പെലെ കുഞ്ഞ്യാതെനൻ
ഓനങ്ങ് കൊലായിൽ നില്ക്കുന്നല്ലൊ;
അന്നെരംപട്ടറ് തന്നെയാന്
തിരുവെത്തെടുത്ത് കൊടുക്കുന്നല്ലൊ.
തിരുവെത്തെടുത്ത് കൊടുക്കുന്നെരം
ആചാരത്തും വയിനി[1]ന്നൊതെനൻ
തിരുവെത്ത് തന്നെയത് വാങ്ങുന്നല്ലൊ.

---

1. തമ്പുരാൻെറ തിരുവെഴുത്ത് വാങ്ങുമ്പോൾ തന്നെ ബഹുമാനം കാണിച്ചു എന്ന് സാരം.

രണ്ടുകയ്യൊണ്ടുമെ ഓലവാങ്ങി
ഓനങ്ങ് തന്നെയത് വായിക്കുന്നല്ലൊ
ഓലയങ്ങ് തന്നെയത് വായിച്ചെരം*
തച്ചൊളി ഓമെന കുഞ്ഞ്യാതെനൻ
ഓനങ്ങ്തന്നെ പറയുന്നല്ലൊ
ഒന്നുണ്ടകെഠക്കണം പട്ടറൊട്
എന്നൊട് ഒന്നും മടിക്കവെണ്ടാ
ഉള്ളൊരുവത്താനം പറകവെണം.
അതുതന്നെ കെട്ടൊരു കുട്ട്യട്ടറും
ഓനങ്ങ് വത്താനം പറയുന്നല്ലൊ
ഓനങ്ങുതന്നെ പറയുന്നല്ലൊ
ഒന്നുണ്ട്കെഠക്കണം കുഞ്ഞ്യാതെനാ !
ചിറക്കകോലൊം വാണതമ്പുരാനും
ഓറൊരു കാര്യസ്ഥൻ തന്നെയാന്
പിന്നെയും അകമ്പടിക്കാരാകുന്നു
ഓറൊടുകൂടീററ് തമ്പുരാനൊ
ഓറങ്ങ് പല്ലക്കിൽ ഏറിക്കൊണ്ട്
എഴുന്നള്ളിപ്പൊകുന്ന നെരത്താന്
നാട്ടിൽ വലിയൊറും ചെറിയൊറാന്
ഓറെല്ലാം ആചാരം ചെയ്യുന്നല്ലൊ
അപ്പൊളൊ കണ്ടല്ലൊ തമ്പുരാനും
നാലൊളം നല്ലൊരു ജൊനൊറാന്
ഓറങ്ങ്തന്നെ കളിക്കുന്നല്ലൊ
ഓറങ്ങ്കത്ത് കളിക്കുന്നെരം
തമ്പുരാനെയുമെ കാണുന്നല്ലൊ
തമ്പുരാനെ ഓറ്കണ്ടെരത്ത്
ആചാരം ഒട്ടുമെ കാണിച്ചില്ല !
ഇരുന്നൊരെടത്തിന്നെണീച്ചതില്ല !
കളിച്ചൊരുകളിയുമെ നിത്തീല്ലാലൊ !
പിന്നെയും അവരങ്ങ്കളിച്ചൂട്ടല്ലൊ
അതുകൊണ്ട്തമ്പുരാൻ തന്നെയാന്
ഓറൊരു കാര്യസ്ഥൻ തന്നെയാന്
പിന്നെയും നൂറെറാന്നു കുന്തക്കാറും

* വായിച്ചു + നേരം വായിച്ചനേരം—ഇതിന്റെ ചുരുക്കമാണ്. 'വായിച്ചേരം എന്നുള്ളത്'.

പിന്നെയും നല്ലൊരു വാഠംക്കാറാന്
വെറെയും അമ്പാടി മാരെയുംകൂട്ടി
ഓറങ്ങ് ജൊനൊറടുക്കെയാന്
തമ്പുരാൻതന്നെ അയച്ചൊണ്ടിററ്
ജൊനൊറ് ഓറയൊട്ടും വകവെച്ചില്ല.
ഒട്ടെറെ ആളെയും കൊന്നുട്ടല്ലൊ !
ജൊനൊറ്കൊത്തിയങ്ങ് കൊന്നുട്ടിററ്,
കായ്യസ്ഥൻ താനും മററുള്ളൊറാന്
ഓറങ്ങ്പാഞ്ഞിട്ട് പൊന്നുട്ടല്ലൊ.
കോലൊത്തും തന്നെയത് പൊരുന്നല്ലൊ
കോലൊത്ത തന്നെയത് ചെന്നൊണ്ടിററ്,
വത്താനംതന്നെ പറഞ്ഞൊണ്ടാരെ
തൃക്കണ്ണിൽ ചൊരകലങ്ങിപ്പൊയി !
തിരുമെനിനന്ന വിയത്തുപൊയി !
തിരുമുഖംനന്ന കറുത്തുപൊയി !
തൃക്കാലും കൈകളും വിറച്ചുപൊയി !
തമ്പുരാൻപിന്നെ പറയുന്നല്ലൊ
എന്താണ്പടച്ചൊനെ ! ചെയ്യെണ്ടത്
ഇന്നെനികോലൊത്ത് നിന്നിററൊട്ടും
ഞാനൊട്ടും വാഴാൻ നിനക്കുന്നില്ല
എന്താണവെണ്ടത് തമ്പുരാനെ !
അങ്ങിനെവിളിച്ചു പറയുന്നെരം
ചിറക്കക്കോലൊം വാണതമ്പുരാൻെറ
കായ്യസ്ഥൻതന്നെ പറയുന്നല്ലൊ
ഒന്നുണ്ട്കെഠംക്കണം തമ്പുരാനെ !
ഇതിനൊരുമാർഗ്ഗം ഞാൻ കണ്ടിററുണ്ട്.
തച്ചൊളിമെപ്പെലെ കുഞ്ഞ്യാതെനൻ
ഓനെയുംതന്നെ വിളിക്കവെണം.
ഓനിങ്ങ്തന്നെ യത്വന്നൊണ്ടാല്
ഒരുനാട്ടിന്നൊനൊ മതിയാകുഅല്ലൊം.
അതുതന്നെ കെട്ടൊരു തമ്പുരാനും
എന്നെവിളിച്ചിററ് തന്നെയാന്
*തിരുവെത്തും തന്നല്ലൊ കുഞ്ഞ്യാതെനാ !

* തിരുവെഴുത്ത്,

ഞാനെന്ത് വെണ്ണെനി കുഞ്ഞ്യാതെനാ
അതുകൊണ്ട് കെഠക്കടൊ കുഞ്ഞ്യാതെനാ !
നീയുമെതന്നെ വരികവെണം
അത്തുരംവാക്കത് കെട്ടനെരം
പറയുന്നുണ്ടൊമെന കുഞ്ഞ്യാതെനൻ
ഒന്നുണ്ട്കെഠക്കണം കുട്ട്യട്ടറെ!
ചിറക്കക്കോലൊം വാണ തമ്പുരാനൊ
ഓറൊടുവത്താനം പറകവെണം
നാളെത്തെൽ പുല്ല പുലരുന്നെരം
ഞാനങ്ങ് കോലൊത്ത് എത്തുംകെട്ടൊ !
അങ്ങിനെചെന്നു പറകവെണം.
അതുതന്നെകെട്ടൊരു കുട്ട്യട്ടറും
ഓനൊപൂറപ്പെട്ടു പൊകുന്നല്ലൊ.
വെഗംനടന്നിററും പാഞ്ഞൊണ്ടിററും
ഓനങ്ങ് കോലൊത്തും ചെല്ലുന്നല്ലൊ.
ചിറക്കകോലൊംവാണ തമ്പുരാനൊ
ഓറങ്ങ് വത്താനം ചൊദിച്ചല്ലൊ.
അപ്പൊഠംപറഞ്ഞല്ലൊ കുട്ട്യട്ടറും
ഒന്നുണ്ട്കെഠക്കണം തമ്പുരാനെ !
ഞാനൊതിരുവെത്തെടുത്തുകൊണ്ട്
തച്ചൊളിമെപ്പെക്ക് പൊകുന്നെരം
ജൊനൊകറല്ലെ പറയുന്നത്
ഒന്നുണ്ട്കെഠക്കണം കുട്ട്യട്ടറെ !
എടെക്ക്[1] പൊകുന്നു കുട്ട്യട്ടറെ !
ചിറക്കൽ കോലൊത്തുള്ള തമ്പാമ്മാറ്
കൊണ്ണൊംകെട്ടാറുണ്ടൊ[2] കുട്ട്യട്ടറെ
നാലൊളംനല്ലൊരു ജൊനൊകറൊ
പിടിക്കാനയച്ചല്ലൊ തമ്പുരാനും
നൂറൊളം നല്ലൊരു കുന്തക്കാറും
പിന്നെയും വാഠക്കാറും അമ്പാടിയെളും
ഓറെല്ലൊം തന്നെയും കാൎയ്യസ്ഥനും
എല്ലാറുംകൂടീററ് പൊയൊണ്ടിററ്

1. എവിടേക്ക്.

2. കോണകം കെട്ടാറുണ്ടോ—ആണുങ്ങളാണോ എന്ന് സാരം.

ജൊനൊറ് ഓറെയും കൊന്നുട്ടല്ലൊ
പത്തയിമ്പതാളൊളം ചത്തൊണ്ടാരെ
ഓറങ്ങ് പാഞ്ഞിററ് പൊപ്പൂട്ടല്ലൊ
എന്തിന് പട്ടറെ ജീവിക്കുന്നു ?
എന്നുപറഞ്ഞല്ലൊ ജൊനൊകറും
അതുതന്നെ കെട്ടൊരു തമ്പുരാനും
നെഞ്ഞുകരിഞ്ഞല്ലൊ തമ്പുരാൻെറ.
പിന്നെപറഞ്ഞല്ലൊ കുട്ട്യട്ടറും
തച്ചൊളിമെപ്പെലെ കുഞ്ഞ്യാതെനൻ
നാളെത്തെൽ പുല്ല പുലരുന്നെരം
ഓനിങ്ങ് കോലൊത്ത എത്തുന്നുണ്ട്.
എന്നുപറഞ്ഞല്ലൊ കുഞ്ഞ്യാതെനൻ
അതുതന്നെ കെട്ടൊരു തമ്പുരാനും
നന്നതെളിഞ്ഞല്ലൊ തമ്പുരാനും
പിറെറന്ന് പുല്ല പുലന്നെരത്ത്
തച്ചൊളിമെപ്പെലെ കുഞ്ഞ്യാതെനൻ
ഒലവന്നൂർ കാവിൽ ചിറയിൽപൊയി
നല്ലൊണംമുങ്ങി കുളിച്ചവനും
ചന്ദനംതന്നെ തയച്ച[1]വനും
നെററിക്കും നെഞ്ഞത്തും തൊട്ടവനും
സിന്ദൂരം നന്നായി എടുത്തവനും
നെററിത്തടത്തില് പൊട്ടുംതൊട്ട്
[2]ഒലവന്നൂർ കാവിൽ പടിക്കൽവന്നു
കാവിൽ ഭഗവതി അമ്മക്കാന്
ഓറങ്ങ് നെച്ചയും ചെയ്യുന്നല്ലൊ
ആടുന്നും തന്നെയത് പൊന്നൊണ്ടിററ്
മെപ്പെലും തന്നെയത് പൊരുന്നല്ലൊ
മെപ്പെലെതന്നെയവൻ വന്നൊണ്ടിററ്
പാലുരി കിണ്ടിയിൽ കുഞ്ഞിച്ചീരു
കാവിലും ചാത്തൊത്തെ കുഞ്ഞിച്ചീരു
കാച്ചിത്തണിഞ്ഞൊരു പാലെടുത്ത്

---

1. അരക്കുക.

2. ഒതേനൻെറ ഭക്തിക്ക് ഒരു ദൃഷ്ടാന്തം ഒതേനൻ പടക്ക് പോകുമ്പോഴെല്ലാം ഈ കാവിൽ ഭഗവതിയെ തൊഴാതെ പോകാറില്ലെന്നാണ് പ്രസിദ്ധി.

ഓളൊരു ബന്ധുവാണ് കുഞ്ഞ്യാതെന്നൻ
ഓനുമെതന്നെ കൊടുക്കുന്നല്ലോ.
തച്ചൊളി നല്ലൊമന കുഞ്ഞ്യാതെനൻ
പാലും കുടിച്ചു മുഖം കഴുകി
കളരിൻെറ വാതിലും തുറക്കുന്നല്ലോ.
കളരിവാതിലും തുറന്നൊണ്ടിററ്
ഇരുപത്തിരണ്ടൊളം ഉറുമിയുള്ളത്
ഉറുമീൻെറ കൂട്ടത്തിന്നിരിയുന്നൊരു
ഉറുമി എടുത്തല്ലോ കുഞ്ഞ്യാതെന്നൻ
ഓനങ്ങ് കയ്യിലും വെക്കുന്നല്ലോ.
പിന്നെ അവനും എടുക്കുന്നല്ലോ.
ചമയപ്പാടങ്ങു ചമയുന്നല്ലോ
വെടികൊണ്ടാൽ തട്ടാത്തഉറുക്കെടുത്ത്*
ഓനങ്ങരയിലും കെട്ടുന്നല്ലോ
†ചീനത്തുന്നുള്ളൊരു ചീനപ്പട്ട്
ഓനങ്ങെടുത്ത് തലക്കുകെട്ടി
1മക്കത്തുന്നുള്ളൊരു പച്ചപ്പട്ട്
ഓനൊ അരക്കുമെ കെട്ടുന്നല്ലോ
അങ്ങിനെകച്ചയും കെട്ട്യ്യാതെനൻ
ഓനങ്ങ്വെഗം നടക്കുന്നല്ലോ.
അങ്ങിനെതന്നെ നടന്നൊണ്ടിററ്
ചിറക്കൽകൊലൊത്തുമെ ചെല്ലുന്നല്ലോ
ചിറക്കകൊലൊം വാണതമ്പുരാനൊ,
ഓറഞ്ഞൊതെനനെ കണ്ടൊണ്ടാരെ
ഓറൊവിളിച്ചു പറയുന്നല്ലോ,
ഇങ്ങൊട്ടവരികടൊ കുഞ്ഞ്യാതെനാ
വത്താനംതന്നെ പറകവെണം
അപ്പൊളൊതച്ചൊളി കുഞ്ഞ്യാതെനൻ
ആചാരത്തും വഴിചെന്നുനിന്നു
ഓനങ്ങ്തന്നെയത് കൊൾക്കുന്നല്ലോ
അപ്പൊൾപറഞ്ഞല്ലോ തമ്പുരാനും

---

1. അറബിയിലെ ഒരുസ്ഥലം—മുഹമ്മദ് നിബി തിരുവവതാരംചെയ്ത പുണ്യസ്ഥലം.

† അക്കാലത്ത് ചീന, അറബി മുതലായ വിദേശരാജ്യങ്ങളുമായി കേരളീയർ കച്ചവടം നടത്തിയിരുന്നുവെന്നതിലേക്ക് ദൃഷ്ടാന്തമാണിത്—ചീനാംശുകം ചീനചട്ടി മുതലായ സാധനപ്പേരുകൾ നോക്കുക.

* ഉരയിൽ കെട്ടുന്ന രക്ഷ—

ഒന്നുണ്ട് കൊൾക്കണം കുഞ്ഞ്യാതെനാ !
ഞാനിന്നാൾ എഴന്നെള്ളി പൊകുന്നെരം
[1]എൻെറാടിയുണ്ടല്ലൊ കാൎയ്യക്കാരും
നൂറൊളം നല്ലൊരു കുന്തക്കാറും
പിന്നെയും ഉണ്ടല്ലൊ വാൾക്കാറാന്
ഓറൊടി ഞാനങ്ങ് പൊകുന്നെരം
നാട്ടിലെവലിയൊറും ചെറിയൊറാന്
ഓറെല്ലാം ആചാരം ചെയ്യുന്നല്ലൊ.
അപ്പൊളൊ ഞാനുമെ കണ്ടൂട്ടല്ലൊ
നാലൊളം നല്ലൊരു ജൊനൊറാന്
ഓറൊഇരുന്നു കളിക്കുന്നല്ലൊ.
ഓറങ്ങ്കത്ത് കളിക്കുന്നല്ലൊ
ഓറങ്ങ്കത്ത് കളിക്കുന്നെരം,
എൻെറാരെഴന്നെള്ളത്ത് കാണുന്നല്ലൊ.
എന്നാലൊ കൊൾക്കണം കുഞ്ഞ്യാതെനാ !
ഓറൊട്ടും ആചാരം കാട്ടീല്ലാലൊ,
നീട്ട്യൊരു കാല്മടക്കീല്ലാലൊ,
ഇരുന്നസ്ഥലത്ത് ന്നെണീററില്ലാലൊ
ഓറൊട്ടും എന്നെ വകവെച്ചില്ല.
എനിയൊട്ടും ഞാനീടെനിക്കുന്നില്ല
അതുകൊണ്ട് തന്നെയതാണൊതെനാ
ഞാനൊരു തിരുവെത്തയച്ചൊണ്ടത്.
ഓറെ ഒടലൊടെ കൊലൊത്താന്
കെട്ടി വലിച്ചങ്ങ് കൊണ്ടെരണം
ഞാനൊതരുന്നുണ്ട് കുഞ്ഞ്യാതെനാ !
രണ്ടുകയിക്കുമെ പൊൻവളയും
പിന്നെയും പൊന്നും പണവുമന്
പിന്നെയും കൊൾക്കണം കുഞ്ഞ്യാതെനാ !
ഞാനൊനിണക്ക് തരുവൻ കെട്ടൊ,
നൂറെറാന്നുകണ്ടി പറമ്പാകുന്നു
ജൊനൊറെനീയൊ പിടിക്കവെണം.
കൊലൊത്തും തന്നെയത് കൊണ്ടെരണം
അത്തൂരം വാക്കത് കെട്ടനെരം

1. എൻെറകൂടി.

തച്ചോളി മെപ്പെലെ കുഞ്ഞ്യാതെനൻ
ഓനൊ വിളിച്ചു പറയുന്നല്ലോ.
ഒന്നുണ്ട് കെഠക്കണം തമ്പുരാനെ !
[1]കാവിൽ ഭഗവതി പൊന്നമ്മെൻെറ[2]
ഓറൊരുകൂപകൊണ്ടും, ശക്തികൊണ്ടും
ജൊനൊറെകെട്ടിയങ്ങ് കൊണ്ടെരെല്ലോ.
ഞാനിങ്ങ് ചത്തങ്ങ് പൊയൊണ്ടാല്
കാവിലെചാത്തൊത്തെ കുഞ്ഞിച്ചീരു
[3]ഓക്കുമെനിങ്ങഠ ചിലവിന്നാന്
ഓക്കുചിലവ് കൊടുക്കവെണം.
തച്ചോളിമെപ്പെ ലുണിച്ചിരക്കും
തച്ചോളിമെപ്പെലെ കുറുപ്പന്നൊര്
എൻെറാരു എട്ടനാന് കുറുപ്പന്നൊര്
ഓക്കുമെചിലവ് കൊടുക്കവെണം[4]
അതുതന്നെ കെട്ടൊരു തമ്പുരാനും
ഓറങ്ങ്തന്നെ പറയുന്നല്ലോ
ഒന്നുമെപൈടിക്ക വെണ്ട ഒതെനാ !
എല്ലാമെചെയ്യുന്നതുണ്ടൊതെനാ !
അത്തുരംവാക്കത് കെട്ടനെരം
തച്ചോളിമെപ്പെലെ കുഞ്ഞ്യാതെനൻ
ഓനൊപുറപ്പെട്ടു പൊകുന്നല്ലോ
ജൊനൊറടുക്കയും പൊയവനും
ജൊനൊറെ കണ്ണാലെ കണ്ടെരത്ത്
ഓനൊവിളിച്ചു പറയുന്നല്ലോ.
എന്തടാ എന്തടാ ജൊനൊകറെ !
ആളെയൊട്ടും കണ്ണിൽ പിടിക്കുന്നില്ലെ ?
ആചാരത്തും വയിനിന്നില്ലെങ്കിൽ
ഒടലൊടെ വെക്കുല്ല ജൊനൊകറെ !
അതുതന്നെ കെട്ടുള്ള ജൊനൊകറ്

1. ഒതേനൻെറ ഭക്തിക്ക് ദൃഷ്ടാന്തം.
2. അമ്മ + ൻെറ = അമ്മേൻെറ.
3. അവർക്ക്.
4. ഒതേനന് ഭാര്യയുടെ കാര്യത്തിലും വീട്ടുകാരുടെ കാര്യത്തിലും ഒരുപോലെ ശ്രദ്ധയുണ്ട്. ഇത് മരുമക്കത്തായികളുടെ സമ്പ്രദായമായിരുന്നു പണ്ട്. ഭാര്യയെ അവർ വിസ്മരിച്ചിരുന്നില്ല.

തുള്ളിവിറച്ചൊണ്ട് വന്നുട്ടല്ലൊ
അപ്പൊളെതച്ചൊളി കുഞ്ഞ്യാതെനൻ
[1]കാക്കച്ചുവടങ്ങെടുത്തൊണ്ടിററ്
നാല്പത്തിരണ്ടൊളം ജൊനൊകറെ
കൊത്തിത്തറച്ചാടെ[2] ചാടുന്നല്ലൊ[3]
അന്നെരം മററുള്ള ജൊനൊകറ്
ഓറ്വിറച്ചൊണ്ട് പായുന്നല്ലൊ.
ഓറങ്ങ് പറയുന്ന നെരത്താന്
തച്ചൊളിനല്ലൊമന കുഞ്ഞ്യാതെനൻ
ജൊനൊറെത്തന്നെ പിടിക്കുന്നല്ലൊ.
കയറൊണ്ട്കയ്യമെ കെട്ടുന്നല്ലൊ
എല്ലൊറെയുംകൂട്ടി നടക്കുന്നല്ലൊ
ചിറക്കക്കൊലൊം വാണതമ്പുരാൻെറ
കോലൊത്ത് തന്നെയും ചെല്ലുന്നല്ലൊ.
ചിറക്കകോലൊം വാണതമ്പുരാനൊ
ഓറങ്ങ്കണ്ണാലെ കണ്ടെരത്ത്
തച്ചൊളി മെപ്പെലെ കുഞ്ഞ്യാതെനൻ
ഓനെവിളിച്ചു കൊടുക്കുന്നല്ലൊ.
രണ്ടുകയിക്കമെ പൊൻ വളയും
നൂറൊന്നുകണ്ടി[4] പറമ്പുമാന്
പിന്നെയും പൊന്നും പണവുമാന്.
ജൊനൊറെതമ്പുരാൻ കണ്ടെരത്ത്
അരിശംപിടിച്ചല്ലൊ തമ്പുരാന്
അതുതന്നെകണ്ടൊരു ജൊനൊകറ്
തമ്പുരാൻെറ കാക്കലും വീഴുന്നല്ലൊ.
ഓറൊവിളിച്ചു പറയുന്നല്ലൊ.
ചിറക്കകോലൊം വാഴും തമ്പുരാനെ !
ഞാളെയൊ കൊല്ലരുതു തമ്പുരാനെ !
മാപ്പുതരികണം തമ്പുരാനെ !

---

1. കാക്കച്ചുവട് = പയററുമുറയിൽ ഒരടവ്.

2. തറക്കുക = ചതക്കുക. (പ്രകൃതത്തിൽ) ആടെ = ഉടനെ.

3. ചാടുക = ഏറിയുക.

4. കണ്ടി = ഒരളവ്. മരം മുതലായവയുടെ അളവിന്നും ഈ വാക്ക് ഉപയോഗിക്കാറുണ്ട്.

അതുതന്നെ കെട്ടൊരു തമ്പുരാനും
നൂറൊന്നു പണവുമെ പിഴയടപ്പാൻ
ജൊനൊറൊടങ്ങു പറയുന്നല്ലൊ
ഓറൊപിഴയു മടക്കുന്നല്ലൊ
തച്ചൊളിനല്ലൊമന കുഞ്ഞ്യൊതെനൻ
ഓറങ്ങ് മെപ്പക്കം പോകുന്നല്ലൊ
തമ്പുരാൻ സുഖമായും കൂടുന്നല്ലൊ.

ഒതേനനും കോഴീക്കോട്ടെ പോരാട്ടവും.

തച്ചൊളിനല്ലൊമെന കുഞ്ഞ്യൊതെനൻ
കൊയിക്കൊട്ട[1]ങ്ങാടി പൊഉ എനാന്*
പട്ടായിററും പട്ടുനൂലായിററും
വാളിന്നൊരുമ്മവും, ചെണ്ടായിററും
†കൈപ്പട തണ്ട് ചരടായിററും
എഴുന്നൂറ് പണത്തിന് ചരക്ക് വെണം
പുത്തൻചരക്കായി വെണമെല്ലൊ
കൊയിക്കൊട്ടാലങ്കലമ്പു ചെട്ടി[2]
ചെട്ടീൻെറ പീട്ടെല് പൊണമെല്ലൊ
തച്ചൊളിനല്ലൊമന കുഞ്ഞ്യൊതെനൻ
കണ്ടാച്ചെരി ഓമന ചാപ്പനുഎ
മുമ്പിൽ പുലിക്കുന്തം കണ്ടാച്ചെരി
വയ്യമറക്കാരൻ കുഞ്ഞ്യൊതെനൻ
രണ്ടാളുംകൂടിയൊറ് പൊരുന്നല്ലൊ.
പുറമെരികൊലൊം പടിക്ക്തായെ (ഴെ)
ഓറിന്നതങ്ങിനെ പൊരുന്നെരം
പുറമെരികൊലൊം വാണതമ്പുരാനൊ
മിഞ്ചംപുതച്ചുള്ള മാളികെമ്ന്ന്[3]
ഒരുകണ്ണാൽ കണ്ടല്ലൊ തമ്പുരാനൊ
തമ്പുരാൻ അരുളിച്ചെയ്യുന്നല്ലൊ:—

---

1. കോഴിക്കോട്.
2. കച്ചവടക്കാരൻ അമ്പുച്ചെട്ടി.
3. മാളികയീന്മേൽ നിന്ന്.

* പോകുകയാണ്.
† അനുബന്ധം നോക്കുക.

വെന്നപ്പാലൻ കൊറൊത്ത് കുഞ്ഞിക്കുങ്കാ
തച്ചോളിനല്ലോമന കുഞ്ഞൊതെനൻ
ഞമ്മളെ പടിക്കൽതായെ പൊകുന്നുണ്ട്.
ഒതെനനെ ഇങ്ങ് വിളിക്കൻറടൊ
അതുതന്നെകെട്ടുള്ള കുഞ്ഞിക്കുങ്കൻ
മാളികപടികീഞ്ഞി പൊരുന്നല്ലോ.
ഒതെനനെവന്നു വിളിക്കുന്നല്ലോ
തച്ചോളിനല്ലോമെന കുഞ്ഞൊതെനാ !
പുറമെറികോലൊം വാണതമ്പുരാനൊ
*ഇന്നൊഇന്നുതന്നെ വിളിക്കുന്നുണ്ട്
തച്ചോളിനല്ലോമന കുഞ്ഞൊതെനൻ
വെഗംപടികാരി പൊരുന്നല്ലോ.
തിരുമെനി കണ്ണാലെ കാണുന്നെരം
അടിക്കും, മുടിക്കും, തിരുമെനിക്കും,
വളരെ കൈകൂട്ടി തൊഴതൊതെനൻ.
ഒടനെ അരുളിച്ചെയ്യുന്നല്ലോ:—
തച്ചോളിനല്ലോമന കുഞ്ഞൊതെന !
എവിടെപുറപ്പാട് കുഞ്ഞൊതെനാ !
[1]ഒടനെപകരം പറഞ്ഞൊതെനൻ
പുറമെരികോലൊം വാണതമ്പുരാനെ !
കുംഭമാസം പത്തും പതിനൊന്നിനും
†മയ്യെല അങ്കക്കളരിക്കന്ന്
അങ്കത്തുളുനാടൻ കണ്ണനൊട്
[2]പൊയിത്ത് കുറിച്ചിന് ഞാനെ[3]ഓളി
പട്ടായിററും പട്ടുനൂലായിററും
വാളിന്നൊരുമ്മവും ചെണ്ടായിററും,
കൈപ്പടതണ്ട് ചരടായിററും,
എഴന്നൂറ് പണത്തിന് ചരക്ക് വെണം

1. ഉടനെ. * ഇന്നെ = നിന്നെ. † മയ്യഴിയിൽ

2. പൊയ്ത്ത് = വീരവാദത്താൽ നടത്തുന്ന ദ്വന്ദ്വയുദ്ധം. ഇതും അങ്കവും തമ്മിൽ വ്യത്യാസമുണ്ട്. അങ്കം തക്കം തീർക്കാനുള്ള ദ്വന്ദ്വയുദ്ധമാണ്. കക്ഷികൾ തമ്മിൽ തന്നെ പോരുതേണമെന്നു നിർബ്ബന്ധമില്ല. അവർ നിശ്ചയിച്ച ചേകോന്മാർ തമ്മിലായാലും മതി. പിന്നെ അത് നാട്ടാർ മുമ്പാകെ ചെയ്യണം. പൊയ്ത്ത് രണ്ടുപേർ സ്വകാര്യമായി നടത്തുന്ന പോരാണ്. അത് കക്ഷികൾ തമ്മിൽ തന്നെ ചെയ്യേണ്ടതുമാണ്.

3. ബഹുമാന സൂചകമായ സംബോധന (ദേശ്യം)

പൂത്തൻചരക്കായി വെണെനക്ക്
കൊഴിക്കൊട്ടാകും നഗരത്തില്
കൊഴിക്കൊട്ടാലങ്കലമ്പുച്ചെട്ടി
ചെട്ടിൻെറ പീട്ട്യെൽ പൊന്നു[1] ഞാനെ
അതു തന്നെ കെട്ടുള്ള തമ്പുരാനൊ
ഒടനെ അരുളിച്ചെയ്യുന്നല്ലൊ
തച്ചൊളി നല്ലൊമന കുഞ്ഞ്യാതെനാ !
കൊഴിക്കൊട്ടുള്ളൊരു ചെട്ടിയെള്
[2]നിഷ്ടൂരം കെട്ടുള്ളചെട്ട്യെളാന്.
നീ അന്നഗരത്തിൽ പൊയെങ്കില്
നഗരം മുടിക്കൊല്ലൊ നീ ഒതെനാ !
അരിശംകൂടിയൊനാ നീ ഒതെനാ !
നീ അന്നഗരത്തിൽ പൊഉ അവെണ്ടാ
വെന്നപ്പാലൻ കൊറൊത്ത് കുങ്കനെയൊ
കുങ്കനെ പറഞ്ഞിററയക്കും ഞാനെ.
തമ്പുരാനരുളിച്ചെയ്യുന്നല്ലൊ:—
വെന്നപ്പാലൻ കൊറൊത്ത് കുഞ്ഞിക്കുങ്കൻ
കുങ്കനെത്തന്നെ വിളിക്കുന്നല്ലൊ,
തമ്പുരാനരുളിച്ചെയ്യുന്നല്ലൊ
വെന്നപ്പാലൻ കൊറൊത്ത് കുഞ്ഞിക്കുങ്കാ !
കൊഴിക്കൊട്ടാകും നഗരത്തില്
നീ അന്നഗരത്തിൽ പൊണംകുങ്കാ !
കൊയിക്കൊട്ടാലങ്കലമ്പുച്ചെട്ടി
ചെട്ടീൻെറ പീട്ട്യെൽ പൊണം നീയെ !
പട്ടായിററും പട്ടുനൂലായിററും,
കൈപ്പടത്തണ്ട് ചരടായിററും,
വാളിൻെറാരുമ്മവും ചെണ്ടായിററും,
എഴുന്നൂറ് പണത്തിന് ചരക്കും വാങ്ങി
രണ്ടു ആടപാത്തു മൂന്നിനൊട്
നീയിന്നിവിടെയതെത്തപവെണം
അതുതന്നെ കെട്ടുള്ള കുഞ്ഞിക്കുങ്കൻ
പറയുന്നുണ്ടന്നൊരം കുഞ്ഞിക്കുങ്കൻ

---

1. പോകുന്നു—പോണ എന്ന് മററൊരുരൂപവും ഇതിന്നുണ്ട്.

2. നിഷ്ഠുരന്മാരായവർ എന്ന് താല്പര്യം—'നിഷ്ഠുരം കെട്ടാൽ' കാഠിന്യം കുറയണമല്ലൊ; നാടോടിഭാഷയിൽ വിപരീതമാണ് അർത്ഥം. 'അശ്രീകരം കെട്ടതു്' ഇതുപോലെതന്നെ.

പൂറമെരികോലോം വാണതമ്പുരാനെ.
എൻെറ പ്രഭുഎൻെറ തമ്പുരാനെ !
ഞാനന്നഗരത്തിൽ പൊണ്ടിക്കലും
തച്ചോളി നല്ലോമന കുഞ്ഞൊതെനൻ
ഒതെനൻെറാറുമിതരെണെനക്ക്.
ഒടനെ പകരം പറഞ്ഞൊതെനൻ
വെന്നപ്പാലൻ കൊറൊത്ത് കുഞ്ഞിക്കങ്കാ !
എൻെറ ഉറുമി[1] വാളിന്നാന്
പടിഞ്ഞാറെന്നിപ്പറം കീച്ചാ[2]പിന്നെ
ചൊരകണ്ടെ ഉറുമി മടങ്ങ്ങ്കങ്കാ !
നഗരം മുടിക്കറ് നീയെകങ്കാ !
ഉറുമി എടുത്ത് കൊടുത്തൊതെനൻ
വെന്നപ്പാലൻ കൊറൊത്ത് കുഞ്ഞിക്കങ്കൻ
തൻെറ ചമയം ചമഞ്ഞിങ്കൻ.
ഉറുമി എടുത്തല്ലെ പൊരുന്നത്.
അന്നടത്താലെ നടന്നുട്ടല്ലൊ.
അന്നടത്താലെ നടന്നുട്ടിറ്റ്
മടക്കെരികൊട്ടപ്പടിക്ക് തായെ (ഴെ)
കുങ്കനതങ്ങിനെ പൊരുന്നെരം
മടക്കെരി കൊട്ടവാണ പെറ്റൊരമ്മ
അമ്മകരഞ്ഞു പറയുന്നല്ലൊ:—
എൻെറ മകൻ കുഞ്ഞിക്കണ്ണനാന്
കുണ്ണനിന്നതന്നെ മരിച്ചെരത്ത്
*കുണ്ണൻെറാറുമി അയക്കൊമ്മല്
ഉയിതമുള്ള നായരെ കണ്ടെങ്കിലും
അയക്കെമ്മെന്നുറുമി (ഒ)പടക്കെല്ലൊ
ഉയിതമുള്ള നായര് പൊഉന്നെരം
എൻെറ പടിക്കക്കയരു എല്ലൊ ;
ഒരു ചിന്നം വെത്തിലതിന്നു എല്ലൊ.
അതുതന്നെ കെട്ടുള്ള കുഞ്ഞിക്കങ്കൻ
വെഗം പടികാരി ചെല്ലുന്നല്ലൊ.
ചൊദിക്കുന്നൊമെന കുഞ്ഞിക്കങ്കൻ

---

1. ഒരുതരം വാൾ.
2. ഇറക്കി യെടുത്താൽ.

* കുണ്ണൻെറ + ഉറുമി.

[1]മടക്കെരി കൊട്ടവാണ പെറെറാരമ്മെ !
എന്തൊരു അല്ലലാപറയുന്നത് ?
ഒടനെ പറഞ്ഞല്ലൊ പെറെറാരമ്മ
ഒന്നിപ്പം കെക്കണൊ നായരക്ക്
എൻെറമകൻ കുഞ്ഞിക്കണ്ണനാന്
ഓനിന്ന്തന്നെ മരിച്ചെരത്ത്
ഓൻെറഉറുമി അയക്കൊമ്മല്
ഉയിതമുള്ളൊരു നായരെ കണ്ടെങ്കിലും
അയക്കൊമ്മന്നുറുമി പെടക്കെല്ലൊ.
അതുതന്നെ കെട്ടുള്ള കുഞ്ഞിക്കുങ്കൻ
പറയുന്നുണ്ടന്നൊരം കുഞ്ഞിക്കുങ്കൻ
മടക്കെരി കൊട്ടവാണ പെറെറാരമ്മെ !
എനക്ക് ഉറുമിവാള് കാണൊ ? ഓളി !
അതുതന്നെ കെട്ടുള്ള പെറെറാരമ്മ
തെക്കിനം വാതുക്ക്[2] ചെന്നുനിന്നു
തെക്കിനം വാതിൽ തൊറന്ന[3]ല്ലമ്മ
വെന്നപ്പാലൻ കൊറൊത്ത് കുഞ്ഞിക്കുങ്കൻ
തെക്കിനെലെത്തിയത് നൊക്കുന്നൊരം
[4]അയക്കൊമ്മന്നുറുമി വെറക്കുന്നല്ലൊ.
ഉറുമ്മിവെറച്ചിങ്ങ് തുള്ളിയല്ലൊ
ഉറുമ്മി പറഞ്ഞിങ്ങ്* വീഴന്നൊരം
തുള്ളിപിടിച്ചല്ലൊ കുഞ്ഞിക്കുങ്കൻ
പറയുന്നുണ്ടൊമെന കുഞ്ഞിക്കുങ്കൻ:—
മടക്കെരി കൊട്ടവാണ പെറെറാരമ്മെ !
ഉറുമി എനക്ക് തരെണെൻെറമ്മെ !
ഒടനെ പറഞ്ഞല്ലൊ പെറെറാരമ്മ
വെന്നപ്പാലൻ കൊറൊത്ത് കുഞ്ഞിക്കുങ്കാ !
ഇനിക്ക ഉറുമിതരെണ്ടിക്കല്
ഉറുമിക്ക് [5]വെറെ നെരത്ത്വെണം
അതു തന്നെ കെട്ടുള്ള കുഞ്ഞിക്കുങ്കൻ

---

1. സ്ഥലപ്പേര്. * വേഗിട്ട്.
2. തെക്കിനിവാതുക്കൽ.
3. ഇറന്നു.
4. അയക്കോലിന്മേൽ നിന്ന്
5. വേറെപണം നിരത്തണം എന്നർത്ഥം.

ഉറുമ്മിക്ക്വെറെ നെരത്തുന്നല്ലോ.
പറയുന്നുണ്ടന്നെരം പെറെറാരമ്മ:—
വെന്നപ്പാലൻ കൊറൊത്ത് കുഞ്ഞിക്കങ്കാ!
കൊയി(ഴി)ക്കൊട്ടാകും നഗരത്തില്
നീ അന്നഗരത്തിൽ പൊയൊണ്ടാല്
നഗരം *മുടിക്കറ് കുഞ്ഞിക്കങ്ക !
അതുതന്നെ കെട്ടുള്ള കുഞ്ഞിക്കങ്കൻ
പറയുന്നുണ്ടന്നെരം കുഞ്ഞിക്കങ്കൻ:—
ഞാനൊ നഗരം മുടിക്കയില്ല.
വെഗം പൊയിവെഗം വരട്ടെഞാനൊ.
വെന്നപ്പാലൻ കൊറൊത്ത് കുഞ്ഞിക്കങ്കൻ
അന്നടത്താലെ നടന്നുട്ടിററ്
കൊയി(ഴി)ക്കൊട്ടാകും നഗരത്തില്
കൊയിക്കൊട്ടാലങ്കലമ്പുച്ചെട്ടി
ചെട്ടീൻെറ പീട്ട്യാല് ചെന്നവനൊ.
ചൊദിക്കുന്നന്നെരം അമ്പുച്ചെട്ടി
വെന്നപ്പാലൻ കൊറൊത്ത് കുഞ്ഞിക്കങ്കാ,
എന്താന് നീയിപ്പം വന്നൊണ്ടത് ?
ഒടനെപകരം പറഞ്ഞുകുങ്കൻ
കൊയിക്കൊട്ടാലങ്ക ലമ്പുച്ചെട്ടി !
മറെറാന്നു അല്ലെഞാൻ വന്നൊണ്ടത്
പട്ടായിററും പട്ടനൂലായിററും
[1]വാളീന്നൊരുമ്മവും, ചെണ്ടായിററും,
കൈപ്പടത്തണ്ട ചരടായിററും,
എഴന്നൂറ് പണത്തിന് ചരക്ക്വെണം
പുത്തൻ ചരക്കായി വെണ്ണെനക്ക്.
ഒടനെപറഞ്ഞല്ലോ അമ്പുച്ചെട്ടി
വെന്നപ്പാലൻ കൊറൊത്ത് കുഞ്ഞിക്കങ്കാ!
നാളെത്തെൽ എൻെറൽ കുഞ്ഞിക്കങ്ക !
കൊയിക്കൊട്ടാകും കടപ്പുറത്ത്
കപ്പല്ബന്തറിൽ[3] കേറെറ്യാണ്ടാല്
എറിയചരക്കിങ്ങ് കീക്കെല്ലോ.
മററന്നാളെക്കെൻെറ കുഞ്ഞിക്കങ്കാ !

---

1. വാളിന്ന് അലങ്കാരമായി തൂക്കുന്ന ഒരു സാധനം. * മുടിക്കരുത് (ദേശ്യം).
3. ബന്തർ (പേർസ്യൻ) ഉറമുഖം.

ചരക്കും കൊണ്ടിനിക്ക് പൊആംകുങ്കാ !
പിന്നെയും പറഞ്ഞല്ലൊ ചെട്ടിയാര്:—
വെന്നപ്പാലൻ കൊറൊത്ത് കുഞ്ഞിക്കുങ്കാ !
പീട്ട്യൈല്പട്ടിണി കിടക്കണ്ടാലൊ
[1]കൊയിക്കാലെടത്തില് അരികൊടുത്താൽ
നീപൊയിററത്തായം ഉണ്ടൊകുങ്ക !
ഒടനെപറഞ്ഞല്ലൊ കുഞ്ഞിക്കുങ്കൻ
കൊയിക്കൊട്ടാലങ്ക ലമ്പുച്ചെട്ടി !
കൊയിക്കാലെടത്തരി കൊടുക്കണ്ടാലൊ
ഞാൻപൊയിററത്തായം ഉണ്ണുകയില്ലാ
പീടിയെൽപട്ടിണി കൂടുംഞാനെ.
ഒടനെപറഞ്ഞല്ലൊ അമ്പുച്ചെട്ടി:—
വെന്നപ്പാലൻ കൊറൊത്ത് കുഞ്ഞിക്കുങ്കാ !
പീട്ട്യൈൽ പട്ടിണികിടന്നൊ നീയെ
നൂറെറാന്നു [2]പടലയുള്ള പൊന്ന്യൈൻ[3] കൊല
പീട്ട്യൈൽതന്നെ ഞാൻ തൂക്കുന്നുണ്ട്.
[4]കോലാമ്മന്ന് കായാററം ഇരിയരുത്
ഒടനെപറഞ്ഞല്ലൊ കുഞ്ഞിക്കുങ്കൻ :
കൊയിക്കൊട്ടാലങ്ക ലമ്പുച്ചെട്ടി !
കളിച്ചൊണ്ട് ഞാനൊരു കായിരിയും.
ഒടനെപറഞ്ഞല്ലൊ ചെട്ടിയാര്
വെന്നപ്പാലൻ കൊറൊത്ത് കുഞ്ഞിക്കുങ്കാ !
കളിച്ചൊണ്ട് നീയൊരു കായിരിഞ്ഞാല്
[5]ചെയിച്ചകായൊണ്ടും തണ്ടുകൊണ്ടും
ചിരിച്ചൊണ്ട് ഞാനൊരടിയടിക്കും
അതുതന്നെ കെട്ടുള്ള കുങ്കനാന്
കളിച്ചൊണ്ട് കുങ്കനൊരു കായിരിഞ്ഞു.
കൊയിക്കൊട്ടാലങ്ക ലമ്പുച്ചെട്ടി
ചെയിച്ചകായൊണ്ടും തണ്ടുകൊണ്ടും
ചിരിച്ചൊണ്ട് ചെട്ടിയാരൊരടി യടിച്ചി

1. ഒരു വീട്ടുപേർ.
2. പടല = ചീപ്പ്.
3. വാഴയിൽ ഒരുവക ഭേദം.
4. കൊലായീന്മേൽ നിന്ന് കായയും മററും ഇരിയരുത്.
5. ശേഷിച്ച.

വന്നപ്പാലൻ കൊറൊത്ത് കുഞ്ഞിക്കുങ്കൻ
ഉറുമിതിരിച്ചല്ലെ കൊത്തുന്നത്
കൊയിക്കൊട്ടാലങ്കു ലമ്പുച്ചെട്ടി
[1]രാഎക്ക രാവുകൊണ്ട് രണ്ടുകണ്ടം
നഗരത്തിലുള്ളൊരു ചെട്ട്യ്യാളന്
ഒക്കെയും വന്നു വളഞ്ഞിട്ടല്ലൊ.
വെന്നപ്പാലൻ കൊറൊത്ത് കുങ്കനാണ്.
എല്ലാറെയുംകൊത്തി ആടകൊന്നു കുങ്കൻ.
[2]ചവവും വലിച്ചാട കൂട്ടികുങ്കൻ
ചൊരെന്നൊലായി നടക്കുന്നല്ലൊ.
[3]സാമൂരികോലൊം വാണതമ്പുരാനൊ
വത്താനം അറിഞ്ഞല്ലൊ തമ്പുരാനൊ,
അരുളിച്ചെയ്തല്ലൊ തമ്പുരാനൊ
മന്നൂററ്മുപ്പത് നായിമ്മാറ്
ആയുധക്കൊപ്പൊടെ യൊഗത്താലെ
കൊയിക്കൊട്ടാകും നഗരത്തില്
നഗരത്തിൽത്തന്നെയത് ചെന്നൊരത്ത്
വെന്നപ്പാലൻ കൊറൊത്ത് കുഞ്ഞിക്കുങ്കൻ
ഒക്കെയുംകൊത്തി ആടെകൊന്നു കുങ്കൻ.
ശവവും വലിച്ചാടെ കൂട്ടിയല്ലൊ.
അവിടെഇരുന്നല്ലൊ കുഞ്ഞിക്കുങ്കൻ
പിറെറന്ന്പുല്ല പുലന്നൊരത്ത്
സാമൂരികോലൊം വാണതമ്പുരാനൊ
തമ്പുരാൻ വത്താനറിഞ്ഞൊളുന്നു.
ഒടനെ അരുളിച്ചെയ്യുന്നല്ലൊ
ഇരുപത്ത് രണ്ടെണ്ണം നായിമ്മാറെ!
നായിമ്മാറെതന്നെ അയക്കപ്പെണം
[4]കീഎന്നൊരുനായര് വന്നൊണ്ടിററ്
ഞമ്മളെനഗരം മുടിച്ചുംപോയി.

---

1. രായക്കുരായെ എന്നുള്ള പഴമൊഴി. രാത്രിക്കുരാത്രി, അതിവേഗത്തിൽ, പെട്ടെന്ന്.

2. ശവം = ചകാരവും ശകാരവും ഭേദമില്ലാതെ പ്രയോഗിക്കാറുണ്ടല്ലൊ. ഉം ചെലവ് ശെലവ്.

3. താമൂതിരി എന്നും പേർ കാണുന്നുണ്ട്.

4. കീഴെ - മേൽക്കോയ്മയായ സാമൂതിരിയുടെ തലസ്ഥാനത്ത് തനിക്ക് കീഴുള്ള രാജ്യത്തെ ഒരാൾ വന്ന് ഇങ്ങിനെ ചെയ്തത് അവമാനമായെന്നർത്ഥം.

നായരെ കൊല്ലാതെ പാടില്ലാലൊ
ഇരുപത്തിരണ്ടെണ്ണം നായിമ്മാറ്
ആയുധക്കൊപ്പൊടെ അയക്കുന്നല്ലൊ
ഇരുപത്തിരണ്ടെണ്ണം നായിമ്മാറ്
കൊയിക്കൊട്ടാലങ്ക ലമ്പുച്ചെട്ടി
ചെട്ടിന്റെ പീട്ട്യൽ ചെല്ലുന്നെരം
വെന്നപ്പാലൻ കൊറൊത്ത് കുഞ്ഞിക്കങ്കൻ
കുങ്കനവിടെ ഇരുന്നിനല്ലൊ.
വെന്നപ്പാലൻ കൊറൊത്ത്കുഞ്ഞിക്കങ്കൻ
പറയുന്നണ്ടൊമെന കുഞ്ഞിക്കങ്കൻ
ഇരുപത്ത് രണ്ടെണ്ണം നായിമ്മാറെ!
[1]എന്റെ അടുത്ത് വരണ്ടിങ്ങള് !
അതു തന്നെ കെട്ടുള്ളനായിമ്മാറ്
വെ(വി)ലക്കിയതൊറൊട്ടും കെട്ടില്ലാലൊ.
കുങ്കന്റെറിയത്തും ചെല്ലുന്നല്ലൊ.
വെന്നപ്പാലൻ കൊറൊത്ത് കുഞ്ഞിക്കങ്കൻ
ഇരുപത്ത് രണ്ടെണ്ണം നായിമ്മാറെ
ഒക്കെയും കൊത്തി ആട കൊന്നുകങ്കൻ.
സാമൂരി കോലൊം വാണതമ്പുരാനൊ
തമ്പുരാൻ വത്താനറിയുന്നല്ലൊ.
മുന്നൂററ്മുപ്പത് നായിമ്മാറെ
ആയുധക്കൊപ്പൊടെ, യൊഗത്തൊടെ,
കുങ്കന്റെറിയത്തും അയക്കുന്നല്ലൊ
മുന്നൂററിമുപ്പത് നായിമ്മാറും
ആയുധ ക്കൊപ്പൊടെ യൊഗത്താലെ
കൊയിക്കൊട്ടാകും നഗരത്തില്
കൊയിക്കൊട്ടാലങ്കലമ്പുച്ചെട്ടി
ചെട്ടിന്റെ പീട്ട്യലും പൊരുന്നല്ലൊ.
വെന്നപ്പാലൻ കൊറൊത്ത് കുഞ്ഞിക്കങ്കൻ
മുന്നൂററ്മുപ്പത് നായിമ്മാറ്
നായിമ്മാർ വരുന്നത് കണ്ട്കുങ്കൻ
മുന്നൂററ് മുപ്പത് നായിമ്മാറും

---

1. കുങ്കന്റെ കഷ്ടശമുള്ള ഉറുമിയുടെ ശക്തിയലുണ്ടായ ആവേശം നിമിത്തമാണ്, ഇങ്ങിനെ പറയുന്നത്.

കുങ്കനെപിടിച്ച 1കെട്ടുപൻ ചെല്ലുന്നല്ലോ.
അതുതന്നെ കണ്ടൊരു കുഞ്ഞിക്കുങ്കൻ
മുന്നൂററ്മുപ്പത് നായിമ്മാറെ
ഒക്കെയും കൊത്തി ആടക്കൊന്നുകുങ്കൻ
ശവവും വലിച്ചാടെ കൂട്ടിയല്ലോ.
സാമൂരി കോലോം വാണതമ്പുരാനൊ,
തമ്പുരാനരുളിച്ചെയ്യുന്നല്ലോ:—
തിരുമെനി അണഞ്ഞുനിക്കും കാര്യക്കാരാ!
കീഎന്നൊരു നായര് വന്നൊണ്ടിററ്
നഗരവുംതന്നെ മുടിഞ്ഞുപൊയി.
എൻെറാരു കോലൊം മുടിഞ്ഞുപൊയി!
നായരെ പിടിച്ചെട്ടി2 കൊണ്ടെചരണം.
എൻെറ പതിനെട്ടുകാര്യക്കാരെ!
നിങ്ങള് പൊയിററ് കൊണ്ടെചരണം
അതുതന്നെ കെട്ടുള്ള കാര്യക്കാറ്
ഓറിന്നതങ്ങിനെ പൊരുന്നല്ലോ.
ഓറ് നഗരത്തിൽ ചെല്ലുന്നെരം
വെന്നപ്പാലൻ കൊറൊത്ത് കുഞ്ഞിക്കുങ്കൻ
ഓറ് പതിനെട്ടിനെയും കൊല്ലുന്നല്ലോ
സാമൂരി കോലോം വാണതമ്പുരാനൊ,
അരുളിച്ചെയ്യുന്നു തമ്പുരാനൊ,
തിരുമെനി അണഞ്ഞുനില്ക്കും കാര്യക്കാരാ!
കീഎന്നൊരു നായര് വന്നൊണ്ടിററ്
എൻെറ ഒരു കോലോം മുടിഞ്ഞുപൊയി.
നഗരവും തന്നെ മുടിഞ്ഞുപൊയി.
നായരെ എങ്ങനെ കിട്ടുന്നത്?
ഒടനെ പറഞ്ഞല്ലോ തമ്പാമ്മാറ്:—
സാമൂരി കോലോംവാണ തമ്പുരാൻെറ
മകനും മരുമകനും തമ്പാമ്മാറ്
ഓറ് നഗരത്തിൽ പൊരുന്നല്ലോ.
ദൂരത്തിരിഞ്ഞകലെ നിന്നവര്
ഓറിന്നതന്നെ പറയുന്നല്ലോ
കീഎന്നുവന്നുള്ള നായരെകൈക്ക!

---

1. കെട്ടുവാൻ. 2. പിടിച്ചുകെട്ടി.

സാമൂരികൊലൊംവാണ എൻെറ അച്ഛൻ
അച്ഛനൊ നിങ്ങളെ വിളിക്കുന്നുണ്ട്.
അതുതന്നെ കെട്ടുള്ള കുഞ്ഞിക്കുങ്കൻ
[1]കുടെ്യളെ ഒപ്പരം പൊരുന്നല്ലൊ.
സാമൂരി കോലൊത്ത് വന്നവനൊ
തിരുമെനികണ്ണാലെ കാണുന്നെരം.
അടിക്കും, മുടിക്കും, തിരുമെനിക്കും,
വളരകൈകൂട്ടി തൊഴുതു കുങ്കൻ.
സാമൂരി കൊലൊം വാണതമ്പുരാനൊ
തമ്പുരാനരുളിച്ചെയ്യുന്നല്ലൊ.
വെന്നപ്പാലൻ കൊറൊത്ത് കുഞ്ഞിക്കുങ്ക !
നീയിന്നിവിടെയത് വന്നൊണ്ടിററ്
എൻെറ ഒരു കോലൊം മുടിച്ചുനീയെ !
നഗരവും തന്നെ മുടിച്ചുനീയെ !
എന്നിററ് കുങ്കനെ തന്നെയാന്
കല്ലറെലിട്ടാടെ പൂട്ടിയല്ലൊ.
കുങ്കന് കഴപ്പണി[2] കൂട്ടിയല്ലൊ
കുങ്കുന് കഴപ്പണി തീരുന്നല്ലൊ.
തച്ചൊളി നല്ലൊമന കുഞ്ഞൊതെനൻ
പൂറമെരികോലൊത്ത് പൊരുന്നല്ലൊ
പൂറമെരി കോലോം വാണ തമ്പുരാനൊ
തമ്പുരാനരുളിച്ചെയ്യുന്നല്ലൊ:—
തച്ചൊളി നല്ലൊമന കുഞ്ഞൊതെനൊ !
വെന്നപ്പാലൻ കൊറൊത്ത് കുഞ്ഞിക്കുങ്കൻ
കുങ്കൻ നഗരത്തിൽ പൊയൊണ്ടിററ്
[3]എന്നും ഈടെ കുങ്കനതെത്തീല്ലാലൊ
ഇന്നെക്കൊരെയി(ഴ്) ദിവസായല്ലൊ
കുങ്കനെ ആരാനും [4]കൊന്നുതൊന്നും
ഒടനെപറഞ്ഞല്ലൊ കുഞ്ഞൊതെനൻ:—

---

1. കുട്ടികളെപ്പോലെ എന്നർത്ഥം—ഒപ്പരം (ഒപ്പം) എന്ന പദത്തിന്ന് കൂടെ എന്നും പോലെ എന്നും രണ്ടർത്ഥമുണ്ടല്ലൊ.

2. കഴപ്പണി = കഴുവിൻെറ പണി = കഴ = പുരാതനകാലത്ത് വധശിക്ഷ അർഹിക്കുന്നവരെ കൊല്ലാനുള്ള ഒരുപകരണം.

3. എന്നും = ഇനിയും (ദേശ്യം) ഈടെ = ഇവിടെ.

4. കൊന്നിതോന്നും.

പൂറമെരികൊലൊം വാണതമ്പുരാനെ !
കൊയിക്കൊട്ടാകും നഗരത്തില്
ഞാനൊന്നുപൊയി വരട്ടെ, ഓളി !
തച്ചൊളി നല്ലൊമന കുഞ്ഞ്യാതെനൻ
കണ്ടാച്ചെരൈ്യാമന ചാപ്പനുഎ
ഓറിന്നതങ്ങിനെ പൊരുന്നല്ലൊ.
കൊയിക്കൊട്ടാകും നഗരത്തില്
ഓറിന്നതങ്ങിനെ ചെല്ലുന്നെരം
കാലിപ്പയിററടി നെരായിന്
തച്ചൊളി നല്ലൊമന കുഞ്ഞ്യാതെനൻ
ഒതെനനല്ലെപറയുന്നത് :—
കണ്ടാച്ചെരി ഓമെന കുഞ്ഞിച്ചാപ്പാ !
നെരൊട്ട് [1]അന്തിമൊന്തി ആയിപ്പൊയി
ഇന്നമ്മളെടയാന് [2]കൂടുന്നത്.
ഒടനപറഞ്ഞല്ലൊ കണ്ടാച്ചെരി
കൊയിക്കാലെടത്തിന് പൊരുമ്മള്
എന്നുപറഞ്ഞിററ് തന്നെയാന്
കൊയിക്കാലെടത്തിന് പൊരുന്നല്ലൊ.
കൊയിക്കാലെടത്തില് ചെല്ലുന്നെരം
കൊയിക്കാലെടത്തിലെ കുഞ്ഞിമ്മാക്കം
മാക്കംപടിക്ക ലിരുന്നിനല്ലൊ.
കണ്ടാച്ചെരൈ്യാമന കുഞ്ഞിച്ചാപ്പൻ
തച്ചൊളിനല്ലൊമന കുഞ്ഞ്യാതെനൻ
ഓറ്പടികാരി ചെന്നൊണ്ടിററ്
കണ്ടിററും [3]കണ്ടവാറാക്കുന്നില്ല,
എണ്ണീററിററാചാരം ചെയ്യുന്നില്ല.
തച്ചൊളിനല്ലൊമന കുഞ്ഞ്യാതെന്ന്
അരിശംനടിക്കുന്നു കുഞ്ഞ്യാതെനൻ
ഒടനെപറഞ്ഞല്ലൊ കണ്ടാച്ചെരി.
അരിശംപിടിച്ചാൽ കണക്കല്ലാലൊ
ചൊദിക്കുന്നൊമെന കണ്ടാച്ചെരി
കൊയിക്കാലെടത്തിലെ മാക്കെമ്മെ !

---

1. നാടോടിഭാഷ. നേരം സന്ധ്യ മയങ്ങി എന്നൎത്ഥം.

2. എവിടെയാണ്.

3. കണ്ടപോലെ നടിക്കുന്നില്ല—ആചാരോപചാരങ്ങൾ ചെയ്യുന്നില്ല എന്നൎത്ഥം.

അരിതന്നാലത്തായം[1] വെച്ചൈരൊ ?
ഒടനെപറഞ്ഞല്ലൊ കുഞ്ഞിമ്മാക്കം
കീഎന്നുവന്നുള്ള നായരെകൈക്ക്
അരിതന്നാലത്തായം വെക്കപയില്ല.
താമൂരികോലോം വാണതമ്പുരാൻെറ
എഴവർ [2]പണിക്കമ്മാറുണ്ടിവിടെ,
നെരൊട്ട്പാതിര ആളുന്നെരം
[3]ചെളാട്ടി ചെന്നെല്ലും കൊയമീനും
കൊയിക്കലെടത്തിന് കൊണ്ടെപന്നാല്
[4]പൊലരുഓളം കുത്തപയും വെക്കപയുംആന്
ഈടുന്നുഅത്തായം വെക്കയില്ല.
അതുതന്നെകെട്ടുള്ള കുഞ്ഞ്യാതെനൻ
അരിശംനടിച്ചല്ലൊതെനനാന്
ഓൻെറചെറുവെരൽക്കെ പൊൻമൊതിരം
മൊതിരംതിരുമ്പി കയററുന്നെരം
കൊയിക്കാലെടത്തിലെ മാക്കെമ്മെൻെറ
[5]ഉടുതുണികഴത്തിൽ കയറിപ്പൊയി.
അതുതന്നെകണ്ടുള്ള കുഞ്ഞിമ്മാക്കം
വിളിച്ചുപറയുന്നു കുഞ്ഞിമ്മാക്കം.
കീഎന്നുവന്നുള്ള നായര്കെക്ക്
ഉടുതുണി കഴത്തുന്നു താണെങ്കിലും
അരിവാങ്ങീററത്തായം വെച്ചൊളാലൊ.
അതുതന്നെകെട്ടുള്ള കുഞ്ഞ്യാതെനൻ
മൊതിരംതിരുമ്പി കയിക്കിട്ടല്ലൊ
ഉടുതുണികഴത്തുന്നു താണുവന്നു.
കൊയിക്കാലെടത്തിലെ കുഞ്ഞിമ്മാക്കം
വെഗംപടിഞ്ഞാറെ്യൽ പൊരുന്നല്ലൊ.

---

1. അത്താഴം.

2. പണിക്കന്മാർ. കുളരിപ്പയററ് അഭ്യസിപ്പിക്കുന്ന ആശാന്മാരുടെ സ്ഥാനപ്പേരാണിത്. സാമൂതിരിയുടെകൂടെ വയറപ്പണിക്കന്മാർ എന്നൊരു വർഗവും ഉണ്ടായിരുന്നു.

3. ചേളാട്ടി = തൊൽസഞ്ചി, കൊട്ട; ചെന്നെല്ല് = ചുകന്നനെല്ല്; കൊയമീൻ = കൊഴുകൊഴ എന്നതരത്തിലുള്ള മീൻ.

4. പുലരുന്നതുവരെ.

5. ഇതിൽനിന്ന് ഒരുനെന്ന് മന്ത്രവാദവും ഉണ്ടെന്ന് ഊഹിക്കേണ്ടി യിരിക്കുന്നു.

[1]പൂമന്തിരിയ എടുത്തവള്
പടിക്കലുംകൊണ്ട് വിരിക്കുന്നല്ലൊ
വെത്തി(ററി)ലടക്കയും കൊണ്ടുവെച്ചു
[2]പയരിച്ചൊറുവെഗം വെക്കുന്നല്ലൊ.
വെള്ളവുംകാച്ചി ഓള് വെക്കുന്നല്ലൊ.
പറയുന്നുണ്ടൊമെന കുഞ്ഞിമ്മാക്കം:—
തച്ചൊളിഒതെച്ച കുറുപ്പെ! കെക്കീൻ!
ഇങ്ങളിപ്പം തെച്ചുകുളിച്ചൊളീനെ.
അതുതന്നെ കെട്ടുള്ള കുഞ്ഞ്യാതെനൻ
വെഗത്തിൽപ്പൊയി കുളികയിഞ്ഞു(ച്ചു)
ചാപ്പനുംതന്നെ കുളികയിഞ്ഞി(ച്ചു)
കൊയിക്കാലെടത്തിലെ കുഞ്ഞിമ്മാക്കം
പയരിച്ചൊറ് വിളമ്പുന്നല്ലൊ.
പൊമ്പൊലനാല് കറിവിളമ്പി
തച്ചൊളി നല്ലൊമന കുഞ്ഞ്യാതെനൻ
വെണ്ടുന്ന ചോറുവാരീററുണ്ടൊതെനൻ
വെണ്ടാത്ത ചൊററിന് കയ്യുംതാത്ത്
[3]തൊട്ടൊയം കിണ്ടിയാലെ വെള്ളെടുത്ത്
[4]കൊട്ടത്തടം പുക്ക് കൈനനച്ചു
വായും കയ്യാലെ സുഖം വരുത്തി.
ഒരുതിന്നല് വെത്തില തീനുംതിന്ന്
പതിവിനാലാടെ ഇരിക്കുന്നല്ലൊ
കൊയിക്കാലെടത്തിലെ കുഞ്ഞിമ്മാക്കം
പടിഞ്ഞാററയടിച്ചു വിരിച്ചവള്
ഒതെനനൊടല്ലെ പറയുന്നത്:—
തച്ചൊളി ഒതെച്ച കുറപ്പെ! കെക്കീൻ
പടിഞ്ഞാറെറപൊയി കിടന്നൊളീനെ
പറയുന്നുണ്ടന്നെരം കുഞ്ഞ്യാതെനൻ
കണ്ടാച്ചെരി ഓമെന കുഞ്ഞിച്ചാപ്പാ!
സാമൂരി കോലോം വാണതമ്പുരാൻെറ

---

1. പലനിറമുള്ള ഒരുതരം പുല്ലായ.

2. പഴയരി.

3. അനുബന്ധം നോക്കുക.

4. കൊട്ടത്തളമെന്നും കാണുന്നുണ്ട്.

എഴവറ് പണിക്കമ്മാറാന് ചാപ്പാ !
ചെളാട്ടി ചെന്നെല്ലും, കൊയമീനും,
പാതിരപതിനാറാം നാഴികക്ക്
ഓറിന്നിവിടെ വരുന്നൊരത്ത്
നൂറെറാന്നു* മടലൊലെന്റെ ഈള്കുന്തം[1]
കുന്തം എടുത്ത് കുലിക്കിക്കൊളെ !
അതുതന്നെ കെട്ടുള്ള കുഞ്ഞിച്ചാപ്പൻ
ചാപ്പൻ പടിക്കല് കിടക്കുന്നല്ലൊ
ഒതെനൻ പടിഞ്ഞാറെറ പൊകുന്നല്ലൊ.
കൊയിക്കാലെടത്തിലെ കുഞ്ഞിമ്മാക്കെ !
താമൂരി കോലൊം വാണതമ്പുരാന്റെ
എഴവറ് പണിക്കമ്മാറുണ്ടായിററ്
താമരമൂട് പൊളിഞ്ഞില്ലാലൊ
അങ്ങനെ ആടെ കൂടിയല്ലൊ.
നെരൊട്ട് പാതിരരാച്ചെല്ലുമ്മം
സാമൂരികൊലൊംവാണ തമ്പുരാന്റെ
എഴവറ് പണിക്കമ്മാറാന് കെട്ടൊ
ചെളാട്ടി ചെന്നെല്ലും, കൊയമീനും,
കൊയിക്കാലെടത്തില് പൊരുന്നല്ലൊ
കൊയിക്കാലെടത്തില് വരുന്നൊരത്ത്
ഓറിന്ന് വന്നുപടി കാരുമ്മം[2]
കണ്ടാച്ചെരി ഓമെന കുഞ്ഞിച്ചാപ്പൻ
നൂറെറാന്നു മടലൊലെന്റെ ഈള്കുന്തം
കുന്തം എടുത്തു കുലുക്കുട്ടുമ്മം
എഴവര് പണിക്കമ്മാറാകുന്നത്
പെടിച്ചുംകൊണ്ടു വിറച്ചുംകൊണ്ടു
ഓറ്തുരുതുരപായുന്നല്ലൊ.
സാമൂരികോലൊത്ത് വന്നവര്
ഓറിന്നതല്ലെ പറയുന്നത് :—
താമൂരി കോലൊം വാണതമ്പുരാനെ !
പലനാളും ഞാളങ്ങ് ചെല്ലാറുണ്ട്.

---

* നൂറെറാന്നു മടലോലകൊണ്ടുണ്ടാക്കിയത് എന്ന് സാരം.

1. ഈളിക്കുന്തം = ഈക്കിലകുന്തം.

2. കാരുമ്മം = കയറുമ്പോൾ.

ഇന്നുഞാളങ്ങിനെ ചെല്ലുന്നെരം
ആടത്തെപടിക്കലൊരു നായരുണ്ട്
കുന്തം എടുത്ത് കുലുക്കുട്ടിററ്
ഞാളെല്ലാം പെടിച്ചി വിറച്ചുപൊയി.
പിറെറന്ന്പുല്ല പുലന്നെരത്ത്
തച്ചൊളി നല്ലൊമന കുഞ്ഞൊതെനൻ.
ഇപ്പുറം പുറഭാഗം കീഞ്ഞൊതെനൻ
കൊയിക്കാലെടത്തിലെ കെക്കെവീട്
നാലുപുറവും അതുനൊക്കുന്നെരം
1അമ്പായക്കണ്ടി പറമ്പാകുന്നു.
പറമ്പിന്ന്കണ്ണാലെ കാണുന്നല്ലൊ
ചൊദിക്കുന്നന്നെരം കുഞ്ഞൊതെനൻ
കൊയിക്കാലെടത്തിലെ കുഞ്ഞിമ്മാക്കെ !
കൊയിക്കാലെടത്തിലെ കെക്കെ വീട്
അമ്പായക്കണ്ടിപ്പറമ്പ് മാക്കെ !
അപ്പറമ്പാരതെന്റെ കുഞ്ഞിമ്മാക്കെ !
ഒടനെ പറഞ്ഞല്ലൊ കുഞ്ഞിമ്മാക്കം
തച്ചൊളി ഒതെച്ച കുറുപ്പെ ! ബന്ധു !
കൊയിക്കാലെടത്തിലെ കെക്കെവീട്
അമ്പായക്കണ്ടി പറമ്പു ബന്ധു !
സാമൂരി കോലൊം വാണതമ്പുരാന്റെ
2കുറിത്തെങ്ങപറിക്കും പറമ്പാനത്.
പെണ്ണുകൊതിയനാന് നിങ്ങള്ബന്ധു
മണ്ണുകൊതിക്കുന്നൊ നിങ്ങള്ബന്ധു ?
പറമ്പൊട്ട കൊണ്ട്മനം വെക്കണ്ടാ.
മനംവെച്ചാലൊട്ടും അതു 3കിട്ടാഇല്ല.
ഒടനെ പറഞ്ഞല്ലൊ കുഞ്ഞൊതെനൻ
കൊയിക്കാലെടത്തിലെ കുഞ്ഞിമ്മാക്കെ !
4യൊഗവിധി എനക്ക്കൂടിയെങ്കിലും
അമ്പായകണ്ടി പറമ്പ്മാക്കെ !

---

1. സ്ഥലത്തിന്റെ പേര്. അമ്പാഴം ജാസ്തിയുള്ളതുകൊണ്ട് ഈപേര് ആദ്യംവന്നതായിരിക്കണം.

2. കുറിക്കുള്ള തേങ്ങ. 3. കിട്ടുകയില്ല

4. ഒരേ അൎത്ഥത്തിലുള്ള രണ്ടുവാക്കുകൾ ഒന്നിച്ച് പ്രയോഗിക്കുന്നതിന്ന് മറ്റൊരുദാഹരണം.

അട്ടിപ്പെറ് ജന്മംകയി(ഴി)ച്ചൊണ്ടിററ്
ഇനിക്ക്തരുവെൻ ഞാൻ കുഞ്ഞിമ്മാക്കെ !
തച്ചൊളിനല്ലൊമെന കുഞ്ഞ്യാതെനൻ
പറയുന്നുണ്ടൊമെന കുഞ്ഞ്യാതെനൻ
കൊയിക്കാലെടത്തിലെ കുഞ്ഞിമ്മാക്കെ !
സാമൂരികൊലൊത്ത് പൊണ്ണെനക്ക്.
തച്ചൊളിനല്ലൊമെന കുഞ്ഞ്യാതെനൻ
കണ്ടാച്ചെരികാമെന ചാപ്പനുഎ
രണ്ടാളുംകൂടിയൊറ് പൊരുന്നല്ലൊ.
അന്നടത്താലെ നടന്നുട്ടിററ്
സാമൂരി കൊലൊത്ത് ചെല്ലുന്നെരം,
തിരുമെനികണ്ണാലെ കാണുന്നെരം
അടിക്കും, മുടിക്കും, തിരുമെനിക്കും,
വളരെകൈകൂട്ടി തൊഴുതിനല്ലൊ.
സാമൂരികൊലൊം വാണതമ്പുരാനൊ,
അരുളിച്ചെയ്തല്ലൊ തമ്പുരാനൊ
തച്ചൊളിനല്ലൊമെന കുഞ്ഞ്യാതെനാ,
[1]എന്തായിവന്നത് നീയൊതെനാ !
ഒടനെപറഞ്ഞല്ലൊ കുഞ്ഞ്യാതെനൻ
സാമൂരികൊലൊം വാണ തമ്പുരാനെ !
തിരുമനസ്സുണ്ടാവണം തമ്പുരാനെ !
തിരുവുള്ളക്കെടെതും അരുതെകാളി
ഞാനൊരു [2]കെളിതം കെട്ടുകാളി !
കീഴന്നൊരുനായത് വന്നൊണ്ടിററ്
കൊയിക്കൊട്ടാകും നഗരത്തില്
നഗരവുംതന്നെ മുടിച്ചുപൊലും
കൊലൊംതന്നെ മുടിച്ചുപൊയി
എനക്കിന്നനായരെ കാണപവെണം.
അതുതന്നെകെട്ടുള്ള തമ്പുരാനൊ,
ഒടനെ അരുളിച്ചെയ്യുന്നല്ലൊ.
തച്ചൊളിനല്ലൊമെന കുഞ്ഞ്യാതെനാ !
നായരതന്നെ യങ്ങാനൊതെനാ !
നായരെകൊണ്ട് കഴുതട്ടണം[3]

---

1. എന്താ നീയ്യ് വന്നത്. 2. ജനസംസാരം. 3. കഴുവിന്മേലിടണം എന്ന് സാരം.

ഒടനെപറഞ്ഞല്ലൊ കുഞ്ഞൊത്തെനൻ.
സാമൂരികൊലൊം വാണ തമ്പുരാനൊ
1കുളമ്മതട്ടുന്ന നായരെയൊ
നായരെ എനക്കിന്നു കാണപ്പവെണം.
അതുതന്നെകെട്ടുള്ള തമ്പുരാനൊ
ഒടനെ അരുളിച്ചെയ്യുന്നല്ലൊ:—
സാമൂരികൊലൊം വാണ നായിമ്മാറെ!
നഗരംമുടിച്ചുള്ള നായരെയൊ
നായരെക്കൂട്ടീററ് കൊണ്ടുവരണം
അതുതന്നെകെട്ടുള്ള നായിമ്മാറ്
നായരെക്കൂട്ടിയല്ലൊ കൊണ്ടെപ്പരുന്നു.
അതുതന്നെകണ്ടുള്ള കുഞ്ഞൊത്തെനൻ
പറയുന്നുണ്ടന്നൊരം കുഞ്ഞൊത്തെനൻ
സാമൂരികൊലൊം വാണതമ്പുരാനെ!
നായരെ2തിരിഞ്ഞുവൊളി തമ്പുരാന്
കായക്കൊടിമ്മലെ ശംഖപാലൻ
വെന്നപ്പാലൻ കൊറൊത്ത് കുഞ്ഞിക്കങ്കൻ
പൂറമെരികൊലൊം വാണതമ്പുരാൻെറ
തമ്പ്രാൻെറ കാൎയ്യസ്ഥൻ കുഞ്ഞിക്കങ്കൻ
തിരുമെനിപ്പാതിയാന് കുഞ്ഞിക്കങ്കൻ
അതുതന്നെകെട്ടുള്ള തമ്പുരാനൊ
തമ്പുരാൻ 3പ്രതിഏതും പറയുന്നില്ല.
തച്ചൊളി നല്ലൊമന കുഞ്ഞൊത്തെനൻ
പറയുന്നുണ്ടൊമെന കുഞ്ഞൊത്തെനൻ
സാമൂരികൊലൊം വാണതമ്പുരാനെ!
വെന്നപ്പാലൻ കൊറൊത്ത് കുങ്കനാന്
ഒരുകുളിക്കെണ്ണ കൊടുക്കപ്പവെണം
കുങ്കൻകുളിച്ചാററി വന്നൊണ്ടാല്
പയ്യരിച്ചൊറും കൊടുക്കപ്പവെണം
അതുതന്നെകെട്ടുള്ള തമ്പുരാനൊ
തമ്പുരാൻ അരുളിച്ചെയ്യുന്നല്ലൊ:

---

1. കഴുവിന്മേൽ.

2. തിരിഞ്ഞുവോ + ഓളി.

3. പ്രതി = ഉത്തരം.

തിരുമെനി അണഞ്ഞുനിക്കും കാര്യക്കാരാ !
വെന്നപ്പാലൻ കൊറൊത്ത് കുങ്കനാന്
ഒരുകുളിക്കെണ്ണ കൊടുക്കപ്പവെണം.
കുങ്കൻകുളിച്ചാററി വന്നൊണ്ടാല്
പയ്യരിച്ചൊറ് കൊടുക്കപ്പവെണം.
അതുതന്നെകെട്ടുള്ള കാര്യക്കാരൻ
ഒരുകുളിക്കെണ്ണ കൊടുക്കുന്നല്ലൊ.
നല്ലൊണംതെച്ചി(ച്ചു) കുളിച്ചി(ച്ചു)കുങ്കൻ
കുങ്കൻകുളിച്ചാററി വന്നൊണ്ടാരെ
പയ്യരിച്ചൊറ് കൊടുക്കുന്നല്ലൊ.
പയ്യരിച്ചൊറ് 1വെയിച്ചൊണ്ടാരെ.
പറയുന്നുണ്ടൊമെന കുഞ്ഞ്യാതെനൻ
സാമൂരികൊലൊം വാണതമ്പുരാനെ !
എനക്കിപ്പം വെഗത്തിൽ പൊകവെണം
അതുതന്നെകെട്ടുള്ള തമ്പുരാനൊ
തമ്പുരാൻ അരുളി ച്ചെയ്യുന്നല്ലൊ :
തച്ചൊളി നല്ലൊമന കുഞ്ഞ്യാതെനാ !
വെന്നപ്പാലൻ കൊറൊത്ത് കുങ്കനെയൊ
കുങ്കൻ ഇവിടെ നിന്നൊളട്ടെ.
ഒടനെപറഞ്ഞെല്ലൊ കുഞ്ഞ്യാതെനൻ
സാമൂരികൊലൊംവാണ തമ്പുരാനെ !
പൂറമെരികൊലൊംവാണ തമ്പുരാൻെറ
തമ്പുരാൻെറ കാര്യസ്ഥൻ കുഞ്ഞിക്കുങ്കൻ
കുങ്കന*കൂട്ടെപനാ ഞാവന്നിന്
എനക്കിപ്പം കൂട്ടീററ് പൊണംഒളി !
കുംഭമാസം പത്തും പതിനൊന്നിന്നും
മയ്യെല അങ്കക്കളരിക്കന്ന്
അങ്കത്തുളൂനാടൻ കണ്ണനൊട്
ഞാക്ക് പൊയിത്തുണ്ട്2 തമ്പുരാനെ !
പൊയ്ത്തിന്ന് തന്നെകയിഞ്ഞൊണ്ടാല്
ഒാനിന്ന്തന്നെ വരുവെൻെറാളി
എന്നുപറഞ്ഞിററ് കുഞ്ഞ്യാതെനൻ !

---

1. വെയിക്കു, വെയിക്കു = കുഴിക്കുക, ഉണ്ണുക. (ഇ.) * കൂട്ടുവാനാണ്.

2. പൊയ്ത്ത് = ഒരുതരം ദ്വന്ദ്വയുദ്ധം.

കുങ്കുനെയും ഒപ്പരം കൂട്ടി ഒതെനൻ
മടക്കംതൊഴുതവര് പൊരുന്നല്ലൊ.
മൂന്നാളും കൂടിയൊറ് പൊരുന്നല്ലൊ
അന്നടത്താലെ നടന്നുട്ടിററ്
പുറമെരികൊലൊത്ത് ചെല്ലുന്നെരം
പുറമെരികൊലൊംവാണ തമ്പുരാനൊ
തമ്പുരാൻകണ്ണാലെ കാണുന്നല്ലൊ.
തച്ചൊളിനല്ലൊമന കുഞ്ഞ്യാതെനൻ !
പറയുന്നുണ്ടൊമെന കുഞ്ഞ്യാതെനൻ
വെന്നപ്പാലൻ കൊറൊത്ത് കുങ്കുനെയൊ
കുങ്കുനെ ഞാനിതാ കൊണ്ടെപന്നിന്.
അതുതന്നെ കെട്ടുള്ളതമ്പുരാനൊ
വളരെത്തെളിഞ്ഞല്ലൊ തമ്പുരാനൊ.
അരുളിച്ചെയ്യുന്നു തമ്പുരാനും
തച്ചൊളി നല്ലൊമെന കുഞ്ഞ്യാതെന !
കുങ്കുനീട ഇല്ലാഞ്ഞിററ് തന്നെയാന്
[1]നീരാട്ട്കുളി ഞാൻ കുളിക്കലില്ല !
[2]അമരെത്ത് [3]വെക്കം കയിക്കാറില്ല !
തച്ചൊളി നല്ലൊമെന കുഞ്ഞ്യാതെനാ
വളരസന്തൊഷം കുഞ്ഞ്യാതെനാ !
നീയിപ്പം പൊടെന്റെ കുഞ്ഞ്യാതെനാ !
ഒതെനൻ വെഗത്തിൽ പൊരുന്നല്ലൊ.
തച്ചൊളി നല്ലൊമെന കുഞ്ഞ്യാതെനൻ
കണ്ടാച്ചെരി ഓമെന ചാപ്പനുഎ
ഓറിന്ന്മെപ്പെക്ക് പൊരുന്നല്ലൊ
അങ്ങനെ സുഖമായിക്കൂടുന്നല്ലൊ.

—o—

1. നീരാട്ട് = നീരാടൽ, രാജാക്കന്മാരുടെ കുളിക്കുള്ള ഉപചാരവാക്ക്.

2. അമരേത്ത് = അമൃതേത്ത് — രാജാക്കന്മാരുടെ ഭക്ഷണത്തിനുള്ള ഉപചാരവാക്ക്.

3. വെക്കം = ചൂടോടെ, വെഗത്തിൽ. നീരാട്ട്കുളി, അമൃതേത്ത് കഴിക്കുക — ഇവ ഇരട്ടിപ്പുണ്ട്.

ഒത്തേനനും പൂത്താളി എടത്തിൽ ചിരുതേയിയുടെ പുടമുറിയും.*

§പൂത്താളി എടത്തിൽ ചിരുതെയിക്കുട്ടി
പുറയുന്നുണ്ടൊമെന ചിരുതെയിക്കുട്ടി
പൂത്താളി ചാത്തപ്പ ! നെരമ്മാമ !
എനക്കൊരി [1]ആശകൊതിയമ്മാ
താമര [2]ചെറപ്പണി കാണുവാനും
താമര ചെറയിൽ കുളിക്കുവാനും
ഉടനെ പറഞ്ഞല്ലൊനമ്പിയാറ്.
പൂത്താളി എടത്തിൽ ചിരുതെയിക്കുട്ടി
നീയൊജനിച്ചിഭൂമി കണ്ടന്നാളെ
[3]ഏയുന്നിറുമ്പിനെ കണ്ടിററില്ല.
പറക്കും പറജാതി കണ്ടിററില്ല.
[4]കരിങ്കൊയി മക്കളെ പൊത്തുംപൊലെ
അന്നെഞാൻ പൊത്തീററ് പൊററുന്നല്ലൊ.
ഉടനെപറഞ്ഞു ചിരുതെയിക്കുട്ടി
പൂത്താളി ചാത്തപ്പ ! നെരമ്മാമ !
താമരച്ചെറപ്പണി കാണ്മെവെണം.
താമരച്ചെറയിൽ കുളിക്ക്യവെണം.
പൂത്താളി ചാത്തപ്പൻ നമ്പിയാറ്
നായിന്മാറൊടല്ലെ പറയുന്നത്.
പൂത്താളി എടത്തിലെ നായിന്മാറെ !
പൂത്താളി എടത്തിൽ ചിരുതെയിനെ
ഇങ്ങളു്ക്കുട്ടിററ് കൊണ്ടുപൊണം.
താമര ച്ചെറപ്പണികാണിക്കെണം.

---

1. ഒരെ അൎത്ഥത്തിൽ രണ്ടുവാക്കു് ഉപയോഗിക്കുന്നതിന്നു് മറ്റൊരുദാഹരണം.
2. ചിറ.
3. ഇഴയുന്ന.
4. കോഴിതൻെറ കുട്ടികളെ ചിറകിന്നുള്ളിലടക്കി സൂക്ഷിക്കുന്നതു സ്വഭാവികമാണല്ലൊ. പുറമെയുള്ളവരാരും ചിരുതേയി കെണ്ടിട്ടില്ലെന്നൎത്ഥം.

§ വീട്ടുപേർ.

* Included in the collections of Percy Macqueen Esq., I.C.S., Curator, Records Office, Madras, and published by his kind permission.

താമര ച്ചെറയിൽ കുളിച്ചൊളട്ടെ !
അതുതന്നെ കെട്ടുള്ളനായിന്മാറ്
പൂത്താളി എടത്തിൽ ചിരുതെയിന്
നായിന്മാർകൂട്ടീററും കൊണ്ടുപൊയി.
താമരച്ചെറയിലും വന്നവള്
താമര ച്ചെറപ്പണി നൊക്കിക്കണ്ട്
താമര ച്ചെറയിൽ കുളിക്കുന്നെരം
താമരക്കൊട്ടവാണ കുഞ്ഞനെമ്മൻ
പൂത്താളി എടത്തിൽ ചിരുതെയിനെ
മാളിക മുകളീന്ന് കാണുന്നല്ലൊ
ചൊദിക്കുന്നൊമെന കുഞ്ഞനെമ്മൻ
താമരക്കൊട്ടവാണ നായിന്മാറെ !
1എല്ലാന്നും കെക്കുന്നുദിക്കുന്നത്.
ഇന്ന്ചെറയിന്നുദിച്ചിററുണ്ടൊ ?
കിഴക്ക് ഭഗവാനുദിച്ച(ത്)പൊലെ
പടിഞ്ഞാറ് ചന്ദിരൻ2 താണ(ത്) പൊലെ,
ഏതൊരു കുഞ്ഞനാന് നായിന്മാറെ !
താമരക്കൊളത്തിൽ കുളിക്കുന്നത് ?
ഉടനെപറഞ്ഞല്ലൊ നായിന്മാറ്
താമരക്കൊട്ടവാണ കുഞ്ഞനെമ്മ !
കിഴക്ക്ഭഗവാനുദിച്ചതല്ല :
പടിഞ്ഞാറ്ചന്ദിരൻ താണതല്ല :
പൂത്താളി എടത്തിൽ ചിരുതെയിക്കുട്ടി
താമരച്ചെറയിൽ കുളിക്കുന്നാന്.
അതു തന്നെകെട്ടുള്ള കുഞ്ഞനെമ്മൻ
മാളികപടി കീഞ്ഞിപൊരുന്നല്ലൊ.
താമര ച്ചെറയിലും വന്നവനൊ,
ചൊദിക്കുന്നൊമന കുഞ്ഞനെമ്മൻ
പൂത്താളി എടത്തിലെ നായിന്മാരെ !
പൂത്താളി എടത്തിൽ ചിരുതെയിക്ക്
എണ്ണതെപ്പാനാരാൻ കൊടുക്കുന്നുണ്ടൊ ?

---

1. എല്ലാദിവസവും കിഴക്കുനിന്നാണ് ഉദിക്കുന്നത്, ഇന്ന് ചിറയിൽനിന്നാണ് ഉദിച്ചിരിക്കുന്നത്—ചിരുതേയിയുടെ സൌന്ദര്യത്തെ പുകഴ്ത്തുന്നു.

2. ചന്ദ്രൻ.

[1]ഉൗവ്വം(ഴം)പറഞ്ഞാരാൻ വന്നിററുണ്ടൊ ?
ഉടനെപറഞ്ഞല്ലൊ നായിമ്മാറ്
താമരക്കൊട്ട വാണകുഞ്ഞനെമ്മാ !
പൂത്താളിഎടത്തിൽ ചിരുതെയിക്കുട്ടി
ഓള്ജനിച്ചിഭൂമി കണ്ടന്നാളെ
ഓളിന്ന്പീട്ടിലതുള്ളതാന്.
ഏയുന്നിറുമ്പും അറികയില്ല
പറക്കുംപറജാതി കണ്ടിററില്ല.
അതുതന്നെകെട്ടുള്ള കുഞ്ഞനെമ്മൻ
ഓൻെറചെറു [2]വെരൽക്കെ പൊൻമൊതിരം
മൊതിരംതന്നെ കഴിച്ചൊല്ലെമ്മെൻ
ചിരുതെയി വെരൽക്കുരി ഇട്ടവനൊ.
പൂത്താളിഎടത്തിൽ ചിരുതെയിക്കുട്ടി
നന്നകരഞ്ഞി(ഞ്ഞു) ചിരുതെയിക്കുട്ടി.
അതുതന്നെകണ്ടുള്ള നായിന്മാറ്
നായിന്മാറ്കൂട്ടീററും പൊരുന്നല്ലൊ.
ഓറിന്നതങ്ങിനെ വന്നൊണ്ടിററ്
പൂത്താളി എടത്തിന് ചെല്ലുന്നെരം
പൂത്താളിചാത്തപ്പൻ നമ്പിയാറ്
ചൊദിക്കുന്നൊമെന നമ്പിയാറ്
പൂത്താളി എടത്തിലെ നായിന്മാറെ !
പൂത്താളിഎടത്തിൽ ചിരുതെയിക്കുട്ടി
എന്തിന്കരയുന്നു നായിന്മാറെ !
അതുതന്നെകെട്ടുള്ള നായിന്മാറ്
വത്താനംപൊലെ പറയുന്നല്ലൊ.
വത്താനംപൊലെയത് കെട്ടെരത്ത്[3]
വളരെത്തെളിഞ്ഞല്ലൊ നമ്പിയാക്ക്
അങ്ങിനെ അവിടാടെ കൂടുന്നല്ലൊ.
താമരക്കൊട്ട വാണകുഞ്ഞനെമ്മൻ
പടിഞ്ഞാറെറ പൊഞ്ചൂരൽ കട്ടിമ്മെല്
കിടക്കയിൽകുമ്പിട്ടും വീണവനൊ

---

1. ഉൗഴം പൊറുക്കൽ എന്ന വിവാഹസമ്പ്രദായം. ചിരുതേയിയുടെ വിവാഹം കഴഞ്ഞിട്ടുണ്ടോ എന്ന് സാരം.

2. വിരൽ. സംസാരഭാഷയിൽ വെരലെന്നാവാറുണ്ട്.

3. കേട്ടനേരത്ത്.

താമരക്കൊട്ട വാണ പെറ്റൊരമ്മ
എമ്മൻകിടന്നത് കണ്ടെരത്ത്
നായിന്മാറൊടല്ലെ അമ്മചൊദിക്കുന്ന്*
താമരക്കൊട്ട വാണനായിന്മാറെ !
താമരക്കൊട്ട വാണകുഞ്ഞനെമ്മൻ
താമരച്ചെറയിലും പൊയൊണ്ടിറ്റ്
എമ്മനിന്നെന്ത് [1]വരത്തം ആന്
[2]കളസരം വീടെങ്ങാൻ കണ്ടിറ്റുണ്ടൊ ?
ഉടനെപറഞ്ഞല്ലൊ നായിന്മാറ്
വത്താനംപൊലെ പറയുന്നല്ലൊ.
ഒട്ടുപറഞ്ഞൊട്ടു കെട്ടെരത്ത്
താമരക്കൊട്ട വാണ പെറ്റൊരമ്മ
കൊഴിക്കൊട്ട രണ്ടാം ശ്രസ്ത്രാറുക്ക്[3]
ഓറുക്ക കത്തൊന്നെഴുതുന്നല്ലൊ
വത്താനം പൊലെ എഴുതിയൊണ്ടിറ്റ്
ഓറുക്ക് കത്തങ്ങയക്കുന്നല്ലൊ
കൊഴിക്കൊട്ട രണ്ടാം ശ്രസ്ത്രാരാന്
കത്തിന്നതങ്ങിനെ കിട്ട്യെരത്ത്
മറുവടികത്തൊന്നെഴുതുന്നല്ലൊ
താമരക്കൊട്ടവാണ [4]കുട്ട്യട്ടറെ !
താമരക്കൊട്ടവാണ എന്മനാന്
കളസരം വീടിങ്ങള്കണ്ടി നെങ്കിൽ
പൂത്താളി ചാത്തപ്പൻ നമ്പിയാക്ക്
നമ്പ്യാക്കൊല അയക്ക്യവെണം
നമ്പിയാക്കൊല അയച്ചൊണ്ടിറ്റ്
ഒലവില മുറിക്ക്ക്കൂട്ടുകവെണം
ഒലവില മുറിക്കകുറിച്ചൊണ്ടാല്
എനക്കിന്നൊരൊല അയക്ക്യവെണം
താമരക്കൊട്ടവാണ കുഞ്ഞനെമ്മൻ
പൂത്താളി ചാത്തപ്പൻ നമ്പിയാക്ക്

---

* സംസാരഭാഷ. ഈപ്രയോഗത്തിനു് ചോദിക്കുന്നത് എന്നാണ് അൎത്ഥം.

1. വരുത്തം = സങ്കോചം സുഖമില്ലായ്മ.

2. വിവാഹത്തിനുള്ള പൗടു് ?

3. ശ്രീരസ്തുതാരോ ?

4. കുട്ടിപ്പട്ടർ.

നമ്പിയാക്കോല അയക്കുന്നല്ലോ.
ഓലയിന്നങ്ങിനെ കിട്ട്യൈരത്ത്
പൂത്താളിചാത്തപ്പൻ നമ്പിയാക്ക്
വളരെത്തെളിഞ്ഞല്ലോ നമ്പിയാക്ക്
മെലിൽ വരും മുമ്പും വ്യാഴാഴ്ചക്ക്
പൂടമുറിതന്നെ കുറിച്ചിനല്ലോ.
അങ്ങിനെയൊരൊല എഴുതിയൊണ്ടിററ്
[1]നായിന്മാറെലൊല കൊടുത്തയച്ചു.
താമരക്കൊട്ടവാണ നായിന്മാറ്
എമ്മന്കൊണ്ട് ക്കൊടുക്കുന്നല്ലോ.
എമ്മന്കൊണ്ട് കൊടുത്തെരത്ത്
താമരക്കൊട്ടവാണ കുഞ്ഞനെമ്മൻ
അച്ചനൊരൊല് എഴുതുന്നല്ലോ.
കൊഴിക്കൊട്ട്രണ്ടാം ശ്രസ്ഥാറാന്
കത്തിലെ വാചകം കണ്ടെരത്ത്
കല്പന എടുത്തൊറ്[2] പൊരുന്നല്ലോ
താമരക്കൊട്ടെക്ക് വന്നൊണ്ടിററ്
പട്ടമ്മാറൊടല്ലെ ചൊദിക്കുന്ന്
താമരക്കൊട്ട വാണകുട്ട്യട്ടറെ!
എമ്മന്കണ്ടുള്ളൊ [3]രമ്മാറാന്
അക്കുഞ്ഞൻ മാളികെമ്മൽകെട്ട്യൊട്ടറെ!
ഉടനെ പകരം പറഞ്ഞവനൊ
കൊഴിക്കൊട്ട്രണ്ടാം ശ്രസ്ഥാറെഒളി
അക്കുഞ്ഞൻ മാളികെന്മൽ വന്നൊണ്ടാല്
മാളികവിളക്കൊന്ന് വെറെവെണ്ടാ!
അതുതന്നെകെട്ടുള്ള ശ്രസ്ഥാറാന്
ഓറുക്കുംവളരെ ത്തെളിഞ്ഞിനല്ലോ.
[4]നാട്മതിച്ചൊക്ക് അറിയിച്ചല്ലോ
വെണ്ടു[5]ന്നൊരുമ്മയൊക്ക് കൂട്ടിയല്ലോ

---

1. നായിന്മാറേലോല = നായന്മാരുടെ കയ്യിലോല.

2. എടുത്ത് + അവർ.

3. അമ്മാർ = അമ്മ (സ്ത്രീ)—ഉപചാരമായി 'ആർ' എന്ന ബഹുവചനപ്രത്യയം ചേർത്തിരിക്കയാണ്.

4. നാട്ടുമതിച്ചോക്ക് എന്നു വെച്ചാൽ നാട്ടിൽ പ്രമാണികളാണെന്ന നിലയുള്ളവക്ക് എന്ന് താല്പര്യം.

5. ഒരുക്കം?

പൂത്താളി ചാത്തപ്പൻ നമ്പിയാറ്
വെണ്ടുന്ന കൊപ്പൊക്കെ കൂട്ടിയല്ലൊ
ഏഴെരുമപ്പൊന്നും ചമയിച്ചല്ലൊ
നമ്പ്യാറൊരുമെത്തെ കിടന്നിനല്ലൊ.
കീയ്യെന്നകൊണ്ടെപാന്ന നെല്ലെ്യാടിച്ചി[1]
പൂത്താളി ചാത്തപ്പൻ നമ്പിയാറ്
ഓറെങ്ങും മരുന്നുവെച്ചൊറക്കിയല്ലൊ.
ചിരുതെയിൻറരിയത്തും വന്നവള്
പൊന്നെല്ലാം നുള്ളി[2]ക്കയിക്കുന്നല്ലൊ
പൊന്നെല്ലാം നുള്ളിക്കയിച്ചൊണ്ടിററ്
കീയ്യെന്നകൊണ്ടെപാന്ന നെല്ലെ്യാടിച്ചി
പൂത്താളി ചാത്തപ്പൻ നമ്പിയാറ്
ഓറെയൊരൊളാന്ന് നെല്ലെ്യാടിച്ചി
ഓളിന്ന തന്നെയതാന്ന് കെട്ടൊ,
പൂത്താളി എടത്തിലെ ചിരുതെയിന്
ചിരുതെയിനെക്കൂട്ടീററും കൊണ്ടുവന്ന്
[3]നെല്ലത്തും കൂടയിൽ ക്കൊണ്ടുവന്ന്
മൂവാണ്ട്നെല്ല് കുത്തിയ ഉമിയിൻറാത്ത്[4]
കുത്തനെക്കൊണ്ട കുയി(ഴി)ച്ചിട്ടല്ലൊ
ഉമിക്കിന്ന്തീയ്യും കൊടുക്കുന്നല്ലൊ.
അങ്ങിനെ അവിടയാടെ നില്ക്കുന്നെരം
താമരക്കൊട്ടയി ലാകുന്നത്.
നാലുകൊലൊം വാണതമ്പാന്മാരും
തച്ചൊളിനല്ലൊമന കുഞ്ഞെ്യാതെനൻ
*പയ്യംപള്ളി ഓമന കുഞ്ഞിച്ചന്ത
*കീയ്യറനെലപ്പാടിയ കുഞ്ഞിക്കണ്ണൻ
എല്ലാറുംയൊഗെന വന്നൊണ്ടല്ലൊ
പൂത്താളി എടത്തിന് പൊരുന്നല്ലൊ.
പൂത്താളി എടത്തിന് ചെല്ലുന്നെരം
പടിക്കന്ന്വെച്ച വിളക്കാകുന്ന്
പടിഞ്ഞാറെറലൊളവും വെച്ചിനല്ലൊ.

---

1. നെല്ലി + ഒടീച്. (അനുബന്ധം)
2. അഴിക്കുന്നല്ലൊ.
3. നെല്ലത്തുംകൂട = നെല്ല് കത്തുന്നസ്ഥലം.
4. ഉമിയിൻെറ + അകത്ത് (ദേശ്യം)
* ഒതേനൻെറ ഉററചങ്ങാതിമാരായ ഈഴവവീരന്മാർ.

കിയ്യെന്നകൊണ്ടെപാന്ന നെല്ലെ്യാടിച്ചി
പൂത്താളി എടത്തിൽ ചിരുതെയിൻെറ
പൊന്നിന്നതൊക്കെ എടുത്തവള്,
ഓളെയൊരീ*മൊളെ ചമയിച്ചല്ലൊ.
ഓളെയൊരീമൊളെ ചമയിച്ചിററ്
പൂത്താളി എടത്തിൽ ചിരുതെയിക്ക്
ഓക്ക്പകരം അതാന്കെട്ടൊ
ഓളെപടിഞ്ഞാറെറ ലാക്കിയല്ലൊ
അങ്ങനെ അവിടയാട നില്ക്കുന്നെരം
താമരക്കൊട്ട വാണ കുഞ്ഞനെമ്മൻ
വെഗംപടിക്കലും വന്നൊണ്ടിററ്
സവ്വാണികൊടുക്കുന്നൊരു പാത്ത്ന്ന്[1]
സദ്യകൊടുക്കുന്നൊരു പാത്ത്ന്ന്.
തച്ചൊളിനല്ലൊമന കുഞ്ഞ്യാതെനൻ
പറയുന്നുണ്ടൊമെന കുഞ്ഞ്യാതെനൻ
പയ്യംപള്ളി ഓമെന കുഞ്ഞിച്ചന്ത
നീയിന്നിവിടെ യിരിക്കെ, ചന്ത !
എമ്മൻെറ അമ്മാറെ കാണപവെണം.
ഞാനൊന്ന്ചെന്നിററ് നൊക്കെട്ടെടൊ.
തച്ചൊളിനല്ലൊമന കുഞ്ഞ്യാതെനൻ
പടിഞ്ഞാറെറ വാതുക്കൽ ചെന്നൊതെനൻ
പടിഞ്ഞാറെറലെത്തീററ് നൊക്കുന്നെരം
കരിമ്പൂച്ചപൊന്ന് ചമഞ്ഞപൊലെ,
എമ്മൻെറ അമ്മാറെ കാണുന്നല്ലൊ.
വെഗത്തിൽ വയ്യൊട്ട് [2]പൊന്നൊതെനൻ
പടിക്കലുംപാഞ്ഞെല്ലൊ വന്നൊളുന്ന്
പറയുന്നുണ്ടൊമന കുഞ്ഞ്യാതെനൻ
താമരക്കൊട്ട വാണ കുഞ്ഞനെമ്മാ !
സദ്യമതിയാക്ക കുഞ്ഞനെമ്മാ !
സവ്വാണിമതിയാക്ക കുഞ്ഞനെമ്മാ !
സദ്യകൊടുക്കെണ്ട പെണ്ണിതല്ല !
സവ്വാണികൊടുക്കെണ്ട പെണ്ണിതല്ല !

---

* മോളെ = മകളെ.

1. ഭാഗത്ത്നിന്ന്.

2. വയ്യോട്ട് = വഴിയോട്ട് (പിന്നോക്കം)

അതുതന്നെകെട്ടുള്ള കുഞ്ഞനെമ്മൻ
പടിഞ്ഞാറെറലെത്തീററു നൊക്കുന്നെരം
കരിമ്പൂച്ചപൊന്നിന്നണിഞ്ഞപൊലെ.
താമരക്കൊട്ട വാണ കുഞ്ഞനെമ്മൻ
കൂട്ടിപ്പിടിച്ചിങ്ങെടുത്തൊണ്ടിററ്
പതിനായിരം തുപ്പിയതുപ്പണ്ടില്[1]
തുപ്പണ്ടിൽകൊണ്ടുപൊയി ചാടുന്നല്ലൊ[2]
കൊഴിക്കൊട്ടെരണ്ടാം ശ്രസ്ഥാറാന്,
ഓറുംപടികീഞ്ഞി പൊരുന്നല്ലൊ.
എല്ലാറുംതന്നെയും പൊരുന്നല്ലൊ.
താമരക്കൊട്ടവാണ കുഞ്ഞനെമ്മൻ.
ദുഖിച്ചിരുന്നിന് കുഞ്ഞനെമ്മൻ
പൂത്താളി എടത്തിലൊരായ്യതത്ത
തത്തവിളിച്ച് പറയുന്നല്ലൊ:—
താമരക്കൊട്ട വാണ കുഞ്ഞനെമ്മാ !
ആണായൊരുത്തൻ ജനിച്ചൊണ്ടാല്,
സങ്കടംവല്ലതും വന്നൊണ്ടാല്,
മനസ്സിൽധരിക്കണം കുഞ്ഞനെമ്മാ !
പൊങ്കൂടരിയെയിങ്ങ് *വാഉനീയെ
ഞാനെൻെറ സങ്കടം പറഞ്ഞൊളട്ടെ
അതുതന്നെകെട്ടുള്ള കുഞ്ഞനെമ്മൻ
പൊങ്കൂടരിയത്ത് ചെന്ന്നിന്നു.
പറയുന്നുണ്ടന്നെരം തത്തയാന്
താമരക്കൊട്ടവാണ കുഞ്ഞനെമ്മാ !
ഇഞ്ഞികരയണ്ടാ കുഞ്ഞനെമ്മ !
നിൻെറചിരുതെയി ചത്തിററില്ല.
പൊങ്കൂടവാതില് തുറക്കനീയെ !
ഞാനിന്നി[4]ക്കൂട്ടന്ന് കീഞ്ഞൊളട്ടെ.
അതുതന്നെകെട്ടുള്ള കുഞ്ഞനെമ്മൻ

---

1. തുപ്പന്നകണ്ടിൽ (കുഴിയിൽ)
2. ചാടുക = ഏറിയുക.
3. കിളിക്കൂട് പൊന്നുകൊണ്ടാണ് പണിചെയ്തിരിക്കുന്നത്.
4. കൂട്ടന്ന് = കൂട്ടിൽനിന്ന്.
* വാഉ = വരിക, വാ യോ എന്നും ചിലദിക്കിൽ പായാറുണ്ട്.

തത്തെനെക്കൂട്ടന്ന് കീക്കുന്നല്ലോ.
എമ്മനൊടല്ലെ പറയുന്നത്:—
താമരക്കൊട്ട വാണകുഞ്ഞനെമ്മ !
പൂവാഴത്തൊട്ടത്തിൽ പൊയൊണ്ടിററ്
[1]വായത്തടമുറിച്ചി കൊണ്ടുവാ ഉ
അതുതന്നെ കെട്ടുള്ള കുഞ്ഞനെമ്മൻ
വായത്തട മുറിച്ചികൊണ്ടുവന്ന്.
പറയുന്നുണ്ടൊമന തത്തയാന്ന്
താമരക്കൊട്ടവാണ കുഞ്ഞനെമ്മൻ
നെല്ലുത്തുകൂടയില് വായെൻെറമ്മ !
താമരക്കൊട്ടവാണ കുഞ്ഞനെമ്മാ !
നെല്ലുത്തുംകൂടയില് ചെന്നൊരത്ത്
പറയുന്നുണ്ടൊമെന തത്തയാന്ന്
താമരക്കൊട്ട വാണ കുഞ്ഞനെമ്മാ !
ഇൻെറചിരുതെയിനെ യാന്കെട്ടൊ
ഉമീൻെറചൊട്ടിൽ കുഴിച്ചിട്ടിന്
കീയ്യെന്ന് വന്നുള്ള നെല്ലെ്ച്ചാടിച്ചി(ച്ച്)
ഓളാനിതൊക്കയും ചെയ്തൊണ്ടത്.
അതുതന്നെ കെട്ടുള്ള കുഞ്ഞനെമ്മൻ
തീയ്യെല്ലാം തന്നെ കെടുക്കുന്നല്ലോ.
ചിരുതെയിനെ വലിച്ചിങ്ങെടുത്തൊണ്ടിററ്,
ചിരുതെയിനെതെച്ചി(ച്ചു) കുളിപ്പിച്ചല്ലോ.
പറയുന്നുണ്ടന്നൊരൊളായ്മതത്ത
താമരക്കൊട്ട വാണ കുഞ്ഞനെമ്മാ !
പൂത്താളിചാത്തപ്പൻ നമ്പിയാറെ
കീയ്യെന്നുകൊണ്ടുചന്ന നെല്ലെ്ച്ചാടിച്ചി
ഒറങ്ങുംമരുന്നു വെച്ചൊറക്കീററുണ്ട്.
ഒണരുംമരുന്നു വെച്ചൊണത്ത് നീയെ !
ഒണരുംമരുന്നു വെച്ചൊണത്തുന്നല്ലോ.
ഒണരുംമരുന്നു വെച്ചൊണത്തെ്ച്ചാണ്ടിററ്
പൂത്താളിചാത്തപ്പൻ നമ്പ്യാറൊട്
വത്താനംപൊലെ പറഞ്ഞി(ഞ്ഞു)തത്ത.
ഒട്ടുപറഞ്ഞൊട്ടു കെഠക്കുന്നൊരം

---

1. വാഴയുടെപോള, അല്ലെങ്കിൽ തണ്ട്.

നമ്പ്യാറ്നന്നെ ക്കരയുന്നല്ലോ.
പറയുന്നുണ്ടന്നൊരൊരായ്മ്മത്ത
താമരക്കൊട്ട വാണകുഞ്ഞനെമ്മൻ
പൂത്താളിഎടത്തിൽ ചിരുതെയിനെ
കാനാഴികഇവിടയത് വെക്ക്യവെണ്ടാ*
എൻെറചിരുതെയിക്ക് പൊന്ന്വെണ്ടാ
ആനപ്പുറംകയററി ക്കൊണ്ടപൊട്[1]
അതുതന്നെകെട്ടുള്ള കുഞ്ഞനെമ്മൻ
ആനപ്പുറത്ത് തെടുത്തുവെച്ചി(ച്ച്)
ചിരുതെയിനെയും കൊണ്ടൊനൊ പൊരുന്നല്ലോ.
തച്ചോളിമെപ്പ പടിക്ക്തായെ(ഴ)
ഓറിന്നതങ്ങിനെ പൊരുന്നെരം,
തച്ചോളിനല്ലോമെന കുഞ്ഞ്യതെനൻ
മെപ്പപടിക്കന്ന് കാണുന്നല്ലോ.
പടിക്കന്നും തുള്ളിയങ്ങു വീണൊതെനൻ.
വത്താനംചൊദിച്ചറിഞ്ഞൊതെനൻ.
മുമ്പിൽതിരിഞ്ഞി(ഞ്ഞു) നടന്നൊതെനൻ
എല്ലാറെയും തന്നെ വിളിക്കുന്നല്ലോ
മുമ്പിൽതിരിഞ്ഞി(ഞ്ഞു) നടന്നവനൊ,
താമരക്കൊട്ടക്ക് ചെല്ലുന്നെരം
കൊഴിക്കൊട്ട് രണ്ടാം ശ്രസ്ഥാരാന്
പടിക്കലൊ ദുഖിച്ചിരുന്നിനല്ലോ!
തച്ചോളിനല്ലോമെന കുഞ്ഞ്യാതെനൻ
പറയുന്നുണ്ടൊമെന കുഞ്ഞ്യാതെനൻ
കൊഴിക്കൊട്ടെരണ്ടാം ശ്രസ്ഥാറെ ഓളി!
എന്തിന് ദുഖിച്ചിരിക്കുന്നത്?
പൂത്താളിഎടത്തിൽ ചിരുതെയിനെ
ആനപ്പുറംകയററി കൊണ്ടുവരുന്ന്
ചിരുതെയിമാളികെമ്മല് വന്നൊണ്ടാല്
മാളികവെ(വി)ളക്കൊന്നും വെറെവെണ്ടാ.

---

* നമ്പ്യാരുടെ ഭാര്യചെയ്ത കൃത്രിമങ്ങൾ അറിഞ്ഞതിനാൽ ഇനി ചിരുതേയി അവിടെ താമസിച്ചാൽ അവൾക്ക് രക്ഷയില്ല എന്ന് കരുതീട്ടാണ് ഇത്തിനെ പറയുന്നത്.

1. പേരയ്യവിട് എന്നതിൻെറ ചുരുക്കം.

[1]വെളക്കുംനറനാഴി വെച്ചൊളിനെ !
താമരക്കൊട്ട വാണ പെറ്റൊരമ്മ
അതുതന്നെകെട്ടുള്ള പെറ്റൊരമ്മ
വെഗംഎണ്ണീററും പൊരുന്നല്ലൊ
മാണിക്കക്കല്ലുകൊണ്ടും മുത്തുകൊണ്ടും
[2]പുല്ലൂരികൊണ്ടും വരായൻ[3] കൊണ്ടും
ഏഴിനറനാഴി വെക്കുന്നല്ലൊ
അരിയുംനറനാഴി വെച്ചൊലമ്മ
അങ്ങനെ അവിടയാടെ നില്ക്കുന്നെരം,
ഏറിയൊരാളും പുരുഷാരവും
ആടയിന്നങ്ങിനെ വന്നിനല്ലൊ.
താമരക്കൊട്ടവാണ കുഞ്ഞനെമ്മൻ
പൂത്താളിഎടത്തിൽ ചിരുതെയിനെ
ആനപ്പുറത്ത്ന്നും കീച്ചെരത്ത്
താമരക്കൊട്ടവാണ പെറ്റൊരമ്മ
[4]അരിയുംപൂചാടി എതിരെററല്ലൊ
[5]അരിയുംനുരിച്ചി കയിപിടിച്ചി(ച്ചു.)
പൊന്നും നുരിച്ചി ഗുണംവരുത്തി
കുഞ്ഞനെപാലും പഴംകൊടുത്ത് (ത്തു)
തച്ചൊളിനല്ലൊമന കുഞ്ഞ്യാതെനൻ
അപ്പാച്ചലാടുന്ന് പാഞ്ഞൊതെനൻ
ഏറിയൊരാളെയും കൂട്ടിയൊണ്ടിററ്
പൂത്താളിഎടത്തിന്ന് ചെന്നവനൊ
പൂത്താളിഎടത്തിൽ ചെന്നൊണ്ടിററ്
പൂത്താളിചാത്തപ്പൻ നമ്പ്യാറൊട്
വത്താനംപൊലെ പറഞ്ഞൊതെനൻ.

---

1. പിരുണുകാരിയെ സ്വീകരിക്കേണ്ടതിനുള്ള ചടങ്ങുകൾ. വിളക്ക്, നറനാഴി (നിറപുനാഴി) ഇതൊക്കെ അതിന്റെ എണ്ണങ്ങളാണ്.

2. അനുബന്ധം നോക്കുക.

3. വരായൻ = വരാഹൻ. (ഒരു നാണ്യം) നെല്ലും അരിയും വെക്കുന്നതിന്ന് പകരം മുത്ത് മുതലായ നാണ്യങ്ങളാണ് വെക്കുന്നത്. അക്കാലത്തെ ഐശ്വര്യസമൃദ്ധി സൂചിപ്പിക്കുന്നു.

4. അരിയും പൂവും എറിഞ്ഞു = സ്വീകാരത്തിന്റെ മറ്റൊരുചടങ്ങ്.

5. അനുബന്ധം നോക്കുക.

അന്നെരം പറയുന്നൊളായ്മത്ത
തച്ചൊളിനല്ലൊമെന കുഞ്ഞ്യാതെനാ !
എൻെറചിരുതെയിൻെറ പൊന്നൊതെനാ !
കീയ്യെന്നവന്നുള്ള നെല്ല്യൊടിച്ചി(ച്ച്)
ഓളയൊരിമൊളെ ചമയിച്ചിത്
തച്ചൊളിനല്ലൊമെന കുഞ്ഞ്യാതെനൻ
കീയ്യെന്നവന്നുള്ള നെല്ല്യൊടിച്ചി(ച്ച്)
ഓളെയിന്നതന്നെ വിളിച്ചൊതെനൻ
നമ്പ്യാറെമുമ്പിലും നിത്തിച്ചല്ലൊ.
എല്ലാംചൊദിച്ചറിഞ്ഞൊതെനൻ
പൊന്ന്കയിച്ചെല്ലാം വാങ്ങ്യൊതെനൻ
വത്താനംതന്നെയത് ചൊദിച്ചൊണ്ട്,
*അമ്മെനെയുംകൊത്തിയാട ക്കൊന്നൊതെനൻ
മൊളയുംകൊത്തിയാട ക്കൊന്നൊതേനൻ
ഒതെനൻ മെപ്പെക്കും പൊകുന്നല്ലൊ.
ഒതെനൻ മെപ്പക്ക് ചൊന്നാണ്ടിററ്
വത്താനംപൊലെ പറയുന്നല്ലൊ.
താമരക്കൊട്ടവാണ കുഞ്ഞനെമ്മൻ
പൂത്താളിഎടത്തിൽ ചിരുതെയിയും
ഓറ്സുഖമായി കൂടുന്നല്ലൊ.
എല്ലാറും സുഖമായി കൂടുന്നല്ലൊ.

---

* ഒതേനന്ന് ശിക്ഷാധികാരങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നപോലെ തോന്നുന്നു ? കോമനെ പ്പററിയുള്ള പാട്ടിൽ ഉണിചിരുതയെ ഒതേനൻ ഇങ്ങിനെ ചെയ്യുതായി പ്രസ്താവിക്കുന്നുണ്ട്,

ഒത്തേനനും കെക്കൻമല നായന്മാരും.

കെക്കൻ മലവാണ കുഞ്ഞിമ്മാതു
മാതു അതല്ലെ പറയുന്നത്:—
കരിമലകൊട്ടവാണ പെററൊരമ്മെ !
എനക്കെൻെറ വീട്ടിന്പൊഉ അവെണം.
അതുതന്നെ കെട്ടുള്ള പെററൊരമ്മ
ഉടനെ പറഞ്ഞല്ലൊ പെററൊരമ്മ:—
കെക്കൻ മലവാണ കുഞ്ഞിമ്മാതു !
നീയിൻെറ[1] വീട്ടിനു പൊണ്ടാകുഞ്ഞാ !
മൂന്നൊളം പെറ്നീ പെററൊണ്ടിററ്
[2]അയ്യീററ്ഞാൻ തന്നെ എടുത്ത്കുഞ്ഞാ !
[2]ഇയ്യീററ ഞാൻ തന്നെ എടുക്കുംകുഞ്ഞാ !
ഉടനെ പറഞ്ഞല്ലൊ കുഞ്ഞിമ്മാതു:—
കരിമലകൊട്ടവാണ പെററൊരമ്മെ !
പന്ത്രണ്ടില്ലെനക്കാങ്ങളാറ്
ഇപ്പം ഞാനൊറൊടെണങ്ങാഞ്ഞാല്
ഞാനിന്നതന്നെ മരിച്ചെങ്കിലും
എൻെറാരുമക്കളെ ത്തന്നെയാന്
ആരാന്പൊററുക പെററൊരമ്മെ !
കെക്കൻ മലക്ക്ഞാൻ പൊയൊണ്ടാല്,
പെററ [3]നയപ്പത് കുളിച്ചൊണ്ടാല്,
ഞാനിന്നിവിടെവരു എൻെറമ്മെ !
അങ്ങനെപറഞ്ഞിററ് കുഞ്ഞിമ്മാതു
തൻെറ ചമയം ചമഞ്ഞി(ഞ്ഞു)മാതു
മക്കളെയും കൂട്ടിയൊള് പൊരുന്നല്ലൊ
അന്നടത്താലെ നടന്നൂട്ടിററ്
കെക്കൻ മല[4]ക്കൊള് ചെല്ലുന്നെരം

---

1. നിൻെറ.

2 ആ ഈററ് = ആ പ്രസവങ്ങളെല്ലാം എന്ന് സാരം. ഇയ്യിററ് = ഈ പ്രസവം.

3. അയമ്പത് എന്നും പാഠം കാണുന്നു. നയപ്പ് = ക്ഷീണം, അദ്ധ്വാനം.

4. അവൾ.

കെക്കൻ മലവാണകുഞ്ഞുങ്കമ്മ
കുങ്കുമ്മപടിക്കലിരുന്നിനല്ലോ
മാതുനെകണ്ണാലെ കാണുന്നെരം
കുങ്കുമ്മവിളിച്ചി പറയുന്നല്ലോ.
കെക്കൻ മലവാണ എൻറാങ്ങളമാറെ!
കരിമല കൊട്ടവാണ മാതുഎടത്തി
മക്കളെയും കൂട്ടിവരുന്നുണ്ടല്ലോ.
അതുതന്നെ കെട്ടുള്ളൊരാങ്ങളാറ്
പാഞ്ഞിഞ്ഞുപടിക്കലും പൊരുന്നല്ലോ
മക്കളെയും എടുത്തങ്ങ് തട്ടുന്നല്ലോ
മക്കളെയും എടുത്തങ്ങ് തട്ട്യൊണ്ടിറ്റ്
പറയുന്നുണ്ടന്നെരം ആങ്ങളാറ്:—
കരിമലകൊട്ടവാണ മാതു എടത്തി
മൂന്നൊളം മക്കള് പെറുഓളവും
കെക്കൻ മല[1]ക്കിങ്ങള് വന്നില്ലാലൊ!
അങ്ങന അവിടയാട കൂടുന്നല്ലോ.
കെക്കൻ മലവാണ കുഞ്ഞിമ്മാതു
മാതു അതല്ലെ പറയുന്നത്:—
കെക്കൻ മലവാണ കുഞ്ഞുങ്കമ്മെ!
കരിമലകൊട്ടക്ക്ഞാൻ പൊയെരെ*
ഇൻറാരു [2]കൂറ്റ്ഞാൻ കെട്ടില്ലാലൊ
രാമായണംകഥപാടു നീയെ!
കെക്കൻ മലവാണ കുഞ്ഞുങ്കമ്മ
[3]പുള്ളിപ്പുലിത്തൊലും കൊണ്ടയിട്ട്
രാമായണം കഥപാടുന്നല്ലോ.
മാതുഅതിൻെറത്ഥം പറയുന്നല്ലോ.
[4]പുലിനാടുവാണുള്ള തമ്പുരാനും
ഇരുപത്തീരണ്ടെണ്ണം നായിമ്മാരും

---

1. നിങ്ങൾ.

* പോയതിൻെറ ശേഷം.

2. ശബ്ദം.

3. പുലിത്തോൽ കാട്ടിൽ സുലഭമാകയാൽ അത് പായക്ക് പകരം ഉപയോഗിക്കാറുണ്ട്. പിന്നെ ഉപത്തിന്നു മേറ്റും തോലിലിരിക്കുന്നത് പ്രധാനവുമാണ്.

4. കേക്കൻമലയ്ക്കടുത്ത ഒരു പ്രദേശം.

ഓറിന്നു്നായാട്ടിന പൊഉന്നെരം
കുങ്കമ്മെൻെറ കൂറെറാറ് കെക്കുന്നല്ലൊ
കുങ്കമ്മെൻെറ കൂറെറാറ് കേട്ടൊണ്ടിററ്
തമ്പുരാനരുളി ച്ചെയ്യുന്നല്ലൊ
ഇരുപത്തു്രണ്ടെൻെറ നായിമ്മാറെ !
1 { ചൊലെപനങ്കിളി കൂവുംപൊലെ,
പനങ്കണ്ടൻതത്ത പറയുംപൊലെ,
നാദാപൂരം കൊഴലൂതുംപൊലെ,
നാട്ടുകൊയല് വിളിക്കുംപൊലെ,
ഏടുന്നൊരുബന്ധൂരം[2] കെക്കുന്നത്
അതുതന്നെകെട്ടുള്ള നായിമ്മാറ്
പുറയുന്നുണ്ടന്നെരം നായിമ്മാറ്:—
പുലിനാടുവാണുള്ള തമ്പുരാനെ
കെക്കൻമലവാഉം(ഴം) കുഞ്ഞുങ്കമ്മ
രാമായണം കഥ പാടുന്നാന്.
അതുതന്നെകെട്ടുള്ള തമ്പുരാനെ
ഒ(ഉ)ടനെ അരുളിച്ചെയ്യുന്നല്ലൊ:—
പുലിനാടുവാണുള്ള നായിമ്മാറെ !
കെക്കൻമലക്കൊന്നു [3]കാരുപവെണം
എന്നുപറഞ്ഞിററ് തമ്പുരാനൊ
ഓറിന്നവിടെ കയരുന്നല്ലൊ.
ഓറ്പടികാരി ചെല്ലുന്നെരം
കെക്കൻമലവാണ കുഞ്ഞുങ്കമ്മ
വെഗംപടിഞ്ഞാറെറ പൊരുന്നല്ലെ.
കെക്കൻമലവാണ കുഞ്ഞിമ്മാതു
[4]പൂമന്ത്രിയിങ്ങെടുത്ത് മാതു
പടിക്കലുംകൊണ്ട് പിരിനീത്തി.

---

1. ഉപമകൾ നോക്കുക. ചോലെ പനങ്കിളി=ചോലവകത്തുള്ള പനങ്കിളി— അവക്ക് പഴകിയ പരിതഃസ്ഥിതിയിൽ പാടുമ്പോൾ സ്വരത്തിന്ന് മാധുര്യം കൂടേണ്ടതാണല്ലൊ. പനങ്കണ്ട ... തത്ത—ഇതും മേല്പറഞ്ഞതുപോലെതന്നെ. നാഗസ്വരം എന്നും പാഠം കാണുന്നുണ്ട്.

2. മനോഹരമായ ശബ്ദം എന്നർത്ഥമാകേണ്ടതായിട്ടിരിക്കുന്നു.

3. കയറുക എന്നതിൻെറ ചുരുക്കം.

4. പലനിറത്തിലുള്ള പായ.

പൂലിനാടുവാണുള്ള തമ്പുരാനൊ
പൂമന്തിരിയിൽ ഇരിക്കുന്നല്ലൊ.
തമ്പുരാനവിടെ ഇരുന്നൊണ്ടിററ്
തമ്പുരാനരുളി ച്ചെയ്യുന്നല്ലൊ:—
കെക്കൻമലവാണ കുഞ്ഞിമ്മാതു !
കെക്കൻമലവാണ കുങ്കുമ്മെക്ക്.
*എണ്ണതെപ്പാനാരാൻ കൊടുക്കുന്നുണ്ടൊ ?
ഉൗവ്വം(ഴം)പറഞ്ഞാരാൻ വന്നിററുണ്ടൊ ?

അതുതന്നെകെട്ടുള്ള കുഞ്ഞിമ്മാതു.
ഒടനെപറഞ്ഞല്ലെ കുഞ്ഞിമ്മാതു
പൂലിനാടുവാണുള്ള തമ്പുരാനെ !
കെക്കൻമലവാണ കുങ്കുമ്മെക്ക്
എണ്ണതെപ്പാനാരും കൊടുത്തിററില്ല.
ഉൗവ്വംപറഞ്ഞാരും വന്നിററില്ല.
അതുതന്നെകെട്ടുള്ള തമ്പുരാനൊ
തമ്പുരാനരുളി ച്ചെയ്യുന്നല്ലൊ:—
കെക്കൻമലവാണ കുഞ്ഞിമ്മാതു
കെക്കൻമലവാണ കുങ്കുമ്മെന്
കുങ്കുമ്മെനെ എനക്ക് തരികവെണം
അത്തുരംവാക്കത് കെക്കന്നെരം
പറയുന്നുണ്ടന്നെരം കുഞ്ഞിമ്മാതു:—
പൂലിനാടുവാണുള്ള തമ്പുരാനെ !
കെക്കൻമലവാണ എൻറാങ്ങളാറ്
ഓറിന്നിവിടെയത് വന്നൊണ്ടാല്
ഓറൊടചൊദിച്ചു ചെയ്തൊളീനെ !
അത്തുരംവാക്കത് കെക്കന്നെരം
പൂലിനാടുവാണുള്ള തമ്പുരാനും
ഇരുപത്തിരണ്ടെണ്ണം നായിമ്മാരും
ഓറിന്നതങ്ങിനെ പൊരുന്നല്ലൊ
അന്നടത്താലെ നടന്നുട്ടിററ്

---

* മരുമക്കത്തായ തറവാടുകളിൽ ഭർത്താക്കന്മാർ ഭാര്യമാക്ക് "ഉടുക്കാനും തേക്കാനും" കൊടുക്കേണ്ടവരാണ്. ഉടുക്കുന്നത് മുണ്ട്, തേക്കുന്നത് എണ്ണ എന്നത് സ്പഷ്ടം. ഭർത്താവുണ്ടൊ എന്നാണ് ചോദ്യത്തിൻെറ സാരം— "ഉഴം പറയുക" എന്നതിന്ന് വിവാഹാലോചന ചെയ്യുക എന്നർത്ഥമാണ്. പൂത്താളി ഇടത്തിൽ ചിരുതേയിയെപ്പററിയുള്ള കഥ നോക്കുക.

പുലിനാടുവാണുള്ള കോലൊത്താന്
ഓറങ്ങ്തന്നെയങ്ങെത്തുന്നല്ലോ.
തമ്പുരാൻകോലൊത്ത തെത്ത്യാണ്ടാരെ,
കെക്കൻമലവാണ നായിമ്മാക്ക്
നായിമ്മാക്കൊല അയക്കുന്നല്ലോ.
[1]ഒലവില മുറിക്ക്കുറിക്കെപ്പനാന്
ഓല *തരവൊന്നയച്ചൊണ്ടത്
കെക്കൻ മലവാണ നായിമ്മാക്ക്
ഓലയതങ്ങിനെ കിട്ട്യൊണ്ടാരെ
ഓലയിലെ വാചകം നൊക്കുന്നല്ലോ.
ഓലയിലെ വാചകം വായിച്ചെരെ
മറുവടി ഓലഎഴുതുന്നല്ലോ.
'പുലിനാടു വാണുള്ള തമ്പുരാനെ!
കെക്കൻ മലവാണ മാതുഎടത്തി
എട്ടത്തിതന്നെയത് പെറ്റൊണ്ടാല്,
പെററ്നയപ്പത് കുളിച്ചൊണ്ടാല്,
ഒലവിലമുറിക്ക് കുറിക്കാമ്മക്ക്[2]'
കെക്കൻ മലവാണ നായിമ്മാറ
കെക്കൻ മലവാണ കുട്ട്യൊള്
തെക്കിനി പുറത്ത് കളരിക്കല്
കുട്ട്യൊള് എഴുത്തിന് കൂട്ടുന്നല്ലോ.
അങ്ങനെ അവിടെയാട കൂടുന്നെരം
കെക്കൻ മലവാണ മാതുനാന്
പെറുവാൻ പെറുനോവ് കിട്ടിയല്ലോ
നൊന്ത്വിളിച്ചൊരു പെണ്ണുപെററു.
കെക്കൻ മലവാണ നായിമ്മാറ്
ഈറെറടുക്കെപ്പൻ നാലാള് വെക്കുന്നല്ലോ.
പെററനയിപ്പത് കുളിച്ചൊണ്ടാരെ
പുലിനാടു വാണുള്ള തമ്പുരാനൊ
പിന്നെയും ഓല എഴുതുന്നല്ലോ:—
'കെക്കൻ മലവാണ നായിമ്മാറെ!
കെക്കൻ മലവാണ കുങ്കമ്മെന്

1. പുടമുറി എന്നർത്ഥം. 2. കുറിക്കാം നമ്മൾക്ക്.
* II-ാം ഭാഗം നോക്കുക.

ഓലവിലമുറിച്ചു തരണെനക്ക്.'
അതുതന്നെകെട്ടുള്ള നായിമ്മാറ്
പിന്നെയും ഓല എഴുതുന്നല്ലോ.
'പുലിനാടുവാണുള്ള തമ്പുരാനെ!
കെക്കൻമലവാണ കുങ്കമ്മെന്
ഓലവിലമുറിച്ചു തരെണ്ടിക്കല്
കെക്കൻമലവാണ മാതുഎടത്തി
ഓറിന്നപെററ് ഒരുകുട്ടിക്കാന്
കുട്ടിക്കതാറുമാസം എത്ത്യാണ്ടാല്
ഓലവിലമുറിച്ചു തരുവെൻ ഞാള്.'
അങ്ങനെഓല അയക്കുന്നല്ലോ.
അങ്ങനെ അവിടയാടെ കൂട്ടന്നെരം
കെക്കൻമലവാണ കുട്ട്യ്യള്
തെക്കിനപുറത്ത് കളരിക്കന്ന്,
എഴുതികയറി ഓറ്പൊരുന്നെരം
1മലമ്മലമുത്തപ്പൻ ദൈവത്തിൻെറ
ചിങ്ങൻപുലിയതെളക്ക്യാണ്ടിററ്2
കെക്കൻമലവാണ കുട്ട്യ്യള്
കുട്ട്യ്യളപുലിപററി തിന്നുപൊയി.
കെക്കൻമലവാണ നായിമ്മാറ്
കുട്ട്യ്യളെനൊക്കി നടന്നൊണ്ടിററ്
മാലൊറ്തന്നെ പറഞ്ഞുവല്ലോ:—
കെക്കൻമലവാണ നായിമ്മാറെ!
കെക്കൻമലക്കൊറ് വന്നൊണ്ടിററ്
കുട്ട്യ്യളെ പുലീപററി തിന്നുപോയി
കരഞ്ഞി(ഞ്ഞു)പറഞ്ഞല്ലോ നായിമ്മാറ്
കെക്കൻമലവാണ കുഞ്ഞിമ്മാതു
നന്ന 3അലമൊറകൂട്ടിയല്ലോ.
അങ്ങനെ അവിടെയാട കൂട്ടന്നെരം
കെക്കൻമലവാണ കുഞ്ഞിമ്മാതു
മക്കള്മരിച്ചുള്ള4രുക്കംകൊണ്ട്
മാതുപെടച്ചി(ച്ചു) മരിച്ചി(ച്ചു)പൊയി.

---

1. ഒരു മലദൈവം.
2. മുത്തപ്പൻെറ ആവേശംകൊണ്ട് ഇളകീവന്നിട്ട് എന്നർത്ഥം.
3. നിലവിളി. 4. ഉരുക്കം. ഇവിടെ വ്യസനം എന്നർത്ഥം.

കെക്കൻമലവാണ നായിമ്മാറ്
കെക്കൻമലവാണ മാതുനയൊ
മാതുനെചുട്ടും ദഹിപ്പിച്ചല്ലൊ.
അങ്ങിനെ അവിടെയാട കൂട്ടന്നെരം
മാതുപെററ കുഞ്ഞിനതാകുന്നത്
മാതുഎന്നപെര് വിളിച്ചവര്.
കുട്ടിക്ക് ആറുമാസം എത്തുരത്ത്
പുലിനാട്ടുവാണുള്ള തമ്പുരാനൊ
പിന്നെയുംഓല എഴുതുന്നല്ലൊ.
കെക്കൻമലവാണ നായിമ്മാറെ !
കെക്കൻമലവാണ കുങ്ക്യമ്മെന്
'മെലിൽവരും മുമ്പുംവ്യാഴായ്ചക്ക്
ഓലവിലമുറിച്ചു തരെണെനക്ക്.'
അങ്ങനെഒരൊല അയക്കുന്നല്ലൊ.
കെക്കൻമലവാണ നായിമ്മാറ്
ഓലയിലെവാചകം കാണുന്നെരം
കരഞ്ഞി(ഞ്ഞു)പറയുന്നു നായിമ്മാറ്
കെക്കൻമലവാണ കുഞ്ഞ്യങ്കമ്മെ !
ഞാളിന്നതെന്താന് വെണ്ടുന്നത്
കെക്കൻമലവാണ മാതുഎടത്തി
മാതുഎടത്തി തെണ്ടിയുള്ളങ്കാനിത്[1]
അതുതന്നെ കെട്ടുള്ള കുഞ്ഞ്യങ്കമ്മ
ഒടനെപറഞ്ഞല്ലൊ കുഞ്ഞ്യങ്കമ്മ
കെക്കൻമലവാണെൻറ്ാങ്ങളാറെ !
ഓലവിലമുറിക്ക കുറിക്കവെണ്ടാ
രണ്ടരവയസ്സുള്ള കുണ്ണനെയും,
ആറുമാസായുള്ള മാതുനെയും,
എനക്കെൻെറ മക്കളെ പൊററപവെണം.
അതുതന്നെകെട്ടുള്ള നായിമ്മാറ്
കരഞ്ഞു പറഞ്ഞല്ലൊ നായിമ്മാറ്
കെക്കൻ മലവാണ കുഞ്ഞ്യങ്കമ്മെ !

---

1. തെണ്ടിയുള്ള അങ്കമാണിത് = ഇവിടെ അങ്കം എന്നതിന് അനക്കം എന്നെ ധരിക്കേണ്ടതുള്ളു.

ഞാളിപ്പം എന്താന് വെണ്ടുന്നത് ?
പുലിനാട് വാണുള്ള തമ്പുരാന്
ഒലവില മുറിച്ചുകൊടുക്കപവെണം
ഒലവിലമുറിക്ക കയിച്ചില്ലെങ്കിൽ
ഞാളെതലകൊത്തി പൊഉഅല്ലൊ
കെക്കൻ മലവാണ നായിമ്മാറ്
ഒലവിലമുറിക്കൊക്കെ വെണ്ടുന്നത്
കൊപ്പെല്ലാം തന്നെയത് കൂട്ടിയല്ലൊ.
കെക്കൻ മലവാണ കുഞ്ഞ്യങ്കമ്മ
തെക്കലുല്ല, കുളിക്കലുല്ല
മക്കളെയുംനൊക്കി നടക്കുന്നല്ലൊ.
അങ്ങനെ അവിടെയാടെ കൂടുന്നെരം
വ്യാഴായ്ച വന്നുപൊലന്നൊണ്ടാരെ[1]
കെക്കൻ മലവാണ കുഞ്ഞ്യങ്കമ്മ
ആറുമാസായൊരു മാതുനെയും
രണ്ടരവയസ്സുള്ള കുണ്ണനെയും
രണ്ടാളെയുംതെച്ചി(ച്ചു) കുളിപ്പിച്ചല്ലൊ
കുട്ടെ ്ച്ചളെതട്ടിച്ചൊറ് വാരിയല്ലൊ.
പടിഞ്ഞാറെറ പൊഞ്ഞൂരൽ കട്ടമ്മല്
മക്കളെയുംവെച്ചി കിടന്നവിടെ.
കെക്കൻ മലവാണ നായിമ്മാറ്
കരഞ്ഞുപറയുന്നു നായിമ്മാറ്
കെക്കൻ മലവാണ കുഞ്ഞ്യങ്കമ്മെ !
ഇനിക്കിപ്പം തെച്ചി(ച്ചു) കുളിക്കരുതൊ ?
[2]ചീന്തത്തുണി മാററി ഉടുക്ക, കുഞ്ഞാ !
പട്ട്ചരട്മാററി കെട്ട്കുഞ്ഞാ !
അതുതന്നെ കെട്ടുള്ള കുഞ്ഞ്യങ്കമ്മ
ഒടനെ പറഞ്ഞല്ലൊ കുഞ്ഞ്യങ്കമ്മ
കെക്കൻ മലവാണെൻറാങ്ങളാറെ !
പട്ട്ചരട്മാററി കെട്ടുവയില്ല !
ചീന്തത്തുണിമാററി ഉടുക്കയില്ല !

---

1. വന്നു പുലർന്നു എന്ന് സാരം. ഉകാരം ഒകാരമാകുന്നത് സാധാരണയാണല്ലൊ.

2. ചീന്തലായിട്ടുള്ള തുണി.

ഒലവില മുറിക്കയും വെണ്ടെനക്ക്[1]
എൻെറാരു കുട്ടൈ്യളുതന്നെയാന്
എനക്ക്തന്നെയൊ നൊക്കപവെണം.
അങ്ങനെ അവിടെയാട നിക്കുന്നെരം
പുലിനാടുവാണുള്ള തമ്പുരാനും
മുന്നൂററിമുപ്പത് നായിമ്മാരും
ഒലവിലമുറിക്കവർ വന്നൊണ്ടല്ലൊ.
കെക്കൻമലകാരി വന്നൊണ്ടാരെ
കെക്കൻമലവാണ നായിമ്മാറ്
അരിയുംപൂചാടി[2] എതിരെററല്ലൊ
പുലിനാട്വാണുള്ള തമ്പുരാനൊ
പടിഞ്ഞാറെത്തന്നെയല്ലെ പൊരുന്നത്.
തമ്പുരാൻപടിഞ്ഞാറെ ചെല്ലുന്നെരം
കെക്കൻമലവാണ കുഞ്ഞൈ്യങ്കമ്മ
മക്കളെയുംവെച്ചി(ച്ചു) കിടന്നിനല്ലൊ.
പുലിനാടുവാണുള്ള തമ്പുരാനൊ
ഒലവിലമുറക്കൊക്കെ രാജി(ശി?) ആയെരം[3]
ഒലവിലമുറിക്ക കയിക്കുന്നല്ലൊ.
ഒലവിലമുറിക്ക കയിഞ്ഞെരത്ത്
സദ്യവെടിപ്പിൽ കൊടുക്കുന്നല്ലൊ.
സദ്യവെടിപ്പിൽ കയിഞ്ഞൊണ്ടാരെ
തമ്പുരാനരുളിച്ചെയ്യുന്നല്ലൊ:—
കെക്കൻമലവാണ നായിമ്മാറെ!
എഴന്നെള്ളത്തെലൊടെ പൊഉന്നെരം[4]
കെക്കൻമലവാണ കെട്ടമ്മെന്[5]
ഒപ്പരംഎഴന്നുള്ളത്ത് കൊള്ളുഅല്ലൊ
അത്തുരംവാക്കൊള് കെക്കുന്നെരം
കുങ്കമ്മനന്നെ ക്കരയുന്നല്ലൊ.
ഒടനെപറഞ്ഞല്ലൊ നായിമ്മാറ്

---

1. വേണ്ട എനിക്ക്.

2. അരിയും പൂവും എറിഞ്ഞ് എന്നർത്ഥം. അരിയും പൂവും എറിയുന്നത് എതിരേൽക്കുന്നതിൻെറ ഒരു ചടങ്ങാണ്. (ചാടി-എറിഞ്ഞ്.)

3. സമയമായപ്പോൾ, രാജി, രാശിയുടെ രൂപാന്തരമായിരിക്കണം?

4. എഴന്നെള്ളത്തോടെ പോകുന്നെരം. 5. കെട്ടിലമ്മയെ.

കെക്കൻമലവാണ കുഞ്ഞ്യങ്കമ്മെ !
എന്തിനാനീയൊ കരയുന്നത്
രണ്ടരവയസ്സുള്ള കണ്ണനെയും,
ആറുമാസായുള്ള മാതുനെയും,
കുട്ട്യേളെരണ്ടാള് പൊറെറ്റനാന്
പന്ത്രണ്ടില്ലെ ഞാളാണുങ്ങള് ?
പന്ത്രണ്ടല്ലെയീടെ പെണ്ണുങ്ങള് ?
നീയൊകരയെണ്ട കുഞ്ഞ്യങ്കമ്മെ !
ഞാളിന്ന് കുട്ട്യേളെ പൊററുഅല്ലൊ.
നീനിൻെറചമയം ചമഞ്ഞൊകുഞ്ഞ !
അത്തുരംവാക്കൊള് കെക്കന്നൊരം
ഒടനെപറഞ്ഞല്ലൊ കുഞ്ഞ്യങ്കമ്മ
കെക്കൻമലവാണെൻെറ ആങ്ങളാറെ !
എനക്ക് ചമയപ്പാടൊന്നുംവെണ്ടാ
പട്ടച്ചരട്മാററി കെട്ടീല്ലാലൊ
ചീന്തത്തുണിയാലെ പൊരുന്നല്ലൊ.
പുലിനാട്ടവാണുള്ള തമ്പുരാനും,
കെക്കൻമലവാണ കെട്ടിലമ്മയും,
ഓറ്പുലിനാട്ടിൽ പൊരുന്നല്ലൊ.
ഓറ് പുലിനാട്ടിൽ എത്ത്യാണ്ടാരെ,
ഓറ് സുഖമായി കൂടുന്നല്ലൊ.
കെക്കൻമലവാണ നായിമ്മാറ്,
രണ്ടര വയസ്സുള്ള കണ്ണനെയും,
ആറുമാസായുള്ള മാതുനെയും,
ഓറിന്ന് നല്ലവണ്ണം പൊററുന്നല്ലൊ.
[1]ദായിക്കുമ്മം പാല്കൊടുക്കുകയും
[2]പയിക്കുമ്മം ചൊറ് കൊടുക്കുകയും
അങ്ങനെ കുട്ട്യേളെ പൊററുന്നല്ലൊ.
അങ്ങനെ കുറെനാളും പാക്കന്നൊരം
കെക്കൻമലവാണ നായിമ്മാറ്
നായിമ്മാറിന്നങ്ങനെ ആകുന്നത്

---

1. ദായിക്കുമ്പോൾ (ദേശ്യം)

2. പയിക്കുക = പിശക്കുക. കേരളത്തിലെ ഇതരദേശങ്ങളിൽ ഈ വാക്ക് സാധാരണതാണ ജാതിക്കാരാണ് ഉപയോഗിക്കാറ്.

പാലയിലെനാട് പിടിക്കെപനാന്
പാലയിലരശി എന്നതമ്പുരാനൊ
ഓക്കൊരു തരവൊല അയച്ചൊണ്ടിററ്
ഓറിന്നതങ്ങനെ പൊഉന്നല്ലൊ.
ഓറിന്നതങ്ങനെ പൊഉന്നെരം
പറയുന്നുണ്ടന്നെരം നായിമ്മാറ്:—
പന്തിരണ്ടൊമെന പെണ്ണുങ്ങളെ!
പാലയിലരശി എന്നതമ്പുരാനൊ,
തമ്പുരാൻ തരവൊല അയച്ചിററുണ്ട്.
പാലയിലെ നാട് പിടിക്ക്യെനാന്
നാടപിടിക്ക്യെനായി പൊന്നു[1]ഞൊള്
ആറുമാസായുള്ള മാതുനാന്
ദായിക്കമ്മം പാല്കൊടുക്കപവെണം.
വിശക്കുമ്മം ചൊറും കൊടുക്കപവെണം.
രണ്ടര വയസ്സുള്ള കുണ്ണനെയാന്
പയിക്കമ്മം ചൊറ്കൊടുക്കപവെണം.
നല്ലൊണംകുട്ട്യെളെ നൊക്കപവെണം.
ആവുന്നതൊക്കെ പറഞ്ഞവര്
ഓറിന്നതങ്ങിനെ പൊരുന്നല്ലൊ.
ഓറിന്ന്പൊയി പൊറംകയിഞ്ഞെരെ[2]
ആറുമാസായുള്ള കുഞ്ഞിമ്മാതു
മാതുഉ(ഉ)ണന്നു കരയുന്നല്ലൊ.
രണ്ടരവയസ്സുള്ള കുഞ്ഞിക്കണ്ണൻ
വന്നുപറഞ്ഞല്ലൊ കുഞ്ഞിക്കണ്ണൻ
കെക്കൻ മലവാണ [3]അമ്മായെളെ!
ആറുമാസായുള്ള മാതുആന്
മാതുഉ(ഉ)ണന്നു കരയുന്നല്ലൊ
മാതുന്പാല് കൊടുക്കപ വെണം.
അതുതന്നെ കെട്ടുള്ള പെണ്ണുങ്ങള്
ഒടന പറഞ്ഞല്ലൊ പെണ്ണുങ്ങള്
കെക്കൻമല വാണകുഞ്ഞിക്കണ്ണാ!

---

1. പോകുന്നു.

2. കുറെനേരം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ എന്നർത്ഥം.

3. അമ്മായികളെ.

ദായിക്കമ്മം പാല്കൊടുക്കെപ്പാനാന്
മാതുൻെറ ഇരുത്ത്യൂള്[1] ഞാളല്ലാലൊ,
അതുതന്നെ കെട്ടുള്ള കുഞ്ഞിക്കണ്ണൻ
മാതുനെ എടുത്തിങ്ങതട്ടിയല്ലൊ.
പിന്നെയും കരഞ്ഞു പറഞ്ഞുകണ്ണൻ
കെക്കൻമലവാണെൻെറമ്മായെളെ !
കെക്കൻമലവാണ കുഞ്ഞിമ്മാതു
മാതുഒണന്നു കരയുന്നല്ലൊ
[2]ഇച്ചിരിപാല് കൊടുക്കെപ്പവെണം
അതുതന്നെകെട്ടുള്ള അമ്മായെള്
പറയുന്നുണ്ടന്നെരം അമ്മായെള്:—
'കെക്കൻമലവാണ കുഞ്ഞിക്കണ്ണാ!
മാതുനെഎടുത്തിററ് തട്ടുവാനും
മാതുന്പാല് കൊടുക്കപ്പാനും
മാതുൻെറഇരുത്ത്യൂള് ഞാളല്ലാലൊ'
അതുതന്നെകെട്ടുള്ള കുഞ്ഞിക്കണ്ണൻ
മാതുനെ എടുത്തിങ്ങ് പൊരുന്നല്ലൊ.
മാതുനെഎടുത്തിങ്ങ് പൊരുന്നെരം
പറയുന്നുണ്ടൊമെന കുഞ്ഞിക്കണ്ണൻ
'കെക്കൻമലവാണ കുഞ്ഞിമ്മാതു
പെററമ്മ ഞമ്മക്ക് മരിച്ചിനല്ലൊ
പൊററമ്മ ഞമ്മക്കതിണ്ടായിനു്.[3]
[4]ഏടയതിള്ളു എന്നറിഞ്ഞല്ലാലൊ
അമ്മാമമ്മാറമ്മക്കിണ്ടായിററ്[5]
ഒറിന്ന്പൊയുള്ളൊരു നാടുല്ലാലൊ
ഏടെയെങ്കിലുംപൊയി മരിക്ക്യാമ്മള്[6]
അങ്ങനെപറഞ്ഞൊണ്ട് പൊരുന്നല്ലൊ.
അങ്ങനതന്നെ നടന്നുകണ്ണൻ

---

1. ഇരുത്തീയവൾ—അവളെ നോക്കാനായി ഏല്പിക്കപ്പെട്ടവൾ.
2. ഇത്തിരി (കുറച്ച്)—ദേശ്യം.
3. (ദേശ്യം) ഉണ്ടായിരുന്നു.
4. എവിടെയാണുള്ളത്.
5. ഉണ്ടായിററ്.
6. മരിക്കും നമ്മൾ.

ഓടക്കാട്ടില്ലം കുടിയാമ്മാറെ[1]
ഓറെപടിക്കതായെ എത്തൈ്യരത്ത്,
ആറുമാസായുള്ള മാതുനെയൊ
മാതുനെആട ഇരുത്തികണ്ണൻ.
കണ്ണനും അവിടെ ഇരിക്കുന്നല്ലൊ.
ഓടക്കാട്ടില്ലം കുടിയാമ്മാറെ
കാലീനെമെക്കുന്ന പാണച്ചെക്കൻ
കാലീനെമെക്കൈ്യ നായി പൊഉന്നെരം
കുട്ടൈ്യളെകണ്ണാലെ കാണുന്നല്ലൊ.
ചൊദിക്കുന്നന്നെരം പാണച്ചെക്കൻ
'ഇങ്ങളിന്നെടയുള്ള കുട്ടൈ്യളാന്?
ഏടുന്നുവരുന്നിങ്ങള് കുട്ടിയെനീ!
എന്തിന്കുട്ടി കരയുന്നത്?
ഒടനെപറഞ്ഞല്ലൊ കുഞ്ഞിക്കണ്ണൻ
കാലീനെമെക്കുന്ന പാണാ! കെക്ക്
പെററമ്മ ഞമ്മക്ക് മരിച്ചുപൊയി
പൊററമ്മ ഞാക്കിന്ന തിണ്ടായിന്
ഏതൊരുവീട്ടിലെ ന്നറിഞ്ഞുകൂടാ
കാരണൊമ്മാറ് ഞാക്കുണ്ടായിന്
ഓറിന്നപൊയുള്ളൊരു നാടുഇല്ല
അങ്ങനെപറഞ്ഞു കരഞ്ഞി(ഞ്ഞു)കണ്ണൻ
അതുതന്നെകെട്ടുള്ള പാണച്ചെക്കൻ
ഒടനെപറഞ്ഞല്ലൊ ചെക്കനാന്
'ഒന്നിപ്പംകെക്കണൊ, കുട്ടൈ്യളെ!
ഓടക്കാട്ടില്ലം കുടിയാമ്മാറെ
[2]കാലീനെമെച്ചി ഞാൻ വന്നൊണ്ടാല്
ഉണ്ടെലച്ചൊറ് തരു എനക്ക്
ഇങ്ങക്കും ഞാനൊതരു എനല്ലൊ.
ഇങ്ങളിപ്പടിക്ക ലിരുന്നൊളീനെ.'
അതുതന്നെകെട്ടുള്ള കുട്ടൈ്യളാന്
കുട്ടൈ്യള്പടിക്ക ലിരിക്കുന്നല്ലൊ.
അങ്ങനെ അവിടെ ഇരിക്കുന്നെരം

---

1. കുടിയാന്മാരുടെ.

2. കാലി = കന്നുകാലി — മേഞ്ഞി = മേഞ്ഞിട്ട്,

പിന്നെയുംമാതു ഒറങ്ങിയല്ലോ.
അന്നെരം അവിടെ ഇരിക്കുന്നല്ലോ.
കാലീനെമെക്കുന്ന പാണച്ചെക്കൻ
കാലീനെമെച്ചിററ് വന്നൊണ്ടാരെ
ഓടക്കാട്ടില്ലം കുടിയാമ്മാറ്
[1]ഉണ്ടെലച്ചൊറ് കൊടുക്കുന്നല്ലോ
കാലീനെമെക്കുന്ന പാണച്ചെക്കൻ
എല്ലാന്നുംചെക്കൻ വെയിക്കുന്നത്[2]
ചൊറുഎടുത്ത് ചെക്കൻ പൊരുന്നല്ലോ
പടിക്കലുംതന്നെയത് കൊണ്ടുവന്നു.
ആറുമാസായുള്ള മാതുനാന്
മാതുന്വാരിക്കൊടുത്തു ചെക്കൻ.
കണ്ണനുംചെ ററ് കൊടുക്കുന്നല്ലോ.
പറയുന്നുണ്ടൊമെന പാണച്ചെക്കൻ:—
ഒന്നിപ്പംകെക്കണൊ, കുട്ട്യെ !
നെരൊട്ടെട്ടുമണി[3] ആയൊണ്ടാല്
ഓടക്കാട്ടില്ലം കുടിയാമ്മാറ്
ഉണ്ടെലച്ചൊറ് തരു എനക്ക്
ഇങ്ങക്ക് ചൊറ്തരു എൻ ഞാനൊ
എൻെറ ഒറക്കിന്ന് താന്കെട്ടൊ,
ആടത്തെപടിക്ക ലൊറങ്ങും ഞാനെ.
എൻെറഅടുക്കെ ഒറങ്ങാങ്ങക്ക്[4]
ഞാനിങ്ങളെ നല്ലവണ്ണം പൊററുഅല്ലോ.
അങ്ങനെപറഞ്ഞാടെ ഇരിക്കുന്നല്ലോ.
നെരൊട്ട് അന്തിമൊന്തി[5] ആയെരത്ത്
ഓടക്കാട്ടില്ലം കുടിയാമ്മാറ്
കുളിച്ചിററതൂണ് കയിഞ്ഞൊണ്ടാരെ,
ചെക്കനെത്തന്നെ വിളിക്കുന്നല്ലോ.
അതുതന്നെ കെട്ടുള്ള പാണച്ചെക്കൻ

---

1. ഉണ്ടെലയിൽ ചോറ്.

2. എല്ലാററിൽ നിന്നും ചെക്കന് കഴിയുന്നേടത്തോളം. വെയിക്കുക = കഴിക്കുക എന്നും അൎത്ഥമാവാം.

3. എട്ടുനാഴിക രാത്രെന്നപ്പോൾ എന്നൎത്ഥം. പണ്ട് നാഴിക സൂചിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് കോവിലകങ്ങളിലും പ്രധാന തറവാടുകളിലും മണിയടിക്കാറുണ്ടായിരുന്നു.

4. ഉറങ്ങാം നിങ്ങൾക്ക്.

5. ഇങ്ങിനെ ആവൎത്തിച്ച് പറയുന്നത് നാടന്മാരുടെ ഇടയിൽ സാധാരണയാണ്.

ചൊറുഎടുത്തിററ് വന്നുചെക്കൻ.
ചൊറുഎടുത്തവൻ വന്നൊണ്ടാരെ
കുട്ടെ ്യക്കുംചൊറു കൊടുക്കുന്നല്ലോ.
ചെക്കനുംതന്നെ ബെയിക്കു[1]ന്നല്ലോ.
ഓടക്കാട്ടില്ലം കുടിയാമ്മാറ്
ഓറൊറ്പാതി ലടച്ചൊണ്ടാരെ
കുട്ടെ ്യളെയും കൂട്ടിയവൻ പൊരുന്നല്ലോ.
പടിക്കലും തന്നെയത് വന്നൊണ്ടിററ്
പടിക്കലും തന്നെ കിടക്കുന്നല്ലോ.
നെരൊട്ട് പാതിര രാച്ചെല്ലുമ്മം[2]
മാതു ഒണന്നു കരയുന്നല്ലോ
കുഞ്ഞനൊണന്നു കരയുന്നെരം
ഓടക്കാട്ടില്ലം കുടിയാമ്മാറ്
ഓറിന്നതന്നെ പറയുന്നല്ലോ:—
'ഞമ്മളെ പടിക്കല താന്കെട്ടൊ'
കാലീനെ മെക്കുന്നപാണച്ചെക്കൻ
*ഞമ്മളെ ഇല്ലം മുടിക്കെപയുള്ളു
അങ്ങനെ അവിടെയാട കൂടിയല്ലോ
പിറെറന്നപുല്ല പുലന്നെരത്ത്
ചെക്കനൊട്വന്നു പറയുന്നല്ലോ.
കാലിനെ മെക്കുന്നപാണച്ചെക്കാ !
ഏടുന്നു കുട്ട്യെ കൊണ്ടെപന്നിത് ?
കുട്ട്യെളെക്കൊണ്ട പടികീക്കണം.[3]
[4]ഇന്നെയും ഇല്ലത്ത് കാററപയില്ല.[5]
അതുതന്നെ കെട്ടുള്ള പാണച്ചെക്കൻ
കരഞ്ഞു പറയുന്നുപാണച്ചെക്കൻ.
[6]ഊയി ! വിധിയെൻെറ പൊന്നുട്ട്യളെ !
ഞാനെങ്കിലും ഇങ്ങളെ പൊററുഅല്ലോ

---

* ചെറിയകുട്ടികളെ രാത്രി യീങ്ങിനെ പടിക്കലിട്ട് കരയിക്കുന്നത് മഹാപാപമാണ്, അതുകൊണ്ട് ഇല്ലം മുടിയുമെന്ന് സാരം.

1. കഴിക്കുക.
2. പാതിരാവായപ്പോൾ.
3. പടിക്കൽനിന്ന് ഇറക്കിക്കൊണ്ടുപോകണം.
4. നിന്നെയും.
5. കയററുകയില്ല.
6. ഊയി = അയ്യോ = (ദേഷ്യം.)

ഞാനിപ്പം എന്താന് വെണ്ടുന്നത് !
മാതുഒണന്നു കരഞ്ഞൊണ്ടിററ്
ഓടക്കാട്ടില്ലം കുടിയാമ്മാറ്
അമ്മാറെന്നെയും വെക്കുല്ലാലൊ.
അതുകൊണ്ടു കെക്കണം കുട്ടികളെ !
ഏടെങ്കും പൊയി കയിഞ്ഞൊളീനെ[1]
രണ്ടരവയസ്സുള്ള കുഞ്ഞിക്കണ്ണൻ
മാതുനെ എടുത്തിങ്ങ് തട്ടികണ്ണൻ
മാതുവൊടല്ലെ പറയുന്നത്:—
'കെക്കൻമലവാണ കുഞ്ഞിമ്മാതു !
[2]പാക്യംകെട്ടൊള് നീയെമാതു !
പെററമ്മഞമ്മക്ക് ചത്തുപൊയി
പൊററമ്മഞമ്മള് പൊറെറ്പനും
ഓറിന്ന് പൊയുള്ളൊരു നാടുഇല്ലാലൊ
അങ്ങനെ എടുത്ത് നടന്നുകണ്ണൻ
അന്നടത്താലെ നടക്കുന്നെരം
മലയിന്ന് കീയും മലംകൊറത്തി
കുട്ട്യെ കണ്ണാലെ കാണുന്നെരം
കൊറത്തിയതല്ലെ പറയുന്നത്
അയ്യൊപടച്ചൊനെ തമ്പുരാനെ !
[3]വാക്യമുള്ളൊരു മക്കളല്ലൊ
ഞാൻകൊണ്ടൊയി മക്കള്പൊററുഏനും
ഏതില്ലം കുട്ട്യെളൊന്നറിയുല്ലാലൊ
ഏടയെങ്കുംപൊയി കയിഞ്ഞൊളീനെ
അതുതന്നെ കെട്ടുള്ള കുട്ട്യെളാന്
കുട്ട്യെള്രണ്ടാളും പൊരുന്നല്ലൊ.
അന്നടത്താലെ നടന്നുട്ടിററ്
പുലിനാട്വാണുള്ള തമ്പുരാൻെറ
വെള്ളരി [4]പറച്ചൊയിച്ചകണ്ടത്തിന്ന്
വെള്ളെരി [5]മിടിയത് കണ്ടെരത്ത്
കെക്കൻമലവാണ മാതുനെയൊ

---

1. ഏചീടെയെങ്കീലും പോയി കഴിഞ്ഞുകാൾവിൻ.
2. 3. ഭാഗ്യം.
4. പറച്ച് ഒഴീച്ച.
5. ഇളയവെള്ളരിക്കാം വെള്ളരിക്കാപ്പൂവൽ.

പുലിനാട്ടുവാണുള്ള തമ്പുരാൻെറ
പടിക്കലും കൊണ്ടഇരുത്തികണ്ണൻ
വെള്ളരി പറച്ചൊയിച്ച കണ്ടത്തിന്ന്
കെക്കൻമലവാണ കുഞ്ഞിക്കണ്ണൻ
വെള്ളരിമിടിപൊയി പറിക്കുന്നെരം
പുലിനാട്ടുവാണുള്ള തമ്പുരാൻെറ
കോലൊത്തെ നായിമ്മാറാകുന്നത്,
മാതുനെ നുള്ളിക്കരയിക്കുന്നു.
മാതുൻെറ കരച്ചില് കെൾക്കുന്നെരം
പറച്ചമിടിയതും ഇട്ടുകണ്ണൻ
മാതുനെ വന്നിറെറടുക്കുന്നല്ലൊ.
എന്നിററ് കണ്ണനൊ തന്നെയാന്ന്
മാതുനെ എടുത്ത് നടക്കുന്നല്ലൊ.
മാതുനെ എടുത്ത് നടന്നുകണ്ണൻ
അന്നടത്താലെ നടന്നുട്ടിററ്
ചൊരത്തിലെ വെരിഅസ്സൻറാലുംകല്[1]
ആലുങ്കലങ്ങിനെ എത്തൊ്ത്രത്ത്.
കൊരിച്ചൊരിഞ്ഞെ മയ(ഴ)പെയ്തു.
കെക്കൻ മലവാണ കുഞ്ഞിക്കണ്ണൻ
മാതുനെ ആടയൊ വെച്ചി(ച്ച)കണ്ണൻ
*മയെത്ത്തന്നെ ഇരിക്കുന്നല്ലൊ.
[2]രാവുപകലായി പെയ്തുമയ(ഴ).
ഒക്കെയുംകൊണ്ടെല്ലൊ കുട്ടൊ്ത്രാന്ന്.
അങ്ങന അവിടെയാട ഇരിക്കുന്നെരം
കെക്കൻമലവാണ കുഞ്ഞിമ്മാതു
മരിച്ചനെകലാലെ[3] പൊരുന്നല്ലൊ.
കെക്കൻമലവാണ കുങ്കമ്മെൻെറ
കുങ്ക്യമ്മെൻെറരിയത്തും വന്നുനിന്നു
കുങ്ക്യമ്മെനെ അരിക്കിനാവ്[4] കാണിച്ചല്ലൊ
വത്താനംപൊലെ പറഞ്ഞവള്:—

---

1. ഒരു സ്ഥലപ്പേര്. * മഴയത്ത്.
2. ധാരാളം പെയ്തു എന്നർത്ഥം.
3. നിഴൽ.
4. അരിക്കിനാവ് = അപൂർവ്വമായ സ്വപ്നം. പ്രേതബാധയിലുള്ള വിശ്വാസം സൂചിപ്പിക്കുന്നു.

'കെക്കൻമലവാണ കുഞ്ഞനിയത്തി!
[1]ഇനിക്ക്സുഖമുണ്ട് നെരനിയത്തി!
എനക്ക്സുഖമില്ല നെരനിയത്തി'!
അങ്ങനെ അരിങ്കിനാവ് കാണിച്ചല്ലോ
കെക്കൻമലവാണ കുഞ്ഞ്യങ്കമ്മ
ഒറക്കില്ഞെട്ടി എണീററല്ലോ.
നന്നക്കരയുന്നു കുഞ്ഞ്യങ്കമ്മ
പുലിനാട്വാണുള്ള തമ്പുരാനൊ
തമ്പുരാനൊടല്ലെ പറയുന്നത്:—
'പുലിനാടവാണുള്ള തമ്പുരാനെ!
കെക്കൻമലവാണ പൊൻമക്കള്
ഞാനെൻെറമക്കളെ [2]കണ്ടൊയിച്ചു
ഞാനൊവെള്ളം കുടിക്കയില്ല!
പള്ളിയറവാതിൽ തുറക്കയില്ല!
അങ്ങനെപറഞ്ഞിററ് കുഞ്ഞ്യങ്കമ്മ
പള്ളിയറവാതിൽ അടച്ചുപൂട്ടി
പള്ളിയറെന്നലമൊറ കൂട്ടുന്നല്ലോ.
പുലിനാടുവാണുള്ള തമ്പുരാനൊ
നായിമ്മാറെത്തന്നെ അയക്കുന്നല്ലോ.
പുലിനാടുവാണുള്ള നായിമ്മാറ്
ഒറിന്നതങ്ങിനെ പൊയൊണ്ടിററ്'
കെക്കൻമലക്കൊറ് ചെല്ലുന്നല്ലോ.
കെക്കൻമലക്കൊറ് ചെല്ലുന്നെരം
കെക്കൻമലവാണ നായിമ്മാറ്
നായിമ്മാറ്പടിക്ക ലിരുന്നിനല്ലോ
കെക്കൻമലവാണ നായിമ്മാറ്
നായിമ്മാറെകണ്ണാലെ കാണുന്നെരം
ചൊദിക്കുന്നന്നെരം നായിമ്മാറ്
പുലിനാടുവാണുള്ള നായിമ്മാറെ!
എന്തിനായിററാ നിങ്ങള് വന്നൊണ്ടത്?
അതുതന്നെകെട്ടുള്ള നായിമ്മാറ്
ഒടനെപറഞ്ഞല്ലോ നായിമ്മാറ്
കെക്കൻമലവാണ നായിമ്മാറെ!

---

1. നിനക്ക്.
2. അവരുടെ അനാഥസ്ഥിതികണ്ടും കൊണ്ടുപോന്നു എന്ന് സാരം.

പൂലിനാട്വാണുള്ള കെട്ടിലമ്മ[1]
ദായിച്ചവെള്ളം കുടിക്കുന്നില്ല!
പള്ളിയറവാതിൽ തുറക്കുന്നില്ല!
കുട്ടെ്ച്ചുളയുംകൂട്ടി വെഗംചെലെചനാന്
തമ്പുരാനരുളിച്ചെയ്തിനല്ലൊ.
അതുതന്നെകെട്ടുള്ള നായിമ്മാറ്
നെഞ്ഞത്തടിച്ചു കരയുന്നല്ലൊ.
കരഞ്ഞുപറയുന്നു നായിമ്മാറ്
പൂലിനാട്വാണുള്ള നായിമ്മാറെ!
കുട്ടെ്ച്ചുള്തന്നെ മരിച്ചുപൊയി
പൂലിനാട്വാണുള്ള കെട്ടിലമ്മയൊട്
കെട്ടിലമ്മയൊടെതും പറയവെണ്ടാ.
അതുതന്നെകെട്ടുള്ള നായിമ്മാറ്
നായിമ്മാറ് വെഗത്തിൽ പൊരുന്നല്ലൊ.
ഒട്ടുനടന്നൊട്ടു പറഞ്ഞൊണ്ടിററ്
ഓറ്പൂലിനാട്ടിലെത്തുന്നല്ലൊ.
പൂലിനാടുവാണുള്ള തമ്പുരാനൊ
തമ്പുരാൻ നായിമ്മാറെ കണ്ടെരത്ത്
ചൊദിക്കുന്നന്നെരം തമ്പുരാനൊ
പൂലിനാടുവാണുള്ള നായിമ്മാറെ!
എന്താന്ന് വത്താനം നായിമ്മാറെ!
അതുതന്നെ കെട്ടുള്ള നായിമ്മാറ്
വത്താനംപൊലെ പറയുന്നല്ലൊ.
വത്താനം പൊലെയത് കെട്ടെരത്ത്,
പൂലിനാടവാണുള്ള തമ്പുരാനൊ
തൃക്കണ്ണ് നന്നക്കലങ്ങിയല്ലൊ.
നന്നക്കരയുന്നു തമ്പുരാനൊ
അങ്ങനെ അവിടെയാട നിക്കുന്നെരം
രണ്ടരവയസ്സുള്ള കുഞ്ഞിക്കണ്ണൻ

---

1. കെട്ടിലമ്മ = രാജാക്കന്മാരുടെ ഭാര്യമാരെ ഇങ്ങിനെയാണ് ഉത്തര കേരളത്തിൽ വിളിക്കാറ്. കെട്ടിലുള്ള അമ്മ = കെട്ടിലമ്മ. കെട്ട് = അരമനയിൽ സ്ത്രീകൾ പെരുമാറുന്ന സ്ഥലം. കോവിലമ്മ (കോൽമ) എന്നൊരുപേരും പ്രചാരത്തിലുണ്ട്. അത് ഒരു പ്രത്യേക സമുദായക്കാരെ സൂചിപ്പിക്കുന്ന പദമായിട്ടുണ്ട്. കൊച്ചിയിലെ 'നേത്യാരമ്മയും' തിരുവിതാംകൂറിലെ 'അമ്മച്ചിയും' കെട്ടിലമ്മക്ക് തുല്യമാണ്.

ആറുമാസായുള്ള മാതുനേയൊ
മാതുനെ എടുത്തിങ്ങ് തട്ടികണ്ണൻ
അന്നടത്താലെ നടക്കുന്നല്ലൊ
അന്നടത്താലെ നടന്നുട്ടിററ്.
[1]നാദാ പുരത്ത് നഗരത്തുടെ
ഓറിന്ന് തങ്ങനെ പൊരുന്നൊരം
[2]തച്ചൊളിചന്ത എന്നനായരുഎ
[3]ഞാലിക്കരമ്മൽ ചെറിയകുങ്കൻ
നാദാ പുരത്ത് നഗരത്തില്
പീട്ട്യ നെരെമ്മെ[4]ലിരുന്നിനല്ലൊ
പറയുന്നുണ്ടന്നൊരം കുഞ്ഞിച്ചന്ത
ഞാലിക്കരമ്മൽ ചെറിയകുങ്ക !
രണ്ടൊളം കുട്ട്യൊള് പൊന്നത്കണ്ടൊ
[5]അക്കുട്ട്യൊളെതെന്റെ കുഞ്ഞിക്കുങ്ക !
എന്നുപറഞ്ഞിററ് കുഞ്ഞിച്ചന്ത
നഗരം മുറിച്ചങ്ങ് പാഞ്ഞുചന്ത.
കുട്ട്യൊളെപൊയി തടുത്തിട്ടല്ലൊ.
കുട്ട്യൊളെപൊയി തടുത്തൊണ്ടിററ്
മാതുനെവാങ്ങിയങ്ങ് തട്ടിചന്ത
ചൊദിക്കന്നൊമെന കുഞ്ഞിച്ചന്ത
ഒന്നിപ്പംകെക്കണൊ കുട്ട്യൊളെ !
എവിടുന്നുവരുന്നിങ്ങള് കുട്ട്യൊളെ ?
ഏതൊരുവീട്ടിലെ കുട്ട്യൊളാന്
അതുതന്നെകെട്ടുള്ള കുഞ്ഞിക്കണ്ണൻ
പറയുന്നുണ്ടന്നൊരം കുഞ്ഞിക്കണ്ണൻ
നായര്പെരെന്താ നായരെ ! ഇപ്പം
[6]പെരിപ്പംതന്നെ പറഞ്ഞൊണ്ടാല്

---

1. വടകരെനിന്ന് ഏകദേശം 10 നാഴിക കിഴക്കുള്ള ഒരുസ്ഥലം.

2. ഒതേനന്റെ മരുമകൻ.

3. വീട്ടുപേർ.

4. നീരയിന്മെൽ—നീര=പിടിക അടക്കാനുള്ള മരപ്പലക. നിരത്തി ഒരുവരിയായി വെക്കുന്നതുകൊണ്ട് നിരയെന്നു പേരുണ്ടായതാണ്.

5. അക്കുട്ടികളേത്.

6. പേര് + ഇപ്പം (ഇപ്പോൾ)

വത്താനംപൊലെ ഞാൻ പറയുമല്ലൊ
ആതുതന്നെകെട്ടുള്ള കുഞ്ഞിച്ചന്തു
പറയുന്നുണ്ടന്നെരം കുഞ്ഞിച്ചന്തു
ഒന്നിപ്പംകെക്കണൊ കുട്ടെ്ച്ചെ !
തച്ചൊളിച്ചന്തു എന്ന നായര് ഞാനൊ
ഞാലിക്കരമ്മൽ ചെറിയകുങ്കൻ
നായരെപൈരത് കെട്ടെരത്ത്,
കെക്കൻമലവാണ കുഞ്ഞിക്കണ്ണൻ
വത്താനംപൊലെ പറയുന്നല്ലൊ:—
ഒട്ടുപറഞ്ഞൊട്ടു കെക്കുന്നെരം
തച്ചൊളിച്ചന്തു എന്ന നായരക്ക്
അരിശംപിടിച്ചല്ലൊ നായരക്ക്
[1]തൊറത്ത്മുണ്ടി ട്ടിരിക്കുന്നല്ലൊ
വത്താനംപൊലെയത് കെൾക്കുന്നല്ലൊ
വത്താനംപൊലെയത് കെൾക്കുന്നെരം
[2]കിടിലം വിറക്കുന്നു നായരക്കാന്
മാതുനെ [3]ഉക്കെല്ല് തട്ടിചന്തു
കണ്ണൻെറകയ്യും പിടിച്ചു ചന്തു
അന്നടത്താലെ നടക്കുന്നല്ലൊ.
അന്നടത്താലെ നടന്നുട്ടിറ്റ്
പുലിനാട്വാണുള്ള തമ്പുരാൻെറ
തമ്പുരാൻെറ കൊലൊത്ത് ചെല്ലുന്നല്ലൊ.
തമ്പുരാൻെറ കൊലൊത്ത് ചെല്ലുന്നെരം
തമ്പുരാൻപടിക്ക ലിരുന്നിനല്ലൊ
തച്ചൊളിചന്തു എന്നനായരുഎ
ഞാലിക്കരമ്മൽ ചെറിയകുങ്കൻ
ഓറ്പടി കാരി[4] ചെന്നൊരത്ത്

---

1. തോർത്തുമുണ്ട് എന്നുള്ളതാണ് തോറത്ത് മുണ്ടായത്. പാട്ടിൽ അക്ഷരങ്ങൾ കുറക്കുന്നതു പോലെ കൂട്ടലും നീട്ടലും പതിവുണ്ടല്ലൊ. കായ്യം, കാരിയമാവുന്നതു അസാധാരണയല്ലല്ലൊ.

2. ദേഷ്യംകൊണ്ടുള്ള വിറയൽ. കിടുകിടെ വിറക്കുക എന്ന പ്രയോഗം നോക്കുക.

3. അരയുടെ രണ്ടുവശത്തിനുമാണ് ഉക്ക് അല്ലെങ്കിൽ ഒക്ക് എന്നു പറയാറുള്ളത്. ആസ്ഥലത്ത് തട്ടികുട്ടിയെ ഓമനിച്ചുവെന്ന് സാരം.

4. കാരി = കയറി (ദേശ്യം)

തമ്പുരാനരുളി ച്ചെയ്യുന്നല്ലോ
ഏടുന്നുവരുന്നിങ്ങള് നായിമ്മാറെ !
എന്തിന്ന് വരുന്നിങ്ങള് നായിമ്മാറെ !
ഒടനെപറഞ്ഞെല്ലോ കുഞ്ഞിച്ചന്തു
വത്താനംപൊലെ പറയുന്നല്ലോ
ഒട്ടുപറഞ്ഞൊട്ടു കെഠക്കുന്നെരം
തമ്പുരാനരുളി ച്ചെയ്യുന്നല്ലോ
തച്ചൊളിചന്തുഎന്ന നായരെകെ(ഠ)ക്ക
ഞാലിക്കരമ്മൽ ചെറിയകുങ്ക !
പുലിനാടുവാണുള്ള കെട്ടിലമ്മ
കെട്ടിലമ്മ അലമൊറ കൂട്ടുന്നുണ്ട്
വാതുക്കൽചെന്നു വിളിക്കവെണം.
തച്ചൊളിചന്തു എന്ന നായരാന്
വാതുക്കൽചെന്നു വിളിക്കുന്നല്ലോ
പുലിനാടുവാണുള്ള കെട്ടിലമ്മെ !
വാതില്തുറക്കീനെ കെട്ടിലമ്മെ !
ഇങ്ങളെമക്കള് വന്നിററുണ്ട്.
അത്തുരംവാക്കത് കെക്കുന്നെരം
പറയുന്നുണ്ടൊമെന കെട്ടിലമ്മ
പുലിനാട്വാണുള്ള തമ്പുരാനെ !
ഞാനെൻെറവാതിൽ തുറ[1]ക്കെണ്ടിക്കൽ
കെക്കൻമലവാണ കുഞ്ഞിക്കണ്ണൻ
കണ്ണനിന്ന്വാതിക്കൽ വിളിച്ചൊണ്ടാല്
ഞാനിന്ന്വാതിൽ തുറക്കുഎല്ലോ.
അതുതന്നെ കെട്ടുള്ള കുഞ്ഞിക്കണ്ണൻ
തച്ചൊളി ചന്തുഎന്ന നായരാന്
മാതുനെ ഉക്കെല്ല തട്ടിയല്ലോ
കണ്ണൻെറകയ്യും പിടിച്ചൊണ്ടിററ്
ചന്തുഅതല്ലെ പറയുന്നത്.
കെക്കൻ മലവാണ കുഞ്ഞിക്കണ്ണാ !
വാതുക്കൽ വിളിക്കിഞ്ഞി കുഞ്ഞിക്കണ്ണ !
അതുതന്നെ കെട്ടുള്ള കുഞ്ഞിക്കണ്ണൻ
വാതുക്കൽ തന്നെ വിളിക്കുന്നല്ലോ

---

1. ഇറക്കേണമെങ്കിൽ.

പുലിനാടുവാണുള്ള പെറ്റൊരമ്മെ !
വാതില് തുറക്കിനെ പെറ്റൊരമ്മെ !
അതുതന്നെ കെട്ടുള്ള കുഞ്ഞുങ്കമ്മ
വാതില് തട്ടിതുറന്നുവെഗം.
തച്ചോളി ചന്തുഎന്ന നായരൊട്,
മാതുനെ വാങ്ങിയങ്ങ് തട്ടിയൊള്
കണ്ണൻെറകയ്യും പിടിച്ചവള്
പള്ളിയറക്കാത്തല്ലോ[1] പൊരുന്നത്
പള്ളിവിരിപ്പിലും [2]പൊററിയല്ലോ
തച്ചോളി ചന്തുഎന്ന നായരാന്
തമ്പുരാനൊടല്ലെ പറയുന്നത്.
പുലിനാട്വാണുള്ള തമ്പുരാനെ !
കെക്കൻ മലവാണ നായിമ്മാറ്
പെണ്ണുങ്ങളെയുംകൂട്ടി വരുഎനാന്[3]
തിരുവെഴത്തൊല അയക്കപവെണം
അതുതന്നെ കെട്ടുള്ളതമ്പുരാനൊ
തിരുവെഴത്തൊല് എഴുതിയല്ലോ.
എന്നിററ്തമ്പുരാൻ തന്നെയാന്.
നായിമ്മാറെലൊല[4] കൊടുത്തയച്ചു
അന്നടത്താലെ നടന്നുട്ടിററ്.
കെക്കൻമലക്കൊറ് ചെല്ലുന്നല്ലോ
പുലിനാടവാണുള്ള നായിമ്മാറ്
കെക്കൻമലക്കൊറ് ചെല്ലുന്നെരം
കെക്കൻമലവാണ നായിമ്മാറ്
പടിക്കലിരുന്നിന് നായിമ്മാറ്
പുലിനാടുവാണുള്ള നായിമ്മാറ്
കെക്കൻമലവാണ നായിമ്മാക്ക്
തിരുവെഴത്തൊല കൊടുക്കുന്നല്ലോ.
ഓലയിലെ വാചകം കാണുന്നെരം

---

1. ആത്ത് = അകത്ത്.

2. പോററി എന്നതിന്നു രക്ഷിച്ചു വെന്നാണല്ലോ അൎത്ഥം. ഇവിടെ കിടത്തി സൂക്ഷിച്ചു എന്ന് സാരം.

3. വരുവാനാണ്.

4. നായമ്മാരേൽ = നായന്മാരുടെ കയ്യിൽ.

നായിമ്മാറല്ലെ പറയുന്നത്.
പുലിനാടവാണുള്ള നായിമ്മാറെ !
കുട്ടെ്ച്ചുളതന്നെ മരിച്ചത്കൊണ്ട്
എങ്ങനെഞാള് വരണ്ടതിപ്പം
കെക്കൻമലവാണ നായിമ്മാറ്
പെണ്ണുങ്ങളൊടല്ലെ പറയുന്നത്
കെക്കൻമലവാണ പെണ്ണുങ്ങളെ !
പുലിനാടവാണുള്ള കെട്ടിലമ്മ
ഇങ്ങളെകാണെപൻ[1] കൊതിച്ചിതല്ലൊ
ഞമ്മളിപ്പം വെഗത്തിൽ [2]പൊഉഅവെണം
പൊരുആൻ പുറപ്പെട്ടു കീയുന്നല്ലൊ.
തച്ചൊളിചന്തു എന്ന നായരാന്
നാട്ടിലെആളുകൾ ക്കൊക്കയാന്
ഒക്കെയുംഓല അയക്കുന്നല്ലൊ
നാലുനാട്ടിലൊലയത് കിട്ട്യെരത്ത്
എല്ലാറുംവെഗത്തിൽ പോരുന്നല്ലൊ.
തച്ചൊളിച്ചന്തു എന്നനായരാന്
നായിമ്മാറെനൊക്കി ഇരിക്കുന്നല്ലൊ.
അങ്ങിനെ അവിടെയാട ഇരിക്കുന്നെരം
കെക്കൻ മലവാണ നായിമ്മാറ്
പന്തിരണ്ടൊമെന പെണ്ണുങ്ങള്
ഓരിന്നതങ്ങനെ വന്നൊണ്ടല്ലൊ.
ഓറെയിന്നകണ്ണാലെ കാണുന്നെരം
തച്ചൊളി ചന്തുഎന്ന നായരാന്
പൂവായതൊട്ടത്തിൽ പാഞ്ഞികാരി
പച്ചൊലതുയ്യം[3] ഇങ്ങ്കൊത്തിചന്തു
മിററത്ത്തന്നെ ആടെഇട്ടുചന്തു
പെണ്ണുങ്ങളൊടല്ലെ പറയുന്നത്
പന്ത്രണ്ട്ഓമെന പെണ്ണുങ്ങളെ !
തച്ചൊളിമെപ്പ ചെറിയമ്മാമൻ
ഏതുപടനെലത്ത് പൊയൊണ്ടാലും

---

1. കാണുവാൻ.

2. പോകുക.

3. പച്ചോലച്ചീന്ത്.

ഓലച്ചീന്തിട്ടിററിരിക്കു അമ്മാമൻ
അതുതന്നെ കെട്ടുള്ള പെണ്ണുങ്ങള്
അവിടെ ഇരുന്നല്ലൊ പെണ്ണുങ്ങള്
തച്ചൊളി ചന്തുഎന്നനായരാന്
[1]നായരിക്കരിശം പിടിക്കുന്നല്ലൊ
തച്ചൊളി നല്ലൊമെന കുഞ്ഞൊതെനൻ
മാതുനെ ഉക്കെല്ല് തട്ടിയല്ലൊ.
കണ്ണൻെറ കയ്യും പിടിച്ചൊതെനൻ
സഭയിലും വന്നല്ലൊ കുഞ്ഞൊതെനൻ.
ചൊദിക്കുന്നൊമെന കുഞ്ഞൊതെനൻ
കെക്കൻ മലവാണനായിമ്മാറെ !
ഇക്കുട്ട്യെളെതാന് നായിമ്മാറെ !
അതുതന്നെ കെട്ടുള്ള നായിമ്മാറ്,
മാതുനെവാങ്ങ്യെനായിചെല്ലുന്നൊരം
മാതുനെ ഒതെനൻ കൊടുത്തില്ലാലൊ
കണ്ണനൊടല്ലെ പറയുന്നത്:—
കെക്കൻ മലവാണ കുഞ്ഞിക്കണ്ണ !
ആളെറെക്കൂടിയുള്ള കൂട്ടത്തിന്[2]
ഇൻെറാരുസങ്കടം പറകുഞ്ഞെനെ
കെക്കൻ മലവാണ കുഞ്ഞിക്കണ്ണൻ
കരഞ്ഞി(ഞ്ഞു) പറയുന്നു കുഞ്ഞിക്കണ്ണൻ
ഒട്ടുപറഞ്ഞൊട്ടു കെക്കുന്നൊരം
നായിമ്മാറ് നന്നാക്കരയുന്നല്ലൊ.
തച്ചൊളി ചന്തുഎന്നനായരാന്
ഉറുമി കിടിലം വെറപ്പിച്ചല്ലൊ
തച്ചൊളി നല്ലൊമെന കുഞ്ഞൊതെനൻ
ഒരുകണ്ണാൽ കാണുന്നുകുഞ്ഞൊതെനൻ
മാതുനെ താത്താടെ[3] വെച്ചൊതെനൻ
ചന്തുവൊടുറുമിയിങ്ങ് വാങ്ങിയല്ലൊ.

---

1. നായക്കു് എന്നുള്ളതിന്നാണ് ദേശ്യഭാഷയിൽ നായീരിക്കു് എന്നു പറയുന്നത്.

2. ഈ സഭമുമ്പാകെ— സങ്കടങ്ങൾ മാലോകർക്കുടിയ സഭയിൽ ബോധിപ്പിക്കുക എന്ന പഴയ ആചാരം സൂചിപ്പിക്കുന്നു.

3 താഴത്ത് അഹിടെ.

പെണ്ണുങ്ങളെ അരിയത്തും ചെന്നുനിന്നു
പറയുന്നുണ്ടൊമെന കുഞ്ഞൊ്യാദേതനൻ
പയ്യംപള്ളി[1] ഓമെന കുഞ്ഞിച്ചന്തു
ഇങ്ങനെ ആരും ചെയ്യരുത് !
പന്തിരണ്ടോമെന പെണ്ണുങ്ങള്
പെണ്ണുങ്ങളെ കൊത്തിയല്ലൊ ഒതെനനാന്—

1, പയ്യം പള്ളിച്ചന്തു ഒതേനന്റെ ഉറ്റചങ്ങാതിയായ ഒരീഴവ വീരനാണ്.

ഒതേനനും കോട്ടക്കൽ കുഞ്ഞാലിമരക്കാരും.

*മാമാല വീട്ടിലെ കുഞ്ഞുമ്മമ്മ
ഒന്നരവയസ്സിലോളച്ചൻ[1]ചത്തു
രണ്ടുവയസ്സിലോളമ്മചത്തു
മാമാല വീട്ടിലെ കുമരണോറ്
നെഞ്ഞത്തിട്ടിട്ടോറെ നെഞ്ഞടഞ്ഞു
മൂക്കു കുടിച്ചും പട്ടമൂക്കായി.
ആരമ്പക്കുഞ്ഞനെ കുഞ്ഞുമ്മമ്മ
കാലിലെ പൊന്തണ്ട[2] കുലുക്കിക്കൊണ്ട്,
കുഞ്ഞിക്കുടകൊണ്ട മ്മെയ്മറച്ചു,
എഴുതാനെഴുത്തേപള്ളീ[3]പ്പോരുന്നല്ലോ
പതിനാല്വയസ്സുള്ള കുഞ്ഞുമ്മമ്മ
ബദ്ധപ്പെട്ടോളതാ നടക്കുന്നല്ലോ.
കോട്ടക്കൽ കുഞ്ഞാലിമരക്കാരാണ്
[4]ഓൻറുടെ കോട്ടനടയിന്മേല്
ഉമ്മമ്മതന്നെല്ലുണ്ടെത്തുന്നത്.
കണ്ണാലെകണ്ടമ്മരക്കാരാണ്
പറയുന്നുണ്ടോമന മരക്കാരാണ്:—
"മാമാല വീട്ടിലെ കുഞ്ഞുമ്മമ്മ
കുഞ്ഞനെഴുത്തേപള്ളീപ്പോകുന്നത് കണ്ടോ
ചെല്ലിനെ ചെല്ലിനെ ചെക്കോങ്കുട്ടി!
എളന്നീര് കുടിച്ചിട്ടും പോവാമ്പറ,
കോട്ടപ്പണികണ്ടും പോവാമ്പറ"
പോരുന്നല്ലോമന ച്ചെക്കോങ്കുട്ടി
"മാമാല വീട്ടിലെ കുഞ്ഞുമ്മമ്മെ!
ഒന്നുണ്ടോ കേക്കണ്ടും കുഞ്ഞുമ്മമ്മെ!

---

* വീട്ടുപേർ.

1. ഓളച്ചൻ = ഓളുടെ (അവളുടെ) അച്ഛൻ.

2. ഒരുതരം തല.

3. എഴുത്തുപള്ളി.

4. അവൻറുടെ.....ഇവിടെ 'ഉടെ' എന്നുള്ളതു് ഇരട്ടിപ്പാണ്—നാടോടിഭാഷയിൽ പൈക്കിടാകുട്ടി എന്നൊക്കെ കാണാറുണ്ടല്ലോ.

കോട്ടക്കകുഞ്ഞാലി മരക്കാരാണ്
മരക്കാര്തന്നെ പറയുന്നല്ലോ:—
ഇളന്നീർകുടിച്ചിട്ടും പൊവ്വാ[1] നിഞ്ഞ്
കോട്ടപ്പണികണ്ടും പോവ്വാൻ[2] നിഞ്ഞ് ''
അരിശംനടിക്കുന്നേ കുഞ്ഞ്യമ്മമ്മ
പറയുന്നുണ്ടൊമന കുഞ്ഞ്യമ്മമ്മ:—
'' കോട്ടപ്പണികാണ്പാ ന്നേരമില്ല ;
എളന്നീർ കുടിക്കാനും നേരമില്ല.
[3]നിൻറുടെപാട്ടിന് പൊടെഇഞ്ഞ്.
ചെന്നുപറഞ്ഞെക്ക മ്മരക്കാരോട്. ''
പോരുന്നല്ലോമന ചെക്കോങ്കുട്ടി
'' എന്തുപറഞ്ഞെടൊ ചെക്കോങ്കുട്ടി ! ''
'' കോട്ടപ്പണി കാണാന്നേരല്ലേ്യാലും
എളന്നീർ കുടിക്കാനും നേരല്ലേ്യാലും ''
*തൻെറച്ചപ്പോയിന്മരക്കാരന്നെ
അരിശംനടിച്ച മ്മരക്കാരാണ്.
പോരുന്നല്ലോമന മരക്കാരല്ലെ.
ഉമ്മമ്മമുമ്പിലും ചെന്നുനിന്ന്
പറയുന്നുണ്ടൊമന മരക്കാരാണ്:—
'' മാമാലയ്യെ്യമ്മമ്മെ ! കുഞ്ഞ്യമ്മമ്മെ !
ഞമ്മളെവാക്കിഞ്ഞ് തട്ട്യേതെന്ത് ? ''
ഞെട്ടിത്തെറിച്ചല്ലോ കുഞ്ഞ്യമ്മമ്മ
തിരിഞ്ഞല്ലെ നോക്കുന്നു കുഞ്ഞ്യമ്മമ്മ
ഒത്തോരു [4]പിത്യാടെടുത്തോളുന്നു
പകരംപറഞ്ഞല്ലോ കുഞ്ഞനാണ്:—
'' കോട്ടക്കൽകുഞ്ഞാലി മരക്കാരെ ! കേക്ക്
നേരവുംപോയ തറിഞ്ഞില്ലേലോ
[5]മതിലൂർക്കുരിക്കളും ശിഷ്യന്മാരും
എഴത്തെപള്ളീ ലെത്തിട്ടിരിക്കുംമുമ്പെ
[6]എഴത്തപള്ള്യടിച്ചാരി പ്പൂവേറണം
വേഗംപോയ് വേഗം വരട്ടെഞാനെ.

1, 2. ഇഞ്ഞ് = ന്നീയ്. * തൻെറച്ച = തൻെറ + ഇച്ഛ ?
3. 'ഒൻറുടെ' എന്നപോലെയാണ് ഈ പ്രയോഗവും.
4. പിത്യ = വിദ്യ. ആടെ = അവിടെ. എടുത്തോളുന്നു (എടുത്തുകൊള്ളുന്നു.)
5. അക്കാലത്തെ ഗുരുക്കന്മാരിൽ പ്രമാണിയായിരുന്നു.
6. എഴത്തുപള്ളി അടിച്ചുചാരി പൂവിതറണമെന്നർത്ഥം.

എഴുത്തുംകഴിഞ്ഞ് മടക്കത്തിന്
ഇളനീർകുടിക്കാൻ ഞാൻ വന്നോളാലോ
കോട്ടപ്പണി ഞാനത് കണ്ടോളാലോ ”
ഓളേവെളവ്കൊണ്ടും, വിദ്യകൊണ്ടും,
ഓനെപ്പറഞ്ഞാടെ മയക്കുന്നല്ലോ
പറയുന്നുണ്ടോമന മരക്കാരാണ്:—
“ മാമാലവീട്ടിലെ കുഞ്ഞുമ്മമ്മെ !
എഴുത്തുംകഴിഞ്ഞ് മടക്കത്തിന്
പഴുക്കടക്ക പോലത്തെ [1]മീടുംകൊണ്ട്
ഇതിലെന്നെ [2]വരണ്യാളെ ! കുഞ്ഞുമ്മമ്മെ ! ”
“ ആ ” യെന്നനുവാദം കുഞ്ഞുമ്മമ്മ
ആവുന്നവേഗത്തിൽ പ്പോരുന്നോൾ.
[3]പൊന്നുകനത്തൊട്ടു പാഞ്ഞുംകൂടാ.
ചേലതടഞ്ഞ് നടന്നുംകൂടാ
നേരമൊടന്ത്യന്തി മൊന്ത്യാവുമ്മം
കോട്ടക്ക് കുഞ്ഞാലി മരക്കാരാണ്
നാലുംകൂട്ടുങ്ങനെ മുറുക്കിക്കൊണ്ട്
കുമ്പതടയിച്ചിരിച്ചുംകൊണ്ട്
കോട്ടനടയിന്മേ ലാണേഇപ്പം
കുഞ്ഞ്നെയും കാത്തല്ലെ നിക്കുന്നത്.
കുഞ്ഞ്ൻെറ കാൽത്തളത്തരിയൊച്ച്യാണ്
[4]ആനമണിപോലേ കേക്കുന്നുണ്ട്.
പാരംതെളിഞ്ഞമ്മരക്കാക്കാണ്.

* { ചോലത്തലയും, തൊട്ടുകുറിയും,
തത്തമ്മച്ചുണ്ടും, പളുങ്കുവല്ലും,
മാലപ്പൈൽ നിരയും, കുഞ്ഞിമീടും,
കൈരണ്ടും പൊഞ്ചെനത്തണ്ടുപോലെ
കാൽരണ്ടും കമ്പം കടഞ്ഞത്പോലെ,
എന്തൊരു കുഞ്ഞാണക്കുഞ്ഞുമ്മമ്മ ! }

---

1. മീട = മുഖം—പഴുക്കടക്കപോലെ ഉടുത്ത് രക്തപ്രസാദമുള്ള മുഖംകൊണ്ട് എന്ന് സാരം.

2. വരണെ + ആളെ.

3. പൊന്ന് ഇവിടെ ആഭരണത്തെ സൂചിപ്പിക്കുന്നു.

4. കാൽത്തളത്തരിയുടെ ഒച്ചചെറുതാണെങ്കിലും, മരക്കാരുടെ ഏകാഗ്രതകൊണ്ട് അത് ആനമണിയുടെ ശബ്ദംപൊലെ ഉറക്കെ കേട്ടുവെന്ന് സാരം.

* വർണ്ണനനോക്കുക.

[1]മനത്തില് നിനക്കുന്നമ്മരക്കാരാണ്.
കുഞ്ഞനരികത്തങ്ങെത്തോളുന്നു.
കുഞ്ഞിൻേറാടെ്യാന്നിച്ചെല്ലാണേ ഇപ്പം
മതിലൂക്കുരിക്കളെയും കണ്ടല്ലോനോ.[2]
അരിശം നടിക്കുന്നമ്മരക്കാർക്ക്
കരിങ്കണ്ണുരുട്ടി മറിക്കുന്നുണ്ട് ;
കരിന്തൊടരോമം വിറപ്പിക്കുന്നു ;
പാഞ്ഞല്ലേ മാളേ്യമ്മൽ[3]പ്പോരുന്നോനോ.
" ഒന്നുണ്ടോ കേക്കണ്ടും ചെക്കോങ്കുട്ടി !
[4]ചങ്കരങ്കുട്ടി നല്ലാനേന്യാണ്
കോട്ട[5]നടമ്മലും കൊണ്ടുചെല്ലിൻ
വഴിമുട്ടിനിപ്പിക്കിൻ ചെക്കോങ്കുട്ടി !"
പോരുന്നുണ്ടോമന ച്ചെക്കോങ്കുട്ടി ;
ആനേനെ വഴിമുട്ടി നില്പിക്കുന്നു.
മതിലൂർക്കുരിക്കളും കുഞ്ഞനപ്പാണ്
ആനേൻറ്യരികത്തങ്ങെത്തോളുന്നു ;
പറയുന്നല്ലന്നേരം കുരിക്കളാണ്:—
ഒന്നുണ്ടോ കേക്കണ്ടെപ്പൻറ്യാനക്കാര !
വഴിമാരീട്ടാനേനെ നിപ്പിക്കെടാ "
" വഴിമാറീട്ടാനേനെ നിപ്പിക്കെല്ലാ ;
[6]ആവൂല് വഴിമാററി നിപ്പിച്ചോളിൻ "
അരിശംനടിക്കുന്നു കുരിക്കളാണ്
കൈചൂണ്ടിത്തന്നെ പറയുന്നുല്ലോ:—
" ചങ്കരങ്കുട്ടി ! നല്ലാനെ ! കേ(ാ)ക്ക്
വഴിമാറിപെരിയെത്ത് തന്നില്ലെങ്കിൽ,
നടനാലും വെട്ടിഞാൻ തൂണനാട്ടും ;
തുമ്പിക്കൈവെട്ടി വളതട്ടല്ലോ ;
വാലുമരിഞ്ഞ് കുഴക്കോലാക്കും ;

---

1. മനസ്സിൽ—സകാരം നാടോടിഭാഷയിൽ തകാരമാവാറുണ്ട്. തടസ്ഥം = തടത്തം.

2. കണ്ടല്ലോനോ = കണ്ടല്ലോ ഓനോ (അവനൊ)

3. മാളികമേൽ.

4. ആനയുടെപേര് —നല്ലാനേന്യാണ് = നല്ലാനെനെആണ്.

5. നടക്കുമേൽ, കേറിച്ചെല്ലുന്ന കല്ലടയിന്മേൽ.

6. ആവൂമെങ്കിൽ.

ചെവിരണ്ടരിഞ്ഞ് പൂരകെട്ടല്ലോ ''
ഇടിയൊശ(ച്ച)പോലത്തെ ക്കുററ്[1]കേട്ട്,
കരഞ്ഞുതിരിഞ്ഞോടി പ്പായുന്നാന്.
മതിലൂർക്കുരിക്കളും കുഞ്ഞനപ്പാണ്
മാമാലവീട്ടിലും പോരുന്നല്ലോ.
മാമാലവീട്ടിലോ ഉമ്മായ്യോട്[2]
പറയുന്നുണ്ടോമന ക്കുരിക്കളാണ്:—
" ഒന്നുണ്ടോ കേക്കണ്ടും പെറെറാരമ്മെ !
കുഞ്ഞനെഴുത്തപള്ളീ പ്പറഞ്ഞേക്കറ്[3]
ഞാനുടെ[4]വന്നു പടിപ്പിക്കേല്ലോ. "
അങ്ങനാവടാടെ[5] പ്പാറക്കുമ്മം
കോട്ടക്കക്കുഞ്ഞാലി മരക്കാരാണ്.
ഒരുപെട്ടിപൊന്നിങ്ങെടുക്കുന്നല്ലോ.
കാരണോറില്ലാത്ത തഞ്ചംനോക്കി
മാമാലവീട്ടിലും ചെല്ലുന്നല്ലോ.
നേരമൊട്ടന്ത്യന്തി മോന്ത്യായേരെ
മാമാലവീട്ടിലോ ഉമ്മായ്യുമ്മ
തെക്കെപ്പറമ്പത്തെ [6]ക്കുണ്ടെടേല്
മരക്കാരോട്തന്നെ പ്പറയുന്നല്ലോ:—
" ഒന്നുണ്ടോ കേക്കണ്ടും മരക്കാറ്ക്ക്
കുഞ്ഞ്നെത്തന്നെ തരുവാനാണ്
ഒരുപെട്ടിപ്പൊന്നിപ്പം തന്നാപ്പോരാ
മാമാലവീട്ടിലോ ഉമ്മോമനൊ
ഓറാററിതിപ്പോ ന്നറിഞ്ഞെങ്കില്[7]
[8]കണ്ണുരണ്ടുംകുത്തി പ്പൊട്ടിച്ചെന്നെ
ഓട്ടത്തോണീല് വെച്ചൊഴുക്കൂടല്ലോ. "

---

1. ശബ്ദം,
2. അമ്മായിയോട്.
3. പറഞ്ഞയക്കരുത്.
4. ഞാനിവിടെ.
5. പാർക്കുമ്പോൾ.
6. കുണ്ടുള്ള ഇടയിൽ (ഇടവഴിയിൽ) എന്നും കുണ്ടയുടെ (വയ്ക്കോൽ കുണ്ടയുടെ) ഇടയിൽ എന്നും അർത്ഥമാവാം.
7. അവരൊ മററോ ഇതറിഞ്ഞെങ്കിൽ.
8. പുണ്ടത്തെ ശിക്ഷകൾ—

പകരംപറഞ്ഞെമ്മരക്കാരാണ്.—
"ഇന്ന്തന്നെകുഞ്ഞ്നെ പ്പിടിച്ചുതന്നാല്
ഒന്നല്ലനാല്പെട്ടി പ്പൊന്നുതരാം"
പാരംതെളിഞ്ഞല്ലയ്യമ്മായിക്ക്.
1ഊയി! വിധിബലം കുഞ്ഞ്യമ്മമ്മ
ചെവിടാലെകേട്ടല്ലൊ കുഞ്ഞ്യമ്മമ്മ.
നിലംകൊള്ളവീഴുന്ന കുഞ്ഞെനാണ്
കുമ്പിട്ടായിക്കൊണ്ട് വീഴുന്നോള്
മനത്തില്നെനക്കുന്നു കുഞ്ഞ്യമ്മമ്മ:—
ഊയി! പ്പടച്ചോനെ! തമ്പുരാനെ!
ഞാനിപ്പെല്ലെന്തൊന്ന് വേണ്ടുംപോളി
മാമാല വീട്ടിലെൻറ്യമ്മായ്യമ്മ
ചോനോന് പിടിച്ച്കൊടുക്കപ്പല്ലെന്നെ
ഇന്ന്തന്ന്യൊളിച്ചോടിപ്പോയില്ലെങ്കിൽ
എന്നെപ്പിടിച്ചോറ് കൊടുക്കേപ്പല്ല്യുള്ളു.
ഉടുത്തോരുടു തുണിമാററാതെയും
ഉടുമുണ്ടിനു മറുമുണ്ടെടുക്കാതെയും
ചാമുണ്ടിത്ത(സ്സ)ഞ്ചാരം പാതിരക്ക്2
കണ്ണിൽക്കുത്ത്യാ ക്കാണാത്തിരുട്ടത്താണ്
പാഞ്ഞ്പറന്നല്ലേ പോരുന്നോള്.
എന്തിന്പോന്നെപന്നെ വിടെക്കെന്നും
അന്തവും ആദിയൊട്ടില്ലാതേണ്ട്3
പോരുന്നല്ലോമന കുഞ്ഞ്യമ്മമ്മ.
ചെന്നേമലെച്ചന്നോള്4 മാണിക്കോത്ത്5
മാണിക്കോത്ത് നല്ലപടിവാത്ക്ക്
മുട്ടിവിളിക്കുന്നു കുഞ്ഞ്യമ്മമ്മ—
മാണിക്കോത്തുള്ളോരിരുത്തിപ്പെണ്ണ്
വാതില് തന്നെതുറക്കുന്നല്ലൊ—
മാമാല വീട്ടിലെക്കുഞ്ഞ്യമ്മമ്മ

---

1. അയ്യോ—(ദേശ്യം).

2. ചാമുണ്ഡി മുതലായ ക്ഷുദ്രദേവതകൾ സഞ്ചരിക്കുന്ന പാതിരക്ക്.

3 ഇല്ലാതെകണ്ട്.

4. ചെന്നുമലച്ചു അന്ന് ഓള്, മലച്ചു = മലന്ന് വീണു.

5. ഒരുനെൻറ തറവാട്ടിൻെറ പേര്.

കുഞ്ഞനെത്തന്ന്യോള്[1] കാണുന്നേരം
"എന്ത് കഥയിത് കുഞ്ഞ്യമ്മമ്മെ!"
"അനങ്ങല്ല, മിണ്ടല്ലി, രുത്തിപ്പെണ്ണെ!
കാവിലെച്ചാത്തൊത്തെ കുഞ്ഞി[2]ക്കുങ്കി
കുങ്കീൻറ്യടുക്കെ ക്കൊണ്ടാക്ക്ണെന്നെ"
മാണിക്കോത്തുള്ളോരിരുത്തിപ്പെണ്ണ്
കുങ്കീൻറടുക്കോളെ ക്കൊണ്ടാക്ക്യല്ലോ
അങ്ങിന്യവ്ടാടെപ്പാറക്കമ്മം
കോട്ടക്ക(ൽ)ക്കുഞ്ഞാലി മരക്കാരാണ്
നാലുള്ളനാട്ടിലും നടക്കുന്നല്ലോ;
കുഞ്ഞനെത്തന്നെയും തെരയുന്നല്ലോ:—
കുഞ്ഞനെവിടെയും കാണ്പാനില്ല.
അങ്ങിനവ്ടാടെപ്പാറക്കമ്മം
ഓനൊരു കേളിതം[3] കേട്ടൊണ്ടല്ലോ.
മാമാല വീട്ടിലെ കുഞ്ഞ്യമ്മമ്മ
തച്ചോള്ള്യല്ലോമന കുഞ്ഞ്യാതേനൻ
ഒതയനൻറെ മാണിക്കോത്തുണ്ട്പോലും.
മനത്തി(സ്സി)ല് നിനക്കുന്നമ്മരക്കാരാണ്:—
തച്ചോളി ഒതയനൻ കുഞ്ഞ്യാതെനൻ
പണ്ടുപണ്ടുള്ള പെരിശം[4] ഞാക്ക്
ഓനോട്തന്നെ പറഞ്ഞൊണ്ടാല്
ഓനിന്നകുഞ്ഞ്നെത്തരുവെനിക്ക്.
ഒരുപെട്ടിപ്പൊന്നി ങ്ങെടുത്ത്വല്ലോനോ
നേരമൊട്ടന്ത്യന്തിമോന്ത്യാവുമ്മം
മാണിക്കോത്തും കാറിച്ചെല്ലുന്നല്ലോ.
തച്ചോള്ള്യാതെച്ച[5] ക്കുറുപ്പല്ലാണ്
ആയ്യപ്പടിക്കന്നെലാവുന്നല്ലോ[6]
ചോദിക്കുന്നന്നേരം കുഞ്ഞ്യാതേനൻ:—
"എന്തായിവന്ന് മരയ്ക്കാരെന്നേ"

---

1. തന്നെ അവൾ = തന്ന്യോള്.
2. ഓതേനൻറ ഭാര്യക്ക് ചീരുവെന്നാണ് പ്രസിദ്ധമായ (p. 149) പേര്.
3. വർത്തമാനം, സംസാരം.
4. പരിചയം.
5. ഒതേനച്ചൻ എന്നത് ചുരുക്കുമ്പോൾ ഒതേച്ചൻ എന്നാവും.
6. പടിക്കൽതന്നെ ഉലാത്തുന്നല്ലോ.

കോട്ടക്കൽക്കുഞ്ഞാലി മരയ്ക്കാരാണ്
വന്നോരുകാര്യം പറഞ്ഞോളുന്നു.
ഒരുപെട്ടിപ്പൊന്നാടെ നീക്കിവെച്ച്(ച്ചു.)
പകരം പറഞ്ഞല്ലൊ കുഞ്ഞ്യാതേനൻ:—
"കേട്ത(ധ)രിക്കണേ മരക്കാരെ ! (ഇ)ഞ്ഞ്
കുഞ്ഞ്നെ ഞാനിപ്പം തന്നോളെല്ലൊ
കുഞ്ഞ്നെത്തരുന്നത് കണക്കല്ലേലൊ.
മാമാല വീട്ടിലെ കുഞ്ഞ്യുമ്മമ്മ
പേരും പെരുമയും പറഞ്ഞോളാണ്.
1ഞാളെ നടപ്പിനെല്ലൊപ്പിച്ചിട്ട്
കുഞ്ഞ്ന്പൊടയും കൊടുക്കെങ്കിലും.
പണ്ട്പണ്ടുള്ള(ര)പരിശോറത്ത്2
ഇങ്ങക്കുഞ്ഞ്നെത്തരുവൻ ഞാനൊ."
പാരംതെളിഞ്ഞെമ്മരക്കാറ്ക്ക്.
"ആ" യെന്നനുവാദം മരക്കാരാണ്.
തമ്മില്പ്പറഞ്ഞും പിരിയുന്നേരം
കോട്ടക്കൽ കുഞ്ഞാലി മരക്കാരാണ്
ഒരുപെട്ടിപ്പൊന്നാടെ നീക്കിവെച്ചു.
പടിച്ചപണി പതിനെട്ടെടുത്തിട്ടാണ്
ഒതയനനപ്പെട്ട്യ്യാ ട്ടെടുത്തില്ലേലൊ.
മേലില് വരും മുമ്പും ഞാറാഴ്ചക്ക്
ഞാറാഴ്ചനല്ല ദിവസത്തിന്
ഊവ്വം(ഴം) പുടമുറി നിശ്ചയിച്ചു—
തമ്മിൽ പറഞ്ഞും പിരിയുന്നല്ലൊ.
ഞാറാഴ്ചവന്നു പുലന്നോളുന്നു.
കോട്ടക്കൽ കുഞ്ഞാലിമരക്കാരാണ്
വേണ്ടുന്നൊരുക്കെല്ലൊരുക്കിക്കൊണ്ടേ
നേരമൊട്ടന്ത്യന്തി മോന്ത്യാവുമ്മം
ഓനുമങ്ങോനുട്ട്യ്യാ3രാള്ക്കാരും
മാണിക്കോത്തും ചെന്നു 4കാറുന്നല്ലൊ

---

1. ആങ്ങളെടെ നടപ്പിന്—ആചാരത്തിന്ന്.

2. പരിശം (പരിചയം) + ഓത്ത് = പരിശോത്ത്

3. ഓനുട്ട്യോരാൾക്കാരും, ഓനുട്ട്യോ = ഓൻകുട്ടിയൊ.

4. കയറുന്നല്ലൊ.

കണ്ടാച്ചേര്യോമന കുഞ്ഞിച്ചാപ്പൻ
കൈപിടിച്ച് കാററുന്നച്ചാപ്പനാണ്.
ചോദിച്ചല്ലന്നേരം മരക്കാരല്ലെ:—
"കണ്ടാച്ചേര്യോമന കുഞ്ഞിച്ചാപ്പ !
ഒതയ[1]നനേടത്തേ കുഞ്ഞിച്ചാപ്പ !"
തച്ചൊല്ലൈ്യാ തച്ചക്കുറുപ്പല്ലാണ്.
കുററിപ്പുറംവാണ തമ്പുരാനൊ
തമ്പുരാൻ ചൊല്ലൈ്യട്ട് പോയിക്കല്ലൈ്യാ[2]"
അങ്ങനവിടെ കഴിയുന്നേരം
കോട്ടക്കകുഞ്ഞാലി മരക്കാരാണ്
പടിഞ്ഞാററപ്പുക്ക പൂടകൊടുത്ത്
തെക്കിനകത്ത് വിരിപ്പുംകൊണ്ട്
മാമാല വീട്ടിലെ കുഞ്ഞന്യാണ്
കെട്ടിയണിയിച്ചു കൊണ്ടേപരുന്ന്.
3 { തലക്കെട്ടിൽ മുച്ചൊറ, പ്പൊഞ്ചങ്ങല,
കുഞ്ഞിക്കയിക്കെട്ട് മോഴവള
കഴുത്തിലപ്പുല്ലരിയും, പൂക്കൊഴയും }
പത്ത്വിരലിനെട്ട് പൊന്മോതിരം
കുഞ്ഞ്നെത്തെക്കിനയ് ലുന്തീട്ടാണ്
വാതിലും തച്ചോലട[4]ച്ചോളുന്ന്.
കുഞ്ഞ്നെ കണ്ടിട്ടും കാണാവുമ്മം
പാരം തെളിഞ്ഞെമ്മരക്കാര്ക്ക്
തെക്കിനാം പൊഞ്ചൂരക്കട്ട്മ്മന്ന്
ചാടിയെണീററമ്മരക്കാരാണ്.
കുഞ്ഞ്നെച്ചെന്ന് പിടിക്കുന്നല്ലൊ.
കുഞ്ഞ്നെച്ചെന്ന് തൊടുന്നേരത്ത്,
ഉന്തിമറിച്ചോ ന്യാടിട്ടോളുന്നു.[5]
തച്ചൊല്ലൈ്യല്ലോമന കുഞ്ഞ്യാതേനൻ.
കഴുത്തിലെപ്പുല്ലരിയുത്തെറിഞ്ഞ്

---

1. എവീട്ടത്തു + ഏ = ഏടത്തേ.

2. പോയിരിക്കയല്ലൊ.

3. ആഭരണ വിശേഷങ്ങൾ.

4. തച്ചോലയ് = തച്ച് + ഓലയ് (അവർ)

5. മറിച്ചൊന്യാടിട്ടോളുന്നു = മറിച്ച് + അവരെന ആടെ (അവിടെ) ഇട്ടോളുന്നു.

കാതിലെപൊങ്കൊരണ്ടെ[1]ടുത്ത് ചാടി.
വെച്ച്കെട്ട്യകുച്ചയും മുലയുമാണ്
കൂടപ്പറച്ചാടെറിഞ്ഞോളുന്നു.
അരയിന്നുറുമി വലിച്ചെടുത്ത്,
കോട്ടക്കൽക്കുഞ്ഞാലി മരക്കാര്യ്യാണ്[2]
നെഞ്ഞത്ത്കാറ്റ്യാ ടിരിക്കുന്നല്ലോ ;
പറയുന്നുണ്ടൊമന കുഞ്ഞ്യാതെനൻ:—
"കോട്ടക്കൽകുഞ്ഞാലി മരക്കാരെന്നെ !
ഇപ്പോളുണ്ടെന്തൊന്ന് തോന്നുന്നെടോ
കുഞ്ഞനോവേണ്ടു, ഉയിരോവേണ്ടു ?[3]
രണ്ടിലൊന്നിപ്പം പറയേണ്ണല്ലോ
കോട്ടക്കച്ചോനോനെ ! നായിക്കയ്യാ !
തച്ചോളിമാണിക്കോത്ത് കുഞ്ഞ്യാതെനൻ
* { നന്നച്ചുകന്നൊരു പൊന്ന്കണ്ടാലും
നന്നവെളുത്തൊരു പെണ്ണ്കണ്ടാലും
കയ്യും മെയിയും[4] മറക്കുമെന്ന്
ഇന്നോടിപ്പാര് പറഞ്ഞ്യന്നത്
ആട്ടെഇരിക്കട്ടെ മരക്കാരെന്നെ !
ഞാനിപ്പൊ ഒന്നുണ്ട് പറയുന്നത്
[5]ഉയിരിക്കൊതി നിണക്കുണ്ടെങ്കില്
നായര്മെജ്ജാതി പ്പെണ്ണ്ങ്ങളെ
മേലിത്തിരിഞ്ഞിഞ്ഞ് നോക്കേല്ലാന്ന്[6]
അള്ളാത്തിരുപ്പേരി ലാണെടേണം."[7]
വന്നാപ്പടിക്കം മരക്കാറ്ക്ക്
പകരം പറഞ്ഞമ്മരക്കാരാണ്:—
"തച്ചോളൈ്യാതെച്ചക്കുറുപ്പെ ! പോളി[8]

---

1. കൊരട്.
2. മരക്കാരുടേയാണ്.
3. കുഞ്ഞനോ, ഉയിരോ വേണ്ടത് ? രണ്ടും കൂടിയില്ലെന്നർത്ഥം.
4. മെയ്യും. കൈ, മൈ, മറക്കുക എന്നചൊല്ല്.
5. ഉയിരിൽകൊതി.
6. തിരിഞ്ഞ് + ഇഞ്ഞ്—(നിയ്യ്) നൊക്കുക + ഇല്ല + ഏന്ന്.
7. ആണയിടുക = സത്യംചെയ്യുക.
8. ഓളിയെപ്പോലെ ബഹുമാനസൂചകം.

* ഒതേനനും മരക്കാരപ്പോലെ ധീടനാണെന്ന് മരക്കാർ ധരിച്ചത് തെററാണെന്നു സൂചിപ്പിക്കുന്നു.

പെണ്ണിനെയുംവേണ്ടാ, പെരുമയും വേണ്ടാ,
ഉയിരിനെത്തന്നാ മതിയെനിക്ക്."
കോട്ടക്കൽക്കുഞ്ഞാലി മരക്കാരാണ്
നായര് മെജ്ജാതി പെണ്ണുങ്ങളെ
മേലിത്തിരിഞ്ഞോനത് നോക്കേപ്പല്ലാന്ന്
അള്ളാത്തിരുപ്പേരി ലാണയ്യൂട്ട്.
തച്ചോള്ള്യല്ലോമന കുഞ്ഞ്യാതേനൻ
ഉറുമിയരക്കു മുറുക്കുന്നല്ലോ
നെഞ്ഞത്തുന്നും തന്ന്യൈണിയിക്കുന്നു
പറയുന്നല്ലോമന കുഞ്ഞ്യാതേനൻ:—
"കോട്ടക്കൽക്കുഞ്ഞാലി മരക്കാറെ! കേക്ക്,
പണ്ടുപണ്ടുള്ള പരിശോമ്മ്ക്ക്[1]
[2]ഈനെ ച്ചൊല്ലിപ്പുക[3]യുണ്ടാവറ്"
ചിരിച്ചു പറയുന്നമ്മരക്കാരാണ്:—
"തച്ചോള്ള്യോ തച്ചക്കുപ്പെ! പോളി!
ഞാനും പറയുന്നത [4]ത്ന്ന്യാണ്."
തമ്മിൽപ്പറഞ്ഞ് ചിരിക്കുന്നോല്
കയ്യുമടിച്ചു പിരിഞ്ഞോണ്ടല്ലോ.

---

1. പരിചയം നമ്മൾക്ക്.
2. ഇതിനെ.
3. ഉണ്ടാവരുത്.
4. അതുതന്നെയാണ്.

കുടകുമല കുഞ്ഞിക്കണ്ണനുമായുള്ള ഒതേനൻെറ പോരാട്ടം.*

[1]കുററിപ്പുറംവാണ തമ്പുരാനെ
തമ്പുരാനല്ലെ പറയുന്നത്.
[2]കയിതെയ്യേടത്തിലെ കാര്യക്കാരാ !
നൊക്കെടൊകൈതെരി ക്കാര്യക്കാരാ !
ഗ്രന്ഥക്കെട്ടൊല അഴിച്ചുനൊക്ക് ?
ആരെല്ലാം പാട്ടം തരികവെണം
കുടകുമലവാഴും കുഞ്ഞിക്കണ്ണൻ
ഓനൊപണവും തരുന്നതില്ല
ഓനൊരുപാട്ടവും തരുന്നില്ലാലൊ
നൊക്കെൻെറ കൈതെരിക്കാര്യക്കാരാ !
പെട്ടിഎടുക്കെൻെറ കാര്യക്കാരാ !
ഓലക്കെട്ടെല്ലാം എടുത്ത്നൊക്ക് ?
കുടകുമലവാഴും കുഞ്ഞിക്കണ്ണൻ
ഓനൊപണവും തരുന്നതില്ല.
പാട്ടവുംതന്നെ തരുന്നതില്ല.
ഓൻെറകണക്കൊന്നു നൊക്കവെണം
കൊല്ലൊരുമൂവാണ്ട് കാലമായി
എന്നിട്ടുംഓനൊ വരുന്നതില്ല.
പണമൊട്ടുംതന്നെ തരുന്നതില്ല.
എന്താണ്വെണ്ടത് കാര്യക്കാരാ !
അപ്പൊൾപറയുന്നു കാര്യക്കാരൻ
പതിനായിരം പറനെല്ലുംപിന്നെ
പതിനായിരത്തൊളം പണംതരെണം
പിന്നെയുംവെറെ പുറപ്പാടുണ്ട്[3]

---

* Included in the collections of Percy Macqueen Esq., I.C.S., and published by his kind permission.

1. കടത്തനാട്ട് കോവിലകത്തെ ഒരു ശാഖയാണ് കുററിപ്പുറം കോവിലകം.
2. കൈതേരി + ഇടത്തിൽ = കൈതേയ്യേടത്തിൽ.
3. ഭൂമി കയ്യേശം വെക്കുന്നതിന്നുള്ള അവകാശപ്പണം

അതുതന്നെകെട്ടൊരു തമ്പുരാനും
തമ്പുരാൻതന്നെ പറയുന്നല്ലൊ
കൈതെരിവീട്ടിലെ കാര്യക്കാരാ !
ആരെഒരാളെ അയക്കവെണം
കുടകുമലവാഴും കുഞ്ഞിക്കണ്ണൻ
ഓനൊരുരാജ്യം അടക്കുന്നുണ്ട്
ഓനങ്ങ്നാട്ടിലെ രാജാവാണ്.
ഓനൊടിന്നാരിക്കും എതിരില്ലാലൊ.
ആരെഅയക്കെണം ഓൻെറടുക്കെ
അപ്പൊൾപറഞ്ഞല്ലൊ കാര്യക്കാരൻ
ഞമ്മളെകൊലൊ ത്തടുത്ത്പാക്കും
ജൊനകർമമ്മത്തും പോക്കറാന്
ഓറെയുംതന്നെ അയക്കവെണം.
തമ്പുരാൻതിരുവെത്ത് കൊടുക്കവെണം.
അപ്പൊൾപറയുന്നു തമ്പുരാനും:—
'കൈതെരിവീട്ടിലെ കാര്യക്കാരാ !
ജൊനൊറെഞങ്ങളുതയച്ചൊണ്ടാല്
കുടുകുമലവാഴും കുഞ്ഞിക്കണ്ണൻ
1ഓനൊറെകൊത്തിയങ്ങ് കൊല്ലുമല്ലൊ
എന്താനിവൃത്തി എൻെറ കാര്യക്കാരാ !'
അപ്പൊൾപറയുന്നു ക്കാര്യക്കാരൻ:—
'ഒന്നുംമടിക്കെങ്ങ് തമ്പുരാനെ !
ജൊനൊറ്പൊയി വരികവെണം
എന്നാലൊ ഞമ്മക്കറിയാമല്ലൊ
അത്തുരംവാക്കത് കെട്ടനെരം
കുററിപ്പുറംവാഴും തമ്പുരാനൊ
എഴുത്തൊലപ്പനയുടെ ഓലയെടുത്ത്
വാത്ത്മുറിച്ചൊ ന്നൊടുക്കുന്നല്ലൊ
2നാരായംതന്നെ എടുത്ത്വെഗം
ഓലെലതങ്ങിനെ എഴുതുന്നല്ലൊ:—
'കുടകുമലവാണ കുഞ്ഞിക്കണ്ണാ !

---

1. ഓനേറെ = അവൻ അവരെ.

2. നാരായം എന്ന പേരുള്ള എഴുത്താണി.

കാലൊരു മുച്ചാണ്ട് കൊല്ലമായി
നീയൊ പണവും തരുന്നതില്ല,
പാട്ടവുമില്ല, പണവുമില്ല,
അതുകൊണ്ട തന്നെയതാണകെട്ടൊ
ഞാനിതാ ജൊനൊറെ അയക്കുന്നല്ലൊ.
പാട്ടവും പണവും കൊടുക്കവെണം.
ഓറെചിലവും കൊടുക്കവെണം.
നീയൊതരെണ്ടുന്ന നെല്ല്കെട്ടൊ,
പതിനായിരം പറനെല്ലാകുന്നു
പിന്നെതരെണ്ടുന്ന പണവുംകെട്ടൊ,
പതിനായിരത്തൊളം പണവുമുണ്ട്.
പിന്നെയും വെറെ പൂറപ്പാടുണ്ട്.
എല്ലാംനീ ഒരുക്കി കൊടുക്കവെണം
[1]ജൊനൊറെൽ തന്നെ കൊടുക്കവെണം'
അങ്ങിനെ ഓലെല് എഴുതിയന്നെരം
ജൊനൊറെതന്നെ വിളിക്കുന്നല്ലൊ.
ജൊനൊറും തന്നെ വരുന്നുണ്ടല്ലൊ
ഓറങ്ങ് വാതുക്കൽ വന്നുനിന്നു
തമ്പുരാനൊടും പറയുന്നല്ലൊ:—
അയ്യൊ! പടച്ചൊനെ തമ്പുരാനെ!
കുടകുമലവാഴും കുഞ്ഞിക്കണ്ണൻ
ഓൻെറ അടുക്കെയത് പൊകെണ്ടിക്കൽ
ഞാളൊരു കാൎയ്യം പറകവെണം.
ഞങ്ങൾക്ക നാലുണ്ട് കുട്ടികൾ
ഓറെയും ഞാളൊരു ഉമ്മാറെയും[2]
നിങ്ങൾനൊക്കീററ് രക്ഷിക്കെണം,
[3]ഞാളിങ്ങൊടലൊടെ മടങ്ങുല്ലാലൊ
കുടകുമലവാഴും കുഞ്ഞിക്കണ്ണൻ
ഓനൊടും ഞാളെ വിടുകയില്ല.
ഞങ്ങൾ ചത്തങ്ങ് പൊയെങ്കിലൊ,

---

1. ജൊനൊറുടേൽ = ജൊനൊറുടെകയ്യിൽ.

2. ഉമ്മമാർ = മാപ്പിള (ജൊനകൻ) സ്ത്രീകൾ.

3. ഞങ്ങൾ + ഇങ്ങ് + ഉടലൊടെ.

ഞങ്ങളെമയ്യത്ത് കവറടക്കാൻ[1]
നിങ്ങളുതെപ്പാട ചെയ്യവെണം
അല്ലെങ്കിൽതമ്പുരാൻ കൊഠക്കവെണം
ഞാളെശവമൊന്നും കാണുല്ലാലൊ.
അതുതന്നെകെട്ടൊരു തമ്പുരാനും
തമ്പുരാൻതന്നെ പറയുന്നല്ലൊ
ജൊനൊറെ ! ജൊനൊറെ ! പെടിക്കെണ്ടാ !
ഞാനുണ്ട്ജൊനൊറെ പെടിക്കെണ്ടാ !
നിങ്ങളുംപൊയി വരികവെണം.
അത്ത്രുരംവാക്കത് കെട്ടനെരം
ജൊനൊറ് തന്നെയത് പൊകുന്നല്ലൊ.
കുടകുമലയിലും ചെല്ലുന്നല്ലൊ.
കുടകുമലവാഴും കുഞ്ഞിക്കണ്ണനൊ
ഓനൊഎടംകണ്ണാൽ കാണുന്നല്ലൊ.
അപ്പൊഠംപറയുന്നു കുഞ്ഞിക്കണ്ണൻ:—
'എന്താന് ജൊനൊറെ വന്നൊണ്ടത് ?
അപ്പൊഠംകൊടുത്തല്ലൊ ജൊനകറും
കുററിപ്പുറംവാണ തമ്പുരാൻെറ
തൃക്കയ്യാൽകൊണ്ട് കൊടുത്തകത്ത്.
അതുതന്നെവാങ്ങിയല്ലൊ കുഞ്ഞിക്കണ്ണൻ
അരിശംനടിച്ചുള്ള കുഞ്ഞിക്കണ്ണൻ
*കത്ത്[2]പറച്ചങ്ങ് ചാടിയല്ലൊ.
ജൊനൊറെവെട്ടിയങ്ങ് കൊല്ലുന്നല്ലൊ.
കുററിപ്പുറംവാണ തമ്പുരാനൊ
ഓനൊരുവത്താനവും അറിയുല്ലാലൊ
കാലൊരുമൂവാണ്ടല്ലെറെയായി
ജൊനൊറ് രണ്ടാളും വന്നില്ലാലൊ.
ഓറൊരുവത്താനവും കെട്ടില്ലാലൊ
എന്തായിപൊയെൻെറ തമ്പുരാനെ !
മലനാട് വാഴുന്ന കുഞ്ഞിക്കണ്ണൻ

---

1. മയ്യത്ത് = ശവം (A) Mayyit = Dead body got ready for internment. കവറടക്കം = കബ(വ)റിനുള്ളിലടക്കം കബർ = ശവക്കല്ലറ അടക്കം = മറചെയ്യൽ. കബർ 'അറബി ഭാഷയാണ്'.

* "കത്ത്" അറബിഭാഷയിൽ "ഹത്ത്" എന്ന ശബ്ദത്തിൽ നിന്ന് വന്നതാണെന്നൂഹിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

2. പറക്കുക = കീറുക (ദേശ്യം)

ഓറയതെല്ലാം ഒടുക്കിയല്ലൊ
എന്തുപറയെണ്ടു കാൎയ്യക്കാരാ !
അങ്ങിനെ ഇരിക്കുന്ന കാലത്താൻ
ജൊനൊറെ കൊന്നയൊരു വൎത്തമാനം
നാട്ടിലതെല്ലാറും കെൾക്കുന്നല്ലൊ.
കയ്യെരി എടത്തിലെ കാൎയ്യക്കാരൻ
ഓറുംചെവിടാലെ കെൾക്കുന്നല്ലൊ.
കുററിപ്പുറംവാണ തമ്പുരാനൊ
ഓറെ ചെവിട്ടിലും എത്തുന്നല്ലൊ.
അപ്പൊൾപറയുന്നു തമ്പുരാനൊ
കൈതെരിയെടത്തിലെ കാൎയ്യക്കാരാ !
എന്തൊരപമാനം കാൎയ്യക്കാരാ !
കുററിപ്പുറത്തുള്ള കോലൊത്താൻ
കൊലൊത്ത്കിട്ടെണ്ടും [1]വാരം, പാട്ടം,
പാട്ടംപിരിക്കാനൊ പൊരെങ്കിൽ
ഞാനിങ്ങുയിരൊടെ നില്ക്കുവെണൊ ?
അതുതന്നെ കെട്ടൊരു കാൎയ്യക്കാരൻ
ഓനങ്ങതല്ലെ പറയുന്നത്:—
'ഒന്നുണ്ടുകെൾക്കണം തമ്പുരാനെ !
തച്ചൊളിമെപ്പയിലെ കുഞ്ഞൊതെനൻ
[2]ഓനല്ലാതിന്നീടെ ആരുമില്ല
ഓനൊടിന്നാരും ജയിക്കയില്ല
ഓനെവിളിക്കാ നയക്കവെണം.'
അതുതന്നെ കെട്ടൊരു തമ്പുരാനും
തമ്പുരാൻ തിരുവെത്തയക്കുന്നല്ലൊ
'തച്ചൊളിവീട്ടിലെ കുഞ്ഞൊതെനാ !
നിന്നെഎനിക്കൊന്നുകാണവെണം.'
അങ്ങിനെതിരുവെത്തെഴുതിവെഗം
കയിതെയ്യെടത്തിലെ കാൎയ്യക്കാരൻ
ഓൻെറാരുകയ്യിലും കൊടുക്കുന്നല്ലൊ
തിരുവെത്ത് വാങ്ങിയല്ലൊ കാൎയ്യക്കാരൻ

---

1. വാരം = ഒരുതരം പാട്ടം തന്നെയാണ്. മിച്ചവാരം എന്നപദം നോക്കുക. വാരമെന്നുള്ള എല്ലാതരം പാട്ടത്തിന്നും പൊതുവെയുള്ള പേരായിട്ടും ഉപയോഗിക്കാറുണ്ട്.

2. അവനല്ലാതെ ഇന്നീവിടെ.

കുററിപ്പുറത്തുള്ള ജൊനൊകറെ
ഓറിങ്ങ് കോലൊത്ത് വിളിപ്പിച്ചല്ലൊ
നൊക്കടൊ നൊക്കടൊ ജൊനൊകനെ !
നീയിത്തിരുവെത്ത് കൊണ്ടുപൊണം !
തച്ചൊളിമെപ്പയിലും പൊകവെണം
തച്ചൊളി ഒതെനൻ കുഞ്ഞ്യാതെനൻ
ഓൻെറാരുകയ്യിലും കൊടുക്കവെണം.
അതുതന്നെകെട്ടൊരു ജൊനകനും
രണ്ടുകൈകൊണ്ടും എഴുത്തുവാങ്ങി
ഓനങ്ങ് പുറപ്പെട്ട് പൊകുന്നല്ലൊ.
ഓനൊനടന്നങ്ങു പൊകുന്നെരം
ഓനെവിളിക്കുന്നല്ലൊ മാലൊകറ്
എന്താന് എന്താന് ജൊനൊകനെ !
[1]ഏടെക്ക്പൊകുന്നു ജൊനൊകനെ !
അപ്പൊൾപറയുന്നു ജൊനൊകനും
കുററിപ്പുറംവാണ തമ്പുരാൻെറ
തിരുവെത്തും കൊണ്ടുഞാൻ പൊകുന്നാന്
തച്ചൊളിമെപ്പയിലും പൊകവെണം
തച്ചൊളിഓമെന കുഞ്ഞ്യാതെനൻ
ഓനിങ്ങ്തന്നെ കൊടുക്കവെണം.
അപ്പൊൾപറയുന്നു, മാലൊകറും
എന്തിനാ ജൊനൊനെ തിരുവെഴുത്ത്.
ഞാനൊന്നും അറിയുല്ല മാലൊകറെ !
ഞാനൊന്നു ചെവിയാലെ കെട്ടെയുള്ളു
അപ്പൊൾ പറയുന്നു മാലൊകറും
നല്ലൊരു ഓമെന[2] ജൊനൊകനെ !
എന്താണതെന്നു പറകവെണം.
അപ്പൊൾ പറയുന്നു ജൊനൊകനും
കുററിപ്പുറംവാണ തമ്പുരാന്
പതിനായിരം പറനെല്ല് വരെണം.
പതിനായിരം പണം പാട്ടവുമുണ്ട്.

---

1. എവീടെക്ക്.

2. ഈവാക്ക് താല്പൎയ്യം കാണിക്കേണ്ടിടത്തെല്ലാം പ്രയോഗിക്കുന്നതു കാണാം. വീരന്മാൎക്കെല്ലാം "ഓമനത്വം" കൂടാതെ കഴിക്കയില്ല.

ഇതെല്ലാം തന്നെ കൊടുക്കേണ്ടത്
കൊടുമലവാഴുന്ന കുഞ്ഞിക്കണ്ണൻ
ഓനങ്ങവിടത്തെ രാജാവാന്
ഓൻറെറാരു കാര്യം പറഞ്ഞുകൂടാ
ഓനൊട്പാട്ടം പിരിക്കാനായി
കുററിപ്പുറംവാണ തമ്പുരാനൊ
തമ്പുരാൻ ജൊനൊറെ വിളിച്ചയച്ചു
കാലൊരു മൂവാണ്ടല്ലെറെയായി.
വാരവും പാട്ടവും കിട്ടീല്ലാലൊ
ജൊനൊറെ തന്നെയും കാണുന്നില്ല.
ഇപ്പൊൾപറയുന്നു തമ്പുരാനും.
ജൊനൊറെ രണ്ടാളെയും കാണുന്നില്ല.
ഇപ്പൊൾ പറയുന്നു തമ്പുരാനും
ജൊനൊറ രണ്ടാളെയും കൊന്നുപൊയി!
ഓറെ ഒ(ഉ)ടലൊടെ വെച്ചില്ലാലൊ
കുടകുമലവാണ കുഞ്ഞിക്കണ്ണൻ
ഓനാന് കൊന്നത് മാലൊകറെ!
ഓനൊടിന്നാരിക്കും എതിരില്ലാലൊ.
കളരിപ്പയററും പഠിച്ചിററുണ്ട്;
കത്തിപ്പയററും പഠിച്ചിററുണ്ടൊൻ;[1]
പൂഴിപ്പയററും പഠിച്ചിററുണ്ടൊൻ;
അരിക്കും[2] ഓനൊട് എതിരില്ലാലൊ.
കുററിപ്പുറംവാണ തമ്പുരാനൊ
ഓറിങ്ങുയിരൊടെ നില്ക്കയില്ല.
വാരവും പാട്ടവും പിരിക്കവെണം
കുടകുമലയിലും പൊകാനാന്
കുററിപ്പുറം വാണതമ്പുരാനൊ
തിരുവെത്ത്തന്നു അയച്ചൊണ്ടത്
അതുകൊണ്ട് ഞാനിതാ പൊകുന്നാന്
മെപ്പെലെ തന്നെയും പൊകുവെണം
അപ്പൊൾ പറയുന്നു മാലൊകറ്
ഒന്നുണ്ട്കൊൾക്കണം ജൊനകനെ!

---

1. ഉണ്ട് + ഓൻ = ഉണ്ടൊൻ.

2. അരിക്കും എന്നുള്ളതിൻെറ ദേശ്യരൂപം.

മെപ്പെല് നിങ്ങള് പൊയൊണ്ടാല്
തച്ചൊളി മെപ്പയിലെ കുഞ്ഞ്യാതെനൻ
ഓറൊട് തന്നെ പറകവെണം
കുററിപ്പുറംവാണ തമ്പുരാൻെറ
വാക്കത് കെട്ട്പൂറപ്പെടെണ്ടാ.
പൊയാൽ ഒടലൊടെ പൊത്രുല്ലാലൊ.
അതുതന്നെ കെട്ടൊരു ജൊനകനും
ആടുന്നുംമെല്ലെ നടക്കുന്നല്ലൊ.
തച്ചൊളി മെപ്പയീലും ചെന്നുകയറി.
തച്ചൊളി മെപ്പയിലെ കുഞ്ഞിച്ചീരു
ചൊലത്തലമുടി ചിക്കിക്കൊണ്ട്
കൊലായിലല്ലെ ഇരിക്കുന്നത്.
ചിത്തിരതൂണിൻെറടുക്കെയായി
വെറെ ഒരുത്തിയും നിക്കുന്നുണ്ട്.
അപ്പൊൾ പറഞ്ഞല്ലൊ ജൊനകനും
ഒന്നുണ്ട് കൊൾക്കണം അമ്മയൊട്
കുററിപ്പുറംവാണ തമ്പുരാനൊ
തമ്പുരാൻ തന്നൊരു തിരുവെഴത്ത്
തിരുവെഴത്ത്തന്നെ കൊടുക്കവെണം
തച്ചൊളി മെപ്പയിലെ കുഞ്ഞ്യാതെനൻ
ഓറൊരു കയ്യിൽ കൊടുക്കവെണം
അപ്പൊൾ പറഞ്ഞല്ലൊ കുഞ്ഞിച്ചീരു
കാവിലെ ചാത്തൊത്തെ കുഞ്ഞിച്ചീരു
ഓളങ്ങതല്ലെ പറയുന്നത്.
[1]ഏടത്തു ഏടത്തു ജൊനകനെ!
തിരുവെത്ത്തന്നെ തരികവെണം
അതുതന്നെ കെട്ടൊരു ജൊനകനും
തിരുവെത്തെടുത്ത് കൊടുക്കുന്നല്ലൊ
കാവിലെ ചാത്തൊത്തെ കുഞ്ഞിച്ചീരു
ചീരു അകത്തെക്ക് പൊകുന്നല്ലൊ
ജൊനൊന് അവിലും പഴവുമാന്
ഓനങ്ങ്കൊണ്ട ക്കൊടുക്കുന്നല്ലൊ
കാവിലെ ചാത്തൊത്തെ കുഞ്ഞിച്ചീരു

---

1. എവിടത്തു = എവിടെ എന്നർത്ഥം.

ഓളൊരു ബന്ധുവാണ് കുഞ്ഞ്യാതെനൻ
ഓറെയുംതന്നെ വിളിക്കുന്നല്ലൊ
തച്ചൊളി മെപ്പയിലെ എൻെറബന്ധു
കുററിപ്പുറംവാണ തമ്പുരാൻെറ
ഓറെ തിരുവെത്തിത് കൊണ്ടെന്നിററ്[1]
കാവിലെ ചാത്തൊത്തെ കുഞ്ഞിച്ചീരു
ചീരുതിരുവെത്ത് കൊടുക്കുന്നല്ലൊ.
തച്ചൊളി മെപ്പയിലെ കുഞ്ഞ്യാതെനൻ
ഓനൊതിരുവെത്ത് വാങ്ങുന്നല്ലൊ
ജൊനൊൻെറടുക്കലും ചെന്നൊതെനൻ
ഒന്നുണ്ട്കെൾക്കണം ജൊനൊകനെ !
അപ്പൊൾ പറയുന്നു ജൊനകനും
കുററിപ്പുറംവാണ തമ്പുരാൻെറ
ഓറൊരെഴുത്താണ് കുഞ്ഞ്യാതെനാ !
തിരുവെത്തതന്നെ പൊളിച്ചൊതെനൻ[2]
ഒതെനൻ തന്നെയത് വായിച്ചല്ലൊ
അപ്പൊൾ പറയുന്നു കുഞ്ഞ്യാതെനൻ
ഒന്നുണ്ട്കെൾക്കണം ജൊനകനെ !
എന്തിനാതമ്പുരാൻ വിളിക്കുന്നത്
എന്നൊടുനിങ്ങൾ പറകവെണം.
അപ്പൊൾ പറയുന്നു ജൊനകനും
ഒന്നുണ്ട്കെൾക്കണം കുഞ്ഞ്യാതെനാ !
കാൎയ്യം ഞാനൊട്ടു പറഞ്ഞൊണ്ടാല്
കുററിപ്പുറംവാണ തമ്പുരാനൊ
എന്നെ ഒടലൊടെ വെക്കുല്ലാലൊ !
അപ്പൊൾ പറയുന്നു കുഞ്ഞ്യാതെനൻ
ഒന്നുംമടിക്കെണ്ട ജൊനൊകനെ !
ഞാനൊന്നും തന്നെ പറകയില്ല
നീയങ്ങ് കാൎയ്യം പറഞ്ഞൊണ്ടാല്
ഞാനൊരു നൂറുപണം തരുവെൻ
അപ്പൊൾ പറയുന്നു ജൊനകനും

---

1. കൊണ്ടുവന്നിട്ട്.

2. പണ്ട് എഴുത്തുകൾ ഓലയിലാണ് എഴുതിയിരുന്നതെങ്കിലും അവ അധസ്ഥാനസരണം പട്ടിലും മററും പൊതിഞ്ഞു കെട്ടിട്ടായിരുന്നു അയച്ചിരുന്നത്.

എന്നാലൊകെട്ടൊളൂ കുഞ്ഞൊ്യാതെനാ !
കുടകുമലവാണ കുഞ്ഞിക്കണ്ണൻ
ഓനൊരുനാട്ടിലെ നാടുവായി(ഴി)
ഓനൊടിന്നാരിക്കും എതിരില്ലാലൊ
ഓനിങ്ങ് ആണ്ടിൽ കൊടുക്കവെണം
കുററിപ്പുറംവാണ തമ്പുരാന്
ആയിരംപറയിൽ നെല്ലുമാണ്.
ആയിരപണവു മെറെയുണ്ട്.
കാലൊരുമൂവാ ണ്ടല്ലെറെയായി.,
നെല്ലെങ്കിൽ നെല്ലും കൊടുക്കുന്നില്ല
പണമെങ്കിൽ പണവും കൊടുക്കുന്നില്ല
എന്നിട്ടും തമ്പുരാൻ കാത്തിരുന്നു.
പിന്നെ അയച്ചല്ലൊ തമ്പുരാനും
രണ്ടൊളംജൊനൊറ ത്തന്നെയാന്
ഓറ്പുറപ്പെട്ട് പൊയൊണ്ടിററ്
കാലൊരുമൂവാണ്ടല്ലെറെയായി
ഓറെയുംതന്നെയത് കാണുന്നില്ലാ.
എന്ത്പൂതുമയെന്ന് തമ്പുരാനും
ഓറ്നിനച്ചങ്ങിരിക്കുന്നെരം
വത്താനംതന്നെയത് കെഠക്കുന്നല്ലൊ
ജൊനൊറെകൊന്നല്ലൊ കുഞ്ഞിക്കണ്ണൻ.
കുടകുമലവാണ കുഞ്ഞിക്കണ്ണൻ
ഓറെകടലൊടെ വെച്ചില്ലാലൊ.
വത്താനംകെട്ടല്ലൊ തമ്പുരാനും
ഓറത്കെട്ടൊരു നെരത്താന്
1കത്തിക്കരിഞ്ഞല്ലൊ തമ്പുരാന്.
ഓറ്വിളിച്ചു പറയുന്നല്ലൊ.
ഞാനിപ്പണവും പിരിച്ചില്ലെങ്കില്
എന്തിന്നുയിരൊടെ നില്ക്കുന്നു ഞാൻ.
അതുകൊണ്ട്തന്നെയതാണൊതെനാ !
തിരുവെത്തെഴുതി അയച്ചുട്ടത്.
പിന്നെയും കെഠക്കണൊ കുഞ്ഞൊ്യാതെനാ !
ഞാനിങ്ങ് മെപ്പെൽ വരുംവഴിക്ക്

---

1. മനസ്സ് പെഞ്ഞുപോയി എന്നർത്ഥം.

മാലൊകറല്ലെ പറഞ്ഞൊണ്ടത്:—
'തച്ചൊളിമെപ്പെലെ കുഞ്ഞൊ്യാതെനൻ
ഓറൊട്തന്നെ പറകവെണം
കുടകുമലവാണ കുഞ്ഞിക്കണ്ണൻ
ഓനൊരുനാട്ടിലെ നാടുവാഴി
ഓനൊടിന്നാക്കം എതിരില്ലാലൊ
അതുകൊണ്ട് തന്നെയതാണ് കെട്ടെ
തച്ചൊളിഓമെന കുഞ്ഞൊ്യാതെനൻ
ഒറൊട്തന്നെ പറകവെണം.
കുററിപ്പുറംവാഴും തമ്പുരാൻെറ
ഓറൊരുവാക്കത് കെട്ടൊണ്ടാല്
നിൻെറകുടല് കലങ്ങിപ്പൊകും.
1ഉടലൊട്ടും തന്നെയത് വാ(ബാ)ക്കിയില്ല
ഉയിരിന്ന ആശയത് ഉള്ളൊരുത്തൻ
കുടകുമലയിലും പൊകവെണ്ടാ.'
അതുകൊണ്ട്തന്നെ യതാണൊതെനാ!
നീയൊട്ടും തന്നെയത് പൊകവെണ്ടാ
അത്തുരം വാക്കത് കെട്ടനെരം
തച്ചൊളി മെപ്പയിലെ കുഞ്ഞൊ്യാതെനൻ
ഓനൊവിളിച്ച പറയുന്നല്ലെ:—
കുററിപ്പുറംവാണ തമ്പുരാൻെറ
ഓറ്പറയുന്ന വാക്ക്പൊലെ
ഞാനങ്ങ് പൊകാൻ മടിക്കുന്നില്ല.
2എൻെറ തടിയെനിക്കൊമ്മയില്ല
ഉയിരിന്നും പെടി എനിക്കില്ലാലൊ
അതുതന്നെ കെട്ടൊരു കുഞ്ഞിച്ചീരു
കാവിലെ ചാത്തൊത്തെ കുഞ്ഞിച്ചീരു
ഓളല്ലെപൊട്ടി കരയുന്നത്
ഓള്കരഞ്ഞു പറയുന്നല്ലൊ:—
തച്ചൊളിമെപ്പയിലെ എൻെറബന്ധു
നിങ്ങള് കൊലൊത്ത് പൊകവെണ്ടാ
കൊലൊത്തെപാട്ടം പിരിക്കെണ്ടിക്കൽ

---

1. കുടൽ ഉടലോടുകൂടി ശോഷിക്കയില്ല എന്നർത്ഥം. മരിക്കുമെന്ന് സാരം.

2. എൻെറതടി (ശരീരം)യെപ്പററി ഞാൻ വിചാരിക്കാറില്ലെന്ന് അന്തരം.

കൊലൊത്തിന്നാളത് പൊകവെണം.
ബന്ധുവതൊട്ടമെ പൊകവെണ്ടാ !
ഞമ്മക്ക് പൊന്നും പണവുംവെണ്ടാ !
കുടകുമലയിലും പൊകവെണ്ടാ !
അതുതന്നെ കെട്ടൊരു കുഞ്ഞ്യാതെനൻ
ഓനൊവിളിച്ചു പറയുന്നല്ലൊ
എന്തിനാചീരു കരയുന്നത് ?
ആണായിഇന്നു ജനിച്ചൊണ്ടാൽ
1പൊയ്ത്തും പടയുമതുള്ളതല്ലൊ.
ഒന്നുമെപെടിക്ക വെണ്ടചീരു !
കുററിപ്പുറംവാണ തമ്പുരാൻെറ
കൊലൊത്ത് ഒന്നുമെ പൊകവെണം.
തമ്പുരാനെതന്നെയും കാണവെണം.
പിന്നെ പറഞ്ഞല്ലൊ കുഞ്ഞ്യാതെനൻ
ഒന്നുണ്ട്കെൾക്കണം ജൊനകനെ !
നീയിന്നുതന്നെ മടങ്ങിക്കൊളൂ.
കൊലൊത്ത്തന്നെ മടങ്ങവെണം.
കുററിപ്പുറംവാണ തമ്പുരാനൊ
ഓറൊട്തന്നെ പറകവെണം.
നാളെയല്ല്ല പുലരുന്നെരം
ഞാനങ്ങ് കൊലൊത്ത് എത്തുംകെട്ടൊ !
അത്തുരം വാക്കത് കെട്ടനെരം
ജൊനൊൻ പുറപ്പെട്ട് പൊകുന്നല്ലൊ.
ഓനൊനടന്നങ്ങ് ചെന്നൊണ്ടിററ്
കുററിപ്പുറം വാഴും തമ്പുരാൻെറ
തമ്പുരാൻെറ കൊലൊത്തും ചെല്ലുന്നല്ലൊ.
അപ്പൊൾ പറയുന്നു തമ്പുരാനും
എന്തൊടൊ എന്തൊടൊ ജൊനകനെ !
തച്ചൊളി മെപ്പയിൽ പൊയൊനീയും
തച്ചൊളി മെപ്പയിലെ കുഞ്ഞ്യാതെനൻ
ഓന്നീതിരുവെത്ത് കൊടുത്തിററുണ്ടൊ ?
അപ്പൊൾ പറഞ്ഞല്ലൊ ജൊനകനും
ഒന്നുണ്ട്കെൾക്കണം തമ്പുരാനെ !

---

1. ഇതുകൊണ്ട് നായന്മാരുടെ കുലവൃത്തി യുദ്ധമാണെന്ന് സൂചിപ്പിക്കുന്നു. —ഭാഗം നോക്കുക.

തച്ചോളി മെപ്പയിലെ കുഞ്ഞിരുതെനൻ
ഓക്ക്തിരുവെത്ത് കൊടുത്തിററുണ്ട്.
ഓറൊപറഞ്ഞിന് തമ്പുരാനെ !
നാളെത്തെൽ പുല്ലപൂലരുന്നെരം
ഓറിങ്ങ് കോലൊത്ത് [1]എത്തുപൊലും
അതുതന്നെകെട്ടൊരു തമ്പുരാനും
തമ്പുരാന് സന്തൊഷമാകുന്നല്ലൊ.
കയിതെരിവീട്ടിലെ കായ്ക്കാരൻ
ഓനെവിളിച്ചല്ലൊ തമ്പുരാനും
ജൊനൊന് മൂന്നുപണം കൊടുപ്പാൻ
ഓനൊട്തന്നെ പറയുന്നല്ലൊ.
അതുതന്നെകെട്ടൊരു കായ്ക്കാരൻ
ജൊനൊന് മൂന്നുപണം കൊടുത്തു.
ഓനെയുംതന്നെ അയക്കുന്നല്ലൊ.
പിറെറന്നുപുല്ല പുലരുന്നെരം
തച്ചൊളിമെപ്പയിലെ കുഞ്ഞ്യാതെനൻ
ഞെട്ടിഎണീററല്ലൊ കുഞ്ഞ്യാതെനൻ
ഓനൊവിളിച്ചു പറയുന്നല്ലൊ
കാവിലെ ചാത്തൊത്തെ കുഞ്ഞിച്ചീരു !
വെള്ളംതരെണം [2]കരിതരെണം
കുററിപ്പുറംവാണ തമ്പുരാൻെറ
കൊലൊത്തതിപ്പൊഴെ പൊകവെണം.
അതുതന്നെകെട്ടൊരു കുഞ്ഞിച്ചീരു
വെള്ളംകരിയും പല(ക)യെടുത്ത്
കൊലായിൽ കൊണ്ടങ്ങ് വെക്കുന്നല്ലൊ.
അപ്പൊൾപറയുന്നു കുഞ്ഞിച്ചീരു
തച്ചൊളിഎടത്തിലെ എൻെറബന്ധു
[3]കാപ്പികുടിച്ചിററെ പോകവെണ്ടൂ
കാവിലെചാത്തൊത്തെ കുഞ്ഞിച്ചീരു
പാലൂരികിണ്ടി കഴുകിവെഗം

---

1. എത്തുംപോലും.

2. ഉമിക്കരി.

3. ഒരേനൻെറ കാലത്ത് കാപ്പികുടിക്കുന്ന സമ്പ്രദായം തുടങ്ങിട്ടുണ്ടൊ എന്നു സംശയമാണ്. പാല് എന്ന് പാഠാന്തരവും കാണുന്നുണ്ട്. പാടുന്നവർ ഇങ്ങിനെ ചില മനോധർമ്മം ചേർത്തുണെന്നു തോന്നുന്നു. ചീരുകുടിക്കാൻ കൊടുക്കുന്നത് പാലാണുതാനും.

കാച്ചിത്തണിഞ്ഞൊരു പാലെടുത്ത്
പാലിന്ന് വെണ്ടുന്ന പഞ്ചസാരയും
ഇട്ടുകൊടുത്തല്ലൊ കുഞ്ഞിച്ചീരു
പിന്നെയും പാലിന്ന് കൂട്ടാനായി
കൊതമ്പംകൊണ്ടുള്ള [1]റൊട്ടിയുണ്ട്.
റൊട്ടിക്ക്നെയ്യുമെ പഞ്ചസാര
എല്ലാമതിട്ടവൾ കൊണ്ടുപൊയി
ബന്ധുവിന്നങ്ങ് കൊടുക്കുന്നല്ലൊ.
പിന്നെപറഞ്ഞല്ലൊ കുഞ്ഞിച്ചീരു
തച്ചൊളിവീട്ടിലെ എൻെറബന്ധു !
നിങ്ങളിന്ന് കോലൊത്ത് പൊയൊണ്ടാലും
വയനാട്ടിലെക്കത് പൊകവെണ്ടാ
എന്തങ്ങ്തമ്പുരാൻ പറഞ്ഞൊണ്ടാലും
വയനാട്ടിലൊട്ടുമെ പൊകവെണ്ടാ
അത്തുരംവാക്കത് കെട്ടനെരം
തച്ചൊളിമെപ്പയിലെ കുഞ്ഞ്യാതെനൻ
ഓനൊവിളിച്ചു പറയുന്നല്ലൊ:—
എല്ലാം പറയാമെൻെറ കുഞ്ഞിച്ചീരു
കോലൊത്ത്പൊയി മടങ്ങട്ടെടം !
അപ്പൊൾപറഞ്ഞല്ലൊ കുഞ്ഞിച്ചീരു
പാലുംപഴവും കഴിക്കവെണം.
റൊട്ടിയുംചുട്ടതു തിന്നവെണം.
തച്ചൊളിമെപ്പയിലെ കുഞ്ഞ്യാതെനൻ
പാലുംപഴവും കഴിച്ചൊണ്ടിററ്
വീരാളിപ്പെട്ടി തുറന്നുവെച്ചു
നൂറെറാന്നുമുളമുള്ള കച്ചെടത്ത്[2]
തെങ്ങൊട് ചുററിപിടിച്ചൊണ്ടിററ്
കച്ചവരിഞ്ഞങ്ങ് കെട്ടുന്നല്ലൊ
വീരാളിപ്പട്ടും എടുത്തുടുത്ത്

---

1. ഇത് നാം ഇപ്പോൾ അറിയുന്ന റൊട്ടിയാണോ എന്ന് സംശയിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. Biscuit cakes of ഉഴുന്ന are called റൊട്ടി (ഗുണപാഠം p. 56.) എന്ന് Dr. Gundert ൻെറ നിഘണ്ടുവിൽ കാണുന്നു. തമിഴിൽ റൊട്ടിയെന്നു പറഞ്ഞാൽ വട്ടത്തിലുള്ള ഒരുതരം പലഹാരമാണ്. അതിന്ന് ചപ്പാത്തിയെന്നും പറയും.

2. കച്ച + എടുത്ത് = കച്ചെടുത്ത്.

സിന്ദൂ(ന്ദൂ)രപൊട്ടുമെ തൊട്ടുവെഗം
വാളുംപലിശയും കയ്യിലായി
കുററിപ്പുറംവാണ തമ്പുരാൻെറ
തമ്പുരാൻെറ കൊലൊത്തും പൊകുന്നല്ലൊ.
കുററിപ്പുറംവാണ തമ്പുരാനൊ
[1]മിഞ്ചാംപൂതച്ചുള്ള മാളികെമ്മെൽ
പൊഞ്ചൂരകട്ടിൽ കിടക്കുന്നല്ലൊ.
തച്ചൊളിമെപ്പെലെ കുഞ്ഞൊതെനൻ
ഓനെഓറ്കണ്ണാലെ കാണുന്നല്ലൊ
അപ്പൊൾപറയുന്നു തമ്പുരാനും.
തച്ചൊളിമെപ്പയിലെ കുഞ്ഞൊതെനൻ
കൊലായിൽതന്നെ ഇരിക്കുന്നല്ലൊ.
കുററിപ്പുറംവാണ തമ്പുരാനൊ
മാളിക പടികീഞ്ഞ് വന്നിതൊറ്
കൊലായിൽ തന്നെയും നില്ക്കുന്നല്ലൊ
തച്ചൊളി മെപ്പയിലെ കുഞ്ഞൊതെനൻ
ആചാരത്തും വഴിനിന്നൊണ്ടിററ്
തമ്പുരാനൊടല്ലെ പറയുന്നത്:—
കുററിപ്പുറംവാണ തമ്പുരാനൊ
എന്താവിളിച്ചതു തമ്പുരാനെ!
അപ്പൊൾ പറഞ്ഞല്ലൊ തമ്പുരാനും:—
കൊൾക്കടൊ കൊൾക്കടൊ കുഞ്ഞൊതെനാ!
കുടകുമലവാഴും കുഞ്ഞിക്കണ്ണൻ
ഓനിങ്ങ്പാട്ടം തരെണ്ടതുണ്ട്
കാലൊരുമൂവാണ്ടല്ലെറെയായി
എന്നിട്ടും [2]പാട്ടാത് തന്നില്ലാലൊ.
അതുകൊണ്ട്തന്നെ യതാണ്കെട്ടൊ
രണ്ടാള്ജൊനൊറയതയച്ചുതൊനും
തിരുവെത്തുംതന്നെ കൊടുത്തിരുന്നു
ഓറ്വയനാട്ടിൽ പൊയൊണ്ടിററ്
കാലൊരുമൂവാണ്ടല്ലെറെയായി

---

1. മിഞ്ചാം എന്നതിൻെറ പൂൎണ്ണരൂപം മിഞ്ചാമ്പുറം അല്ലെങ്കിൽ മിഞ്ചാമ്പരം എന്നതായിരിക്കണം. മിഞ്ചാമ്പരം = പ്രാന്ത, മിഞ്ചാം പുതച്ചുള്ള = നാലുപുറവും പ്രാന്തയുള്ള എന്നൎത്ഥം.

2. പാട്ടം + അത് = പാട്ടാത്.

എന്നിട്ടുംകൊൾക്കടൊ കുഞ്ഞ്യാതെനാ !
പാട്ടവുമില്ല പണവുമില്ല !
ഇപ്പംഞാൻ കെട്ടല്ലൊ കുഞ്ഞ്യാതെനാ
ജൊനൊറെ രണ്ടാളെയും കൊന്നുപൊയി.
കുടകുമലവാഴും കുഞ്ഞിക്കണ്ണൻ
ഓറെകടലൊടെ വെച്ചില്ലാലൊ !
എന്താനൊതെനാ ഞാൻ ചെയ്യെണ്ടത് ?
നീയെഎനിക്ക് തുണയതുള്ളൂ.
നീതന്നെപൊയി പിരിക്കവെണം.
നീയപ്പണമിങ്ങു പിരിച്ചൊണ്ടാല്
ആയിരത്തൊന്നു പണംതരുവെൻ.
രണ്ടുകയിക്കും[1] വളതരുവെൻ.
വീരാളിപ്പട്ടും തരുന്നതുണ്ട്.
നാലൊളംകണ്ടി പറമ്പുംതരും
പിന്നെയും കൊൾക്കടൊ കുഞ്ഞ്യാതെനാ !
വെണ്ടുന്നതെല്ലാം തരുന്നതുണ്ട്.
അപ്പൊൾപറഞ്ഞല്ലൊ കുഞ്ഞ്യാതെനൻ
കുററിപ്പുറംവാണ തമ്പുരാനെ !
ഞാനൊട്ടുംതന്നെ മടിക്കുന്നില്ല.
ഞാനിപ്പംതന്നെ പുറപ്പെട്ടൊളാം.
ഞാനൊമടങ്ങിയങ്ങ് വന്നില്ലെങ്കിൽ
കാവിലെചാത്തൊത്തെ കുഞ്ഞിച്ചീരു
ഓക്ക് ചിലവിന്ന് കൊടുക്കവെണം.
പിന്നെയുംകൊൾക്കണം തമ്പുരാനെ !
എൻെറ മകനാന് കുഞ്ഞ്യമ്പാടി[2]
ഓനെയുംനിങ്ങള് രക്ഷിക്കെണം.
എനിക്കൊട്ടും പെടിയില്ല തമ്പുരാനെ !
തച്ചൊളിമെപ്പയിലെ കുഞ്ഞ്യാതെനൻ
അവിടുന്നുതന്നെയങ്ങ് പുറപ്പെട്ടല്ലൊ
വാളുംപലിശയും എടുത്തവനും

---

1. കൈക്കും എന്നുള്ളതാണ് ഗ്രാമ്യഭാഷയിൽ കയിക്കും എന്നായിട്ടുള്ളത്.

2 കാവീലും ചാത്തോത്തെ ചീരുവീലുണ്ടായ മകനാണ്. ഒരേനന്ന് മറെറൊരു സ്ത്രീയീലുണ്ടായ 2 മക്കളെപ്പററി ഇതിന്നുമുമ്പി ലൊരുപാട്ടിൽ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ടല്ലൊ. (46-ാം പുറം നോക്കുക.)

കച്ചയുംകെട്ടി മുറുക്കിയവനും
തമ്പുരാനൊട് വിടയുംവാങ്ങി
ഓനൊപുറപ്പെട്ട് പൊകുന്നല്ലൊ.
കുടകുമലെമ്മലും ചെന്നവനും
കുടകുമലവാണ കുഞ്ഞിക്കണ്ണൻ
ഓൻെറ അടുക്കലും ചെല്ലുന്നല്ലൊ.
കുടകുമലവാണ കുഞ്ഞിക്കണ്ണൻ
കണ്ണാലൊതെനനെ കാണുന്നെരം
വിളിച്ചുപറയുന്നു കുഞ്ഞിക്കണ്ണൻ
തച്ചൊളിമെപ്പയിലെ കുഞ്ഞ്യാതെനാ !
എന്താണൊതെനാ നീവന്നൊണ്ടത് ?
കുററിപ്പുറംവാണ തമ്പുരാൻെറ
പാട്ടംപിരിക്കാനൊ വന്നൊതെനാ !
പാട്ടംപിരിക്കാനാ വന്നതെങ്കിൽ
ഒ(ഉ)ടല്കരുതിക്കൊ കുഞ്ഞ്യാതെനാ !
അപ്പൊഠംപറഞ്ഞല്ലൊ കുഞ്ഞ്യാതെനൻ
ഒന്നുണ്ട് കെഠംക്കണം കുഞ്ഞിക്കണ്ണാ !
ഒടലിന്നതൊട്ടുമെ പെടിയില്ല.
ഉയിരിന്ന് പെടിയതില്ലെനിക്ക്.
പാട്ടംപിരിക്കാതെ പൊകയില്ല.
കുററിപ്പുറംവാണ തമ്പുരാന്
കൊടുക്കെണ്ടും പാട്ടംനീ കൊടുക്കവെണം
ജ്ഞാനകുനല്ലിതു കുഞ്ഞിക്കണ്ണാ !
അതുതന്നെകെട്ടൊരു കുഞ്ഞിക്കണ്ണൻ
അരിശംപിടിച്ചല്ലൊ കുഞ്ഞിക്കണ്ണൻ
വിളിച്ചുപറയുന്നു കുഞ്ഞിക്കണ്ണൻ.
1കീയെടാ ! തച്ചൊളി വാതുക്കല്,
നൊക്കാലൊപാട്ടം പിരിക്കുന്നാളെ !!
അതുതന്നെകെട്ടൊരു കുഞ്ഞ്യാതെനൻ
കച്ചവരിഞ്ഞെങ്ങു കെട്ടിവെഗം
വാളുംപലിശയും കയ്യിലായി
മിററത്ത്പാഞ്ഞെങ്ങ് തുള്ളുന്നല്ലൊ.
കുടകുമലവാണ കുഞ്ഞിക്കണ്ണൻ

---

1. ഇറങ്ങിപ്പോടാ തച്ചോളി വാതുക്കലേക്ക്!

ഓനുമെമിററത്ത് തുള്ളുന്നല്ലൊ
ഓറങ്ങ്തമ്മിൽ പൊരുതുന്നല്ലൊ
കാലെതുടങ്ങ്യൊരുവൻപൊരുത്തം.[1]
അന്തിക്കുംതന്നെയത് തീന്നില്ലാലൊ
തച്ചൊളിമെപ്പയിലെ കുഞ്ഞ്യാതെനൻ
[2]ഓരന്തം എടുത്ത് മറിയുന്നെരം
കുടകുമലവാണ കുഞ്ഞിക്കണ്ണൻ
രണ്ടന്തംഎടുത്ത് മറിയുന്നല്ലൊ.
അന്തിവിളക്കങ്ങ് കണ്ടനെരം
വിളിച്ചുപറയുന്നു കുഞ്ഞിക്കണ്ണൻ
തച്ചൊളിഒതെനാ കുഞ്ഞ്യാതെനാ!
[3]ഒരുററുവെള്ളം കുടിക്കവെണം,
കാലുംകയ്യുമെ തളരുന്നുണ്ട്,!
പലിശയുമൊട്ടുമെ പൊന്തുന്നില്ല,
നില്ക്കടൊനില്ക്കടൊ കുഞ്ഞ്യാതെനാ!
അപ്പൊൾപറയുന്നു കുഞ്ഞ്യാതെനൻ
നില്ക്കുന്നതൊട്ടും വെടിപ്പില്ലെടൊ
പാട്ടംതരുമെന്നു ചൊല്ലുന്നാകിൽ
ഞാനൊപടയുമെ ചെയ്യുന്നില്ല.
അപ്പൊൾപറയുന്നു കുഞ്ഞിക്കണ്ണൻ
തച്ചൊളിവീട്ടിലെ കുഞ്ഞ്യാതെനാ!
എല്ലാംതരുന്നുണ്ട് കുഞ്ഞ്യാതെനാ!
അതുതന്നെകെട്ടൊരു കുഞ്ഞ്യാതെനൻ
പൊയ്ത്തുംമതിയാക്കി കാരുന്നല്ലൊ.
പിന്നെപറഞ്ഞല്ലൊ കുഞ്ഞ്യാതെനൻ
കുടകുമലവാഴുന്ന കുഞ്ഞിക്കണ്ണാ!
പാട്ടവുംപണവും തരികവെണം.
അത്തുരംവാക്കത് കേട്ടനെരം
പാട്ടവുംപണവും കൊടുക്കുന്നല്ലൊ.
തച്ചൊളിമെപ്പയിലെ കുഞ്ഞ്യാതെനൻ
പാട്ടപ്പണവും പിരിച്ചുമെല്ലെ.

---

1. പോര്. പൊരുതുക എന്നക്രിയയിൽ നിന്ന് പൊരുത്തം എന്ന നാമമുണ്ടാക്കിയതാണ്. തനിക്കാം പൊരുത്തം എന്നപദം നോക്കുക.

2. ഒരടയ്.

3. ഒരീററ് എന്നും പ്രയോഗമുണ്ട്. ഒരുതുള്ളി എന്നർത്ഥം.

ജൊനൊറെ കൊണ്ടങ്ങെടുപ്പിച്ചൊണ്ട്
കുററിപ്പുറംവാണ തമ്പുരാൻെറ
തമ്പുരാൻെറ കോലൊത്തും ചെല്ലുന്നല്ലൊ
തമ്പുരാനൊടല്ലെ പറയുന്നത്
കുററിപ്പുറംവാണ തമ്പുരാനെ!
പാട്ടംപിരിച്ചങ്ങ് കൊണ്ടപന്നിന്[1]
കണക്കത് നൊക്കീറെറടുക്കവെണം!
അപ്പൊൾ വിളിച്ചല്ലൊ തമ്പുരാനും.
കയിതെരി എടത്തിലെ കായ്യക്കാരാ!
തച്ചൊളി മെപ്പെലെ കുഞ്ഞ്യാതെനൻ
കുടകുമലവാണ കുഞ്ഞിക്കണ്ണൻ
ഓനൊതരെണ്ടുന്ന പാട്ടപ്പണം
ഓനിതാ പിരിച്ചിങ്ങ് കൊണ്ടെന്നിന്
കണക്കത്നൊക്കീ റെറടുക്കവെണം.
അതുതന്നെ കെട്ടൊരു കായ്യക്കാരൻ
കണക്കങ്ങ്നൊക്കീ റെറടുക്കുന്നല്ലൊ.
കണക്കങ്ങ്നൊക്കീ റെറടുത്തൊണ്ടാരെ
തമ്പുരാനൊടല്ലെ പറയുന്നത്:—
കുററിപ്പുറംവാണ തമ്പുരാനെ!
തച്ചൊളിമെപ്പയിലെ കുഞ്ഞ്യാതെനൻ
ഓൻെറാരു സമ്മാനം കൊടുക്കവെണ്ടെ?
അപ്പൊൾപറഞ്ഞല്ലൊ തമ്പുരാനും
തച്ചൊളിമെപ്പെലെ കുഞ്ഞ്യാതെനൻ
ഓനിന്ന്തന്നെയത് പൊയില്ലെങ്കിൽ
പാട്ടംപണവുമെ കിട്ടൂല്ലെനും!
അതുകൊണ്ട്തന്നെ യതാണകെട്ടൊ,
ഓനിന്ന്വെണ്ടത് കൊടുക്കവെണം.
കയിതെരി എടത്തിലെ കായ്യക്കാരൻ
ആയിരത്തൊന്നു പണംകൊടുത്ത്
രണ്ടുകയിക്കും വളകൊടുത്ത്,
വീരാളിപ്പട്ടും കൊടുത്തവന്.
അങ്ങിനെ ആടനും പൊന്നൊതെനൻ
കാവിലെചാത്താത്തും ചെല്ലുന്നല്ലൊ.

---

1. കൊണ്ടുവന്നിരിക്കുന്നു

കാവിലെചാത്തൊത്തെ കുഞ്ഞിച്ചീരു
ഓളൊരു ബന്ധുവാന് കുഞ്ഞ്യാതെനൻ
ഓനയൊട്ടും കാണാഞ്ഞിട്ടാണവഠക്ക
ഉണ്ണമുറക്കമെ യില്ലവഠക്കും !
അപ്പൊളൊ ചെന്നല്ലൊ കുഞ്ഞ്യാതെനൻ.
വിളിച്ചുപറയുന്നു കുഞ്ഞ്യാതെനൻ: —
കാവിലെ ചാത്തൊത്തെ കുഞ്ഞിച്ചീരു !
ഇങ്ങ് വരികെടൊ കുഞ്ഞിച്ചീരു !
കാവിലെ ചാത്തൊത്തെ കുഞ്ഞിച്ചീരു
ഓളിങ്ങ് വന്നിററ് നിന്നൊണ്ടാരെ
തച്ചൊളി മെപ്പയിലെ കുഞ്ഞ്യാതെനൻ
ആയിരത്തൊന്നു പണംകൊടുത്ത്
പൊന്നിൻെറരണ്ടു വളകൊടുത്ത്
പിന്നെയും സമ്മാനം കൊടുത്തവനും
അങ്ങിനെ ആടെയങ്ങു കൂടന്നല്ലൊ.

—o—

*ഒതേനൻ കരിമല കോട്ടപ്പണി കാണാൻ പോയത്.

തച്ചോളിമെപ്പെലെ കുഞ്ഞൊതെനൻ
ഓനൊവിളിച്ചു പറയുന്നല്ലോ
ഒന്നുണ്ട് കെൾക്കണം എൻെറ ഏട്ടാ
ഞാനൊരുവത്താനം കെട്ടിററുണ്ട്.
നാട്ടിലെ കോലൊത്തെ തമ്പാമ്മാരും
പിന്നെയും കോലൊത്ത് വാഴുന്നൊരും[1],
എല്ലാരുംകൊട്ട എടുത്തിററുണ്ട്
എന്നാലൊ എൻെറാരു ജ്യെഷ്ഠാ! കെൾക്കീൻ!
കരിമല നാടുവാണ കുഞ്ഞിക്കന്നി
ഓൾ പണിച്ചൊരു കോട്ടയാന്
അക്കൊട്ടെക്കൊത്തൊരു കോട്ടയില്ല
കാക്കാതംകോട്ട ഇരുമ്പയി(ഴി)കൊണ്ട്
[2]മുക്കാതംകോട്ട കരിങ്കൽക്കോട്ട
കണ്ടാൽ ഭയപ്പെട്ട പൊകുംകോട്ട
അക്കൊട്ടകാണാനൊ പൊകവെണം.
കോട്ടപ്പണിയതു കാണവേണം
എന്നിട്ട് ചത്താലും ഖെദമില്ല.
അത്തുരം വാക്കതു കെട്ടനെരം
കണ്ടാച്ചെരി ഓമെന ചാപ്പനാന്
ഓനൊവിളിച്ചു പറയുന്നല്ലോ:—
'ഒന്നുണ്ട് കെക്കണം കുഞ്ഞൊതെനാ!
അപ്പണി വെണ്ടെൻെറ കുഞ്ഞൊതെനാ!
അക്കൊട്ടകാണുക വെണ്ടൊതെനാ!
അപ്പൊൾപറഞ്ഞല്ലൊ കുറുപ്പാകുന്ന
തച്ചോളി മെപ്പെലെ കുറുപ്പന്നൊര്
കൊമക്കുറുപ്പ് പറയുന്നല്ലോ:—

---

1. ഒരുസ്ഥാനി. പണ്ട് തറക്കൂട്ടത്തിൻെറ തലവനായിരുന്നു.

2. ഒരുനാഴിക. ഒരുകാതം = നാലുനാഴിക.

* Included in the collections of Percy Macqueen Esq., I.C.S., Curator, Records Office, Madras, and published by his kind permission.

ഒന്നുണ്ട് കൊൾക്കണം കുഞ്ഞ്യാതെനാ !
* {നീയൊകൊതിച്ച കൊതികളെല്ലാം
{നീഎല്ലാംമാററീ ട്ടുണ്ടൊതെനാ !
ഇപ്പൊളൊ കൊട്ടപ്പണി കാണ്മാനായി
നീയൊട്ടും തന്നെയത് പൊണ്ടാതെനാ !
നിൻെറാരു കാരണൊമ്മാറാകുന്നു
ഏഴാളും കൊട്ടപ്പണി കാണ്മാനായി
ഏഴാളും പൊയങ്ങ് ചത്തുപൊയി.
തെക്ക്തിരുമല കുന്നിമ്മെലൊ
കുന്നിമ്മെൽ കൂടെയത് പൊകവെണം
ആടെയതുണ്ടെടൊ കുഞ്ഞ്യാതെനാ !
നരിയും, പുലിയുണ്ട് കരടിയുണ്ട്.
പിന്നെയും ഉണ്ടെടൊ കുഞ്ഞ്യാതെനാ !
കരിമല നാടുവാണ കുഞ്ഞിക്കന്നി
ഓളെയൊരു പട്ടാളം, പാറാവുണ്ട്.[2]
അതിലൊടി കടന്നങ്ങ് പൊകുന്നെരം
തന്നെയതാണെൻെറ കുഞ്ഞ്യാതെനാ !
ഏഴൊളം നിൻെറാരു കാരണൊമ്മാർ
മരണപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട് പൊയൊണ്ടത്.
അതുതന്നെ കടന്നങ്ങ് പൊയൊണ്ടാലും
പിന്നെയും ഉണ്ടെടൊ കുഞ്ഞ്യാതെനാ !
കല്ലായിതൊടെന്ന് തൊടതുണ്ട്.
അത്തൊടുംതന്നെ കടക്കവെണം
അങ്ങിനെയുള്ളൊരു തൊടടുക്കെ
ഉണ്ടല്ലൊ അഞ്ഞൂറു പടക്കാറാന്[3]
കരിമലനാടുവാണ് കുഞ്ഞിക്കന്നി
ഓളെയൊരു പടക്കാറവിടെയുണ്ട്.
അതുകൊണ്ട്തന്നെ യതാണൊതെനാ
നിയൊട്ടും തന്നെയാടെ പൊകവെണ്ടാ.

---

* ഒതേനൻെറ സ്ഥിരനിശ്ചയം സൂചിപ്പിക്കുന്നു.

1. പട്ടാളം ഇംഗ്ലീഷിലെ ബററാലിയൻ (Battalion) എന്നതിൻെറ മലയാളരൂപമാണെന്നാണ് വിശ്വസിച്ചു വരുന്നത്. അങ്ങിനെയാണെങ്കിൽ ഒതേനൻെറകാലം പാശ്ചാത്യരുടെ ആഗമനത്തിനു ശേഷമാണെന്നു ഊഹിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

2. പാറാവ്—ഹിന്ദുസ്ഥാനീഭാഷയിൽ നിന്നു് വന്നവാക്കാണ്.

3. പടയാളികൾ.

അത്തുരംവാക്കത് കെട്ടനെരം
തച്ചൊളിഒതെനൻ കുഞ്ഞ്യാതെനൻ
ഓനങ്ങ്തന്നെ പറയുന്നല്ലൊ:—
തച്ചൊളിമെപ്പെലെ എൻെറഎട്ടാ !
ആരങ്ങ്പൊയി മരിച്ചൊണ്ടാലും
എന്തെല്ലാംവന്നങ്ങ് നെരിട്ടാലും
കൊമക്കുറുപ്പെൻെറ ജ്യെഷ്ഠനൊട്
[1]എനക്കൊട്ടും പൊകാതെ കഴിയൂല്ലാലൊ.
ഞാനങ്ങ്പൊകാതിരിക്കുല്ലാലൊ
അതുതന്നെകെട്ടൊരു കുറുപ്പാകുന്നു
ഓറ്മനസ്സിൽ നിനച്ചൂട്ടല്ലൊ
'തച്ചൊളിനല്ലൊമന എൻെറ്യനുജൻ
ഇന്നുകരിമല പൊയൊണ്ടാല്
ഓനിങ്ങ് ഒടലൊടെ വരുല്ലാലൊ !'
അതുകൊണ്ട് കുറുപ്പൊന്നു ചെയ്തുട്ടല്ലൊ
തച്ചൊളിമെപ്പെൻെറ കത്താകുന്നു
നല്ലൊരുകള്ളി അറയുംതീൎത്തു
ഒതെനനൊടല്ലെ പറയുന്നത്:—
ഒന്നുണ്ട്കെഠക്കണം കുഞ്ഞ്യാതെനാ !
അറയിൽകടന്നിററ് കുഞ്ഞ്യാതെനാ !
വാളും [2]പലിശയും എടുത്തൊതെനാ !
അത്തുരംവാക്കത് കെട്ടനെരം
ഒതെനൻ അറയിൽ കടക്കുന്നല്ലൊ.
ഒതെനൻ അറയിൽ കടന്നെരത്ത്
വാതിൽകൊളുത്തങ്ങ് ഇട്ടൂട്ടല്ലൊ.
തച്ചൊളികൊമ ക്കുറുപ്പന്നൊറ്
ഓറ്കൊളുത്തുമെ ഇട്ടൊണ്ടിററ്
ഓറല്ലെമെല്ലെ പറയുന്നത്:—
തച്ചൊളി ഒതെന കുഞ്ഞ്യാതെനാ !
മെപ്പയിൽതന്നെ നീഇരുന്നൊതെനാ !
അതുതന്നെ കെട്ടൊരു കുഞ്ഞ്യാതെനൻ

---

1. എനിക്ക്—എനക്ക് (ദേശ്യം)

2. 'പരിച' എന്നും പറയാറുണ്ട്.

ഒളവന്നൂർകാവിൽ ഭഗവതിയെ
ഓറെവിചാരി ച്ചിരിക്കുന്നല്ലോ.
ഒളവന്നൂർകാവിൽ ഭഗവതിയെ !
എന്നെഇവിടുന്നു വിടീച്ചാല്[1]
* ഞാനങ്ങ് കാവിൽ വരുന്നതുണ്ട്.
[2]ചെക്കിപ്പൂപൊലത്തെ പൊൻമാലയും
പിന്നെയും നെച്ചയും തരുന്നതുണ്ട്.
അതുതന്നെ അറിഞ്ഞൊരു ഭഗവതിയും
ഒതെനന് വെണ്ടുന്ന വരംകൊടുത്ത്
തച്ചോളി മെപ്പെലെ കള്ളിഅറ
അറയങ്ങ്പൊട്ടി ത്തെറിക്കുന്നല്ലോ !
ആടുന്നു തന്നെയും പൊകുന്നല്ലോ.
ആടുന്നു ഒന്നും അനങ്ങാതെയായി
ഓനൊ പുറപ്പെട്ടു പൊകുന്നല്ലോ.
കളരി അറയിലൊ കടന്നൊണ്ടിററ്
ഇരുപത്തിരണ്ടുറുമിയുള്ള കൂട്ടത്തിന്ന്
ഓനൊരുറുമി വിറച്ചുകണ്ടു !
വെറക്കുന്ന ഉറുമിയെടുത്തൊതെനൻ
മക്കത്ത്നിന്നു വന്നൊരുചീനപ്പട്ട്[3]
ചീനപ്പട്ടെടുത്ത് ഉടുത്തൊതെനൻ
[4]ഓടക്കൊയ(ഴ)ലിൽ ചുരുട്ടിയ മൊടൻപട്ട്[5]
അപ്പെട്ടെടുത്ത് തലയിൽകെട്ടി
പിന്നെയും ചമയപ്പാടെടുത്തൊതെനൻ
ആടുന്നുംതന്നെയത് പൊകുന്നല്ലോ.

---

* ഒതേനൻെറ ഭക്തി നോക്കുക.

1. വിട്ടുവിചാൽ.

2. തെളിപ്പു (ദേശ്യം)

3. ചീനപ്പാട്ട് എന്നുള്ള പേരുകൊണ്ടു തന്നെ ചീന അല്ലെങ്കിൽ ചൈനയിൽനിന്ന് വന്നതാണെന്ന് സ്പഷ്ടമാകുന്നുണ്ട്. മക്കത്ത് നിന്ന് വന്നു എന്നു പ്രസ്താവിക്കുന്നത് കവിയുടെ സ്ഥലവീക്ഷണമില്ലായ്മക്കു ഒരു ദൃഷ്ടാന്തമാവാനെ തരമുള്ളു. മക്കാ അറേബ്യാ ചീന മുതലായ രാജ്യങ്ങളുമായിട്ടായിരുന്നു അന്ന് കേരളീയർ കച്ചവടം നടത്തിയിരുന്നത്—ആയക സ്ഥലങ്ങൾ ഒന്ന് മറെറാന്നായി പറയുന്നത് നാടന്മാർക്കു സ്വാഭാവികമാണ്. ചീനപ്പട്ട് മക്കത്തുള്ളവർ കൊണ്ടുവരികയുമാവാമല്ലൊ. ചിനപ്പട്ട് എന്ന് ഒരുതരം പട്ടിന്ന് പേരായിരിക്കാനും ഇടയുണ്ട്. ചീനചട്ടി ഈ നാട്ടിലുണ്ടാക്കുന്നുണ്ടെങ്കിലും പേര് ചീനചട്ടിയെന്നാണല്ലൊ.

4. ഓടക്കുഴലിൽ.

5. വേറൊരുതരം പട്ട്.

അങ്ങിനെ നടന്നൊണ്ട് പൊകുന്നെരം
കണ്ടാച്ചെരേ്യാമെന കുഞ്ഞിച്ചാപ്പൻ
ഓനുമെക്കൂടയത് പൊകുന്നല്ലൊ.
അപ്പൊൾപറഞ്ഞല്ലൊ കുഞ്ഞിച്ചാപ്പൻ
തച്ചൊളിമെപ്പെലെ കുഞ്ഞ്യാതെനാ !
ഒന്നുണ്ട്കെൾക്കണം കുഞ്ഞ്യാതെനാ !
തെക്കെത്തിരുമല കുന്നുമ്മല്
നരിയും, പുലിയും, കരടിയുണ്ട്[1];
അതുകൊണ്ട് തന്നെയതാണൊതെനാ !
നരിയൊടു അങ്കവും ചെയ്യവെണം ;
പുലിയൊടു അങ്കവും ചെയ്യവെണം.
[1]കരടീനെതന്നെയും കൊല്ലവെണം
അത്ത്രരംവാക്കത് കെട്ടനെരം
പറയുന്നുണ്ടൊമെന കുഞ്ഞ്യാതെനൻ:—
ഒന്നുണ്ട്കെൾക്കണം കണ്ടാച്ചെരി !
ഒന്നിനുംപെടിക്ക വെണ്ടചാപ്പാ
ഞമ്മളെഭഗവതി യുണ്ടെങ്കില്
ഞമ്മക്ക് ഒന്നുമെ തട്ടൂല്ലാലൊ !
അതുതന്നെപറഞ്ഞൊണ്ട് നടന്നവരും
തെക്കെത്തിരുമല കുന്നിലാന്
ആടയുംതന്നെ നടക്കുന്നല്ലൊ,
അങ്ങിനെ നടന്നൊണ്ട് പൊയെരത്ത്
ഓറങ്ങ്തന്നെയത് കാണുന്നല്ലൊ.
തെക്കെത്തിരുമല കുന്നാകുന്ന
നാലുപുറത്തുമെ പാറക്കെട്ട്
പാറക്കെട്ടുള്ളിൽ തടിമരങ്ങൾ
പിന്നെയുംകണ്ടല്ലൊ കുഞ്ഞ്യാതെനൻ
ആളൊളം [2]എകരത്തിൽ എയ്യംപൂല്[3]
പൂല്നിറഞ്ഞിററ് കണ്ടൂടാലൊ
അപ്പൊൾപറഞ്ഞല്ലൊ ചാപ്പനാന്
ഒന്നുണ്ട്കെൾക്കണം കുഞ്ഞ്യാതെനാ !

---

1. കരടീയെ—കരടീനെ (ദേശ്യം)
2. ഉയരം - എകരം (ദേശ്യം)
3. തണ്ട് കനമുള്ള ഒരുതരം പൂല്.

കുന്നുമ്മൽ കാരുമ്മം[1] നൊക്കവെണം.
പുല്ല് മറഞ്ഞിററ് കണ്ടുടാലൊ
പുലിയും നരിയും കരടിയുള്ള
മലയാണിതെന്ന് കേട്ടിററുണ്ട്
നരിയും പുലിയും കരടിയാന്
ഓറങ്ങ് പുല്ലിൽ ഒളിച്ചൊണ്ടാല്
ഞമ്മളെതുള്ളീററ്[2] കൊല്ലുമോറ്
അതുകൊണ്ട് നല്ലൊണം നൊക്കിക്കൊളെ !
തച്ചാളിവീട്ടിലെ കുഞ്ഞ്യാതെനാ !
നല്ലൊണം ചരയിച്ചൊ[3] കുഞ്ഞ്യാതെനാ !
അത്തുരംവാക്കത് കെട്ടനെരം
ഒതെനൻതന്നെ പറയുന്നല്ലൊ:—
ഒളവന്നൂർ കാവിൽ ഭഗവതിയെ !
ഞങ്ങളെകാക്കണെ ഭഗവതിയെ !
ഞങ്ങക്കൊരു സഖിയില്ല ഇവിടെ
എന്നുപറഞ്ഞല്ലൊ കുഞ്ഞ്യാതെനൻ
ചാപ്പനൊടല്ലെ പറയുന്നത് !
ഒന്നുണ്ടു കെഠക്കണം കുഞ്ഞിച്ചാച്ചാ
നീയൊ അതുകൊണ്ട് പെടീക്കെണ്ടാ.
ഞാനൊ പുലിയൊട പൊയ്യുന്നെരം
[4]നീയെൻെറ പിമ്പില് നിന്നൊചാപ്പാ !
അങ്ങിനെ നീയങ്ങ് നിന്നൊണ്ടാല്
ഒന്നുംനിണക്കങ്ങ് തട്ടുല്ലാലൊ
അതുതന്നെ പറഞ്ഞല്ലൊ കുഞ്ഞ്യാതെനൻ
അവിടുന്നും പിന്നെയും നടക്കുന്നല്ലൊ
തെക്കെതിരുമല ക്കുന്നുമ്മല്
തച്ചൊളിഒതെനൻ കുഞ്ഞ്യാതെനൻ
കണ്ടാച്ചെരി ഓമെന കുഞ്ഞിച്ചാപ്പൻ
രണ്ടാളുംകൂടിയങ്ങ് നടക്കുന്നല്ലൊ
അപ്പൊളെകണ്ടല്ലൊ കുഞ്ഞ്യാതെനൻ

---

1. കയറുമ്പോൾ.
2. ചാടീട്ട്.
3. സൂക്ഷിച്ച്, പതിശോധിക്കുക.
4. ഒതേനന്ന് ചാപ്പൻെറ പേരിലുള്ള വാത്സല്യം നോക്കുക.

1തീക്കനൽകത്തി എരിയുംപൊലെ
നരിയുംപുലിയും കിടന്നൊണ്ടിററ്
ഓറൊരുകണ്ണല്ലെ കാണുന്നത് !
ഒതെനൻ കണ്ണാലെ കണ്ടെരത്ത്
വിളിച്ചുപറഞ്ഞല്ലൊ കുഞ്ഞ്യാതെനൻ
ഒന്നുണ്ട്കെഠക്കണം കുഞ്ഞിച്ചാപ്പാ !
നരിയൊടും പുലിയൊടും കരടിയൊടും
പൊയ്യുന്നനെരത്ത് കുഞ്ഞിച്ചാപ്പാ !
വെടിവെച്ചാൽ കൊള്ളാത്തുറുക്ക2വേണ്ടാ
അതുകൊണ്ട്തന്നെയതാണ് ചാപ്പാ !
ഇതുതന്നെനീയൊ പിടിക്കവെണം.
അത്തുരംവാക്ക് പറഞ്ഞൊതെനൻ
ചാപ്പനുറുക്ക് കൊടുക്കുന്നല്ലൊ.
പിന്നെഒതെനൻ ഉറുമിയെടുത്ത്
3നരീൻെറ നെരെയും ചെല്ലുന്നല്ലൊ.
നരീൻെറ നെരെയത് ചെന്നെരത്ത്
തുള്ളിവിറച്ചൊണ്ട് ചാടിപുലി.
കരടിയുംചാടീററ് പൊരുന്നല്ലൊ.
അപ്പൊളൊ തച്ചൊളി കുഞ്ഞ്യാതെനൻ
4കാക്കച്ചൊമടൊ ന്നൊടുത്തൊണ്ടിററ്
മൂന്നിനെയുംകൊത്തി ഒരുക്കുന്നല്ലൊ.
നരിയുംപുലിയും കരടിയാന്
ഓരങ്ങ് ചത്തങ്ങ് വീണൊണ്ടാരെ.
ഒതെനൻ വിളിച്ചും പറയുന്നല്ലൊ
തെക്കെത്തിരുമല കുന്നുമ്മല്
നരിയുംപുലിയും കരടിയില്ല
കരിമലനാടുവാഴും കുഞ്ഞിക്കന്നി
ഓളൊരുപട്ടാളം ബാക്കിയുണ്ട്.
ആടുന്നുപിന്നെയും നടക്കുന്നല്ലൊ
ആടുന്നഒട്ട് നടന്നൊണ്ടാരെ

---

1. നരിയുടെ കണ്ണിന്നാണ് ഈ ഉപമ.

2. ഒരുതരം രക്ഷ.

3. നരിയുടെ—നരീൻെറ (ദേശ്യം)

4. ഒരടവ്-പെട്ടെന്ന് മേല്പൊട്ടെക്ക് പൊങ്ങുകയും, ഉടനെ താഴുകയും അതോടു കൂടി വെട്ടുകയും ചെയ്യുകയാണ് ഈ അടവിൻെറ സ്വഭാവം.

ഒതെനൻ കണ്ണാലെ കാണുന്നല്ലോ.
കരിമലനാടുവാണ കുഞ്ഞിക്കന്നി
ഓളെഒരു പട്ടാളക്കാരാകുന്നു
ഓറങ്ങ് കാട്ടിലിരിപ്പുണ്ടല്ലോ.
അപ്പൊൾ പറഞ്ഞല്ലോ കുഞ്ഞ്യാതെനൻ:—
ഒന്നുണ്ട് കൊൾക്കണം ചാപ്പനൊട്
കരിമലനാടുവാഴും കുഞ്ഞിക്കന്നി
ഓളെഒരു പട്ടാളക്കാരാകുന്നു
ഓറങ്ങ് കാട്ടിൽ ഇരിക്കുന്നുണ്ട്.
ഓറൊട് ഞാനൊ പറയുമല്ലോ
'പട്ടാളക്കാരായ നിങ്ങളൊട്ട
ഒന്നു പറയെണ്ടതുണ്ട്കെട്ടൊ !
എനിക്കും എൻെറചാപ്പനും തന്നെയാന
കരിമലകൊട്ടെലും പൊകവെണം.
നിങ്ങള്പൊകാ നയച്ചില്ലെങ്കിൽ
[1]ഞാളങ്ങ്പൊകാ തിരിക്കുല്ലാലൊ.
ഞാളൊട്ടനിങ്ങൾ പടയൊചെയ്താൽ
പടുവായ(ഴ)ത്തൊട്ടം തരിക്കുംപൊലെ
നിങ്ങളെ ഒടലൊടെ വെക്കുല്ലാലൊ'
അതുതന്നെ കെട്ടൊരു ശിപ്പായിയെള്[2]
സമ്മതംതന്നെ കൊടുക്കുന്നല്ലോ.
ആടുന്നും പുറപ്പെട്ടു കുഞ്ഞ്യാതെനൻ
കല്ലായിതോട്ടിന്നടുക്കെ എത്തി
ആടെയങ്ങ് കണ്ടല്ലോ കുഞ്ഞ്യാതെനൻ
എട്ടൊളം നല്ലൊരു കാവക്കാറും,
പിന്നെയും വാൾക്കാറും, കുന്തക്കാറും,
കരിമലനാടുവാണ കുഞ്ഞിക്കന്നി
ഓളെഒരു ആൾക്കാരാണായവരും.
ഓറെയങ്ങ് കണ്ണാലെ കണ്ടെരത്ത്,
തച്ചൊളി മെപ്പെയിലെ കുഞ്ഞ്യാതെനൻ
ഓനങ്ങ്തന്നെ പറയുന്നല്ലോ:—
ഒന്നുണ്ട് കെക്കണം കാവക്കാറെ !

---

1. ഞാള് (ഞങ്ങൾ) + അങ്ങ് = ഞാളങ്ങ്.
2. Sepoy (സിപ്പോയി) എന്നവാക്കിൻെറ മലയാളരൂപം.

നിങ്ങളെ ഇവിടെയത് നിന്നൊണ്ടത്
എന്തിനാനെ(ണെ)ൻെറാരു കാവക്കാറെ!
അപ്പൊൾ പറഞ്ഞല്ലൊ കാവക്കാറ്
തച്ചൊളിനല്ലൊമെന കുഞ്ഞ്യാതെനാ!
കരിമലനാടുവാണ കുഞ്ഞിക്കന്നി
ഓളൊരു കാവക്കാറ് ഞാളൊതെനാ!
കരിമലകൊട്ടെക്ക് പൊകെണ്ടിക്കൽ
ഞാളൊരു സമ്മതം വെണൊതെനാ!
ഞാളൊരു സമ്മതം കൊടുക്കെണ്ടിക്കൽ
കരിമലനാടുവാഴും കുഞ്ഞിക്കന്നി
ഓറെ തിരുവെഴുത്ത് വെണൊതെനാ!
അപ്പൊൾ പറഞ്ഞല്ലൊ കുഞ്ഞ്യാതെനൻ
എന്നാലൊകെട്ടൊളീൻ ചിപ്പായെളെ!
തിരുമലക്കന്നീൻെറ തിരുവെത്താന്
തിരുവെത്തതില്ലെങ്കിൽ ശിപ്പായെളെ!
[1]ഞമ്മക്ക് സമ്മതം കിട്ടുല്ലാലൊ
അപ്പൊൾ പറഞ്ഞല്ലൊ ശിപ്പായെള്
ഒന്നുണ്ട്കെൾക്കണം കുഞ്ഞ്യാതെനാ!
തിരുവെത്ത നിനക്കങ്ങ് കിട്ടീലെങ്കിൽ
നിണക്കൊട്ടും സമ്മതം തരുല്ലാലൊ.
അപ്പൊൾ പറഞ്ഞല്ലൊ കുഞ്ഞ്യാതെനൻ
തിരുവെത്തും സമ്മതവും വെണ്ടെനിക്ക്
ഞാനിങ്ങ് കരിമലപൊകും കെട്ടൊ!
അത്തുരം വാക്കത് കെട്ടനെരം
ശിപ്പായി പട്ടാളം നിന്നവിടെ
കുന്തവും വാളും എടുത്തവരും,
തച്ചൊളി മെപ്പെലെ കുഞ്ഞ്യാതെനൻ
ഓറൊടുപടയുമെ പൊയ്യുന്നല്ലൊ.
തച്ചൊളി മെപ്പെലെ കുഞ്ഞ്യാതെനൻ
[2]പരന്തും ചുമടൊന്നങ്ങെടുത്തൊണ്ടിറ്റ്

---

1. നമുക്ക്.

2. ഇതും ഒരുടവാണ്. പരുന്ത് ചടക്കം എന്നും ഈ അടവിന്ന് പേരുണ്ട്. കാക്ക ചടക്കംപോലെ ഇതിലും മേല്പോട്ട് പൊന്തലും താഴലും, വെട്ടലും തന്നെയാണ്. പക്ഷെ അധികം ഉയരുമെന്നും ഭൂമിവിട്ട് അധികനേരം ആകാശത്തിൽ നില്ക്കുമെന്നും വ്യത്യാസമുണ്ട്.

വാളൊണ്ടിതന്നെ കൊത്തുന്നല്ലൊ
പട്ടാളക്കാറെയും കാവക്കാറെയും
ഒതെനൻ കൊത്തികൊല്ലുന്നല്ലൊ !
ആടുന്നു പിന്നെയും പുറപ്പെട്ടിററ്
കരിമലകൊട്ടെലും ചെല്ലുന്നല്ലൊ.
കരിമലകൊട്ടെലെ കുഞ്ഞിക്കന്നി
ഓളെയൊരു കോട്ടെലൊ ചെല്ലുന്നെരം
തച്ചൊളി ഓമെന കുഞ്ഞൊതെനൻ
ഓനൊന്നു ഞെട്ടീററ് പൊകുന്നല്ലൊ
കാക്കാതം കൊട്ടഇരുമ്പയി(ഴി)കൊണ്ട്
മുക്കാതം കൊട്ടകരിങ്കൽക്കൊട്ട
[1]പീററത്തെങ്ങൊളം ഉയരമുണ്ട്.
കൊട്ടമതിലുകൾ നാലുപാടും
പിന്നെയുംകണ്ടല്ലൊ കുഞ്ഞൊതെനൻ
കരിമലനാടുവാഴും കുഞ്ഞിക്കന്നി
ഓളെ ഒരുകൊടിയും പറക്കുന്നല്ലൊ.
കോട്ടക്കകത്ത് കടന്നൊതെനൻ
ഓരൊമുറിയിൽ കടന്നുചെന്ന്
അപ്പൊളൊകണ്ടല്ലൊ കുഞ്ഞൊതെനൻ
നല്ലമുറിയൊന്നു കണ്ടൊതെനൻ
ആമുറിയിലും കടന്നുചെന്നു.
തച്ചൊളി മെപ്പെലെ കുഞ്ഞൊതെനൻ
മുറിയിൽകടന്നങ്ങ് നൊക്കുന്നെരം
കണ്ടല്ലൊകണ്ണാലെ കുഞ്ഞൊതെനൻ
പൊഞ്ചൂര കട്ടിലതിട്ടൊണ്ടിററ്,
പട്ടിൻ കിടക്കയും വിരിച്ചൊണ്ടിററ്,
പട്ട്കിടക്കയിൽ വെച്ചൊണ്ടിന്,
പട്ടിൻെറ പച്ചത്തലക്കാണിയും
മറെറാരുവെള്ളപ്പട്ട്കൊണ്ട്
കിടക്കയും നന്നായി വിരിച്ചിററുണ്ട്.
അതുതന്നെകണ്ടൊരു കുഞ്ഞൊതെനൻ

---

1. പാററത്തെങ്ങ് എന്നും പറയാറുണ്ട്. വണ്ണം കുറഞ്ഞ് വളരെ ഉയരമുള്ളതെങ്ങ്.

2. തലക്കാണി = തലയണ, തലയാണി എന്നും പറയാറുണ്ട്. 'തലയാണിക്കു തന്നെ കണക്ക്' നമ്പ്യാർ.

കട്ടമ്മൽ ചെന്നങ്ങിരിക്കുന്നല്ലോ.
അപ്പൊളൊ കണ്ടല്ലോ കുഞ്ഞിക്കന്നി
കരിമലവാഴുന്ന കുഞ്ഞിക്കന്നി
ഓളങ്ങതല്ലെ പറയുന്നത്:—
ആരാനി താരാന് ? വന്നൊണ്ടത് ?
എൻെറമുറിയിലും വന്നൊണ്ടത് ?
അപ്പൊൾ പറഞ്ഞല്ലോ കുഞ്ഞ്യാതെനൻ
നീയൊന്നും കെട്ടില്ലെ കുഞ്ഞിക്കന്നി !
തച്ചൊളി മെപ്പെലെ കുഞ്ഞ്യാതെനൻ
ഓനെ അറിയൂല്ലെ[1] കുഞ്ഞിക്കന്നി !
അപ്പൊൾ പറഞ്ഞല്ലോ കുഞ്ഞിക്കന്നി
ഞാനൊ കൊതിച്ചൊണ്ട് നിന്നൂട്ടിറന്
കാലൊരു മൂവാണ്ടല്ലെറെയായി
നീയിപ്പം(പ്പോൾ) വന്നത് കുഞ്ഞ്യാതെനാ!
നന്നായി!നന്നായി ! കുഞ്ഞ്യാതെനാ !
അത്തൂരംവാക്കത് കെട്ടനെരം
പറയുന്നുണ്ടൊമെന കുഞ്ഞ്യാതെനൻ:—
'എന്നാലൊ കരിമല കുഞ്ഞിക്കന്നി !
[2]വെത്തിലചുരുട്ടെടൊ കുഞ്ഞിക്കന്നി'
അപ്പൊൾപറഞ്ഞല്ലോ കുഞ്ഞിക്കന്നി
വെത്തിലചുരുട്ടി ത്തരെണ്ടിക്കൽ[3]
ഞാനിങ്ങെടുപ്പിച്ച കൊട്ടപ്പണി
കൊട്ടപ്പണിയുമെ കാണവെണം.
അതുതന്നെകെട്ടൊരു കുഞ്ഞ്യാതെനൻ
കൊട്ടപ്പണിയങ്ങു കാണുന്നല്ലോ.
കൊട്ടപ്പണിയൊന്നങ്ങ് കാണുന്നെരം
കരിമലനാടുവാഴും കുഞ്ഞിക്കന്നി
തച്ചൊളിമെപ്പെലെ കുഞ്ഞ്യാതെനൻ
ഒനെയങ്ങ് കല്ലറെലാക്കുന്നല്ലോ.
ഓനങ്ങ് കല്ലറെൽ കീഞ്ഞെരത്ത്
കല്ലറക്കുള്ളൊരു ഇരുമ്പുവാതിൽ

---

1. അറിയുകയില്ലെ ?
2. പ്രണയസൂചന.
3. തരേണമെങ്കിൽ (ദേശ്യം)

ഓളങ്ങടച്ചിട്ട് പൂട്ടുന്നല്ലോ.
അപ്പൊളൊതച്ചോളി ഒതെനനാന്
ഓനങ്ങ്പൊട്ടി ക്കരയുന്നല്ലോ!
അങ്ങിനെ ഇരിക്കുന്ന നെരത്താന്
കണ്ടാച്ചെരിച്ചാപ്പൻ കുഞ്ഞിച്ചാപ്പൻ
ഓനൊപൂറത്ത ങ്ങിരിക്കുന്നല്ലോ.
ഓനങ്ങ്വത്താനം അറിയുന്നല്ലോ.
ഓനൊമനസ്സിൽ നിനക്കുന്നല്ലോ:—
'അയ്യൊപടച്ചൊനെ! തമ്പുരാനെ!
കുഞ്ഞ്യാതെന്നാരും തുണയില്ലാലൊ
എന്താണവെണ്ടതു് തമ്പുരാനെ!
വെടിവെച്ചാൽ കൊള്ളാത്തുറുക്കവനും
എൻെറലൊതന്നുട്ട് കുഞ്ഞ്യാതെനൻ
ഓനയിന്ന് കന്നിയങ്ങ് കൊല്ലെയുള്ളു.'
എന്നുനിനച്ചു കരഞ്ഞുചാപ്പൻ.
ആടുന്നുംതന്നെയത് പായുന്നല്ലോ.
തച്ചോളിമെപ്പെലും ചെന്നുചാപ്പൻ
വത്താനംതന്നെ ചറയുന്നല്ലോ:—
തച്ചോളിമെപ്പെലെ ഉണിച്ചിരുതമ്മെ
വത്താനംകെട്ടിനൊ ഉണിച്ചിരുതമ്മെ!
തച്ചോളിമെപ്പെലെ കുഞ്ഞ്യാതെനൻ
കരിമലവാഴും കുഞ്ഞിക്കന്നി
ഓളൊരുകൊട്ടപ്പണിയൊ കാണ്മാൻ
ഓനങ്ങ് പൊയിട്ട് പെട്ടുപൊയി!
കരിമലകൊട്ടവാണ കുഞ്ഞിക്കന്നി
ഓനെയങ്ങു കല്ലറെൽ പൂട്ടൂട്ടല്ലോ!
പിന്നെയുംകൊഠക്കണം ഉണിച്ചിരമ്മെ
ഓൻെറാരുറുക്കമെ തന്നെയാന്
ഓനിങ്ങതെൻെറല് തന്നുട്ടല്ലോ[1]
അതുതന്നെകെട്ടൊരു ഉണിച്ചിരമ്മ
പൊട്ടിക്കരഞ്ഞല്ലോ ഉണിച്ചിരമ്മ
ഓളൊരുപായം എടുക്കുന്നല്ലോ.
ഓളങ്ങ്തന്നെ പൂറപ്പെട്ടല്ലോ.

---

1. തന്നുപിട്ടല്ലോ.

നല്ലൊരുകൊട്ട എടുത്തവളും
തലയിലുംതന്നെയത് വെക്കുന്നല്ലൊ.
തച്ചോളിമെപ്പെലെ കുഞ്ഞൊത്ര്യാതെനൻ
[1]ഓനൊളെ ആങ്ങള തന്നെയാന്
ഓൻറൊരുറുക്കമെ വാങ്ങിയവള്
ആടുന്നുംതന്നെയത് പൊകുന്നല്ലൊ.
ഒന്നുനടന്നൊള് പാഞ്ഞൊണ്ടിററ്
ഓളങ്ങ്തന്നെയത് പൊകുന്നല്ലൊ.
കൂടയുംപൊകുന്നു ചാപ്പനാന്
കരിമലകൊട്ടവാണ കുഞ്ഞിക്കന്നി
ഓള് [2]കഴപ്പണി എടുപ്പിക്കുന്നല്ലൊ.
തച്ചോളിമെപ്പെലെ കുഞ്ഞൊത്ര്യാതെനൻ
ഓനെയങ്ങ് തൂക്കാനതു തന്നെയാന്
കഴപ്പണിനല്ലൊണം എടുപ്പിക്കുന്നല്ലൊ.
കൊട്ടപ്പടിക്കൊരു കാതംളരെ
കഴവൊന്നുതന്നെ പണിയുന്നല്ലൊ.
അങ്ങിനെകഴപ്പണി എടുക്കുന്നെരം
വന്നിങ്ങ്കയരിയങ്ങൊരുകുറത്തി
കോട്ടെലുംതന്നെയത് ചെല്ലുന്നല്ലൊ.
അപ്പൊൾപറഞ്ഞല്ലൊ കുഞ്ഞിക്കന്നി:—
എന്താണ്എന്താണ് കുറത്തിയൊട്
എന്താണ്വന്നത് നീകുറത്തി!
അപ്പൊൾപറഞ്ഞല്ലൊ കുറത്തിയാന്
ഞാനൊരുകുറത്തിയാ തമ്പുരാട്ടി!
കൈനോക്കികാര്യം പറയുമല്ലൊ.
എല്ലാംശരിക്കെ പറയുമമ്മെ!
അപ്പൊൾപറഞ്ഞല്ലൊ കുഞ്ഞിക്കന്നി:—
'എല്ലാംശരിക്ക് പറഞ്ഞൊണ്ടാല്
നല്ലപുടയും തരുന്നതുണ്ട്,
ഉണ്ണാനൊ ചൊറുതരുന്നതുണ്ട്,
വെക്കാനരിയും തരുന്നതുണ്ട്,
കയ്യിലൊകാശും തരുന്നതുണ്ട്.'

---

1. ഓൻ (അവൻ) ഓളെ (അവളുടെ)

2. കഴവിന്നുള്ള പണി, കഴ=കൊല്ലാനുള്ളമരം.

അതുകൊണ്ട് കൊൾക്കണം കൊറത്തിയൊട്
ഉള്ളതേനീയൊ പറകവെണ്ടും.
ഇല്ലാത്തകാൎയ്യം പറഞ്ഞൊണ്ടാൽ
നിന്നെയതൊട്ടുമെ വെക്കുല്ലാലൊ.
അതുതന്നെകെട്ട കൊറത്തിയാന്
രണ്ടുകൈകൊണ്ടവൾ വായുംപൊത്തി
ചിത്തിരത്തുണും മറഞ്ഞുനിന്ന്
പറയുന്നുണ്ടൊമെന കുറത്തിയാന്
ഒന്നുംകളവുഞാൻ പറയുല്ലമ്മെ!
എല്ലാം ശരിയായി പറയുംഞാനെ
അതുകൊണ്ടു തന്നെയാണമ്മയൊട്
കയ്യൊന്നുനീട്ടി തരികവെണം.
കരിമലവാഴുന്ന കുഞ്ഞിക്കന്നി
കയ്യൊന്നു തന്നെയത് നീട്ടുന്നല്ലൊ.
അപ്പൊൾ പറഞ്ഞല്ലൊ കുറത്തിയാന്
കന്നിയൊടല്ലെ പറയുന്നത്:—
ഒന്നുണ്ട്കൊൾക്കണം വലിയമ്മയൊട്
കൊട്ടപ്പണിയത് കാണാനായി
തച്ചൊളി മെപ്പെലെ കുഞ്ഞ്യാതെനൻ
ഓനിങ്ങ് കടന്നങ്ങ്വന്നൊണ്ടിററ്
ഓനെയങ്ങ് കല്ലറെൽ പൂട്ടീററുണ്ട്
ഓനിന്നിപിടത്തെ[1] കല്ലറെല്[2]
ഓനൊകിടന്നു വലഞ്ഞിററുണ്ട്.
പിന്നെയും കൊൾക്കണം വലിയമ്മൊട്
ഓനെയതു നിങ്ങളൊ തുക്കാനായി
കൊട്ടക്കൊരുകാതം ദൂരെയായി
കഴുവിൻ പണിയും എടുത്തിററുണ്ട്.
ഓനെയത് തുക്കീററ് കൊല്ലുംമുമ്പെ
കൊറത്തികഴിച്ചൊരു ചൊറവന്
തിന്നാനുംതന്നെയത് കൊടുക്കവെണം
എന്നാലൊവലിയമ്മാ കൊൾക്കവെണം.

---

1. ഇവിടുത്തെ.

2. കല്ലറയിൽ.

ഓൻെറാരു[1]വലിമയും തീരുമല്ലോ.
പിന്നെയുംകൊൾക്കണം വലിയമ്മോട്
ഞാനിങ്ങ്കൊട്ടപ്പടി കീഞ്ഞൊണ്ടാല്
നിങ്ങള് പടിയങ്ങടക്കവെണം.
കൊറത്തിപറഞ്ഞൊരു വാക്കകെട്ട്
കരിമലകൊട്ടവാണ കുഞ്ഞിക്കന്നി
ഓക്ക് വലിയ തെളിച്ചമായി.
ഓള് വിളിച്ചു പറയുന്നല്ലോ:—
ഒന്നുണ്ട്കൊൾക്കണം കൊറത്തിയൊട്
നീയൊപറഞ്ഞത് നെർകൊറത്തി!
തച്ചോളിമെപ്പെലെ കുഞ്ഞ്യാതെനൻ
ഓനിന്ന്കോട്ടെല വന്നൊണ്ടിററ്
ഓനെഞാൻ കല്ലറെൽ പൂട്ടീററുണ്ട്.
ഓൻെറാരു അഹംമതി മാററവെണം.
പിന്നെയുംകൊൾക്കടൊ കൊറത്തിയൊട്
ഓനെയൊട്ടും ഞാനൊ വിടുകയില്ല.
ഓനയങ്ങ് തൂക്കീററ് കൊല്ലാനായി
കൊട്ടപ്പടിക്കൊരു കാതംദൂരെ
കഴുവൊന്നുതന്നെയും നാട്ടീററുണ്ട്.
അത്തുരംവാക്കത് കെട്ടനെരം
കൊറത്തിയതല്ലെ പറയുന്നത്:—
'ഒന്നുകൊൾക്കെണം വലിയമ്മയെ!
ചൊറുമെതന്നെ തരികവെണം'
അതുതന്നെകെട്ടൊരു കുഞ്ഞിക്കന്നി
കുറത്തിക്ക്ചൊറു കൊടുക്കുന്നല്ലോ.
അപ്പൊൾപറഞ്ഞല്ലൊ കുറത്തിയാന്:—
'ഒന്നുകൊൾക്കണം വലിയമ്മയെ!
തച്ചോളിമെപ്പെലെ കുഞ്ഞ്യാതെനൻ
ഓൻെറാരഹംമതി ചായെണ്ടിക്കൽ
കൊറത്തിയാം ഞാൻ തിന്നചൊറ്തന്നെ
ഓനൊവിളിച്ചു കൊടുക്കവെണം
എന്നാലൊ [2]പത്രാസടങ്ങുമല്ലോ.

---

1. വലീപ്പം—വലിമക്ക് പെരുമയുടെ സഹോദരത്വമുണ്ട്.

2. അഹംഭാവം, പൊങ്ങച്ചം.

ഈവാക്ക് സാധാരണ മുഹമ്മദീയരാണ് തെക്കെമലബാറിലും മററും ഉപയോഗിക്കുന്നത്,

അതുതന്നെ കെട്ടൊരു കുഞ്ഞിക്കന്നി
കൊറത്തീനെതന്നെ വിളിക്കുന്നല്ലൊ
തച്ചൊളി മെപ്പെലെ ഉണിച്ചിരയാന്
ഓള്കുറത്തീൻെറ ചമയെടുത്ത്
ഓളല്ലെ കൊട്ടെല് വന്നൊണ്ടത് !
ഓളങ്ങുറുക്ക് മടിയിന്നാന്
മെല്ലെ എടുത്തൊള് ചൊററിൽവെച്ചു
ഒതെനനെ കല്ലെറെന്ന്[1] വിട്ടൊണ്ടാരെ
ഓളല്ലെ ചൊറുകൊടുക്കുന്നത്
ഒതെനൻ കണ്ണാലെകണ്ടെരത്ത്
ഉണിച്ചിരഎന്നൊൻ കണ്ടെരത്ത്
ചൊറങ്ങ് വാങ്ങീററ് തിന്നുന്നല്ലൊ.
ചൊററിലുറുക്കത് കണ്ടെരത്ത്
ഉറുക്ക് അരയിലും കെട്ടുന്നല്ലൊ.
ചൊറങ്ങ് തിന്നിററ് തീന്നൊണ്ടാരെ
ഉറുമിവലിച്ച ങ്ങെടുത്തൊതെനൻ
കന്നീനെതന്നെയും കൊല്ലുന്നല്ലൊ.
കരിമലവാണൊരു കുഞ്ഞിക്കന്നി
ഓളുംമരിച്ചങ്ങ് വീഴുന്നല്ലൊ.
കഴുപ്പണി എടുത്തൊരു കൂട്ടക്കാരെ
ഒതെനൻ കൊത്തി ഒരുക്കുന്നല്ലൊ.
ആടുന്നും തച്ചൊളി കുഞ്ഞ്യൊതെനൻ
കരിമലവാണുള്ള കുഞ്ഞിക്കന്നി
ഓളങ്ങടച്ചു വെച്ചിററുള്ള
പൊന്നും പണവും വെള്ളിയാന്
പിന്നെയും മററുള്ള സാധനങ്ങൾ
ഒക്കെഎടുപ്പിച്ചു പൊരുന്നല്ലൊ.
തച്ചൊളിമെപ്പെലും ചെന്നവര്
വത്താനം ഒക്കെ പറഞ്ഞൊതെനൻ
എല്ലാരും സുഖമായി കൂടുന്നല്ലൊ.

---

1. കല്ലറയിൽനീന്ന്.

അനുബന്ധം—എ.

ഒന്നാം ഭാഗം.

പേജ് 58.

കേരളത്തിലെ പയററുമുറപ്രകാരമുള്ള പതിനെട്ടടവുകൾ ഇവതന്നെയാണോ എന്ന് സംശയിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഒരേനൻ പൊന്നാനിക്ക് പയററ് പഠിക്കുവാൻ പോകുമ്പോൾ തനിക്ക് അഭ്യസിക്കേണ്ട വിദ്യകൾ ഇന്നവയാണെന്ന് വിവരിക്കുന്നുണ്ട്:—

ഓതിരം, മൊററപയററ്, തട്ട്,
വാളുവലിയും, പരിചത്തട്ടും,
അന്നക്കരണവും, കുന്തംകുത്തും,
തോട്ടിവലിയും, തടവും, തിക്കും,
ചാട്ടുകയററവും, മമ്മക്കൈയും,
മാറിത്തടവു, മാകാശപ്പൊയ്ത്തും,
കന്നമ്പടയും, നിലമ്പടയും,
തുശിക്കരണവും, തുള്ളിപ്പൊയ്ത്തും.

ഈ വിവരണത്തിലും പതിനെട്ടെണ്ണം കാണുന്നുണ്ടെന്നും, ഓതിരം രണ്ടിലും പൊതുവായിരിക്കുന്നുണ്ടെന്നും ഓർക്കേണ്ടതാണ്.

രണ്ടാം ഭാഗം.

പേജ് 6.

വായയില,= ഇത് പായില (പായയിൽ) എന്നായിരിക്കണം. ശവം പായിലിട്ടു കെട്ടുന്നസമ്പ്രദായമുണ്ട്.

പേജ് 33.

ആമാട, താലിയും കോമണിയും
കൈതൊക്കടവനും, ചെക്കിമാല,
മുച്ചിറപൊവ്വൊ, മുടിമാലയും,
നിറമാലപ്പട്ട ഉണ്ടമ്മാമ.

ആമാട = ഒരുകാലത്ത് ഇത് ഒരു പൊൻനാണ്യമായിരുന്നു. അതിന്മേൽ കുററിവെച്ച് കുറെയെണ്ണം ചരടിന്മേൽ കോത്ത് ഒരു കണ്ഠാഭരണമായി പിന്നീട് ഉപയോഗിക്കുവാൻ തുടങ്ങി.

കോമണി = കോക്കുന്ന മണി.

കൈതോക്കടവൻ = ആഭരണവിശേഷം.

ചെക്കിമാല = തെച്ചിമാല (ആഭരണം)

മുച്ചിറപ്പൂവ് = പൂവ്വിൻെറ ആകൃതിയിലുള്ള ആഭരണം. നെറുകിൽ മുടികെട്ടി അതിന്മേലാണ് ഇത് ധരിക്കാറുള്ളത്.

മുടിമാല = ഒരുതരം ശിരോഭൂഷണം.

നിറമാലപ്പട്ട് = നിറവിശേഷമുള്ള മേത്തരം പട്ട്. ഇതിൻെറ അധികഭാഗവും പൊൻനിറമാകയാൽ വളരെ വിലപിടിച്ചതാണ്.

പേജ്—73, 74, 75, 78.

ഉമ്മം, ചെണ്ട്, കൈപ്പടത്തണ്ട് ചരട് } വാളിന്നുള്ള പണ്ടത്തെ അലങ്കാരങ്ങളാണ്.

ഉമ്മം = അലങ്കാരമായി തൂക്കുന്ന സാധനം (തൊങ്കൽ) പണ്ട് വാളിന്ന് സാധാരണ ഉപയോഗിച്ചിരുന്നു.

ചെണ്ട് = നൂലുകൊണ്ടുണ്ടാക്കിയ ഉരുണ്ടസാധനം (പൊടുപ്പ്).

കൈപ്പടത്തണ്ട് ചരട് = വാൾപിടിയിന്മേൽ തൂക്കുന്ന ചരട്.

പുറം—103.

പുല്ലൂരി=പുല്ലൂരിക്കുഴ എന്നൊരു കണ്ഠാഭരണമുണ്ട്. അതിനെ സൂചിപ്പിക്കുന്നതായിരിക്കണം. പുല്ലൂരികൊണ്ടും, വരായൻ (വരാഹൻ) കൊണ്ടും, നിറനാഴി വെച്ചതായിട്ടാണല്ലൊ പ്രസ്താവിക്കുന്നത്. സാധാരണ നെല്ലും അരിയും ഉപയോഗിക്കുന്നിടത്ത് പൊന്ന് ഉപയോഗിക്കുന്നതിനാൽ തറവാടിൻെറ ഐശ്വര്യസമൃദ്ധി സൂചിപ്പിക്കുന്നു.

അരിയുംനുരിച്ച് = മംഗളകർമ്മങ്ങൾക്ക് അരി ശിരസ്സിലിടുന്ന പതിവുണ്ട്. അതായിരിക്കണം ഇവിടെ സൂചിപ്പിക്കുന്നത്. രാജാക്കന്മാർക്ക് അരിയിട്ടുവാഴ്ചവേണമെല്ലൊ. പിറന്നാൾദിവസം ഉണ്ണാനിരിക്കുമ്പോൾ പിറന്നാൾകാരൻെറ തലയിൽ അരിയിടുന്ന സമ്പ്രദായം ചിലദിക്കിലുണ്ട്.

പേജ് 68.

തൊട്ടോയം കിണ്ടി = ഒരുതരം കിണ്ടി. മരംകൊണ്ടുണ്ടാക്കിയ കിണ്ടിയാണെന്നു ചിലർ ഊഹിക്കുന്നു?

അനുബന്ധം—ബി.

പദാനുക്രമണിക.

രണ്ടാം ഭാഗം.

P.

അങ്കം=രണ്ടുപേർ തമ്മിലുള്ള യുദ്ധം. ലക്ഷണയായി അനർത്ഥം എന്ന അർത്ഥത്തിലും ഉപയോഗമുണ്ട്. 111

അമറേത്തു് = അമൃതേത്തു് = രാജാക്കന്മാരുടെ ഭക്ഷണത്തിനുള്ള ഉപചാരവാക്ക്. 92

അമ്മാർ = അമ്മ (സ്ത്രീ) - ഉപചാരമായി 'അർ' എന്ന ബഹുവചനപ്രത്യയം ചേർത്തിരിക്കുന്നു. 97

അത്തൂരം = അദ്ദൂരം; അത്രത്തോളം. 24

അന്തിമൊന്തി ആകുക=സന്ധ്യമയങ്ങുക (നാടോടിഭാഷ). 84

അരിക്കിനാവു് = അപൂർവ്വമായ സ്വപ്നം. 121

അലമുറ = നിലവിളി. 110

അറപ്പുലെ (ദേശ്യം)=അറുകൊല=ഭയങ്കരമായ മരണം. 35

ആശകൊതി = ഒരേ അർത്ഥത്തിൽ രണ്ടുവാക്ക് ഉപയോഗിക്കുന്നതിന്നുദാഹരണം. പൈക്കിടാക്കുട്ടി, സേനപട, (ഇരുവിക്കുട്ടിപ്പിള്ള പാട്ട്) ഇത്യാദി പ്രയോഗങ്ങൾ നോക്കുക. 93

ഇച്ചിരി = ഇത്തിരി = കുറച്ച് (ദേശ്യം). 116

ഇഞ്ഞ് = നീയ്യ്. 132

P.

ഇന്നിക്ക് = നിനക്ക് (ദേശ്യം). 7

ഇപ്പം=ഇപ്പോൾ (ദേശ്യം). 4

ഇരവു് = ഇരക്കുക എന്ന ക്രിയയിൽനിന്നുണ്ടായ നാമരൂപം. കടം എന്നർത്ഥം. 39

ഈററു് = പ്രസവം. 105

ഈള് = ഈക്കില. 87

ഉക്കെല്ല് = ഒക്കെല്ല്. 129

ഉമ്മം=അലങ്കാരം, ഒരുക്കം (?). 97

ഉമ്മ=മാപ്പിളസ്ത്രീ. 144

ഉലാതിരിപട്ടന്മാർ=പട്ടന്മാരുടെ ഒരുവകഭേദം. 9

ഉ(ഇ)റുക്ക് = അരയിൽകെട്ടുന്ന രക്ഷ 69

ഉറുമി=ഒരുതരം വാൾ. 4,75

ഊട് = കാര്യം; പരമാർത്ഥം. 38

ഊയി=അയ്യോ (ദേശ്യം). 119,136

ഊവ്വം=ഊഴം (ദേശ്യം). 95

ഊഴംപൊറുക്കൽ = ഒരുതരത്തിലുള്ള പൂടവമുറി-വലിയ ആഘോഷം ഒന്നുംകൂടാതെ അത്യാവശ്യം ബന്ധുക്കളും അച്ഛനമ്മമാരും മാത്രം അറിഞ്ഞു ചെയ്യുന്ന വിവാഹമാണിതു്. ഇതു വടക്കെ മലയാളത്തിലെ നായന്മാരുടെ ഇടയിലാണ് നടപ്പ്. 15

എകരം=ഉയരം (ദേശ്യം). 166

എന്തിററു് = എന്തുകൊണ്ട്. 44

P.

എന്നും=ഇനിയും (ദേശ്യം). ഇതിൽ 'ന്ന' എന്നത് ഉച്ചരിക്കുന്നത് താലവ്യമായിട്ടാണ്. 43

ഒപ്പരം=ഒപ്പം. 19,35

ഒലവിലമുറി = രാജാക്കന്മാരുടെ വിവാഹത്തിന്നുള്ള പേര്. 96,109

ഒഴിക്കുക=ഉപേക്ഷിക്കുക. 4

ഓമന = ഈ വാക്കു താല്പര്യം കാണിക്കേണ്ടിടത്തെല്ലാം പ്രയോഗിക്കുന്നതു കാണാം. വീരന്മാക്കെല്ലാം ഓമനത്തം കൂടാതെ കഴിക്കയില്ല. 147

ഓണത്തരവ്=ഓണപ്പടവ. 4

ഓലക്കെട്ടാശാരം = ഒതുക്കത്തോടുകൂടി ബഹുമാനിക്കൽ. 46

ഓളി=ബഹുമാനപുരസ്സരം ചെയ്യുന്ന സംബോധന. 56,74,89,90

കണ്ടി = ഒരളവ് (ഒരു കണ്ടിപ്പറമ്പ്) ചിലദിക്കിൽ ഇതൊരു തൂക്കമാണ് (ഒരു കണ്ടിമരം). 72

കവറടക്കം=കബ (വ) റിന്നുള്ളിലടക്കം. കബർ (ശവക്കല്ലറ) അടക്കം=മറചെയ്യൽ. കബർ അറബിഭാഷയാണ്. 145

കറിത്തേങ്ങ=കറിയ്ക്കുള്ളതേങ്ങ. 88

കളസരം=വിനോദം - ചിററം-കളസരംവീട് = ചിററത്തിനുള്ള വീട്. 96

കഴിക്കുക=അഴിക്കുക. 98

കഴ=പുരാതനകാലത്തു വധശിക്ഷ അഹിക്കുന്നവരെ കൊല്ലാനുള്ള ഒരുപകരണം. 83

കഴുതട്ടുക=കഴുവിന്മേൽ ഇടുക. 89

P.

കാക്കച്ചുവട്ട് = ഒരടവ്-പെട്ടെന്നു മേൽപ്പോട്ടെക്കു പൊന്തുകയും, ഉടനെ താഴുകയും അതോടുകൂടി വെട്ടുകയും ചെയ്യുകയാണ് ഈ അടവിന്റെ സ്വഭാവം. 72,168

കിടാവ് = കുട്ടി. 39

കിടിലം വിറയ്ക്കുക = ദേഷ്യം കൊണ്ടു വിറയ്ക്കുക. 125

കീയുക=ഇറങ്ങുക-(ദേശ്യം), 1,76,119

കുന്ന്യാലപ്പട്ട് = പൂടവമുറിക്ക് കൊടുക്കുന്നപട്ട്. 15

കൂററ് = ശബ്ദം. 106,135

കെരട്ടുപടവ് = കിണററിന്റെ പടവ്. 16

കേളിതം = ജനസംസാരം 89,137

കൊമ്പ്=തുടർമല, കൊടുമുടി. 11

കൊയമീൻ = കൊഴകൊഴ എന്ന തരത്തിലുള്ള മീൻ. 85

ചരയി(തി)ക്കുക = സൂക്ഷിക്കുക. 167

ചാടുക = എറിയുക (ദേശ്യം). 6,72,113

ചിത്തിരത്തൂൺ=ചിത്രത്തൂൺ= ഉമ്മറത്തു ഭംഗിയിലുണ്ടാക്കിയിട്ടുള്ള തൂൺ. 4

ചെക്കിപ്പ=തെച്ചിപ്പ (ദേശ്യം). 165

ചേളാട്ടി = കുരുമുളക് അളക്കാനുള്ളവട്ടി (തോൽസഞ്ചി) 85

ചോലത്തല = ചോലപോലെയുള്ള തലമുടി - ഇടതിങ്ങി ധാരാളം വളന്നിട്ടുള്ള നീണ്ട തലമുടി എന്നർത്ഥം. 19

P.

ജോനകർ=ആദ്യം ഇതു ജൈനന്മാരെ കുറിക്കുന്നതായിരിക്കാനിടയുണ്ട്. പിന്നീടു മുഹമ്മദീയനെന്ന അൎത്ഥത്തിലായി. ബൌദ്ധൻ,സായ്പ് എന്നീ വാക്കുകൾക്കു വന്നിട്ടുള്ള അൎത്ഥവ്യത്യാസം നോക്കുക 54

തമമല്ല = ഒരടവ്. 48

തരവോല = തരവ് + ഓല = കല്പന (ഉത്തരവ്). 11

തയ്യുക = തല്ലുക. 51

തയയ്യുക = അരയ്ക്കുക, തേയുക. 68

തലക്കാണി = തലയണ, തലയാണി എന്നും പറയാറുണ്ട്. 'തലയാണിക്കതുതന്നെ കണക്ക്' (നമ്പ്യാർ). 171

തറയ്ക്കുക=മുറിക്കുക, അരിയുക. 19

തിരുത്തുണി = തിരിത്തുണി = തിരിതിരയ്ക്കാനുള്ള തുണി. 5

തിറ=കാവുകളിൽ നടത്താറുള്ള ഒരുതരം ആഘോഷത്തിന്റെ പേർ. 29

തുയ്യം=ചീന്ത്, തുമ്പ്. 128

തുറുക്ക് = ഒരുതരം രക്ഷ. 168

തുള്ളുക=ചാടുക (ദേശ്യം). 51,167

തെണ്ട = പിരിവ്. 43

തേമ്പണ്ട = തേനീച്ചയാണെന്നു തോന്നുന്നു. 49

നഞ്ചു് = വിഷമെന്ന് പ്രസിദ്ധമായ അൎത്ഥം; മദം, ഉന്മേഷം. 50

നയപ്പ്=ക്ഷീണം, അധ്വാനം. 105

നാഗപടം=ഒരു ആഭരണവിശേഷം. പാമ്പിന്റെ പടത്തിന്റെ ആകൃതിലായതുകൊണ്ട് ഈ പേര് വന്നതാണ്. 27

നാട്ടുമതിച്ചവർ = നാട്ടിലെല്ലാവരും ബഹുമാനിക്കുന്നവർ. മതിക്കുക = ബഹുമാനിക്കുക. 97

നായനാർ-തലവൻ, യജമാനൻ. 13

നാരായം = എഴുത്താണിയുടെ ഒരുവകഭേദം. 143

നീരാട്ട്=നീരാടൽ, രാജാക്കന്മാരുടെ കുളിക്കുള്ള ആചാരവാക്ക്. 92

നെകിൽ, നികൽ } നിഴൽ. 121

നെല്ലുത്തുംകൂട = നെല്ലുകുത്തുന്ന സ്ഥലം. 98

പത്രാസ് = അഹംഭാവം; പൊങ്ങച്ചം. ഈ വാക്കു സാധാരണ മുഹമ്മദീയരാണ് തെക്കെ മലബാറിലും മററും ഉപയോഗിക്കുന്നതു്. 176

പടച്ചവൻ=സ്രഷ്ടാവ്; ഈശ്വരൻ. പടയ്ക്കുക = സൃഷ്ടിക്കുക എന്ന ക്രിയയിൽനിന്നുണ്ടായ നാമരൂപം. 56,62

പടല = ചീപ്പ്. 79

പടിഞ്ഞാററി = നാലുപുരയുടെ പടിഞ്ഞാറു ഭാഗത്തിനുള്ള പേർ. 47

പണിക്കന്മാർ = കളരിപ്പയററ് അഭ്യസിപ്പിക്കുന്ന ആശാന്മാരുടെസ്ഥാനപ്പേരാണിതു്, സാമൂതിരിയുടെ കൂടെ വയറപ്പണിക്കന്മാർ എന്നൊരു വക്കും ഉണ്ടായിരുന്നു. 85

P.

പണം=ഒരുനാണ്യം; വെള്ളിപ്പണവും, പൊൻപണവും ഉണ്ട്. കേരളത്തിലെ ഓരോ രാജാക്കന്മാരും ഓ രോ ത ര ത്തിലുള്ള പണം അടിപ്പിച്ചിരുന്നു. സാമൂതിരി വീരരായൻ പൊൻപണം (1 ക=4 പ ണ ം). തിരുവിതാംകൂർ - അനന്തരായൻ പൊൻ പണം (1ക=4പണം) വെള്ളിപ്പണം 1കക്ക് 5ആണ്. പുതിയ വീരരായൻ=1 കക്ക് $3\frac{1}{2}$ പ ണ ം ഇതിന്നുപുറമെ രാശിപ്പണം എന്നൊന്നുണ്ടായിരുന്നു. അതാണ് അധികം പഴക്കമുള്ളത്. 33

പയിക്കുക = പശിക്കുക = വിശക്കുക. 114

പയിററടി=പതിററടി, ഉച്ചതിരിഞ്ഞു നിഴൽ പത്തടിനീളമാകുന്നസമയം. 14

പരുന്തിൻചുവട്ട് = ഇതും ഒരടവാണ്. പരുന്തു ച ട ക്കം എന്നും ഈ അടവിന്നു പേരുണ്ട്. കാക്കച്ചടക്കംപോലെ ഇതിലും മേൽപ്പോട്ടു പൊന്തലും താഴലും വെട്ടലും തന്നെയാണ്. പക്ഷേ അധികം ഉയരുമെന്നും ഭൂമിവിട്ട് അധികംനേരം നില്ക്കുമെന്നും വ്യത്യാസമുണ്ട്. 170

പാട്=മേലധികാരം സമ്മതിച്ചുകൊണ്ടുള്ള പാട്ടം. 9

P.

പാന്തകം = കരിമ്പനയുടേയോ തെങ്ങിൻെറയോ ഓ ല ത്തണ്ട്. 17

പായ്യാരം=നേരംപോക്കു സംസാരം, ആവലാതി. 22

പീററത്തെങ്ങ്= വണ്ണംകുറഞ്ഞ് വളരെ ഉയരമുള്ളതെങ്ങ്. 171

പുലിനഖം = ഒരു കണ്ണാഭരണവിശേഷം - ആകൃതി പുലിനഖംപോലെ ഇരിക്കുന്നതുകൊണ്ട് ഈ പേര് ഉണ്ടായതായിരിക്കണം. 27

പുല്ല = വെളുപ്പ്, (പുല്ലെരുത്ത്= വെളുത്തകാള എന്നു നോക്കുക.) 'പിറെറന്നുപുല്ല പുലന്നേരത്ത്.' മഞ്ഞനിറത്തിലുള്ള കന്നുകാലിക്കും പറയാറുണ്ട്—Dr. Gundert. 15,67

പുറപ്പാട് = ഭൂമി കയ്യശംവെക്കുന്നതിന്നുള്ള അവകാശപ്പണം. വിളവിൽ നിന്ന് ജന്മിക്ക് പണമായോ ചമയമായോ കൊടുക്കുന്ന പാട്ടം. 142

പൂമന്തിരി (പൂമന്ത്രി) = പലനിറമുള്ള ഒരുതരംപൂല്ലുപായ, 86,107

പൂതി=ആഗ്രഹം. 27

പൂരണം = മുടികനപ്പിക്കുവാൻ കെട്ടുന്ന കൃത്രിമമുടി. 42

പൈതൽ=കുട്ടി, അധികംപ്രായമാവാത്തവൻ; പൈ ത ൽ എന്ന പേര് ഉത്തരകേരളത്തിൽ സ്ത്രീക്കും പുരുഷന്നും സാധാരണയാണ്. 41

പൊങ്ങച്ചം = അഹംഭാവം. 28

പൊന്തണ്ട = ഒരുതരംവള. 131

P.

പൊന്ന്യൻ = വാഴയിൽ ഒരു വകഭേദം: 79

പൊയ്ത്തു് = ഒരുതരം ദ്വന്ദ്വയുദ്ധം. രണ്ടുസംഘക്കാർ തമ്മിൽചെയ്യുന്ന യുദ്ധത്തിന്നും പൊയ്ത്തു് എന്നു പറയാറുണ്ട്. 46,74,91

പൊയ്യുക=യുദ്ധംചെയ്യുക (സാങ്കേതികപദം) (ഈ ക്രിയയുടെ നാമരൂപമാണ് പൊയ്ത്തു്). 60

പൊരുത്തം = ഇണക്കം; ആശീർവ്വാദം. 52

പൊരുത്തം = പോരു്. പൊരുതുക എന്ന ക്രിയയിൽനിന്ന് പൊരുത്തം എന്ന നാമമുണ്ടാക്കിയതാണ്. 'ത നിക്കാം പൊരുത്തം' എന്നപദം നോക്കുക. 159

പോയേരെ = പോയതിന്റെ ശേഷം. 106

പോററുക = രക്ഷിക്ക-കിടത്തി സ്സൂക്ഷിക്കുക. 127

പോളി='ഓളി'യെപ്പോലെ ബഹുമാനസൂചകം. 140

പ്രതി (പെറതി) (ദേശ്യം) മറുവടി. 43,90

ബന്ധൂരം = മനോഹരമായ ശബ്ദം. ബന്ധുരം എന്നപദം നീട്ടിയതായിരിക്കണം. 107

മയ്യത്തു്=ശവം (അറബി) കവറടക്കത്തിന്ന് തെയ്യാറാക്കീട്ടുള്ള ശവം. 145

P.

മിഞ്ചാം=ഇതിന്റെ പൂർണ്ണരൂപം മിഞ്ചാമ്പുറം അല്ലെങ്കിൽ മിഞ്ചാമ്പരം എന്നതായിരിക്കണം. മിഞ്ചാമ്പരം=പ്രാന്ത. 73,156

മീട്ട് = മുഖം. 133

മുണ്ടോയൻ = മുണ്ടകം എന്നും ചിലദിക്കിൽ പറയാറുണ്ട്. രണ്ടാമത്തെ വിളയുടെപേര് 9

മെയ്യാരം=ഓമനത്തവും ബഹുമാന്യതവും സൂചിപ്പിക്കുന്ന ഒരു ദേശ്യപദം. 35

യോഗവിധി = തലയിലെഴുത്ത് ഒരേഅർത്ഥത്തിലുള്ള രണ്ടുവാക്കുകൾ ഒന്നിച്ചു പ്രയോഗിക്കുന്നതിന്ന് മറെറാരുദാഹരണം. 88

വരത്തം_വരുത്തം_ സങ്കോചം; സുഖമില്ലായ്മ. 96

വലിമ = വലിപ്പം. വലിമക്കു പെരുമയുടെ സഹോദരത്വമുണ്ട്. 176

വാരം = ഒരുതരം പാട്ടം. മിച്ചവാരം എന്നപദം നോക്കുക. വാരമെന്നതു് എല്ലാതരം പാട്ടത്തിന്നും പൊതുവേയുള്ള പേരായിട്ടും ഉപയോഗിക്കാറുണ്ട്. 146

വാഴന്നവർ=ഒരുസ്ഥാനി. പണ്ടു തറക്കുട്ടത്തിന്റെ തലവനായിരുന്നു. 3,162

വിലക്കുക = മൂടക്കുക. 31

വെയിക്ക=ബെയിക്ക=കഴിക്കുക; ഉണ്ണുക (തുളു). 91

ശുദ്ധിപത്രം

(ഒന്നാം ഭാഗം.)

ഭാഗം.	വരി.	അബദ്ധം.	സുബദ്ധം.
1.	9	പശ്ചാത്താപത്തിന്നും	പശ്ചാത്താപത്തിന്നു്.
5.	28	അതനില്ലെന്നു്	അതിനില്ലെന്നു്.
6.	3	അന്ന്യനത	ആന്ന്യനത.
15.	17	ഉണ്ടാതിരുന്നതായി	ഉണ്ടായിരുന്നതായി.
29.	28	ബ്രഹഹ്നള	ബൃഹന്നള.
32.	31	അനുഗ്രഹത്തോടുകൂടി	അനുഗ്രഹത്തോടുകൂടി [കണ്ണപ്പുണ്ണിയൊരുമിച്ച്.
38.	30	ചമയത്തൊരുങ്ങി	ചമഞ്ഞൊരുങ്ങി.
39.	11	വള്ളേപ്പലയൻ	വള്ളോപ്പലയൻ
41.	32	തറവട്ടമ്മ	തറവാട്ടമ്മ.
,,	32	വ്രതമനുഷ്ഠിച്ചിരിക്ക	വ്രതമനുഷ്ഠിച്ചിരിക്ക.
46.	18	പിടി	ചടി.
47.	10	പെടി	ചേടി.
,,	34	പാടികൾ	ചടികൾ.
48.	3	മയ്യോട്ട്	മെയ്യോട്ട്.
49.	9	ബഹുഭാര്യാത്വം	ബഹുഭാര്യത്വം.
,,	10	അനുഷ്ഠിക്കുന്ന	അനുഷ്ഠിക്കുന്ന.
50.	Foot Note	മലബാരിലെ	മലബാറിലെ.
54.	8	ജ്യേഷ്ഠന്നു്	ജ്യേഷ്ഠന്നു്.
65.	10	അദ്ധ്യക്ഷം	ആദ്ധ്യക്ഷ്യം.
69.	25	പരിഞ്ഞൊളുന്നു	പിരിഞ്ഞൊളുന്നു.
70.	20	ജ്യേഷ്ഠത്തി	ജ്യേഷ്ഠത്തി.
71.	11	സ്ഥിരപ്രതിഷ്ഠ	സ്ഥിരപ്രതിഷ്ഠ.
75.	9	കൊല്ലുകയോൽ	കൊല്ലുകയോ.

ഭാഗം.	വരി.	അബദ്ധം.	സുബദ്ധം.
79.	10	പൂത്തൂരം	പുത്തൂരം.
,,	22	,,	,,
84.	13	പ്രചോദയേൽ	പ്രചോദയാത്.
87.	29	സൂര്യനും	സൂര്യൻ.
90.	25	ചെന്നുവെണ്ണം	ചെന്നുപെണ്ണം.
96.	Foot Note	നളീകം	നളികം.
105.	10	അനുഷ്ഠിക്കുന്നു	അനുഷ്ഠിക്കുന്നു.
106.	16	വധുഗൃഹം	വധൂഗൃഹം.
110.	25	അങ്ങളയിലുള്ള	ആങ്ങളയിലുള്ള.

(രണ്ടാംഭാഗം)

ഭാഗം.	വരി.	അബദ്ധം.	സുബദ്ധം.
12.	Foot Note	ഉററസിഖി	ഉററസഖി.
46.	,,	നാലുമാത്ര	നാലക്ഷരം.
53.	,,	പുരുഷപ്രത്യയമായ 'ൻ'	പുരുഷപ്രത്യയമായ 'അൻ'
93.	,,	കെണ്ടിട്ടില്ലെന്നത്ഥം	കണ്ടിട്ടില്ലെന്നത്ഥം.
97.	,,	ഉപചാരമായി 'ആർ'	ഉപചാരമായി 'അർ'
98.	,,	ഈഴവ വീരന്മാർ	വീരന്മാർ.
101.	19	കെട്ടുക	കേട്ടുള്ള.
130.	Foot Note	ഒരീഴവ വീരനാണ്	ഒരുവീരനാണ്.
146.	,,	വാരമെന്നുള്ള	വാരമെന്നുള്ള പദം.
150.	,,	കെട്ടിട്ടായിരുന്നു	കെട്ടിയിട്ടായിരുന്നു.
152.	20	പറയുന്നല്ലെ	പറയുന്നല്ലൊ.
153.	Foot Note	ഭാഗം നോക്കുക	ഒന്നാംഭാഗം നോക്കുക.
,,	,,	ശോഷിക്കയില്ല	ശേഷിക്കയില്ല.
165.	,,	ചീനപ്പാട്ട്	ചീനപ്പട്ട്.
176.	22	ഒന്നു കേൾക്കേണം	ഒന്നുണ്ടു കേൾക്കേണം.

UNIVERSITY LIBRARY.
28 MAR 1946
MADRAS.

"Chattinad House"
Ootacamund
6.4.36

Dear Sir,

I thank you very much for lending me your copy of "Ballads of North Malabar" which is herewith returned. I read all the ballads & found them very interesting. The fight between Othenan & his 2 sons reminds one of the sons of Sirvanna.

With regards, I am yrs sincerely
M. Narayanan Nair